Gloſa pſalterij Jo
hannis de turre cre
mata

Hain 15706.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
UNIWERSYTETU im. A. MICKIEWICZA
W POZNANIU

Gloſa pſalterij Jo
hannis de turre cre
mata

Hain 15706.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

1389052 (u)

Inc. 120

BEatiſſimo pa
tri et clemen=
tiſſimo domino Pio ſe=
cundo pontifici maximo
Iohānes de Turrecrema
ta ſabinenſis epiſcopus. ſancte Romane
eccleſie cardinalis ſancti Sixti vulgarit̄
nuncupatus. poſt humilem recommen
dationem ad pedum oſcula beatoꝝ Per
ſcrutanti mihi ſtudioſe pſalmoꝝ librum
quem alij ſoliloquiū dicunt qđ eſt collo=
cutio hominis cū deo ſingularit̄ vel ſecū
tantum. quoꝝ vtrūqȝ laudanti conuenit
⁊ oranti. alij librū himnorum. himnꝰ autē
eſt laus dei cum cantico. alij pſalterium.
quia que intus diuina inſpiratiōe dauid
percipiebat. hec modulato carmine ꝓfere
bat. Mira occurrit pulcritudo ſenſuum.
et ſtillantiū medicina verborū et ampliſſi
ma copia virtutum ad omnem anime ꝑ=
fectionem vt merito aptetur illud ꝓphete
pſal. abundantia in turribus tuis. id eſt ī
pſalmis tuis. q̄ recte turres appellari pn̄t.
tum propter incomprehēſibilem altitudi=
nem ſapientie in eis contente. tum propt̄
indeficientis defenſionis auxilium. quod
aduerſus hoſtiles incurſus preſtat in hiſ
qui intento ſenſu et vigilanti mente pſal=
modiam omnipotēti deo noſtro exoluūt
In his turribus eſt abundantia maxime
vtilitatis. Plane hic pſalmorū liber regi
ſtrum eſt totius ſacre ſcripture. ⁊ conſum
matio totius catholice pagine. Alia nāqȝ
ſūt vt ait Auguſti. que prophete tradūt
alia q̄ hiſtorici libri Lex quoqȝ alia. alia li
ber puerbioꝝ. Pſalmoruȝ vero liber que
cūqȝ vtilia ſunt ex omnibus cōtinet. futu
ra predicat. Hic enim annūciatio xp̄i ī car
nem futuri. Hic omniū xp̄i miſteriorum
reuelatio. Hic communis reſurrectionis
ſpes ꝓdicit̄. ſuppliciorꝝ metꝰ. glorie pollici=
tatio. Liber iſte veterū geſta cōmemorat
legē viuentibꝰ tribuit. gerendoruȝ ſtatuit
modū. et vt breuiter dicā. cōmunis q̄dem
bone doctrine theſaurus eſt. Quid eniȝ
eſt qđ nō diſcatur ex pſalmis. Hic omnis
magnitudo virtutis. norma iuſticie. pudi
cicie decor. prudentie conſūmatio. patien
tie regula. Pſalmodia vt ait Auguſtinꝰ
fugat demones. angelos in adiutoriū vo
cat. excitat deuotionem. placat deū. impe
trat veniam. hilarat animā. illuminat con
ſcientiam. Et Caſſiodorus Pſalmodia ē
conſolatio flentium. cura dolentium. ſani
tas egrotantiū. anime remediū. miſerorū
omnium refugiū. Verū hanc pſalmoruȝ
vtilitatem qui pleni ſunt ſupernis miſte
rijs et ſinguli celeſti dulcedine redūdātes
nemo plane percipit. nemo eorū ſuauita
tem deguſtare valet qui ipſorum pſalmo
rum ſpiritualem intelligentiaȝ in ſe latēteȝ
non comprehenderit. Non enim litteraꝝ
ſacrarū cortex ſed medulla incluſe ſapien
tie eſt que menteȝ viuificat. reficit atqȝ ob
lectat. Non enim putemuſ inquit Hiero
nimus in verbis ſcripturarū eſſe euāgeli
um. ſed in ſenſu. Non in ſuꝑficie ſed in me
dulla. Non in ſermonū folijs. ſed in radi
ce rationis. Hinc auguſtinus ait. In om
ni copia ſcripturarum ſanctaruȝ apertis
paſcimur obſcuris exercemur. Hic ad iu
deos littere obſeruatores. inquit ſaluator
noſter Iohan. v. Scrutamini ſcripturas
ipſe teſtimonium perhibent de me. id eſt
non litterarum exteriora tantum. ſed intꝰ
perquirite diuinorum ſenſuum theſaurū
qui intra fragile vaſculum vilis littere te
netur incluſus. Super quo Chriſoſtōꝰ.
ita ait Non ad lectionem ſimplicem ſcꝑtu
rarum ſed ad ſcrutationem exquiſitā eos
miſit. quia que de deo dicebantur in ſcri
pturiſ de ſuper obumbrabantur. nec in ſu
perficie exprimebantur. ſed vt quidaȝ the
ſaurus intuſ recondebantur Hinc Aug̃.
in omelia quadā ait. Cum đ diuinis ope
ribus que leguntur ipſo inſpirante qui fe
cit intellectum alicuiuſ miſtice ſignificati
onis ſcrutamur. quaſi de obſtruſ͛ fauicell͛
mella producimus. veluti xp̄i diſcipulos
imitantes. ſpicas manibus confricamus

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

vt ad latētia grana ꝑueniamꝰ. Iā manifeſte neceſſariā eſſe dinoſcit̄ pſalmorum ītelligentiam vt q̄s eoꝝ ſuauitatem deguſtet
Percipitur autē hec pſalmorū intelligentia aut reuelatione diuina que docet ſugere mel de petra. oleūqꝫ de ſaxo duriſſimo aut magiſtrorum doctrina quos ad diuinam elucidandam ſapientiā ⁊ occulta ꝓducendū in lucē quaſi diuinitatiſ organa diuina prouidentia in eccleſia inſtitutos eſſe cognoſcimꝰ. Ceterū beatiſſime pater cum conſideraſſem ꝙ temporibus iaꝫ noſtris pauci ſapientie ſtudent. pauciores ꝑſcrutandis diuinis miſterijs inſudāt. pauciſſimi qui antiquorū ſermone ſcientiaqꝫ clariſſimorū patrū explanationes et commentaria ſuper pſalmos perlegere curāt venit in mentem meam vt inter alios ſtudij mei labores hunc interponerem vt ex ſententijs glorioſiſſimoruꝫ ac ꝑclariſſimorū. ſ. Hyeronimi Auguſtini Remigij. et Caſſiodori qui hūc pſalmorū librū exuberantiſſimis fluminibus ꝓfundiſſime īterpretati ſunt aliquā breuem compendioſāqꝫ intelligentiā pſalmorū exſculperēz que pre ceteris a pluribus et etiam pauperibꝰ clericis haberi poſſet et ītelligi. Quod eo maxime efficere cupiebam. quo augeri inde honorem dei exiſtimabaꝫ indubitatuꝫ habenſ ꝙ cū miniſtri eccleſie latentia pſalmoꝝ mella deguſtarent. alacriori feruentioriqꝫ deuotione laudes dn̄o decantarēt
Sed ecce mentem meam ab hac ſcribēdi cogitatione alienabat ſenectutis pōdꝰ. infirmitatū frequētia. latēris in pſalmiſ ſapientie profunditas. parabolarū q̄bꝰ vallat̄ pene īexplicabilis obſcuritaſ. ⁊ ſuꝑ oīa exiguitas ingenij et imbecillitas intellectus. Sꝫ occurrit ex aduerſo amor publice vtilitatis. q̄ ſolꝰ nomē difficultatis erubeſcit qui q̄a vt ait Aug̃. nihil tā durū atqꝫ ferreum q̄d non amoris igne vincat̄. Impulit me vi ſua victū ad precōceptū laboreꝫ audacter ſubeundū ſub illiꝰ fiducia qui ſapientie fons eſt. q̄ et cecis viſum. ⁊ mutis dicendi preſtare copiam ſolet. Eſt autem in hac explanatione pſalterij aduertendum ꝙ virgule rubee non tantum ſuꝑponūtur littere textus. ſed etiam illis que loco litte tāqꝫ expoſitoria eius ponūtur Precor āt omnes qui huius mei laboris fructuꝫ guſtabūt. dn̄m exorare. vt laborem ipſum a mercede vacuū non ſinat. ſed pro ſua clementia beata vita cōpenſet. quā elucidantibus diuinā ſapientiaꝫ ſcriptura ſacra teſte legitur ꝓmiſiſſe. Et q̄a beatiſſime pat̄ apoſtolice ſediſ iudicio omnia dicta mea ⁊ ſcripta ſubmittere ſemꝑ ſolitus ſum. credens me non eſſe ſecurum niſi ſub eiꝰ militarem doctrina hanc pſalmorū explanationē ſic diuina largitate ſtudiolo meo elaboratam ſanctitati tue in eadem ſede dig̃ſſime preſidenti emendandā corrigendam qꝫ ſi opus fuerit. humiliter offero. q̄ nō ſolum auctoritate ſed ingenio ⁊ ſapiētia preſtantiſſimꝰ haberis.

¶ Pſalmꝰ primus in quo deſcribitur proceſſus in beatitudinem

BEatꝰ uir qui non abijt a via recta recedēdo in cōſilio īpioꝝ prauis eorū machinatiōibꝰ ꝯſētiendo qui in via pctōꝝ nō ſtetit ſed vitā ſuaꝫ īmaculata ꝯuerſatiōe trāſiuit et qui peſtilētis dogmatis venena nō ſeminauit nec poſteris ꝑnicioſe doctne exēplare liq̄t. Sed ī lege domini fuit voluntas eiꝰ vt diuine legis mādata ꝑficiat et ī lege eiꝰ adiplēda meditatur aſſidue ī ꝓſperis et in aduerſis n̄ tātū lectione leg̃ ſed iugi obſuatione ſcītatis Et erit tanq̄ꝫ lignū q̄d plantatū eſt ſecꝰ fluēta aquaꝝ virore diuine gratie ſpūꝰ. q̄ bonorū opeꝝ plenitudine fecūdus fructū dabit tēpore vite ſue dignū felicitatis etne. Et verba eiꝰ non defluēt a veritate in mēdaciū ne incaſſuꝫ ſine vtilitate ſꝫ ad alioꝝ erudit̄onē ⁊ ſalutē ꝓficiēt et oīa que cūqꝫ faciet ſem

Biblioteka Główna Uniw. im. A. Mickiewicza w Poznaniu

per proſperabuntur ſibi ad conſecuti
onem vite etne. Nō ſic impij nō ſic
ſed tanquā puluis infecūd⁹ et ſicc⁹ ab
humore diuine gr̃e quē aura dyaboli
pijcit a facie ſtabilitatis eterne.
Ideo quia ſunt ſicut puluis nō reſur-
gent impij.i.infideles i iudicio diſcuſ-
ſionis vt examinent̃.q2 nō credētes penis
certiſſimis iā iudicati ſūt neqꝫ peccato
res ꝓfeſſione xp̄iani.ſꝫ moribus peccatis
obnoxij reſurgēt in cōgregatiōe iuſto
rū quia nō admittēt̃ ad vitā etnā ad quā
iuſti ꝯgregabunt̃.

¶ Quoniā nouit domin⁹ noticia ap
probationis viā iuſtoꝝ vtpute q2 mun
da ſplendida ꝛ delectabilis.quia expedita
via ad beatitudinē iter aūt ipioꝝ. non
approbat.ſed reprobat.vtpote quia immū
dū tenebroſū ꝛ triſte deducēs in ꝑditionē.

¶ Pſalmus ſecundus in quo de
machinatione et rebellione moliē
tiū cōtra regnū chriſti et de ipſius
chriſti excellētia et dignitate.

¶ Propheta admirās maliciam
perſecutorum chriſti quā preuide-
bat ſpiritu ait.

Quare fremuerūt
q more ferarū ſine ratione gen
tiles romani milites crucifi-
xores xp̄i et populi iudeoꝝ meditati
ſūt inania credentes ꝑ xp̄i mortē extin
guere nomē ꝛ famā et regnū eius.
Affuerūt huic malicie prebentes fauo-
rē.herodes et pilat⁹ ſacrilegis mētib⁹ in h
ſcelere ꝯſentientes et ſacerdotū pīcipes
cōuenerūt in vna praua voluntate
aduerſ⁹ dominū deū patrē et aduer-
ſus xp̄ūm filiū ei⁹. dicētes Dirū
pam⁹ vīcula.ſ.doctrinā et miracula ꝛ p
miſſiones quibus xp̄us et eius diſcipuli
nos ſibi aſtringere volūt.demuſqꝫ operā
vt diruptis vinculis pijciam⁹ a nobis
dominium ipſorum
Et dn̄s Qui habitat in celis.ſ.in ſan-
ctis reddet illos dignos irriſione et
ſubſannatione in futuro.ꝛ oſtendet ill̃
inania eſſe meditatos.cunctiſ gentib⁹ iu-
go xp̄iane religionis colla ſua ſubijcienti
buſ Nūc in futuro iudicio loquetur
ad eos eorū maliciam increpās ꝛ vindi
cte ſententiam in eos proferēs.quam exe
cutioni demandans in furore.i.acerbiſ-
ſimis penis eos puniens in aīa ꝛ corpe
cōturbabit.

¶ Vox xp̄i.Iniuſte iudei vincula man-
datorum meorum dirūpere et leḡ mee iu
gū meditati ſūt abijcere quoniā.Ego xp̄ſ
cōſtitut⁹ ſū a deo patre rex cui obedien
dum eſt ſuper ſiō eccleſiam iudeoꝝ pre
dicās in ea legem eius.

¶ Non tantum ſuper ſion et ſuper iude
os rex ſum conſtitutus.ſed etiam ſup om
nes gentes dominium habeo taꝫ iure he
reditario q̄ꝫ meritorio.hereditario quidē
quoniam Dominus pater meus q̄ vni
uerſorum dominus eſt dixit ad me fili
us meus naturalis ſingularis ꝛ conſub
ſtantial̃ es tu ego eternaliter genui
te. Iure autem meritorio ſuper omēs
gentes dominium habeo.quoniam dn̄s
deus pater dixit ad me. Poſtula a me
paſſionis tue merito quam pro totius hu
mani generis ſalute aſſumes gentes et
dabo tibi eas in hereditatem tuaꝫ
vt.ſ.copulētur nomini xp̄iano.quas tn̄ vt
deus mecū poſſides et dabo poſſeſſio
nem tuā termios orbis terrarum

¶ Reges eos ꝑtāte regali et infle
xibili iuſticia et eos qui nō receperit di
ſciplinam tuā cōteres eoſ q̄ſdaꝫ ad cor
rectionē.vt de infidelib⁹ fideleſ efficiantur
q̄ſdā ad eternā dānationē.ita leuit̃ ſicut
figuli vaſa leuiter cōfringunt̃. Pro
pheta reges terre monēs vt oēs xp̄m debi
to venerent̃ ait.Et nūc reges itelligi-
te q̄nt⁹ ſit ipſe xp̄s.q̄ꝫ excelſ⁹ q̄m potēs et
ſcitote vos qui alios iudicatis vos
habere ſupiorē q̄ nō tātū vniuerſe terre ſed
etiā celoꝝ dn̄s eſt.Seruite domio om
niū i tiore filiali exultate ei per deuoti
onē cū tremore tn̄ ne exultatio effūdat̃

in diſſolutionem aut negligentes redderẽ
¶ Apprehendite diſciplinam xp̄i.
quaſi munimẽ clipei contra noxia vicia
profecturi et ſubijcite vos humiliter ei ne
quãdo de⁹ pater iraſcatur et ſepare
mini a via iuſta ſcʒ a celeſti rege xp̄o q̃
eſt via recte ambulantium ad vitam. dux
euntium. iter ad beatitudinem feſtinanti
um.
¶ Cũ exarſerit ſubito ira ei⁹ in vin
dictam impiorũ. in die iudicij beati qui
cõfidũt in domino quia eos non ſolũ
non attinget ira dei ſed ad beatitudinem
per dei gratiam peruenient eternam vbi
bonoꝝ oim̄ ſũma eſt.

¶ Pſalmus tertius in
quo de paſſione et re
ſurrectione chriſti

¶ Mõ chriſtus admirans cur tot
perſecutores habeat ait ſic ad deũ

Domine cur mul
tiplicati ſũt qui tribulant
me. doleo de cecitate eorũ qui
ſalutare ſuum ita obſtinatis mentibus re
ſpuunt. Mirum eſt eniʒ quia nihil ab eiſ
promerui mlͭti inſurgũt vt obſtinato
animo deprimant me detrahentes ⁊ falſũ
teſtimonium ferentes aduerſũ me
Multi dicunt de meis perſecutoribuſ vt
audacius me perſequantur. dicũt mihi
non ſaluabit eum ille quem ſibi deũ facit
nec filius dei eſt vt ipſe dicit.
¶ Uerũtamẽ contra tot perſecutores
tu es refugium meuʒ qui ſuſceptor es
mee humanitatis. in vnitate diuine perſo
ne et gl'a mea tecum vna eſt qui ita ab
alto defigis mentem meam vt nulla paſ
ſione vincatur
¶ Et hoc ido quia. Uoce cordis mei ad
dominuʒ clamaui et exaudiuit me
de ſublimitate iuſticie ſue iuſtũ eniʒ
erat vt innocẽtem occiſuʒ et cui retributa
ſunt mala ꝑ bonis reſuſcitaret a mortuis
et donaret in celis omniũʒ creaturarum
principatum
¶ Exaudiuit autem me in hoc dominuſ
q̃ Ego dormiui ſponte non coactus et
ſõnũ cepi in morte voluntate mea et ſo
porat⁹ ſũ ſecurus in mẽte q̇eſcẽs nullaʒ
habens conſcientiam peccati et exurre
xi diuinitatis virtute. que naturam ĩ qua
paſſus ſuʒ ſuſceperat in vnitate per
ſone.
Et quia dominus ſuſcepit me in protectĩ
one ſua. Non timebo milia ppl'i cir
cũdantis me pendentem in cruce. ⁊ ido
exurge domĩe oſtende potentiam tuaʒ
et ſaluũ me fac. non ſolum faciẽdo me
reſurgere a morte. ſed etiam inimicos me
os exterminando.
Et ſic factum eſt. Quoniã tu percuſſi
ſti per tytum et Ueſpaſianũ oẽs iudos
aduerſãtes mihi ſine cã et maledi
ca verboꝝ eoꝝ quib⁹ dilacerabãt me ⁊
mẽbra mea ĩ irritũ perduxiſti.
¶ Hinc pʒ q̊niã ſoli⁹ Domĩ ẽ ſal⁹ et ido
o dñe ſit benedictõ tua ſuper ppl'm
tuũ de te ſalutem ſperãtem nõ ab alio
¶ Pſalm⁹. IIII. ĩ quo exhortatur
vir iuſt⁹ ad bonam operatõnem
¶ Uox eccleſie ĩ tribl'atõe poſite.

Cum inuocarem
deũ ĩ auxiliũ meũ exaudiuit
vel ẜm aliam lrãm exaudiſti
me de⁹ iuſticie mee actor et remune
rator qui ĩ tribl'atõe ab anguſtijs triſti
cie ĩ latitudĩem gaudioꝝ eduxiſti me
Miſerere mei. contra miſerias h⁹ vite
tã pene q̃ʒ culpe et exaudi oratõeʒ me
am vt in me cepta perficiantur.
Uox prophete increpãtis iudeos ⁊ paga
nos et oẽs in peccatis perſeuerãtes. Filij
hoĩm qui ẜm hoĩem viuitis nõ ẜm deuʒ
vſquequo aggrauatũ et depreſſũ infi
delitate et põdere iniq̃tatis cor habetis
vt quid diligitis vaĩtatem qua peri
tis. colendo idola que vana ſunt in quib⁹
non eſt veritas q̊niã veri dij non ſunt. vt

quid taꝫ ardenti deſiderio queritis ter
rena que mendacia ſūt decipiunt eni
amatores ſuos. quia non faciunt qđ pro
mittunt .ſ. felices. vos iudei et pagani cete
riqꝫ peccatores nolite infidelitate detineri
⁊ vana huius ſeculi ſequi. ſed conuertimi
ni ad xp̄m.
Scienteſ quoniā domin⁹ de⁹ pater
chriſtū ſuū ſanctū ſctōꝝ mirabilē
et glōſū oſtendit tertia die reſuſcitan/
do a mortuis et ad dexteram ſuam collo/
cando per quē deus pater exaudiet me
cū bonis operibus ſue diuinitati ſuppli
cauero
Nolite dico querere mendacium ſꝫ Ira
ſcimini vobiſmetipſis vt horreatis qđ fe
ciſtis et vlteri⁹ peccare deſiſtite et ſi
vos peccare cōtingat cōpūgimini ꝑ pe
nitentiam. ⁊ de his que tractatis in cor/
dib⁹ veſtris vt ſunt cogitationes male.
et de his que in cubilib⁹ veſtris opera/
mini vt ſunt opera carnis
Quia vero iuſticia exigit vt penitens ſatiſ
faciat pro peccatis ſequitur Sacrifica/
te o vos penitentes. i. offerte ſacrificiū
non pecudum ſed iuſticie. id eſt opera ſa/
tiſfactionis p⁹ penitentie lamēta et ſpe/
rate in domino de recipiendo pro tali
bus et peccatorum veniam et beatitudis
eterne premium. licet mlti ſtulti carnalit̄
ſapientes in ſuorum peccatorum excuſa/
tionem quaſi dubitantes que ſunt opera
iuſticie querūt quis oſtendit nobis
cognoſcere hmōi bona
Propheta oſtendit tales non veracit̄
ſed falſe dicere ſe ignorare que ſint iuſticie
opera Quia ſignatū eſt ſuper nos ī
ſuperiori parte anime noſtre. in qua tibi ſi
miles ſumus lumen naturalis rationis
quod eſt quedam impreſſio et irradiatio
luminiſ vult⁹ tui. quod ſufficienter oſten
dit nobis que ſunt opera iuſticie. ita vt ꝑ
ignorantiam iuſticie nulluſ poteſt ſe excu
ſare a peccato. per quod lumen quo te co
gnoſcimus dediſti leticiā ſpūalē ī cor
de meo.

Sed mali non intus in ſpiritualibus bo
nis ſed foris in temporalibuſ delectantur
A fructu frumenti vini et olei ſui
aliarumqꝫ rerum temporalium multi
plicati dilatati et exaltati putantes in hiſ
eſſe conſūmatum bonū
Uir autem bonus in ſpiritualib⁹ exultās
dicit contra humanos tumultuſ ⁊ felicita
tes caducas. In pace mentis dormiā
quam habere non poſſunt qui ſecularib⁹
actibus implicantur. hinc oblitus mundi
tendens in idipſū ſummum bonum tan
dem requieſcaꝫ in futuro in pace īmuta
bilis eternitatis.
Ideo requieſcaꝫ ſecure. Quoniaꝫ tu do
mine ī vna ſpe firmiſſima qua ſinglā
riter in vnum et verum bonum ſperatur
cōſtituiſti me

Pſalm⁹. V. in quo de his quib⁹
acquiritur hereditas eterne beati/
tudinis.

V Erba oris mei
percipe domine et intelli
ge intelligentia approbatiōis
cordis mei affectū q̊ ad te clamo
Exaudi orōeꝫ meā rex me⁹ propter
ſpecialem curam et protectionem et de⁹
me⁹ quem ſolum veneror vero cultu re
ligionis vtpute creatorem meum
Et ſi aliquando oraui ⁊ non ſum exaudi
tus. non tamen orare deſiſtam.
Quoniā ad te orabo domīe et cū te
nebre peccatoꝝ fugere ceperint ex
audies voceꝫ meaꝫ
Peracta erroris mei nocte et diſcedenti
bus tenebris quas mihi peccatis meis fe
ci Mane religioſe deuotioniſ obſeruati
one continua aſtabo tibi in te ſummo
bono beatitudinem querens et ītelligā
quoniaꝫ nō placet tibi iniquitas ſꝫ
a ſolo mundo corde conſpiceris
Nō hītabit in preſenti per gratiam. nec
in futuro per glōriam in ſocietate tua
malign⁹ nec permanebunt iniuſti

ante oculos tuos quia reprobi eijcient a conſortio ſanctorum et viſione ſui cōditoris. tolletur enim impius ne videat gloriam dei.

Odiſti oēs qui operantur iniquitateʒ in malicia ſua perſeuerantes et perdes oēs qui loquūtur mendacium perniciosum et potiſſime mendacium in doctrina chriſtiane religionis

Virū ſanguinū qui hūano cruore polluitur et virū dolis et mendacijs alios ducentem in errorem abomiabitur domi⁹ ego āt in mlta miſericordia tua confiſus non meis meritis.

Introibo ī domū glorie tue ſed prius adorabo te hic in eccleſia tua ſancta tīore reuerentiali

Domie deduc me ad eterna gaudia quia diuerſis fatigor āguſtijs. et hoc peto non ſolum ex ſola miſericordia ſed in tua iuſticia que exigit q̄ ſicut damnas ipios. ita remūeras iuſtos. ppter inimicos meos confundendos. qui me poſt ſe trahere conāt. dirige opera mea vt ī cōſpectu tuo ſint grata et accepta vt per ea ad celeſtem patriā merear puenire

Opus eſt vt dirigas vias meas. Quoniaʒ nō eſt ī ore aduerſariorum meoruʒ veritas quia falſa loquūtur de xpo cor eni eorū vanū eſt. recte in ore eorum nō eſt veritas. quorum cor vanitas poſſidebat. lingua enim imperio cordis naturali ordine famulatur

¶ Fetida ꝛ turpia Guttur eorū exalat vt ſepulcra mortuorū patentia ad corrumpendum alios et ſi non proficiunt liguis ſuis mali doloſe agūt mēdacijs et blanda adulatione alios ſeducentes ſētiant te domine iudicem vt timeant

Fruſtrētur a cogitationibus ſuis vt non poſſint deducere ad effectum qd male cogitant. et vt merentur ī pietates eorū expelle eos longe ab hereditate etēna. quoniā irritauerūt te domie peccando ɔtra te.

Econtra Letentur in futuro de habitatione hereditate oēs qui ſperāt modo in te et certe ī eternū exultabūt quia habebunt te hītatorē in cordibus ſuis. hec ē eterna exultatio beatorum cum templuʒ dei fient.

O magna ineffabilis largitas donatoris quid ſimile poteſt cōcedi. qʒ vbi cognoſcitur rerum dominus ipſe concedi.

Et gloriabūtur ī te fonte omnis boni qui diligūt nomē tuū quoniā tu exuberātiſſima largitate benediceſ iuſto

Domie tua bona voluntate nō iuſticia noſtra tāq̄ʒ ſcuto rotundo quod ſupra pectus poſituʒ protegit et capiti ſupra poſitum coronat ita nos hic protegis cōtra mala preſentia. et in futuro coronas gl'ia ſempiterna.

¶ Pſalm⁹. VI. i quo monet pctōrem ad penitētiam timore futuri iudicij.

Territ⁹ peccator immanitate ſuorum peccatorum et horrore futuri iudicij precatur ne eternaliter damnetur dicens.

O Domine qui in poteſtate magna et maieſtate ad iudicium ventur⁹ es ne ī furore tuo punias me. i. ſm rigorem tue iuſticie. ſed magis ſm dulcorem tue miſericordie.

Nō arguas me dñe in furore tuo ſʒ Miſerere mei in pñti miſericordiā impēdēdo. ꝛ opus eſt. quoniā ī firm⁹ ſū ꝛ fragilitate nature et mole peccatorū. o clemētia magna creatoris. a iudice percipimus qd dicere debeamus docuit pietatē petere ne nos iuſticia poſſit abſumere ſana me p tuam miſericordiam. quoniā infirmitas mea adeo cōualuit q̄ vſq̄ʒ ad robur et vires aīe peruenit.

Cura me o ſapientiſſime medice qr Aīa mea cōualeſcētib⁹ morb turbata ē val

de territa diſtrictione iudicij vſquequo
tu domīe differs conferre ſanitatē egro
to noli differre qui vſqȝ ad finē preces ſup‑
plicum non ſoles obliuiſci
Cōuertere ergo domīe qui prius eras
aduerſus propter peccata mea .et eripe
aīam meā peccatis ligatā ab īminenti
ſupplicio quod debetur errantibus ſaluū
me fac non meritis meis. ſȝ ppter mīiā
miſericordiam tuam.
Sic feſtino curari Quoniā poſt mortē
nō eſt qui memor ſit tui memoria fru
ctuoſa ad ſalutē. nec in inferno cōfite
bitur tibi aliquis confeſſione ad veni
am. q͛ ibi nulla eſt ſpes venie aut redēpti‑
onis
Miſerere mei dñe cū iam penitentiā fece
rim de peccatis meis Laboraui enim
in gemitu meo pre āxietate cordis mei
conſiderās quid feci. ſi hoc va͛ ſit. lauabo
in ſecreto conſciētiā lacris meis diſcur
rendo per ſingl'a peccata que noctes dicū
tur et inundantia lacrimarū mearū cumu
lū peccatorū diſſoluam
Turbatus eſt oculus mentis mee ab ira
dei vindicātis per quā ſupplicia timeo pec
catoribus preparata. q͛ ī veteris hoīs
ade antiquitate permanſi inter oēs
inimicos meos ſiue inter ſpūs diabo
licos ſiue inter peccata que omnia aduer
ſa ſunt mihi.
Anima penitentis peracta penitentia pre
ſumens de venia refugit conſortia male vi
uentiū dicēs. Diſcedite a me omnes
tā parui q̄ȝ magni qui operamini ini
quitatem inducentes me ad peccatū. ſo
cietatē enī veſtrā āplius nolo. quoniā ex
audiuit dominus vocem fletus mei
pro peccatis commiſſis.
Exaudiuit dominus deprecatiōē
meam remouēdo mala ne deinceps pec
cē et dominus oratiōē meā ſuſcepit
tribuendo mihi v͛tutes q̄bus perueniā ad
regnum eius.
Oēs inimici mei erubeſcāt de acti
bus ſuis pnicioſ. q͛ mali ſunt cōturbētur
vehemēter tiore diuini iudicij ad penitē
tiam cōuertantur a malis ne pmittant
ire quo tendūt et erubeſcāt corā oculis
dñi valde velociter non differentes cō
uerſionē ſuā de die in diem.

Pſalmus .VII. ī quo vir iuſtus petit
ab oīb' perſecutōib' liberari.

Dnīe deus meus in
te ſperaui nō in v͛tute mea nō
in viribus meis. ſȝ in auxilio grē tue idoq̄ȝ
ſaluū me fac ex oīb' perſequētibus
me vicijs dyabolo ⁊ malis hoīb' et libe
ra me de oīb' his liberū me reddendo.
Ne aliquādo rapiat diabolus vt leo ru
giēs aīā meā quā pfecto rapiet niſi tu
qui potens es redemeris et ſaluā fe
ceris. Propheta de ſua liberatō
ne loquēs ait. Domīe deus meus libera me
a perſequētib' me q̄niā innocēs ego ſum
vnde ſi ego feci aliq̄d qd huic pſecutio
ni mee cauſā dederit. vel ſi eſt iniquitas
ī operibus meis vel ſi patientiam tuam
nō imitatus.
Mala reddidi retribuētibus mihi
mala decidā iuſte ab inimicis meis
ſuperatus et inglorius.
Item ſi innocēs nō fuero inſup Per
ſequatur inimicus. Saul. ſ. meipſȝ et cō
prehēdat me vt effugere nō poſſim et
cōculcet ī terra vitā meā occidendo
me. vel totalit͛ pſternēdo et gloriā meā
regni iſrael mihi pmiſſā deducat ī pul‑
uerē et diſpgat ad nihilū deducēs me
Cū ergo innocēs ſū. Exurge domīe in
vīdictā ↄtra hoſtes meos et oſtēde te
magnificū ī finibus inimicorū meorū
tuā iuſticiā oſtendēdo in eis.
Exurge domine deus meus et ipſe pre
ceptū qd mādaſti iudicibus. ſ. vindictā
ſume de malis. ⁊ fac vindictam de me per
ſequentibus iniuſte. et congregatō po
pulorum ſequetur tuam ordinati
onem reuertendo ſe ad me.

Et vt hec impleatur Oſtēde altitudīez
potētie et magnificētie tue vt nō ſo
lum vindictam facias de hoſtibus meis
ſed etiam vt omnis populus reuertatur
ad me.

Et quia iudex es Judica me domine
et quia iuſtuſ es iudica me ſ;m iuſticiā
meam quam dediſti mihi ſm quam iu
ſtus ſum et ſ;m innocentiā meā quo
rum vtrūq; non ex me ſed de ſuper a pa
tre luminum deſcendit in me. Faciant q̄c=
quid poſſunt peccatores quia tandē Cō
ſumetur et terminabitur nequicia ip=
ſorū quantum ad effectū nocēdi iuſtos
vero ad te diriges tu deus facies hoc
qui ſcrutaris cogitatiōes et omīa
opera hoīm.

Quare attenta innocentia mea. Ad=
iutorium quod a te domine peto iuſtū
ē qui ſaluos facis ſaluatione glīe qui
cord̄ recto cōformantur volunta=
ti tue.

Propheta commendans perſonaz iu
dicis ait. Deus iudex iuſtꝰ ſingulis red̄
dens ſm opera eorum fortis cui nemo
reſiſtere poteſt et patiens qui licet omī
hora offendatur nō tamen punit per
ſingulos dies ſed expectat nos ad pe=
nitentiam

Peccatores attendite bene quia et ſi do
minus meus patienſ eſt tamen Niſi cō
uerſi fueritis a malis veſtris et penitē=
tiam egeritis gladiū ſuū .i. vindictam ſu
am manifeſtam exercet in vos ſicut cō=
minatus eſt per ſacram ſcripturam qua=
ſi arcum tenderet et pararet ad ſa
gittandum

In quo ſacre ſcripture arcu cōmina
tiones mortis eterne peccatoribꝰ pre
parauit de quo arcu egreſſe ſunt tanq̄;
ſagitte apoſtoli aliiq; ſancti doctores q̄
ardentibꝰ animis in modū ſagittaru;
precepta ſalutaria tranſmiſerunt vnde et
impii ſauciarētur et fidlibus efficax cura
perueniret hoc effecit .id eſt operatꝰ eſt

Licet hoc ita ſit manifeſtu; tamen eſt
ꝙ non deus ſed homo ipſe damnationis
cauſa eſt.

Qui parturit iiuſticiā na; cōcepit ꝑ
ſuggeſtionem diaboli propoſitum operā
di malū quod ſine dolore non eſt et pe
perit iniquitatem cōſummando pec=
catum.

Lacū aperuit inferni concipiēdo frau=
dem et effodit eū ampliando parturiē
do iniquitatem et incidit in foueam
ipſā qn̄ morit̄ in peccatis.

Malū quod concepit conuertetur ī
malū anime eius. et iniquitas quam
peperit deſcēdet ⁊ grauabit ſupremā
mentis partem penis eternis ſubiiciēſ
eam.

Laudabo dominum ꝓpter iuſti
ciam eius qua iuſtos protegit. ⁊ maloſ
iuſte punit. et pſallam opere nomini
domini altiſſimi. qui iuſtos a lamen=
tis triſticie in gaudia ſempiterna ꝑducit

Pſalmꝰ. VIII. in quo de exalta=
tione chriſti et ecclīe dilatatione.

Domine domiꝰ
noſter valde admirabile
eſt nomen tue diuinitatis
ſuper omne nomen. nomen ineffabile. et
inenarrabile non in iudea tantum. ſed in
vniuerſa terra

Per hoc te domine admiranſ oēs q̄
incolūt t̄ra; Quoniā filiꝰ tuꝰ quē tu ma
gnificaſti eleuatꝰ ē de t̄rena hūilitate ſu=
per celos ad dexterā tuā ſedēs ſup omēſ
creaturas ratiōales exaltatus

Ex ore infātiū hebreoꝝ perfectā feci
ſti laudē maḡficētie tue q̄ ſpū ſctō inſpirā
te et inſtigāte te deū ⁊ ſaluatorē mūdi ꝯfeſ
ſi ſūt. ꝓpter inimicos tuos pfidos iud̄
ōs ꝯfūdendos vt deſtruas īimicū .ſ.
ꝑplz iudaicū te pſeq̄ntē ⁊ diabolū ſue ſecte
defēſorē Vere dn̄e admirabile eſt no
mē tuū Quoniā vid̄bo celoſ opera
digitorum tuorum lunā et ſtellas
in ornamētū firmamēti in q̄bꝰ admirabil̄

potētia et ſapientia tua relucet.
¶ Propheta admirās exaltationem hu
mane nature in xp̄o ait. Quid ē homo
ſcȝ vilis et miſer. q, memor ei⁹ es eum
a peccato liberando aut quis eſt filiuſ
hoīs Ade q, viſitas eū aſſumendo
eius humanitatis naturam in perſonam
filij dei viſitaſti eum. Verbum caro factū
eſt ⁊ habitauit in nobis. Minuiſti euȝ
paulominus ab angelis quia paſſi-
bilem et mortalem feciſti. cuiuſmodi āge-
li non ſunt facti per meritum tamē paſſio
nis ſue. gloria reſurrectionis et honore
aſcenſionis ſuper omnes celos ⁊ angelos
coronaſti eū et cōſtituiſti eū caput et
regem ſuper oīa opera manuū tua-
rum.
¶ Omīa ſubieciſti ſub dominio et
poteſtāte ei⁹ vt preeſſȝ omnib⁹ et domi
naretur cunctis ad nutū oues et boueſ
vniuerſas in ſuper et pecora cāpi.
¶ Volucres celi et piſces ma
ris qui perambulāt ſemitaſ mariſ
ad que omnia diuīa prouidētia ſe extēdit
¶ Oſtenſa tanta dignitate xp̄i concludēs
ait. Domīe cui omnis poteſtas data eſt
in celo et in terra domin⁹ noſter nr̄am
naturam aſſumens et in ea nos redimēs
vere valde admirabile eſt nomē tu
um in vniuerſa terra.

¶ Pſalmus nonus in quo de iu
diciaria ptāte chriſti.

Confitebor tibi
domīe confeſſione laudis ī
toto corde meo non in p-
te tantum predicabo excellentia que
dam opera tua. que omnia certe ſūt
admiratione digna.
¶ Letabor interius et exultabo exte-
rius intēſa leticia in te non in rebus ſcl'a
ribus non in iocunditate rerum labilium
quia ibi nō eſt vera leticia pſallam ope-
re gratias agens nomini tuo qd altiſſi
mum eſt.
¶ Letabor dico et exultabo gratias agēs
Quia inimicus humani generis
dyabolus per te cōuertetur retror
ſum deficiendo a propoſito malicie ſue ⁊
inimici noſtri ſatellites infirmabūtur
in ſua poteſtate quia bonis nocere nō po
terunt. et peribunt in die iudicij a facie
tua ſententiante ⁊ puniente eorum mali-
ciam.
¶ Letabor in ſuper et exultabo taȝ aīo
q̄ȝ corpore in te. Quoniam feciſti iudi
cium meum ſumendo humanam na-
turam et penalitates eius vt pro me ſatiſ-
faceres et cauſam meam feciſti et con
firmaſti aduerſario meo condemnato. q̄-
re merito ſuper thronum futuri iudicij
cum maieſtate magna ſeſſurus es iu-
ſticiam ſingulis tribuens ſm merita ſin-
gulorum.
¶ Increpaſti per predicationem apo
ſtolorum gentes. de idolatria cui erant
dedite et perijt impi⁹ dyabolus amiſſa
poteſtate qui adeo perijt vt nomina ido
lorꝝ deleueris de terra in eternū.
¶ Errores diuerſi quibus dyaboli ani
mas occidunt defecerunt per xp̄um ⁊ apo
ſtolos pro magna parte in primo aduen
tu. In ſecundo vero ex toto deficient et ci
uitates eorum. demonum cultui dedi
tas per principes catholicos deſtruxiſti
idolorꝝ culturā ab eis excludēdo ⁊ eaſ dei
ſeruitio ſubiugādo.
Perijt memoria idolorū ⁊ idolatrarꝝ
per ſonitū p̄dicationis apl'orꝝ ⁊ aliorꝝ p̄
dicatorꝝ dominiū vero ⁊ regnū xp̄i per
manet in eternū ex merito illi⁹ iudicij
q̄ iudicat⁹ eſt ī morte. Paratū hȝ po
teſtatē iudiciariā ad iudicādum et ipſe
cui pat̄ dedit oē iudiciū facere iudicabit
orbē terre et ppl'os ī equitate et iu
ſticia vniuſcuiuſqȝ meritis p̄mia cōdig̃
reddēs. Et fact⁹ ē domin⁹ refugiū
pauperi ſpū ppl'o catholico. paup aūt dr̄
q̄ terrena cupiditate euacuat⁹ celeſti deſide
rat largitate diteſcere adiutor ī tribl'ati
one quādo oportunū ē. Illd ē adiutori
uȝ dulciſſimū qd in neceſſitate preſtatur

Et qꝛ refugiū es ⁊ adiutor. Sperent in
te nō inſe aut in reb⁹ q̄ tēporis volubili
tate ptrāſeūt. qui nouerūt per veraꝫ fi
dem potētiā et magnificētiā tuā q̄
niā nō dereliquiſti omnino abſqꝫ ꝯſo
latione querētes te fide et ſāctis opib⁹
¶ Et ideo vos o fideles pro tantis benefi
cijs Laudate dominū gratias agēdo
qui habitat in eccl'ia catholica in q̄
illuminati celeſti gratia per fidem contē-
plantur deum et predicate inter gen
tes admirādā ꝓuidētiā et ſtudioſā
diligētiā in repatione humani generis.
¶ Nolite timere ſi tiranni occidunt cor-
pus. Quoniā domin⁹ nō eſt oblituſ
clamorē pauperū occiſorum. quoniā
recordat⁹ eſt clamoreſ eoꝝ glorificā
do eos et conſolando et interfectores pu-
niendo requirēs ſanguinē eoꝝ d̄ ma
nu tirannorum aliquando per penam tē
poralem. aliquando ꝑ eternam. aliquādo
vtroqꝫ modo.
Propheta in perſona eccleſie Miſere-
re mei domīe vide oculo compaſſio
nis depreſſionē quam ſuſtineo ab ini-
micis meis.
¶ Tu vide domine Qui elōgaſ me a
perſecutionib⁹ hereticorum ⁊ pagano
rum ac iudeorum et ſectis eoruꝫ que ſūt
porte mortis. quia per eas eſt introit⁹
ad eternam mortem vt ānūciem predi-
cando oīa opera laudabilia tua per
que nomen tuum eximium toto orbe cele
bratur. annūcieꝫ dico exiſtentibus ī por
tis eccl'ie militātis. que eccl'ie triūphan
tis filia eſt.
Quia exaltas me de portis mortis. ideo
Exultabo in chriſto ieſu ſaluatore
electorū tuoꝝ exultabo etiaꝫ in depreſſi
one inimicorum meorum. multi enim gē
tiles in peccato qd̄ fecerūt occidēdo
corpora ſanctorum. obſtinati mortui
ſunt et in infernum demerſi.
¶ In laqueo mortis quem fraudu
lento conſilio ſanctis viris parauerunt
comprehenſus eſt pes eoꝝ ipſis pe
na mortis anime et corporis in ſempitnū
illaqueatis.
¶ Cognoſcetur iudiciaria poteſtas
dei iudicia facienſ cum reddet vnicui
qꝫ ſm̄ opera ſua peccator vero ex ope-
ribus manuum ſuarum comprehēſ⁹
eſt ꝙ dignus ſit eternis ſupplicijs.
¶ Conuertentur in finali iudicio pec-
catores in infernum quod erit quan
do per ſententiam xp̄i deijcientur in infer
ni profundum cuiuſmodi ſunt gentes
que obliuiſcuntur deū. ſcꝫ in fine mo
riētes ſine pnīe remedio
¶ Propheta de remuneratōne ſancto
rum loquens ait In finali iudicio nō
erit obliuio pauperis ſpū. ⁊ ſi hic vid
ant' aliqn̄ eſſe in obliuiōe patientia eniꝫ
pauperuꝫ non carebit remūeratō
ne quia et ſi differtur nō aufertur auxili-
um dei a ſctīs ſuis.
Propheta ſpiritu ꝓuidenſ aduētū ātixp̄i
⁊ ꝑiculi magn̄tudine perterrit⁹ clamāſ ait.
Exurge domīe ad iudicandum excita
potentiā tuaꝫ nō preualeat facere qd̄
vult hō peccati. ſ. antixp̄s hō peſſim⁹ in
quo tāta erit verſucia et poteſtas vt ſola
virtus tua poſſit ſuperare ei⁹ neq̄ciā. et ce
lerrime iudicētur gētes q̄ cū ipſo ſeue
riſſime ſcelera magna facture ſūt. Con
ſtitue ꝑmiſſiue. legiſlatorē. ſ. antixp̄um
ſuper eos q̄ eum ſequūtur nō ad regen
dū ſed ad eoꝝ ruinā et ſubuerſionem ſci-
ant gentes que antixp̄o adherebunt ſci
entia experientie quoniam homines
ſunt fragiles ⁊ ſtulti ponentes fidē et ſpē
in antixp̄o omniū hominū peſſimo.
¶ Ut quid domine receſſiſti lōge
a ſanctis tuis tempore antixp̄i in quo de
ſpicere videris eos nō liberando cito
eos in tā oportuno tēpore qd̄ eſt tēp⁹
t̄bulationis
¶ Uere oportunū tps erit ſbueniēdi fide
lib⁹ iuſtis. q̄niā. Dum ſuperbit impi⁹
ātixp̄s in ptāte pauper ppl's xp̄ian⁹ obe
dire ſibi nolens cruciabitur omni ge-
nere tormentorum. verūtamē ipſe et ſatel

lites eius cõpꝛehẽdẽtur in conſilijs
quibꝰ cogitãt cruciari ſanctos quia ipſi
in fine cruciatibus peribunt cum domiꝰ
ſpiritu oꝛis ſui inficiet antixp̄m

Superbiet quidem impius Quoniaꝫ
tamen ãtixp̄s hõ peccati laudabitur
et benedicetur a ſuis adulatoꝛibus ele
uatus in ſuperbiam magis ac magis de
lectabitur in cruciatibꝰ ſanctoꝛũ pec
catoꝛ antixp̄s ex nimia adulatione adhe
rentiũ ſibi ita eleuabit in ſuperbiã ꝙ blaſ
phemabit deũ vſurpans ſibi diuinita
tis nomen qui ſ;m m̃ltitudinẽ ire di
uine cõtra ſe ꝓuocate nõ queret penitẽ
tiam ſed moꝛietur in ſua obſtinatione in
duratus.

Nõ eſt deꝰ in cõſpectu eiꝰ. non enim
conſiderat deum omnia cognoſcentẽ nec
conſiderat eum futurum iudicem. ⁊ ideo
vie illiꝰ cogitationes conſilia ⁊ opa ſoꝛ
dẽt in omni tẽpoꝛe vite ſue

¶ Auferẽtur a memoꝛia ſua iudicia
tua ⁊ ideo non metuet illa ſuperuentura
ſibi pꝛe elatione et obſtinatiõe nimia om
nes vero inimicos ſuos reges terꝛe
potentia ⁊ dolis ſibi ſubijciet vt ſolꝰ re
gnet et ſedeat in templo dei extollens ſe ſu
ꝑ omne qđ colit̃ ⁊ dicit̃ deus.

Et dicet ex nimia elatione ĩ coꝛde ſuo
ego ſecurus ſuꝫ in ſtatu meo nõ moue
boꝛ de gente in gentem ſuper omẽs
regnabo. dominiũ enim meuꝫ ſtabile erit
atqꝫ firmũ ſine malo ĩquietudinis aut
aduerſitatis.

Cuiꝰ os blaſphemijs in xp̄m et con
tumelijs in ſãctos plenũ erit et ama
ris cõminationibꝰ et dolis decipiet
multos. et linguá ſua mandabit labo
rem et doloꝛem inferꝛi ſanctis.

Sedebit ſemper cogitans ponere occl'
te inſidias ſanctis adherentibꝰ ſibi
malis hominibꝰ huius ſeculi cupidis
quos muneribus accumulabit ſibi vt eo
rum conſilio interficiat innocentem
ſcꝫ fidelem populum ſibi non obedientẽ.

Oculi eius in pauperem populum
xp̄ianum crudeliter reſpicient quomo-
do depauperabit eum et quaſi leo in
ſpelunca ſua meditabitur inſidias
et artes quibus fraudulenter poſſit xp̄ia-
num ipſum cõſumere

¶ Inſidiabitur rapere violẽtia pau
perem populũ xp̄ianũ. ſi vero ſic nõ po-
terit. curabit rapere pauperẽ fraudulẽ
tia dũ cum blandicijs et poſſeſſionibꝰ ad
ſuas nequicias flectere faciet.

¶ Captũ vero fidelem In laqueo pꝛo
miſſionis diuitiarum humiliabit tra-
hendo eum ad conſentiendũ ei. ⁊ ſubijciet
dominationi ſue. ⁊ cum antixp̄s nimia fe
licitate in ocium remiſerit animũ inclĩa
bit ſe ad delicias et voluptatem carnalẽ
ſed dño non patiente eum amplius ſeui
re in ſanctos repentino interitu a ſuo do-
minio cadet Merito cadet quoniaꝫ
Dixit in coꝛde ſuo oblitꝰ eſt deꝰ ſan
ctoꝛum ſuoꝛum vt eos ſaluet auertit fa
ciem ſuam ne videat ea que in terꝛa ⁊
in hoc mundo aguntur vnde q̃ꝫdiu ſclm
durabit ſine fine regnabo

¶ Pꝛophbeta vt pꝛedicta mala cito fini
antur petit accelerari iudiciũ dicẽs Exur
ge ad iudicium domĩe deꝰ qui videris
doꝛmire permittendo ãtixp̄o tanta mala
ĩferꝛe ſãctis tuis et exaltetur ptãſ tua
in vĩdictã eiꝰ ne obliuiſcaris tuoꝝ fi
delium. Pꝛopter quid impiꝰ an
tixp̄s ſuis blaſphemijs irꝛitabit deuꝫ
niſi quia credit ꝙ deꝰ tanq̃ꝫ neſciẽs aut ĩ-
potẽſ nõ requiret facta ſua ad puniẽdũ
Sed ipſe ãtixp̄s fallit̃. qnĩã tu dñe q̃ noſti
oĩa. Uides laboꝛẽ et doloꝛẽ q̊s ſãctis
tuis intulerit. et cõſideras q̃lit̃ antixp̄ꝫ
et cõplices ſuos tradas in manꝰ iuſti-
cie tue ad puniendũ. Et h̃ merito
Quoniã tota ſpeſ populi chꝛiſtiani
ĩ te ẽ vt eũ ꝓtegas. et ideo ipſi tanq̃m oꝛ-
phano patꝛno ſolatiõ deſtituto tu eris
adiutoꝛ. Cõtere potẽtiã antixp̄i
pctõꝛis in ſe et maligni ĩ alios diſcu
tie ſ a te pctũꝫ illiꝰ ſi ſit ãpliꝰ vtile ad pur
gatõꝫ electoꝝ et nõ ĩuenietur vltra ad
h̃ eẽ vtile eo ꝙ ſufficiẽt̃ ert̃ purgati. ⁊ ſic ãti
xp̄s ⁊ cõplices deijcient̃ ĩ ignẽ inferni.

Tunc deſtructo antixp̄o manifeſte. In-
noteſcȝ regnū eternū et dominiū xp̄i
ſine fine pacificum peribūt aūt antixp̄ſ
et cōplices ſui pagani iudei heretici et fal-
ſi xp̄iani de terra illius .i. de regno quo
ſoli beati pfruunt.

In quo Deſideriū iuſtoꝝ exaudiuit
dominꝰ ardorē vero deſiderij eoꝝ
ad participandum beatitudinem tuam
intellexit clemētia tua

¶ Judicare ergo pro populo chri-
ano humili qui erit in fine mundi pro
eo ferendo ſententiam ſic vt nō appōat
magnificare ſe ſuper terrā ſuperbꝰ
ille antixp̄s vt fecit qui erit purus homo
non deus licet a demone poſſeſſꝰ oſtēdet
ſe tanq̄ȝ ſit deus.

¶ Pſalmus decimus in quo do-
cet reſiſtere hereticis qui fideles
nituntur in ſuam prauitatem con-
uertere.

Vox eccleſie

In domio con-
fido tenens eius fidem. qui ē
mons in vertice montiū quo-
modo ergo vos o heretici dicitis anīe
mee trāſmigra ad nos qui ſumꝰ per
excellentiam ſicut mons altus ſcientia et
vita O heretici petitis a me tranſire de vͥ-
tate ad falſitatem a luce ad tenebraſ here-
tice prauitatis. hoc ego non faciam quia
ſi ſic hoc facerem ero ſicut paſſer inſta-
bilis ⁊ vagus qui ad nequiſſimas predi-
cationes leuitate inconſtantiſ animi trāſ-
fertur.

Ideo autem in domino cōfido Quoni-
am peccatores ſcȝ heretici intēderūt
potētiā verboſitatis ſue parauerūt in-
ſidioſe verba venenoſa et acutas ſē-
tētias. quas de ſcripturis ſanctis iuxta
voluntatem ſuam detorquent vt ambi-
guis et obſcuris ſentētijs vulne-
rēt anias ſimpliciū O domīe Intel-
lectū verum et ſanum legis tue quem do-
ſcripturis ſanctis per ſanctos tuoſ docto-
res eccleſie exponēdo perfecte edidiſti he-
retici male exponendo peruerterūt et
deſtruxerūt quātū in eis fuit qui falſis
interpretationibus ſcripturas ſanctas la-
cerare moliuntur conuertentes in quoꝝ-
dam necem que a domino prolata ſūt ad
ſalutem iuſtus aūt ſcȝ xp̄s quid faciet
reſpondetur ꝙ reddet bona bonis et ma-
la malis.

Dominus enim facit fideles ſuos bo-
nos tēplū ſuū inhabitando in eis ꝑ gra-
tiam et inhabitando ſanctificat ⁊ celeſtes
efficit in quibuſ ipſe ſedet Oculi
eius i populū chriſtianū reſpiciūt
ei miſerando et ad ipſum protegendum
et oculi eiꝰ ſcrutantur actus et cogita-
tiones filioꝝ hominū

Dominꝰ ſcrutatur ⁊ inq̄rit iuſtū actꝰ
eius inquirendo et hoc ad remunerandū
impiorum autem ad puniēdum qui di-
ligit iniquitateȝ odit aniam ſuaȝ q̄a
ei eterna ſupplicia ꝑparat.

Propheta d̄ pena malorum ait Pluet
ſuper peccatores laqueos indiſſolu-
biles penarum quia eterne erunt pene eo-
rum ignis inextinguibilis fetꝰ ⁊ intole-
rabilis remorſꝰ conſcientie inceſſabilis.
et he pene pars calicis eoꝝ menſura-
buntur iuxta modum et menſuram me-
ritorum eoꝝ.

Et hoc faciet dominus Quia iuſtꝰ eſt
et iuſticias dilexit vnumquēqȝ ſm̄ ꝓ-
prium opus iudicans et equitatem vi-
dit vultꝰ eiꝰ vt iuſtis premia peccatori-
bus penas tribuat ꝯdignas.

¶ Pſalmꝰ. XI. in quo propheta
petit a malis huius mūdi liberari.

Saluū me fac do-
mine a mūdi maliſ ⁊ ꝑiculiſ. q̊-
niam i aliq̊ alio nō eſt ſalꝰ. ido
timentē et exclamantē exaudi quoniā
defecit ſanctitas in hominibuſ pauci
ſancti ſūt inter tot malos quoniā dimi-
nute ſunt veritates. ſcȝ vite ⁊ doctrīe
et iuſticie a filijs hominū Vere dimiu-

te ſunt veritates a filijs hominum. q̊niaꝫ
Uana ſcꝫ falſa locuti ſũt vnuſq̃ſqꝫ
ad d̄cipiendũ ſuum proximuꝫ labia
doloſa exiſtentes q̃a garrula ad oblatrã-
dum ꝛ doloſi ad decipiendum ꝛ vere do
loſi ſunt. quia duplici corde locuti ſũt
aliud dicentes et aliud in corde retinẽtes
Diſperdat domin⁹ vniuerſa labia
doloſa vt iudeorum q̊ doloſe ꝛ fraudu-
lenter loquũtur de xp̄o et hereticorum et
liguã magniloquã arrogantẽꝫ ꝛ extol
lentẽ ſe vt eſt ſuperborum. ipocritarum ꝛ
vanorũ philoſophantiũ Qui ſcꝫ philoſo
phi dixerunt linguã noſtrã magni-
ficabimus loquacitate ſe extollentes et
de poteſtate labiorum ſe iactãtes dicẽtes.
labia noſtra facundia noſtra ſententie
quas proferimus noſtro igenio ꝛ ſtudio
habite ſunt. doctores ex nobiſipſis ha-
bemus non aliunde quis noſter do
minus eſt. a q̊ predicta vt a dn̄o cogno
ſcamus et cui⁹ legi nos ſubijciamur. qua
ſi diceret. nullus Quia mala predicta
faciũt dicit deus pater. Propter miſe
riã tollendam quã ſuſtinent iuſti et ge
mitum eorũ nũc tempore gratie ne di
utina tribulatione grauent̄ apparebo ĩ
filio meo incarnato qd̄ ante in priori ſecu
lo non feci Ponã in ieſu filio meo
conſolationem pauperum et poten
ter et efficaciter ãgã omnia per euꝫ
genus humanuꝫ liberando. itaqꝫ nihil ei
reſiſtet.
Et hec certiſſime eueniẽt quia. Eloquiã
domini eloquia caſta ſũt nulla adul
terina falſitate corrupta. pulcra pura ꝛ ra
ta ſicut argẽtũ examiatũ purgatuꝫ
multipliciter ab oĩ terrena cõmixtione
et ideo certiſſima habenda ſunt.
Quia talia ſũt eloq̃a tua. Tu dn̄e p cer-
to ſeruab̄ nos h̄ in pn̄ti. et ab hoſtib⁹ p
tegẽdo per grãm et cuſtodies nos li-
berando ab omni generatione malorũ ĩ
futuruꝫ p gl̃iaꝫ Tu dn̄e ſeruabis nos ſꝫ
Impij qui ſunt abſqꝫ pietate religionis
in deũ ꝛ cõpaſſionis in p̄ximũ in circũi
tu viciorꝫ ãbulãt n̄ pertingẽtes ad medi
um v̄tutis ꝛ ideo nunq̃ꝫ ad rectã pn̄t ſemi
tam puenire. ꝛ p cõſequẽs puenire neque
unt ad reqem beatã ſecũdũ altitudinẽ
autẽ conſilij tui qd̄ eſt incõprehẽſibile mł
tiplicaſti electos tuos in virtutibus
p quas eos facis ad p̄ticipãdã beatitudi
nem tuã puenire.

Pſalm⁹. XII. in quo de deſide
rio ſãctorũ patrũ ad aduẽtũ xp̄i
Propheta in perſona iuſtorum

Vſquequo do-
mĩe obliuiſceris me pre-
ſẽtiã incarnationis differen
do nunquid h̄ erit finaliter vſqueq̊ p̄-
ſentiã filij tui tãdiu deſideratã abſcõdiſ
a me. Quãdiu ponã cõſilia ĩ ani
ma mea tractãs et ↄſiderans qn̄ venies
quãdiu hanc afflictionis ꝛ ineſtimabilis
anxietatis magnitudinẽ patiar ↄtinue ex
dilatione aduent⁹ tui Uſqueq̊ exal
tabitur et gl̃iabit̄ inimic⁹ me⁹ dyabo-
lus ſuper me ꝙ totũ gen⁹ hũanũ habeat
captiuũ reſpice mitte quẽ miſſur⁹ es et
exaudi me cito ne dilatione diutina to
t⁹ mũd⁹ rapt⁹ erroꝛib⁹ pereat dn̄e deus
me⁹ cui⁹ ego ſũ h̄u⁹ et creatura. Illumi
na oculos meos lumine tue ↄſolatio
nis ne vnq̃ꝫ obdormiã ĩ morte mor
taliſ culpe ne qn̄ dicat inſultãdo inimi
cus me⁹. ſ. dyabol⁹ preualui aduerſ⁹
eũ. Qui tribulãt me. ſ. dyabol⁹ ꝛ an
geli eius exultabũt ſi motus fuero
a ſtabilitate fidei et a caritate tua ego ãt
non in iuſticia mea ſed ĩ miſericordia
tua ſperaui ab his tribulationib⁹ liberari
Non tantũ ſperauit ſed Exultauit
cor meuꝫ leticia interiori in ſalutari
tuo. ſcꝫ xp̄o quẽ et ſi carnalibus oculis nõ
videã. Interiorib⁹ tn̄ oculis fide intueor
ſaluatorem omniũ eſſe venturũ. ꝛ ideo cã
tabo domino mente et voce qui bona
tãdiu deſiderata ꝛ promiſſa certiſſime tri
buet mihi et pſallã bonis opibus ad
laudẽ nois tui altiſſime.

¶ Pſalmus.XIII.in quo prophē
ta increpat iudeos qui venienti xp̄o
non crediderunt.

Populus iudaicus.

INſipienſ videnſ
xp̄m humana carne tectum et
in humilitate dixit non ſoluȝ
ore ſed etiā corde nō eſt hic homo deꝰ
nec qui predictꝰ eſt a prophetis
Et ideo dixerunt.quia Corrupti ſunt
dum a ſcripturarum ſanitate recedentes
in ſenſus probati ſūt incidiſſe vicioſoſ ab
ominabiles.id eſt deiecti ⁊ deſpicabileſ
in oculis domini in cogitationibꝰ ſu
is non eſt qui faciat bonum merito
rium niſi qui peruenerint fide et caritate
vſqȝ ad Chriſtum de quoꝝ numero fue
runt omnes ſācti noui et veteris teſtamē
ti. Et hoc verum eſt.Quoniā deus
pater de altitudīe ſue diuinitatis propſe
xit ſuper iudeoſ patriarcharum homi
num rationabiliū filios vt videri faceret
ſi aliquis forte diuinitatem filij in aſſūpta
humanitate latentem vera fide cognoſce
ret ⁊ bona operatione requireret. ¶
Quales autem reperit oſtendit dicens.
Omnes tam maiores q̄ȝ minoreſ decli
nauerunt a rectitudine iuſticie origina
lis.totum enim humanū genus obnoxiū
fuit peccato originali.quoniaȝ omnes ſi
mul in primis parentibus peccato īfecti
inutiles facti ſunt.i.non valentes cō
ſequi vitam eternam ad quā participan
dam factus erat homo nec vnꝰ repertꝰ
eſt qui faciat bonum meritoriū ſuper
ne beatitudinis nec etiam vnus inter fi
lios hominū repertꝰ eſt. ¶
Vere inutiles facti ſunt.quoniaȝ Sepul
crū patens eſt guttur eoruȝ fetidos
odores exalās verba eoꝝ fetida ſūt ⁊
peſtifera corruptiua bonoꝝ morū
et ne ſoli pereant linguis ſuis doloſe
agebant.quia ſub ſpecie boni habēt cō
ſilia doloſa.dogmata labiorū ſuorū vene
noſa ſūt et mortifera.ſicut eſt venenū
aſpidū inſanabile.
Quorū os maledictione.id eſt blaſ
phemia in deum et amaritudine in p
ximum plenū eſt.pmpti et expediti
ſunt affectꝰ eorum ad effūdenduȝ
ſanguinem xp̄i et ſuorū.
Duo ſunt potiſſima mala que iudei pfidi
incurrūt ex operibus eorum malis.Pri
mum eſt.Contritio ſiue punitio in pre
ſenti per romanos.alterum eſt perpetua
in futuro damnatio vbi eſt omnis mi
ſeria.et hoc ideo quia xp̄m qui ē pax
noſtra cecati corde intelligere nolue
runt que omnia ideo contigerunt q: nō
fuit timor dei ante oculos eorum
Non timent nunc.ſed Nonne cogno
ſcent omnes qui operantur iniqui
tatem quandoqȝ dei iuſticiam. vtiqȝ co
gnoſcent experiendo in futuro iudicio q̄n
do ſcȝ viderint bonoſ ad eterna premia di
uinitus inuitari.ſe vero ad eterna ſuppli
cia nunq̄ȝ finienda tranſmitti qui deuo
rāt plebem meam ſimplices xp̄ianos
quotidiana rapina ſicut eſcam panis
conſumerent.
Hoc enim ideo contigit iudeis,quia De
um verum venientem in carne nō cre
diderunt illic.ſ.in damno rerum tēpo
ralium trepidauerūt timore vbi nō
fuit iuſta ratio timoris ſicut Pilatus ti
more ceſaris vt iudei timore romanoruȝ
ne locum et gentem perderent abiecto ti
more dei xp̄m occiderūt.
Cognoſcent inq̄ȝ Quoniam deꝰ in ge
neratione iuſtorū eſt iuſtus enim eſt
⁊ iuſticias diligit.ſed vos o miſeri iudei
conſiliū Chriſti inopis ſuſcipere
noluiſtis qui ad vos venerat liberādoſ
humilem aduentum et conſilia eius con
tempſiſtis.quia in eo non vidiſtis pom
pam ſeculi.qui ideo in humilitate venit
vt quos vocabat doceret in deo ſolo
ſpem ponere non in rebus ſeculi tranſ
euntibus. O vos iudei confudiſtis
id eſt repuliſtis conſilium chriſti hoc ſtul
tum fuit.quia Quis dabit veniente

ex iudeis qui ſit ſaluator iſrael et ecclesie gentium niſi deus pater qui xp̄m dominum mittere dignatus eſt omniuz recte credentium ſaluatorem. qui cum damnauerit diabolū qui impia crudelitate plebem dei perſequebatur et tenebat captiuaz exultabit et letabitur iudeorū et gentiū popul⁹ quando ad regnum celoꝝ diuina miseratione peruenerit.

Pſalmus. XIIII. in quo propheta querit quis digne in preſenti ecclīa deo militat et in futura vita requiem ſit habiturus.

Domine quis digne habitabit in tabernaculo tuo. i. i preſēti eccleſia militante in quo multi ſunt corpore qui nō ſūt fide. multi nomine q̄ non ſunt numine aut quis requieſcet in mōte eterne beatitudinis tue. Reſpōſio

Qui imunis eſt ab omni labe peccati mortalis et operatur iuſticiā dei precepta inuiolabiliter obſeruando.

Qui loquitur veritatez prout exiſtit in corde qui nō egit dolū in lingua ſua aliud habens in ore et aliud in corde ad decipiendum proximum.

Nec fecit cuiq̄m hominū malū in facto nec corporaliter nec ſp̄ualiter nulli fraudes machinatus eſt et obprobriuz detractionis aduerſus ꝓximos ſuos non accepit in corde temere aut libent̄ criminatoribus credendo. aut ore defectus eorū preteritos improperando aut ad eoꝝ infamiā aliis propalando nec in aure libenter detractores audiendo.

Qui ita fortis eſt q̄ ad nihiluz reputatus eſt in cōſpectu eius malign⁹ dyabolus vel homo mala ſuggerens. ſed timētes deum vtpute virtuoſos dignos glīa et honore iudicat et honorandos demonſtrat.

Qui iurat ꝓximo ſuo. aliqua factur⁹ et non decipit ſed ea firmiter obſeruat qui pecuniā ſuā non dedit ad vſuram et munera vt innocentis cauſam depraua non accepit.

Qui facit hec que dicta ſūt incōcuſſa ſtabilitate in pace requieſcet in mōte ſācto dei mōte felicitatis eterne

Pſalmus. XV. in quo agitur de chriſti reſurrectione.

Vox chriſti.

Conſerua me domine int̄ pericula et libera me de morte et fac cito reſuſcitari d̄ ſepulcro et debes quoniā ſperaui in te n̄ in alio et dixi domino corde et ore et ope deus meus es tu in eo q̄ homo ſum ⁊ vere deus quoniam bonoꝝ meoꝝ aut alicuius alterius non eges hoc enim eſt ꝓpꝛium tue diuinitatis qui fōs es omnis boni ſed ego ſm̄ q̄ homo et mei egem⁹ bonis tuiſ

Inter alia a patre meo h obtinui q̄ In ſanctis apoſtolis et diſcipulis meis. qui ſpe ciues ſūt terre viuētium mirifice adimpleuit volūtates meas illuſtrando eos luce ſue ſapientie et ſcientia predicādi et confirmando miraculis predicationeſ eorum.

Bene autē mirificaſti volūtates meas per ſanctos meos apoſtolos. q̄niaz et ſi Multiplicate fuerint apud gētiles cecitateſ idolatrie nihilomin⁹ per apoſtolorū meorū predicationem dimiſſis idolis ad fidez velociter concurrerūt

Non congregabo per ap̄los conuētuſ fidelium. ſm ritū veteris legis. nō enim cōuentus eorum erūt carnales nec de ſāguinibus pecudū propiciatus ꝯgregabo eos nec memor ero nomē eoꝝ per labia meoꝝ quia noīa illa antiqua que infideleſ habuerūt ꝑſequentē gratiā ſunt cōmutata

Prius enim dicti ſunt filij ire. filij dyaboli. filij carnis. poſt aduentū dn̄i ſacris fōtibus renati appellati ſ̄t xp̄iani filij dei amici ſpōſi

Portio enim hereditaria mea. ⁊ meorū non eſt terrena tota delectatio et potuſ meus et meorū nō eſt carnalis ſed eſt de⁹

tū pater es qui per meritū paſſionis mee
reſtitues hereditatem eterne glꝰe meiſ
quā in adā pdiderūt.
Limites hereditatis mee quaſi ſorte
ceciderunt non tamen caſu aut fortuitu
ſed tue diuinitatis diſpoſitiōe in preclariſ
que non in animalibꝰ hominibus ſed in ſā
ctis fide doctrina et miraculis fulgentibus
et hereditas mea preclara eſt mihi
mihi placet ⁊ cara eſt.ſ; non mundo
Benedicam dominum gratias agens
qui tribuit mihi intellectu; quo om
nia mihi nota ſunt.et meis intellectum ddit
qui priuſ indocti erant inſuper int alia ma
la mea eſt ꝙ renes mei.id eſt iudei ex qbꝰ
ſm carnem deſcēdi increpuerūt me ve
xando iniurijs et blaſphemijs et verberibꝰ
vſq; ad mortem increpuerūt me iudei ſ;
in his attēte et pvide.
Aſpiciebam dominum exiſtente; in
conſpectu meo ſemper vt omnia iuxta
voluntatem ſuam agerem omnia tranſitu
ra contemnam.qui a dexteris eſt mihi.
vt in eo ſtabiliſ pmaneā.⁊ ideo nihil ſiniſtri
mihi preualet.
Propter hoc ꝙ ita fauet mihi dominꝰ
vt ſtabiliter in eo permanea; letatum eſt
cor meum gaudio interiori et exulta-
uit lingua mea exterius alacri ſermone
in ſuper preter predicta creuit mihi leticia
quia caro mea non deficiet in interitu vt i
imici mei exiſtimant.ſed in ſpe reſurrectio
nis certiſſima requieſcet tanq; dormiens
in ſepulcro
Letatum eſt inſuper cor meu; Quoniam
nō derelinques more communi animā
meam in inferno vbi deſcendet ad libe
randum ſanctos ſed gaudens ⁊ triumphāſ
capta preda renuita corpori aſcendam in ce
los nec patieris corpus meum a te ſā
ctificatū vidre putrefactionē
Non ſolum predicta facies imo iam p me.
Notas feciſti homibꝰ vias vite vt in
mandatis tuis humiliter ambulantes mor
tifere ſuperbie venena declinarēt et adiple
bis meos leticia cum vultu tuo ita vt
nihil vltra deſiderent cum facie ad facie; te
viderint.in quibus ego ſum qui etiam de
lectationes habebunt in bonis tuis et
nis ſine fine duraturas.

Pſalmus.XVI.in quo eſt oratō
chriſti ad patrem pro ſe et eccleſia.
Vox chriſti ex humanitate.

Exaudi domine iu
ſticiam meam clamantem ad
te impleas qd iuſtitia mea petit.
et diligenter auſculta ad deprecatiōe;
meā liberādo me a malis.
Auribꝰ tue clementie percipe orō; me
am fuſam veraciter ex corde meo nō in la
bijs doloſis ſed ſimplicibus.non alia ore
profero.⁊ alia mente retineo.
Exaudi inquā quia hoc in oratiōe mea pe
to vt Judiciū quo iudicatus ſum a pilato
et a iudeis manifeſtetur pdiiſſe de noti
cia ⁊ volūtate tua et ocli tui videāt equi
tatem iudicando inter me et illos retribuē
do mihi pmiū reſurrectionis.iudis vero pe
nā ꝯdignā ſue iniqtatis.
Ideo ſancte pater fac qd peto quoniam p
baſti cor meū vtrum tibi obediens eſſe;
et vtrum vſq; ad mortem tuis iuſſionibus
parerem.et hoc per multas iudeorum ī me
irriſiones et moleſtias et viſitaſti aduerſi
tate tribulationis et igne acerbiſſime paſ
ſionis me examinaſti et nō eſt inuen
ta in me iniquitas ſed ſemper humile;
et obedientem ⁊ iuſtum me per omnia pro
baſti.
Ceterum ita iuſtus inuentus ſum ⁊ patiēs
Ut non loquatur os meum opera
hominum que non oportet.nihil o pater
locutus ſum niſi quod ad tuam gloriam p
tineat ego ſuſtinui vias laborioſas paſ
ſibilitatis et mortalitatis paupertatis et af
flictionis et paſſionis.non p culpa mea ſed
ppter verba que pceſſerūt d labijs tuiſ
ſ.de pphetis cōplēda.
Perfice greſſus meos actiones meaſ
quibus in hoc mundo quaſi quibuſdam
pedibus ambulamus cōſerua in manda

tis tuis vſq3 ad finē vbi eſt meritorum
ac pmij tota pfectio vt imitātes me nō mo
ueantur abs te.

Quoniā exaudiſti me alias certiſſime me
ſcio exaudiendū. et ideo Ego clamaui in
clina aurē miſcdie tue mihi humili et
exaudi verba mea que ſequūtur.

Mirabiles fac miſcdias tuas qbꝰ me
vtutibꝰ fulgere et miraculis choruſcare pce
dis .i. ad effectū pduc q et ſi nō credāt tamē
ſub admiratione pſpiciāt ne miſcdie tue vi
leſcāt et minꝰ appcientr. tu fac h. q ſperātes
in te in eterna vita cōſtitues.

A reſiſtentibꝰ mihi iudeis q demoniaco
inſtictu aduerſꝰ me ſeuiūt q dextera tua ſū
per quē pignꝰ pacis dediſti mūdo cuſtodi
me ſm hūanitatē ita diligenter vt cuſtodi
tur pupilla oculi

Sub munimēto alarū tuarū .i. dē mi
ſericordie et caritatis ptege me et meos ab
inſtātia impiorū demonū et iudeorū qui
me et meos afflixerūt vſq3 ad mortem

Ita afflixerūt qꝛ Inimici mei iudei circū
dederūt vitā meā gladijs et fuſtibus cō
ſilijs et inſidijs volētes eā pdere adipē .i. ē
abundantē maliciā ſuā tāta obſtinatio
ne firmauerūt vt abſq3 vlla miſericordia
perſeqrentr me os inſuper eorū locutū
eſt cōtra me ſuperbiā dicētes aue rex iud
eorū et hmōi. Proijciētes me extra ciuita
tem quaſi locꝰ de me macularet. circūdde
rūt me non obſeqo ſed furore in cruce qſi
ad ſpectaculū cōuenientes vt me deridrent
et hoc ideo quia oculos cordis eorū ſtatu
erūt nō eleuare ad deū ſed declinare ad
terrā ſuā et gentē pſeruandā putātes ſe lo
cū et gentē et diuitias amiſſuros ſi xpm nō
occiderent.

Suſceperunt me pncipes iudeorū a py
lato dicētes eis. tollite eū et ſm legē veſtrā iu
dicate vt leo famelicꝰ paratꝰ ad predā
aplis reliquꝰ iudeorū ſicut catulꝰ leōis per
manēs in inſidijs vt ſue crudelitati vo
tū more ferarū in me adimpleret

Exurge domine ad vindictam ꝯ iudeos
quē dormire arbitrāt mali aut iniqtates ho
minū nō curare dum mihi nō ſubuenis et
Preueni factū eorū vindicta excecationis et
deſtitue eos et deijce eos vt locū et gētē per
dant. p qbus retinendis me filiū tuū occide
rūt eripe aīam meā ab impio dyabolo
reſuſcitando me a morte illata ab ipijs fra
meā tuā .i. aīa3 meā qua vſus es tanq3 fra
mea ad debellandu3 regna iniqtatis con
tra hoſtes virtutis tue

Diuide hos inimicos vtutis tue a pau
cis fidelibus q habitāt hierlm et diſpertire
ad diuerſas orbis ptes in vita eorū qꝛ de
peccatis q tanq3 tenebre a lumine verita
tis tue abſcondunt plena eſt memoria
eorū ita vt obliuiſcant deū.

Saturati ſunt vicijs et peccatis que ip
ſi ſibi genuerūt o iniqtas execranda au
diebat ſenſus eorū mandata dei et illi ſatura
bant ſordibꝰ peccatorū et dimiſerunt reli
quias ſue maledictionis paruulꝭ ſuis et
poſteris ſuis clamātes peccatū eiꝰ ſup nos
et ſup filios noſtros

Ego āt in iuſticia .i. cū victorie triumpho
apparebo in conſpectu tuo qn mūdu3
ab interitu mortis ſanguinis mei effuſione
ſaluauero. ad te aſſūptꝰ fuero ſatiabor om
nibꝰ bōis repletꝰ cū apparuerit glīa tua
in ſanctis electis meis q in me crediderunt

Pſalmꝰ. XVII. in quo de leticia
reſurrectionis chriſti.

Vox chriſti in memoriā tāti be
neficij dicit.

Diligam te domi
ne toto cordē meo Quia tu es for
titudo q ſup inimicos meos for
tior exiſto. qa tu es firmamētū patiētie
in tolerantia aduerſariorū et refugiū me
u3 qa in alijs munitionibꝰ nō pfido et libe
rator meꝰ de inimicis meis.

Ipe etiā eſt Deꝰ meꝰ adiutor meꝰ q me cre
auit ſm qꝛ hō adiutor in tpe tribulationis.
et eo adiuuāte ſperabo in eū quē ī pterito
ſemp ſenſi adiutorē.

Protector meꝰ cōtra inſurgentes ho
ſtes. qa nō de me pſūpſi. et firma celſitu
do ſalutis mee ad diſſipandos inimicos

et ſuſceptor meus per gratiam cum tri
umpho.

¶ Et ideo pro his omnibus Laudans.
non meam gloriam ſed gloriam dei querē ſ
et illi vniuerſa tribuere qui dignatuſ eſt cū-
cta preſtare et inuocabo intus in corde
meo dominum et ſic per dei adiutorium.
ab inimicis ſaluus ero.

¶ Vox prophete in perſona generis hu-
mani.

¶ Ab inimicis ſaluus ero. et hoc mihi ne
ceſſarium eſt ꝙ Circumdederūt me do
lores non de rebus mundi. ſed doloreſ do
minij mortis que per peccatum intrauit
in orbem terrarum. et iniquitates abū
dantes et rapide vt torrentes cōtur
bauerunt me.

¶ Doloreſ graues ex timore inferni cir
cumdederunt me preoccupauerunt
me laquei mortis. id eſt originale pecca
tum vnde eſt mors quod ante ligauit me
q̄ꝫ ex propria voluntate peccarem. quia an-
teq̄ꝫ naſcerer ab ipſo conceptu me reddidit
obnoxium.

¶ In hac tanta tribulatione inuocaui
dominum in oratione mea quod eſt vnū
et ſingulare inter mala remedium et ad d̄
um meum clamaui qui ſolꝰ poteſt tan
te calamitati medicinam afferre.

¶ Et ipſe dn̄s et deus meus
Exaudiuit de celo quod eſt templuꝫ glo
rie eius vocem meam et clamor me
quo clamo pro mundi ſalute introiuit in
aures potentie et clementie eius.

¶ Exaudiuit autem dominus vocem
meam quia incarnationis tempore ꝑ pre
dicationem xp̄i et apoſtolorum commo-
ti ſunt multi peccatores interius per cōtri
tionem ad penitentiam. et qui terrenis erāt
dediti contremuerunt exterius diuitie
et honores et dignitates. quas ſuper-
bi habent in ſeculo que dicunt̄ fundamē
ta eorum conturbata ſunt et cōmo-
ta vt iam ſpes falſa mundi non habeat fir
mamentum in cordibus hominum. et h̄ q̄a
innotuit eis ira dei cōtra peccatores.

¶ Aſcendit lacrimoſa deprecatio pe
nitentium. cum cognouerunt quid cōmi
netur deus impijs et feruor caritatis a
facie domini procedēs in hominibus exar
ſit. ita vt qui per peccatum velut carboneſ
extincti et tenebroſi remanſerant rurſus ſpi-
ritus ſancti gratia accenſi et illumniati re
uixerunt et ex mortuiſ pruniſ viui incipiunt
eſſe carbones.

Et hoc adueniente filio dei in carnem q̄ In
clinauit altitudinem potentie et ſapi
entie ſue et deſcendit ad nos naturam
noſtre humanitatis in vnitatem ſue perſōe
aſſumens et dyabolus qui mētes obnu
bilat ſub pedibus eius eſt ſubiectus.

¶ Et aſcendit ꝑ in humanam naturaꝫ ſu
per omnem angelicam celſitudineꝫ. ⁊ ſupe
rat eius ſublimitas vniuerſas ſanctarū
animarum virtutes. que velut pennis ſe a
terrenis timoribus in auras libertatiſ attol
lunt.

Obſcurum. id eſt profundum poſuit in
carnationis miſterium diuinitatem ſu
am carnis nube tegendo ipſū ex omni par
te eccleſia que ei militat ambit ſicut cētrū
cui fide et caritate omnes fideles coniūgū
tur licet per ſpeciem non videant eum nūc
nec etiam per ſcripturam multuꝫ clare. q̄ni
am obſcura eſt in prophetis et in alijs p̄
dicatoribus qui veluti nubes a terreniſ
eleuati cōpluūt v̄buꝫ dei.

Obſcura eſt dico ſcp̄tura In compara
tiōe fulguris qui erit ī cōſpectu ma
nifeſtationis eius quando. ſ. videbit̄ fa
cie ad faciem prefulgide et ſplendide p̄ alijs
nubes. ſ. apoſtoli tranſierunt a iudeis ad
genteſ. tranſierunt quidē vt grādo commi
nationibus dura corda feriendo et vt car
bones ignis humana corda igne diuine
caritatis et ardore fidei accendendo.

Per quas nubes. ſ. predicatores
Intonuit excelſus dominus verba
comminationis contra malos. et idem al
tiſſimus dedit vocem ſuam ſuauem
promittendo immenſa premia iuſtis grā
do reſpicit comminationem que fit malis
ignis vero amoris reſpicit promiſſionem

factam bonis
Miſit apoſtolicos viros ſagittas ſuas per velocitatē curſus et ſtrenuitatē officij v̄tutū pennis recte volātes et diſſipauit vicia in eis ad q̄s miſit illos. ꝛ in manifeſtatione ſue potētie m̄ltiplicauit miracula et cōturbauit eos. i. p̄ admiratione ꝛ pauore reddidit oēs ſtupidos.
Et aperuit veritatē duoꝝ teſtamētoꝝ que ſunt fōtes aquaꝝ ſalientiū in vitā eternam apoſtolis qñ xp̄s aperuit eius intellectū vt intelligerent ſcripturas. et tunc ex eorū predicatione reuelatā ſunt dicta prophetaꝝ que ante non intelligebant ſuper quos totius eccleſie fūdamenta locantur.
Uerum domine licet iſta exterius ab apoſtolis proceſſerint ſicut a miniſtris tamē facta ſunt te interius docente et operante. naꝫ Ab increpatione tua domie increpatō eorum habuit efficaciam et predicatio eoꝝ ab inſpiratione ſpiritusſācti inſpirātis ꝛ docentis irā tuam futurā timendam
Uox eccl̄ie eſt de tp̄ibus xp̄ianis.
Hoc totū factū eſt q̄a de⁹ pater Miſit filium ſuū de ſeipſo ſūmo āte ſecula natū. qui accipiēs carnē in vtero virginis aſſumpſit me de populis multis. ſ. iudeorum et gentilium collectam in ſponſaꝫ ſibi federe ſempiterno.
Qui eripuit me de inimicis meis mūdo. carne. et dyabolo fortiſſimis et potiſſime a demonibus qui oderūt me et opus erat quoniā cōfortati ſunt ſuper me q̄ ſi vincere potuiſſent niſi fortior aduenisſet q̄ eoꝝ potentiā cōtriuiſſet
Preuenerūt me inimici mei preualēdo mihi tēporaliter ad affligendam ꝛ puertendam temporalem vitam meam in tempore perſecutionis martyrum ſed ꝯtra iſtas afflictiones factus eſt dominus protector meus.
Et eduxit me de anguſtijs carnalibus q̄s patiebar in latitudinē ꝯſolationis ꝛ bone ſpei cum pſeuciā pſecutorum numer⁹ augebatur fidelium et hoc bonitate ſua n̄ meritis meis gratis enim elegit me i ſpōſam ſibi.

Et retribuet mihi domin⁹ in preſenti ſ̄m iuſticiā mee bone voluntatis quam ipſe in me operatus eſt et ſ̄m puritateꝫ operum meorum que vicijs non ſūt admixta retribuet mihi in futuro vitam ſempiternam
Et hoc retribuet mihi. Quia ſtudioſiſſime cuſtodiui vias domini dilectioneꝫ dei et caritatem proximi nec impie geſſi recedendo p peccatū a deo meo.
Et hoc cuſtodiui Quoniaꝫ oīa iudicia eius. i. premia iuſtoꝝ et penas impioꝝ flagella corrigendorū et tēptationes pbandorum perſeueranti cōtemplatione cōſidero et iuſticias eius. ſ. flagella mihi inflicta nō repuli a me ſed patiēter ſuſtinui Perſeuerabo in innocētia mea in qua vocatus ſū. Et obſeruabo me ab iniquitate mea quatenus iniq̄tatis antique calamitatibus non iuoluar. et ita immaculatus adherebo ei qui nō patitur cōſortium maculatoꝝ cū ſit ſanctus ſctōꝝ.
Et hoc erit quoniam ſcio ꝙ Retribuet mihi dominus in futuro ſ̄m iuſticiā meam et ſ̄m puritatem opeꝝ meorum que ſemper ſunt in conſpectu diuinitatis eius.
Dixi ſ̄m iuſticiā meā et puritatem manuū mearū non ideo quia hec a me ſint ſed a te ſunt. quia ad hoc ꝙ homo ſit ſanctus p gratiam neceſſario. Cum ſancto tu eris ſāctus effectiue. i. ſanctificans illuꝫ. et ad hoc ꝙ ſit inocenſ neceſſario tu eris innocēſ i. innocentiā tribuēs ſiue innocentē faciēs
Et ad hoc ꝙ aliq̄s ſit Electus. i. ſeparatus a ſocietate maloruꝫ neceſſario tu eris elect⁹ effectiue. id eſt elector ei⁹. et ſi homo dyabolum peruerſum ſequitur cum ip̄o pariter ſubuertetur.
Quoniam populum humileꝫ. xp̄ianorum ſaluum facieſ cum in die iudicij ad dexteram collocabit et oculos ſuperborum humiliabis quia cum peruerſo auctore ſuo dyabolo ſubuertentur et tantum in tartari profundo mergentur quantū ſe ad altiora corde tumido ſuſtulerunt.
Tu domine. Qui illuminaſti perfectos

ſcȝ apoſtolos et alios primitiuoſ predicato
res qui mundo fuerunt lucerne et lumiā
ria quedam illumiā etiā ꝑ doctores alios
fideles qui adhuc carniſ obſcuritate
tenentur.
Et ideo rogo vt illumines me Quoniam
ſi illuminas ī tua virtute eripiar a tem
ptatōe dyaboli vt non cadam per conſēſū
et ī deo meo trāſgrediar obſtaculuȝ
quod inter homines ⁊ celum peccata hoīm
extruxerunt.
Vere in deo eripiar. quoniam De⁹ meuſ
talis eſt. q̄ ī polluta via e⁹ nihil enim imū
dum precipit. lex enim domini immacula
ta eſt et eloquia ſua ſunt puriſſima. et ſplē
dida vt argentum igne examinatum
⁊ plen⁹ pietate quoniā protector eſt oī
um ſperātium ī ſe
Propheta contra paganorum inſaniam q̄
ſibi deos multifaria vanitate finxerunt. dic̄
¶ Bene dixi deus meus. Quoniam quis
deus preter dominum cui ex debito ſer
uimus aut quis de⁹ preter deuȝ noſtrꝫ
quem iuſtiſſime adoram⁹ et colimus. qua
ſi diceret nullus. quia alij ſunt dij falſi ſicut
idola gentium.
Et ipſe eſt. Deus qui primo armauit me
et precixit virtute vt fortis ſiȝ ⁊ ad pugnā
dum contra dyabolum ſiue ad aggredien
dum ardua et poſuit īmaculatam viā
meā ſine ſorde peccati.

Videtur vox xp̄i.

¶ Et ipſe deus eſt. Qui perfecit affect⁹
meos directos in via dei agiles et veloces
tanq̄ȝ ceruorum ad trāſilienda ſine leſio
ne huius ſeculi impedimēta vmbroſa ⁊ ſpi
noſa et collocauit et fixit in celo cordis
mei intenſionem et deſiderium.
Et ipſe eſt Qui me cautuȝ ab imminē
tibus inſidijs et prudentē in expugna
tione dyaboli fecit. et poſuiſti vt arcum
eneum brachia mea dando mihi infle
xibilem conſtantiam ad bene operandum
Et protexiſti me ad ſalutem quia for
titudo mea parū ꝓdeſſet niſi protectio tua
adeēt ⁊ potētia diuīitatis tue hūanita
tē meā aſſūptā in eterna maieſtate
cōſtituit.
Diſciplina tua paterna q̄ q̄s diligis corri
pis. correxit meos dirigēdo ī finē debi
tū. i. in etnā ſalutē. et diſciplina tua ipſa
meos docebit ꝓmouēdo ad meliora.
Nec in itinere meo īpediūt me āguſtie tpa
les. Quoniā latā feciſti caritatē meā
operātē hilariter etiā in his que ſub
tus me ſunt mortalib⁹ vt nō habeam cor
ſtrictū ꝑ auariciā vel irā vel hmōi. ⁊ ſic nō
ſunt infirmata ꝑ mala mundi veſtigia
meoꝶ opeꝶ que imꝑſſi imitāda ſequenti
bus me.
Nō ſūt infirmata dico veſtigia mea. ſȝ per
ſequar inimicos meos q̄ doctrine mee
ꝯtradicūt cōprehēdā illos in ratōne. q̄a
n̄ hn̄t q̄uo poſſent reſiſtere et nō conuer
tar ab increpatione illoꝶ donec de
ficiāt. Confringā illos tribulatiōib⁹
nec poterūt perſeuerare aduerſ⁹ me.
ſȝ poti⁹ cadēt ſubt⁹ pedes meos plena
rie mihi ſubiecti.
Hoc totū eſt ex eo q̄a tu dn̄e Precinxiſti
me virtute vt patientie fortitudine iniq̄ꝶ
aduerſa ſuperarē et eos qui inſana cō
ſpiratione cōtra me intumuerūt ſub
plātis pedū meoꝶ ſubieciſti. Inimi
cos meos iudeos aliq̄s eoꝶ dediſti mi
hi dorſū. q̄a in ſalutiferaȝ victoriaȝ fugati
emerſerūt ſubito xp̄iani facti diſcipuli mei.
vt Paul⁹ et alij plr̄es et eos qui in odio
meo obſtinato māſerūt diſperſiſti ꝑ
orbē. In qua diſpſione Clamauerūt
ad hoīes vel deos q̄s coluerūt auxiliū petē
tes ſȝ nō erat ex eis qui ſaluos facerꝫ
eos q̄a ſolus de⁹ p̄t ſaluare q̄ deficiēte eis
auxilio hūano clamauerunt ad dominū
nec exaudiuit eos q̄a iudicauit eos idi
gnos exauditione manētes in ſua malicia
Et p⁹ diſpſionē Cōminuā eos ad vilem
ſtatū et inſtabilē redigēdo vt puluerem
qui ante faciē venti ſemꝑ mouet̄ et ſpar
gitur et vt viliſſimū lutū plateaꝶ q̄ ab oī
bus ꝯculcatur delebo eos.
Eripies me de cōtradictionibus po
puli iudeorū q̄ ſemꝑ mihi ꝯtradixit et ere
ptū ab illis ꝑfidis cōſtitues me vt ſiȝ ca

put et rector gentiũ vt iudeis exclusꝭ gẽti-
bus imperem.
Popul⁹ gentiũ quẽ nõ viſitaui p̄ſentia
corꝑali vel lege aut ꝓphetis ſeruiuit mihi
ſuitute latrie mihi credendo et adorãdo et
colẽdo in auditu auris. q̃a oculis ñ vidit
me p̄dicãtẽ aut miracula faciẽtẽ obediuit
apoſtolice voci audito euãgelio credidit
Laus iſta gẽtiũ. exꝓbratio eſt magna iudeo
rũ. Nõ ſic iudei ſed ipi ꝓus. Filij ſʒ nũc ſcĩ
alieni mẽtiti ſũt blaſphemãtes ꝯtra me.
filij alieni ĩueterati ſũt in pctõ in infid
litate ſua. et claudicauerũt. q̃ſi vno pede
debiles q2 vet⁹ teſtamẽtũ tenẽtes ⁊ nouũ re
ſpuẽtes claudi effecti ſũt. claudicãt etiã a ſe
mitis ſuis lege et ꝓphis ſequẽtes lrãm non
ſpũm et traditiones ſuas potius q̃ʒ dei
Vox eſt exultãtis eccĩe Illi aũt mẽtiti ſũt
et claudicauerũt. ſʒ viuit dominus i ſe vita
nobiliſſima ⁊ vita ſẽpitña. viuit aũt etiã ĩ me
quẽ in pñtia mea ſꝑ conſpicio. in quẽ firmiť
credo benedict⁹ de⁹ me⁹ et laudat⁹ ꝑ bñ
ficijs collatis et exaltetur auctor ſalutis
mee vt toto orbi dñeť ꝑ fidẽ et deuotiõeʒ
Merito bñdict⁹ es tu de⁹ qui das vindi
ctas mihi de inimicis meis me vlciſcẽdo
ſubdẽdo eos mihi ⁊ fidei tue vñ ſubdis po
pulos ſub me vt q̃ añ erant ꝯtũaces ad
te ꝯuerſi fiant ꝑficua deuotione ſubiecti. tu
dico liberator me⁹ d̃ inimicis meis fu
rioſis et feruida malignitate ſucċenſis.
Et etiã tu excelſiorẽ me facies oĩbus
perſecutorib⁹ meis ratiõabile enĩ eſt vt
quãto alti⁹ in irã ſurrexerint inimici tãto ã
pli⁹ exalteť q̃ pertulit a viro iniquo. ſ. quo
libet heretico vł ſciſmatico q̃ ꝑuerſi dogma
tis iniq̃tate g̃ſſať eripies me Preter ea
q̄ dicta ſũt ꝙ inſurgẽtes aduerſ⁹ me hũilia
ſti cõfitebor tibi confeſſione laudis ĩ di
uerſis gẽtib⁹ ⁊ voce et oꝑe nomẽ tuũ glĩfi
cabo. Merito laudabo q̃niã ipe Ma
gn⁹ ẽ faciẽs et oſtẽdẽs toto orbi terra
rũ ſalutes q̃s xp̄s rex ab eo ꝯſtitut⁹ opat⁹
eſt ĩ hũano gñe. et q̃s ꝯtinue opať in credẽ
tib⁹ et ẽ faciẽs miſcdiaʒ xp̄õ mãu for
ti et libatori reſuſcitãdo eũ a mortuis et ad
dexterã ſedere fecit et miſcdiaʒ etiã facit eius
ſpũali pplõ i eũ credẽti et hoc ſine fie

Pſalm⁹. XVIII. in quo de ĩcarna
tione domini. Apoſtoli dicti

Celi ꝑ celſitudinẽ ꝯuerſationis
enarrãt gẽtib⁹ gl̃aʒ maieſtatis
xp̄i in q̃ eſt eq̃lis patri et ipi apl̃i
dei firmamentũ. q2 v̄tute ſpũſſcĩ firmati
ãnũciãt opera domi q̃ ḃm homineʒ geſ
ſit ḃm natiuitatẽ paſſiõʒ ⁊ mortẽ ⁊ hmõi.
Ecce q̃ʒ diſcrete apl̃i predicant q2 nõ omnia
oĩbus. apoſtoli enim tanq̃ʒ dies clara ſpũ
alis et perfecta diei. i. claris et ſpũalib⁹ ac ꝑ
fectis auditoribus eructant plenitudieʒ
ſui lumis diuine ſapientie ſecreta reuelan
do ſed auditoribus infirmis carnalibus et
tenebroſꝭ ipſi apl̃i auditorũ taliũ infirmita
ti condeſcendẽtes. q̃ſi nox facti indicãt nõ
ſapientiã que eſt de diuinis vt ꝙ v̄bũ eſt in
principio apud deum. ſed ſcientiã q̄ eſt de
humanis et de humanitate xp̄i ⁊ paſſiõe e⁹
⁊ hmõi groſſa reſpectu alioꝝ.
Et hoc predicationis officiũ apl̃i tam miri
fice expleuerunt vt omnibus linguis loq̃rẽ
tur. Nõ enim ſũt ligue aut genera di
cendi per que loquẽtes nõ audirentur
et intelligerentur voces eorum. Qui apl̃i
etiam ita late predicarunt ꝙ In omnem
partem ambitus terre exiuit verbũ
predicationis et fama miraculoruʒ eoꝝ
et in fines orbis terre verba eorum.
per ſe aut per alios a ſe miſſos vnde añ de
fecit eis terra q̃ʒ lingua.
Propheta narrat q̃d p̄dicauerũt apl̃i.
Dei fili⁹ Poſuit corp⁹ aſſũptũ in quo vẽit
pugnare ꝯ inimicũ in ſole. i. in manifeſta
tione mũdi q2 q̃ inuiſibilis erat factus eſt vi
ſibilis oculis hominum et ipſe domin⁹
tanq̃m ſponſus eccleſie copulatus quaʒ
ſibi copulauit caſto et impolluto amore ꝓ
ceſſit in mundum de thalamo ſuo ſibi
conuenienti. id eſt d̃ intacto vtero virginali

Qui letus ſpirituali leticia. Vt gi
gas fortiſſimus et ceteros homines inſu
perabili virtute tranſcendens feſtinauit

ad currendā viā quam ſuſcepit pro redē
ptione humani generis q̄ a ſummo patre
egreſſus per eternam generationē venit
in mundū factus homo.
Qui peracto humane redēptionis opeascē
dens in celū Occurrit plenitudine diuini
tatis vſq; ad eq̄litatē patris q̄ ſup omnes
celos exaltatus ſpūm ſāctū ſup diſciplos mi
ſit de cuius gratie donis nemo ē qui
digne petat et nō recipiat ipe eni om
niū electorum ſuoꝝ corda accendit ꝛ illuīat.
Propheta cōmendat legē quā apli predi
carūt. Primo a latore q̄a Lex domini de
us eni illā dedit ꝯtra manicheos negātes
legē veterē eē a deo. Secūdo a ſāctitate ꝛ pu
ritate q̄a immaculata oīa eni mala exclu
dit nihil eni imundū aut malū cōcedit tā
q̄ licitū. cōtrariū facit lex machometi. Ter
tio ab vtilitate q̄a cōuertens aīas. ſ. d̄ ma
lo ad bonū. de infidelitate ad fidē. ꝯtrariū
facit doctrina hereticorū. Quarto ab infalli
bilitate veritatis ꝛ certitudinis q̄a teſtimo
nium domini fidele pleniſſima veritate
recognitū et adiplens qd̄ ꝓmiſit. qd̄ non fa
cit doctrina ꝑhoꝝ. Quīto a ſuauitate guſt⁹
q̄ ſapientiā que delectat affectū preſtās
humilibus non tumida ſeclatōne iactātib
bus quod non facit ſcientia mundanorū.
Iuſticie domini recte q̄ nō aliter co
gnoſcit feciſſe q̄ docuit letificantes cor
da bonorū ſpe ꝓmij etni preceptū domi
ſc; nouū teſtamentū lucidū clarū ꝛ imma
culatū quale a patre luminū ꝓdire decet il
lumīans oculos non carnales ſed men
tis qui diuino munere ſpūaliter clarificant
Timor domi ſctūs q̄ dicitur filialis ex
amore ſancto ꝓcedens permanet in ſan
ctis ī ſeculū ſeculi caritas ei⁹ nunq̄ exci
dit ex qua orit iudicia domi. ſ. mandata
dn̄i in veteri ꝛ nouo teſtamento ſcripta ſūt
vera quia immutabili veritate perſeuerāt
iuſtificata in ſemetipſa q̄ continēt ma
nifeſtam iuſticiā vnde non egent alterius
autoritate vt firma ꝛ iuſta habeāt q̄ ipi⁹ di
Et q̄a talia ſunt iudicia domini et eius pre
cepta merito ſunt preferenda omnibus re
bus mundi delectabilibus. ſ. diuitijs ſecula
ribus ꝛ delectationibus corporalibus.
Uere autem ſunt dulcia Eteni ſeru⁹ tu⁹
qui vere et deuote ſeruit tibi experitur et cu
ſtodit ea opere adimplendo quia ī cuſto
diēdis illis eſt retributio multa. ſ. bea
titudo ſuperna incōprehenſibil et ineffabil
Sed q̄a timeo dn̄e ne longe fiam a iudi
cijs tuis per occulta delicta mea q̄ quaſi im
poſſibilia ſunt bene cognoſci. oro ab oībus
peccatis mundari dicens. Quis eni deli
cta. ſ. tam maiora q̄m minora tam cōmiſſa
q̄ obmiſſionis peccata perfecte intelli
git nullus niſi tu qui omnia noſti. ideo ab
occultis meis mūda me et ab alieīs
q̄ ſua dentib⁹ demonib⁹ aut malis hoīb⁹ fi
unt parce ſeruo tuo
Ideo peto mundari a peccatis meis oībus
q̄a Si nulla eoꝝ fuerit mihi domi
nata tūc īmaculat⁹ ero a criminali ma
cula ꝛ ſapiēt mihi iudicia tua tūc āt emū
dabor a pctō ſupbie q̄ dicta eſt peccatum
maximū. tū q̄a ea cecidit dyabol⁹ ꝛ hoīem
traxit. tū q̄a initiū eſt omnis peccati.
Ideo etiā mūdari peto. q̄a ſi emundat⁹ fue
ro a pcīs Eloquia oris mei. ſ. orōnes ꝛ
laudes erūt talia vt cōplaceāt tibi cū ꝓ
cedāt ex mūdo corde et meditatō cordis
mei erit talis vt ḡta ſit et accepta ī cōſpe
ctu tuo ſēper q̄ int⁹ vides et ꝯſcientiā purā
inſpicis In cōſpectu tuo dico. q̄ tu Do
mīe es adiutor me⁹ in bonis agēdis et
redēptor me⁹ a malis adiutor vt habitē ī
caritate tua. redēptor vt liberes me ab iniq̄
tate mea.
Pſalm⁹. XIX. ī quo ꝓpheta tāgit
dignitatē chriſti. ſ. ſacerdotalē et re
galē. O chriſte.
Exaudiat te deus
paī in die paſſiōis tue q̄ vē appel
lat⁹ eſt dies tribl'atōis ī q̄ tāq̄ ſacerdos
offeres ei hoſtiā ꝓ nob et ꝓtegat te vt⁹ di
ſpli xp̄iani Mittat tibi d̄ ſctō. i. d̄ eccia
auxiliū eā ad credētiū generationē tibi for
mando ſicut Euā Ade ad generationē car
nalē in paradiſo et de ſiō. i. de diuinitate ꝑ
quā ſpeculatur omnia tueatur te.

¶ Memor ſit omnis ſacrificij tui to
tius paſſionis tue eiꝰ memores nos facien
do et holocauſtũ in quo totũ in cruce te
pro nobis deo obtuliſti. placidũ et acceptũ
deo fiat ⁊ in leticiã reſurrectionis cõuertat
Tribuat dominꝰ effectũ et efficaciã paſſi
onis tue iuxta deſideriũ et intentionẽ
tuam. et non ſm eorꝝ crudelem intentione
qui paſſionẽ intulerunt et omne conſili
uꝫ tuũ cõpleat. quoniã omnia alto conſi
lio facis.
Ideo hoc oro o xp̃e q̃a Letabimur in ſa
lute quã nobis per tuam mortem operatꝰ
es et in nomĩs tui participatõne ma
gnificabimur cũ a tuo noĩe dicti ſumus
xp̃iani.
Impleat dominꝰ oẽs petitões tuaſ
non ſolũ quas in terra feciſti ſed etiã eas q̃s
in celo facies interpellans ꝑ nobis. nec inde
dubito q꞉ ex nunc anteq̃ꝫ fiat per ſpũm pro
phetie mihi mõſtratum eſt q̃niã dñs re
ſuſcitabit xp̃m ſuũ a mortuis.
Exaudiet illum orãtẽ dñs de celo ſctõ
ſuo vbi ſedens ad dexteraꝫ patris intpellat
ꝑ nob in cuius fortitudine virtutis et
potentie ſalus ſpũalis cõſiſtit fideliũ.
¶ Reprobi võ volubili ſucceſſione tpaliũ
bonorũ que q̃ſi rote voluũtur et trahunt et
Hi in curribꝰ ſupbis efferunt bonoribus
atq꞉ in eis exultãt nos autẽ ſerui dei ſpeꝫ
noſtrã figentes in eternis in nomine do
mini inuocabimꝰ diuinã clementiã
Ipſi reprobi funibꝰ peccatorꝝ ſuorꝝ et rerũ tẽ
poraliũ cupiditate ligati ceciderũt ã ſpe
celeſti in mortẽ eternã nos vero electi ſur
reximꝰ ab infidelitate ad fidẽ. a vicijs ad v̾
tutes et erecti ſumꝰ auxilio gratie tue ad
cõtẽplanda ⁊ amãda celeſtia q̃ ꝑmo tortuo
ſi fuimꝰ in peccatis.
Domĩe ſaluũ fac regẽ xp̃m reſuſcitãdo
eũ a mortuis. q̃a ſaluo rege ſalui erimus vt
ipſo ſedẽte a dexteris tuis ⁊ intpellante ꝑ no
bis exaudias nos per eum in die neceſ
ſitatis noſtre.

¶ Pſalmꝰ. XX. in quo de duplici
natura in chriſto diuitate et huma-
nitate.

¶ Propheta loquẽs ex parte hũa-
nitatis chriſti ait.

Domĩe in virtute
tua ⁊ oĩpotẽtia maieſtatis tue le
tabitur xp̃s rex regũ et in eo q̃
ꝑ eũ diſpoſuiſti ſaluare mundũ exultabit
vehementer.
Deſideriũ cordis eius. ſ. animã ſuaꝫ po
nere ꝑ redẽptiõe mũdi ⁊ deſideriũ glificati
onis ſui corpis ⁊ deſideriũ vocatõis credẽti
uꝫ tribuiſti ei ꝯcedẽdo vt ſicut vellet im
pleret et petitiões labiorꝝ ſuorꝝ q̃ ex vo
lũtate deliberata ꝓceſſerũt nõ fraudaſti
q̃niã omnia q̃ fieri iuſſit impleta ſunt.
Et ideo erit. Inde preueniſti eũ ĩ bene
dictionibꝰ gratie tue ab inſtãti ꝯceptio
nis poſuiſti inſuper in eo honoreꝫ et
virtutẽ regie dignitatis ſuper omnem
creaturam.
Vitaꝫ. i. reſurrectionẽ glioſã petijt a te et
tribuiſti ei accelerando reſurrectionẽ ⁊ pe
tijt a te lõgitudinẽ dierꝝ et tribuiſti ei ĩ de-
ficientẽ ĩmortalitatẽ ĩ ſclm ſcli.
Magna eſt gl'a chriſti hoĩſ. i. eius ſa
lutari reſurrectione demõſtrata in qua in-
notuit ptãs ſibi data in celo et in t̃ra gl'am
et magnũ decorẽ addes ſuper eũ cũ
ĩ celo ad dexterã tuã collocaueris
Et võ magna eſt gl'a xp̃i hoĩs. Quoniã da
bis eũ ĩ benedictõꝫ his q̃i te credũt vt ĩ
ipſo bñdicãt oẽs gẽtes ſic ꝓmiſſũ fuit abrae
letificãs eũ ſm hoĩeꝫ ĩ gaudio qđ ſui ha
bebũt viſione vultus tui.
Et merito erit. Quoniã rex hõ xp̃s vt hu
mil' corde ſperat ĩ domĩo ſolũ et ĩ miſe
ricordia altiſſimi exequẽda ꝑ eũ hũano
generi nõ cõturbabitur hũiliãs ſe ⁊ obe
diẽs vſq꞉ ad mortẽ crucis.

¶ Propheta de punitione malorum.
O chriſte ex quo talis et tantus es.
Inueniatur vltrix poteſtas tua
cum ad iudicium veneris puniendo pec-
cata omnibus inimicis tuis qui eaꝫ ĩ
hũilitate ñ cognouerũt iniurias patiẽtẽ et

maieſtas tua in iudicio apparens inue
niat ad puniendū oēs qui te oderūt.
Et ſic erit qm̄ Pones eos.ſ.peccatores
qui cōtra regulas dñi obſtinata mēte vixe
runt ſicut clibano ignis datos ꝑpetuis
flamis ex omni pte in tēpore manifeſta
tionis tue in iudicio ad eos cōdēnandū
dominꝰ ī vīdicta ſua cōturbabit eos
ꝓferens cōtra eos ſentētiā dānatiōis dicēs
Ite maledicti in ignē eternū qui deuora
bit eos non conſumēdo ſed eternaliter af
fligendo.
Fructū eoꝝ quem habuiſſēt in terra.ſcꝫ
viuentiū ſi credidiſſent xp̄o perdes qꝛ non
crediderūt ꝛ mandatis eius cōtumaci ſpū
reſtiterunt et imitatores eoꝝ vl' qs ſedu
xerunt non deputabis inter filios homi
nū qs in hereditatē ſempitnā vocaſti.
Merito inter alios iudei peribunt.
Quoniā declinauerūt in te mala ver
ba dicentes ꝙ demoniū habes et hm̄oi.et
cogitauerūt conſilia maligna dicentes
expedit vt vnꝰ moriaꝉ pro pp̄lo ⁊c.ſed iſta nō
potuerūt ſtabilire iuxta volūtatē eoꝝ
neſcientes qd dicerēt.Uerū quidē dictū eſt
ſed malo voto platū eſt.
Tolerabunt autē iudei in vita preſenti ſꝫ
non ſine pena.Quoniā pones eos dor
ſū.i.in ſuitutē ſubijciendo et ī extremis
vite tue que ſūt paſſio et mors prepara
bis aptabis malā eoꝝ intentionē occi
dendi te ad ſalutē hūani generis q̄ inde ſeqꝉ
illi ita cogitauerūt deprimere ſed
Exaltare domine.ſ.in glīa reſurgēdo et
ad celos aſcendēdo.et hꝫ in virtute deita
tis et merito humilitatis et paſſionis.ꝛ nos
cantabimꝰ interius deuotione cordis.et
pſallemꝰ exteriꝰ deuotione opis et annūci
abimꝰ excellentiā poteſtatis tue et mi
rabilia que geſſiſti.
Pſalmꝰ.XXI.in quo agitur d̄ paſſi
one et reſurrectione chriſti.
Chriſtꝰ hō oīa preuidēs quaſi iā vi
cina paſſiōe permotꝰ ait ad patrem
Deus deus meus
ratione hūanitatis a te create re
ſpice in me in afflictione mea pendentē
in cruce qualiter me dereliquiſti.in ma
nibꝰ iudeoꝝ me ꝑſequētiū traditū eoꝝ volū
tati qualr̄ nō me ꝓſeruas a morte mihi ꝑ
parata.q̄ met reſpōdens ſubiungit lōge a
ſalute mea corpali.i.ꝙ non reſeruer a mor
te tpali faciūt verba clamoris mēbroꝝ
meoꝝ poſtulantiū mortē meā ſine qua eo
rū delicta expiari nō pñt quoꝝ delicta qd
ammodo ſua dicit.quia pro eis penam ipē
ſuſtinuit.
Signum ꝙ me dereliqſti eſt. quoniam
Deꝰ meꝰ clamabo per diē.ſ.circa horā
nonā heli heli ⁊c.et per noctē precedentē
pater ſi poſſibile eſt trāſeat a me calix iſte et
nō exaudies ſed hꝫ ꝙ non ſim exauditꝰ in
hac mea oratiōe nō ſcribeꝉ ad inſipientiā
meā quaſi neſciuiſſem quid aut quomō
peterem.ſed ad ſapientiā maximā.quia cū
modus iſte humane liberationis per paſſi
onem meam fuerit cōuenientiſſimus vt ſic
homo ſolueret quod debebat et deus re
dimeret qui poterat.conformaui volunta
tem meam volūtati tue qui me ad hoc mi
ſiſti.
Quamuis enim non me in hac mea orati
one exaudiſti tamen non me totaliter dere
liquiſti.ſicut iudei credūt dicētes.deꝰ dereli
qt eū ⁊c.ſꝫ Tu habitas ī me ſctō tuo inſe
pabilr̄ mūdū tibi recōciliās cꝰ laus ē ī ec
cleſia q̄ eſt ꝯgregatio vidētiū te ꝑ fidem.
Hec ē ꝯſolatō mea ꝙ p̄res ātiquos in te
ſperātes audiſti et liberaſti a malis
qñ expediuit eis.qꝛ ex hꝫ cognoſco ꝙ nūc me
audires ſi ſcires mihi expedire. Ad te
clamauerūt p̄res ātiq̄ in orōne et libera
ſti eos de ſuitute egipti ꝛ d̄ captiuitate ba
bilonis ī tē ſperauerūt ꝛ nō in alio.iō nō
ſūt cōfuſi qꝛ aſſecuti ſūt libatiōnē q̄ libā
tiōes fuerūt figure qdā hꝰ liberatōis p mor
tē meā facte. Ego aūt lꝫ ſiꝫ maior oībꝰ
naīa qꝛ deꝰ ꝛ merito qꝛ ſctūs ſctōꝝ dei.nihil
ominꝰ vermis ꝛ vilis ſū in cōſpectu iude
oꝝ vñ ſpuerūt ī faciē meā ꝛ alapis eā cecid
rūt tāq̄ ꝯtēptibilē.ꝛ ita vil' reputatꝰ ſū vt ñ
vidar reputari hō ſꝫ nllꝰ fortitudīs vt vmīſ
oboīabil.vñ fctūs ſū opprobriū apd ma

ioꝛes ſacerdoꝛes ⁊ ſcribas et abiectio apd̃ cõmunem plebem.

Omnes huius mali tam maioꝛes q̃z minores videntes me deriſerũt locuti ſũt labijs me vituperando ⁊ blaſphemãdo et mouerũt capita ſua irridentes et dicẽtes verba que ſequũtur

Sperauit in domino.ſ.patre ſuo vt eu eripiat eum de manibus noſtris eũ crucifigi non permittendo.vel ſi non eripiat ſaltem ſaluũ faciat eũ a moꝛtuis reſuſcitando quoniam vt ait deꝰ pater diligit euȝ.

Hec mala mihi illi fecerunt.ſed precoꝛ dñe ne diſceſſeris a me.Quoniã tu es qui ſupra naturã naſci feciſti me de virgine glã virginitatis eiꝰ permanẽte ſpes mea a iuuentute mea in te iactatus ſum ex vtero.i.ex quo factus ſum hõ vt tu ſolus eſſes ſpes mihi.

Oꝛo domine ne diſceſſeris a me ſubtrahẽdo auxiliũ tuũ quẽ De vẽtre mr̃is mee deũ meũ cognoſco et colo et hoc neceſſe eſt.quoniã tribl̃atio paſſionis mee ꝓxima eſt ſm̃ tẽpus quia imminȝ et nõ eſt alius qui adiuuet eripiẽdo me d̃ manibus iudeoꝝ niſi tu ſolꝰ deꝰ

Deſcribit ſeriem paſſionis Circũdabunt me multi .ſ.populi iudeoꝝ dicti vituli q̃ ignorato dei iugo incõſiderata ꝓcacitate laſciuiunt cõtra me.xp̃m cum gladijs et fuſtibus tauri pingues.ſ. p̃ncipes ſacerdotũ ſuperbi et craſſitudine malicie contra dñm recalcitrantes obſederunt me ne poſſi eorũ manꝰ euadere.

Aperuerũt ſuper me os ſuuȝ quaſi fere volentes me deglutire exiſtentes contra me crudeles ſicut leo rapiens in cõpꝛehenſiõe mea et ſicut rugiens ſcũ clamarũt crucifige crucifige eũ.

Sicut aqua effuſus eſt ſanguis meꝰ ita viliter aperte et abundãter ſicut aqua effunditur et diſperſi ſunt diſcipuli mei qui erant futuri firmamenta coꝛpoꝛis mei eccleſie.quia relicto me fugerunt Factum eſt coꝛ meũ hoꝛroꝛe naturali terribilis paſſionis imminẽtis ſicut cera reſolutum in medio ventris mei.i.in parte ſenſitiua.

Aruit in paſſione virtus mea opinione iudeoꝝ ſicut teſta fragilis et inutilis ad aliquid notabile pagendum que ꝑus floꝛuit multis miracul̃.et lingua mea adheſit faucibus meis quia cum rationabiliter poſſem reſpondere ad accuſationes omnino tacui non reſpondi eis verbuȝ.ideo etiã aruit.quia ita vilem moꝛtem me pati feciſti

¶ Deſcribit oꝛdinem paſſionis.Pꝛimo captus fui.Quoniam circũdederũt me iudei non vt homines.ſed vt canes rabidi.Secundo illuſus conſilium malignãtium iudeoꝛum ſcȝ ſacerdotum et ſenioꝛũ obſedit me vndiqȝ ad illudenduȝ.⁊ vt me moꝛti adiudicarent.Tertio affixus cruci in qua foderunt manus meas et pedes meos groſſis clauis affigentes ligno.

Quarto ita dure et crudeliter in ligno extẽſus vt oſſa mea humanis oculis numerabilia viderentur . Quinto deſpectus quaſi purus homo pꝛo peccatis ſuis moꝛtuus. quoniam Ipſi conſiderauerunt me et inſpexerunt me et deſpexerũt eſtimantes me purum hominez eo q̃ videbãt me talia patientem.Sexto nudatus veſtimentis ſuis.vnde ſequit̃ diuiſerũt ſibi veſtimenta mea que erant plura ⁊ diuiſibilia et ſuper veſtem meam inconſutilez quia non erat conuenienter diuiſibilis miſerunt ſoꝛtem.

Tu autem domine ne elongaueris vſqȝ ad communem reſurrectionem auxilium tuum ſed ſtatim reſuſcita me ⁊ ita factum eſt.quia tertia die reſurrexit.ad defẽſionem meam conſpice omnia nocumenta quibus impedire reſurrectionem meam parant amouendo

Erue a moꝛte que velut gladius ſeparat animam a coꝛpoꝛe deus animam meã ſcilicet.vt non detineatur multum in moꝛte et de poteſtate inferi qui moꝛe canino deuoꝛat animas animam meam innocẽtiſſimã libera.

Salua me a crudelitate leonina populi iudaici.et a coꝛnibus ſupbie iudeoꝝ ſalua me humilem.

Qđ pater ſancte ſi feceris Narrabo no men tuum admirabile glorioſum atq; ſb lime fratribus meis apoſtolis et diſcipu lis. qđ fecit quando manifeſtauit eiſ reſurre ctionem ſuā factā virtute dei patris ꝛ in pu blico et manifeſto in congregatione fiđ liū poſt reſurrectionem meā faciā per me os annunciari virtutē tuam ad laudem et glām nominis tui

Inuitat alios ad laudē dei. Qui timetis deum timore filiali laudate deū corde et ore et vniuerſi imitatores fidei et ope rū iacob glorificate eū corā oībus.

Timeat eū timore reuerentie omne ſe mē ſpirituale iſrľ. i. omnes fideleſ quoniā nō ďſpexit nec ſpreuit deprecationē pauperis. ſc; xp̄i qui cū omniū diues eſſ; ꝑ nobis oībus pauper eē voluit. vt nos ſua pauptate diuites faceret.

Nec auertit faciem ſuā a me repellen do orationem meam vt reſurgerē ſed cu; clamarem ad eum exaudiuit me reſu ſcitando me a mortuis

Chriſtus ad patrem loquēs gratiarū actio nem agens ait. Apud te lauſ mea te lau dabo omnia ad tuā laudē referendo in ec cleſia que eſt magna tam fideliu; multi tudine q; bonorum amplitudine ſpūaliu; et vota mea ſc; ſacrificium corporis ꝛ ſan guinis qđ volūtarie in cruce obtuli tibi of ferri faciā continue in memoriam paſſio nis mee in cōſpectu timentium te vt i telligant et verum corpus eſſe ꝛ per illud ſe ſaluari.

Qđ ſacrificium corporis et ſanguinis mei Edent pauperes ſpiritu contēptores ſe culi. et hūles et ſaturabūtur piguedine diuine gratie et laudabūt dominū ſpū aliter exultāteſ qui requirūt eū cū cordiſ deſiđrio et viuent corda eoꝝ qui digne ſumūt illud hic vita gratie et in ſeculū ſe culi vita glorie.

Gentes remiſcentur per predicatione; apoſtolorū dei ſui cuius cognitionem licet naturaliter eſſet inſerta dyabolus obſcura uerat et cognoſcentes ſe eſſe in tenebris ob uolutos cōuertentur ad dominum đ vniuerſis finibus terre.

Et adorabunt eū adoratōne latr aliqui de vniuerſis familijs gentium.

Et hoc ideo Quia domini. id eſt xp̄i. eſt re gnum generaliter. ipſe enim eſt rex regū et dn̄s dominantium et ipſe domiabitur gentiū cui dictū eſt a patre. poſtula a me ꝛ dabo tibi gentes hereditatē tuam

Propheta oſtendit quib⁹ ſumere ſacramē tum altaris ſit damnoſum .ſ. reprobis de q̄ b⁹ ait. Manducauerunt nō ſolum pau peres. i. humiles ꝛ deuoti. ſ; etiā pingues terre terrenorum cupidi et ſectatores . ſed diuerſimode. quia primi. ſ. boni ſacramenta liter et ſpiritualiter. mali vero ſacramētaliē tātum et adorabunt ſpecie ten⁹ non ſim plici et puro corde et l; ſimul manducēt ma li cum bonis in conſpectu tamen eius cadent inuiſibili caſu per peccata omnes qui deſcendunt ab amore dei ad a morem terrenorum.

¶ Propheta in perſona cuiuſlibet iuſti. Pingues cadent. ſed Aīa mea qui pau per ſum et humilis illi ſc; deo viuet ad ho norem eius illi placebit mandata obſuādo et filij mei ꝑ imitationem fidei ſeruient ipſi domino

Annunciabitur domino ꝑ angelos nū cios ſuos nō ꝙ deum q̄cq̄m lateat ſed vt ipi miniſteriū impleant generatio ventura generatio xp̄iana que ex aqua ꝛ ſpūſancto erat deo largiente procreanda et celi. id eſt apoſtoli et doctores annūciabūt filiu; e⁹ quia ipſe iuſticia per quem omneſ iuſtifica mur populo qui naſcetur ex aqua ꝛ ſpi ritu ſancto quē dominus predeſtinauit ante ſecula.

¶ Pſalmus. XXII. in quo de miſe ricordia dei.

¶ Vox eccleſie ſciētis ſe Chriſti paſ ſione ſaluatam. et per gratia; baptiſ matis innouatam iocūditate dulciſ ſima confitetur dicens.

Domin⁹ regit me eripiendo me a seductionib⁹

impioruȝ ſicut bonus paſtor regit oues ſu-
as.et eo regente nihil mihi deerit de eo
quod eſt neceſſarium ad ſalutem et etiaȝ in
temporalibus in loco paſcue in lectione
ſacre ſcripture me collocauit vt ibi paſcar
et reficiar.quia ſermo diuinus animam no
uit ſaginare fideliter meditat⁹.

Super aquam baptiſmi quo reficiuntur
qui integritateȝ et vires amiſerunt ⁊ anima
ariditate peccatorum ſterilis ad bonos fru
ctus inſerendos diuinis muneribus irriga
tur.educauit me ſpiritualiter ad ꝑfectuȝ
nutriendo et poſt animā meam cōuer
tit quia poſt baptiſmū de peccatrice facta
eſt iuſta de feculenta mundiſſima de con-
tracta ſine ruga ſicut apl's dicit

Deduxit me per artiora mādata iu
ſticie et perfectiora conſilia per que iuſti ci
uius celeſtem cōuerſationem conſequūtur
⁊ hoc non ex meis meritis ſed ex miſeri
cordia nominis ſui.

Uere deduxit me per ſemitas iuſticie quia
Si ambulauero in medio huius vite
que eſt vmbra mortis quia caligine pec
catorum eſt obſcura ⁊ ad mortem deducit
non timebo mala ſiue occulta ſiue ma-
nifeſta quoniā tu mecuȝ es ꝓtector vite
mee cum quo nemo perire poteſt.

Uirga tua.ſ.leuis diſciplina.que imponit̄
infirmis et bacul⁹ tuus.ſ.durior diſcipli
na que imponitur grandioribus nō me af
flixerunt mortificando ſed cōſolata ſunt
potius ſunt enim ſigna paterni amoris.

Conſolatus etiaȝ q̄a Paraſti domīe in
cōſpectu meo.ſ.fidelium non infidelium
menſā ſancte eukariſtie vt in ea poſſent re
fici.O beata ꝑuiuatio.epulatio felix.ſatitaſ
fidei.eſca celeſtis.paraſti dico aduerſ⁹ eoſ
qui in aliqua peruerſitate diuerſi eccleſiaȝ
dei ſuo ḡuiter errore cōtriſtant

In qua mēſa Letificaſti ſpūali leticia mē
tem caput anime mee.et calix.i.amor di-
uinitatis mihi datus q̄ me inebriaſti ⁊ obli
uiſci me feciſti omniū miſeriarū et curaruȝ
huius ſeculi.valde preclar⁹ eſt q̄niā feceſ
carnaliū cogitationū ⁊ affectionū nō miſcē
tur ī illo ⁊ ꝑducit inſup ad claritatē eīne vite

Et miſcđia tua ſubſequetur me quaſi
cuſtos et paſtor vt ꝑſeuerē in bono omni
bus dieb⁹ vite preſentis.

Miſcđia tua ſubſequet̄ me adiuuās ⁊ effici
enſ.Ut inhabitē in futuro in celeſti hie
ruſalē eternaliter.

Pſalmus.XXIII.in quo de glīfi
catione chriſti et hominis reparati-
one.

Propheta oſtendit chriſtū domi
num eē orbis terraȝ vt ſicut nullus
ab eius imperio ꝓbatur exceptuſ ita
nec ab eius fide quis debeat eſſe alie
nus dicens.

Domini id eſt xp̄i qui ē rex
regū et dn̄s dn̄antiuȝ eſt terra
quā creauit et omnia q̄bus ple
na ē ⁊ ornata orbiſ terraȝ cum habita
toribus ſuis.

Quia ipſe iuxta maria firmā ſtatuit
vt mare non eam totā occupet vt homineſ
et aīalia ī ea poſſent viuere et iuxta flumi
na preparauit.ſ.orbem.

Propheta querit q̄s ſit dign⁹ qui ī culmē
virtutū poſſit aſcendere dicens.Quis qua
ſi diceret pauci aſcendet in mōtem per-
fectionis iuſticie aut quis dignus in illa eē
na beatitudine cū dn̄o ſemp manere.

Reſpondet ꝓpħa Purus in operi-
bus mūdus in cogitationib⁹ qui nō ac-
cepit in vano animā ſuā deputando eā
ſeu implicando rebus terrenis ⁊ caducis q̄
vane ſunt.ſed magis applicuit eam reb⁹ ſpi
ritualibus et eternis cū ipa ſit creatura ſpi
ritualis et īmortalis nec iurauit in dolo
ꝓximo ſuo ipſū fallaciter decipiēdo.

Hic accipiet benedictōnē a domino
in hac vita incrementū virtutū ⁊ in alia be-
atitudinis p̄mium erit eni inter illos q̄bus
in die iudicij dicturus eſt dn̄s.venite bn̄di-
cti pa.m. percipite regnū ꝛc̄.et miſericor-
diā totaliter liberāteȝ ab omni miſeria acci
piet a deo ſalutari ſuo xp̄o q̄ vere eſt ſa-
lutaris.a q̄ et peccata relaxant̄ et beatitudo
tribuitur.

Tales enim q̃ predictis virtutibus ſtudēt
aſcendere in altitudinem celeſtis patrie ſūt
Generatio cōmuniter omniuz que-
rentium dominum et qui faciem dei
Jacob videre cupiunt.
Quia nullus aſcendit in montem domini
niſi predictis virtutibus polleat inquit pro
pheta. o vos Principes ductores et re-
ctores aliorum peccantium auferte ab a-
nimis veſtris vicia et peccata que ſūt por-
te quibus aditus fit dyabolo in cordibus
hominū. O vos virtutes eternales p̱ quas
eſt introitus ad eternam vitam. per quas
etiam rex glorie dignat᷒ eſt introire eleua
mini vt in humanis cordib᷒ exaltemini et
introibit ad ea per fidem et caritatem xp̄ſ
q̃ eſt rex gl'e.
Propheta querit ad conuincendā pfidiā
iudeoꝝ. Quis eſt iſte rex glorie q̃ intra-
turus eſt ad corda Reſpōdet domin᷒ qui
abſolute omnibus dominatur fortis in re
bus agendis potens contra poteſtates ter-
renas que nihil ſunt in conſpectu eius do-
minus potens in prelio q̃ contra mor-
tem et dyabolum pugnauit et vicit in om-
nibus.
Repetit idem dicens. Attollite portas
principes veſtras et eleuamini por-
te eternales et introibit rex gl'e
Quis eſt iſte rex gl'e. Reſponſio domi-
nus virtutum celeſtium. i. angeloꝝ vel
ſuper omnem virtutem et fortitudinem et
ſuper omnia ſublimis ipſe eſt rex gl'e.

Pſalm᷒. XXIIII. in quo docetur
vir iuſtus in aduerſis nō murmura
re ſed diuinum expectare adiutoriuz

Propheta in perſona eccleſie
Ad te leuaui ſpiritua
li deſiderio animā meā que car
nalibus deſiderijs ꝯculcata p̄me
batur in terra leuaui ad te amplexanduz et
cōtemplandū deus meus ego expert᷒ in
malis meaz infirmitatez in tua bonitate cō
fido qui potens es iuuare et ideo nō cō
fundar de peccatis meis corā te et angelis
tuis in finali iudicio.
Hoc quippe oro vt Inimici mei viſibiles
et inuiſibiles et precipue illi q̃ ſerpētinis ac
occultis ſuggeſtionibus inſidiantes ad hec
mala me deiecerunt non habeāt facultatez
me irridendi ad qđ parati ſunt et cert᷒ ſū
de hoc qđ peto q2 vniuerſi qui ſub malo
rum perſecutione auxilum tuū fiducialiter
expectant nō cōfundentur nec hic nec
in futuro.
Sed Cōfundentur in die iudicij omnes
iniqua agentes rebus inutilibus vanis
et infructuoſis occupati.
Me autem ſim de numero inique agentiuz
Vias tuas per q̃s itur ad te et per q̃s ad
nos venis demōſtra mihi ne aberrez ab
illis et ſemitas cōſilioꝝ tuoꝝ q̄ ducunt
in perfectionem maiorē edoce me
Dirige me in veritate tua vt recte ⁊ pie
viuā ſicut veritas tua exigit doce me vt
nihil peruerſe agā. in q̊ a te exaudiri debeo.
tum q̃a tu es ſaluator me᷒ ſalus autē cō
ſiſtit in agnitione veritatis. tū quia toto tē
poris mei tractu expectaui miſericor
diā tuam
Propheta perſuadz exaudiri in cōſuetudi
ne ſemp miſerendi dicens. Reminiſcere
miſerationū tuaꝝ q̃s fidelib᷒ ſp impēdi
ſti et miſericordiarum naturaliter tibi
inſertarū que ab initio ſeculi ſunt nū
q̃z enim ſine miſericordia fuiſti nec peccanti
hoī miſeratio tua defuit.
Ita dñe reminiſcere miſericordie tue vt per
miſericordiam tuam. Non reſerues mi
hi ad vindictam perpetuā delicta mea q̃
bus viam equitatis d̕reliqui delicta iuuē
tutis mee que. ſ. audacter ⁊ p̄cipitanter et
ex fragilitate perpetraui. et que ignoran
ter geſſi non ſerues ad vindictam
Memēto mei non ſm iram qua dign᷒
ſum. ſed ſ;m miſericordiā tuā que te di
gna eſt non per merita mea que nulla ſūt.
ſed ꝓpter bonitatez tuā domine
Hac fiducia motus ſum ad petendū. quia
Dulcis es et rectus domin᷒ miſericors
et iuſtus et per hoc legē dulciſſimaz ⁊ re
ctiſſimā dedit errātibus in via preſentis

vite.que lex eſt vt ſi vere peniteāt miſericor/
diam conſequantur et ſaluentur ſin autem
non eternaliter puniantur tanq̄z ſua miſe/
ricordia abutētes.
Diriget mãſuetos humiles et quietos
in iudicio cum eos a reprobis diſcernet
et ne declinent a via recta mites docebit
vias ſuas quibuſ ad ſe peruenire poſſint
Uniuerſe vie domini licet ſint innume
rabiles.comprehenduntur tamen ſub dua
bus que in omni opere domini ſimul ſunt.
ſ.miſericordia et veritas miſericordia
quia preuenit cuncta bonitate.veritaſ.quia
omnia ſub integritate dijudicat.et hoc pa/
tet requirentibus teſtamentum no
uum ī quo chriſtus legitur paſſus ⁊ mortu
us pro redemptione noſtra ⁊ requirentib⁹
oracula ꝓphetarum que manifeſte hoc
teſtantur.
Propter gloriaz nominis tui domi
ne q̄d eſt dulce et ſuaue ꝓpiciaberis ob/
lato tibi ſacrificio ſpiritus contribulati pec
cato meo ipſum remittendo multuz eſt
enim excedit enim facultatem virtutiſ mee
ad ſatiſfaciēdū ꝑ eo
Quis eſt homo qui timet dominuz
timore filiali.i.qualis et quantus quaſi di/
ceret.iſte eſt ſumme commendandus.q̊niā
deus ſtatuit ei legem diuinam ⁊ natura
lem que dirigunt eum in via iuſticie que ē
pre omnibus eligenda quam voluntarie
elegit ſeruandam vt ſciat quid agendum
et q̄d cauēdū ſit.
Anima ſic timentis deum et amantiſ poſt
diſſolutionem corporis.et ſi non immedia/
te conſequatur perfectam beatitudinem re
cipiens ſimplam ſtolam vſq̄z ad reſurrecti
onis tempus nihilominus interim demo
rabitur in bonis glorie deum videndo.
amando et laudando et opus bonuz ei⁹
hereditabit ſolidam hereditatem in
ſtaurati corporis quando in reſurrectione
ſtolam glorificati corporis recipiet
Firmamentum eſt dominus timen
bus ſe ſtabilit enī eos in fide ſua et firmat
in bono ne vllis temptationibus ſuccūbāt
q̄bus etiam teſtamentaria diſpoſiti/
one dedit q, manifeſtabit ſe illis in q̊
eſt ſūma felicitas
Oculi cordis mei ſēper ad dominum
de cuius gratia confido.q̄ euellet affect⁹
meos de laqueo dyaboli a quo prius ꝑ
voluptatibus ſeculi capiebar.
Quia oculi mei ſunt ad te domine. Reſpi
ce in me pietatis affectu aſpicientem te et
miſerere mei in effectu.locus enim eſt mi
ſericordie quoniaz vnicus ſine auxilio a
micorum et pauper a mundi rebus ſum
ego
¶ Item miſerere mei.quoniam Tribula
tiones cordis mei multiplicate ſūt
et de aduerſitatibus exterioribus que ī
euitabiles ſunt his qui pie in xp̄o viuere
volunt erue me
¶ Vide humilitatem meam in cor
de et habe eam gratam et laborem meū
in corpore et his ſacrificijs placatus dimit
te vniuerſa delicta mea
Reſpice inimicos meoſ ad repmendū
eos quoniā multiplicati ſunt non ſolū
foris infideles ſed etiā intus in eccleſia non
deſunt falſi xp̄iani et odio iniuſto et ſine
cā oderūt me ſine intmiſſiōe me pſeq̄ntes
¶ Cuſtodi animam meam ab eorum
fraudibus ne declinē ad ſeq̄lā eoꝝ et erue
me ſi forte inſurgant aduerſum me et ſi nō
per aliud ſaltem ideo vt ſpes mea quam
habeo de te non ſit mihi ad cōfuſionez
Ideo erue me.quia Boni adheſerūt mi
hi nam innocenteſ qui nec actu nec volū
tate nocere voluerūt et recti qui in bono
proficere ſtuduerunt adheſerunt mihi.
conſenſione cordis ⁊ vnius volūtatis quia
ſuſtinui te patienť aduerſitates ſuſtinēdo
Libera de⁹ iſrael populum tuum quez
ad tuam viſionem predeſtinaſti ex omni
bus tribulationibus ſuis quib⁹ interi
us vel exterius opprimitur.

¶ Pſalmus.XXV.in quo orat iu
ſtus a conſortio malorum ſeparari.

Vox viri iuſti.

Iudica me do/

mine iudicio diſcretionis diſcernendo me
a peccatoribus condemnandis quia ĩno-
center inceſſi viã huius vite et in do-
mino confidens non infirmabor de-
ficiendo ab inocentia mea.

Dixi domine ꝙ innocens ego ſuz. Proba
me tribulationes immittendo notum me
fac ꝑbatum et hoc non vt innoteſcat tibi
qui omnia noſti. ſed mihi et alijs. qđ poſtq̃z
feceris vre cogitationes meas igne ſpi-
ritusſancti et ſi quam viciorum maculam ĩ
me inueneris hanc oro exure hanc ſpũſſcti
calore conſume.

Tempta me et vre dico nõ preſumptiue di-
co ſed vt emendationis gratia. quoniã mi-
ſericordiam tuam toto cordĩ intueor
ꝙ magna ſit et dulcis et in bonis tuiſ in qui-
bus eſt veritas et iuſticia complacui fi-
duciam habeo ꝙ non ſines me ſupra vireſ
meas temptari

Quia complacui in veritate tua. Non ap-
poſui cor meum aut conſenſi cõſilio
eorum qui in tranſeuntium rerum que va-
ne ſunt fruitione beatitudinem ponunt qđ
eſt omnium iniquitatum cauſa. et ideo etiã
cum iniqua gerentibus. ſ. hereticis aut
ſciſmaticis qui queſtionibus perfidis ſcri-
pturas diuinaſ deprauare contendunt nõ
me aſſociaui eorum doctrinis aut imple-
tatibus cõmunicãdo

Non tantum vitaui conſilium malorũz ſz
etiã Odiui cõgregatõz ipãz malignã-
tium in malo perſeuerantiuz et cum im-
pijs qui cultum dei impugnant placituz
nõ habeo.

Sed inter innocentes conuerſabor inter q̃ſ
poſitus. Lauabo et mundabo per peni-
tentiam a cunctis viciorum ſordib⁹ opera
mea et mentez in qua tanq̃z in altari
ſacrificium ſpiritus cõtribulati tibi offero
circũdabo virtutib⁹ ⁊ bonis moribus q̃ſi
ornamentis ornãdo.

Conuerſabor Inter innocentes vt au-
diam et addiſcam eorum exemplo ⁊ in-
ſtructione quomodo te laudem et cum
didicero exponam alijs aliqua de tuis ope-
ribus que omnia ſunt mirabilia

Et ſi eccleſia tua adhuc habeat maloſ admi-
xtos cum bonis. ego tamen. Domine di-
lexi in eccleſia tua bonos et ſanctos qui vi-
ta et doctrina decor domus tue ſunt
et locus habitationis glorie tue qui non
ſuam ſed gloriam tuam querunt.

Et quia ita me habui ita dilexi domũ tuaz
oro O deus. Ne perdas cum impijs q̃
pietatem et cultum tuum abnegãt animã
meam perdendo vel puniendo eam nec
cum viris qui carnaliter viuunt et ꝑ-
ximum oderunt vitam meã qui a me val-
de diſſimiles ſunt.

Quorũ opera iniuſta ſũt et iniqua
et dextera eorum repleta eſt muneri-
bus pro quibus iuſticiam et iudicium ſb-
uerterunt innocentes condemnauerunt de-
prauerunt vel interfecerunt.

Ego autem innocenter per ſtudiuz ſã-
cte vite ambulaui ⁊ ideo libera me a ꝑdi-
tione impiorum futura ⁊ in periculis hui⁹
vite miſericordia tua non deſerat me. ſz
in omnibus me cõcomitetur.

Hoc fac domine. quia Dilectio mea et
affectio que facile labi ſolet non receſſit a
rectitudine et fidei et iuſticie inter cõcutien-
tes hereſes et mundi grauiter ſeuientes an-
guſtias ſemper ſtetit immobilis et ꝑſiſtenſ
in directo itinere mandatorum tuorum. et
ideo miſerere mei. qđ ſi feceris q̃zdiu ero
in cõgregationib⁹ hominũ publice bene-
dicã te domine laudando et glĩficando
pro beneficijs mihi collatis a te.

Pſalmus. XXVI. in quo vir iu-
ſtus petit a deo gratiam vt ſic in pre-
ſenti pugnando preualeat cõtra ho-
ſtes ſpirituales vt perueniat ad re-
gnum.

Propheta exultans docet quen-
q̃m hominum non timere quoniaz
a deo fuerat illuminatus ait.

Dominus illumi-
natio mea illuminans ⁊ do-
cens me cõtra tenebras igno-
rantie et fortitudo ſalutis

mee roborans infirmitatem meaȝ vt ī bel-
lo poſſim reſiſtere queȝ ego timebo nul
lum vereor vel timeo hoſtē inſidiatorē vel
perſecutorem.
Dominus ꝓtector vite mee ipſe eniȝ
repellit omnes impetus et inſidias hoſtiuȝ
meorum a quo ergo trepidabo haben
do talē ꝓtectorē a nullo.
Dixi non timeo aliquem. quia Dum per-
ſecutores nocere appropiāt mihi vt cor
pus meum rabido dente lacerent non ma-
gnifacio. quoniam non timeo eos qui oc-
cidunt corpus animam autem occidere nō
poſſunt.
Quia dominus protector vite mee eſt In
imici mei qui perſequūtur me infir
mati ſunt non potentes perficere qđ intē
debant et ceciderunt in ruinam anime
ſue peruenientes. Si fortitudo demoniorū
ſi impetus viciorum. ſ. ſi molimina hoſtium
aduerſum me cōſiſtant nō timebit
cor meum quoniā deꝰ bellator fortis pu-
gnat ꝓ me.
Si exurgat fortius aduerſus me pre-
liuȝ a predictis inimicis in hoc meo ad
iutorio figam ſpem victorie et remune-
rationis āplioris glorie eterne.
Unā rem petij a domino pre ceteris et
hanc requiram oratione perſeueranter
pro obtentu ipſius vt inhabitem in do
mo domini. ſ. militantis eccleſie vt q̄ndiu
viuo nl'la aduerſitas me excludat ab vnita
te fidelium qui vnitatem et veritatem dn̄i
ce fidei per orbem terrarum tenent ſed in ea
ꝑmaneā ſemp.
Hoc peto eo fine Ut tandem videam ꝑ
guſtum bonitatem dei. in qua ſumma d̄
lectatio eſt et ſumma pulcritudo et viſitē
celeſte templum eius vbi cum ſanctis
fruar clara contemplatione eiꝰ
Ideo hoc mihi ſpero Quoniam iam in
diſpenſatione verbi ſui incarnati ꝑ fi
dem et ſpeȝ abſcondit me in die malo
rum hominum me perſequentium et pro
texit me ne lederer in potētia diuinita
tis abſcōdit ſub humanitate. que fuit ta
bernaculum in quo xp̄s contra dyabolum
militauit.
Hoc etiam fecit quia In petra xp̄o exal
tauit me dominus quia in ipſo et ꝑ ipſū
promoueor de virtute in virtutē et nunc ī
preſenti vita exaltauit mentem meam
ſuper prauos motus et appetitꝰ me
os vicioſos ne mei dominentur
Poſt hec omnia que fecit mihi dominus
Circuiui omnia beneficia memorie com
mendando et potiſſime redemptionis bn̄fi
cium et ego non ingratus immolaui in ec
cleſia catholica toto orbe diffuſa hoſtiā inef
fabilis laudis et corde et opere letabor in
domino et ideo tu audi domine voceȝ
meam interiorem quam in aures tuas for
ti intentione direxi dicens. Unam petij a do
mino ⁊c. exaudi me domine ex tua clemen
tia ꝑ illa vna et miſerere mei
Tibi non hominibꝰ aperui in corde meo
vbi ſolus audis deſiderium meum. ſ. ꝙ
anima mea facta ad imaginem tuaȝ exqui
ſiuit te et non aliquod extra te premium ni
ſi vultum tuum preſentiam viſionis tue
domine requiram huic inquiſitiōi perſe
ueranter inſtabo. quia precioſius aliquid n̄
inuenio. illa enim eſt ſumma felicitas et be
atitudo omnium ſctōrum.
Ut autem inueniam qđ quero domine
Non auertas lumen gratie tue a me
peccatore. quia nō eſt in manu mea obtine
re quod peto et nō ſinas me labi in peccatū
per qđ declines in ira a ſeruo tuo
Quia enim ego non ſufficio te inuenire niſi
tu adiuues. ido deprecor. Adiutor meus
eſto in hac via vt ad hoc perueniam non
derelinquas me cum ceperis adiuuare
nec deſpicias me ꝙ ego mortalis te eter
num audeo querere. quia tu es deus meꝰ
qui ad imaginem tuam me creaſti et ſalu
taris meus qui ſanas plagas peccati mei
fruſtra auteȝ creaſti et recreaſti ſi mortales
deſpicis.
Ideo etiam non deſpicias me mortaleȝ. q̄r
non mea propria a me cōmiſſa. ſed parenta
lis culpa eſt qua in hanc mortalitateȝ deſcē
di. Quoniam pater meus Adaȝ et ma
ter mea Eua dereliquerunt me expoſi

tum miſerijs pn̄tis vite. per eoꝝ eniꝫ pecca
tum mors intrauit in oēs hoīes. Dominꝰ
autē carne aſſumpta aſſumpſit me ad i
mortalitatē nō ergo deſpicias me
Ex quo aſſūpſiſti carnē meā. Da mihi le⸗
gem viuendi vt in via tua regia firmit̄
perſiſtens nec ad dexteram nec ad ſiniſtraꝫ
declinē et dirige me in ſemitā rectā et i
hanc dirige me. quia nō ſufficit inchoare ni
ſi ꝑueniat. et hoc ꝓpter inimicos meos
demones prauos hoīes appetitus carnis ⁊
praua deſideria que inſidiari non ceſſant vt
impedimentum preſtent in via eundi ad te
deum meū.
Ne tradideris me in volūtates per⸗
ſequentium me nec ſinas eos ſatiari de
malis meis quoniaꝫ inſurrexerunt cō
tra me teſtes iniqui de me falſa dicētes
vt remoueant et reuocent me a te. ſed tamē
mentita eſt iniquitas ſibi quia ad dam
nū ſuū mentiti ſūt. omne enī peccatū in ſu⸗
uꝫ redit auctorem.
Vir iuſtus cōfiſus de miſericordia dei ait
Non obſtante ꝑſecutione inimicoꝝ et q̄ fal
ſitas ⁊ mendaciū increuerūt ꝯtra me Cre⸗
do videre bona domini electis ꝓmiſſa ī
terra beata bona quidē vera et dulcia i⸗
mortalia ſempiterna et īcommutabilia vbi
nullius falſitatis locꝰ vbi nulliꝰ boni defectꝰ
Quia fortaſſis anime amāti hoc tardū vi⸗
detur ſequitur vox ꝯſolatoria. Expecta pa
tienter dominū ſecure qui nō fallit oīpo⸗
tens ꝓmiſit. certus ꝓmiſit. verax ꝓmiſit qui
mentiri non poteſt. ſed tu vt conſequaris vi
riliter age non remiſſe confortetur cor
tuuꝫ ne laſſeris a bonis operibus. etiam ſi
mala eueniant ſuſtine ꝑſeuerando non ne
gatū putes qđ nondū accepiſti quia ſi dif⸗
fertur non aufertur

Pſalmus. XXVII. in quo eſt vox
chriſti hominis de paſſione et reſur
rectione ſua.

Ad te domine ſancte
pater ex magno affectu clama
bo auxiliū tuū inuocabo ne ſi
leas a me cum te deprecatus fuero ſubtra
hendo mihi bn̄ficiū reſurrectionis et ne ta
ceas deſerendo me totaliter in paſſione. a⸗
lias ſil'is eſſē alijs hominibꝰ deſcendēti
bus in lacū inferni ſicut inimici exiſtimāt
Quod ne fiat. Exaudi vocē deprecatō
nis mee cum oro ad te pro totius mūdi
ſalute dū extollo manꝰ meas in cruce vt
tēplū ſanctū tuū qđ eſt eccleſia tibi con⸗
ſtruā ꝑ paſſionem meā.
Exaudi me dñe. Ne ſimul me tradas
in mortem cū peccatoribus ſimul .i. ex
qua alij traduntur cauſa ſimili. ſ. pro pecca
tis ſuis et ne perdas me cū operanti⸗
bus iniquitatē eo fine et intentione q̄ illi
me tradent vt ſcꝫ nomen meum deleāt ⁊ ex
tinguant
Qui ſcꝫ iudei inimici mei pacē doloſe lo
quūtur mihi. p̄ximo. ſ̄m carnem ⁊ ꝑ im
penſam eis multiplicem miſericordiā dicē⸗
tes. ſcimus quia a deo veniſti magiſter ⁊ vi
am dei in veritate doces. ſi licet cēſū dare ce
ſari. mala autem in cordibus eorum
quia mala intentione interrogant vt ſcꝫ ca
ptum in verbis comprehendere poſſent
Quibus dabis retributionem condi
gnam ſ̄m opera mala illorum que mi⸗
hi intulerunt flagellantes conſpuentes ⁊ oc
cidentes et ſ̄m nequiciaꝫ adinuentio
nū ipſoꝝ quibus falſa adinueniebant cō⸗
tra me dicentes me ſeductorem demoniacū
et hmōi retribue illis
Quāuis ex paſſione mea ſequatur vtilitas
toti humano generi ad ſaluteꝫ. Tribue ta⸗
men illis mercedē ſ̄m volūtatē ma
lā et intentionē operū ipſoruꝫ et ſicut
ipſi reddiderunt mihi mala ita retribue
eis mala.
Et hec ideo continget eis Quoniā nō in
tellexerunt opera domini inuiſibilia vt
verbū carnē factū eē nec cōſiderauerūt
opera manuū eius viſibilia. ſ. miracula
eius que ſufficiens teſtimonium perhibeāt
de eo cum a nullo alio taliter fieri poſſent. idō
deſtrues illos nunc per romanos irrepa
biliter et nō edificabis eos poſtea vt ſo
lebas olim poſt captiuitates reducere eos

ſed de hac captiuitate nō reducentur
Sciens xp̄s homo cōplenda eſſe omnia q̄ petebat quaſi iam exauditus gratias refert dicens. Benedict⁹ domin⁹ quoniā exaudiuit deuotionem deprecationis mee.
Certe exaudiuit me dn̄s quoniā Adiutor meus et ꝓtector meus eſt et in ipſo ſperauit cor meū in morte et adiutus ſum in reſurrectione
Certe adiutus ſum in reſurrectione Quoniā refloruit caro mea ꝓcedēs de tumulo incorrupta impaſſibilis et gl'oſa. vnde iaꝫ metu mortis ꝯſūpto libera voluntate hilariter et gaudenter ꝑ me et fideles meos cōfitebor ei confeſſione laudis.
Merito fideles mei ꝯfitebuntur ei q̊niam Fortitudo in pugna contra dyabolū eſt plebis ſue que credit ⁊ confidit in eo et ꝓtector omniū qui paſſione filij ſui ſūt redēpti tam in preſenti q̄m in futuro eos cōſeruando.
Interpello et oro dn̄e ſancte pater vt ppl'ꝫ tuū ad ſalutē perducas qui et meus eſt. quia omnia mea tua ſunt et benedic eccleſie tue que eſt hereditas tua virtutibus ⁊ nūero augendo et rege eos in hac mortali vita ne declinēt ad praua extolle illos a terrenis ad celeſtia eos glorificando eternaliter.

Pſalm⁹. XXVIII. in quo monētur fideles afferre ſpirituales hoſtias deo. D

Filij dei afferte domino vosmetipſos non corruptos erroribus q̄ eſtis filij apoſtoloꝝ q̄ vos genuerūt per euangelium qui arietes dicuntur. tū q̄a duces gregū fuerūt. tū q̄a duob⁹ cornibus. i. vtriuſqꝫ teſtamēti autoritatib⁹ ꝓpuluerūt contra hereticos et ſuperſtitiones ⁊ idola quaſi dura fronte eos diruētes.
Afferte domino deo patri gloriā q̄a eſt omnis creature p̄ncipiū et honoreꝫ q̄a eſt omnis creature finis. qđ tūc deo afferimus quādo exhibem⁹ nos tales in q̄bus de⁹ honoretur et glorificetur. afferte dn̄o filio qui eſt noticia intelligentie paterne gloriam p̄dicando. eū equalem eē patri. et omnia opera veſtra ad ei⁹ gloriā dirigendo adorate dominū ſpūm ſanctum qui eſt ſanctificator et inhabitator eccleſie ſancte ſue
Ideo afferte dn̄o gloriam q̄a Vox chriſti tam ꝑ ſe q̄ꝫ per ſuos fuit ſuper mlt̄os populos ſuper q̄s ipſe xp̄s rex glīe in humana natura terribiliter intonuit cōminatōne futuri iudicij et fragore apoſtolice p̄dicationis per vniuerſū mūdū q̄ mentes hominū ad ꝯuerſionē cōmouit.
Vox predicationis domini per ſe ⁊ ꝑ ſuos in virtute q̄a cū operatione multoruꝫ miraculoꝝ et vox domini in magnificentia q̄a ſimplices et indoctos magnificos fecit in omni ſapientia cui nō poterāt reſiſtere omnes ſapientes mundi
Vox predicationis domini per ſe et ꝑ ſuos quaſi cōfringentis cedros q̄a multos ſublimes et altos diuites et potētes de gentibus voce ſue predicationis cōteret cōfringet ad penitentiam et humiliabit ſub iugo euangelij et eodem modo cedros libani qui ceteris cedris ſunt altiores iudeos ſcꝫ qui ratione legis ſe gentib⁹ ſuꝑiores gl'abunt̄ ꝯfringet ad penitētiā.
Succiſſa atqꝫ ꝯfracta in eis ſuperbia. Cōminuet eos humiliando tanq̄ꝫ vitulū pinguem ad imitationem xp̄i vt ipſi etiā ſint parati ꝓ xp̄o mori ſi ſit opus queadmodū xp̄s filius ſm̄ carnem iudeoꝝ fecit ꝓ nobis omnib⁹ qui iudei ꝑpter eorum ſuperbiam dicunt̄ vnicornes.
Vox predicationis chriſti quaſi intercidentis flamā ignis quia vicia carniſqꝫ concupiſcentias reſecat et ꝓhibet vox p̄dicationis per ſuos cōmouit etiam gētiles ad fidem qui ideo deſertum dicti ſunt quia ſine lege ſine deo ſine prophetis fuerant cōmouebit etiaꝫ dominus ad fidem conuertendo iudeos qui dicuntur deſertum cades qđ interpretatur ſanctum legis. a q̄ ſancto legis deſerti ſunt. quoniam ſanctuꝫ legis. id eſt ſpiritualem intellectū ei⁹ nō hn̄t.

¶ Vox predicationis chriſti quaſi pre-
parantis ceruos .quia tribuit ſpiritum
ſapientie quibuſdaꝫ perfectis qui veluti cer
ui repellunt venenoſas linguas hereticoꝝ.
et ſicut cerui per ſpinas incedunt ſine leſio
ne .ita ipſi per vanitatē mundi ſine delecta
tione quibus dominus reuelabit ea que
alijs ſunt abſcōdita. ſcilicet vmbracula
miſteriorum et omnes qui ſūt in templo
ſic conſummato ꝓ tantis bñficijs dicēt glo
riam domino.

Jdeo etiam date gloriam domino. quia ſā
ctos ſuos in eccleſia quaſi in archa Noe cō
ſtitutos Jnter fluctus huius ſeculi il
leſos inhabitare facit ſicut ſeruauit iter
fluctus et aquarum inundationes exiſten
tes in Archa noe et deinde in templo ſede
bit dominus rex regnans in eis et regēs
eos vſqueq̄ deducat eos ad portum ſtabi
litatis eterne.

Dominus virtutem populo ſuo da
bit contra huius mundi procellas ⁊ turbi
nes dimicanti et tandem dominus bene
dicet populo ſuo in eum credenti ⁊ man
data eius obſeruanti. in pace eterna in ſeipo
q̄ eſt pax noſtra.

Pſalmus. XXIX. in quo de re ſurrectione chriſti.

Chriſtus homo gratias agens
ꝓ reſurrectione ſua inquit.

DOmine ſublimitatem tu
am glorioſe laudabo amplian
do nomen tuum per multas gē
tes quoniam ſuſcepiſti me ꝺ morte in
reſurrectione dedicando me gloria immor
talitatis. et quia nō permiſiſti diu inimicoſ
meos iudeos et demones iocundari et de
lectari ſuper me quia inimici qui letati
ſunt in cruce. in reſurrectione triſtes effecti
ſunt. et deuoti gaudio magno floruerunt.

Domine deus meus clamaui ad te
in paſſione et ſanaſti me in reſurrectōe ab
omni corruptione et infirmitate carnis. q̄a
in corꝑe glorioſo et immortali me reſurgere
feciſti.

Celeriter o domine Eduxiſti ab inferis
animam meam cum alijs animabus ſā
ctis que ibi detinebantur ſaluaſti me de
lacu inferni vbi ſunt anime peccatorū ne
ſicut illi preceps caderē in mortem.

Quia autem reſurrectio que preceſſit in ca
pite ſperatur in mēbris ſicut promiſſum eſt
eis hortatur propheta gratias agens dicēs
Jdeo vos O ſancti dei has promiſſioneſ
habentes pſallite domino bene operādo
et laudate eū qr ex ſua bonitate et ſācti
tate memor fuit nr̄i vt ſanctificꝫ noſ

Jdeo etiam pſallite domino et confitemi-
ni domino Quoniā ira eius cito trāſi-
ens eſt qr ſi aliquādo iraſcat̄ ſuis ad corre
ctōꝫ eſt et in breui tempore vita vero ī vo
luntate eius ſiue propiciatione eius eſt.
non enim vult mortem peccatoris ſed vt cō
uertatur et viuat

Huius miſericordie et clementie diuine ſi-
gnū oſtendit ꝓpħa dicens. in tā modico tē
pore ſicut eſt inter Veſperum et matuti-
num flectetur ira dei ad miſericordiam ſi in
veſpere ducat fletum peccatores puniēdo
cito tranſibit et in mane dabit leticiam.
eos conſolando.

Ego autem in confidentia diuinita
tis cuius plenitudo habitat in me dixi ħ
non mouebor a volūtate dei ſꝫ que placi
ta ſunt ei ſemꝑ faciā

Et ſicut ego dixi tu ex gratia tua feciſti q̊ni-
am preſtitiſti puritati mee et innocētie
mee virtutē ꝑpetue ſtabilitatis ī bono qꝺ
non de hūana natura habeo. ſed de tua vo
lūtate et gratia qua naturā hūanitatiſ mee
tue diuinitati copulaſti.

Nō pꝫ q̊a Dū auertere viſ̉es tue diui
nitatis preſētiā a me qñ paſſioni me ex
poſuiſti infirmitas carnis mee attrita eſt
et ſenſualitas turbata.

Tūc dixi Ad te pater domine pater cla-
mabo in articulo paſſionis petēs auxiliuꝫ
et ad deū meū deprecabor ꝓ imortali
tatis gl̄a habēda et ꝓ redemptō ꝑp̄lo morte
mea dicens.

Que vtilitas in effuſione ſanguinis

mei q̄ ſine culpa mea effuſus eſt ſi nō ſtatī
reſurgā aut corpꝰ meū fuerit in ſeplcro co
ruptū corruptione putrefactōis certe nul
la. quia in tali caſu non fuiſſet credita eiꝰ di
uinitas et ꝑ ꝯſequēs hoīes non fuiſſent ꝯſe
cuti vtilitatem.

Inducēs aliā ratione ait. Nunquid cōfi
tebitur tibi confeſſione laudis corpus
reſolutū in puluerē. planū eſt ꝙ nō. aut
annūciabit veritatem tuam certe nō
Vnde apl'i ceſſauerūt a predicatione q̄z diu
fuiſti in ſepulcro

Gaudēs xp̄s d̄ reſurrectione ſua ait. Audi
uit dominꝰ me deprecantē et miſertus
ē mei faciendo me a mortuis reſurgere do
minus factus eſt adiutor meuſ. q² nō
dedit ſanctū ſuū videre corruptionē. ſed me
dedicauit gl'a immortalitatis.

Chriſtus exponens modū quo pater miſer
tus eſt ei ait ad patrē. Cōuertiſti planctū
meum quem habui tempore paſſionis q̊
dixi. triſtis eſt anima mea vſq̄z ad mortem.
et planctū quo me plangebant apoſtoli et
ſancte mulieres in gaudium in reſurrecti
one mea et carneē meaꝫ ſaccum in quo la
tebat precium redemptionis ſcidi permi
ſiſti clauis et lancea in morte ſed in reſurre
ctione mortalitate deſtructa immortalē feci
ſti ⁊ ita circūdediſti me gl'a immortalita
tis cū ſūma leticia.

Hoc qđ mihi feciſti. Cedet in gl'am tuā.
erit enim cauſa vt lauderis a me et a meis.
et vere circūdediſti me leticia. quia vlterius
nō ſentiā punctiones paſſionuꝫ ſicut
ante q² mors non dn̄abitur mihi vltra do
mine deus meꝰ in eternū laudes ma
ieſtatis tue decantabo ꝑ me et meos

¶ Pſalmus. XXX. in quo mone
tur iuſtus ne de ſe preſumat ſed de
dei miſericordia preſumat.

¶ Vox filij ex aſſumpta huma
nitate ait. o deus pater.

In te domine ſpe
raui ſicut in protectore fortiſſi
mo nō cōfūdar in eternū et ſi tꝑalez ſu
ſtineā ꝯfuſionē a iudeis in iuſticia tua li
bera me vt nō ſim detentꝰ in morte. Hoc
enim exigit tua iuſticia vt cū nō ſim dbitor
mortis. mortē tn̄ ꝓ redemptōe humana ſu
ſceperī in morte non ſim detētꝰ ſed celerit̄ re
ſuſcitatus exurgam.

Exaudi me humilē et feſtina vt eru
as me a morte tertia die reſuſcitādo ne dif
feras vſq̄z in communem omniū reſurrecti
onem meam.

O tu deus pater qui omnia ſaluas et pro
tegis. Eſto mihi deꝰ protector vt me
vndiq̄z tuo valles auxilio vt nulle iud
orum impugnationes me ledant. ſis mihi
ſecuritas in qua quieſcam. i. fac me reſurge
re vt ſaluum me facias a morte qua iu
dei putāt me poſſe damnare.

Ideo te et non alium quero. Quoniā for
titudo mea ad tolerandūꝫ ꝑſecutores et
refugium ad euadendum eos tu mihi es
ꝓpter nomen tuum deduces me. i. fa
cies me tranſire de morte ad vitaꝫ. de corru
ptione ad incorruptionem, de pena ad glo
riam et enutries me multiplicādo ⁊ pau
latim augendo corpus meum quod eſt ec
cleſia

Et a Laqueo mortis q̊ me oīno ꝑdere
iudei occultis machinabantur inſidijſ edu
ces beneficio reſurrectionis fruſtratis om
nibus iudeoꝝ ꝯſilijs ꝯtra me ꝑ̄patis q² do
mio ꝓtegēte nulla p̄t aduerſitas p̄ualere
Poтāti tue cōmēdo ſpūꝫ meū cito euꝫ
recepturꝰ. Deinde ꝑ p'ls fidel' xp̄i paſſionere
dēptꝰ de reſurrectiōe capitis letꝰ dic grās a
gēſ redēiſti me domīe deꝰ veritatiſ nō
fallēs in ꝓmiſſiōe. qđ eni ꝑ ꝓphas ꝓmiſiſti ī
tua morte adimpleuiſti. Populū tuū re
demiſti. ſed Odiſti obſeruanteſ et amā
tes vanā beatitudinē ſeculi diuitias. di
gnitates. gaudia ſeculi. que vtiq̄z vana ſunt
q² talia non tantū vacue ſed ſuperuacue
obſuant̄ q̄n ita amant̄ vt celeſtia ꝯtēnantur
Illi obſuāt vanitates. Ego āt ſperaui
non in pecunia. honore. aut in aliqua hu
mane poteſtatis ſublimitate que omnia pe
reunt. ſed in domino qui eſt veritas et

vita et nō exaltabor et letabor ĩ miſeri-
cordia tua que non fallit nō in mea iuſti
cia. Quia miſertus es hũilitatiſ mee
tam mentis q̃ȝ corporiſ qua vſqȝ ad mortē
me exinaniui et g̃ra tibi ſunt ſaluaſti a pec
catis a quibus homo ſe ſaluare neq̃t ani
mā meā immunē ab omni peccato cõſer-
uando.
Quia ſic ſaluaſti me ideo Nec cõcluſiſti
me in poteſtate diaboli eũ mihi dñari
ꝑmittendo ita vt nō reſpirareȝ in libertateȝ
qui non habet in me quicq̃ȝ immo ſtatuiſti
in loco ſpacioſo pedes meos q̃r nō ſo
lum in iudea ſed per oĩa regna mundi apo
ſtoli firma fidei ſtabilitate firmati et ſucceſ
ſores eoꝝ predicant nomen meũ
Et quia licet me nō ꝯcluſeris in manib⁹ ini
mici inſurgunt tamen aduerſus me inſidie
multe iudeoꝝ. Ideo Miſerere mei quo
niā tribulor adeo q̃ȝ turbatus eſt ĩ fu
rore iudeoꝝ ſeuientium in me oculus ra
tionis mee affectus ſenſualitatis et me-
moria mea.
Hic turbatus ſũ Quoniā vita mea tē-
poralis per longas et graues paſſiones vſ-
qȝ ad mortē ꝑducta eſt. ⁊ omne tēp⁹ q̃ in h⁰
ſeculo vixi defecit in gemitib⁹ in anguſtiiſ
et ſupplicijs diuerſ
Infirmata eſt virtus et ꝯfidentia aĩmi
in paupertate et defectu bonoꝝ. et pauci
tate credentiũ q̃niā in p̃nti vita plures ſunt
peccatores et ĩfideles pauci vō ſcĩ et firmi
tas et virtus q̃ cõpago corpiſ mei ſuſtine
tur debilitata eſt quaſi deficienſ a vigo
re ſuo.
Preter p̄dicta turbat⁹ ſũ. quia Fact⁹ ſuȝ
ſuper oẽs inimicos meos. ſ. q̃ torquen
tur ꝑ ſceleribus ſuis opprobriũ et contēpti-
bilis valde vicinis meis q̃ in vicinitate fi
dei appropinq̃bāt q̃ licet adhuc nō crederēt
credere tñ diſponebāt ſed vidētes me in cru
ce pepēdiſſe a credulitatis vicinitate remoti
ſunt dũ pati videbāt quē adorandũ eſſe pu
tauerũt et etiā fact⁹ ſũ timor notis meis
apl'is et diſcipul' meis q̃ me capto fugerũt.
Et etiā illi Qui min⁹ ſcp̃turis credētes vi
derũt me in cruce poſitũ foraſ. i. a fide dei

tatis latētis in me fugerũt eſtimātes ſpē
ſuā morte mea fuiſſe finitā et ſic obliti ſũt
mei tanq̃ȝ a corde eoꝝ mortu⁹ ſum.
Et etiā Factus ſum in eſtimatione pfido
rũ iudeoꝝ tanq̃ȝ vas perforatũ ad nul-
los vſus vtile et ꝑ ꝯſequens abijciend⁹. ⁊ h
ideo quoniā audiui et patient' ſuſtinui vi
tuperationē multoꝝ cõmorantiũ in
circuitu. i. circa cruceȝ aſſiſtētiũ vl' q̃ ĩ hie
ruſalem morabant' qui non cognoſcebant
me eſſe deum.
Dum ſimul conuenirēt aduerſũ me
in eo conſiliati ſunt vt acciperēt ſeu
tollerent per mortem vitam meam ſȝ cō
tra eorum conſilia inter hec obprobria ⁊ ſcā
dala ego in te ſperaui non in homine. ni
hil enim ſecurius eſt q̃ȝ ſperare in dño dixi
de⁹ me⁹ es tu qui me creaſti in diſpoſi-
tiõe tua ſũt ſorteſ. tā vite q̃ȝ mortis mee
q̃r q̃ñ vis viuim⁹ vel morimur.
Et q̃r tu es de⁹ me⁹ Eripe me de ptāte
diaboli et miniſtroꝝ ei⁹ q̃ me odio hñt et
a perſequētib⁹ me q̃ mihi mala inferũt.
Illuſtratio reſpectus tui ſuper me
ſeruũ tuũ ſm formā hũanitatis effulgeat
infũdēdo grām ſaluũ me fac nō ĩ iuſticia
mea nō in meritis meis ſȝ ĩ tua miſcdia
nō erubeſcā exultātib⁹ mihi malis ſed ſal
uer ab his ꝑſecutionib⁹ quoniā iuocaui
te q̃ potens es me exaudire.
Erubeſcāt ĩpij. ſ. iudei xp̄m crucifigētes.
et gētiles q̃ deũ verũ nō cognoſcētes idola
et lapides inuocāt vt vmbris infernalib⁹ ſo
cient' fac obmuteſcere labia doloſa. que h
garrula ſũt dũ non timent iudicium.
Que labia doloſa loquũtur aduerſ⁹ iu-
ſtum xp̄um iniquitatem. irridentes crucifi
xum et contemnentes tanq̃ȝ purum homi-
nem et peccatorem in quo peccauerunt pri
mo in ſuperbia. quia creatorem ſuum
contempſerunt. ſecundo in abuſione q̃a
eum cui plurimum debebant ratiõe bñficij
orum crucifixerunt.

Iſta cernens propheta et admiranſ
ait. O quaȝ magna multitudo dul-
cedinis tue deus O quanta gloria

in futura btitudine diſpoſita ſit electis tu
is plane ineſtimabilis incōprebēſibili quā
modo abſcōdiſti in temetipſo vt plus de
ſideretur. in futuro vero patebit
Quam dulcedinē modo abſcōditā Cōſū
mabis in aperto in futura vita his q̄ vſqȝ
in finem perſeuerantes te expectant qui
in conſpectu hominum non erubeſcūt
confiteri qd̄ credunt ſed fidem ſuā libere cō
fitentur.
Corā facie tua que nunc abſcōdita ē
hominibus. tanta pace et quiete fruētur
electi tui vt ab oī hūana perturbatōe ī
ꝑpetuū ſint ſecuri.
Sicut electos tuos in futuro abſcōdes ita
nunc. In tabernaculo ecclesie militātis
in qua miliciam exercemus, ꝓteges a cō
tradictione linguarū omniū ſciſmatuȝ
et hereſum que contradicunt veritati xp̄ia
ne doctrine. In ecclesia enim inuenitur defē
ſio ſecura ab huiuſmodi contradictione lin
guarum.
Quia tot facit ſanctis ſuis. Benedictus
dominꝰ quoniam mirabileȝ fecit mi
ſericordiam ſuaȝ in me in ciuitate hie
ruſalē munita tunc quando me ibi et do
cere ⁊ miracula facere ibi etiam ꝓ hominū
ſalute mori voluiſti ibi quoqȝ gl̄iam reſur
rectionis mee oſtendiſti vt merito ſit qd̄ in
hieruſalem potentia tua miſericordiaȝ ſuaȝ
miram fecit vbi declarare tam ingētia ſacra
menta delegiſti.
Ego ſtupefactus cū in me horribilit̄ iudei
ſeuirent dixi in ſtupore meo ita vilis re
putatus ſū vt videar eſſe ꝓiectus a facie
oculorum tuorum. i. a conſpectu miſeri
cordie tue
Et quia ſic humilem me exhibui ⁊ illi me de
relictū et ꝓiectū a te oēs putabant. Ideo ex
audiſti vocem oratōis mee dū clama
rem ad te qn̄ in cruce dixi. Deꝰ deꝰ meus
quare me dereliquiſti. q̄bus clamoribꝰ exau
ditū eſt cū reſurrectionis gratiam ꝯſecutū
ad tuā dexteram me collocaſti.
Chriſtꝰ hō ꝓ collatis ſibi bn̄ficijs ſctōs com
monet vt ament dn̄m dicens Diligite do
minū oēs ſcti eiꝰ quoniā veritateȝ re
quiret in iudicio premia diligentibꝰ ſe cōfe
rendo et retribuet abundanter ſuper
bis ꝯdignā punitionē.
Ergo vos omnes q̄ incepiſtis bona opari
Viriliter agite in inceptis bonis ꝯſtātiſ
ſime pſeuerādo ne feminea mollicie deficia
tis et cōfortetur cor vrm̄ ne a recto ꝓ
poſito aliqua carnis ībecillitate ſeducatur
oēs qui ſperatis in domīo.

Pſalmus. XXXI. in quo agitur de penitentia.

Vox ꝓphete.

Beati beatitudine ſpei quoꝝ
remiſſe ſunt iniquitates et
quorū deleta ſunt peccata
vt a deo non puniantur ampliꝰ ꝓpter ea.
Beatus vir cui non īputauit domīꝰ
peccatū ad eternaliter puniendū et nō ē
in ſpiritu eius dolꝰ ſiue fraus vt aliud
in labijs aliud in cogitatōne vt cū ſit pecca
tor iuſtū ſe ꝓdicet
Et oſtendens q̄ȝ ꝑiculoſum ſit peccatū cela
re in ꝯfeſſione ait. Quoniā tacui a ꝯfeſſio
ne pectōꝝ meoꝝ defecerūt in fortitudīe
omnes vires mee. interiores peccatoruȝ
mole depreſſe ⁊ debiles facte ſunt ad reſiſtē
dū peccato dū clamarē preſumptuoſe to
ta die me iuſtū. iactādo merita mea cū ex
me non haberē niſi peccatū. iſta tacuit. con
feſſionem clamauit. de meritis pſūptioneȝ ⁊
ſic tacuit vnde proficeret non tacuit vn̄ de
ficeret.
Verum. Quia baculus correctionis
tue me ſuperbum tetigit aſſidue et in
ipſa aſſidua tribulatione flagellorum meo
rū cōuerſꝰ ſū ad cognoſcēdū miſeriaȝ
meā et culpā meā plāgēdā. dū remor
ſꝰ cōſciētie īfigitur cordi meo
Poſtq̄ȝ te iratū mihi cōperi q2 tacueram
non vlterius tacui ſed Delictum meuȝ
obmiſſionis cognitū tibi feci ꝑ verā con
feſſionē et ſatiſfactionem et iniuſticiā me
am quam commiſi faciendo non facienda
nō abſcondi ſed aperui vt operires tu. de
texi vt tegeres tu.

Propoſui cõfiteri iniuſticiã meam domino accuſando ⁊ damnando me nõ alios et tu miſericorditer indulſiſti impietatem peccati mei

Pro hac peccatorum remiſſione ⁊ venia orabit ad te omnis ſanctus vt eam ſibi valeat impetrare quia nemo eſt hic a peccatis immunis. vñ nullus ſanctorum eſt q̃ aſſidue non dicat dimitte nobis debita nrã orandum autem eſt in tẽpore oportuno ſcʒ gratie et vite preſentis. quia in alia vita nemo ꝓficue ꝯfitetur.

Verũ tamẽ et ſi ſanctus orat ꝓ venia peccatorꝫ et etiam in tempore oportuno illi tñ qui ſunt defluentes et natantes ĩ carnalibus cõcupiſcẽtijs vel erroribus diuerſarum ſectarum nõ appximabũt ad deuʒ. quia errores ſequũtur niſi ꝑus aqua confeſſionis peccatorum et humiliationis cordis mundentur.

Merito ſancti orare debent. qꝛ Tu es refugiũ meũ a tribulatione huius ſeculi vel peccatorum que circũdedit me exultatio mea cuius ope ſubſiſto cuiꝰ ſemꝑ preſidio tutus ſum in cuius ſpei ꝯſolatione requieſco erue mea circũdãtibus me demonibus et malis hoĩbus querẽtibꝰ me impellere ad recidiuũ.

Reſpondet dñs petitioni penitẽtis Intellectũ tibi dabo ad cognoſcenduʒ agẽda et inſtruã te vitare vitanda in via hac mandatorꝫ dei qua gradieris firmabo ſuper te oculos miſericordie mee te ꝓtegendo ne aliq̃s tibi nocere poſſit

Illuminatus vͦ iam penitẽs ꝯuertit ſe ad alios ſuperbos peccata ſua defẽdentes monens eos ad penitentiã dicẽs. o vos peccatores Nolite fieri ſuperbi ſicut equuſ qui erecta ceruice incedit. aut ſtolidi ⁊ pigri ſicut mulus quibus nõ eſt intellectꝰ. ſed ſequũtur appetitum ſenſualẽ viuẽtes vita brutali.

Penitens dolens de perditione taliuʒ hominum qui more brutoruʒ animaliũ viuũt orat vt nolentes acquieſcere arceantur flagellis ad acquieſcendũ dicẽs. In chamo et freno. ſ. maiori et minori tribulatiõe ſm diuerſitatem culparũ et perſonarũ ſuperbiam et contumaciã cõſtringe ⁊ cõtũde iactantiam eoruʒ qui non appximãt ad te humiliando ſe et obediendo ad nutum.

Bene monui vos nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus quia Multa ſunt flagella peccatoribus preparata hic et in futuro maxime vbi peccatoribus obſtinatis grauiſſima ſunt reſeruata ſperãtes autem ĩ domino vera ſpe miſericordia circũdabit vndiqꝫ ne ſit locus hoſti ad intranduʒ.

Quia miſericordia dicitur circũdare ſperãtes in domino. propheta inuitat iuſtos ad exultandum dicens o vos iuſti qͥbꝰ iudicia dei placent. Letamini in domino q̃ iuſte omnibꝰ retribuit gaudio interiori et exultate gaudio exteriori et vos recti corde qui conformatis volũtatẽ veſtrã voluntati diuine gloriamini in dño oĩa bona opera veſtra ad glãm dei referentes.

Pſalmus. XXXII. in quo ꝓpheta exhortatur fideles laudare deum.

Exultate o iuſti in domino non in mũdo. al's nõ eſſetis iuſti. Nõ enĩ eſt iuſtꝰ q̃ nõ gaudet in iuſticia deꝰ aũt iuſtꝰ ẽ et iuſticias diligit. ⁊ declarãs q̃ꝛ laudatio ſit dõ accepta ſubiũgit dicẽs. rectoſ decet collaudatõ recti aũt dicũt q̃ ꝯformant volũtati diuine q̃ ẽ ꝑma reglã rectitudiniſ a q̃ q̃ deuiat diſtortus et curuꝰ eſt. Circa modũ laudãdi deũ ꝓpha deſcribens inſtrumẽta muſice ſpũalis q̄bus diuine laudes ſũt cantãde dic̃ Laudate dominũ in cithara. i. ĩ opibꝰ actiue vite et in pſalterio. i. in opibꝰ ꝯtemplatiue vite q̃ ſurſũ in deũ tẽdit ꝑ obſuãtiaʒ decẽ ꝓceptorꝫ. Cãtate ei cãticũ grẽ q̄ꝺ nouꝰ hõ nouꝰ rex attulit mũdo cãtate ei q̃ ĩcarnatꝰ eſt. cãtate qꝛ natꝰ ẽ nob. cãtatẽ qꝛ nouã legẽ dedit mũdo. cãtate qꝛ paſſꝰ eſt. cantate qꝛ reſurrexit. qꝛ aſcẽdit et ſedet ad dexterã patriſ noua ſł oĩa iſta cãtica ⁊ a priorib' iaudita bene pſallite ei bonis opibꝰ leticia maiori qua poteſtis.

Cantate dico domino quoniã verbũ
promiſſionis eius verum eſt in omnib⁹ et
nullum fallit et oĩa opera eius fidlia ni
hil enim promittit ſanctis ſuis quod non
reddat

Bene dixi rectum eſt verbum dñi. q̃a Dili
git miſericordiã et vbiq; longe lateq; diſ
ſeminat videlicet vbi ſuſtinet pctõres . vbi
blaſphemos patienter expectat. vbi vitã p̄
ſtat indignis et his ſimilibus diligit q̃z iudi
ciũ cum pios ſequeſtrat ab impijs et eorũ
merita equitatis qualitate diſcernit miſe-
ricordia domini plena eſt terra vbiq;
terrarum predicata eſt. vbiq; a dño cõceſſa
eſt penitentibus remiſſio peccatorũ ĩ om-
ni re apparet ei⁹ miſcdia. quia omnia ex vo-
luntate et miſcdia e⁹ dependent.

Laudandus eſt deus ratiõe poteſtatis cũ
cta creantis. nam Verbo domini celi.
id eſt filio dei patris firmati ſunt ſta-
biles et incorruptibiles facti et ſpiritu ſan
cto qui pcedit a filio qui ẽ os patris om
nis virtus eo℞ regendi et influendi ſup
iſta inferiora.

Item ipſe eſt qui Aquas maris que pri-
mo erant diffuſe congregauit in vnum
locũ ſicut ĩ vtre quia mare litorib⁹ clau
ſit et coartauit ponit etiã in concauita-
tibus occultis ſiue viſceribus terre abiſ
ſos. i. copioſitates immẽſas aquarum

Quia autem tã potens eſt dñs. Timeat
eũ timore filiali omnis hõ et ab eo cõ
moueantur et ſi non amore ſaltem timo
re omnes peccatores terre de ſtatu peccati
ad penitentiam.

Ideo ipſum timeant cuncta. Quoniã e⁹
imperio et iuſſu facta ſunt et ſicut ſim
plici voluntate ſua omnia creauit de nihilo.
ita poteſt ad nihilũ cuncta redigere.

Timendus etiam et laudandus eſt domi⁹
quoniam ipſe eſt ita potens ꝙ Diſſipat ñ
tantum facta ſed conſilia ſecreta gentiũ
vt non habeant effectum ſm ꝙ conſiliator
ſed ſm ꝙ de⁹ diſponit. ſpecialiter diſſipa-
uit conſilia volentium diſſipare legem xpi.
reprobat cogitatiões populorum vt
fecit de cogitationibus iudeorum qui cogi
tauerunt ipſum interficiendo nomen xp̃ia
num extinguere de terra et reprobat con
ſilia principũ tyrannorum inſurgentiũ
contra eccleſiam quia non eſt in poteſtate
eorum ꝙ ſm intentum aſſequantur effectũ
ſed in ordinatione diuina.

Conſiliũ autẽ domini quod intelligim⁹
incarnationis archanũ q̃d ad conſulendũ
humano generi cõſtat eſſe conceſſum nulla
etate diſſoluitur. ſed in eternũ ſtat. et di-
ſpoſitiones ſapientie eius non ſũt mu
tabiles ſed in ſempiternũ ſtant.

Beata ergo gens cuius eſt dominus
deus eius per veram fidem et verum cul
tum populus quẽ elegit electione prede
ſtinationis que infallibiliter conſequet̃ effe
ctum in poſſeſſionem perpetuã tanq̃z here
ditatẽ ſibi.

Bene beata gens illa. quia Domin⁹ de al
titudine ſue maieſtatis reſpexit ocu-
lo miſericordie mittendo ei filium ſuũ ĩcar-
nandum vidit miſericorditer oẽs filios
hominũ pertinentes ad corpus filij ſui a-
mando et approbando.

De habitaculo aſſũpte humanitatis ĩ q̃
habitat oĩs plenitudo diuinitatis q̃d ab in
itio in predeſtinatione preparatũ ſiue di
ſpoſitũ eſt ad ſalutem mundi. cepit tñ ĩ tẽ-
pore eſſe p mariã virginẽ naſcẽdo reſpexit
miſericorditer vt preeſſet illis ad regendũ oẽs
qui habitãt per oẽs partes terre

Vere reſpexit omnes. quia ipſe eſt Qui fin
xit ſiue formauit omnes aĩas in ſingulis
hoĩbus ex nihilo p ſeipſum nõ ex vna oẽs
nec ex ſua ſubſtantia vt quidã heretici dixe-
runt. et ex h̃ ɔcludẽs ait. qui intelligit oĩa
opera eorum tã bona q̃z mala et non tã
tum opera ſed etiam eorũ cogitationes ple
ne cognoſcit.

Ceterum colendus eſt deus quoniam
ipſe eſt a quo omnis ſalus tam ſpiritualis
q̃m corporalis pendet. quia Non ſaluabi
tur rex per multam virtutem ſui ex-
ercitus niſi aſſiſtat ſibi diuinum auxilium et
gigas non ſaluabitur in multitudi-
ne virium corporis ſui niſi diuina vir-
tute ſit adiutus.

Equ⁹ etiā eſt fallax ad ſalutem ſepe fallit ſeſſori ſuo et ita per abūdantiaȝ for/titudinis ſue ſeſſor eius non ſaluatur. ſed ſepe eum ad ruinam ⁊ interitū terre col/lidit. et ita ſuperba potentia mundane feli/citatis fallit ⁊ ad interitum eterne damnati/onis perducit.

Cum ergo nullus in virtute ſua ſaluat̄ vn/de querenda eſt ſalus. reſpondet propheta ꝗ a deo dicens. Ecce oculi domini. i. re/ſpectus miſericordie ſue eſt ꝗ ſaluat ⁊ prote/git. qui oculi ſunt ſuper timentes eum et amantes et non ſuꝑ de ſe preſumentes vt eos diligenter cuſtodiat et in eiſ qui ſpe/rant non in viribus ſuis aut meritis ſed in miſericordia eius.

Oculi domini ſt̄ ſuper timentes eū. Ut tā/dem eruat eos a morte. i. a poteſtate dy/aboli qđ facit cum per indulgentiaȝ efficit liberos quoſ peccati damnatio fecerat eē ca/ptiuos et alat eos in fame. ſempiterne veritatis pane nutriendo

Ideoqȝ Anima noſtra interim ſuſti/net dominum patienter expectans pro/miſſionem eius. et poteſt ſuſtinere quoni/am dominus adiutor noſter ad bonuȝ et protector ꝯtra malū noſter eſt.

Ideo ſuſtinenduȝ. Quia tunc in alia vita cum pro operibus premia ſuſcipiemus ple/ne letabitur cor noſtrum in eo et inte/rim ſperabimus non in meritis noſtris. ſed in filio ſuo ſancto et benedicto ſalua/tore noſtro ꝗ cunctos ſaluat ſperantes in ſe

Speravimus quidem ⁊ ideo Fiat miſe/ricordia tua ſuper nos queadmodū ſperauim⁹ in miſericordia tua nō in potentia aut in iuſticia noſtra

Pſalmus. XXXIII. in quo de mu/tatione veteris ſacrificij in nouum.

Vox ꝓphete in perſona omnium ele/ctorum.

BEnedicaȝ domi/num cord̄ ⁊ opere in omni tē/pore ꝓſperitatis et aduerſitatiſ nec ꝓ aliquo timore tacebo aſſidue tēpori/bus oportunis laus ei⁹ in ore meo.

In domino laudabitur anima mea non in ſapientia mundi aut ſublimitate v̇/borum ſed ī dn̄o a quo eſt omne qđ lauda/bile eſt in me audient hoc māſueti qui. ſ. temꝑantiam habent omniū rerum et letē/tur quia habent me ſocium laudantem et benedicentem vt ſint participes remunera/tionis eterne.

Et ideo propheta ex feruore caritatis ſubiū/git o manſueti. Magnificate dominuȝ mecum laudando eum et predicando ma/gnū eē et exaltandū predicem⁹ cultuȝ nominis eius recorditer

Merito inuitaui vos ad magnificandum deum quoniam plurimum vtilitatis inde mihi ꝓuenit. Exquiſiui enim dominuȝ in orōne et exaudiuit me et eripuit me hic a multis tribulationib⁹ ſed vniuer/ſaliter eripiet ab omnibus ī futuro cū mor/tale hoc induerit immortalitatem

Quocirca Accedite ad noui ſacrificij cō/muniōeȝ paſſibus mentis ꝑ cogitationē et deuotionē et illuminamini ab eo ꝗ ē lux v̇a et facies veſtre nō patiētur repul/ſam in orationibus ſuis nec fruſtrabunt̄ mercede ſua.

Vere accedentes cū deuotiōe ad eū nō ꝯfū/dent̄ qniaȝ ego Pauper ſpū clamaui in oratione et domin⁹ exaudiuit me et ex omnibus tribulationibus meis eri/piet me in obitu tranſeuntem ad ſe.

Saluauit q̄dē q̄a magni ꝯſilij āgel⁹ Ieſus xp̄s Immittit ſplēdorē ſui luminis ꝓte/gēdo in circūitu timētiū eū et eripi/et eos ab oī impugnatiōe demonū et hoſtiū ceteroꝝ. Hortās ꝓpħa fideles ad ꝑcipiē/dā ſctiſſimā cōicatiōȝ corpis et ſangnis xp̄i ait. Guſtate dn̄ici corpis refectionē et vi/dete. i. intelligite quoniā ſuauis ē domi/n⁹ palato cordis ꝗ peccata dimittit ⁊ hoīeſ v̇tutib⁹ ornat. ⁊ tādē ꝯfert vitā etnā. ⁊ qꝛ tal̄ ē btūs vir ꝗ n̄ ī legalib⁹ ſacrificijs. ſȝ ꝗ ſperat in eo. ſ. dn̄o. miſer qui ſperat in ſe vel in ho/minibus. ſed in domino iam beatus eſt. q̄a eum iam habet ſpe qui eſt omne bonum.

Quãuis autẽ dñs ſuauis ſit. Timete ta-
mẽ dominũ timore filiali cauete offende-
re eum omnes ſãcti eius quoniã non
eſt inopia timẽtibus deum preſẽtia enĩ
xpi per gratiam quã in ſe ſentiunt timẽtes
eum ſufficit eis ꝓ omni bono imo alia bõa
eis deſipiunt niſi quantũ neceſſitas exigit.
Non eſt inopia ſpiritualis ⁊ veri boni timẽ
tibus deum ſed Diuites ſeculi ſuperbi de
um non timentes eguerũt mentali refecti
one et eſurierunt qꝛ minime dñici corꝑis
fertilitate ſatiantur. o q̃ꝫ multi magnaſ copi
as diuitiarum habent in ſeculo et ſaturati
ventre qui pauperes ſunt fide ipſa inqui-
rentes ãt dominum toto corde fide ⁊ de
uotione non minuentur perfecto bo-
no quia ſpũalia habebunt ad votum. ⁊ tẽ
porale ad neceſſitatem. Nam cũ diligimuſ
dominũ in ipſo oĩa reperimꝰ. vnus eſt q̃ q̄
ritur ſed in quo omnia cõtinent. o lucrũ mi
rabile. o compendiũ ſingulare. cur nos per
diuerſa fatigamus. ad ipſuꝫ ergo vnanimi
ter feſtinemus poſt queꝫ bona cuncta nõ q̄
remus ſed tenemus.
Ne aliquis pretẽdat ignorãtiã timoris dei
ꝓpheta ſubiungit de hoc doctrinam dicẽs.
Venite filij per deſiderium diſcipline au
dite me et timorem filialem domini
qui eſt initium ſapientie ſanctorum doce
bo vos.
Quis eſt homo qui vult vitã beatã in
qua nullus moritur. et diligit dies vide
re bonos proſperos et eternos in quibus
iocundetur cum ſanctis in regno dei. faciat
ſuꝑple qđ ſequitur. Prohibe linguã tuã
a malo blaſphemie. detractionis. infamati
onis et murmuratiõis et labia tua ne lo
quãtur deceptiones et falſitates con
tra proximum.
Declina diuerte a malo ope et fac bo
num. inquire cum magno deſiderio pa
cem que ſummũ bonuꝫ eſt in hac vita ⁊ ꝑ
ſeueranter perſequere eã bonis operibꝰ
q̊uſqꝫ ad pacem eternam ꝑtingas
Et hoc ideo. qꝛ Oculi diuine pietatis cõ
templantur iuſtos tanq̃ꝫ ſpecialiter di-
lectos et aures eius parate ſunt ad exau-
diendũ eos vt qđ petũt det eis.
Expoſita iuſtorum gratia ꝯuertitur ad pe-
nas malorum Vultus aũt ire et indigna-
onis dei ſuper facientes mala ad puni
endum eos et perdendũ eos ſic vt non re
maneat in terra inter iuſtos vlla eoꝝ
cõmemoratio.
Vere oculi dñi ſuꝑ iuſtos. q̊niaꝫ Clama-
uerunt iuſti ãtiqui ſicut abraã et ceteri iu
ſti orando pro liberatione ſua. et dominꝰ
exaudiuit eoſ ꝓmouendo in bonis et ex
omnibus tribulatiõibꝰ liberauit eos
ꝓtegendo eos a malis ſpũalibus et aliq̃n
etiã a corꝑalibꝰ vt tres pueros in camino
et danielem in lacu leonum ⁊c.
Non eſt mirandũ ſi dñs exaudit iuſtoſ. q̊ni
am Iuxta eſt dominꝰ nõ loco q̇a deus
nõ eſt localis ſed auxilio paratꝰ ad ſubueni
endum. vel liberando eos vel virtuteꝫ pati
entie tribuendo ad maius eoꝝ merituꝫ. et
humiles ſpũ ſaluabit. q̊niam ipſorum
eſt regnum celorum.
Dico humiles ſaluabit non vtiqꝫ vt nihil
hic patiantur q̇a Multe tribl'atõneſ iu
ſtorum qui a dyabolo ⁊ ab inuidis homi-
nibus ſiue ex proprijs paſſionibus ſepe af-
fliguntur. hoc permittente deo vt per patiẽ
tie meritum veniant ad maius p̄mium. ſed
in futuro de omnibꝰ his liberabit eoſ
dominꝰ quando abſterget deus omnem
lacrimã ab oculis ſanctorũ ſuoꝝ.
Interim in electis ſuis Oſſa. ſ. firmamenta
fidei patientiã et alias virtutes illeſa finali
ter cuſtodit vnum ex his non peribit
in eis non manſuetudo per iram quia nõ
murmur reſonat. non patientia per iniuſti
ciam imo in patientia poſſidebũt aĩas ſuaſ
Nõ ſic erit đ mal'. qꝛ mors pctõꝝ peſſia
mors corꝑal' mala. ĩo qꝛ ẽ ꝓuatõ corꝑal' vi-
te. mors ſpũal'. q̄ eſt ꝓuatõ vite grẽ peior q̃n
to vita grẽ ẽ melior vita nate. ſꝫ tñ ñ ẽ peſſima
q̃n pctõr ẽ i p̃nti vita in q̃ p̄t redire ad ſpũalẽ
ꝑ pniaꝫ. ſꝫ mors gehẽne ẽ peſſima. a q̃ nõ eſt
poſſibil' reuerſio. et hoꝝ pctõrum potiſſime
mors erit peſſima qui oderũt iuſtũ xpuꝫ
dominum noſtrum q̄ per excellentiam dici
tur iuſtus.

Redimet dominus animas seruoꝝ
ſuoꝝ precio mortis ſue q̄nia͂ q̄ in ipſu͂ recte
crediderint a peccatoꝝ debita captiuitate
redimentur et nō derelinquet finalit̄ qui
ſpe caritate formata ſperāt in eo in quo
eſt remiſſio peccatoꝝ

Pſalm⁹.XXXIIII.in quo de chri
ſti paſſione.

Vox chriſti ex parte humanitatis cō
ſequerētis de iudeiſ et vltionez expe:
tentis de eoꝝ inhumaniſſima perſe
cutione ait.

Iudica domine
iudicio condemnationis iude:
os nocentes me reddēdo eiſ
ſcd̄m opera eoꝝ et expugna deuince ipu⸗
gnantes me iniuſte.

Expugna inq̄z ⁊ ad hoc. Apprehende
arma pro me ad impugnaudu͂ dando no:
bis virtutes quibus inimicoſ arceam⁹ ⁊ op
primamus et ſcutum ad protegendu͂z da͂
do nobis virtutes quibus poſſimus ictus
inimicorum repellere exurge manifeſte in
adiutorium mihi preſentialiter mihi ſuc
curre. Euagina gladium ire tue in iudeoſ
mitte Titum et Veſpaſianu͂ quibuſ perda͂
tur in vindictam meam cōclude eos tan
ta hoſtium multitudine vt nec vnus q̄dez
de ciuitate egredi vel ingredi poſſit ſz ibi fa
me ꝯſumātur. qui perſequu͂tur me fac
manifeſtum per effectum anime mee q,
tu es ſalus eius.

Cōfundātur confuſiōe mala et timore
horreſcāt qui ſatagu͂t auferre vitaz
meam.

Auertātur a deo vt ſint retrorſu͂ nō va:
lentes perficere qd̄ intendu͂t ſed deficiant in
poſterius et cōfundātur de peccatis ſuiſ
cogitātes mala cōtra me

Fiat ta͂q̄m puluis vt ſicut puluis nō po
teſt reſiſtere ventis ita nec ipſi hoſtib⁹ et a͂:
gelus malus vbicu͂q̄z fuerint ſemper eoſ
affligat et eis dominetur

Fiat via eorum tenebroſa vt non vide
ant quo fugere poſſint et lubricoſa vt fu:
gientes cadant et a͂gelus domini perſe
quens eos et cogens vt facile capiant.

Et hoc ideo Quonia͂ ſine ca͂ cuz nihil ma
li eis feciſſem abſcōderu͂t mihi iudei in
ſidias latenter ſicut auceps cum rethi in:
ſidiatur aui vt me occiderent et ſine ali⸗
qua eorum vtilitate exprobrauerūt
anima͂ mea͂ opprobria mihi mendaciter
inferentes.

Laqueus captiuitatis ꝑ romanos p̄n⸗
cipes quē ignorāt veniat ill̄. et fraus
qua͂ apud ſe occulte diſpoſueru͂t vt me
occulte et improuiſe caperent appreben⸗
dat eos vt ſubito ⁊ improuiſe capiantur
et in laqueum eundem mortis quez
mihi moliebantur cadāt ipſi

Hec predicta illis fient. Anima au͂t mea
in dn̄o a malis oi͂bus liberata exultabit ī
domino recognoſcēdo a deo ſuſcepta bn̄
ficia et delectabitur ī ſaluatione qua
ſaluata eſt in reſurrectione.

Letabuntur etia͂ mei in reſurrectōe mea
quoniam omnia oſſa.i.apoſtoli et predi:
catores fortiora mēbra corporis mei letabu͂
tur gratias agentes qui poſt reſurrectionē
vbiq̄z terrarum laudabunt et predicabunt
dicentes domīe quis ſimil̄ tui null⁹.

Quoniam tu es Qui eripuit genus hu͂a
num cui non erat adiutor de ptāte diabo
li et mēbrorum qui naturaliter fortiores
ſunt homine. et idem genus humanu͂ ege:
num ſapientia et pauperem virtutibus
eripuit a poteſtatibus tenebrarum quoꝝ
tanta eſt poteſtas vt poſſent diripere pau
peres tuos niſi tu adiuues.

Surgentes teſtes iniqui ſicut p̄ncipeſ
iudeorum ⁊ inducti ab eis interrogabāt
me vt poſſent extorquere aliqd̄ verbu͂ aut
factum dignum reprehenſione qd̄ ſcientia
approbationis ignorabā.i.qd̄ nunq̄z ſciuiſ
ſem facere.

De ipſoꝝ ingr̄titudine ſubiungens ait. Re⸗
tribuebāt mihi mala ꝓ bonis factis ta͂
in veteri teſtamento q̄z in nouo. ego attuli
eis vitam. ipſi mortem retribueru͂t. ego ho⸗
nores ipſi contumelias. ego medicinaz ipſi
vulnera. cum tamen cibus meus eſſet fideſ

et ſalus eoꝛum. in omnibus his retribuebāt
ſterilitatē anīe mee qꝛ in eis fructū fidi
reperire non potui.
Illi retribuebāt mihi mala Ego autē cuꝫ
mihi moleſti eſſent et in me ſeuirēt in
indutꝰ cilicio carnis humāe ſiĺis alijs ho:
minibꝰ nō exercui potētiā diuinitatis in eos
ſꝫ magis quaſi vnꝰ de pctōꝛibꝰ reputatꝰ oīa
patienter ſuſtinui
Affligebar in aīa mea ieiunio eo q̄ nul
la bona opera in iudeis inuenirē q̄ in epu:
las ſpūales aſſumerē q̄ tamē eſuriebā ⁊ ſiti
ebā ſalutēꝫ eoꝝ et nihilominꝰ oꝛatio mea
exq̄ deteſtabiles iudei ſuſcipere nō merent̄
in ſecretū pectoꝛis mei vnde fuerat
egreſſa remeabat.
Licet mihi moleſti foꝛēt iudei. ego tñ. Sic
mihi cōplacebā in eis habendo me ad
eos ſicut ad pximū et ſicut ad fratrē quā
do eos docebam ne delinquerēt qñ p ipſis
in cruce poſitus ſupplicabā et tñ cū nollent
ꝯuerti ego ſic humiliabar quaſi paťlugēs
filiū et cōtriſtatus de moꝛte filij mei ſic af
fligebar de pditione eoꝝ. His nō obſtātibꝰ
ipſi iudei ingřı ⁊ maliuoli impia libertate le
tati ſunt in his que mihi aduerſa fuerunt
cōuenerūt in vnā prauā volūtatem
vt me comphenſū crucifigerēt parata ſūt
ſuper me varia toꝛmēta et ignoꝛabā
quare hoc mihi faciebāt. quia. ſ. nō pꝛome
rui.
Diſſipati ſunt. i. diſſoluti et attoniti viſis
miraculis in paſſione dñi. ſol tenebꝛas acce
pit. terꝛa tremuit. velū tēpli ſciſſū eſt. nec ta:
mē pꝛe duricia coꝛdiſ cōpūcti ſunt de ſua
iniquitate ad penitētiā. ſed temptauerūt
me dicentes ſi filius dei es deſcende nunc
de cruce et ſubſannauerūt deridētes me
dicentes vah q̄ deſtruis tēpluꝫ ⁊ in tribꝰ die
bus reedificas illud. et cetera frenduerūt
ſuper me dentibus ſuis ferino ⁊ beſti
ali moꝛe in me ſeuiētes.
Hec mihi illi faciunt. ſed o Domīe quā:
do reſpicies me oculo tue pietatis et mi:
ſericoꝛdie vt me reſuſcites. oꝛo nō diu diffe
ras. ſed reſtitue tertia die animā meam
coꝛpoꝛi meo. ppter malignitatē iudeo
rum qua moꝛte volunt cōcludi et detineri
et a ſupbia eoꝝ q̄ vt leones ſeuiūt libera v:
nicā meam. i. carnem meam que licet ſit
ſimiliſ alioꝝ hominū carni. vnica tñ dicitur
quia de virgine. q̄a ſine peccato. q̄a vnita fi
lio dei.
Reſtitue dico animā meā et ſi h feceris
Laudabo te gratias agēs in eccia ma:
gna que de omnibꝰ gētibus collecta eſt et
in populo graui ponderatū virtutibꝰ ac
grauē et honeſtū bonis operibꝰ et ſtabili p
virtutem quē nō mouet vētꝰ temptationis
laudabo te.
Non ſupergaudeāt mihi non letent̄ ſu:
per me qui aduerſantur mihi inique.
quaſi victoꝛes. qd̄ facerent niſi moꝛtuꝰ reſur
gerem q̄ oderūt me ſine cauſa et annu
unt oculis nutibus et ſignis me diligere
ſimulantes vel alios cōcitantes ⁊ puocātes
ad deriſionē mei.
Uere annuūt mihi oculis vt ypocrite oſtē
dentes nephāda doloſitate vultu ⁊ verb̄ qd̄
non habent in coꝛde. Quoniā mihi qui:
dem pacifice loquebantur dicētes ma
giſter ſcimꝰ qꝛ verax es ⁊ viā dei in veritate
doces ꝛc. hec et ſiĺia v̓ba pacifica ſunt. ſꝫ ſub
adulationis figura dolū ꝯtinebāt et in ira
cundia graui quā de terꝛa nō perden
da habebāt. ſ. ne perderēt locum et gentē
loquentes dolos cogitabāt quomodo
me occiderent
Et dilatauerūt in paſſiōe ſuper me oſ
ſuum non iam annuentes oculis ſed libe
ra et aperta voce moꝛtē inclamātes crucifi
ge crucifige eū. o celeſte facinus. negauit iu
dex fieri qd̄ ṗpl̓s clamabat impleri. ꝯſequen:
ter in ipſa moꝛte dixerunt inſultando ⁊ ir
ridendo euge euge iam viderunt oculi
noſtri facta tua et mirabilia qd̄ nihil ſunt
aut doloſa. vidimꝰ iam qd̄ de te deſiderauī:
mus efficere vt ſuaſoꝛ plebis cū latronibuſ
in cruce pēderes.
Uidiſti domīe īpietatē eoꝝ q̄ crudeles ſint
illi mihi. vidiſti eoꝝ neq̄ciā ⁊ meā innocēti:
am. et ideo ne ſileas ſed pfer ſētētiā ne di:
ſcedas a me in paſſione ſubtrahendo mi:
hi auxilium.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

Nõ diſcedas a me dñe ſctẽ pater. ſed potiuſ
Exurge oſtendendo potentiã tuã q̃ dormi
re videris diſſimulãdo et intẽde iudicio
q̊ iudicat⁹ſũ a iudeis et ꝯſidera q̃le iudiciũ
ſit. iudiciũ ſine iure. tormẽta ſine ſcelere. mor
tem ſine peccato domĩe de⁹ me⁹ intẽde
in cauſã meã ꝑ qua patior q̃ pia eſt. q̃a ꝑ
redẽptione humani generis patior et mori
or nõ ꝑ peccatis meis.
Judica me ſ꜋m iuſticiã tuã que non
cõdẽnat innocentes ſed impios. ⁊ oſtende
me iuſtum et innocẽtẽ faciens me tertia die
reſuſcitari et nõ ſupergaudeãt mihi q̃
ſi victores in cauſa q̊ gaudẽt me cõprehẽdiſ
ſe et morti tradidiſſe
Oro inſuper. Nõ dicant in cordib⁹ ſuiſ
euge euge anime noſtre. i. bene hñ ẽ no
bis. q̃a fecim⁹ qd̃ volum⁹. occidim⁹. oſtẽde
eis me tertia die reſuſcitãdo ꝙ nihil fecerĩt
et vt ne gaudeãt dicentes deuorauim⁹ et
extinxim⁹ nomẽ eius
Sed poti⁹ in clarificatõne reſurrectõis mee
Erubeſcant tanq̃ȝ fruſtrati intentiõe ſua
peſſima timeãt oẽs ſiml' penã et repenti
nũ interitũ qui gratulãtur mal' meis.
Induãtur cõfuſiõe ħ et erubeſcẽtia
ſiue timore ex oĩ pte qui maligna loquũ
tur ſuper me
Ecõtra orat xp̃s ꝑ fidelib⁹ adherentib⁹ ſibi.
dicens. Exultent exterius et letẽtur inte
riuſ qui volũt iuſticiã meã imitari et di
cãt ſeper magnificetur domin⁹ qui di
ligũt pacẽ quã ego hu⁹ di poſui mea mor
te inter deũ et hominẽ
Et lingua mea. i. ſancti mei ꝑ q̊s q̃ſi ꝑ ꝓp
am linguã meas in eccl'ia denuncio volũ
tates meditabitur iuſticiã tuã nouaȝ le
gẽ ꝓdicando et tota die pñtis vite te lau
dabilem in eccleſia annunciabit.

Pſalmuſ. XXXV. in quo oſtendi
tur mala nobis, bona vero attribu
enda eſſe deo

Duo ſunt genera peccantiũ vnuȝ
qd̃ credens legi per infirmitatem ta
men carnis que ſunt iuſſa legis non
cõplet. Aliud eſt gen᷑is peĩus. ſ. au
dax qd̃ ſibi ꝓponit libera mente pec
care, et de iſto ꝓpheta loquẽs ait

Dixit iniuſtus.
id eſt deliberauit ⁊ ſtatuit ĩ
corde ſuo et decreuit apd̃
ſe vt d̃linquat vt ſemꝑ pec
cet obduratũ cor habẽs. et hoc ideo q̃r non
eſt timor dei. q̊ eſt frenũ peccãti ante o
culos eius.
Et hoc patet. Quoniã doloſe egit in cõ
ſpectu eius. q̃a cũ ſciret deum omnia vid̃
re. timore tamen eius poſtpoſito ⁊ lege eiuſ
contẽpta deliberauit in corde ſuo peccare.
quare cũ propria voluntate nullo impellen
te peccet. iniquitas eius odio habetur
apud deũ ad vindictã ſempiternã
Uerba oris iniuſti ſiue iniqui. ſ. Jude
vel heretici cuiuſlibet plena ſũt iniquita
te q̊ ad apta mala et dolo quo ad occulta
et ħ ideo. q̃a noluit intelligere vt bene
ageret ſed a vero intellectu ſuo vicio decli
nans ꝑuerſ erroribꝰ polluit. ⁊ ideo veniam
non meretur.
Iniquitatẽ lõga deliberatõe meditatuſ
ẽ in ſecreto cordis ſui dedit ſe ſtudioſe
oĩ generi pcti maliciã aũt oĩm criminũ
matrẽ nõ odiuit ſed dilexit.
Propħa oſtendẽs bona oĩa a deo ẽẽ inq̃t.
Domĩe ĩ celo. i. celeſtib⁹ viris ſpecialit̃ eſt
miſcd̃ia tua vbi copioſius dona a te ema
nauerũt. ħ enĩ bonũ qd̃ hñt vt. ſ. ſint celeſtes
viri altitudine ꝯtẽplatiõis. nobilitate ꝯuer
ſationis et ſctimonia vite nõ eſt ab eis. ſȝ a te
ſilr̃ a te eſt ꝙ ãplior noticia veritatiſ ve
niat per reuelatõeȝ ad doctores per
quos tanq̃ȝ per nubes pluẽtes vbis
coruſcãtes miracul' imbrẽ ſalutis emittiſ vt
fideles fructũ dẽt fidei q̊ ſteriles fuerant ari
ditate peccati. Juſticia tua. i. iuſti tui. ⁊
maxĩe apl'i q̊ capaces diuine iuſticie deuo
tis vſib⁹ extiterũt ſicut mõtes dei q̊ a ſol'
ortu radios noue lucis excipiũt ⁊ ad ꝯualleſ
terraꝝ refuſa claritate trãſmittũt iudicia q̊
bus hoꝝ miſereris et hos excecas ſũt incõ
prehẽſibilia et inſcrutabilia ad modũ abiſſi

Sub tua ꝓuidentia eſt ſtatꝰ tã hominũ ele
ctorum q̃ʒ reprobоꝝ.
Saluabis hos.ſ.reprobos ſalute corpora
li tantũ nature neceſſaria cõmuniť ꝓuiden-
do.electos vero ſpũaliter animas eoꝝ ſal-
uando.o deus quemadmodũ multipli
caſti miſericordiã tuã i.q̃ʒ incõprehen-
ſibiliter et mirabiliť mťtiplicaſti. Filij ho-
minũ vo rationabiliter viuẽtes ſpecialiter
in ꝓtectione ſpeciali tua ſperabunt ſe re-
cepturos eterna bona que alarum tuaꝝ
id eſt veteris et noui teſtamentoꝝ teſtimo-
nijs deſcribunť.
Merito ſperabũt iuſti in ꝓtectione tua q̃-
niam abundanter et delicioſe reficis eos.
Inebriabuntur.i.ſatiabunť enim ſine fa
ſtidio ab vbertate domus celeſtis glo
rie et torrente copioſe delectationis
tue potabis eos.
Q̃d facere poteris o xp̃e Quoniam apđ
te eſt fons vite indeficiens et in lumie
glorie tue eleuati ⁊ confortati videbimꝰ
lumen tue diuinitatis.
Pretende et longe lateqʒ diffunde miſe
ricordiã tuã recte in corde firmiſſimo cre
dentibus vt in iſto ſeculo ſub dñi pietate
degant et iuſticiã.i.vite rectitudinem his
qui dirigũt ſe ad voluntatẽ tuã vt qđ
bene volunt ꝑficiant.
Pretende dñe miſericordiã tuã vt Nõ ve
niat mihi pes ſuperbie ſuperba affectõ
nulla mentis elatio mihi ſurrepat et mãꝰ
peccatoris.i.dyaboli impulſio ſiue tẽpta
tio non moueat me a ſtatu rectitudinis
et ſalutis.
Bene dixi ñ veniat mihi pes ſupbie qꝛ Ibi
ceciderunt quaſi de alto in profundã fo-
ueam corruentes oẽs qui operantur ini
quitatem omnes eni ſuperbie vicio cadũt
qui dñi iuſſa contemnũt vt ṗmus angelus
et ṗmus homo qui expulſi ſunt angelus
de celo et homo ṗmus đ paradiſo nec po
tuerũt ſtare quia dñs expulit eos cui ne-
mo reſiſtere poteſt.

¶ Pſalmus.XXXVI.in quo oſten
ditur ꝓſperitas maloꝝ contemnẽda

¶ Fuerunt qui murmurabant de flo
re malorum et labore bonorum qua
ſi omnia caſu regantur. Cõtra hũc
errorem occurrit ꝓpheta inquiens.

Noli inuidere ma-
le agentibꝰ in ſuis operibus vt
eadẽ facias aut inuidere ꝓſperita-
ti eoꝝ vt illam cõcupiſcas nec amaueris
facientes iniquitatẽ ſequẽdo eoꝝ cõuer
ſationem.quia licet eorũ natura ſit diligen
da.iniquitas tñ eoꝝ odio habẽda eſt. Ideo
ne emuleris Quoniã tanq̃ʒ fenum gl'ia
et ꝓſperitas maloꝝ velociter areſcet et
quemadmodũ viriditas herbarum
cito decident quaſi diceret breuiter dura
bit ſicut iſta breuiter durãt.
Noli ergo vir iuſte malorum ꝓſperitati in
uidere.ſed Spera in domino hoc introi
tus fidei.hoc initium ſalutis eſt et fac bo-
nitatem quia fides ſine operibus mortua
eſt et inhabita per cõfeſſionẽ fidei eccle-
ſiam non recedẽdo ab ea et paſceris ad
ſaturitatẽ et ſuauitatẽ perennẽ in diuitijs
ſpiritualibus eius quarũ theſaurus ẽ ipſe
xp̃s cuius beata viſio eſt eterna ſctõꝝ oĩum
refectio.
Delectare ergo nõ in deſiderijs carnis ñ
in rebꝰ trãſitorijs ſeculi.ſʒ in domĩo pone
oẽm delectationẽ et dulcedinẽ ac deſideriũ
mẽtis tue in eo cõſtitue.vt ſuauis ſit tibi re
cordatio eiꝰ.vt ames quẽ times ſpreta mũ
di iocũditate et dabit tibi petitões cor-
dis tui.q̃s.ſ.ſpũs rationalis petit.ſ.bona g̃
tie et virtutis. Quas vt det Reuela
explica in oratione tua viã tuã deſiderium
tuũ domĩo indica q̃d pateris q̃d velis di
rectionẽ eiꝰ petendo et cõfide in eo qꝛ re-
tribuet tibi et ipſe faciet illud qđ ſperas
et confidẽdo expectas.
Facit q̃dẽ q̃niã Educet in publicũ ope-
ra iuſticie tue quaſi lumẽ alijs in exem
plũ v̓tutis ⁊ que ſ,m habitũ iuſticie tue
iudicas facienda faciet ꝓſperari vſqʒ ad ꝑ
fectionẽ iuſticie debitã ſicut aſcẽſus ſolis ꝑ
ficitur in meridie ⁊ faciet clara et laude dig

in conſpectu hominū ſicut meridiē que eſt clarior pars diei. interim vero ſubdit⁹ eſto deo ei humiliter et deuote ſeruiēdo et ora eū ꝑ te pie et pſeuueranter et ꝯſeq̄ris intētuꝫ

Noli indignari in hoīe qui ꝓſperatur in mundo iſto vt velis imitari eū nō te terreat impij felicitas q̄a breuis eſt. noli etiam imitari hoīem facientē iniuſticias pſequētē iuſtos libere et impune lꝫ videatᷣ proſperari in malicia ſua.

Sed tu Deſine ab ira ne iraſcaris de flore malorum q̄a inde iraſci et indignari eſt ꝯ dn̄m murmurare ⁊ ꝓpe blaſphemare et ꝯ relinque indignatiōꝫ noli indignari de ꝓſperitate malorū vt cōformes te eiſ mala faciendo.

Quoniā qui mali ſūt et ſi modo floreāt ꝓijcientur tamē in futuro extra terminos terre viuētiū ſuſtinētes aūt. i. q̄ aduerſa ferūt et pn̄tia deſpiciunt ꝓpter dominū q̄ non fallit et omnia poteſt ipſi hereditabunt terrā viuentiū.

Suſtinentiā aūt iſtā non longiſſimā puteſ q̄niaꝫ Adhuc puſillū. i. parum tēporis reſtat. non ergo tedeat te et nō erit impiuſ ꝑ q̄ gemis ſubtract⁹ de medio et queres felicitatē ei⁹ et non inuenies. quia euanuit

Mānſueti aūt qui patienter expectāt bn̄placitū dn̄i q̄ cor ſuū in puritate poſſident hereditabūt terrā viuentiū et delectabūtur in multitudine ſuperne pacis q̄ eſt ꝑfecta vbi nulla guerra nulla ſedicio nulla diſcordia ſed req̄es opulenta.

Tūc in futuro erit pax iuſtis. ſed nec belluꝫ q̄niā Peccator dolēs de bono v̄tutis iuſti obſeruat occultis inſidijs ſi aliq̄d poſſit habere cōtra eū ſiue vt capta oportunitate eū alliciat ad ꝯſimilē vitā. et ſi non p̄t allicere motus ad irā ſtridet ſuper eū dētibus malicie vt furēs belua vt queꝫ nō pōt ſubuertere conatᷣ occidere

Peccator autē ſic faciet. ſed Domin⁹ faciet et oſtendet eū irriſibilē et dignum obꝓbrio iudicabit. q̄a ab intento fraudabit euꝫ quoniā ꝓſpicit q̄ veniat dies retributionis ei⁹.

Merito dn̄s irridebit tales. q̄niā Gladiū multiplicis ꝑſecutioniſ manifeſte euaginauerūt peccatores aduerſus ſctōs et q̄n ſic non ꝓficiūt intenderūt arcum ſuū. i. dolos q̄bus occulte noceāt.

Intenderūt arcū Vt decipiāt dolis pauperē xp̄i et hūileꝫ ſpū ⁊ euaginauerunt gladiū vt trucident ꝯſtantes et firmos in fide xp̄i vt martyres q̄ recti ſūt corde

Gladius eoꝝ intret in corda ipſorū. id eſt moriantᷣ morte quā alijs parauerunt et dolus et inſidie eoꝝ ſiue poteſtas nocendi fruſtrentur ne valeāt adimplere q̄d male cupiūt. Bene dictum eſt ſuperius noli emulari in hoīe q̄ ꝓſperatᷣ in rebuſ huius ſeculi Quoniā meli⁹ eſt modicū iuſto cū iuſticia q̄ꝫ m̄lta in peccato melior enim eſt pauꝑ cū timore dei q̄ꝫ theſauri magni. Vere melius eſt Quoniaꝫ brachia. i. poteſtas et fortitudo q̄b⁹ impij preſumūt cōterentur in futuro et diuitie in quibus cōfidebant iuſtos auteꝫ cōfirmat domin⁹ ne a bono virtutis moueātᷣ in proſperis vel aduerſis.

Confirmat autē iuſtos dn̄s Quoniā nouit domin⁹ noticia approbationiſ opera virtutū que iuſti fecerūt. et q̄a ſine macula ſunt hereditas eoꝝ in eternū erit.

Nō cōfūdentur in die iudicij ſꝫ honorabūtur. q̄a tūc eis dicetᷣ. venite benedicti patris mei. ſed impij cōfūdentur q̄bus dicetᷣ Ite maledicti in ignē eternū. ⁊ tūc impij eſurient per carentiam omnis boni. iuſti aūt ſaturabūtur per adeptionē ſūmi boni ſatietate eterna. et q̄a dn̄s iuſticiā exercebit in peccatores vere peccatores peribūt

Peribūt quidē peccatores. Quoniaꝫ inimici domini mox vt honorificati fuerint et exaltati honoribus ⁊ potētia quēadmodū fum⁹ q̄ q̄nto magis aſcendit tāto citius euaneſcit ſtatim deficient

Deficiēt merito pctōres q̄niā Mutuabitur pctōr et nō ſoluet q̄n dei v̄bū audit et n̄ illd ſuis opib⁹ īplet. q̄n dei diuerſa bn̄ficia recipit. et nullā grāꝝ reſtituit actōꝫ. ſꝫ ꝯ ꝑteru⁹ et tāq̄ꝫ nihil accepit ſꝑ ingr̄t⁹ eſt iuſtuſ aūt q̄ꝫuis ꝟ pauca ſuſcipiat pia deuotione

plura reſtituit largiter in oīb⁹ grāſ agēſ miſeretur paupib⁹ et diſtribuit eis ſi ha: bet rerū facultatē qđ poteſt. ſi nō hȝ dat be niuolentiā dat cōſiliū vel ſaltē orationē

Ideo miſeretᷣ iuſtus et dat q̄a ſcit q̄ Bene dicētes ipſi deo gratias de oīb⁹ bonis ſu: ſceptis agentes nō ſolū verb ſed vita here ditabūt terrā viuentiū maledicentes autē tā lingua q̄ȝ vita vt blaſphemi ꝛ dei le gibus inobedientes a iuſtoꝝ ꝓmiſſa beati: tudine diſperibūt Hoīs iuſti greſſ⁹ a domino dirigentur vt non declinent a rectitudine iuſticie qui iuſt⁹ q̄ iaȝ corde di rect⁹ fuerat viam domini cupiet nimis ſequi ſaluatorē amādo q̄ eſt vere nrā via vi tas et vita.

In qua via dn̄i Cū ceciderit iuſt⁹ etiā p peccatū mortale nō collidetur irrepabili ter ſiue per deſperationē. ſȝ redit p penitētiā ſi ſit de predeſtinatis quia domi⁹ ſuppo nit manū miſericordie ſue reducendo euȝ p penitētiā ad gratiā.

Nā vt ait pphēta Junior fui etenim ſe: nui et nō vidi iuſtū derelictū a deo fi: naliter nec imitatores iuſticie illi⁹ que: rentes panem tēporalē in egeſtate exiſtē tes q̄ntū ad vetus teſtamētū et h cōiter. q̄n tū vō ad ſenſū ſpūalē tales nō q̄rūt panē ſpi ritualē. ſ. delectationē bonis opib⁹ ꝯiūctā ſi: ne participatiōe ſapiētie et iuſticie xpi q̄ȝ ta lis panis preſto eſt q̄rentib⁹ ipſum.

Uere iuſtuſ nō eget. Quia omni tēpore miſeretur affectu miſericordie inediā pati entib⁹ et comodat. vnde diues eſt de do ctrina. de pietate. de iuſticia. de patiētia. ce: teriſq̄ȝ bonis q̄bus fruitᷣ mēs illa ſctiſſima et ſemen bonoꝝ operū ei⁹ ſiue imitator fi dei eius in benedictiōe glīe erit audiēſ venite benedicti ꝛc.

Et ideo tu quicū q̄ȝ es Declina a malo. id eſt a peccato obſeruādo p̄cepta negatiua et fac bonū obſeruādo p̄cepta affirmati: ua et per hoc inhabitabis cū deo in etna beatitudine in ſeculū ſeculi.

Et h ideo. Quia domi⁹ amat iudiciuȝ. id eſt equitatē. Juſtū enī eſt et equū vt ipe autor iuſticie nō derelinquat eos q̄ ei⁹ eligunt p̄cepta cōplere. non ergo derelin quet ſanctos ſuos ſed in eternum cō ſeruabuntur.

E cōtra Iniuſti punientur pena eterna et imitatores eorum peribunt cū eis iuſtis in eternū ſaluatis et cū dn̄o ꝑmanen tibus.

Juſti autem hereditabunt terraȝ vi uentiū et inhabitabūt in ſclm ſcl'i ſu per eam

Merito iuſti hereditabūt terrā q̄niaȝ Os iuſti ſapientiā que eſt de deo et eternis lo quetur p̄cedētē ex corde recte ſapiat. et lin gua ei⁹ que ſētit de deo cū iudicio et diſcre tione ꝓfert ad inſtructionē alioꝝ

Non ſolū in ore iuſti eſt Lex dei ſed ī cor de ipſius eſt per iugē meditatiōeȝ et q̄ȝ lex dei peccare vetat et bona facere docet. ideo nō declinabūt greſſ⁹ ei⁹ a via iuſticie p quācū q̄ȝ demonis aut hoīs ſuggeſtionem

Greſſus iuſti nō ſupplantabunt. tn̄ Cōſide rat peccator iuſtū callide inſidiādo vt oc caſione accepta ei nocere poſſit q̄a iuſt⁹ gra uis eſt ei ad videndū q̄ȝ diſſimil' eſt alijs vi ta ei⁹ et ideo p inuidiā querit oportunita: tē mortificare eū corpalitᷣ vel ſpūaliter.

Sed iuſt⁹ defendit. q̄niā Domin⁹ nō de relinquet eū totaliter in poteſtate impij. vt ei cōſentiat. ſȝ ad horā impij habeāt pote ſtatē ſup iuſtos in corpib⁹ nō tn̄ ſp. ſup aīaſ autē nullā hn̄t. nec dānabit eū cū audi: et cām ei⁹ in futuro iudicio. ſȝ ab hoīb⁹ re: pbis hic falſe reus et morte dign⁹ iudicetur.

Tu ergo vir iuſte nō deficias in tribulatio nibus. ſed Expecta patienᷣ dominū q̄ iu dicabit te et ne inuacuū expectes interiȝ cu ſtodi mādata ei⁹ et exaltabit te h meri tis bonoꝝ operū ampliando vt heredita te firma poſſeſſione capias terrā ſupne patrie quā nemo p̄ualȝ niſi bene merit⁹ adi piſci cū perierint pctōres videbis au diēs qđ dicetᷣ eis. diſcedite a me maledicti. ꝛc

Peccatores q̄dē certe p. hūt. nā Uidi im piū. i. peccatorē ſupra ſtatū ſue cōditionis et ſupra humanū modū potētia et hono ribus ſeculi eleuatū ſicut cedri libani q̄ ſunt maxime alte. Et tranſiui mēte ad no

uiſſima ſua conſideranda et ecce nō erat
iſte qui ſic ītumuerat et reduxi eū ad me
moꝛiā et nō eſt inuētus ſplendoꝛ pompe
eiꝰ ꝛ veſtigiū ſupbe glīe eiꝰ in dignitate.ī di
uitijs et āplitudine familie q̄a locꝰ eiꝰ cum
eius pſperitate diſſoluit̄ cū totius orbis coꝛ
ruptibilis glīa terminet̄
Et ne ad impioꝝ ſimilitudinē tu pereas. Cu
ſtodi innocentiā vite quantū ad deū in
dica equitatem iuſte cū ꝓximo agendo
quoniā bona opera eiꝰ qui pacifice
vixit q̄.ſ.bellū et impetꝰ viciorꝝ in ſe compri
mit nō pereunt ſed poſt hāc vitā viuūt re
munerata et premiata felicitate eterna.
E conta erit de impijs.q̄niā Iniuſti ſimul
cū ſuis operibꝰ diſperibunt traditi flamis
eterne perditionis et reliquie eoꝝ.ſ.diuitie
et fama ſimul interibunt q̄niā ſupueniē
te interitu eoꝝ falſa laus et fragilis diſſoluet̄
Salus autē iuſtoꝝ a domino nō aliū
de eſt.ipſe enim eſt ſalꝰ nrā et ꝓtectoꝛ eo
rū in tempoꝛe tribulatōnis.ſ.pn̄tis ne
etiā corporaliter oppꝛimant̄.vel tēpoꝛe tribu
latōis futuri iudicij.q̄a ex ipā eripiet iuſtos
Et adiuuabit eos dominꝰ eis ad pſeue
rationē boni cooperādo et liberabit eos
de omnibꝰ anguſtijs eruet eos ne fides eoꝝ
peruertat̄ a dyabolo et miniſtris eiꝰ et ſal
uabit eos in futuro deducendo ad glām
quia ſperauerunt in domīo hec enī ſa
lus debetur his q̄ ſpem ſuam in dei pietate
poſuerunt.

¶ Pſalmus.XXXVII.in quo doce
tur fidelis penitens memoꝛiā pctōꝝ
habere vt lugeat preterita et caueat
futura Vox cuiuſlibꝫ penitentis

Domine ne puni
as me ſ꜓m rigoꝛē tue iuſti
cie.q̄a hec eēt īpoꝛtabile.ſꝫ mag̃
ſ꜓m tēperamētū miſericoꝛdie tue nec ī ira
tua coꝛripias me peto coꝛrigi ſed nō in
ira aut furoꝛe.talis enī eſt coꝛrectio tātū ad
vindictā.ſed bn̄ coꝛrectione q̄ eſt ad emēda
tionē q̄ eſt ex miſericoꝛdia et cū pietate
Dn̄e ne arguas me in furoꝛe tuo q̄niā ſuf
ficere debet tibi pꝰ multa q̄bus vehementer
affligoꝛ Quoniā multe moleſtie et mi
ſerie aīe et coꝛpis quas ex adā in vindictā
ſui peccati excepi ſicut ſagitte intime infixe
ſunt in me et ꝑ manū tuā puniētē firma
te ſunt.nō ad hoꝛā.ſed vſqꝫ ad finē huius
miſerabilis vite
Dn̄e ne punias me in furoꝛe q̄a ſatis ſuꝫ
ſagittatꝰ.tot enī miſerijs ſubditꝰ ſū.vt Nō
ſit ſanitas in carne mea ab inſtātia
vindicte tue in Adā ꝛ in me implete nō
ē pax ī interioꝛibꝰ viribꝰ aīe mee quia
carnis vicijs īpugnatur et hoc tamē ꝓp
ter peccata mea
Et aptius exponēs mala ſua ait Quoniā
iniquitates mee inualuerunt ſuper
me dominando vt aīa mea victa ſuccūbe
ret que ſicut onꝰ graue grauiter depri
mūt me ad terrā ne me erigere poſſim
In hoc etiā afflictꝰ ſum qꝛ Plage peccato
ruꝫ per baptiſmuꝫ et penitentiā ſaluate cō
putruerūt in cogitatione mea delectādo
me ī illis et coꝛrupte ſunt exteriꝰ ad actū
perducendo.ꝛ hoc ꝓpter ſtulticiā meam
multū enim inſipiēs eſt q̄ ſemel ſanatꝰ iteꝝ
ſponte recidiuat
Et q̄a putruerūt cicatrices mee Multis
miſerijs afflictꝰ ſū et peccatoꝝ meoꝝ pō
dere curuatus vſqꝫ ad moꝛtē tota vi
ta mea contriſtatus indignū me eſſe iu
dicās erigere oculos ad celū incedebam
Cōtriſtatus ſū Quoniā ſenſualitas ſeu
carnalitas mea impleta eſt illuſioni
bꝰ q̄ a dyabolo varijs tēptatōibꝰ fatigat̄.ꝛ ꝑ
hoc iterū nō eſt ſanitas in carne mea
quā dyabolꝰ affligit Hic Afflictꝰ ſū ni
mis ita vt nihil in me liberꝝ ſit a calamita
te et iō vehemēti gemitu coꝛdis mei do
lebā me peccaſſe Nō tu q̄dē noſti
¶ Quoniā āte te q̄ꝫ nullū latꝫ ſecretū ē oē
deſideriū meuꝫ et gemitꝰ meꝰ ꝑ pctīs
meis a te nō eſt abſcōditꝰ ſed exauditꝰ
qꝛ piꝰ es cū nō ꝑ terrenis ſꝫ ꝑ aīe liberatiōe
ſoluat̄
Inde doloꝛ et gemitꝰ.qꝛ Coꝛ meū cōtur
batū eſt in me qꝛ mēs mea ſuccubuit paſ
ſionibꝰ et ita pacē ſuam amiſit dereliquit

me virtus mea robur patiẽtie et lumẽ
oculoꝝ meoꝝ.i.ratio impturbati iudicij
ergo nõ eſt mecũ ꝓpter ingẽtes moleſti-
as quas ſuſtineo
¶ Vox xpi. Amici mei ficti et cogniti
mei iudei aduerſũ me aꝓpinquaue
rũt corpe vt me cõprehenderent et conſilijs
ac dolis ſteterũt ꝯtra me pſeuerant vt me
occiderent. Apoſtoli Qui ante paſ-
ſionẽ iuxta me erant de lõge ſteterũt.
q̃a relicto me omnes fugerũt timẽtes mori
et iudei qui inquirebãt vitã meã ꝑ vere
vim faciebant violenter me captũ trahẽ
tes ad principes ſacerdotũ.
Et iudei Qui inquirebant mala mihi
crimina.ſ.q̃ opponerẽt nõ inueniẽtes locu-
ti ſunt falſa fingentes ꝯ̃ me falſa teſtimo-
nia et dolos tota die meditabantur.
vt accepta occaſione romane ptãti me tra
derent. Ego autem tanq̃ȝ ſurdus
non reſpondebã q̃ſi nõ audire maledi-
cta et irriſiones eorum et ſicut mut⁹ non
aperiens os ſuum patient oĩa ſuſtinui.
Nõ ſolũ nõ audiebã.ſed Factus ſũ ſicut
hõ qui audire non poſſet nõ habens
in ore ſuo redargutiões tanq̃ȝ neſcireȝ
et non haberẽ qd eorũ blaſphemijs reſpõde
re poſſem cũ vtiqȝ eos manifeſte valuiſſeȝ
redarguere.
Ideo tacui in paſſione ideo oĩa patienter ſu
ſtinui Quoniã in te domine iuſto iudi
ce ſperaui q̃ potes triſticiam in gaudiũ cõ
mutare ſciẽs ꝙ cũ videris nullã cauſã mor-
tis eſſe in me tu exaudies me domĩe de
us me⁹ vt me reſuſcites.
Ideo tu exaudies Quia dixi in oratione
mea te deprecans vt cita reſurrectõe me cla
rificares ne iudei inimici mei gaudẽtes
inſultarẽt mihi ſi me morte detineri viderẽt.
q̃re oro exaudi me. Itẽ ideo q̃a duȝ pedes
mei diſcipli mei infirmi cõmouentur ad
caſũ vacillãtes et titubãtes in fide ſi cito nõ
reſurgã ſuper me magna locuti ſunt
multi inſultantes et gaudẽtes de caſu meo.
Nõ recuſo o pater.cedi et crucifigi ꝑ ſalute
toti⁹ mũdi. Quoniã ego ĩ flagella para-
tus ſũ.i.ꝓordinat⁹ a te.et ideo hͣ flagella pa
tior ſponte tue volũtati me conformans et
dolor me⁹ in cõſpectu meo eſt mihi pȝ
manifeſtus eſt mihi dolor quẽ patior.itel
ligo enĩ me pati nõ ꝑ culpa mea ſed tua di-
ſpoſitione
Ideo etiã in flagella parat⁹ ſũ Quoniam
iniquitatẽ meoꝝ in cauſa eẽ cognoſco ſi
cut et alijs ꝓnũciabo et ego cogitabo
operã dãdo q̃liter pctã toti⁹ mũdi mea
paſſione abſoluã
Cum tanta patior. Inimici mei tamen
viuũt et pſperant oĩ ſanitate gaudent cõ-
firmati ſunt.i.roborati ſuper me perſe-
quẽdo et multiplicati ſũt qui oderũt
me iniuſte.ſ.ſine culpa mea.
Oderũt me certe inique.q̃niã Retribue-
runt mala mihi pro bonis odiũ ꝑ dile
ctione.mortẽ ꝑ vita quã multis eorũ contu
li detrahebãt mihi dicẽtes non eſt ſalus
illi in deo eius et hoc nulla alia cã niſi quo
niam ſequebar bonitatẽ et tñ felix con
ſcientia cui non p̄t imponi niſi ꝙ ſeruat le-
gem dei ſui.
Ne derelinquas me domine de⁹ me
us volũtati infidelũ me exponendo ne di
ſceſſeris a me ſed potius mecũ permane
vt me facias reſurgere
Intende in adiutoriũ meum domĩe
deus qui me ad ſalutẽ humani generis in
carnari et pati miſiſti.
Pſalm⁹. XXXVIII. in quo docetur
vir iuſt⁹ iter blaſphemos et iniquos
lĩgue cõtinẽtiã ſeruare certamina et
rixas oppriere. Loquitur vir iuſt⁹
DIxi id ẽ ſtatui et ꝓpoſui firmi
ter in corde meo cuſtodire vias
meas actiões meas tali diligentia vt etiã
in lingua mea nõ offẽdaȝ loquendo fa
tua et ocioſa v̓ba aut generalit̓ que locutuȝ
me fuiſſe peniteret.
Vt nõ delinquã Poſui ori meo cuſto
diã cautelã in loquendo vt etĩ ſtatueri a bo
nis ſilere ⁊ a ꝓdicatiõe abſtiere.⁊ hͣ cũ cõſi
ſteret pctõr vt hetic⁹ vel repb⁹ aduerſũ
me querens vnde ex verbis meis calũn ã
poſſit efficere.

Poſui cuſtodiã ori meo vſqꝫ adeo ꝙ Obmutui volens vitare cõtentionẽ cũ pctõribus impugnãtibꝰ me ſed afflictꝰ ſũ q̃a ꝓpt̃ hoc ſilui a bonis enunciandis hoībꝰ deſiderantibꝰ veritatẽ audire vnde dolor meus renouatus eſt ꝑus dolui de indiſcreta locutione modo doleo de indiſcreta tacit̃nitate.

Verum videns hincinde ꝑicula. Inquietũ factũ eſt cor meũ et in hac fluctuatõne tacẽdi inter calũnioſos et loquẽdi int̃ audire paratos cõcitatus eſt calor caritatis in corde meo ad loquendũ amore ꝓximoꝝ. Inter has difficultates querẽs locũ vbi hec non patiar Locutꝰ ſũ deo meo in lingua mea toto corde et ore eũ deprecando notũ fac mihi finem meũ xp̄m q̃ ẽ finis noſter. cõſũmatio in pñti ad iuſticiaꝫ ⁊ in futuro ad coronã. ibi enĩ gaudebo d̃ ſocio non timebo de aduerſario. ibi enim contemplator mecũ erit amicꝰ non calũniator inimicus. Et numeꝝ dierũ meoꝝ q̊ ĩ h̄ me viuere decreuiſti oſtende mihi quis ẽ. id eſt q̃ztũ ſupſit vt ſciã quid deſit mihi de tẽpore vite mee.

Ideo autẽ vellẽ ſcire vt prepararẽ me aduẽtui tuo et diſponerem de his que ad me ſpectant. Ideo autem ſcire vellẽ numerũ dierũ meoꝝ q̃a breuis eſt vita mea

Unde Menſurabiles. ſ. breues et tranſitorios poſuiſti dies meos. et ſubſtantia mea que in Adam peccãte corrupta ẽ. tanq̃ꝫ nihilũ eſt in cõparatione ad te q̃ eternus es

Bene dixi ꝙ vita mea in cõſpectu tuo ſit q̃ſi nõ ſit. nõ ſolũ ꝓpter breuitatẽ ſꝫ etiã ꝓpter vanitatẽ Oĩa enĩ q̃ apud nos ſunt vanitas omnia enĩ ſunt ſubiecta mutabilitati et etiã inter ea oĩs hõ hic viuens eſt ſubiectus mutabilitati et ſic etiã eſt vanitas

Licet oĩs hõ viuẽs h̄ ſit vanitati ſubiectus Verũtamen in imagine dei ad quã formatus eſt ſemꝑ ſtabilis permanet quia illa nunq̃ꝫ delet̃ in hoĩe. ⁊ nihilominꝰ a puritate mẽtis in actibꝰ ſeculi deducit̃ vbi caducis deſiderijs turbatꝰ varia ſollicitudĩe confunditur.

Vere fruſtra turbat̃ et ſtulta vanitate. nã Theſaurizat et cũ magna ſollicitudĩe cupit peritura ſeruare maxĩe cũ poſſeſſio eorũ ꝓbet̃ incerta. nã ignorat cui congregat ea vtrũ. ſ. furibus aut hoſtibꝰ aut extraneis aut fiſco.

Cognita autẽ ſeculi vanitate concludit vir iuſtus omnẽ ſollicitudinẽ et ſpẽ ſuã ponẽdam in deo dicẽs. Et nũc que eſt expectatio mea et finis meus nõne domiꝰ q̃ eſt ſuper oĩa. certe ipſũ ſolũ finẽ expecto ⁊ ſuba diuitiaꝝ ꝯſcientie mee apd̃ te reſuat̃

Verum q̃a nemo etiam iuſtus in vita preſenti eſt ſine peccato preter te Ab oĩbꝰ iniquitatibꝰ meis p̃teritis. pñtibꝰ ⁊ futuris erue me et debes me merito eruere quia cum ſic ſapio ꝙ humana cõtẽno. ꝙ letari in rebus periturus nolo. ꝙ penitentiã ago. Dediſti me opprobriũ. i. in deriſum ſtulto peccatori qui illos magis irridere ſolitus ẽ. quos bonis moribus ſtudere cognoſcit.

Licet apud talem ſtultum habitꝰ ſũ opprobrio Tacui nõ egi contentioſe contra eum nec aperui os meũ in murmure contra deũ et hoc venit a te quoniam tu feciſti me talẽ dans mihi patientiã. ⁊ quia talis ſũ amoue a me flagella tua q̃bus ꝑ peccatis meis a te iuſtiſſime v̓beror.

Neceſſe eſt ꝙ amoueas. q̊niã A fortitudine potentie tue defeci vi plagarũ tuarũ infirmatꝰ et debilitatꝰ viribꝰ. nõ potẽs ãplius ſuſtinere duras punitiones tuas. q̃ licet g̃ues ſint. ſꝫ tñ iuſte q̊niã ꝓpter iniquitatem flagellis tuis corripuiſti hominẽ vt ꝑ correctionẽ flagelloꝝ tuoꝝ.

Tabeſcere feceris animã eꝰ vt deſiccata humiditate ⁊ pinguedine carnali. ⁊ depoſita ſuperbia infirma fieret per humilitateꝫ quaſi aranea qua nihil eſt tabidius que leuiter tacta digito deficit. ſed ſepe licet homo ſit correctus licet increpetur. licet tabeſiat. tamen fragilitate humanitatis diuerſarum rerum varietate confunditur a qua perturbatione ille ſolus excipitur q̃ deum pura mente contẽplatur.

Et ideo tu dñe Exaudi oratõnē meam et humilē ſupplicationē meā preces aūt meas cū lacrimis effuſas exaudi per effectū liberationis mee.

Dñe oro Ne ſileas a me imo fac me audire vocē tuā interius.ſ.ſalus tua ego ſū. vel illā.remiſſa ſunt peccata tua.⁊ finalit illā cū ſanctis oībus venite benedicti ⁊c. quoniam aduena ego ſū apd te non habens hic māſionē manētē.ſed ſū ſicut peregri tendēs alibi.ſ.ad patriā vite etne ſicut oēs prēs mei fuerunt.

Cū autē tranſitur ſim reſtat hoc petendū Remitte mihi pctā mea vt p tuā miſericordiā cōſolat certus ad tua iudicia perueniam et quādā recreationē ſentiā in preſenti vita de illi regni tui ſecuritate ſuſcepta et hoc priuſq abeam a vita pñti.quia āplius non ero in ſtatu merendi nec pſequēs in ſtatu pcipiendi remiſſiō pctō.

Pſalmus.XXXIX.in quo eccl'ia gracias agit de beneficio incarnationis filij dei.

Eccleſia in perſona sctō patrū preſtolans aduentum chriſti ait.

Expectans expectaui ex intimis et cum deſiderio aſſidue dominū incarnandū q ſol ſaluare poteſt et ipſe p ſua clemētia itendit mihi iplendo deſidriū amoris nri mittēdo xpm vn ſequit Et exaudiuit preces meas xpm mittendo quē optabā et deduxit me de lacu miſerie infidelitatis et ignorantie qb detinebar et luto fecis carnalis cōcupiſcētie

Et ſtatuit et firmauit ſupra petrā xp af fect meos et direxit act meos ad vitam eternā Et immiſit in os meū cāticū nouū nō de vanitate nō de turpib.ſed de nouo et inaudito diuine pietatis bñficō qd etas antea nulla cōſpexit.qd nou hō attulit mūdo.nou ergo ipl's noua cātat.ſ.de icarnatiōe dñi.de reſurrectiōe.de aſcēſiōe.et de alijs hmōi cāticū dico carmē ſiue hymnū acceptabile deo nrō vt iā nō ſonos turpes et theatrales pcinā.ſed in dei viuentis hymnis armoniā noui teſtamēti delecter.

Videbūt mlti ipl'i poſteri xpm annūciatū veniſſe quē priores expectabāt.videbūt et pūerſationē meā et timebūt dānari ſi in infidlitate pmāſerint.pcuſſi ergo ſalubri terrore facti xpiani ſperabūt in domino remiſſionē pſeq peccato Beat vir cuius ſpes ſalutis ſue eſt nomē domini qd eſt Jeſus q interptat ſaluator.qa nō eſt aliud nomē ſub celo in q oporteat nos ſaluos fieri et nō reſpexit in vanitates infidelitatis et idolatrie gentiliū et inſanias falſas.i.in errores iudeo obſtinatorum contra xpm.

Iſto opa ſunt falſa ſed opa tua mirabilia qnīā Multa feciſti tu domie de me mirabilia in corpalib et ſpūalib inter q maius mirabile eſt recreatio mūdi p incarnationē et paſſionē tuā.ad q oīa facienda p te ſufficiens es non ab alio inſtruct ſ cogitationib diſpoſitionib tue ſapiētie i qb nō eſt qui ſimil' ſit tibi.

Vox xpi Annūciaui ego xps p pphas et locut ſum ego ipſe in pſona et p me ⁊ meos diſcipulos tot crediderūt vt credētes mltiplicati ſūt ſuper nūerū quē aliqs poſſet nūerare. Vox xpi ad patrē Sacrificiū qd fiebat d aīalib ⁊ auib ⁊ oblatō q fiebat de reb inaīatis vt d pane ⁊ ſimila et thure et hmōi noluiſti q ista ſacrificia erāt ipfecta q ñ poterāt auferre pctā aures āt perfectas ddiſti mihi ad obedienciū tibi deo patri vſq ad morē vt me i cruce offerrē ſacrificiū pfectū qd oib leḡ veteris ſacrificijs ſuccederet. Exponit qd dixerat Holocauſtū qd totū incendebat ad honorem dei,p peccato nō poſtulaſti qa talia ſacrificia nō erant tibi accepta tūc dixi ego xps.ecce let venio ad offerendū accceptiſſimū deo.

In capite libri pdeſtinatōis ē preſcitū et diſpoſitū vt facerē volūtatē tuā deus me volui h idē ego et ad h deſcēdi de celo et legē tuā in medio cordis mei p meditationē ſemp habui.

Annūciaui p̱ apl'os meos et alios predi
catores opera iuſticie dogmata verita-
tis et beneficia diuine miſcdie. in eccl'ia ca
tholica que magna eſt poteſtate et fir-
mitate ⁊ ãplitudine ecce labia mea non
ꝓhibebo non cõprimã territus minis ⁊ cõ
tumelijs pſequētiũ a ꝓmulgatione vitans
domine tu es teſtis ꝙ p̄dicta ſint vera
Juſticiã nõ abſcondi in corde meo
qñ potui ꝓdeſſe alijs ſed verbis ⁊ factis illã
manifeſtaui ⁊ palã annũciaui et veritatē
tuã. ſ. ꝓmiſſoꝝ exhibitionē et meipſũ q̃ ſum
via veritas et vita a te miſſũ ſaluatorez
hominũ predicaui.

Miſericordiã tuã q̃ pctã donas et ve
ritatem tuã qua q̃ ꝓmittis ⁊ minaris ad
imples nõ celaui nõ abſcõdi a cõgre-
gatione denſiſſima populoꝝ.

Vox xp̄i ꝓ ſtatu corpis ſui miſtici

Attende dñe mēbra ſaucia attende pctõ
res. Et nõ elonges ſꝫ ꝓpe facias miſera
tiones tuas mēbris meis nec debes
q̃a hactenus nõ elongaſti q̃a miſericor-
dia tua et veritas a primo iuſto vſqꝫ ad
vltimũ ſemper ſuſceperũt me oratiōez
meam exaudiendo.

Nec mirũ ꝙ te hoc pro mēbris meis depcor
Quoniã circũdederũt me mala pene
quorũ nõ eſt numerus apud homines
vallauerũt me vndiqꝫ. i. membra mea ⁊
cõprehenderũt. i. ſuo pondere ligauerũt
iniquitates ſue vt nõ poſſent videre
deum q̊niam abſtracta fuerat ab eis lux
veritatis. Opus eſt auxilij tui. Quo
niã multiplicate ſunt iniquitates eo
rum innumerabiliter et lumē rationiſ
aufugit ab eiſ. Cõplaceat ergo tibi do
mīe vt eruas me mēbra corpis mei ĩ do
loribus poſita a malis p̄teritis et ad adiu
uandũ ea reſpice contra mala impugnã
tia de futuro.

Orat ꝓ inimicis vt cõuertant. Confundã
tur inimici mei vtilit vt reſipiſcant de factiſ
ſuiſ erubeſcentes timeãt vltra peccare
ne pereant qui fideliũ meoꝝ vitã que-
runt vt auferant eam.

Conuertantur retrorſũ cadētes vt ab
intentione mala eorum deſiſtant et erube
ſcant cognita eoꝝ iniquitate qui gaudēt
de malis meoꝝ

Ferant cõfeſtim confuſionē ſuam
ne diuti⁹ ingrauetur malũ. quãcito ab ho-
ſtibus ſubuertant qui dicũt meis euge
euge doloſe laudando aut deridendo

Orat pro fidelibus ſuis Exultent et letē-
tur ſuper te deum patrez de bono quod
daturus es eis qui querunt te per veraz
fidem et dilectionem et magnificuz pre
dicent ſēper te deum ſicut magn⁹ es ĩ te.
omnes qui diligunt me xp̄ũm filiũ tu
um per quem ſalutem oīm operaris

Peto hec omnia dñe deus ex forma ſerui
quia per me non ſufficio aliq̃d facere. quia
Mendic⁹ ſum et ideo neceſſe habeo mē-
dicare auxilium gratie a te pauper quia
niſi tua gratia clarificer ex me non ſuffi
cio. qui ne hanc paupertatem vilem abie-
ctamqꝫ iudicaremus ſubiungit dominuſ
curam mei habet.

Et quia indigeo auxilio tu dñe eſto Adiu-
tor meus et ꝓtector meus et ꝓpter pe
riculum oro ne tardaueris nobis auxili
ari in predictis

Pſalmus. XL. in quo de paſſiōe
chriſti et eius reſurrectione.

Vox ꝓphete.

Beatus qui ſuper

egenum et pauperez
xp̄ũm ita intus legit ꝙ ſub paupertate
quã geſſit in forma nrē humanitatis intus
legat per verã fidez diuitias ſue diuinitatis
vt ſicut credit euz eſſe hominē ita etiã credat
deum eſſe et talem credentez liberabit
dominus in die iudicij a damnatione et-
na ad quã iudicati ſunt non credentes.

Dominus conſeruet eũ inter mala
huius ſeculi ne ab hoc intellectu cadat ſꝫ in
hoc manentē viuificet eũ eterna ⁊ immor
tali vita et beatum faciat euz in terra
viuentium vbi eſt vera et perfecta beatitu-
do et non tradat eum ad voluntatez
inimicorum eius dyaboli et miniſtroꝝ
eius.

Cum autē ꝯtigerit illum iacere Super lectū afflictū aliq̄ dolore corpis aut mētis ita domin⁹ opē ferat illi ī infirmitate ei⁹ vt amplius nō indigeat lecto parato ad iacendū ſed tranſuerſetur lectus tanq̄ȝ nō neceſſarius āplius.

Propheta orās p ſe.

Ego ſciens me peccaſſe ſentiens egritudieȝ meam Clamaui ad te medicū meuȝ miſerere mei ſana animā meā q̄ȝ nullo modo excuſo peccatū ſed accuſo dicens. quia peccaui tibi mea ꝓpria ⁊ praua voluntate.

Vox xp̄i Inimici mei iudei ſcribe ⁊ phariſei videntes populū me ſequi ꝓpter miracula que operabar vt retraherēt ipſm a ſe: gl̄a mea dixerunt multa mala falſa et obꝓbria mihi dicebant inſuper optantes mortē meā quando morietur iſte vt non ſit memoria nominis eius

Et ſi ingrediebatur aliquis de inimicis meis ad ꝯſortiū meū vt faciebat Judas nō ingrediebatur cauſa amicicie aut reuerentie ſed ad prodendū potius doloſus intrabat aut cauſa exploranti q̄d agerem aut dicerē. et vana et ficta loquebatur figēs et ſimulās mihi velle ꝯſulere et cor ei⁹ cōgregauit iniquitatem ſibi. i. ad damnū ſuū et detrimentū anime et corporis.

Qui egreſſus ad vulgares ipſos loquebatur idipſum. ſ. falſa et ficta ad infamiaȝ meā vt auerteret deuotionē ipſi a me.

Non modo amici ficti ingredientes ad me ſed Oēs inimici mei latenter detrahebant mihi ſcribe et phariſei et conſimiles aduerſum me cogitabant inferre mihi mortem contemptibilē et oꝓbrioſam

Verbū iniquū contra omnē iuſticiā ordinauerūt inimici mei aduerſum me in ſuo ꝯcilio dicētes crucifigatur. et ſi hunc dimittis non es amic⁹ ceſaris. ſ. iſtis inſultās ꝓpħa dicit nunquid qui ab iniq̄s iniuſte ſomno mortis oppꝛimitur. nō addet vt reſurgat certe ſic. q̄ qui habuit ꝑtāteȝ ponendi animā ſuā hȝ et reſumēdi eā.

Quid mirū ſi inimici mei loq̄bant. et moliebant aduerſū me. q̄n Hō pacis mee familiaris me⁹ cōmenſalis Judas in quo oſtendi me cōfidere tractādo eum ſicut alios diſcipulos et ſibi ſpecialit̄ cōmittēdo cuſtodiā pecunie fecit magnā ſupplantationem contra me vt per oſculū traderet iudeis.

O deus pater illi ita crudeliter in me ꝺſeuiunt Tu aūt miſerere mei et reſuſcita me glorioſa reſurrectōne tertia die et retribuā eis viciſſitudinē bonoꝝ q̄ in me gerunt

In hoc cognoui per experiētiā q̄d ī me ſēper placui tibi. quoniā nō gaudebit finaliter populus iudaicus ſuper me q̄ȝ licet gauiſi ſunt ad horā de morte mea. triſtati ſunt multo pl⁹ de reſurrectōne mea ī qua maxīe declarata fuit gl̄a mea.

Me aūt ꝓpter meritū innocentie mee q̄ȝ ſēp̄ ſine peccato fui ſuſcepiſti me animā meā ab inferis. corpus meū de ſepulcro. cū gl̄a īpaſſibilitatis et īmortalitatis et et cōfirmaſti me in pn̄tia tua ſtabiliteꝛ in eternū me ad dexterā tuā collocādo

Hinc Benedict⁹ domin⁹ de⁹ iſrl̄ a ſeculo et in ſeculū nos autem amē amē reſpondeamus.

Pſalmus. XLI. in quo monetur fidelis ne ſeculi triſticie retrahant eū a deſiderio eterne vite

Vox fidelis deū deſiderantis

Quemadmoduȝ ceru⁹ verat⁹ a venatorib⁹ ⁊ caleфact⁹ deſid̄rat fōtes aquaꝝ vt ſiti ⁊ eſtū extinguat ita anima mea demonū tēptationib⁹ ⁊ mal̄ ſeculi afflicta deſid̄rat venire ad te de⁹

Sitiuit anima mea ad deū fōtē viuū vn̄ oīa bona fluūt. cupio plane diſſolui q̄ȝ ſitio ī hac ꝑegrīnatiōe ſitio ī curſu h⁹ vite ſatiabor in aduentu ei⁹. ſed quādo veniam et apparebo ante faciem dei id eſt quando erit dies illa qua exutus vinculis corporis preſens conſpectui mei redēptoris videam eum facie ad faciem.

Interim autẽ dũ curro dum peregrinor ſi/
ue in ꝓſperis ſiue ĩ aduerſ. Deſiderij mei
lacrimas fundo. que lacrime non in ediã
ſed ſatietatẽ intulerunt. nec immerito q2 fle
tus ille cibus eſt animarũ. corroboratio ſen
ſuũ. ablutio peccatoꝝ. refectio mentiũ laua
crum culparũ fuerũt inſuper mihi lacri
me dum improperando et inſultando dr
a paganis fidelibus meis vbi eſt deuſ
tuus veniat liberet vos.

Hec recordatus ſum. i. improperia infi
deliũ dicentium. vbi eſt deus. et hac occaſio
ne queſiui meditatus per omnia viſibi/
lia ſi per ea inuiſibilem cognoſcerez creato/
rem meũ. et cum hec non oſtenderent q̃a ſo
lum inueni quedam veſtigia eiꝰ effudi di
lataui in me animam meam vt relictiſ
omnibus exterioribus contemplarer ĩ me/
ipſo aliquid tale qđ ſit deus meus. ſed cuz
nec in exterioribus nẽc in anima mẽa deum
inuenirem. quia hec variabilia inuariabiliſ
deus excedit. hoc feci quoniam tranſibo
in eccleſiã tabernaculũ domini vbi de
us multa mirabilia fecit ſanctis ſuis ⁊ ibi ĩ
tuear ſapientiam admirabilez fidei que do/
cetur in ea et admirandas virtutes quibuſ
multi fidelium reſplẽdent. et inde mente ꝑ
contemplationem perueniã vſq3 ad domũ
domini in qua clare videbo deũ meũ.

Inde trahor inde ſuſpiro feſtinanter accede
re ad domũ dei. quia ibi erit Gaudiũ et ex
ultatio đ bonis habitis. cõfeſſio laudiſ
de beneficijs gratie ſuſceptis ſpũalis refe
ctio mire ſuauitatis.

Propheta loquit̃ ad animã ſuã eamq3 cõ/
ſolatur tabeſcentem perſecutionibus ⁊ cala
mitatibꝰ huiꝰ ſeculi dicens. Quare triſtis
es ani̇̃a mea et quare cõturbas me
cum de adiutorio diuino certa ſis. quare tri
ſtaris. Aduerſus hec ſalutare remedium
ſequitur. Spera ĩ domino. quia ſpes eiꝰ
omnia commutat in meliuſ et ad eternum
gaudium ꝑducit quos ſeculi huiꝰ triſticia ĩ
flicta concluſerit. beati enim q̃ lugent q̃niaz
ipſi conſolabuntur conſolare ergo anima
mea quoniã adhuc laudabo eũ dicens
tu es ſalutare particeps hũanitatis mee
et deus meus.

Sed quia in me nõ eſt firmitas. perſtrepit
enim mundus et caro grauat nec eſt mihi
ſpes de viribus meis. Ad meipſum ani
ma mea cõturbata ẽ ꝓpterea vt eua
dam iſtas tribulationes memor ero tui
i. ſumma velocitate recurro ad te in humi
litatem quam iordanis deſignat et
memor abrenunciatiõis dyaboli quã
in baptiſmo feci. qđ per hermonijm intel
ligitur. et cum voluntate faciendi que tibi
deo meo placita ſũt ſemꝑ

Decet vt ſim memor tui quoniam euãge/
lium et lex que propter ꝓfunditatem ſapiẽ
tie et agnitionis dei dicuntur. Abiſſus in
hoc concordant ꝙ memor ſim tui. quia
in vtroq3 promittitur auxilium homini q̃
memor eſt dei. et hoc in voce predicato
rum et doctorũ qui catharacte dicũ
tur quia per eos fluenta diuine ſapiẽtie no
bis emanant.

Ideo etiam memor ero tui q̃niam Oẽs
tribulationes tam grauiores que dicun
tur excelſa q̃3 minores que deſignant̃ per
fluctus que ſuperant vires meas tranſi/
bunt a me in futuro

Ideo et ero memor dei quia In die. i. in q̃
licunq3 huius ſeculi proſperitate manda
uit dominus miſericordiã ſuã q̃a ſola
miſericordia ſua et pietate dat pacem et bo
na cuncta fidelibus et nocte. i. in qualicũ/
q3 aduerſitate mandauit. i. promiſit canti
cum. id eſt exultationem complere qđ ĩ ꝓ
ſperitate promiſerat ſpecioſa enim eſt miſe
ricordia in tempore tribulatõnis. q̃a tũc fru
ctus eius demonſtrat̃.

Cum vndiq3 mala ſint in hac mea peregri
natõne ſingulare ſolamẽ eſt mihi Oratio
que eſt apud me intus habeo ĩ me qđ of
feram. non enim vt exaudiat me dominus
nauigabo vt de longinquo afferam thura
et aromata aut de grege vitulum aut arie
tem. intus habeo victimam quam immo/
lem. intus habeo thus qđ imponam. apud
me eſt oratio que fienda eſt auctori et
conſeruatori vite mee qua oratione di
cam deo ſuſceptor meus es tu qui pe

nitentem ſuſcipis quia vota orationū me-
arū nō ſpernis.
Vir iuſtus ſentiens quāta illi⁹ quietis dul
cedo futura ſit et mundi iſtius pericula. di
cit more humano. Quare oblit⁹ es mei
permittendo me tandiu his miſeriis vexari
cur tādiu differs vt me inducas in domuz
tuam. quare contriſtatus incedo p vi
huius vite. ideo contriſtatus qz diabolus
affligit me temptando quia carnis vicia
inuito aut repugnante animo ſuſtineo
Vox eccleſie lamentantis caſum maiorꝝ
Ita affligit me inimicus vt non ſolū confri
gantur carnes mee. ſ. debiles fideles ſz etiā
oſſa mea. ſ. maiores eccleſiaſtici p̄lati i qui
bus putabatur eſſe aliqua fortitudo vt ce-
dant fracti per impatientiam tribulatiōib⁹
et ſcandalis. et cadant per peccatuz a ſtatu
rectitudinis de quo exprobrauerūt mihi vbꝫ
iniurioſis qui tribulāt me inimici mei
heretici et mali xp̄iani.
Hoc modo exprobrauerunt. Duz dicunt
meis fidelibus maxime martyrib⁹ p xp̄i
fide in afflictionibus conſtitutis vbi ē de⁹
tuus. vel nullus eſt vel ſi eſt de te nō curat
et ſi curat liberet te ſi poteſt ꝑpter h turba
ta eſt anima mea quid autem ſuadeam
non inuenio niſi qd̄. ſup.
Quare triſtis es aīa mea et qua
re conturbas me. ſed ne dicas ideo tur
bor quia hic mala patior confortare o aīa
ſpera in deo quoniā adhuc in futuro
confitebor ei qꝛ ipſe eſt ſalutare vultuſ
mei et de⁹ me⁹

Pſalmus. XLII. in quo mone
mur ne in preſſuris deficiamuſ
Cuz vir fidelis ſeculi huius iniqui
tatibus angeretur celeſti deſiderio
affectus ait.

Iudica me deus

iudicio diſcretionis ſiue ſeparati
onis in futuro iudicio ſeparādo
me a malis. et diſcerne merita mea ab
impijs. diſtet inť illū q̄i te credit ⁊ illū q̄ n̄ credit
d gente non ſacta mala et perverſa ſcilꝫ
ab hoīe iniquo et doloſo erue me
Cum non mihi arrogem fortitudinem qua
opus eſt inter mala huius ſeculi ſed tu de⁹
ſis Fortitudo mea quare ergo me re
puliſti ſm q videtur. repulſum eniz me pu
to cum non ſtatim habeaz qd̄ opto et qua
re triſtis incedo niſi quia affligit me i
imicus quotidianis temptationibus hic
in p̄nti qd̄ non faciet in futuro
Ut autez excludatur inimicus me affligēs
oro dn̄e. Emitte lucez tuā et veritatez
tuā aufer tenebras et da lucem. aufer erro-
rem et da veritatem ipſa tantuz lux tua et
veritas deduxerunt a peccatis et addu
xerunt ad firmā credulitatem dn̄i ſaluato
ris qui mōſ dicitur. et in tabernacľa tua
in eccleſiam preſentez in qua ſunt diuerſita
tes ſctōꝝ. que ſunt quedā peregrinationes
ſuper terram.
Deduxiſti me domine in tabernacula vbi
poſitus ſpero qꝛ inde Introibo ad alta-
re inuiſibile celeſtis hieruſalē quo non ac
cedit aliquis iniuſtus. at qui accedit ſumiť
in olocauſtum diuino igne totus incenſus
ad dominū introibo qui letificat iu
uentutez meaz dando mihi īmortalitatē
et impaſſibilitatem.
Item Confitebor tibi in cithara deuſ
meus confeſſione laudis in tribulatione ḡ
tias agēs. nunq̄z enim propter quecūqz h⁹
ſeculi aduerſa a tua laude recedā.
Conſequenter vir fidelis alloquitur aīam
ſuam perſuadens ei triſticiam huius ſeculi
fugiendā per quā patiētie robur frangitur
per hanc caritatis lumen extinguiť. per hāc
ſpei noſtre deſiderium virtuſqz molleſcit ⁊
omnis vita confundiť. vnde ait. quare tri
ſtis es anima mea et quare contur
bas me dū deum adiutorem habeas.
Conſolare aīa mea. Spera in domīo q̄
omnes ſeculi fluctus mitigat et in temptati
onibus ꝓtegit q̄ oīa pctā ꝑdonat quoniā
adhuc cōfitebor illi ꝯfeſſione laudis di
cens tu es ſal⁹ mea. tu es ſalutare vul
tus mei et deus meus.
Pſalm⁹ XLIII. in quo cōfortātur
infirmi fideles admirātes cur mar

tires videatur hic deus derelinque-
re cum patres antiquoſ in manu va
lida legatur iuuiſſe.

¶ Propheta in perſona martirum
recolens beneficia antiquis collata
ait.

D Eus auribus no
ſtris audiuimꝰ intellectu nrō
cognouimus et patreſ noſtri
ꝓphete que geſta ſunt illoꝝ tꝑe retulerūt no
bis.ſ. Opus qđ operatus es in diebuſ
eorum Moyſi Joſue ⁊ alioꝝ patrū.ſ.i di-
ebus antiquis.

Operatus autē es opꝰ h.ſ.ꝙ Potentia
tua morte et alijs modis gentes diſper-
didit terre promiſſionis.ſ.amorreū eueū et
alios et plantaſti filios iſrael. afflixi
ſti populos qui ibi erant.et expuliſti eos
de terra ꝓmiſſiōis vt alios introduceres ⁊ re
gnum eorum tua miſericordia ꝯfirmares

Tua virtute tua potentia hec facta
ſunt non eorum. nec enim in gladio
ſuo nō per bella ſua poſſederunt terrā.
nec robur eorum ſaluauit eos ꝙ non
ruerent in manꝰ inimicoꝝ.

Sed potentia tua ſaluauit eos et for
titudo tua et ſapiens conſilium a te
eis datum quoniaꝫ complacuit tibi
in illis.ſ.ex beniuolentia et gratia tua.

Tu ipſe qui hec illis feciſti es rex meꝰ et
deus meus nō mutatus non diminutuſ
et ſi tempora ſint mutata et variata creator
temporum non mutatur.tu dico qui man
das victorias in bellis populo iudai
co qui exiuit de iacob.ſicut ergo illi con
fiſi ſūt de te.ita et ego ꝯfido

Nō ſicut tua virtute aſſiſtente filij iſrael ini
micos ſuos diſperdiderunt ita In tua vir
tute inimicos nrōs vētilabimꝰ diſper
demuſ poteſtate nobiſ a te data.et per
virtutem tuam ſpernemꝰ hoſtes no
ſtros in preſenti.vel in futuro ꝙ nihil pote
runt nobis nocere.

Benedico in virtute tua.quia Nec in me
ritis meis aut armis aut viribus ſpera
bo ſicut nec patres noſtri ſperauerunt in
ſuis.

Saluabis enim noſ in futuro de immū
dis ſpiritibus.qui hic nos mltipliciter affli
gunt et odientes nos confundes dā
natione eterna quando dicetur eis diſcedite
a me maledicti. Laudes dicemus deo
noſtro in perpetuum ꝙ nos eripuit de
affligentibus nos.et in nomine tuo qđ
eſt Jeſus laudabimus te ſine fine con
fitentes ſaluationem noſtram et om
nia bōa noſtra habere a te.nihil meritis no
ſtris attribuentes.

Propheta in perſona martyrum Tu do
mine tot beneficia contuliſti patribus anti
quis nūc autem repuliſti nos ita ꝑmi
ſiſti et permittis nos affligi ꝙ reputamur a
te repulſi et confudiſti nos non in cōſci
entia ſed in facie hominum.cum enim fuſti
bus verberibꝰ et iniurijs affligimur.⁊ vt cri
minibus obnoxij morti mancipamur.repu
tamur ab eis confuſibiles ꝓcedimuſ ad in
imicos noſtroſ et tu non ꝓcedis nobiſ-
cum aut mittis angelum pugnare ꝑ nobiſ
ſicut faciebas cum iudeis.illi eniꝫ tua v̾tute
proſtrabantur qui ſe contra electum popu
lum erigere temptabant.noſ vero inualidi
ſumus contra inimicos noſtros.vnde ſeqꝉ
Auertiſti.i.auerti permiſiſti nos retror
ſum poſt inimicos noſtros fugiendo
quia illi victores et nos victi.plures eni de
nr̄is penarū timore retrorſū auerſi ſūt a via
v̾itatis declinātes.et qui oderūt nos di
ripiebāt eoſ ſibi in p̄dā ⁊ carceres vt pla
gis et reliq̄s tormētis vexarēt oīa bona eoꝝ
ſibi vendicātes Deduxiſti aūt nos
in fide ꝑſiſtētes firmiter deuorādos tāq̄ꝫ
oues q̄ morſibꝰ lupoꝝ deuorāde exponun
tur et in gētibꝰ diſperſiſti eos.nā petrꝰ
rome eſt crucifixꝰ.et thomas in india eſt oc
ciſus.et ſic de alijs q̄ i diuerſ exilijs ꝑſecutio
ni traditi ſūt. Vēdidiſti.i.ꝑmiſiſti fidē
les tuos ita facile capi vt hi qui eos eme
bant precium ꝓ eiſ dare nō indigerēt
et nō fuit mltitudo precij in ēptionibꝰ
eorū.q: minio aut nullo p̄cio ducebāt i ſer
uos. Poſuiſti nos obꝓbriū perſe
cutoribuſ nr̄is qui vicini noſtri ſunt

ſ.in habitationē humanā et ſubſannatio
nem et deriſum eis qui ſepe exp̄brāt
nobis irridendo dicētes.veniat de⁹ veſter
eruat vos de manib⁹ noſtris.
Poſuiſti nos gentib⁹ in ſilitudinem
vt de nobis formā maledictionis ſumāt ali
os maledicēdi.ſic pereas ſic moriaris.ſicut
xp̄ianus ille aut lapidat⁹ vt Stephan⁹.vel
arſus vt Laurenti⁹ et poſuiſti nos com
motionem capitis in populis ad īſul
tandū nos et deridendū dicētib⁹ nobis ꝙ p
pter ſcelera noſtra dānationi ſum⁹ d̄putati.
Quid per ſingula curim⁹. Tota die ve
recūdia opp̄brium meoꝝ continue
eſt in cōſpectu meo et confuſio faciei
mee induit vultum meum rubedīe
ſignū enim verecūdie eſt rubor in facie.
Et hoc ꝗ A voce exp̄brantis.ſ.ingerentiſ
mihi opprobriū in facie et occulte detra
hentis ex omni enim p̄te audio opprobria
⁊ blaſphemias ab inſtātia inimici odio
habentis me.et actu perſequētis.
Dicunt martyres. Hec omnia mala ve
nerunt ſuper nos quaſi fera terribilis q̄
ſi fluui⁹ turbulent⁹ et patienter pertulimus
nec propter omnes p̄dictas ḡuiſſimas mo
leſtias obliti ſumus te ſed ſemp̄ habui
mus te in iugi memoria inique non egi
mus timore mortis in lege tua quaȝ pa
rati ſum⁹ obſeruare. Nec receſſit retro
cor noſtrum auertendo ſe a fide et carita
te tua.et ſemitas noſtras que erant in p̄
ſperitate et voluptate ſcl'i dimiſiſti a via
tua que ſemp̄ fuit bona et ſancta ⁊ oſtendi
ſti nobis viā artā et anguſtaȝ que ducit ad
vitam.
¶ Non ſum⁹ obliti te. Quia humiliaſti
nos in loco afflictionis et cooperu
it nos hec mors tēporalis que vmbra
mortis eſt.non vera mors.ſola illa eſt ve
ra mors que eſt ſpiritualis damnationis
eterne.
Non ſum⁹ obliti te propter has tribulatio
nes ſcientes.ꝙ Si obliti ſumus nomē
dei noſtri a vijs eius declinantes.ſi exp̄ā
dimus manus noſtras in oratione
adorando idolum.

Nōne deus iſta requiret.vt puniat cer
te ſic ipſe eniȝ nouit abſcōdita cordis
¶ Vox martirū. Quoniam longis paſſi
onibus mortificamur non p̄ criminib⁹
noſtris ſed p̄pter te vt fides tua in genti
bus augeat et extimati ſum⁹ digni mor
te.ſicut oues occiſionis que nō reputā
tur vtiles niſi ad occidenduȝ exurge ergo
in adiutorium noſtrum
Exurge in auxilium nrūm loquit̄ mo
re humano.et conforta ſtantes qui negli
gere videris exurge ne repellas finali
ter et ſi videaris nos repuliſſe ad tempus.
Quare auertis faciem tuam quaſi nō
velis exaudire nos.et obliuiſceris ino
pie nrē non dando nobis ſpiritū fortitudi
nis ſine quo inopes ſum⁹ et tribulatōis
noſtre quā p̄pter te patimur eā mitigādo.
nos neſcimus q̄re ita facis.licet credamus
ꝙ iuſte et pie facias.
Ideo ne obliuiſcaris. Quoniaȝ anīa no
ſtra humiliata eſt vt te inuocemus in au
xiliū inter man⁹ impioꝝ et p̄ſequētiū q̄ ſunt
puluis quē p̄ijcit vent⁹ a facie terre.et qꝛ qđ
cum dolore dico.venter noſter.ſ.infirmi
noſtri inter nos adheſerūt terrenis ho
minib⁹ et conſenſerūt iniquis recedentes
a fide et cum ita ſit oram⁹. Exurge domi
ne adiuua nos tantis malis oppreſſos et
redime nos ab his malis non propt̄ me
ritum noſtrum ſed p̄pter nomen tuum

¶ Pſalmus.XLIIII.in quo canta
tur laus ſponſi et ſponſe ſ. chriſti et
eccleſie.

Vox p̄phete
¶ Mens mea ex plenitudine gratie
ſpūalis.

E Ructauit uerbū
bonū qꝛ conſolatoriū cū ſit my
ſterij xp̄i ⁊ eccleſie expreſſiuū qđ
dicere intendo et omnia alia opera
mea dirigere ad laudem et honoreȝ
regis regū ieſu chriſti.
Nemo putet me aliq̄d a me dicere ſȝ a ſpū
ſctō c⁹ Lingua mea calam⁹ velociter

docentis ſiue inſpirantis in quo laus ꝛ v̾
tus huius ꝓphetie oſtenditur.

¶ Commendatio ſpōſi.

Propheta cōmendat ſpōſū multipliciter.
Primo a forma dicēs. Specioſ⁹ forma
pre filijs hominū. tum ex parte corporis
qđ ſpūſſācti virtute formatū eſt ī cui⁹ ope
re non poteſt eſſe error aut defect⁹. tū ex par
te anime que ab inſtanti creationis oīb⁹ gr̄a
tijs et ſcientijs repleta fuit. Secundo com-
mendat a gratioſitate doctrine dicens. Dif-
fuſa eſt gratia in labijs tuis quia eo lo
quente mundus gratiā recōciliationiſ acce
pit. ꝓpterea benedixit te deus. benedi-
ctione ſpūalis regni cuius non erit finis.
Tertio cōmendat ꝓpheta ſponſum a virtu
te et fortitudine dicens. o tu xp̄e Accinge
re in carne aſſumpta gladio acutiſſi-
mo ſpūſ qđ eſt verbum dei. aſſume predica
tionis verbum qui diuidat filiū a patre. fili
am a matre. nurū a ſocru. qui male coheren
tia ſeparet potentiſſime. non ſegniter ſ; vi
riliter quoniam tibi nemo obſiſtere valebit.
Quarto cōmendat ſpōſū a ꝓbitate dicens
Specie tua et pulcritudine iuſticie tue
accinct⁹ intende vt perficias curſū legati
onis tue feliciter. ꝓceđ velut ſpōſ⁹ đ vte-
ro virginali et regna ꝑ fidē in cordib⁹ ho
minū oppreſſo mortis imperio.
Procede et regna et ꝛc. quia Propter ve
ritatem doctrine et vite quā tu ꝛ tui docēt
et manſuetudinē quaʒ tu et tui ſuſtinui-
ſtis patienter moleſtias et iniurias et iuſti
ciam abundantē quā oſtendiſti in tua paſ
ſione offerendo te deo patri ꝓ offēſa huma-
ni generis deducet te mirabiliter ma
ieſtas tue diuinitatiſ q̄ te aſſūpſit. dedu
cet te ꝑ huius vite curſū. et ꝛc. mirabiliter
q̄a mortuos ſuſcitabis. leproſos mūdabis. et
multa alia miracula facies.
Verba tua et tuorū apl'oꝝ q̄ a te miſſi ſunt
ad predicandū ſicut Sagitte penetrabunt
corda infideliū inimicoꝝ regis xp̄i q̄
talibus iaculis ꝓſtrati ꝯuertentur et ſub
tua obedientia humiliabūtur corde te
adorantes et q̄ ꝑmo non credendo erāt ini
mici regis fient credendo amici. Quinto ꝓ

pheta cōmēdat xp̄m a iudiciaria poteſtate
dicens. Sedes tua. i. iudiciaria et regalis
poteſtas tua o deus nō eſt tp̄alis ſed ſepi
terna. diſciplina regni tui. diſciplina
equitatis q̄ veraciť rc̄ta eſt. q̄ nulla praui
tate curuať virga iſta iuſtos regit et impioſ
ꝑcutit. q̄ ab ipſius diuinitate ꝓcedit fortitu
do inuicta. equitas rectiſſima. inflexibiliſ di
ſciplina.
Vere virga regni tui v̾ga directionis q̄a nō
ſolū in te iuſtus es ſed etiā in alijs. Diligiſ
iuſticiā et odis iniquitateʒ ꝓpterea
vnxit te deus puritate cōſcientie et
plenitudine gratie pre omnib⁹ ſctis.
Sexto cōmendat xp̄m ſpōſuʒ ab ornatu ve
ſtis et a pulcritudine habitatiōis dicēs odo
res v̾tutū his aromatib⁹ deſignati. Mirre
et gutte ꝛc. ſpirabūt de carne tua qua
velut veſtimēto diuinitatis ſe circū
dedit et a cordibus ſctōꝝ in quibus
habitas que dom⁹ eburnee dicuntur
ꝓpter caſtitatem et decorem v̾tutū ex q̄bus
odoramentis oēſ eccleſie quas apl'i tibi in fi
de genuerť đlectabileʒ te habētes exul
tabunt honorando nomen maieſta
tis tue. Septimo cōmēdat propheta ſpō
ſū a ſpōſa. quā deſcribit q̄ʒtū ad q̄nq; Primo
q̄ ad ſponſi preſentiā. q̄a Aſtitit ſemꝑ deo
adherens et coniūcta. Secūdo q̄ ad digni
tatē q̄a regina que ſub rege regit. Tertio q̄
ad gloriā ſiue prerogatiuam q̄a a dextris
ſtat. ſ. in potioribus bonis gratie p̄ntis vite
Quarto quātū ad ornatū in veſtitu deau
rato. i. in doctrina apl'oꝝ et ꝓphaꝝ. Qui
to q̄ ad ſpectabilē ſocietateʒ q̄a circūdata
varietatē virtutū et meritoꝝ ſctōꝝ. ſ. gem
mis virginū. croco martyrū purpura peni
tentiū. his enim ornatur eccleſia. vel circum
data varietate omniū linguarū in vna tn̄ fi
de et diſciplina conuenientiū

¶ Propheta quaſi vnus de apoſtolis q̄ ꝑ
dicationis verbo populū genuerūt xp̄ianū
dicit. o Filia predicatōne genita non ſis ne
gligens non ſurda aut incauta ſed audi et
vide et intellige talem et tantum regem cui
es deſponſata et inclina aurem tuaʒ ad
obediendum et obliuiſcere populum

iudeorum et gentilitatis vnde veniſſet con
uerſationem et conſortium dyaboli q̄
primo te fedaz genuit. ſic fies decora.
Si feceris hec que dicta ſunt fies decora.
Et rex delectabitur in decore tuo quē
ipſe dedit tibi per gratiaz in te imaginē ſuaz
reparans qđ magnū eſt et deſiderandū. q̄a
iſte eſt rex magnus in poteſtate. quoniaz
ipſe eſt dominus qui omni genti domi-
natur magnus nature nobilitate quia deus tu
us magnus in honore quia adorabunt
eum et deprecabuntur omnes populi toti
us mundi.
O filia ſi feceris que dico venies plurimuz
honoranda. naz Filie tiri anie fideliū diui
tes plebis nobiles et ſapiētes qui de genti-
litate apoſtolorū predicatione conuertent
ad regez et ſponſuz tuū cum muneribus
vultum tuum deprecabuntur magni
ficas elemoſinas offerentes tibi ad ornamē
tuz tuū deſiderantes ſocietatez et conformi-
tatez tuaz.
Secundo commendat ſponſaz a gloria di-
cens. Omnis gloria eccleſie filie et ſpō-
ſe regis conſiſtit non in exteriori apparatu
ſed interiori ornatu. interiora ornatus ſūt
conſciencia pura. ibi videt xp̄s. ibi amat xp̄s
ibi loquitur xp̄s. ibi coronat xp̄s. conſiſtit etiam
gloria eccleſie in doctrina ſapientie que
regina eſt circumamicta varietatibus
ad decorez. ſ. varietate linguaruz diuerſaruz
varietate ſtatuū varietate gratiarū. et virtu
tuz que ſunt in perſonis huiuſmodi ſtatuū.
Tertio cōmendat ſpōſaz a ſocietate ſiue a
domicellis que ſequūtur ſponſaz dicens
Adducentur regi virgines fideles. ſcz
que primuz retinent inter omnes gradus lo
cum poſt eam. ſ. vniuerſalem eccleſiam q̄
eſt generalis mater fidelium adducentur q̄
de gratia dei. q̄a nemo venit ad me inquit xp̄s
niſi pater traxerit euz. proxime etiam regine
in fide et virtutibus vt vidue caſte qui ſecū-
dum obtinent locum et in matrimonio cō-
tinentes que tertiū locū tenent offerentur
tibi o rex.
Afferentur quidem in leticia et exul
tatione miniſterijs angeloruz. et non ſolū
adducentur ad conſpectū. verū etiā in pe
netralibus regis. id eſt in hierl'm futurā
Quarto commendat ſponſā a prole dicens o
ſponſa Pro patribus tuis. i. loco ap̄lo
ruz. q̄ fuerunt patres tui. ipſi enim ſunt qui
te genuerunt ſpirituali generatōe nati ſūt
tibi filij. ſ. epi conſtitues eos principes
loco apoſtolorum ſuper omnes popu
los per vniuerſum orbem.
Qui principes conſtituti Memores e-
runt nominis tui domine tue fame tue glorie. p̄
dicando ipſum. ipſum in memoria habētes
et alijs in memoriā adducentes et hoc per
omnes ſucceſſiones vſqz in finem
ſeculi.
Propterea q̄a conſtitues principes ſup
omnem terraz populi credentes per eoruz
predicationem. et doctrinaz quaz ſeminaue
runt. quā in ſcripto dimiſerūt confitebū
tur tibi confeſſione laudis. non ſolum in p̄
ſenti. ſed etiam i futuro vbi eſt eterna et per
fecta laus.

Pſalmus. XLV. in quo de aduen
tu chriſti qui ſingulare fidelium refu
gium eſt.

Propheta in perſona fidelium di
cit nihil eſt timendū quoniam

Deus noſter refu-
gium et virtus ad quem in-
ter preſſuras calamitatum con
fugimus. et in quo ab omnibus periculis li
beramur et in tribulationibus ſeculi q̄
nos plurimum fatigant adiutor validus
eſt potens ſufficienter nos defendere.
Propterea q̄a talis eſt nobis in te ſecuri
tas. non timebimus dum in aduentu
tuo ex nouitate tāti miraculi turbabitur
terra. i. generatio iudeorum et montes.
id eſt apoſtoli q̄ relictis incredulis iudeis
transferuntur ad predicandum. gētibus
ad extrema maris.
Cum autem apoſtoli ingrederentur ad gē
tes barbaras. Et ſono predicationis an
nunciarent euangeliuz xp̄i turbati ſūt

populi conturbati ſunt excelſiores ſcl̃i
poteſtates q̄ de eorū predicatione fuerāt ꝑ
territe viſa fortitudine dei q̄ aſſiſtebat apl̃is
et alijs ſanctis p̄dicatorib⁹
Inter hos ſeculi fluctus et ſonitus non ti
ment q̄ ad diuinū auxiliū refugiunt. quia
Spūſſancti inundatio letificat conſo
lat͛ leticia ſpūali eccleſiam dei eā ſua gra
tia confirmando contra tribulationes que
inferunt͛ ei quam altiſſim⁹ ſanctificat
aqua baptiſmatis a vicijs abluendo et icre
menta v̓tutū preſtando.
Letificat autem et ſanctificat eccleſiam de⁹
q̄a Deus in medio eccleſie habitans
omnibus equaliter cōſulens non ſepara
bitur ab ea ſed ſemꝑ in ea manebit ſupra
ſe firmā petrā eam ſolidanſ adiuuabit eā
deus mane diluculo. quoniaꝫ illud lu
men exorietur quando de eterni ſolis ſplē
dore illuſtrabitur. adiuuabit eā dico ſcl̃i ad
uerſitate laborantē.
Hoc patet quoniā intonāte ꝑ predicatoreſ
ſuos et miraculiſ coruſcante Conturbate
ſunt gentes per predicationē apl̃oꝝ. non
tamē ſic vt euertant eccleſiā ſed ſalubrit͛. q᷑ re
licta gentilitate ad xp̄um conuertunt͛ et re
gna que erecta erant ꝑ ſuperbiaꝫ vt ſeuirēt
inclinata ſunt ad ſuſcipiendā fideꝫ vt ad
orarent et ſe iugo xp̄i ſubmitterēt Dedit vo
cem ſuam per ora apl̃oruꝫ. inſonuit apl̃i
ca tuba terrena corda mota ſunt tiore
iudicij ab infidelitate ad fideꝫ a vicijs ad v̓
tutes.
Quis eſt iſte ad cui⁹ vocem mota eſt terra
reſpondet ꝓpheta non quecūqꝫ poteſtaſ nō
angelus non aliq̄ creatura ſiue terrena ſiue
celeſtis. ſꝫ Domin⁹ virtutū eſt cui virtu
tes celeſtes ſeruiunt. cui omnis potētia famu
latur. q̄ eſt nobiſcuꝫ aſſūpta carne noſtra.
ꝓpē eniꝫ deus oīm noſtroꝝ dicit͛ eſſe ſuſce
ptor qn̄ carnē ꝓ fideliū ſalute ſuſcepit deuſ
iacob. i. deſignatoꝝ ꝑ Iacob.
Et ideo o vos ꝑpl̃i Venite paſſibuſ fidei et
intelligite intellectu fide illūinato magna
lia opera domini noſtri ſaluatoris q̄ fecit
in incarnatiōe ſua vt de pace nimia ⁊ hmōi
que poſuit ſuper terrā et illa oꝑa erant
ꝓdigia q̄a aliq̄d p̄tendebāt. q̄d ͨ hoc. ſ. q᷑ ip̄e
eſt auferens bella ſpūalia fidei q̄bus re
bellatum eſt contra deū ꝑ idolatras et pa
ganos vſqꝫ ad fines terre hautem iam
factum eſt cum per xp̄i aduentum idolat͛a
et ſuperſtitio totius quaſi orbis perijt ⁊ mlͥ
tiōn pacē xp̄i deducti ſunt vere religiōis xp̄i
ane fidē ſuſcipiētes. ⁊ h ſignificabat illa pax
qua tp̄e dn̄ice natiuitatis totus mund⁹ le
gitur eſſe pacat⁹ q̄d non humanis virib⁹. ſꝫ
xp̄i dn̄i corporali preſentia probatur effectū
¶ In cuius pacis ſignū ipſe. Arcum cō
teret. ſ. occultas malignorū inſidias et cō
fringet arma ſuperſticioſa certamina pa
ganorū. et ſcuta. ſ. ꝓtectionem ꝑ fide p̄ſum
ptionis igne ſpūſſancti cōburet exue
nos bone rex armis dyabolicis ⁊ indue noſ
armis tuis. ſ. euangelice veritatis cōtinētie
fidei ſpei et caritatis. Vacate ergo o hoīeſ
q̄ mūdanis illuſionib⁹ armabimini et mili
tiā dyaboli ꝑagebatis vacate ab armis dy
aboli a vicijs et tumultibuſ contentioſ. quo
niam ego ſum dominus nō ille q̄ vos
armabat qui vos ad nephāda certamina
ꝑducebat. ſed ego ſū deus. qui exaltabor
ꝑ fidem in gentib⁹ et in iudea
Vt iam omnes ꝯfitean͛t et dicant De⁹ vir
tutum eſt nobiſcum et ſuſceptor no
ſter deus xp̄iani ꝑpl̃i figurati per iacob
q̄ directus fuit a deo.

¶ Pſalmus. XLVI. in quo omnes
fideles inuitantur ad laudandū deū
¶ Propheta in perſona apoſtoloꝝ
ait. cum tot beneficia vobis fecerit
deus.

OMnes genteſ ad
quas ꝑuenit gratia dei gaude
te bonis operibuſ iubilate
deo voce exultationis concordēt man⁹
et lingua. ille operen͛t hec ꝯfitea͛t.
Merito iubilādū ⁊ pſallendū eſt deo. quo
niam eſt domin⁹ q̄ dn̄atur omi creature
excelſus nobilitate nature q̄ p̓us fuerat d̄
ſpectus a iudeis. terribilis ip̄e eſt iudica
turus mūdū poteſtate. rex magn⁹ ſuper

omnem terram. quoniam rex regū eſt ⁊
dominus dn̄antiū

Propheta in pſona aplo͛rū inquit Plau-
dite etiā q͛r deꝰ Subiecit nobis. i. vniuer
ſitati xp̄ianorum populos iudeoꝝ vl' per
fidem vt credentes vel per dignā ſue iniqui
tatis vltionē vt pfidos obſtinatos et gen
tes cōuerſas ad fidē ſub predicationi-
bus noſtris ſubiecit per fidem obediētes
plenarie dn̄o ieſu xp̄o q̄ pro omnibus mor
tuus eſt.

Plaudite etiā q̄a dn̄s ſua gratia non me-
rito noſtro Elegit dare nobiſ vitā eter
nam ſequentibꝰ ſpeciem. i. illud qđ mi-
ſtica ſignificatione iacob quē dilexit. deꝰ
premonuit. ſ. terrena dare p celeſtibus.

Dn̄s non ſolū elegit dare nobiſ hereditatē
ſuā. ſed aſcendit parare nobis locū. Aſcen-
dit quidem dominus in iubilo multo
rū angeloꝝ et ſctōꝝ aſcendentiū cū eo. q̄
aſcendēte audita eſt vox clara quaſi tu
ba angelorum dicentiū admirantibꝰ et ſtu
pentibus apoſtolis.

Uiri galilei q̄d ſtatis hic aſpiciētes in celū
Et q̄a talis eſt et ſic aſcendit. Pſallite do
noſtro gratiaſ agendo pſallite bonis acti
onibus laudando pſallite regi nrō. ſ. xp̄o
non alieno quē nō decet iſta laudatio q̄niā
ſolus eſt q̄ merito laudes accipiat q̄niā ipe
et vniuerſa creat ⁊ creata iugit' adminiſtrat
Pſallite xp̄o ſapienter diſcrete et deuote nō
ſolū ore ſed corde debet merito Omnipo
tens rex vniuerſaliter coli q̄ ſolꝰ crea
tor et liberator pbatur eē cunctoꝝ.

Ideo etiā pſallite. q̄a Regnabit dominꝰ
ſuper gentes q̄ olim ſuper vnā gentē re-
gnabat. regnabit dico q̄niā iam aſcēdēs ad
dexteram patris ſedet ſuper ſedē ſā
ctam ſuam. ſ. a dextris dī. et ſic nihil reſtat
niſi q̄ oēs ſubijciantur ei. Nō ſolū gētes
ſubijcient ei. ſ; etiā Principes populoꝝ
oīm cōgregabūtur p fidē et amorē cum
xp̄o q̄ eſt deꝰ abraā et h ideo q̄a apli dij p
pter iudiciariā poteſtatē et participatōē di
uine grē fortes fide et dilectione valde a
xp̄o eleuati ſūt doctrina et poteſtate mi
racula faciendi ita vt pncipū colla fidei iu-
go ſubmitterent.

¶ Pſalmus. XLVII. in quo de mul
tiplici cōmendatione eccleſie

¶ Propheta cōmendans ciuitatē
eccleſie. Primo cōmendat a dignita
te conditoris et a ſitu dicens.

Magnus dominꝰ
q̄a dominus vniuerſoꝝ eſt ⁊ q̄a
potenter omnia facit et lauda-
bilis valde pp̄ter excellentiā nobilitatis ⁊
ſapientie eius qua pulcra et mira facit lau
dabiliſ quidem in ciuitate dei noſtri
ſc; eccleſia que eſt fundata in xp̄o mōte ſā
cto eius tertio cōmendat eccleſiā ab āpli
tudine dicens. Fundatur de habitato-
ribus vniuerſe terre exultantibus de re
miſſione peccatoꝝ. nam populus iudai
cus per montem ſion deſignatꝰ et po
pulus gentilis per latera aquloniſ
ſignificatꝰ vniti ſūt in vna fide xp̄i ex q̄bꝰ du
obꝰ ipl'is eccl'ia vniuerſaliſ ciuitas regis
magni. ſ. dei ꝯſurgit. Quarto cōmēdat ci-
uitatē dei a ſapiētia ciuiū q̄ vera ꝯſiſtit i co
gnitione dei dicēs. Deꝰ in domibꝰ eiꝰ. id
eſt in fidelibꝰ in q̄bꝰ hītat cognoſcetur d̄
us cognitiōe fidei et h cū ſuſcipiet eam
mouēdo eā ad hāc grāz Quito cōmēdat
ciuitatē dei a dignitate dicēs. Ecce reges
terre pricipes ſcl'i q̄ꝝ regna et dn̄atores
cultui demonioꝝ dedita erāt ad p̄dicatiōē
aploꝝ cōgregati ſūt cū ceteris fidelibꝰ in
vnitate fidei vt fieret vna ciuitas ⁊ vnū
ouile. Ipſi. ſ. reges cognoſcētes p fidem
miracula q̄ xp̄s et apl'i faciebāt. admirati
ſunt et pꝰ admiratiōē glie et miraculorū
xp̄i cōturbati ſūt pro peccatis et com-
moti ſunt ad penitentiam et hoc. quia ti
mor futuri iudicij apprehendit eos.

In qua conturbatione gentium pro pecca
tis erunt. Dolores magni et graues vt
parturientis hoc quia in ſpiritu ſācto
conteres ſuperbiam et cupiditates huiꝰ
mundi in gentibus que deſignantur p na
ues tharſis que quondam in nauigatio
ne negociorum ſuperba fuit

Ipſi iã credentes effecti clamãt cuȝ gaudio dicentes. Sicut audiuim⁹ in lege ⁊ ꝓphetis nũciatũ. ſic vidim⁹ in euãgelio in eccleſia catholica ciuitate dei noſtri quam deus fundauit non ad tẽp⁹ ſicut tabernaculũ moyſi. ſed in eternũ.

Ipſi credẽtes gratias agẽtes de aduẽtu xp̄i et de fidei gratia ſuſcepta dicũt. Suſcepimus deus miſericordiam tuã xp̄um nobis miſericorditer datũ. aptũ nomen. certa promiſſio vt ille miſericordia vocaret̃ q̃ ⁊ ſaluator vere dr̃ et redẽptor in medio cordis noſtri q̃ ꝑ gratiã tuã facti ſum⁹ templum tuum. Quemadmodũ deus nomen tuum vbiq̇ȝ diffuſũ eſt q2 nullus eſt q̃ huic nõ ſe ſubijciat ſic laus tua et reuerentia tui noĩs dilatat̃ vbiq̇ȝ terrarũ dextera tua. ſ. et̃na beatitudo plena eſt iuſticia q̃a in illã partẽ dextre ſolũ recipiunt̃ q̃ ipſius munere iuſti eẽ meruerunt. Letetur ergo mõs ſion. i. fideles iudei q̃ dicunt̃ montes q̃a ꝑmo fidei radios ſuſcepit iudea et exultent gentes. filie iude ꝑ predicationẽ aplõꝝ q̃ de iudea deſcenderũt ꝓpter iudicia tua domine. q̃a recta ſũt q̃bus q̃ſdam aſſumis et q̃ſdã reꝓbas

Uos ergo fideles anime Circũdate honorantes ſctãm eccleſiã dignos ei exhibendo honores et cõplectimini ãplexib⁹ caritatis v̓tutes illi⁹ et mores ꝑuãdo q̃bus acceptis narrate laudes ei⁹ iuxta doctrinaȝ aplõruȝ q̃ ſunt turres munitiones h⁹ ciuitatis ꝯ̃ hereticos.

Ne anime fideliũ audiendo leticiã ⁊ exultationem aliq̃ remiſſione lenteſcerẽt ait. Ponite corda veſtra in virtute caritatis ſpũſſancti q̃ hanc ciuitatẽ ꝓtegit. fortis eñi eſt vt mors dilectio. et vos maiores eccleſie diſtincta et canonica ordinatiõe diſponite gradus officioꝝ in eccl̃a. vt epõs preſbiteros dyaconos. ⁊c. vt per eos magnalia dei non ſolũ his q̃ credũt ſed ⁊ his q̃ credituri ſunt debeãt predicari.

Narrate ꝗ Quoniã hic. ſ. xp̄s q̃ in terris viſus eſt. et cũ hoĩb⁹ ꝯuerſat⁹ eſt dominus deus noſter ꝑ quẽ creati ſum⁹ et ſi in homine lateat et ꝗ in eternũ non ad tẽpus vt falſi dij et ipſe reget nos q̃a rex noſter ẽ in p̃ñti ab imminẽtib⁹ periculis defendẽdo. et reget in futuro ad eternã nos dirigendo patriaȝ.

¶ Pſalmus. XLVIII. in quo docemur vt omnes preſentis vite dignitates et voluptates ꝓ nihilo ducam⁹ q2 ſtabiles nõ ſũt.

¶ Propheta volens oẽs auditores attẽtos reddere ad ea que dicturus eſt ait.

Audite hec que dicturus ſũ oẽs gentes non ſolũ iudeoꝝ q̃a hec ad oẽs ꝑtinẽt audire aurib⁹ audiendo percipite qui habitatis in quacũq̇ȝ parte orbis. q̃niã q̃d eſt hic dicendũ vtile eſt ꝓ bono cõi oĩm

¶ Propheta q̃d dixerat exponẽs ait. Quiq̇ȝ terrigene. i. ignobiles et filij hoĩum id eſt nobiles quarũcũq̇ȝ nationũ et ſtatuũ ſiue ſeru⁹ ſiue liƀ diues et pauper venite ad audiendũ. nullũ excipio nulli claudo ſermonẽ.

Propħa reddẽs auditores beniuolos ex vtilitate dicẽdoꝝ ait. Os meũ loquetur ſapiẽtiã q̃ eſt altiſſimaꝝ et diuinaꝝ rerũ cognitio quã audire et diſcere vtile eſt et meditatio cordis mei loquetur prudẽtiã q̃ eſt ad mores ꝓbabiles inſtituẽdos. in his eñi duob⁹ oĩs ſmo diuin⁹ quaſi ꝯſiſtit

Propħa reddẽs auditores dociles ex mõ loquẽdi itelligibili dicit Inclinabo aurẽ meã ſpũiſctõ in me loquẽti in parabolis et ꝑ enigmata me docẽte. q̃a q̃cq̃d ñ videm⁹ ꝑ enigma eſt. et lucide tradã vobis mea operatiõe q̃d ꝓpoſui dicẽdũ ĩ pſalterio. i. nõ ſolũ v̓bo ſed etiã exẽplo vt q̃d doceo ore cõpleã ope. Propħa incipiẽs narrare q̃ ſupra ꝓmiſerat ſe dicturꝝ. Et ꝑmo de pena maloꝝ in ꝑſona generalis hoĩs q̃ rit cãm dãnationis et timoris dicẽs. Cur timebo in die illa tremẽda iudicij que erit mala malis. reſpondet iniquitas calcanei mei. i. final' iniq̃tas ſiue q̃ ꝑſeuerabit vſq̇ȝ ad finẽ vite circũdabit nihil eñi timendũ ẽ niſi pc̄tm q2 nulla nocebit aduerſitas. ſi

nulla dn̄etur iniquitas et in h patet oppoſita pars q absoluti ab iniquitate non habebūt tunc timorē.

Unde illi timeant et diē iudicij formident Qui cōfidūt aut preſumunt ſicut ſuperbi et potentes ſeculi in ptāte ſua tēporali. aut amicorū et qui in multitudine diuitiarū ſuarū tanq̄ in ſummo bono gloriantur. vt auari.

A cuius iudicij ſententia nullus Redimi poteſt nec prece nec precio conſanguineorum aut amicorū. ſed nunq̄d ipſe q̄ peccauit redimere ſe poterit. rn̄det q nō qr non poterit dare ſacrificiū aut oblatiōez vnde placetur ſiue ppicietur ſibi deus.

Et ſimiliter nec dare poterit in alia vita. Precium vnde redimatur aīa ſua cum ſit extra temp9 merendi. et ideo laborabit in eternū. i. patietur tormēta eterna et viuet in ſempiternū vt ſemp ſentiat penaz. viuet vt ſemper intereat vt ſit eis mors ſine morte et defectus ſine defectu.

Sed homo carnalis et mūdan9. Nō intelliget imminere ſibi interitū gehēne. nā videns iuſtos et pctōres ſapientes et ſtultos eque mori reputat q nō ſit alia vita i qua premientur boni et in qua puniantur mali. ſed inſipiens qui non credit futurā vitā et ſtultus qui lz credat nō tn̄ cauet. ſz in tranſitorijs rebus ſpē ponit vno eodem modo peribūt. Et relinquēt diuitias ppter q̄s multa mala cōmiſerūt alienis. et ſi etiā filijs relinquāt alienis tn̄ relinquūt q̄a nihil eis pdeſſe pn̄t.

Et licet Sepulcra que pſtruxerūt magnifice ad memoriā ſui eſtimentur ſm opinionem eorum domus illorum eterne. tamen quia aliam vitam futuraz non credūt ſm tamen veritatem anime eorum in inferno manent.

Hic fructus diuitiarū quē eorū poſſeſſores qui aliā vitā eſſe non credūt afferre pn̄t ē q Tabernacula habitacl'a pulcra caſtra palacia dom9 maneāt p9 eos in mltas generatōes. vt ſic in illis maneat eorum fama vnd ſeqt. vocauerūt. i. q̄ſierūt vocari noīa ſua et famā eorum celebrē haberi p mltos annos i terris ſuis. Cauſa h9 erroris inde puenit. q̄a Hō cū i honore eēt qr ad ymaginē dei factus et tn̄ aptus eēt ad poſſidēda celeſtia nō intellexit vel ſic egit ac ſi nō intelligeret. et ideo cōparat9 eſt iumētis in eligēdo vitā vo'uptuoſā q̄ eſt vita pecudū et iumentorū. et ſimilis factus eſt illis qr ſubtracto honore ymaginis non differt a bruto. nam tolle homini dei cōſiderationez. oīno pecus inſipiens eſt. preſumptio vana et caduca ſuperbia. Hec via illorū qui ſic agunt via perditionis que ſtimulū et dolorē ſuis auctoribus facit et poſtea quaſi ſtulti. vt in ore ſuo ſibi cōplaceāt poſtq̄z votū neq̄ſſime diſpoſitionis impleuerit. mox diuinitati grās referūt q ad ſuū velle pducti ſūt tanq̄z aſſecuti eēnt felicitatē homini poſſibilē. Sed q̄d talib9 in futuro erit ppheta oſtendit dicens Sicut oues ducte ad occiſionē h ignorātes ſic iſti in inferno ponētur poſt mortē et dyabolus q̄ dicit mors deducet eos d pena i penā Juſti vero dominabūtur eorum. ſ. malorum qn̄ accipient iudiciariā ptātez in die iudicij in q̄ dn̄s ſua claritate oīa que prius erant in nocte illuſtrabit et auxiliū eorum. ſ. malorū q̄d habebāt ab amicis carnalibus in potentia et diuitijs eoruz in preſenti vita veteraſcet. i. peribit oīno in inferno et a gl'a eorū tranſibūt ad pfuſionē maximā

Mali iſta habent. Uerūtamē ego. loquit q̄libet iuſt9 liberabor ab iſtis. q̄niā deus redimet aīam meā de ptāte diaboli ſub qua erāt hoīes ante aduentū xpi cū acceperit me de preſenti vita.

Ex q̄ ſic mali peribunt et dn̄s iuſtos redimet alloquit ppheta vnū quēq̄z fidelē. o hō Ne timueris vt velles deſiſtere a via virtutis. cum videris maloſ proſperari et florere in ſeculo. quoniam non eſt magnū q diues fact9 ſit hō pctōr. et q mltiplicata fuerit gloria domus eius in parentibus in prole et in honoribus et poſſeſſionibus. q̄niam cum interierit non ſumet ſecum aliqua de his que hic poſſedit nec deſcendet cum eo in infernum

gloria vite preſentis vñ deſcendet ſine
glia ſeclari ſine turba ſatellitũ. ſine pſũptio
ne gazarũ. Quia aĩa ei⁹ in vita ipſius
benedicetur nõ de bono actu. ſed delicia
rum pparatõe laudat ab adulatorib⁹ aſſi
ſtentibus talibus cõmendabit te et gti
as aget o de⁹ cũ operat⁹ fueris aliquid
in honorem vel lucrum eius
Iſte peccator ſic diues. Deſcendet ad in
fernum vbi patres ei⁹ impij iacent q̃z
ſcelerũ fuit imitator et in eternum nõ vi
debit lumen. q̃a ſicut peccata tenebroſa ſt
ita peccatoribus ſapiẽtie lumẽ auferũt vñ
tenebras exteriores et interiores patientur.
Et q̃re ħ Quia cũ eſſet predit⁹ lumĩe
rationis vtpote in honore diuine ſi
militudinis cõdit⁹ noluit illo lumĩe
regi. ſed ſenſualitate inſtar iumẽtoꝝ. Pul
cerrime hũc v̾ſuz ꝓpheta repetijt vt ſe pctõr
a malo ꝓpoſito remoueret cũ notam diffor
mitatẽ ſuã in tanta increpatõe cognoſceret

¶ Pſalmus. XLIX. in quo de vtro
qz aduentu chriſti.

DEus verus naturaliter et ſuba
liter de⁹ de⁹ deoꝝ. i. ſctõꝝ deifi
catorũ per gratiã q̃ etiaz eſt dñs
dñantium locutus eſt ꝑ ſe in humanitate
aſſũpta et ꝑ pcones ſuos q̃ olim multipha
riã in ꝓphetis loq̃batur et vocauit ad fi
dẽ ſuã vniuerſos habitatores terre ꝑ
ſe et apl̃os q̃s miſit in mundũ ad docenduz
omnes gentes.
Vocauit q̃dem oẽm terrã. A ſolis ortu
vſqz ad occaſũ et incepit iſta vocatio ex
ſion. i. hierl̃m. inde eni cepit dec⁹ euãgelij ã
nũciari et deriuari ad alias ptes inde ſpẽs
decoris chriſti cepit ãnũciari ĩ toto orbe
terrarũ. Propheta de aduentu ad iu
diciũ Deus xp̃s q̃ occult⁹ venit ad noſtrã
redẽptiõz. i. maieſtate ſua carne celata ma
nifeſte veniet ꝛ glorioſ⁹ ad iudicãdũ totũ
mũdũ et de⁹ noſter nõ ſilebit mõ ſilet
expectãdo pctõres ad penitẽtiã tũc in iudi
cio nõ ſilebit qñ ſceleratis dictur⁹ eſt. Ite in
ignẽ et. ꝛc. et qñ iuſtis dictur⁹ eſt venite bene
dicti Ignis ꝯflagratiõis q̃ exuret facies mũ
di hui⁹ q̃ in bonis purgabit ſi quid erit pur
gandũ. et q̃ tandẽ inuoluet malos in infer
nũ precedet faciẽ iudicis et in circui
tu ei⁹ tempeſtas valida ꝯſurgẽs ex om
niũ elemẽtoꝝ cõmotione ante iudiciũ. vñ
v̾tutes celoꝝ etiã cõmouebunt ita vt omnis
creatura miret. erũt eni ſigna in ſole et luna
et ſtellis. Veniens autẽ iudex ad iudi
ciũ. Vocabit angelos q̃ cuz eo deſcen
dent ad iudiciũ et perfectos viros ſecũ
iudicaturos ꝛ vocabit oẽs iudicandos. que
vocatio erit. vt diſcernantur pij ab im
pijs ne vlteri⁹ ſicut hic confuſis habitatio
nibus miſceãtur.
Propheta videns futura tanq̃z pñtia exul
tans exhortat angelos executores diuini iu
dicij dicẽs. Cõgregate dño xp̃o. ſctõs e⁹
eos. ſ. qui poſtpoſitis legalib⁹ recto ordi
ne nouum teſtamentum ſequuntur
opere adimplẽtes ea q̃ in teſtamẽti ſerie co
gnouerint facienda. Domin⁹ manifeſte
veniet ad iudiciũ q̃nĩã annũciabũt viri
apoſtoli et doctores celeſtis v̾bi diſpenſa
tores iuſticiam eius qua iuſti remune
rabunt et reprobi iuſte dãnabunt quoniã
deus iudex eſt viuoꝝ et mortuoꝝ q̃ nec
fallit nec fallitur et cui nihil ſupprimitur
Vox domini. Audi aure cordis et diligen
ter intellige tu q̃ es ppl̃s me⁹ et loquar ti
bi iſrl̃ et teſtificabor te ꝑ teſtimonia ꝓ
phetarũ et ꝑ miracula ħ. ſ. q̃ ego de⁹ ille q̃
general̃ eſt oĩm ꝑ potentiã de⁹ qua oĩa cre
aui et de⁹ tu⁹ ꝓpe et familiaris q̃ te habeo
ꝓuũ peculiarẽ et q̃ in ꝓphetis tibi ꝓmiſſus
ſũ Cũ venero ad iudiciũ. Nõ in ſacri
ficijs tuis non exhibitis tanq̃z irreꝑhẽſibi
lez ea obmittendo arguã te q̃ nõ q̃ro ani
malia in ſacrificiũ ſed olocauſta q̃ ſunt d̾
tua perſona. ſ. cum animam tuaz igne cari
tatis inflammatam totam in ſeruitium me
um offeres. talia olocauſta ſunt in con
ſpectu meo ſemper grata.
¶ Bene dixi non arguam te ſi mihi ſeruiti
um pecudũ non obtuleris. ſi etiam offerres
Non accipiam de domo tua vitulos
nec de gregibus tuis hircos. q̃ talia
ſacrificia nõ ſunt mihi accepta

Nō accipiā dico quia non indigeo eis ⁊ ſi i digerē non quererē a te.q̄niā mee ſūt oēs fere ſiluaꝝ iumenta et boues que paſcūtur in mōtibꝰ. Cognoui oīa volatilia celi de q̄bus ſolebāt fieri ſacrificia vt ſunt turtures colūbe ⁊c. et vbertas oīum que terra gignit mihi ſeruit Et ſi ita eſſet ꝙ ego eſurirē qđ eſt impoſſibile non oporteret ꝙ a te aliquid peterē meꝰ enim eſt orbis terre et plenitudo eiꝰ .i. omēs creature Nūquid ſū ego talꝰ nature aut cōditionis q̄ mādùcabo carneſ thaurorū. aut ſanguinē hircoꝝ potabo certe non. imo inſania eſſet h̄ cogitare ꝙ deꝰ thauroꝝ carnibꝰ paſcatur aut ſanguine potetur hircorū.

Oſtēdit que ſacrificia velit dicēs. Immola deo ſacrificium laudis qđ in te eſt hoc eſt ſacrificiū acceptabile hoc eſt olocauſtū pingue vt laudet deꝰ ab hoīe que ⁊ creauit quē redemit. cui etiā regnū celeſte p̄mittit. tu autē redde altiſſimo vota tua ſi q̄d vouiſti deo. ne moreris reddere. Et tūc inuoca me nō p̄ſumas de viribꝰ tuis in die tribulationis ⁊ aduerſitatis tue eruā te et honorificabis me et mag̃ficabis me gratias agens cum fueris a p̄iculis liberatus.

Quia nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris p̄hibet ne lingua eoꝝ p̄ſumat laudes deo canere q̄bus turpis ꝯſciētia obuiat dicēs peccatori q̄ bn̄ p̄dicat ⁊ male viuit. Quare tu preſumis predicare iuſticias meas vel etiā cōi ſmone ad ꝑlꝫ aliq̄d đ mea maieſtate p̄ferre. oportet eni᷑ os eē iuſtū qđ iuſticias dn̄i enarrare p̄ſumit. quare tu preſumis per os tuū ſceleratū ⁊ blaſphemū teſtamētū meū ſctūm alijs predicare. ſctā eni ⁊ venerāda v̱ba os pollutū docere p̄ſumere nō debet Tu vero odiſti diſciplināq̄ ad correctiones inſtas. in q̄ p̄ſūptione murmuras et nō vis dn̄m in te vindicare qđ peccas et, piciſti ſermones meos retrorſum eos ꝯtēnendo vt non videant a te iplendi. et tn̄ eos alijs p̄dicare p̄ſumis Proieciſti q̄ðe ſmones meos retrorſū. q̄a Si videbas furē currebas cū eo ope vel conſilio vel conſenſu vel fauore vel eiuſ exēplo aliud furtū cōmittendo et cū adulteris portionē tuam ponebas ſequēdo concupiſcentiā carnis q̄ enim laudādo eū vel auxiliando vel conſiliando aut dādo pecunias aut aliqua adminicula p̄bēdo quibꝰ adulter vota ſua perficiat ſine dubio cum adultero habere portionem dinoſcit Arguens eum de conſcientie prauitate et lingue doloſitate ait. Os id eſt cogitatio tua abundauit malicia p̄ diuerſa genera peccatorum iniqua voluntate te ingraſſando et lingua componebat dolos aut falſe laudando aut inique conſulendo aut mēdacia colorando ad deceptionem proximi vnde ſequitur. Sedens aduerſus fratrem tuum ex induſtria loquebaris detrahendo vel in iudicio calumnioſe obiurgando ipſum. et aduerſus filium mrīs tue .ſ. eccleſie ponebas ſcandalum prebendo ei verbo aut exemplo occaſionem ruine hec predicta feciſti et tacui nō ſtatim vindicaui ſed ex clementia mea et miſericordia ad penitentiam expectaui

Verū quia ex hoc ꝙ deus ex miſericordia ſua non ſtatī punit mali credūt ꝙ nō h̄beat alias punire ideo dicit. Exiſtiaſti inique q̄ ero tui ſimilis conſentiendo malꝭ aut quia ſcelera tua ſtatim non vindico. putes illa mihi placuiſſe. iniquū eſt hoc de me ſentire vñ arguā te indeficiētibꝰ flagellꝭ puniēdo et ſtatuā cōtra faciē tuā pctā tua q̄ tu mō nō attēdis vt videas feditatē tuā. nō vt corrigas ſed vt erubeſcas

Et ideo propheta admonet omnes fideles dicens Intelligite hec que iam commemoraui vos qui obliuiſcimini deum eius mandata iniqua preſumptione contēnendo ne quando rapiat vos de preſenti vita ad eternam damnationem et nō ſit qui eripiat quia in inferno nulla eſt redēptio Intelligite etiam hoc ꝙ ſacrificiū laudis non quale ſcelerati canunt ſed qualē pura mens conſueuit offerre. ipſum enim quando cum fidei puritate et proba actiōe fuerit imolatum honorificabit me in q̄ ſacrificio laudis eſt iter quo oſtendam

offerenti ſaluatōnem dei O glorioſa ſe
mita que ducit ad celi terreq3 creatorez que
ſi puro corde peragatur fit nobis illa ſcala
iacob que aſcendentes perducebat ad celoſ

¶ Pſalmus. L. in quo propheta
monet peccatorem exemplo ſui ad
penitentiam.

MIſerere mei de9
ſ;m magnam miſericordi
am tuam q̄a magna eſt miſe=
ria mea. magna o dn̄e. indigeo miſc̄dia. S=
ueni ergo grandi vulneri meo ſ;m magnā
miſericordiā. Et ſ;m multitudinem mi
ſerationū tuarū dele iniquitatē me=
am confugio ad miſerationes vt grauib9
vulneribus meis thyriacā remiſſionis in=
fundas. multe ſunt miſerationes tue. multe
ſunt iniquitates mee. ſed miſerationes tue
omnē exuperant magnitudinez quorūlibet
peccatorū. miſerationes ergo tue deleant
peccata mea q̄zuis videantur ingentia
Dixi quidem et Amplius dicā et hoc iter
iterumq3 repetam nec ſemel repulſus pre=
cari d̄ſiſtā laua me domine ab iniqui
tate mea et a peccato meo munda
me fonte miſericordie. amplius laua me. ā=
plius munda q̄3 petere intelligā. ſed ita mū=
da quatenus nihil immūdū maneat in me
Laua me dn̄e. q̄niã3 iniquitatez meam
ego cognoſco confiteor peccatuz cogno
ſco me iniquū. nō nego me peccaſſe et pec
catū meū non tradam obliuioni ſed con=
tinue ꝓponam ante oculos meos hoc
dicit propheta quia quotiens talia corde re
ſpicimus totiens cōmiſſa deploramus
Munda dico et merito te oro vt mundes
me. quia Tibi ſoli peccaui tanq̄3 iudici
et potenti punire quia ſolus tu es ſuperior
me qui potes peccata mea diſcutere et ma
lum corā te feci te preſente et vidente qui
vbiq3 es. et remitte mihi vt verax inueni
aris indulgentiā peccati dando ad te con=
uerſis ſicut promittis in ſermonibus tu
is et vincas conuincendo de mendacio il
los qui iudicant te ꝙ non debeas implere
promiſſa mihi nec delere pctā mea.
Propheta perſuaſionē remiſſionis pecca=
ti ſui inducens ex humana fragilitate dicit
ne mireris ꝙ peccaui. Ecce in iniquitatib9 cō
ceptus ſuz in peccato originali ſicut et om
nes homines ex quo ratione fomitis ad a=
ctualia pronus exiſto et in peccatis con
cepit me mater mea eſt repetitio eiuſdē
Ecce eniz veraciter confido de venia. tum
quia veritatem dilexiſti et ita ſine defe=
ctu adimplebis promiſſiones tuas. tum q̄a
incerta. ſ. que d̄ ſui natura ſunt variabilia
et occulta que excedunt oculum mentis
mee que tamen a ſapientia tua comprehē=
duntur per ſpiritum prophetie reuelaſti
mihi inter que connumeratur miſterium
incarnationis et miſericordia qua remittis
peccata vnde iam redemptorem video. iam
filij dei incarnationē precognoſco. iam intu
eor ꝙ d̄ ſemine meo naſcetur in quo bn̄dicē
tur oēs generationes.
Inter alia tue diſpoſitionis ſacramenta mi
hi reuelata video paſſionem tuam qua mū
dus redimendus eſt et ita certus ſum. ꝙ A
ſperges me ſanguine tuo qui per yſopuz
que eſt herba humilis et medicinalis deſig̃=
tur et lauabis me et incōparabiliter ſ̄
albabor Auditui meo dabis gau=
dium de abſolutione peccati quādo audi
re meruero dimiſſa ſunt tibi peccata tua et
leticiam de eternis bonis qua promittis
abſolutis. dicens venite benedicti p. m. ꝛc. et
exultabunt vires mee que prius pecca
tis erant humiliate.
Et vt poſſint exultare. Auerte faciē tuā
a peccatis meis vt amplius ea nō aſpi=
cias ad puniendu3 et oēs alias iniquita=
tes meas dele preteritas preſentes et fu
turas.
Dele iniquitates meas oro et eis deletis.
Cor mundū crea in me deus ꝑ grati=
am iuſtificantem quā tu ſolus reſtituere po
tes. et quia incuruata eſt per peccatuz recti
tudo ſpiritus mei ad terrena ſpiritū rectū
tendentē in deū innoua int9 i anie mee
virib9 Ne ꝓiicias me a preſentia tua
vnde lumen et ſanitas venit et ſpūſſacti

gratiam quā mihi penitenti et confitenti tua benignitate iam dediſti non auferas a me vel ſpūm ſc̄m intellige prophecie donū qd ſibi precioſius eſt omnibus reb⁹ Redde mihi leticiam ſalutaris tui .ſ.xp̄i p quem fit remiſſio peccatoꝝ et ſpiritu pricipali.i.ſancto principante et domināte ſuper oīa confirma me ne iterū peccē ne a te cum mutabilitate diſcedā.

Cum reddideris mihi leticiā non ingratus ero ſed Docebo iniquos vias tuas p̄cepta tua verbo vt declinātes a vijs prauis penitentiam agentes miſericordiā conſeqn̄tur.docebo etiam exemplo.q̄a dū mihi peccatori parcitur.alijs ſpes venie datur.Quis enim ad conuerſionem non paret animum vbi rex et ꝓpheta conceſſe ſibi venie preſtabat exēplū.hinc ſequitur et impij cōuertētur ad te p penitētiā.

Vt autem digne alijs predicare vias meas merear.Libera me de multis peccatis meis vt ab his deſinam q̄a tu ſolus potes deus auctor ſalutis mee liberare et cū mundatus fuero cum exultatione annunciabo iuſticiam tuam que ſemp tue pietati coniūgitur.

Ne videar preſumptuoſus in predicatione mea.Domine labia mea que ꝓpter peccata fuerāt clauſa aperies dando gratiā et ſcientiam loquēdi et os meum cū fiducia annunciabit laudem tuam q̄ creatus ſum.laudem tuam qua peccans nō derelictus ſum.laudem tuā q̄ vt confiterer āmonitus ſū.laudem tuā q̄ vt ſecurus eſſem mundatus ſū.

Os meū dico annunciabit laudē tuā.q̄niā ſi voluiſſes illud ſacrificium qd ꝓ expiatione peccati debebatur in lege paratus eram et ſum dare ſed non offero qꝛ olocauſtis que ſunt inter ſacrificia digniora non delectaberis non enim ſunt tibi accepta que etiam in aduentu tuo q̄ es verū futurum ſacrificiū pro peccato totius generis humani deo patri offerendū ego reſpuēda puideo

Nec tamē nos ſine ſacrificio relicti ſumus. nam Sacrificium deo acceptiſſimū et q̄ peccata ſoluuntur eſt ſpiritus contriblatus id eſt de omnibus peccatis ſimul triſtatus cor contritū et humiliatum vnde non ſanguis egreditur ſed lacrimarū fluenta decurrūt.deus non deſpicies.Benigne fac domine.i.oſtende benignitatem voluntatis tue eccleſie ſancte vt munimenta immortalitatis noſtre que per primum hominem fuerunt deſtructa et q̄ danda ſunt in futuro conſtruantur modo i fide ſpe et caritate.Tūc cum muri hierl'em edificati fuerint.ſ.in futuro tunc acceptū habebis ſacrificiū iuſticie.i.paſſionē filij tui glorioſam qui ſe ſacrificium in ara crucis obtulit ꝓ omnibus et fidelium oblationes et olocauſta cordis contriti ⁊ humiliati et tūc eccleſia conſtructa multi imponent ſuper altare fidi ſup qd ē offerēdū q̄cqd offerēdū eſt.vitulos.i.ſeipſos hoſtiā viuentē ſanctā tibi placentē

¶ Pſalmus.LI.in quo cōfortantur fideles contra antixp̄ūm et cōplices eius

Propheta in ſpū preuidēs ātixp̄ūm cum toto corpore ſuo.i.vniuerſitate reprobor intelligens eū virū ſceleratū de ſola ſe malignitate iactantē cū indignatione redarguit dicens o antichriſte.

Quid gloriaris in malicia cur vis d̄ malis actib⁹ gl'iari vn̄ deberes poti⁹ ꝯſciētia teſte cōfundi cū nō niſi de bono ſit gl'iandū et potētiā et honorē exiſtimas operari iniquitatē cū tū poſſe peccare nō ſit poſſe Qui tēpore vite tue in q̄ malicia tua ꝓpagata eſt ſine intermiſſione iniuſticiā cogitauit cor tuū et ligua tua locuta eſt et ſicut nouacula acuta ita ſubtilit̄ et expedite feciſti dolū .ſ.ꝓmittēdo bītudinē terrenoꝝ q̄ bītudo nō eſt.Nō aūt tātū feciſti malū ſʒ Dilexiſti maliciā ex affectu et ſtudio ſuper benignitatē qd eſt ꝯ naturā. qꝛ naturale ē diligere bonū.bonū eni ē qd oīa appetūt et maliciā odire.in q̄ execrabili morbo cōꝑbaris corrupt⁹ illō mag appetibile in

dicans qđ natura et boni mores accuſant
Itē dilexiſti magis facere iniuſticiā q̄z
loqui equitate
Tu inſup ātixp̄e Uir linguoſ9 et doloſ9
dilexiſti oīa verba precipitatōnis et
doloſitatis ad p̄cipitandū in mortē huos
dei. Propterea de9 deſtruet te in fine
eternis ſupplicijs deputādo lȝ p̄mittat te ad
modicū regnare. h̄ modo deſtruet. q̄niaȝ p̄
mo euellet te tanq̄ȝ peſtiferā flamā auſe-
rēdo a te dig̃tatē tuā et p9 h̄ faciet te trāſi
re de hac glīa vana in q̄ es ad tēpus et de
tabernaclo tuo. i. đ domo tua ⁊ ſtatu tuo
et finaliter te et radicē tuā. i. cōplices tuoſ
miniſtros dyaboli euellet de terra viuē
tiū. q̄a cū ſctis dei nec dyabol9 nec antixp̄s
nec ſeq̄ces eoꝝ habebūt aliquā portiōȝ Ui
debūt iuſti hāc antixp̄i iuſtiſſimā deiecti-
onē et deſtructionē et timebūt deuȝ timo
re reuerentiali. ei9 iuſticiā laudātes et riđ-
būt ſup antixp̄m et merito q̄niā ſctā dei pa
tientia a p̄fido hoīe iniq̄ volūtate ↄtēpta ē
et irridentes eū de ſup̄bia ſua dicent ecce
hō qui nō poſuit deū adiutorē ſuuȝ n̄
credidit ꝙ indigeret dei auxilio ſȝ ſe deū fec.
Sed ſperauit in multitudine diuitia
rū ſuarū auri et argenti et potentie et gl̃ie
quas male acq̄ſiuit et per quas multos ad
ſe traxit et preualuit in vanitate ſua in
mūdiali pōpa. p̄ualuit in malicia ſua quia
null9 impioꝝ tot fideles decipiet et ſctos p̄-
ſequetur. et ideo merito ſup eū hec vīdicta
deſcendet.
Propheta in perſona fidelis ꝓpl̄i ait ſic. an-
tixp̄s et ſeq̄ces ſperāt in diuitijs et in vanis
reb9. nō ſic ego nā ego Sicut oliua q̄ omī
tp̄e viret fide fructifera bonis op̄ib9 ī do
mo dei. ſ. in eccleſia ſcta dei ſperaui ī mi
ſericordia dei q̄ duratura eſt in eternū
et in ſeculū ſecl'i. Cōfitebor tibi ↄfeſſio
ne laudis p̄petuo q2 feciſti non ex meritis
meis ſed ex miſercordia tua ipſa q̄ dicta ſūt
ſ. ꝙ ſū oliua fructifera in domo dei et ꝙ ſpe-
ro in miſc̃dia dei et expectabo reȝ nōis
tui qđ eſt ieſ9. i. ſaluatiōȝ meā quoniā no-
mē tuū bonū eſt. i. dulce et h̄ in cōſpe-
ctu ſctōꝝ tuoꝝ impijſ vero terribile ⁊ hor
rendum.

Pſalmus. LII. in quo ꝓpheta cō
ſolatur fideles contra perſecutores
ſuos.

DIxit inſipiens
id eſt iudeus vel antixp̄s. vel
aliquis de familia ſua ī cor
de ſuo nō eſt de9. ſ. xp̄s q̄ dict9 fuit deus.
vñ eſt ꝙ h̄ idē hodie multi dicunt. q̄a. ſ. Cor
rupti ſūt ab oī vi ratōnis in q̄ verbo omēſ
heretici notati ſūt. nā deo recte nō credidiſſe
corruptio eſt. et q̄a a mala fide itur ad ꝑ̄pes
mores et in acerrimas iniq̃tates ſic abomi
nabiles facti ſunt deo in deſiderijs ſuiſ
et nō eſt de illis reꝓbis qui faciat bo
nū meritoriū qđ fieri nō p̄t ſine fine p̄ dile
ctionē op̄ante.
Pro examināda vitate Domin9 p̄ ſāctos
viros celeſtes q̄ſi examīatores vitatis. faci
et p̄ſpicere ſuper filioſ hominū. vt vi
deri ſiue ſciri faciat ſi eſt aliquis ex ill'
intelligens vā cog̃tione deū aut rc̄ta ope
ratiōe requirēs deū.
Omnes filij hoim q̄. ſ. nepharijs perſuaſi
onib9 excecant' oēs declinauerūt a recti
tudine iuſticie hinc inepti facti ſūt ad ↄſecu
tionē vite eterne non de nūero illoꝝ incredu
loꝝ eſt qui faciat bonū meritoriuȝ vſq̄ȝ
ad vnū. Nonne cognoſcent ſe ipſe age
re iſti qui operātur iniquitateȝ vtiq̄ȝ co
gnoſcēt penarū exp̄imēto. q̄ fideles dñi lani
are ↄtendūt. q̄ ↄ̄ mādata eius viduas op̄ri
mūt pupillos expoliāt q̄ malicie dētib9 ple
bē meā aſſidue et delectabilit' ac ſi cibuȝ
panis comederēt deglutiūt et cōſumūt
Et merito hoc eiſ accidit q̄niā Deū nō in
uocauerūt intus in corde p̄ eternis bonis
q̄a in eū non crediderūt illic trepidaue-
rūt timore. ſ. ne adepta felicitate fraudent'
ne diuitijs min9 fruant' inuentus ne acq̄ſitiſ
p̄uent' honorib9 vbi nō erat timor iuſt9.
q̄a oīa iſta humana cōditione ſunt relīquē
da. illa vero non cogitant p̄ que veriſſimo ti
more torquēdi veniūt in etnuȝ
Quare trepidauerūt vbi non fuit timor. q̄

niam deus diſſipauit virtutez eoꝛum
qui hoībus placere querūt et nō deo.
qđ ſceleratoꝝ ſpecialiter eſſe dinoſcitᷣ tales
confundentur qꝛ a regno dei ſepabuntuꝛ
quoniā deus ſpꝛeuit eos qđ ſpecialiteꝛ
reſpicit iudeos q̄ timētes ne locū ꝑderēt oc
ciderūt xp̄m. Ad quos iudeos cōuerſus ꝓ
pheta ait. o ſtulti iudei. Quis dabit ex ſi-
on ex gente nrā iudeoꝝ ſalutem iſrael.
nullus niſi iſte quē negaſtis eē deū iſte ſolꝰ
dabit qui cū auerterit. i. ꝑſꝰ amouerit ca
ptiuitatem omnes fideles a paradiſo ex-
ules. et q̄ captiui habentur in die iudicij ad
beatam patriam reducꝫ exultabit iacob
i. credentes iudei et letabitur iſrael. i. oēs
q̄ mente vidēt deum.

¶ Pſalmꝰ. LIII. in quo docetur vir
iuſtus in aduerſis laudare deum

¶ Orat propheta in perſona viri iu-
ſti dicens.

Deus ī uirtute no
minis tui a me inuocati ſal-
uū me fac ſcio ꝙ non eſt aliud
nomē ſub celo niſi tuū in quo opoꝛteat nos
ſaluos fieri et in futuro iudicio vbi in maie
ſtatis tue virtute apparebis ſecerne me
a maſſa perditoꝝ. Deus exaudi oratio
nem meā tacitā et etiā verba oris mei
vt iam nō ſolum coꝛdis inſtinctū, ſed etiam
vocis exaudias affectū q̊ deſidero a malis
liberari percipe dicit q̄a illa ꝓꝑe ꝑcipere di
cimur q̄ mentis archano recondunt̄
Ideo oro. q̊niā mali alieni a deo fide ⁊ o-
peribus inſurrexerunt aduerſū me et
liuoꝛe inſane mētis armati queſierūt vitam
meā et ſanctoꝛū perdere qui nō ꝓpo
ſuerūt deū āte cōſpectū ſuū ignoꝛare
deū credētes q̄ ſcelerata mēte cōceperūt Ec
ce gratias ago deo meo ꝙ oratio mea exau
dita eſt quoniā deꝰ adiuuat me laborā-
tē ferre patienter q̄ impij ſuꝑ me nitebātur
ingerere. adiuuat autē h̄ mō q̊niā ſuſcep-
toꝛ eſt anīe mee. etiā ſi caro mea pericul̄
exponatur ad tempus. Auerte mala ab
inimicis meis aduerſuꝫ me cogitata et
in virtute tua diſperde illos ne poſſint
perficere q̄ cogitauerunt contra me.
Ego vero ne ingratus videar. Volūtarie
ſacrificabo tibi puritatez bone mentis ti
bi offerēdo et confitebor nomini tuo
confeſſione laudis. quoniam bonum ē
imo eo nihil melius inuenio. illū enīz velle
laudare deuꝫ ineſtimabile bonū eſt. vnde et
mens ſancta reficitur et mūdi iſtius aduer
ſitas effugatur.
Ideo confitebor nomini tuo Quoniā ex
omni tribulatione eripuiſti me in pre
terito. et ita ſpero ꝙ facies in futuro et ſu-
per inimicos meos floꝛentes oculꝰ me
us ſurſum tendens mente rapta ad deum
q̄ſi cito areſcentes deſpexit.

¶ Pſalmus. LIIII. in quo de paſſi
one chriſti.

Vox chriſti ex forma ſerui

Exaudi deus oꝛa
tionem meam et ne deſpe-
xeris deprecatiōꝫ meā qꝛ ex
mandato tuo infirmitatē carnis ſuſcepi in
tende mihi et exaudi me.
Et h̄ ideo oro q̄a Cōtriſtatꝰ ſū in exerci
tatiōe mea quā ꝑ mūdi ſalute ſuſcepi. vi-
delicet ꝑ̄dicando. miracl̄a faciēdo. infirmos
ſanando. ſed in hac exercitatiōe cōtiſtatꝰ
ſum eo maxime quia inde fructuꝫ iuſticie
ꝑfidi nō ꝓbant̄ afferre. o bonitatem pijſſimi
creatoꝛis. vt ſe contriſtatum et ꝯturbatū di
cat ꝙ predicationibꝰ ſalubꝛimis obſtinati
ꝑꝑl̄i veſania non credebat. inſuꝑ turbatus
ſū a facie inimici ꝑꝑl̄i iudeoꝝ dicentis. ſi
rex iſrl̄ eſt deſcendat de cruce ⁊ credimꝰ ei. et
a tribulatiōe peccatoꝛis q̄ me alapis ⁊
flagellis cedebant. oꝛe ſacrilego ꝯſpuebant
ſpinis coꝛonabant. cruci affigebant.
Merito a voce inimici turbatꝰ ſū. Quoni
am declinauerūt in me iniquitates
ꝓferentes ſuꝑ me mendacia ⁊ falſa teſtimo
nia cuius furentis ꝑꝑl̄i impetꝰ q̄ſi fluminis
curſus erat in me. q̄a nullā volētes recipere
ratiōꝫ. effuſionē ſanguinis innocentis expe
tebant et ī furoꝛe ſuo moleſti et ſeueri

erāt mihi. Et formido mortiſ cecidit
ſuper me ad tēpꝰ vnō et ꝓpter hoc tur-
batū eſt cor meū ſcḋm hoīem in me cepi
ꝯtriſtari et meſtꝰ eſſe. et triſtis facta eſt aīa
mea vſqꝫ ad mortē

Et qȝ ſeparatio anīe a corꝑe ſine turbatione
maxima non ꝑꝛ euenire. inqͣt. Timor ī cor
de et tremor ī corꝑe venerūt ſuper me
vñ pat̄ ſi poſſibile eſt trāſeat a me calix iſte.
et cōtexerūt me tenebre qȝ extincti ſūt
oēs ſenſus mei

Qui vt conturbationes ꝑdictas et moleſti-
as iudeoꝝ vitaret. liberationē expetens ait.
Quis dabit mihi pennas ſicut colū-
be et volabo et requieſcā in pace ꝑpe-
tua. vbi tu pater q̄ humanā naturam vſqꝫ
ad celorū regna ꝑducēs. ad tuā dexterā col
locabis Ecce elongaui me fugiens a ꝑ
fidis iudeis quoꝝ durissima corda inuenio
et manſi in ſolitudine gentiū.

Licet autem timor et tremor mortis vene-
rint ſuper me. Expectabā tñ ꝑſidiū patris
qui me ſaluū fecit a puſillanimitate
ſpūs ne cederē malis ſiue deficerē in paſ-
ſione et tēpeſtate tribulationis iudeoꝝ.
Precipita domine eos q̄ in altū ſuper
bie erecti ſunt in contēptū hoīm. et diſper
ge eos ꝑ diuerſas nationes et līguas ne
pernicioſā ꝯfluāt vanitatē et ḣ ideo. qꝛ vi-
di perfidiā eoꝝ in non credendo mihi et
cōtradictionē mihi faciendā in ciui-
tate hierl'm. Die cū docerē turbas ⁊ ipſi iu
dei non crederēt. et nocte cū paterer et illi
blaſphemarēt. ita ciuitas illa repleta eſt
iniquitate tā maiores q̄m minores. vt ſu
pra muros redundare videretur ini
quitas eius ī cōmuni aūt plebe erat ſtu
diū malignandi ad mortē mihi inferen
dam et iniuſticia qȝ ſine merito meo. Et
non defecit de plateis eiꝰ vſura et do
lus oīa ei que in lege ꝓhibita ſūt ad augē-
dū peccati cumulū excreuerūt in ea

Exꝓbrat ſpecialiter iniqͣtatē perfidi iude di
cens. q̄niā ſi inimicꝰ meꝰ aptus publicꝰ
iurgijs maledixiſſꝫ mihi eo ꝙ ſibi nocu-
iſſem cauſā haberē patienter ſuſtinendi
Si is qui oderat me manifeſte ſuper
me magna locutus fuiſſet ſupbe mihi
inſultando. cōminādo aliqđ malū vł mor
tē abſcōdiſſem me forſitan ab eo non
vindicaſſem me.

Tu vero o iuda hĩo vnanimis. i. eiuſdē
animi reputatus inter aplos dux miſſus
cū ceteris ad ꝑdicandū. ſiue dux qȝ itineris
precurſor et notus meꝰ in eadē ſocietate ⁊
in eodē collegio mecū manēs. Qui ſimul
mecū capiebas cibos cū dulcedīe ca
ritatis et ſepe in tēplo ſalomonis pari cō
ſēſu ābulaſti mecū cū alijs diſcipulis ad
ꝑdicādū. et tñ tradidiſti me in manꝰ pctoꝝ.
Propheta in ꝑſona xp̄i īprecans penā ꝑdi
ctis inimicis ait. Ueniat mors ſuper il
los. ſ. iudā et ſocios ſuos. q̄ ope aut cōſilio ī
vendēdo ⁊ tradendo xp̄m interfuerūt et de
ſcendāt in infernū viuentes. i. ita ḡuit
puniant ac ſi viui cremarent

Et ḣ ideo. q̄niam tā precordia qȝ opera
eoꝝ nequicijs plurimis et pernicio
ſiſſimis plena ſunt tā in occulto qȝ ī ap
to. Ego aūt ex forma ſerui ad dominum
clamaui. et deꝰ pater exaudiuit me cō
ſequēſ erat illū exaudiri q̄ a maieſtate ſua ñ
poterat ſegregari. alia lrā hꝫ ſaluauit me. ſ.
reſuſcitans me. et ideo nec iude ꝓditionem
nec alioꝝ ipioꝝ cōplicū iniqͣtatē timeo.

Et qȝ ſaluabit me. Narrabo et annūci
abo veſpere. i. in cena diſcipulis qđ fecit
cū dixit vado ad eū q̄ me miſit. et alia m'lta
et narrabo etiā mane qđ fecit cū pilato
querenti an eſſet rex iudeoꝝ. r̄ndit tu dicis.
et narrabo in meridie qđ fecit cū dixit.
cōſūmatū eſt et emiſit ſpūm et dominus
ad exitū perducet vocē meā vt ſicut
dicā ita erit Exaudiuit qͣ deꝰ me qȝ bñ
ficio reſurrectionis. Liberabit in pace a
nimā meā ab his qui appropinquāt
mihi. i. ab his qui laudibꝰ fictis reddere vi
debāt obſequiū. corde nihilominꝰ fauebāt
inimicis quoniā inter multos q̄ me ſeq̄
bantur erāt tales q̄ me ficte laudabāt di
centes. ſcimꝰ qȝ verax es magiſter. et tñ latē
ter fauebant aduerſarijs. Exaudiet de
us me orantē qꝛ deꝰ pater qui eſt ante ſe
cula humiliabit illos ꝑfidos iudeos iſtꝰ

lens eis locũ et gentẽ ꝑ romanos.
Merito humiliabit illos.q̃niã Nõ com
mutantur de malo in bonũ de pctõ
ad penitentiaꝫ ſed ꝑmanẽt in ꝑuerſitate
ſua obſtinati.et hoc ideo quia nõ timue-
rũt deũ filiũ dei crucifigentes.nã q̃ timet
deũ a ſua ꝑfidia cõmutat̃ dũ iudicij pauo-
re et caritatis ſtudio eligit diuinis iuſſionib⁹
obedire.et ideo de⁹ extendit vindictam
ſuã ad retribuendũ eis penã ꝑ pecca-
to ſm ordinẽ ſue ſapientie ꝯdignã.
Merito extendit vindictã ſuꝑ eos.q̃a Con
taminauerũt teſtamentũ dei prauo i
tellectu iterp̃tãtes ſacrã ſcp̃taꝫ. ⁊ nolẽtes cre
dere q eis cognoſcit ſcp̃taꝝ vitas ꝑdicaſſe ⁊ iõ
diuidentur in die vindicte a ſocieta-
te fideliũ tanq̃ꝫ arſure palee a granis.
et hoc erit in die iudicij q̃n voluntas dei oi
bus innoteſcet.tunc enim illud q̃d hic per ꝓ
phetas ꝓcinuit.et ꝑ ap̃los ꝑdicauit genera
litas manifeſtiſſime tunc videbit.
Cur deus faciet illa que dicta ſũt.q̃niam
Molliverũt perfidi iudei ſermões ſu
os ſuper oleũ q̃n dicebant magiſter ſci⁹
q̃a a deo veniſti et viã dei in veritate doces.
et ipſi tamen fuerũt iacula q̃n dixerũt
reus eſt mortis.o execrãda diuerſitas Po
tuiſſent hoies mollia loq̃ dũ eẽnt tã dura fa
cturi
Loq̃tur xp̃s ad vnũquẽqꝫ fidelẽ.Et q̃a tales
ſunt iſti nõ in eos ſed in deũ Jacta curã
tuã tanq̃ꝫ in portũ et ipſe te fouebit et ſi
iuſtus fueris nõ patietur te finaliter
fluctibus fatigari et ſi in hoc ſeculo non
adimat iuſtis fluctuationes.eſt q̃a eos tẽ-
poralit̃ ꝓbat vt in eterna vita q̃s coronet in
ueniat.
Tu vero deus q̃ iuſtos nutris foues ⁊ ꝯ
ſuas deduces eos qui me perſequũtur ĩ
puteum inferni vt q̃ noluerunt bibere de
fonte aque viue in puteum eterni interitus
demergant̃ o pietas inaudita iudicãus to
tũ hoib⁹ ꝑdicit̃ vt culpa plectibilis euitetur
Unde Uiri ſanguinũ et doloſi q̃ ef
fuſuri ſunt ſanguinẽ innocẽtiſſimi redẽpto
ris noſtri nõ dimidiabũt dies ſuos vo
luntarios.ſ.nõ aũt a deo cõſtitutos.q̃a illi
in predeſtinatiõe dei noſcũtur eẽ diffiniti.ſꝫ
ſuos.non eni ꝑficiẽt tot annos q̃ntũ putãt
ſed infra tẽp⁹ peribũt q̃d viuere ſperabant
ego autem vox filij ad patrẽ a dieb⁹ tẽpa
lib⁹ veniã ad diẽ eternũ.q̃a ſperaui in te
domine q̃d nõ faciũt illi.

Pſalmus.LV.in quo popul⁹ fi-
delis confortatur contra perſecutio
nes malorum.

Uox eccl̃ie orantis deũ ne fideles
opprimantur ab inimicis dicit.

Miſerere mei de⁹
preſta auxiliũ.porrige ſcutũ mi
ſericordie.ne deficiã in tribulati
one quoniã inimic⁹.ſ.dyabol⁹ ꝑ ſe et ꝑ ſu
os perſequitur me multis modis me af
fligendo toto tempore impũgnãs vi-
ſibiliter et inuiſibilit̃ tribulauit me.
Neceſſe eſt vt miſerearis Quoniã multi
ſũt inimici mei mẽbra dyaboli qui bel
lantes toto tempore vite mee aduer
ſũ me ĩ mẽbris meis quaſi pedib⁹ concul
cauerũt me.
Sed nunq̃d Ab altitudine ſuꝑbie et ela
tionis iſtoꝝ q̃ me ꝑſequũtur q̃ breui tꝑe du
ratura eſt timebo deſperando.abſit.nõ ti
mebo q̃a ego in te ſperabo in q̃ nulli ſpe
ranti timẽdũ eſt.Quis enim ſperauit ĩ do
mino et ꝯfuſus eſt.null⁹
In deo laudabo ſermones meos at
tribuens ei ſicut fonti ſapientie q̃ bñ loq̃r ĩ
domino ſperaui in q̃ ꝯfirmat⁹ nõ time
bo quid faciat mihi hõ.i.carnalis q̃cun
qꝫ Tota die verba mea licet eſſent a deo
licet eſſent ſalutaria execrabantur ꝯtẽne
bantur a perfidis inimicis meis oĩa conſi
lia eoꝝ erant ad inferendũ malũ mi
hi Ipſi ſubdoli xp̃iani. Inhabitabũt
mixtim cũ bonis.publice enim videbant̃ eẽ
in eccleſia et congregatiões ſequi ꝯſuẽtuſqꝫ
ꝑplo̅ꝝ ſed vir⁹ ꝑuerſitatis ſue abſcõdunt
ipſi ſi nõ pñt ſtatĩ decipe imitãtes magiſtꝝ
ſuũ dyabolũ q̃ ſꝑ nitit̃ in fine hoiem decipe
calcaneũ meũ finem vite mee obſerua

bunt. Illi ita agent contra me ut=
pote qbus grauis ſuz ad videndū. mali enī
quaſi graue pondus ferūt vitā iuſtoꝝ. ſʒ tn̄
ego non curo. qnīā tu Domine ſaluos
facies illos et hꝫ ꝑ nihilo. i. ſine aliq̄ meri
to eorum. ſed gr̄is per pietatem. et ꝑ hꝫ ſalua
bis. q̄a in ira correctionis tue per flagella
populos a ſtatu ſupꝰbie confringes ad
humilitatez et ꝑ diuerſaruʒ anguſtiarū nūe
roſitatē reuocati cōpellent tibi dn̄o confite
ri. vnde ego vt exēplū eis darē cōuerſionis
Annūciaui tibi vitam meam ꝑ humi
lez confeſſionē et lacrimas meas q̄s tibi
ꝓ his fudi ꝑ tua clementia acceptas ha
buiſti in conſpectu tuo. Sicut erat in
ꝓmiſſione tua exaudiſti me deprecā
tem ꝓmiſeras enim te exauditurū flentem
ac tribulatū. inueni ergo te miſericordē i ꝓ
mittendo. veracez in reddendo. cū exauditꝰ
ſum non timeo inimicos. q̄niaʒ aduerſa
rij mei in fugam conuertentur. In
quacunqʒ die. et in quacunqʒ etate inuo
cauero te ecce cognoui q̄ꝛ in omni neceſ
ſitate tu deus aſſiſtis miſericordiā preſtans
tuis et ita cognoui qꝫ deus meus es
ꝓpe qui in omnibꝰ mihi aduerſꝭ tam clemē
ter ſubuenis. quē colo quem amo
Et ideo. In deo laudabo verbum filiū
in deo patre intelligendo et predicādo eum
patri cōſubſtātialē coeternū et oīpotentez
et q̄cq̄d de patre ſm ſubām dicit̄ de eo eē ſen
tiendū. et ſermonem. i. predicationē xp̄i ꝑ
quā regulaʒ viuendi mūdo ꝯſtituit et ſalutez
laudabo in domino ſpū ſctō per quē eſt
facta. et ideo in domino ſperaui et ꝓpter
hoc nō timebo quid faciat mihi hō. i.
dyabolus q̄ me iniqua ſemꝑ volūtate ꝑſeq̄t
Nō timebo dico q̄a ſi auferantur mihi hꝫ
tꝑalia tn̄ remanebit mihi vnde tibi ſeruire
poſſim. q̄a In me ſunt vota tua deus.
i. deſideria tibi ſeruiendi. non eſt opꝰ extra q̄
rere q̄a in me ſunt que vota ego reddaʒ
tibi. ſ. laudationes nōis tui. q̄a de cor=
dis area ꝓfert̄ laudis incenſū et de cellario
bone cōſcientie ꝓfertur fidei ſacrificiuʒ. iſta
ſunt vota ꝓncipaliter tibi ḡta ſi caritate fue
rint incenſa

Merito debeo laudare te. Quoniā eripi
es in alia vita aīam meā de morte ꝑpe
tua oculos meos a lacrimis q̄ꝛ ibi nul
lus mala ſua defleet et pedes a lapſu q̄a
ibi nulli labunt̄ in malum eripuiſti dico vt
placeam coram deo in ſplendoribuſ
ſanctoꝝ in eternū.

Pſalmus. LVI. in quo de paſſio=
ne et reſurrectione chriſti.

Vox chriſti ex parte humanitatis
ꝓ ſe et corpore ſuo ad patrem īquit
regulā nobis ſancte orationis oſtē=
dens.

Miſerere mei deuſ
miſerere mei repetendo hꝫ pe
riculū imminere magnū oſten
dit miſerere mei deꝰ q̄ꝛ in te confidit
aīa mea tue enim ꝯditionis eſt ꝓpͥuʒ illis
ꝓſtare miſericordiā. q̄ in te hn̄t cōfidentiam
Bene debes facere. Quoniā in ꝓtecti
one materne pietatis tue in hoc tribu
lationis eſtu ne areſcā. ſperabo vt vmbra
culū ꝓbeas mihi hoc in mēbris iugiter facit
donec tranſeat iniquitas q̄d in fine cō
plebitur. nā ante finē ſeculi nec iniq̄tas dee=
rit ꝓmēs nec iuſticia patiēs Clamabo ad
deū altiſſimū ad quē nō voce valida. ſed
puritate ꝯſciēne ꝑueīt. qui bene fecit mi
hi marie cū excellentiſſimū incarnatiōis ar
chanū ſua gratia humano generi contulit.
vnde ſequitur.
Vox eccleſie. Bn̄ fecit mihi et ita bene. q̄ꝛ
Miſit pater filiū ſuū de celo. i. de ſecreta
eſſentia ſua q̄ me et totū genꝰ humanū ſan=
guine ſuo redemit et dabit in opꝓbriuʒ
impios et peccatis obnoxios cōculcātes
me. Vox xp̄i. Deus pater miſeri=
corditer egit mecū ſꝫm veritatē pro=
miſſionū ſuarū q̄ꝛ eripuit aīam meā
de medio populi iudeoꝝ a principibꝰ
eoruʒ ſeducti. vnde illi leones et illi catuli le
onū oēs fremuerūt omnes occiderūt ego
dormiui ſōno mortis ſm carnē cōturba
tus ex timore et anguſtia paſſionis.

Vere fui conturbatus.q̄a Filij hominuz ſcз iudei qui deberent eſſe filij dei et ſunt filij dyaboli qui licet in paſſione manꝰ haberēt inermes.os tamen habuerūt armatum.nā dentes eorum ſunt arma.ſ.impia eorū cōſilia ſagitte verba volantia vſqз opera= tionem mortis emiſſa et lingua eoꝝ gla dius acutus dum clamarēt crucifige cru cifige eum.

O deꝰ pat̄ mi illi ita faciūt ꝯ me ita me deri dēt Sз tu fac me reſurgere et exalta ri ſuper celos ad dexteram tuaз et per h in omnē terraз dilatabitur gl'ia tua.

Poſtq̄з xp̄s interpoſuit de ſua exaltatione reuertitur ad inceptam narrationeз de ſua paſſione dicens.Laqueum parauerūt pedibus meis quaſi latenter dum inter= rogationes inferebant doloſaſ vt ſi liceat cē ſum dare ceſari.et de adultera cum interro= gant quid ipſe dicerē et incuruarunt vi= tam meam deiciendo me in morteз.Fo derunt ante faciem meam foueam ⁊ hoc cum in facie mea dixerunt clamantes re us eſt mortis.qui ideo dicti ſunt foueaз fo= dere.quia eum neci viſi ſunt tradidiſſe ſed h agendo xp̄o qui patiens fuit non obfuerūt ſed ipſis iudeis qui ciciderunt in foueā ipſam mortis quando poſt xp̄i reſurre= ctionem capti diſperſi et in erfecti ſunt inī ⁊ fecerunt xp̄m et interfecti ſunt ⁊ vnde ſe re= gnum obtinere putabant inde ꝑdiderunt

O deus pater et ſi inimici mei laqueuз parauerunt pedibus meis et foueam fode rūt añ faciē meā nihilo⁹ Paratum ē cor meum ad tollerantiam paſſionis vſqз ad mortem.et ꝑ reſurrectionis gloria quā mo dis omnibus mihi ſpero affuturam para= tum cor meum ad agendas gratias.nā cantabo ore et pſalmum opere dicam.

Et vt hoc poſſim explere.Exurge gl'ia mea que hactenus latuiſti exurge poten ter caro que fuiſti pſalterium diuina ope rans.et cithara humana patiens exurge dico et letare quia certus ſum ꝙ exurgaз diluculo quo tempore eū reſurrexiſſe euā gelij lectio ſancta teſtatur. Confitebor ti bi confeſſione laudiſ poſtq̄m reſurrexero ꝑ meos coram populis predicādo laudes tuas et pſallam tibi virtuoſis operibus vt tu pater glorificeris a gentibꝰ

Hoc autem confitebor tibi confeſſione laudis.Quoniam magnificata eſt mi ſericordia tua vſqз ad celoſ cum huma nitas mea vſqз ad celorum regna perducta eſt et veritas tua quam per prophetas dixeras qui nubes dicuntur per me adim pleta eſt.

Agentes ergo gratias dicimus cum ꝓ pheta.O chriſte. Exaltare.ſuper celos deus et ſuper omnem terram manife ſtabitur gloria tua cum ſpiritusſancti do num in omnem carnem effuderis.

Pſalmus.LVII.in quo re darguitur malicia iudeorū contra xp̄m.

Propheta generaliter mo nens omnes fideleſ recte iu dicare et vere loqui.et ſpeci aliter in perſōa chriſti incre pans iudeos qui aliud d̄ cri ſto loquebantur et aliud iu dicabant ait.

Filij hominum patriarcharū et ꝓphetarū q̄s imitari debetis ſi vere q̄d vti qз verū eſt iuſticiā loquimini dicendo mihi mag'ſter ſcimꝰ q̄r a deo veniſti ⁊ viaз dei in veritate doces recte iudicate q̄nia autē dicitis pꝰ coram pylato crucifige cruci fige eū.ſic autē iudicantes ficte locuti iuſtici am cōphamini.aliud in labijs.aliud in cor de habentes.

Sed vos o iudei quō poteſtis de me recte iudicare Qui iniquaſ cogitationes in corde veſtro ꝯra me operamini i ter ra.i.in ip̄ſo veſtro et ſic̄ male cogitatis ita inique operamini malis eni cogitati onibus veſtris. opera veſtra cōcor dant manus enim ſequit̄ cor.vnde iniqui eſtis corde et manu

Et hoc ideo faciũt.q̃a Alienati ſunt pec-
catores iudei a v̓itate a vita beata a vul-
ua.i.ab ipſo origine.nõ q̃a ex tũc peccauerũt
ſed q̃a p̄cognouit dñs ab vtero illos pecca
turos.vnde ſeq̃tur.erraverũt ab vtero
i.errare preſciti ſũt ab vtero locuti ſũt fal-
ſa dicentes ſe filios abrahe cũ opera abra-
he non facerent.
Quibus fuit furor in malo ad ſimilitu-
dinẽ ſerpẽtis non cuiuſcũq3 ſed aſpidis
ſurde non q̃dem carentiſ aurib9 ſed obtu
rantis aures ſuas terra et cauda ne au-
diat.vnde ſequit̃ Que aſpis q̃a obturat au
res nõ exaudiet vocem incãtantiũ.
vt ad lucẽ educat̃ et venefici incantãtis
ſapiẽter ſcḋm artẽ ſuã.cui merito iudi cõpã
tur q̃ cordis auribus obturatis nolũt audi-
re ſcripture ſcte ſaluberimã doctrinã ꝑ quã
reuocari poſſent ab errore et de tenebris ve
nire ad lucẽ.obturantes aures ſuas.vnam
amore terrenorũ alterã cauda.i.delectatiõe
peccatorꝝ preteritorꝝ
Propheta p̄dicẽs penã eorꝝ dicit.De9 ini-
micorꝝ cõteret et deducet ad nihilũ
dentes.i.doloſa verba et captioſas interro
gationes et h̓ in ore ipſorꝝ vt nõ audeãt
pre cõfuſione loqui ſicut qñ poſuit ſilentiũ
ſaduceis et phariſeis introgãtib9 ſi licz cẽſũ
dare ceſari et molas leonũ.i.inclamatio-
nes mortis q̃s fecerũt iudei cruento ore cla-
mãtes crucifige crucifige eũ.cõfringz do-
min9.horꝝ mole cõfracte ſũt qñ xp̄s reſur-
rexit Ad nihilũ deuenient tanq̃3 aqua
decurrens q̃ cito abſorbet̃a terra.ſ3 de9 ꝑ
miſericordiã ad ſalutẽ eorꝝ arcũ.i.minas q̃
bus terret intendit et tãdiu terret minis ⁊
flagellis donec infirmati et humiliati
ad penitẽtiã et cõfeſſionis ſalutẽ meliorata
ſe mente cõuertãt Sicut cera que igne diſ
ſoluit̃ ſic illi mali q̃ in ꝑfidia ſua indurati fu
erint in futuro iudicio igne perimentur
Supercecidit ignis ſupbie cõcupiſcẽtie ⁊
ire ſup eos.et ideo nõ viderũt ſolem iu
ſticie a q̃ oẽs gẽtes illuminãtur. Priuſq̃3
ſpine veſtre.i.que ſpinarꝝ more p̓mo dele
ctant poſtmodũ pũgũt manifeſte perci
piãt ꝑ experientiã ramnũ.i.acutiſſimã dã
nationẽ in extremo ignis viciorꝝ abſorbet
eos dũ adhuc viuũt in vita iſta.q̃ dicun
tur non abſolute viuentes.ſed ſicut viuẽteſ
q̃a vita impiorꝝ non eſt vera ſed falſa,et h̓ fit
in ira q̃a de9 tanq̃3 irat9 puniet peccatores
Letabitur iuſt9 cũ viderit punitionẽ
peccatorꝝ nõ zelo vindicte ſed zelo diuine
iuſticie cõcordãs ſe diuine volũtati man9
ſuas lauabit in ſanguine pctõris.id ẽ
opera ſua preſeruabit mũda ab inq̃namen-
tis malorꝝ viſa eorũ punitione q̃a ſtulto pe-
unte ſapiẽs aſtutior erit
Quibus cõſideratis dicet q̃cũq3 rõnabilit̃
loquẽs.Quia vtiq3 eſt fructus iuſto ꝺ
bonis opibus ſuis.ſiue de ſua iuſticia ergo
a ꝯriis vtiq3 domin9 dijudicãs eoſ.id ẽ
malos de iniq̃tatib9 eorꝝ nõ ſolũ in futuro.
ſed etiã in vita p̄ñti vbi florere vident̃.vult
ergo intelligi qꝫ nec mali in h̓ ſeculo oĩno a
pena ſũt liberi q̃3uis florere videant̃.nec bõi
a bñficõ ſeq̃ſtrati l3 mũdanis ꝺerib9 opp̓mãt̃

Pſalm9.LVIII.

Vox chriſti et mẽbrorꝝ eius

ERipe me de ini-
micis meis q̃ oderũt me de9
me9 q2 nõ poſſum eripi ſine tuo
adiutorio.et ab inſurgentib9 in me v̓b
cõtumelioſ libera me.Eripe me non ſo
lũ de cogitãtib9 mihi mala.ſ3 de his etiã
qui iniquitatẽ cõceptã mente durato
etiã operatione cõplerent et de viriſ
paratis ad effundendũ ſanguinẽ in-
nocentũ xp̄i et ſuorꝝ.Salua me dico q2 ecce
Ceperũt aniam meã i.meip̄3 irruerũt
cũ ip̄etu ſine oĩ rõne in me bñlem forteſ
ſupbi iudei p̄ncipes ſacerdotũ et ſeniores
ꝑp̄li ꝺ ſua iuſticia p̄ſumẽtes vt morti me tra
derẽt Ita ꝑfidi iudei ſup me irruerũt ſine
cã.q2 Nec iniquitas mea peccãdo ꝯ p-
ximũ nec pctũ meũ factũ ꝯ deũ merue-
rũt.q2 h̓ mihi facere ꝺbuiſſẽt qui ſine ini-
quitate curſũ vite preſẽtiſ peregi et di
rexi v̓bo meo p̄dicatiõe mea ⁊ vite mee exẽ
plo ꝑuos ⁊ diſtortos hoĩes q̃3tũ ĩ me fuit ad
rc̃3 finẽ direxi.occurre mihi ad te veiẽti
q̃ ſ3 natã diuinã a te nũq̃3 diſceſſi ⁊ fac vt qui ñ

vident videant p fidē q̄ ego equal' tibi ſū
fac notā hoīb⁹ equalitatē noſtrā non putēt
iudei ſe puruȝ hominē crucifixiſſe et tu do
mine deus virtutū.ſ.angelorū de⁹ iſrl'.
i.q̄ videris deus ſolius iſrael.i.vni⁹ gentis
q̄ te colit. Intende ad viſitandas oēs
gentes vt tibi credētiū copia creſcat ex gē-
tibus.q̄a ſterilitatē fidei in iudayco pplo cō
periſti non miſerearis his qui ex certa
malicia ⁊ obſtinata mēte in peccatis per
ſeuerant quia tales nō ſūt digni miſcdia.
Propheta d' iudayci ppli futura ɔuerſione
Intend' dñe et vere intēdes et ſalubrit'.q̄nīā
In vltima etate ſeculi adhuc iudei q̄ p
fidi fuerūt ante conuertentur ad fidē tu-
am ita ardenter q̄ ſicut nūc crudeliſſima ob
ſtinatione durati ſūt ita tūc vt canes fa-
melici fidei auidiſſima deſidria patiētur
q̄ canibus merito cōparant' q̄nīā antixp̄m
illū inhumaniſſimā beluā fidei calore rap-
tati.religioſis latratib⁹ inſequent'. meliores
erūt tunc canes q̄ȝ nunc ſūt homines q̄n le-
gē in qua modo delinquūt tūc fidelit' defen
ſare contendent.q̄ cōuerſi ciuitatē.i.ſāctaȝ
eccleſiā defēdent et munient ɔ̄ hereticaſ im
pūgnatiōeſ quā correctis predicatiōib⁹ cir
cuibūt Ecce loquentur in ore ſuo qđ
nūc habere nō merent' i corde.alioſqȝ ad bo
na ɔuertēt q̄ ipſi p̄uſ credere noluerūt.⁊ erit
vtiqȝ in labijs eoꝝ gladi⁹ celeſtis v̄buȝ
dei q̄ gladi⁹ legit' biſ acut⁹ ex vtroqȝ teſtamē
to feriēs ad ſanitatē feliceſ aīas ſua vulnera
tiōe pducēs.et ita oēs mirabūt' dicētes quo
niā quis audiuit ſ.talia. Et tu domine
deridebis eos q̄ p̄dicatōnes rectas audi
re noluerint et ad nihilū deduces oēs
gentes malignātes q̄ obſtinatione crude-
li in ſcelerata antixp̄i religione pmanſerint
Vox filij ad patrē ex forma humāitatis
Fortitudinē meā per te cuſtodiā hu-
tio tuo applicandā et exponēdā ad gl'am tu
aȝ q̄z tu deus ad altitudinē tuā ſuſce
piſti me et miſcdia tua anteq̄ȝ q̄cq̄ȝ bo-
ni agerē preuenit me pre conſortib⁹ meis
dando mihi ſine menſura ſp̄ūm ſanctū De-
us oſtendit mihi quātaȝ miſericordiam
exhibuerit mihi ſuper inimicos meos
vt totaliter non peant vt etiā iter inimicos
meos virtus maieſtatis poſſet oſtendi.ſcȝ
vt de blaſphemis fiāt religioſi.et de iniqua
conuerſatione iuſtiſſimi ego vero impleuſ
preceptum tuū oro ne occidas eos ne pe
nitus pereant ſed magis erraſſe ſe glorioſa
ſatiſfactione cognoſcant et ne quādo ob
liuiſcantur populi xp̄iani aliq̄ tpe mei
id eſt mee paſſionis.ſi non ſint teſtes legis ⁊
mortis mee.iudei multū quidem iuuāt au
toritatē xp̄ianā q̄ predicta omnia inueniūt'
in libris eorum.qđ niſi eſſet.cōfinxiſſe ⁊ ad-
inueniſſe xp̄iani putarent
Et ſi rogo deus meus vt iudei oīno nō pe
reant. Diſperge tamē illos in virtute
tua per diuerſas terras vt in hac diſperſio-
ne ſcel⁹ ſuuȝ penitēdo deplorēt et depone
eos de ſuperbia ſua.a ptāte.a iudicijs.a re-
gno.a ſacerdotio.vt ſint in obp̄briū oīb⁹ p
tector meus domīe.
Et ſi rogo de⁹ me⁹ vt nō occidas eos. Oc-
cide tamē delictū oris eoꝝ.i.inſanas co
gitationes eorū q̄n ɔ̄ſiliū inierūt vt neci me
traderent.et ſermonē labioꝝ ſuoꝝ quā
do dixerūt reus eſt mortis reſuſcitādo autē
me quē pdere voluerūt occidis delicta oris
eoꝝ et ſmonē labiorū ſuoꝝ q̄a tūc q̄ppe quē
pdēdū clamauerūt viuere expaueſcēt ⁊ quē
in terra ɔtēpſerūt in celo ab oīb⁹ gētib⁹ ado
rari mirēt' et cōprehēdātur ī ſuperbia
ſua vidētes ſe ſupbe egiſſe et inanit'.q̄a fru
ſtra irruerūt fortes ī hūilē Iudei cōphē
ſi in ſupbia ſua facti hūiles. De execratō
ne ſiue maledicto ɔ̄ xp̄m et d' mēdacio ɔ̄
eū penitentes annūcibūtur in cōſūma
tione.i.in pfectōe v̄tutū.annūciabit' ei alijſ
q̄ iudei q̄ pmo erāt xp̄i inimici iā ſt ɔuerſi ⁊
pfecti ī v̄tutib⁹ ita q̄ vbi abūdauit d'lictū exe
cratiōis ⁊ mēdacij.ſupabūdabit grā pfectō
niſ ⁊ h̄ factū ē ī ira cōſūmatōiſ q̄ ē q̄n de⁹
vidicat ad ſalutē et ita nō erūt taleſ q̄les
p⁹fuerīt ſupbi ⁊ blaſphemi.⁊ iſti iudei cū fue
rīt pfecta religiōe v̄acit' inſtructi Tūc ſciēt
et cognoſcēt xp̄ūm dominū eē iacob
p̄riarche ſui qđ pmit⁹ n̄ credēbāt et finiū ter
re gētiū p oēs ptes t̄re qđ mō durato corde
n̄ ſapiūt Cōuertētur ſup̄ eſt poſit⁹ v'ſ⁹ iſte

vbi conuerſio ⁊ ſalꝰ iudeoꝝ futura affirmā
tur. Ipſi vero iudei q̇ verā meruerūt habe
re doctrinā diſpergentur vbiq̨ inter gen
tes ad manducandū cibū ſpūalē.ſ.vt ali
os lucrent̄ p̄dicationibꝰ ſuis et in corpuſ ec
cleſie transformēt credentes ſi nō fuerint
ſaturati de credulitate ꝑp̄ꝛoꝝ vidētes v̄ba
ſua non fructificare in mētibꝰ pfidoꝝ vt vel
lent murmurabunt ꝯ̄ pigros increpan-
teſ alios nolentes credere.
Vtroq̨ pariete.ſ.ꝑp̄ꝛo iudayco et ꝑp̄ꝛo genti
li in angulari lapide coniuncto eccl̄ia tota
gaudēs dicit. Ego autē cantabo poten
tiā tuā qua liberaſti me et iudeos et gētes
ꝯuertiſti. et exultabo mane miſericor-
dia tua cū.ſ.nox ſeculi iſtiꝰ obſcura tranſi
erit. qn̄ iam miſcd̄ia tua in ſctoꝝ remūerati
onibꝰ eluceſcet.
Et hoc iuſte faciā. Quia factꝰ es ſuſcep-
tor meus.i.meorū ad maximā dignitatē
refugium mei ⁊ meoꝝ mihi in die tribu
lationis o q̨ gratū eſt refugiū qn̄ tp̄e tri
bulationis ꝓponat̄.
Quapp̄ter. Adiutor meꝰ non tantū cāta
bo.ſed tibi pſallam bonis operibꝰ.q̄a d̄
us ſuſceptor meus es ꝯ̄ perſecutiones
hoſtiū deuſ meꝰ.i.creator meꝰ miſericor
dia mea.q̄a totū q̄cq̄d ſum de tua miſeri-
cordia eſt.

Pſalmꝰ. LIX. in quo docemur vt
deſerentes diabolum regem nobis
xp̄m eſſe cognoſcamus
Propheta in voce populi qui in
priſtinis erroribꝰ erat alligatꝰ grās
agens de conuerſione eoꝝ dicit.

DEus nos q̇ mali eramꝰ
repuliſti nos ab errore ⁊ a pec
catis et deſtruxiſti nos male
edificatos vt erigeres in bonū edificium qđ
duret in perpetuū iratꝰ es malicie noſtre
vetuſtati noſtre vt pereat et miſertus es
nobis ad cultū vere religionis adducēdo
nos. o ira miſericors. o indignatio ſalutariſ
captiuitas libera. aduerſatio fructuoſa. Cō-
mouiſti corda eorum qn̄ culturas ſuaſ
deo cognouerūt abominabiles extitiſſe qn̄
animaduerterūt diuitias honores ceteraq̨
mūdi huiꝰ bona apud deū poſtrema. q̄ āte
putauerūt p̄cipua et conturbaſti eoſ ter
rore futuri iudicij. o medice. iā contritiſ cord̄
cōpetenti medicina ſuccurre ſana contri-
tiones eiꝰ paſſiones. ſana vulnera eiuſ q̨
cōmota eſt a priſtino errore tranſlata vt
tibi dn̄o pareat que ante ydolis ſeruiebat
Quia enim licet peccata per cōmotionem
cōtritionis remiſſa ſint. non tamen ſtatī do
minus ad requiē colligit fideles. ſed tribl̄a
tionibus q̄bus purgent̄ exponit. ſequitur
Oſtendiſti non ſola cognitione ſed etiam
ipſa rei experientia populo tuo facto tibi
ſubiugato ac deuoto dura grauiſſimaſ tri
bulatiōes Oſtendit vero ꝑp̄ꝛo ſuo dura. tū
qn̄ martyrū cateruas ſeuis paſſionibꝰ acq̄-
ſiuit. tū quādo per ſcripturā ſacram ꝓhibu
it ſuos ſuos per delectabilia et mollia atq̨
ſuauia ꝓp̄a deſid̄ria abſtinere docuit vt du
ris laboribus exterminati aduerſus ſpiritu
alia neq̄cie et inſurgentiū cogitationū bel-
la viriliter erecti ad palmā glorioſā eius mi
ſericordia mererent̄ adduci et potaſti noſ
vino non vbi eſt viciorū copia. ſed cōpū-
ctiōis libertatis peccatoꝝ.
Quantū ſint vtiles tribulationes p̄ntis vi
te fidelibꝰ oſtendiſti qn̄ per ſcripturaſ docu
iſti in hoc mūdo paſſiones m̄ltiplices tuoſ
fideliſſimos ſuſtinere. Et hanc ſignifica-
tionem dediſti metuētibus te vt fu
giant a facie arcus a facie futuri iudicij
dediſti etiā ſignificationē vt in futuro libe-
rentur dilecti ab erūnis ſeculi ſaluū fac
populum tuū ad dexterā tuā collocando
vbi eterna ſalus eſt et ſine fine leticia et ex-
audi me in his que peto
Quia Deus locutus eſt in ſācto ſuo
ſcʒ xp̄o quando verbum caro factū eſt ⁊ mū
di ſaluator apparuit in quo promiſit hāc ſal
uationem de qua locutione letabor vox
eccleſie et hac fiducia oro et partibor ſic
cimam.i.humeros gētiū. imponenſ ſuper
eos ſarcinā gratiam ſeruitutis et fidei xp̄i
que ſarcina quibuſdam ſcilʒ bonis erit le-
uis. iugū eni xp̄i ſuaue eſt et onus leue. alijſ

vero.ſ.malis erit grauis.qa nō omniū erit
fides.et eodē mō.conuallez tabernacu
loꝝ.i.humeros iudeorum partibo2 qa
de gente iudayca aliquā portionē cui iugū
xp̄i ſuaue erit et onus leue habebo vnde cō
ſtat de varijs nationib⁹ eccleſiā domini eſſe
collectam.

Uox etiam eccleſie. Meus eſt.i.ad corpuſ
meum pertinens eſt conuentus martyruz
per galaad qui interpretatur aceru⁹ teſti
monij deſignatus et ip̄ſe fidelium qui prio
ris vite oblitus in anteriora ſe extendit per
manaſſen figuratus qui interp̄tatur ob
litus meus eſt ip̄ſe fidelis q̄ in bonis ope
ribus ſemꝑ fructificat.qui per effraim ītel
ligit.qui interp̄tat̄ fructificatio fortitudo
eſt capitis mei.i.xp̄i.inquit eccleſia q̄ car
ne moriendo ꝑ glorioſā reſurrectionē ſuam
ꝯtulit ſpei noſtre copioſiſſimū fructuz. Iu
da.i.xp̄s qui de ſtirpe iude ſ̄m carnē deſcē
dit eſt rex meus hec eſt fideliū glo̾ſa cōfeſ
ſio et gentiū moabitaꝝ tribulatio et per
ſecutio.ſ.illa quā in hoc mūdo ſctiſſimi ſuſti
nent xp̄iani eſt olla.i.refectio ſpei mee.qa
ad ſpē vite eterne dn̄o p̄ſtante porrigit̄.glia
mur enim in tribulationib⁹ inq̄t ap̄ls.ſcien
tes q̄a tribulatio patientiā operat̄.patiētia
autē ꝓbationē.ꝓbatio autē ſpem

Letabor etiā.qa In idumeā extendam
calciamentū.i.euangeliū qd̄ eſt calciamē
tū qd̄ nos munit in via.hec eſt defenſio q̄ ſe
culi huius ſpinoſa tranſcendit gētes que
pri⁹ alienigene erāt ſubdite ſūt mō
mihi q̄a fidē noſtrā receperūt.

Deſiderio future beatitudinis fidelis ip̄ſe
exclamat ad dn̄m Quis deducet me.id
eſt nullus niſi ſolus deus in ciuitatē mu
nitā hierl̄m futurā que ſic munita et perfe
cta eſt vt nulla perſecutōe quatiat̄ aut quiſ
deducet me vſq3 in idumeā.i.gentilita
tez.terrenā ꝑ cupiditatē.et rubeā ꝑ crudeli
tatē niſi tu ipſe deus ad q̊s gentiles deduci
deſiderat. vt multi ex gentibus ſibi incorꝑēt̄
ꝛ āpliēt̄ ſocietate mēbroꝝ.ꝛ impleto nūero p̄
deſtinatoꝝ ſimul cū eis ad eťna beatitudīs
gaudia ꝑuenirēt. Nonne tu deus perdu
ces nos ad regnū tuū qui tn̄ ſicut videt̄ re

puliſti nos ꝑmittendo nos tribulari et nō
egredieris deus in virtutib⁹ nr̄is cō
tra eos qui dicunt nobis vbi eſt deus eoꝝ
ſicut olim feciſti patribus quibus oſtendi
ſti potentiam tuam.quibus te auxiliāte gē
tes ceſſerunt et magna ſtrage facta.terram
promiſſionis obtinuerunt.

Et quia deduces. Auxiliare ergo tu no
bis deus tu de tribulationibus nos eripe
tuo nos medicamine ſana.quia vana ſa
lus hominis ſalutem preſtare in homi
ne non poteſt indignus ſalutis.ideoq3 ſpe
rare in homine non debet qui proprijs vi
ribus probatur infirmus

Et quia vana ſalus hominis populus fid
lium dicit. In deo faciemus virtutem
non enim cum dyabolo aut vicijs gladio
certandum eſt.ſed illis virtutibus quibus
xp̄s ip̄e pugnauit vt ſuperbiam humilitate
vincamus.diuitias mundi paupertate ſu
peremus.et ipſe cui nullus reſiſtere poteſt
pro nobis pugnans deducet in nihiluz
inimicos noſtros delendo de libro vite
vbi ſibi ſcripti videbantur elati.

Pſalmus.LX.in quo monet ad
laudem dei.

Uox eccleſie petentis vt eius ex
audiatur oratio dicit.

Exaudi domīe de
precationez meā ſuper remo
tione maloꝝ intēde orationi
mee ſuꝑ impetratiōe eterne vite.

Intēde dico q̄a Clamaui ad te ab vni
uerſo orbe terraꝝ ꝛ h̄ ī āxietate cordiſ
mei vt a te ꝯſoler.veꝝ et ſi q̄3diu ſū ī hac ꝑe
grīatiōe anxiet̄ cor meū tēptatōib⁹.nō tn̄ ꝑ
tua clemētia vicor q̄a in xp̄ō qui ē petra
firma exaltaſti me in q̄ oīs edificat⁹ eſt
chriſtianus.

Nō ſolū exaltaſti ſed exaltatū et in fide fir
matū. Deduxiſti per te viam ad te vitatē
et vitā ꝛ h̄ q2 factus es ſpes mea ī omī
āguſtia mea et turris.i.defēſio fortiſſīa ꝛ
īexpugnabile p̄ſidiū a facie diabl̄i ꝛ loci
oꝝ e⁹ q̄ famľos ſuos iuicta ꝓtectōe cuſtodit

Tu es ſpes mea turris fortitudinis et ideo
tutiſſimus. Inhabitabo in tabernacu
lo tuo q̄a in eo contra huius mūdi pericu
la alarum tuarum .ſ. miſericordie et potē
tie tue que alis cōparātur munimine p
tegar non ad breue tempus ſed quouſq;
ſecula vite iſtius diuina adminiſtratiōe
peragantur.
Ideo dico firmiter ptegar in velamento ala
rū tuarū. quoniā ſcio q; tu deus exau-
diſti orationem meā et vere exaudiſti
q̄a dediſti et dabis futuri ſeculi regnu;
in hereditatem perpetuam timenti-
bus nomen tuum ſine diſtinctione p-
ſonaru;. hereditate; dico que non morte re
linquitur ſed que cu; largitore ſuo perpe-
tuo munere poſſidetur qui ſic venit ad fili-
os vt a teſtatore minime deſeratur. hec he-
reditas non habet fine;. ſed cu; ſemel ſuſce
pta fuerit nunq̄; a nobis permutatione di
ſcedit. vnde ſequitur
Propheta de eternitate hereditatis xp̄i et
per conſequens iuſtorum coheredu; eius
ait O deus pater Super dies tēporales
regis noſtri xp̄i q̄bus in preſenti eccleſia re
gnat dabis dies eternos vt non ſolu;
his diebus tranſeuntibus regnet in eccleſia
ſua. ſed etiā regnent cum illo ſancti ineťnu;
et idem repetens ſub aliis v̄bis inquit adii
cies ſuper annos q̄bus in preſenti nob
cu; eſt annos eternos qui permanēt
in generatione et generationem vnd
ſequitur. Permanet in eternum popu
lus fidelis in conſpectu dei. dei pn̄tia ſē
per fruens vbi tanta erit omniū bonorum
copia q; nll'a erit ibi miſeria. nulluſq; ibi mi
ſer nullus ibi queret miſericordia; et
q̄a non deerit aliquod de promiſſis non ſo-
lutu; et omnes facie ad faciem videbunt de
um nullus etiam requiret veritate;.
Sic pſalmum dicam ſic operabor ad
honorem tuum non breui tēpore ſ; q̄m
diu durabit mihi hoc ſeculum vt lau-
des a me tibi promiſſas et vota bonoru;
operum meo; reddam aſſidue continu
ando de die preſentis vite vſq; in diē
eternitatis vt et h̄ vota noſtra reddamuſ et
ibi laudes domino perpetua hilaritate can
temus eternas et gratias indeficientes ex-
ſoluentes.

Pſalm⁹. LXI. in quo monemur
vt ſpretis rebus caducis eterna ſpe-
remus.

Propheta in perſona cuiuſlibet
viri iuſti qui ſeculi vicia relinquens
ſoli deo ſe ſubditum eſſe commemo
rat dicens. contra inuidos et carna
les volentes eum decipere et ad ſimi
lem eorum vita; attrahere quid me
temptatiſ inimici. quid ē qd̄ me ſub
uertere nitimini cur animam mea;
perdere vultis.

Nonne deo ſubie
cta erit anima mea agen-
do ſtrenue que ad eius honorē
cognouero pertinere in ipſo delectari. ı̄ ipſo
refici. ⁊ preter eum nihil aliud concupiſcere
et hoc merito. quoniam ab ipſo eſt ſaluſ
mea. Merito ſubiecta deo debet eſſe aīa
mea. Nam ipſe eſt deus me⁹ q̄ creauit
me cum non eſſet et ſalutaris meus ſa
lutis mee que in adam perierat per paſſiō;
ſuā reſtitutor et ſuſceptor meuſ ſub tua
ptectione in laboribus ſeculi ideoq; tali ad
iutorio munitus non mouebor ampli-
us vt prius fui carnis infirmitate pregra-
uatus.
Vox eccleſie ſiue iuſti generalis ad perſecu
tores xp̄ianorum. o vos ſtulti. Quouſq;
irruitis ſuper homines innocentes nō
vos reuocat timor diuinus perducenteſ
vſq; ad mortem quos deo deditos eſſe
ſentitis qui vobis conſentire nolunt et in-
cumbitis eis tanq̄; parieti inclinato
ad ruinam et macerie depulſe putā-
tes q; xp̄ianus populus ſit ſine defenſore ⁊
q; facile ruat. vos inania meditamini. q̄a cū
deus ſit ſuſceptor meus n̄ mouebor ampli⁹
Vox eccleſie contra iudeos et fictos xp̄i-
anos a quibus etiam patitur ſicut a paga-
nis que dicit Uerumtamen iudei et ficti
xp̄iani cogitauerūt repellere a me pre
cium meum ſiue honorem meum. ı. xp̄m

qui precĩu et bonor et gloria mea eſt ne pu-
ro corde ab hoībus coleretur. illi ita. ſed ego
ſēper cucurri per miliciā et viā ppoſitam
inflexibilis in ſiti ſalutis eorū cupiens eorꝫ
fide ſaturari. ſꝫ ipſi ore ſuo benedicebāt
vt adulationis me verbis deciperent et cor
de ſuo maledicebant mala in me machi
nantes.
Ipſi me per tribulationes et dolos impu-
gnant. Verūtamen aīa mea ſubiecta
eſto deo et debes quoniam non a me ſꝫ
ab eo eſt patientia mea ipſe eniꝫ patien-
tē et fortē in pſecutionibus meis me fecit.
Iterū merito ſubiecta eſſe debes aīa mea.
Quia ipſe eſt deus meuſ qui vocat me
et ſalutaris meus q̄ redemit per huma
nitatē aſſūptaꝫ et adiutor meus ad bñ
operandū et ideo non emigrabo ab ei9
fide non ſepabor ⁊ hoc q̄a In deo ſaluta
re meū ſalus mea et gloria mea h et in
futuro. et ipſe eſt meū auxiliū in omni ī
firmitate mea et ſpes mea in deo eſt nō
in rebus ſeculi.
Cuꝫ ergo deuſ noſter talis ſit Sperate in
eo omnis cōgregatio populi ⁊ vt poſ
ſitis ſecure ſperare effundite euacuate ab
omni ſorde corda veſtra pcta veſtra vber
rimis lacrimis confitendo coraꝫ illo ſpera
te dico q̄a de9 adiutor noſter ineternū
Ego monui ſperare in dño. Verūtamen
filij hominū ade et eue hoc non attendūt
ſed ſunt vani terrena appetentes vt auari
mendaces in ſtateris vt cupidi q̄ falſis
ponderibus ſtudent alios decipere vl' vt he
retici q̄ in exponēdis diuinis ſcripturis ſunt
mendaces. vt ſimplices in aliquē inuoluāt
errorē. ſtudia autē horuꝫ in hoc conueniūt
q de vanitate ad vanitatem tendunt
alios in idipſum vanitatiſ ducentes vt ſo
cios ſibi conſtituāt.
Vox eccleſie. o vos filij Nolite ſperare in
iniquitate in malicia q̄a inde nulla vtili-
tas naſcitur ſed poti9 eterna damnatio pcu
ratur et ad pauperes ait et rapinas noli
te concupiſcere auferendo aliena p vio-
lentiaꝫ. non enī poteſt crimen rapine indigē
tia tollere. et ad diuites ait diuitie ſi afflu
ant nolite cor apponere vt eas ſūmuꝫ
bonū putetis. vt ille qui non habet nō am
biat. et ille qui habet non ſuperbiat
Nolite hec mala facere. q̄a Deus ſemel. i.
impmutabiliter locutuſ eſt et eo loquente
duo hec audiui q̄ omnes ſcripture diuīe
continent. ſ. q potestas dei eſt ad punien
duꝫ malos et miſericordia ad remunerā
duꝫ bonos quia tu reddes vnicuiqꝫ iu
xta opera ſua.

Pſalmus. LXII. in quo monet re
cte cōuerſari in medio nationis
praue.
Eccleſia neceſſitatibus huius vite
eſtuans clamat.

DEus deus meus
ad te vigilo te ſolū deſiderans
⁊ laudare cupiēſ et hoc excitante
me luce tue gratie.
Ideo vigilo. q̄a Sitiuit venire ad te ani
ma mea fonteꝫ viuū in quo plenā inueni-
ret refectionē. et inq̄eta eſt donec q̄eſcat in
te. ſitiuit hoc ideꝫ ad laudeꝫ tuaꝫ et hoc q̄m
multipliciter caro mea. q̄a multis ⁊ am
plioribus cauſis q̄ꝫ aīa. ſubiacet enī āplio
ribus miſerijs. ſ. ſiti fami frigori et hmōi.
Sitiuit in te merito aīa mea q̄a pñs ſcl'm
eſt Tota deſerta q̄ꝫtū ad ſe omni bono et
inuia q̄a nullā habet viā per quā ad te ve
niatur et inaquoſa. i. ſterilis et infructuo
ſa et ſic in hac ſiti degens in mandatis tuis
vigilando apparui tibi per ſanctuꝫ deſid
rium meuꝫ vt tua luce illuſtratus videreꝫ
xpūm virtutem et gloriam tuam ⁊ q̄r
apparui tibi obſequendo te videre merui
Ideo hec omnia ago. Quoniam melior
eſt miſericordia tua ſuper vitas. nam
vita nature et vita gratie et vita glorie pen
dēt ex miſericordia dei labia mea lauda
bunt te p beneficijs mihi ex tua miſericor
dia exhibitis.
Et q̄r miſcdia tua eſt ſup vitas. Benedicā
te in tota vita mea bñ viuendo miſcdie
tue tribuēdo totā vitā meā ad honorē ⁊ gl'aꝫ
noīs tui bona operabor

Leuabo man⁹ meas in oratiōe. et h̄ petā vti
nā Anīa mea repleatur ſapientia q̄ ad/
eps eſt anīe ſine qua anima macreſcit. ⁊ ita
exilis efficit̄ vt in bonis operib⁹ cito deficiat
nō enim placet macra anīa deo ſicut nec ca
ro macra dicebat̄ placere deo in ſacrificio. ⁊
anīa repleat̄ pia alacritate ſpūſſancti q̄ qua
ſi pinguedo anīe eſt et labijs exultatōiſ
i. voce exultante laudabit os meū nomē
ſanctū tuū gratias referendo de tuis bene/
ficijs.

Laudabit te os meū et in ſtratu et ī mane ⁊
h̄ eſt. Sic memor fui tui ſupra ſtra
tū meū. ſ. in q̄ete pſperitatis q̄n ſolent būa
na corda collata bñficia in memoria vix h̄rē
tūc in matutinis q̄ʒ in bonis actib⁹ me/
ditabor in te q̄ꝛ fuiſti adiutor me⁹ ni
ſi enī te iuuante bona a nobis impleri non
poſſunt.

Et q̄a fuiſti adiutor meus in periculis. In
refrigerio q̄d mihi faciēt ale tue exul
tabo ideo exultabo q̄ꝛ anīa mea feruenti
dilectione adheſit poſt te vt te imitetur.
et q̄a ſic adheſit ſuſcepit me fili⁹ tu⁹ xp̄us
q̄ eſt dextera tua alarū ſuarum velamine
ꝓtegendam.

Quia ſuſcepit me dextera tua ipſi pſecuto
res In vanū queſierūt anīam meam
fruſtrati intentione ſua q̄ ꝯdictionib⁹ ſcele
ſtis me extinguere tēptauerūt introibūt
in inferiora inferni. tradentur in po
teſtate hoſtiū ſuoꝝ et cū malignis ſpiri
tibus q̄ ſimulata verſutia veluti vulpeſ bo
minibus inſidiātur. erunt ſortes eorūʒ.
Rex vero xp̄s letabitur in deo patre et
nos in ipſo poſt reſurrectionē et digni lau
de babebunt qui iurāt in eo. i. q̄ ei mētis
inuiolabile obſeq̄uʒ ꝓmitūt et pſoluunt q̄ꝛ
os loquētiū ꝯ eos ī bac vita iniqua ob
ſtructū erit in iudicio q̄n etnalit̄ cōuicta
oīs iniquitas obmuteſcet

Pſalmus. LXIII. in quo docemur
in paſſionibus ſperare in domino.

Vox chriſti ex perſona humanitatiſ

Exaudi deus ora/
tionē meā q̄a te totis virib⁹ pre/
cor a timore inimici ſpl'i iuda yci eripe
anīam meā nō p̄catur vt eripiat̄ a morte
quā libens ꝓ ſalute omniū venerat ſubire.
ſed a timore ſpl'i pſequētis ne. ſ. ꝓpter timo
rem cederet inimicis Protegas me a cō
uētu et cōſilio malignantiū mala d̄ me
cogitantiū. ſ. p̄ncipū ſacerdotū et ſenioꝝ po
puli cū me faceres reſurgere. tūc enim q̄ me
credebāt cōmuniter mori reſurrectōis mee
gl'a ꝓbabunt̄ eē cōfuſi et ꝓtegeſ me a ml't
titudine operantiū iniquitatem actu
vt me occiderent Qui exacuerūt vt gla
dium linguas ſuas accuſando xp̄um ⁊
inclamādo mortē eius intenderūt arcū
parauerunt dolos parauerunt inſidias
occultas. pſidū quidē iudā datis trigita ar
gēteis ſollicitauerūt vt eēt traditor. q̄ e⁹ vid̄
bat̄ diſcipl's O res amara et oī felle deterior
ꝯuiuā ad ꝓditiōʒ. diſcipuluʒ ad neceʒ. cōſer
uatorem pecunie p̄mio ſubito fuiſſe corrup
tū Intenderūt quidem arcum malicie
ſue vt ſagittent in occultis. i. occl'te b̄m
ſtultam opinionē eoꝝ immaculatum. ſcʒ
xp̄m q̄ nullā cōtraxit maculā pctōꝝ. ſed cele
ſti puritate mundiſſim⁹ ab omni delicto ꝓ
batur alienus. Subito ſagittabunt euʒ
ſcʒ q̄ntū ad ſe. ſubito enim putabant ſe iudi
eū delere poſſe. ſed tamē poſt⁹ eius gl'a dila
tata eſt non timebūt tantū ſcelus in deū
ſuū et regem perpetrare. O cor durum vel
le occidere hominē q̄ mortuos ſuſcitabat ⁊
inde non timere ideo non timuerunt quia
obſtinatione duriſſima ñ v̄ritatis munimi
ne ſolidata firmauerūt apud ſe ſermo
nem neq̄ʒ quando dixerūt re⁹ eſt mortis
Poſtq̄ʒ firmauerūt iudei apud ſe de oc
cidendo xp̄m. Narrauerunt inter ſe cō
ſilia capientes vt abſconderent laque
os quibus xp̄m cape poſſent dicēteſ quiſ
videbit eos. ſ. laq̄os q̄ſi dicerēt nec ipe nec
eius amici ſic iudei ſcelerata mēte ꝯfuſi xp̄ʒ
tātūmodo hominē putātes malignitatem
ſuam non credebant agnoſci ab eo cui cun
cta celeſtia et terrena veraci⁹ patent q̄ʒ ipa
ſibi ſint cognita. Scrutati ſūt ml'to ſtu
dio inquirentes iniquitateſ ſi forte ī xp̄o
reꝑirent aliq̄s vt inuenirēt q̄ ex cauſa accu

ſarent eum ſ ipſi ſcrutātes nō ſemel.ſed
ſcrutinio.i.aſſidua inq̄ſitione defecerūt
q̄a in eo inuenire non potuerūt aliq̄d repre
henſiōe dignū qui peccatum non fecit nec
inuentꝰ eſt dolus in ore eiꝰ.
Illi defecerūt.ſed Accedet ſponte hō xp̄us
ad exequēdum cor altū.i.diſpoſitiōem di
uini cōſilij in patiendo ꝓ ſalute humani ge
neris et exaltabitur deꝰ in reſurrectione.
occiditur vt homo in paſſiōe ⁊ exaltatᷣ vt de
us in reſurrectione.
Defecerūt etiam iudei ab intētione ſua.q̄a
Plage eorū facte ſūt ſagitte paruu-
lorum q̄r nihil nocuerunt ſicut canne qui-
bus paruuli ludūt que nihil nocēt reſurgē-
te enim xp̄o furor eorum euanuit q̄a q̄d vo
luerūt nō impleuerūt et lingue eorū q̄ di-
xerunt cuſtodibus dicite q̄a vobis dormiē-
tibus venerūt diſcipuli et furati ſunt eum.
Infirmate ſunt ad eorum verecundi
am ſi enim dormiebant q̄modo videre po
tuerunt.ſi vero nihil viderūt q̄mō teſtes fue
runt.contra ſe ergo mentientes locuti ſunt.
¶ Cum innotuiſſet xp̄i reſurrectio.et q̄d in
nomine crucifixi fierent miracula Contur
bati ſunt ad ſalutem omnes.i.aliq̄ d̄ om
ni genere qui videbāt iudeos defeciſſe et
intelligebant ad redemptionem ſuam ſan
guinem xp̄i fuſum et omnis homo ſic
conturbatus timuit penam pro peccatis
Illi tales ad xp̄i fidē ꝯuolātes Annūciaue
rūt opera miracl'oſa incarnatōis miſteria
gl'az reſurrectōis et hm̄oi et facta eꝰ itelle
xerūt eſſe diuīa q̄a talia īplere ñ poterat fra
gilitas humana.
Viſo ꝗ reſurrexit xp̄s et aſcendit in celum
Letabitur iuſtꝰ ñ ī ſe ſ ī domio et ſpe
rabit ī domino et ī futuro quādo ꝑuerſi
dānabūtur oēs recti corde q̄les ſūt oēs
qui ꝑ rectas ſemitas domini gradiūtur lau
dabuntur reddentur laudabiles q̄r et do
minū laudant et ab ipſa veritate laudantur
q̄d enim laudabilius q̄z ab ipſo iudice ī cō
ſpectu omnium angelorum gl'ioſe et deſide
ranter audire.venite benedicti patris mei.zc

¶ Pſalmus.LXIIII.in quo prophe
ta videtur conſolari fideles in hoc
exilio per ſpem redeundi in ſupernā
hieruſalem
¶ Propheta in perſona iuſtorum
peregrinantium in hoc mundo
O deus.

Te
creatorem.te redemptorem.
te ducem.te cuſtodem decet hi
nus vt te laudēt qui vel ſpe vel
re ſunt in ſion.i.celeſti beatitudine vbi tibi
reddetur totum votum noſtrum nō
ſolum anima ſed etiam caro iam per reſur
rectionem incorruptibilis facta pro vtroq̄z
tibi reddemꝰ laudes.
Et q̄a ibi reddēdum eſt tibi votum ergo O
domine Exaudi orationem meam vt
poſſim ad te ſine macl'a peruenire ſcio q̄,
ante tribunal tuum omnes homies
comparebunt reddituri ratiōem eorum
que geſſerunt in corpore mortali viuētes.
¶ Neceſſe eſt domine ꝗ exaudias.q̄a Ver
ba iniquorum patrum nr̄orum in iniq̄
tate gentilitatis viuentium q̄ docuerūt co
lere ydola et ritus et mores ſuos preualue
runt ſuper nos dominati ſunt nobis q̄a
nos nati in terra eorum ſecuti ſumꝰ mores
et ritus gentilium quibus ꝓ etate et auctori
tate obediendum erat.ſed tu qui pius es ī
iquitatibus noſtris propiciaberis
temetipſum hoſtiam offerendo pro nobis

¶ Dico propiciaberis et ille.Beatus erit
quem tu elegiſti per gratiam a maſſa ꝑ
ditorum ſeparando et aſſūpſiſti in patriam
celeſtem talis habitabit in celeſti hieru
ſalem quam dicit atria propter amplitudi
nem.
¶ Vere beati tales qui habitabunt in atrijs
tuis.quia Replebuntur.i.ſatiabuntur in
bonis et gaudijs domus tue patrie cele
ſtis cuius gaudia ad liquidum nulla mēs
humana perſcrutari ſufficit. quia nec ocu
lus vidit.nec auris audiuit.nec in cor homi
num aſcendit que preparauit deus his qui
diligunt eū ecce ſanctū eſt tēplū tuū nul
lꝰ ibi admittitᷣ niſi ab oī ſorde purgatꝰ mi

rabile eſt in equitate in quo ſupne beatitudinis gl'a vnicuiqꝫ ſꝫm dignitatem eſt diſtributa.

Quibus bonis vt poſſimꝰ repleri. Exaudi nos deꝰ ſalutaris noſter vt ab iſto exilio et captiuitate ad celeſtem patriā trāſeamꝰ. tu qui ſpes es omnium hoīum. tam poſitoꝝ ī finibus terre q̄ꝫ in remotis inſulis maris

Et merito in te eſt ſpes omniū. quoniā Tu preparaſti predicatores ſicut montes habentes fortitudiem fidei et altitudinē ſanctitatis humiles cōuerſatione. ſꝫ merito celſiores quos miſiſti ad predicandum et docendum omnes gentes et hoc in virtute tua q̄ꝛ ꝑ eos feciſti magna miracula vt magnitudine verbi incredulos conuerterēt et factorum admiratiōe duriſſima corda mollirent.

Et bene potes preparare q̄a tu es Accinctus potentia. i. indutus maieſtate. hūanitas enim diuini verbi poteſtate precincta eſt. vt qđ homo ex ſe non habuit virtus diuina preſtaret qui per illos mōtes. i. apl'orum predicationem conturbas profundum maris. i. gentilium corda et a'iorū potentū ſeculi demerſa profundius. quorū etiaꝫ predicationibus compeſcis ſonum fluctuū eius. ſ. maris et fremitum ꝑſecutionum eorum contra eccleſiam vnde ſequitur Turbabuntur gentes maxime turbate ſunt ad miracula apoſtolorum et caſum ydolorum ſuorum que apoſtolorū potentiā pauere videbunt. et in eorum preſentia reſpōſa denegare et timebunt qui intra mūdi terminos continentur et hoc propter ſigna et miracula apl'orū tua vtute facta et delectabiles facies conuerſos de ꝓſperitate huiꝰ mūdi. et cōuerſos etiā exeuntes de aduerſitate eiꝰ itaqꝫ vtrarūqꝫ rerū exitus delectabit dominus q̄a vndiqꝫ deuotos ꝑ abundantiā ſue largitatis acquirit. Viſitaſti genꝰ humanū tuo aduentu et inebriaſti eā ꝑdicatione apl'oꝝ copioſiſſima et ſaluberrima et locupletationē illius multis modis āpliaſti

Bene dn̄e potes īebriare tuos. q̄a Flumē id eſt miſericordia dī que h̄ flumini comparatur. q̄a nec aliqua ſiccitate poteſt minui. nec potationibus crebris poteſt expēdi repletum eſt aquis. i. donis ſpūalibꝰ. ꝛ nō tantum potaſti ſed etiam cibaſti vt ꝯuiuiū dn̄i in nulla parte eſſet defectuoſum. vn̄ paraſti cibum illorum. ſ. credentiuꝫ corpꝰ dn̄i ieſu xp̄i cuius ſanguinem bibimꝰ ꝛ d̄ eꝰ corꝑe ſaginamur qđ non factū eſt caſu. ſed quoniam ita ab ipſo deo preparatū et diſpoſitū eſt.

Et tu dn̄e Apoſtolos et alios primitiuos fideles q̄ de illo repleto flumine biberunt inebria aqua ſapientie ita replendo vt ſibi et alijs ſufficiant multiplica generatōnes eoꝝ vt ꝑdicatio beata non deficiat. ſed multiplicetur vnde catholica ſēꝑ creſcat eccleſia et in ſtillicidijs. i. guttis cadētibus de doctrina apoſtolorum. letabitur rudis et nouiter credens q̄bus inquit apoſtolus Lac dedi vobis potum non eſcā

Et vere facies q̄a Benedices multitudini fidelium per quam catholica dilatať eccleſia. quā cum coronā nominat. ſig̃ficat eā eſſe collectam ex omni circuitu terre benedices quidē corone acq̄ſite. ſ. anno. i. tēpore gratie in q̊ apparuit benignitas tua ſ. que eſt ab aduentu dn̄i vſqꝫ ad finem ſcl'i. et campi tui. ſ. humiles et fideles vberes fructus afferent

Credentes de deſerto gēntilitatis ad q̊s nullꝰ ꝓpheta fuerat deſtinatus. Pinguedineꝫ gratie ſpūſſancti abundanter recipient qn̄ ad eos apl'oꝝ ꝑdicatio ſancta ꝑuēit et gratia dn̄i ꝑ fidem decori facti ſunt q̊s prius dem incredulitatis macies horrēda turbabat et colles. i. altiores viri ſicut martyres accingentur exultatione q̄a ꝑſtāte domino ꝑueniūt ad eternuū gaudiū. Arietes ouiū. i. apl'i et ceteri ſancti qui doctrine domino duces fuerūt ꝓpl'o xp̄iano induentur exultatiōe gaudentes de fructibus ꝑdicationis et doctrine eoꝝ et valles. ſ. humiles credētes abūdabūt frumēto. ſ. fruge bonorum de q̊ omnes qui dicti ſūt clamabūt

ad dominū laudes dicentes ei.

Pſalmus. LXV. in quo de exultati one reſurrectionis chriſti.

Uox eccleſie

IUbilate deo in effabili leticia de gaudio reſur rectionis oēs habitanteſ ter ram. cōiungite iubilationi bona ope ra in gloriā reſurrectionis ei⁹. omni timore depoſito annūciate alijs deū eē glorio ſū nō ad laudem vrām ſed ad laudem ipſi us omnia referte. Dicite deo o fideles cō feſſione laudis q̄m terribilia opera tua ſcʒ ꝙ cū deus eēs fact⁹ es homo. ꝙ paſſ⁹. tā dem ꝙ mortu⁹ ꝙ reſurrexiſti. dicunť autem hmōi opa terribilia que pfecto dici pōt ama bilia. tum q̄a in ſe incōphēſibilia ſūt. tum vt timeas. ſi enim gaudes ppter predicta et time. ne qō datum eſt humili auferať ſup bo et licet opera tua xpe magna virtute et pietate plena ſunt tamen in hac vtute mentiebantur inimici tui iudei q̄ndo opera tua ſigna admiranda non ſpūiſācto ſed dyabolo aſcribebant dicentes te in beel zebub principe demoniorum illa facere. Ill' ergo relictis in mendacio Omnis homo te adoreꝫ. te veneretur. tibi cō cinat. te predicet ac in nomīe tuo cū cta operetur o altiſſime. Uenite o gē tes p fidem ad xpm et lumīe cordis cogno ſcite opera dei i antiq̄s patribus facta . i nobis eſſe completa qui terribilis eſt ſu per filios hominum terribile eſt cogita re q̄modo vnus reprobatur et alius eligitur terribile eſt cogitare q̄modo deus iudeos ex quibus natus eſt xps dereliq̄t et ad gen tes ydola colentes venit. Ecce opera q̄ ſu perius admonuit intelligere Qui domi nus couertit mare in aridam quādo hebreum pplm p medios fluctus ire fecit et in flumine. ſ. iordanis tranſibant pede ſicco ibi letabimur in ipſo. i. ſicut tūc po pulus iſrael fuit letatus ita in prefiguratio ne predictoꝝ operum vaciter poſt letatus ē pp̄s xpianus. ꝙ pp̄s ille p mare tranſiuit ſe quens xpi baptiſma figurauit in q̄ oīs ama ritudo peccati abluitur. ꝙ vero flumina ſic cis pedibus ſine periculo pp̄s ille tranſmea bat ſignificabat fluenta hui⁹ ſecli ſecure poſ ſe per gratiam tranſire et ad fluenta penitē tie tutiſſime puenire. ⁊ ibi. i. in omnib⁹ operi bus ſic completiſ in nob letabimur in xpo. ſ. deo q̄a in his letanť xpiani

In ipſo dico deo letabimur. Qui domina tur omnibus in virtute ſua propria in eternum hoc eſt pprium eius q̄a lꝫ do minari poſſunt principeſ terrarum non ta men in virtute ſua ſed dei. nec in eternū ocu li eius reſpiciūt ſuper gentes creditu ras vt miſereatur eis iudei vero et alij i creduli iram dei puocantes nō exal tentur in ſemetipſis ſed humilientur ⁊ deprimantur.

Et ideo Benedicite gentes deuꝫ nrūꝫ cōſona pdicatiōe glificate et auditā faci te vocē laudis eius. i. firma credulitate ſuſcipite et alijs predicate vocem illam qua pater de filio dixit in baptiſmo H eſt fili⁹ me us dilectus in q̄ mihi bene cōplacui. quam puriſſimis ac deuotis mētib⁹ oportet audi re vt vnus ac idē credať dn̄s xps q̄ ante ſe cula a patre pgenitus ē ꝯſubſtātial'. ipe etiā ex maria vgine pcreat⁹ dignat⁹ eſt nob fieri in aſſūpta hūanitate ꝯſimil'.

Predicāda et laudanda eſt miſcdia dei. q̄a Ipſe animā meā q̄ peccato mortua fu erat reduxit ad vitā. i. ad xpm et nō de dit in cōmotiōꝫ pedes meos. i. fecit vt non recedam a via recta et operibus boniſ Qō autē a multis piculis liberata ſit ec cleſia in ſuis mēbris oſtendit dicens in per ſona martirum non in pceps dediſti pedes noſtros ſed bene. Probaſti nos aduer ſis et tēptationib⁹ igne tribulatōiſ nos ex aminaſti nō ſicut fenū qō in cinerē vtitur ſed ſicut argentū qō a ſordib⁹ mūdatur Induxiſti nos in carceres induxiſti di co q̄a omnia tua volūtate ꝯſtat eē facta po ſuiſti tribulationes flagella et verbera i dorſo noſtro impoſuiſti homineſ pec catores qui ſic dominarenť ſuper capita nrā vt de nobis ſnīas capitaleſ dare poſſet

¶ Item Tranſiuim⁹ per ignē et aquā
qđ vtriqȝ factū eſt q̄n̄do alios martires ig̃s
abſūpſit et alios aq̄ deuorauit et eduxiſti
nos de igne et aq̄ in refrigerium.ſ.in ſe-
curitatē celeſtis patrie
Unde ſequit̄ Introibo in domū tuā
eterne beatitudinis in olocauſtis.i.me to
tum offerēdo tibi vt nihil in me remaneat
qđ non cōſumat ignis diuinitatis qđ in re
ſurrectione erit q̄n̄ nihil manebit corrupti
bile in carne mea.nihil culpabile in ſpū et
reddam tibi vota mea.i.laudes tuas ſꝫ
ꝑpetuitate tua decātē et cū omni celeſti mi
licia hymnū glīe dicā ſemꝑ.hec ſunt vota et
deſideria que fideles labijs ſuis domi
no obtulerunt.
¶ Reddam etiā tibi vota que Locutum
eſt os meum cum ego in tribulatōe
aliqua vel in aliq̄ neceſſitatis articulo po
ſitus eſſem.
Introibo in domū tuā in olocauſtis qȝ dū
vixero.Offeram tibi meipſum cū me
dulla intimi amoris.et cū acceptabi
li orationis ſuauiſſimo odore ſicut ex
apl'oꝝ traditionibus habem⁹ offerā tibi ī
quit eccleſia boues.i.predicatores q̄ pecto
ra humana feliciter exarātes eoꝝ ſenſib⁹ ce
leſtis verbi ſemina fructuoſa ꝯdāt offerā
etiam hircos fetidos in peccatiſ ꝯuerten
do ad te
Eccl'ia ꝯuertit ſmonē ſuū ad fideles deuo
tos vt exemplo ſue liberationis ampli⁹ con
fidant in dn̄o dicēs. Uenite o vos gentes
qui timetis deū et parate voſ ad intelligē
tiā et audite auribus cordis.et narrabo
quanta bn̄ficia de⁹ fecit aīe mee
Inter ea q̄ fecit aīe mee hꝫ fecit ꝙ clamanti
bus gētib⁹ ad ydola et ad lapides ego Cla
maui puro corde recta ꝯſciētia nō volū
tate ꝑuerſa ad dominū q̄ me fecit et refecit
et exultaui in eo qđ lingua ꝓtuli
Et q̄a puritas in oratione req̄rit̄ ita ꝙ oran
tis anim⁹ nullis cogitationū ſordib⁹ pollu
atur.dicit. Si iniquitatē aſpexi in cor
de meo vt cōplerē eam nō exaudiet do
minus q̄a talis oratio nō eſt exauditōe di
gna.

¶ Propterea ꝙ nō dilexi iniq̄tatē in corde
meo.Exaudiuit me et intendit voci đ
precatōniſ mee et miſertus eſt mihi
Et q̄a ſic exaudiuit me.Benedict⁹ domi
n⁹ qui plen⁹ miſcđia nō amouit nō repu
lit orationē a ſe pie eni aures ei⁹ ſēꝑ iuſto
rū ꝑcibus patēt nec amouit miſcđiam
ſuam a me ſed ampliora miſcđie ſue bn̄-
ficia ab eo ſpero.

¶ Pſalmus.LXVI.in quo ꝓpheta
monet ad laudeȝ dei et ad bene ope-
randum

Deus miſereatur
noſtri errantes reducēdo ad vi
aȝ rectā et benedicat nobis
augēdo in nobis bona ſpūalia et oſtēdat
deus pat̄ claritatē filij ſui q̄ eſt vult⁹ eiuſ
generi hūano per incarnationē vt ab eo ca-
piam⁹ lucē.quē nemo ꝑt videre niſi q̄ clari-
tate ei⁹ ꝑfuſuſ eſt et miſereatur noſtri re
petit q̄a queādmodū illuminatio ſine di mi
ſericordia n̄ ꝑt haberi.ſic nec habita ſine mi-
ſericordia ꝑt ꝯſeruari.
Et ad hoc illuminet Ut cognoſcam⁹ in
pn̄ti vita vbi neceſſaria eſt cognitio viā tu
am.i.filium tuū per quē ꝑuenit̄ ad te.i qua
via nemo errare poteſt niſi q̄ ab ei⁹ regulis
deuiare ꝑſumit.cognoſcam⁹ dico eū oīm
gētiū eē ſaluatorē
Et cū cognouerit te ꝑ fidē Cōfiteātur tibi
pcta ſua accuſādo ſe de eis et ipſꝫ pctis dele
tis cōfiteantur tibi ꝯfeſſione laudis po
puli nō pauci ſꝫ oēs
Quia vō q̄ iā ꝯfeſſi ſūt pcta ſua.formidare
neq̄unt futa iudicia tanq̄ȝ ibi dānādi de ta
lib⁹ ꝓpħa loquēs ait. Letētur et exultēt
gētes q̄ faciē dei ꝯfeſſione ꝑuenire merue-
rūt.et ꝯuertēs ſmonē ad deū ait.quoniaȝ
iudicas in futo iudicio in equitate red-
dēs ſingul' ſꝫm ſua merita hūiliū corda ſanā
do et ſuꝑboꝝ colla ꝯcidēdo et gentes i ter-
ra dirigis faciens eaſ in hꝫ mūdo ꝯfiteri vt
dyabolico neq̄ant errore ſubuerti Cōfiteā
tur tibi populi de⁹ ꝯfeſſione laudis cōfi-
teātur tibi ppl'i oēs q̄niā terra nri cor-

dis q̄ p̄us in infidelitate ꝯſiſtēs ſpinas ⁊ tri
bulos viciorꝫ pferebat expurgatis ſordibus
ydolatrie dat fructū bonorꝫ operꝫ ⁊ pluri
mos fruct⁹ virtutū
Et ideo Benedicat de⁹ pater.ſ.in hac vi
ta multiplicando in nobis virtutes et bene
dicat nos deus filius.benedicat nos
deus ſpiritusſanctus et metuant eum
q̄ eſt vn⁹ in trib⁹ pſonis timore filiali omēs
hoīes de oīb⁹ finib⁹ terre vt ſuſceptam
fidem accurata ſollicitudine cuſtodirent

¶ Pſalmus.LXVII.in quo de ex
ultatione criſti et ruina aduerſario
rum.

¶ Propheta confidenter optans
reſurrectionem criſti in qua diſſipa
rentur aduerſarij eius ait.

Exurgat deus.
id eſt xp̄s a morte et diſſipē
tur inimici eius iudei qd
impletū eſt in diſperſione tyti et veſpaſiani
tollantur metu animi a preſentia dei q̄
vbiqꝫ eſt pn̄s q̄ re pbi in iudicio pn̄tiam xp̄i
iudicātis euadere cupiēt.lꝫ minime poſſint
qui oderūt eū.i.q̄ in ſua ptinacia pſtiterūt
Sicut deficit fum⁹ ſic in ſupbia et elatō
ne ſua deficiant ſicut fluit cera a facie
ignis ſic pereāt pctōres cuꝫ ante dei
faciē in iudicio deducent̄.Et iuſti refici
antur delicijs diuinitatis et exultent po
ſiti in conſpectu dei in clara viſione ei⁹
et delectentur in leticia ſua quā noue
rūt nullo fine claudendā
Propheta ꝯuertit ſmonē ad fideles qb⁹ tan
tam ſpem dedit hortās eos ad laudes dn̄o ꝯ
cātādas dicēs Cātate deo puro atqꝫ fid
li ſemp aīmo laudate eū opa veſtra in glo
riā noīs eius referendo iter facite ei cor
da veſtra purificate pparādo q̄ dignet̄ ipſe
ſctūs dn̄s introire qui aſcendit ſuper oc
caſū.i.mortē a mortuis reſurgēdo cui no
mē eſt domin⁹ abſolute q̄ p̄eſt omni crea
ture.Exultate in interiori hoīe in ꝯſiderati
one premij futuri q̄ erūnas pn̄tis vite miti
gat.ideo etiā exultate q̄a q̄ vos cōturbāt.ſ.
oppreſſores pauperū viduarū et orphanorū
turbabūtur a facie ei⁹.ſ.dei qn̄ dicet ite
maledicti in ignem eternum a facie ei⁹ dico
qui eſt pater et patronus orphanorū
et iudex viduarum.
Iterꝫ propheta cōmendās xp̄m ait.Deus
inhabitat in loco ſancto.ſ.in angelis et
ſanctis viris qui habitare facit homi
nes vnanimes in domo eccleſie q̄ mu
tua caritate ſocianť.q2ꝫ eſt cor vnum et aīa
vna in dn̄o.

¶ Alia commendatio qui.ſ.deus Educit
vinctos de vinculis peccatorum et ſctōs
patres de carcere inferni fortitudinis ſue
robore alligato dyabolo eduxit quos tene
bat ille captiuos ſimiliter etiam eos e
duxit ſoluēdo eorum peccata qui exaſpe
rant et prouocant deum ad iram qui ha
bitant in mala conſcientia carnis vo
luptatibus dediti.talium enim miſeretur a
liquando deus et deducit eos a iugo ac ſer
uitute dyaboli.

¶ Uere domine educes vinctos Cum
te ipſum o deus manifeſtum oſtēdes
hominibus ⁊ fideles in operibus tuis pi
etatem potentiamqꝫ cognoſcentes ad te ꝯ
uertentur et cum deſertis iudeis pertrāſi
eris in deſertum gentilitatis vbi multos
abſolues pctōꝝ vīculis alligatos.tūc Mo
ta eſt terra.i.habitatores terre excitati ſunt
ad fidē et hoc q̄a celi.i.apli diſtillauerūt
a facie habitantis in eis.doctrinā ſalutarē
miracula plurima et magna facientes fa
cie dico dei veteris legis et antiq̄ teſtamēti
Pluuiam doctrine et gratie tue volūta
riaꝫ.i.gratis datā ſine aliquo merito ſegre
gabis hereditati tue populo iſraelitico
cui preſentialiter pdicaſti que hereditas in
firmata eſt.i.excecata.quia noluit recipe
re verbum tuum tu vero perfeciſti eaꝫ
ſupplendo locum eius de gentibus.vnde le
gitur Animalia tua.i.gentes que dicun
tur animalia.tum q̄a indomite.tū q̄a ſine le
ge.tū q̄a veluti irrationabiles cultū diuinū
et honorem irrationabili creature impende
bant hitabunt in hereditate.ſ.eccl̄ia tua
quia vna cuꝫ iudeis fiet hereditas tua cum
pre religiōis cultum te miſerante pcepint ha

bitabūt quidē nō meritis ſuis nec ſua vtute ſed q̄a in dulci miſericordia tua ab eterno preparaſti ħ pauperi .i. pp̄lo gētili ad te conuerſo et diuitijs ſuperbie carenti

Ad quarū gentiū conuerſionē. Dominus dabit euangelizantib⁹ vtriuſqз teſtamēti ſcientiā ⁊ ita euāgelizare in virtute mł ta. vbo doctrine. ſanctitatis exēplo. et miraculoꝝ immēſitate. Rex virtutū .ſ. angeloꝝ et poteſtatū dilecti filij ſui. et ſuper omnia ſemperqз dilecti dedit filio ſuo. diuidere ſpolia .i. ipſos a dyaboli captiuitate ereptos ordinando eos in diuerſ ordinibus qđ et fecit cōſtituēs in opus miſterij in edificationē corꝑis ſui alios apl'os. alios pphetas. alios euāgeliſtas. alios doctores. q̄ ordinū varietas et officioꝝ diſtributio ordiatur ad ſpecioſitatem domus eccleſie ſicut ſpecioſum eſt corpus diſtributione mēbrorum.

Faciet et hoc. q̄niam. Si vos fideles qui eſcatis a ſtrepitu et operibus ſeculi meditātes diuinarū ſcripturarū ſacramenta que continent inter duo teſtamenta et in eis delectemini ſuſtulerūt vos penne .i. vtutes q̄bus ad celū celerit volare poſſitiſ penne dico colūbe deargētate .i. eccl'ie q̄ talis dicit q̄a innocentiam habet colūbe et diuini eloquij argēteo candore reſplendз. cuius eccleſie ⁊ cuiuſcūqз mēbri ei⁹ vltima in ſpecie auri clarificata replendent. quia poſtqз de ħ mūdo diſceſſerit ſupra aurum eius grā lucebit

Et hoc etiā faciet nob domi⁹ q̄a Dum celeſtis rex xp̄s poſt aſcenſionē in celum diſcernit ordinat et diſponit reges ſanctos prelatos qui bene regant et ſe et alios ſuper eccleſiam ipſi et alij eoꝝ predicationib⁹ ad fidem xp̄i ꝯuerſi p fidem et baptiſmū ſuper niuē dealbabūtur in ſelmō qđ vmbra interpretatur .i. in vtute xp̄i et obūbratione ſpūſſancti q̄ mons ſelmon in q̄ eſt plenitudo gratie et vmbra nobis fit et refugiū contra eſtus huius ſeculi eſt mons xp̄us q̄ eſt mons piguis ex q̄ ppetua et ſuauia fluēta deſcendūt q̄ aq̄s habet irriguas et celeſti ſuauitate cōditas.

Mons coagulatus eſt xp̄us ppter paruulos nutriendos q̄ nō eſca corpulēta ſed coagulato lacte potādi ſūt q̄s lacte tenerioris doctrine paſcit et nutrit eſt etiā mons pinguis q̄a fertilitate ſua ſemp vberrim⁹ et ppter maturos q̄s pane ſolidioris doctrine cibat. et conuertens ſmonē ad iudeos reprehendens eos qui xp̄m purū hominē eſſe credentes dicebant illum aliquem pphetarū eſſe dicit vt quid vos iudei ſuſpicamini montes coagulatos .ſ. viros ſanctos pphetas vt montem xp̄um nihil diſtare ab eis credatis falſe creditis q̄niam et ſi alij pphete ppter vtutum excellētiam ⁊ operum ſoliditatem mōtes coagulati dicant. nō attīgit tñ ad celſitudinē illius mōtiſ qui eſt ī vertice montiū

Nō ſuſpicamini ħ iudei. q̄niā xp̄s ſol⁹ ē ille Mōs in quo beneplacitū eſt domino habitare in eo pſonaliter et inhabitabit in eo inſeparabiliter in aliiſ vero mōtibus .ſ. ſanctis habitabit per gratiā vſqз ducat eos in finem .i. in ſe deum contemplandum.

Licet alij ſancti cōparabiles nō ſint altitudini xp̄i q̄ eſt mons montiū. ſctūs ſctōꝝ. rex regū ⁊ dñs dñantiū. nihilomin⁹ copulati caritate ſunt. Currus dei quez ille velut auriga inſedit. ⁊ ad voluntatis ſue miniſterium ſalutari lege moderatur et regit. curruſ dico decem milibus multiplex .i. ex infinita numeroſitate omnium credentium poſuit finitum pro infinito. que in numero milia ſunt letantium et hoc q̄a deus eſt ī eis q̄ magne exultationis eſt cumulus et bonorum omnium dulcedo mirabilis. et quare in eiſ q̄a obſuāt mādata dei q̄ data ſūt ī mōte ſinai ſctō Propꝫ ħa ꝯuertēs ſmōз ad xp̄з ait. Aſcēdiſti o xp̄e in altū ſup oēs altitudines ac honores. ſup oēs celos ad dexterā patris et libatos ſctōs p̄res a captiuitate dyaboli pduxiſti ad celos et accepiſti dona a p̄re diſtribuēda hoīb⁹ Inter alia dona inſup accepiſti q Qui nō credebāt pri⁹ deū inhitare poſſe mortalib⁹ ſic gētileſ q̄ deū ībitare int̄ hoīeſ ñ credebāt per grām ſanctiſpūs inhitantur ab eo.

Propheta puidens tantā misericordiam
dandam hominib⁹ plenus leticia dicit. Be
nedictus domin⁹ ſit cūctis diebus om
niqȝ tempore a fidelib⁹ laudet qui aſcē
dit in altū duxit captiuitatē dedit do
na hominib⁹ et pſpeꝝ iter faciet no
bis aſcendendi q̄ ipſe pceſſit deus ſalu
tariū nrōꝝ .i. ſaluationū noſtrarūȝ. q̄a
de pluribus periculis liberat. null⁹ ergo de
proſpero itinere dubitet cui dux ſalutaris ē
dn̄s xp̄us.

Merito dicitur deus ſalutariū noſtrorum
quoniam Deus eſt deus habens ptā
tem ſaluandi q̄ſcunqȝ voluerit. q̄ ppt ipē
nos ſaluos fecit qui p nobis mori dignat⁹
eſt. et q̄a diceret aliquis quomō morimur
ſi ſumus ſaluati. reſpōſio eſt duplex ſc̄m du
plicē intellectū huius lrē. pmo non dedigne
ris ſi moreris. q̄a ipſius domini q̄ ſine pec
cato fuit exitus ab hac vita non alius fuit
q̄ȝ mortis Secundo noli diffidere ſi mo
reris ſed ſpera q̄a exitus domini q̄ reſur
gendo a morte exiuit fuit exitus .i. deſtru
ctio mortis. q̄a per mortem ſuam mortē de
ſtruxit. vnde ſicut ipſe inde exiuit et nob exi
re dedit ſpe enim ſaluati ſum⁹

Licet Deus poteſtatē habeat ſaluos faci
endi pereuntes. q̄a tamē iuſtus eſt confrin
get capita inimicorum ſuorum auto
res .ſ. iudaice ſeditionis .ſ. principes ſacerdo
tum et ſeniores iudeorūȝ ꝯfringet etiā ver
ticem capilli .i. excellentiā et elationem .ſe
ctas .ſ. hereticoꝝ q̄bus eleuabantur et ſuper
biebant perambulantium. dico .i. perſe
uerantium in delictis ſuis

Quoſdam dn̄s cōfringet et q̄ſdaȝ etiam cō
uertet. q̄niam Domin⁹ dixit ex baſan.
q̄d interpretatur ſiccitas .i. de humano gene
re. q̄d ſiccitas poſſederat ariditate peccati. cō
uertā ꝯuertā pfecto mltos de gētilitate ad
viriditatē ſuā duȝ illi fluuios ſalutis infu
dit conuertam in profundum maris
etiam de eis qui in viciorum profūdo iacēt

Propheta admirās conuerſionem aliquo
rum que fiet per xp̄um conuertens ſermo
nem ad ipſum ait. ita conuertes eos qui
ante gradiebantur in voluptuoſo mari. vt
qui prius erant inimici fiant.

Pedes tuus qui portet te predicando et
pro nomine tuo certando vſqȝ ad effuſio
nem ſanguinis et ita vt de inimicis tu
is fiant optimi predicatores. qui veluti ca
nes pro te domine clamoroſis latratibus
contra hoſtes inuigilent et domum eccle
ſie tue cautiſſima ſagacitate cuſtodiant. et
hoc non a ſeipſis habebunt. ſed ab ipſo do
mino qui amara mutat in dulcedinem. tri
ſticiam vertit in gaudium. egritudines dte
ſtabiles in ſalutē

Inde aliqui ita mirabiliter conuerſi ſunt
ad te o xp̄e. quia Viderunt ingreſſus tu
os quibus veniſti in mundum et vixiſti in
eo. videlicet incarnationem. veſtigia predi
cationis quibus innocenter in hoc mundo
ſanctis greſſibus ambulaſti miraculorum
imenſitatē ſanctiſſimā vitā ſplēdidiſſime ꝯ
uerſationis exēpla. ingreſſus dico regis
mei qui habitat in ſancto tēplo ei⁹ .ſ. in
corpore eius in quo eſt plenitudo diuinita
tis. quam perfidi videre non poterant.

Conuertentur etiam Principes .i. apo
ſtoli qui poplꝫoꝝ credentiū principes fue
runt preuenerunt eos. q̄a prius creden
tes et ſe alijs fidei et bone operationis exem
pla dederūt et hi nō ſoli ſed coniūcti mltis
alijs ſua predicatione cōuerſis laudes
domini non voce tantum ſed bonis actib⁹
perſonantibus. et ne crederes femineuȝ ſe
xū ꝯtēptū. ſeq̄r in medio iuuēculaꝝ pma
etate florētiū q̄ tipana ſua h eſt corpis tēſi
onē ad dei laudes gl'amqȝ vterūt maceran
tes ſe ieiunijs carnis afflictiōe gaudētes

Propt̄ h oīa bona a deo ſuſcepta Vos fi
deles benedicite deo nō p diuerſa ꝯuē
ticula paganoꝝ nec p hereticoꝝ ſpelūcas ſȝ
in eccleſijs vbi eſt loc⁹ bn̄dictionis vbi re
cta eſt fides et recta ꝯfeſſio. q̄ eni extra eccle
ſiā ſūt. deuȝ digne laudare non poſſunt

Benedicite dico De fontib⁹ iſrael .i. d
doctrina xp̄iana quā gentib⁹ apl̄i infuderūt
fons religionis inde ad ceteras natōnes e
manauit ab apoſtol' ergo doctrinā et exem
plū ſumite. q̄s dn̄s fontes doctrine ex iſrael
xp̄s prius elegit.

¶ Inter q̊s fontes ſiue eccleſiarū p̄ncipeſ
eſt paulus de tribu bēiamin ortꝰ apl'o-
rū nouiſſimꝰ tēpore adoleſcētie vocatꝰ et
cōuerſus qui raptus eſt vſq; ad tertiū ce
lum. Ibi etiam inter principes in eccle
ſia conſtitutos ſunt p̄ncipeſ iuda .i. apoſto
li ſancti q̄ deſcenderūt de tribu iuda d̄ qua
natus eſt xp̄s et cognati eiꝰ et principes
zabulon. et p̄cipes neptalim .i. apo-
ſtoli ſancti deſcendentes de tribu zabulon ⁊
tribu neptalim.

¶ Propheta accepto tā̄ ineſtimabili munere
ad patrem cōuerſus dicit. Manda deus
pater virtuti tue .i. xp̄o. q̄d h̄ ſcʒ ꝙ confir
met id q̄d ipſe deus operatus eſt in
nobis nos docendo. reſurrectionem ſuā
manifeſtādo. ſpūm ſc̄tum mittēdo vt fides
quam nob donare dignatꝰ eſt firma ſtabi-
liſq; ſemꝑ maneat.

Quod opatus es dico. incipiēdo A templo
tuo in hierl'm ibi enim xp̄s ꝑſonalit̄ p̄di-
cauit ibi ſpūm ſc̄tum ſuꝑ apl'os miſit. q̄bꝰ
apl'is et alijs diſcipul' ꝯformatis et fidem cō
ſtāter p̄dicātibꝰ ꝑ orbem mlte gētes ꝯuerſe
ad xp̄m reges et p̄ncipes dederūt mlta ⁊
mag̃ munera ad edificatiōem ecclīarum ⁊
ſuſtētatiōem miniſtrorum in eis

¶ Propheta nūc ꝯuertit orōnem ſuam vt de
us fidei hoſtes ſua v̓tute compeſcat. videlʒ
tyrānos et hereticos dicēs Increpa com-
peſce feras .i. tyrannos gētiles p̄ncipes ro
manos q̊s feras nomīat ꝓpt̄ crudelitatem.
vn̄ ſepe dabāt feris martyres deuorādos
arūdinis v̓o q̄ p̄ncipes romani vēto va-
ne glie mouebant̄. compeſcēda ē etiam cō-
gregatō thaurorꝫ .i. hereticorꝫ q̄ ſūt cerui
coſi indomiti q̄ erecta ceruice ſeducunt ani
mas innocētes. et ad ſuum gregem trahunt
q̊s infelici ꝑſuaſiōe decipiūt. int̄ q̊s leues ad
ſeducēdum ſūt vacce populorū .i. muli-
ercule vel muliebrit̄ viuētes ducti volūtate
leuiſſime q̄ ꝑ fidem doctores tā̄q̄m thauroſ
ſequūt̄. horum autem tyrānorum et hetico-
rum ſtudium eſt vt ꝑ tormenta aut dolos
aut blādimēta ſeparent et auertāt a vi-
tate fidei eos q̄ mag̃ q̄m argentū in forna
ce ꝓbati ſunt .ſ. catholicos doctores Diſ
ſipa gentes .ſ. hereticos et alios eis ꝯſen-
tientes que bella volunt ſeditiōes com-
mouētes aduerſus eccleſiam q̄d fiet. quia d̄
egipto .i. de mūdo peccati nigredine tene-
broſo venient legati .i. apoſtoli qui pacem
mundo attulerunt dicentes. genus huma-
num deo patri reconciliatum eſſe ꝑ xp̄um.
venient dico ad conuertēdum populos d̄
tenebris peccatorum ethiopia .i. gentilitaſ
denig̃ta peccatis. preueniet manus .i. vi-
dictas dei deo reconciliata per fidem ad
gratiam. quia prius credet q̄m deus vindi
cet de ea.

¶ Propheta exultans de hac gentium ꝯuer-
ſione ad deum inuitat omnes fideleſ ad lau
dem dei dicens. Regna terre .i. omne ge-
nus hominum cantate deo cum purita
te mentis et pſallite domino bene ope-
rando ad laudem eius q̄ ī monte oliueti q̄
eſt ad orientem aſcēdit ſuper omnes celos
Et quia poſt aſcenſionem pꝰ paululum vē
turus eſt ad iudicium dicit propheta ꝙ tūc.
Vocem ſuam virtuoſam faciet vt ad
vocationem ſuam omnes homines reſuſci
tent̄. et q̄a tantus eſt. vos omnes homines
date gloriam deo regnāti ſuꝑ omnes vi
dentes deū cuius magnificentia et vir
tus apparebit in ſanctis apoſtolis et alijs
viris perfectis q̄ aliquando nubibuſ com
parant̄ q̄a non ſolus veniet ad iudicium. ſʒ
cum ſenioribus ꝑpl'i ſui.

Unde ſequit̄. Mirabilis deus in ſc̄tiſ
ſuis q̊s pꝰ mltas tribulatōes euexit in ſub-
limitate celorum deꝰ popl'i xp̄iani dabit
plebi ſue fragili et īfirme virtutē reſurre-
ctōis et fortitudinē īmortalitatis quā
ī ſua carne ꝓmiſit ꝓ tātis gꝰ bonis a dō nob
ꝓmiſſ dicamꝰ noſ cum ꝓpheta gratias agē
tes illi benedictus deus

¶ Pſalmus. LXVIII. in quo de paſſio
ne chriſti Vox filij ad patrem ex
perſona humanitatis.

SAluū me fac deꝰ
nō rogat vt differat̄ paſſio q̄ genꝰ
hūanū redīere d̄creuerat ſʒ vt n̄ diu retīeret̄
ī morte q̄nīā aq̄ .i. ſeditiōes ⁊ ꝑſecutiōeſ ꝑpl'i

iudeoꝝ intrauerunt vſq; ad animam
meā in tantū enī ſeuierūt in me vt auferrēt
vitā meā
Saluū me fac oro deuſ. q̄niā Infixus ſū
in limo ꝓfundi captus ſuȝ. cōprehenſus
ſuȝ in manibus iudeorū qui ſunt limus. id
eſt corruptio ſm cōmunem naturaȝ huma
nitatis que de limo formata eſt. ſed dicūtur
limus ꝓfundi propter ſceleratā et profūdā
iniquitatem eorum et non eſt ſubſtātia
id eſt carnis virtus per quaȝ exinde euadā.
niſi tu ſalues.
Ueni in altitudinem perſecutionis inſa
nientiū iudeorum et ſeditio cōcitata per
eos demerſit me in morē.
Et de hoc non ſūt excuſabiles. q̄a ego cla-
maui oſtendendo ea non eſſe facienda que
mihi faciebant. et hoc Clamās laboraui
q̄a non audiebar a perfidis rauce facte
ſunt fauces. i. ſimiles rauco. q̄a a paucis
exaudiebar defecerunt oculi mei carna-
les qui in morte extincti ſunt dum ſpero
in deum meum qui me cito reſuſcitabit.
Conſequenter plangens multitudinē per-
ſequentiū ait. Multiplicati ſunt ſuper
capillos capitis mei. qui oderūt me
ſine cauſa gratis oderunt me quoniam ſi
ne vllis offenſionibus ſine merito perſecuti
ſunt me.
Et nō tantum ſunt multi. ſed Confortati
ſunt per herodeȝ ⁊ pylatuȝ et fortes facti
ſunt inimici qui me perſecuti ſūt in-
iuſte in qua tribulatione exoluebam pe
nas pro his que non rapui. i. pro peccatiſ
que non perpetraui. ſed p̄mi parentes rapu
erunt et ego pro eis ſuſpenſus ſum. Unde
ſequitur.
Exponens propter que paſſus eſt ait. tu ſā-
cte pater Scis inſipientiam meorum
a me luendam et delicta ſcienter facta me
orum que in me ſuſcepi delenda a te nō
ſūt abſcōdita delictoꝝ enī fui ſuſceptor. n̄
cōmiſſor. Et q̄a talia nō mea culpa pati
or. o dn̄e pcor. Ut nō fruſtrētur ſācti pr̄es
ꝓphete et alij iuſti q̄ detinent̄ in īferno qui
expectāt educi ꝑ me. q̄d fieret ſi nō reſur-
gerē ⁊ ideo Domīe virtutū cui nihil īpoſ
ſibile eſt nō alit̄ eueniat q̄ȝ ſpūſſctūs ꝑ eoꝝ
ora ꝓdixit Nō cōfūdātur ſuper me mo
rientē. i. nō hūanas inſultatōes de mea dor
mitiōe ſuſtineāt qui te requirere cōpro
bātur deꝰ iſrl̄. i. videntiū deū. Merito
nō debent cōfundi in paſſione mea q̄ te ex-
pectāt q̄niā nō ꝓ culpa mea Suſtinui op
ꝓbriū crucis. ſed vt volūtatē tuā explerem
et cōfuſio. ſ. cōſpui. alapis cedi. velato vul-
tu derideri ⁊ tandē dignꝰ haberi cū latroni
bꝰ crucifigi cooperuit faciē meā
Et exequēſ paſſionē ait. Extraneus factꝰ
ſū fratribꝰ meis. i. iudeis q̄ erāt ei ſāgui-
nis vicinitate coniūcti. q̄bus extraneꝰ factꝰ
eſt q̄n ei credere noluerūt et peregrinꝰ eiſ
dē iudeis filius ſinagoge matris ſue. ſina
gogā autē matrē dicit. de qua ortꝰ eſt duȝ in
iudea gente naſci dignatus eſt. q̄bus fratri
bus ꝑegrinus fuit q̄n eū non receperūt. ſed
potius abiecerūt eū dicentes hūc neſcimuſ
vnde ſit. Ideo peregrinus eis factus ſum
Quoniā zelꝰ ſiue amor domꝰ tue totuȝ
me ſibi vendicauit et abſorbuit. vn̄ q̄a do-
mus tue gloriam zelans ꝑſecutꝰ ſuȝ in eiſ in
iq̄tates eoꝝ eijciendo vendentes et emētes
in templo indignati ſūt ꝯ me. ⁊ machiati ſē
mihi mortē et opprobria que iudei exꝓ
brauerunt tibi miracula q̄ ego tua v̄tu-
te faciebā attribuendo virtuti demonū ce-
ciderūt ſuper me quia occaſione mira-
culorum que tua virtute operabar. iudei q̄
ſierūt mortē meam dicētes. q̄d facimus q̄a
h homo multa ſigna facit ⁊c̄.
Propter h̄ erga eōs iratū me nō oſtēdi vo-
lens me de eis vindicare ſȝ ꝯſtitia q̄ſi pallio
Cooperui me q̄ cū ieiunꝰ eēm ab ill̄ nō
potēs aliq̄s mihi incorꝑare de eiſ et factū
ē in opꝓbriū irriſiōis et detractōis mihi
ſēꝑ enī boni mal̄ oꝓprobrio ſūt q̄n minīe eo-
ruȝ ſcelerībꝰ acq̄eſcūt dū illis ſtudioſe ꝯtra-
bunt quibꝰ nulla ſocietate iungunt̄. Et po
ſui veſtimentum meum cilicium. id
eſt triſticiā oſtendi faciēs me ſimileȝ illis q̄
veſtiunt̄ cilicio. ſ. penitentibus. nuſq̄m̄ eniȝ
legitur dominum vſum fuiſſe cilicio et fa-
ctus ſum illis in parabolaȝ de q̄ fabu-
las ſuas irriſorias facerent.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - Univ. im. A. Mickiewicza w Poznaniu

Unde ſequitur. Adverſum me loque-
bantur in publico vbi conueniebat cō-
uentus plurium ꝙ mihi inſultabant et po
tatores vini in tabernis in deriſionē me
am conuertebāt cātus ſuos
Illi ita ſeuiunt contra me Ego vero ora
tōnem meam ad te dirigo quia iurgijs
hominum nō inflamatis rixis ſed pijs ora-
tionibus obuiandū eſt ꝓ eis vt conuertan-
tur. et quia ad te oro exaudi me. quia nunc ē
tempus beneplaciti. ſ. gratie qđ tu deꝰ
pater humano generi per me ſubuenire di-
ſpoſuiſti. tempus qđ vincit omnia ſecl'a tē
pus qđ mundū reparauit labentē tempus
quod eternitatem attulit et ſalutem.
Tempuſ quidem preparatū fuit a te. nō me
ritis hominum. ſed In multitudine mi
ſericordie tue. nā ſi multitudo miſericor
die non fuiſſet nequaq̄ꝫ redimi poteramus
obnoxij. non enim paruū miſericordie fuit
que tam ingentia peccata ſuperauit multi
tudo quidem fuit delicti ſed multo nume-
roſior miſericordia illa que vicit et quia iaꝫ
o deus pater tempus beneplaciti eſt. exau
di me in veritate ſalutis tue. i. in perfe
cta reſurrectione quam in veritate pollicitꝰ
es per prophetas. Eripe me de luto vt
non infigar. i. eripe per accelerationem re
ſurrectionis vt non putrefiam in ſepul
cro libera me ab his. ſ. iudeis q́ oderūt
me quorū odia reſurgēte xp̄o fruſtrata va
nuerunt et de populo iudeorū q́ ꝓſūdꝰ
erat ex malignitate cōſilij et ſeditionibꝰ tur-
bulentus Non me demergat
tempeſtas aque. id eſt paſſionis mee vt
diu detinear in morte nec abſorbeat me
profundū terre ī ſepulcro vt corpꝰ meū ī
eo putreſcat. nec puteꝰ libi patr cū ad eū de
ſcendrit anima mea claudat ſuper eum
os ſuū vt inde nō exeat ſꝫ cito redat ad cor
pꝰ et reſurrectio cōpleat.
Expoſitis periculis orat dicens. Exaudi
me domine quoniam benigna ē mi-
ſericordia tua ſemperqꝫ ad benefaciendū
parata ſ̄m multitudinem miſeratio
nū tuarū reſpice in me.
Et ne auertas faciem a puero tuo. ſcꝫ
xp̄o q́ puer dicitur. tum propter innocētie
puritatem. immunis enī fuit ab omni pc̄to
tum quia in humilitate carnis apparuit ve
lociter exaudi me non differas reſurre-
ctionē meā vſqꝫ ad cōmunē omniū reſurre
ctōnem quoniam tribulor precesſit affli
ctio ſequat̄ velox miſc̄dia tua
Ergo Intende anime mee conſiderans
qua innocentia tibi ſeruierit et libera eaꝫ
non rogat vt differatur paſſio. ſed vt cita re
ſurrectione glorificetur non tantū ꝓpter me
ipſum me libera ſed etiā ꝓpter inimicos
meos eripe me vt videntes me reſurgē
tem tertia die confundantur vel cōuertan-
tur ad te.
Merito exaudire me dēs. q̄ꝛ iaꝫ Tu ſcis q̄
re in aſſumpta carne iſta ſuſtineo imꝓpe-
rium mihi illatum in verbiſ turpibꝰ ꝛ in
iurioſis confuſionem meam quādo ca
ptus ſū ad modū latronis et ignominiaꝫ
meam in ſputis in alapis ꝛ flagellis mihi
illatis. quare autem iſta ſint mihi illata tu
ſcis.
Exaudi me dico vt punias inimicos meos
quoniam In conſpectu tue diuinita-
tis ſunt omnes qui tribulant me pro
voluntate tua potes eos punire quā tamē
tribulationē ſponte ſuſtineo q̄a imprope-
riū ipſorū preſciens illud cor meū volū-
tate expectauit et miſeriā etiaꝫ mortis li
benter accepit. deſiderio enī deſiderauit hoc
paſca manducare.
Et ſuſtinens iſta. Expectaui qui ſimul
contriſtaretur et non fuit de tanta m'
titudine iniquoruꝫ q̄s aut cōpaſſus dolori-
bus meis. aut extitit conſolator ſꝫ oēs leti
ſcelus ꝑegerūt.
Qui conſolaretur et non inueni. ſed Dede
runt in eſcā meā fel et in ſiti mea po
tauerūt me aceto ꝙ impletū fuiſſe ī euā
gelijs legimus.
Predicit penā iudeorū dicens. Fiat men
ſa eorū in laqueū hoc impletū eſt quan
do ipſis celebrantibus in hieruſalē conuiui
uꝫ paſcale. circūdati ſunt a romanis et con-
cluſi ſicut aues in laqueo et in retributi
ones penarū debitarū propter mala illata

xp̄o et in ſcandalum ruendo de malo in
malum.nam fame et peſte et gladio percuſ
ſi ſūt in illa obſidione.

¶ Predicitur pena cecitatis iudeoꝝ. Ob
ſcurentur oculi eorum ne videant
verum ſolem iuſticie nec legis ſacramenta
intelligant.nam qui intendere noluerūt dū
poterant ipſa illis optaẜ merito pena ne vi
deant.et dorſum eorum ſemper īcur
ua nimio delictoꝝ pondere ꝑgrauatuꝫ. Ef
funde domine ſuper eos vindictā tu
am in preſenti.et furor indignationis
tue cōprehendat eos in futuro iudicio

¶ Fiat habitatio eoꝝ deſerta qđ imple
tum eſt in euerſione hieroſolime ciuitatis
ꝑ romanos et in tabernaculis eorum
non ſit ex numero illoruꝫ qui inhabitet
in tēplo ⁊ in palacio regio

Propheta aſſignās cauſam omnium illo
rum malorum dicit. Quoniam xp̄m filiū
tuum quem tu non ꝓ culpa ſua percuſ
ſiſti paſſibilitate et mortalitate que pena eſt
humani generis ꝓ redemptōe et ſalute om
nium ipſoꝝ percuſſiſti.iudei ex malicia per
ſecuti ſunt.et ſuper dolorem vulneꝝ
meorum qui erat de eorum peccatis ⁊ per
ditione addiderunt mihi mortem q̄ vene
nerā pro ſalute multorum Permitte eoſ
addere iniquitatem iniquitati ruere ď
vicio in vicium et non intrent in viam
veritatis que duxit ad vitam eternā De
leantur de libro viuentiū per finalem
reprobationē et dānationē eternam.nō aūt
dicunẜ delendi q̄a ibi ſcp̄ti fuerint. quia qui
abſolute ibi ſcp̄ti ſūt nunq̄m deleẜ eterna
p̄deſtinatiōe ſolidati.ſed q̄a ibi ſcriptos ſei-
pſos iudicabāt.ſeq̄t.et iuſtoꝝ ordini nō
interponantur.

Illi ſūt tales. Ego ſum pauper q̄ cum di
ues eēt ꝓ omnib⁹ paupꝫ factus eſt vt diuiti-
tiarum ei⁹ participes efficeremur.et etiā ſū
dolens ꝓ omnibus ipſe enim dolores no-
ſtros in ſe tulit et ſalus tua.i.diuinitaſ tua
ꝑ quaꝫ fidelibus medicina ꝯferẜ me ſuſce-
pit reſuſcitando a morte.

Et q̄a ſalus tua me ſuſcepit Laudabo i
me et in mēbris meis nomen tuum cū
exultatione et magnificū predicabo
eum.per mēbra mea et laudabo eū.

Et laus illa mea placebit deo ſupꝫ om
nibus ſacrificijs legis in q̄ mos erat vt pro
peccatis vitulus vni⁹ anni offerreretur.qui
iam cornua ꝓducebat et vngulas

¶ Placebit laus mea ſuper vitulū ꝛc.ideo
Videant pauperes et intelligāt ꝙ ob-
latio deo accepta in mente eſt.in q̄ paupꝫ eq̄-
tur diuiti nō in exterioribus rebus.et ideo le
tentur et ad paupes cōuerſus ait. O pau-
peres hoc intelligentes querite dominū
ꝑ deſiderium pedibus fidei ſpei et caritatis
et viuet anima veſtra vita gr̄e h et vita
glorie in futura vita

Querite dn̄m. Quoniaꝫ exaudiuit do-
minus omnib⁹ temporib⁹ pauperes q̄ q̄
runt eum et vinctos ſuos q̄.ſ.legib⁹ vin-
ciunẜ ſiue alliganẜ nō deſpexit ipos enī li
berat a laqueis carnalibus q̄s ſuis regulis
ꝯnexos agnouerit.

Quia ergo ita eſt. Laudent illū celeſtia
terreſtria et omnia in mari natantia
et omnia que in eis ſunt hec laudant
deum dum ex eis laudatur creator eorum.

Hinc etiam laudandus eſt deus Quoniā
deus ſaluam faciet eccleſiam que illuꝫ
mente ſpeculatur in eternuꝫ q̄ hic multis ꝑ
ſecutionibus multis fatigatur anguſtijſ et
edificabūtur ciuitateſ.i.eccleſie particu-
lares iude.i.xp̄i q̄ ex origine iude carnis ꝓ-
pagatione deſcendit.

Et inhabitabunt ibi in ſion fideles et he
reditate acquirent eā vt poſſideant eaꝫ
in eternū q̄n ad hierl'm eternā dn̄i miſerati-
one ꝑuenerint.

Et nō vna generatio ſola iuſtoꝝ habitabit
in ea.ſed ſucceſſores.ideo ſequitur. Et ſemē
i.imitatores ſeruorū.i.ap̄lorum et diſcipu
lorum xp̄i poſſidebit eam eternaliter ⁊ vni-
uerſaliter omnes qui diligunt nomen
eius habitabunt in ea .ſ.ciuitate celeſti
eterna felicitate gaudētes.

¶ Pſalmus.LXIX.in quo monet
vt in ſolo deo confidamus et glori-
emur.

Vox ꝓphete in perſona generalis to
tiuſ eccl'e que i p̄ſēti pacē perfectā
hr̄ē. nequaq̄ꝫ valet. ideoqꝫ i anguſtijſ
et calamitatibꝰ hꝰ vite poſita diuinū
implorat auxiliū dicens.

Deus qui ſoleſ iuuare in ad
iutoriū meū intende ꝯ ꝑicu
la et ne inimici ꝑualeāt mihi ad
adiuuādū me feſtīa q̄a ſi tardet miſc̄dia
ḡuiora creſcēt ꝑicula.

Eccl'ia emendationē poſtulans inimicorūꝫ
ſuoꝝ ait. Confundantur. i. de peruerſita
tibus ſuis turbent̄ et reuereātur. i. formi
dēt ne ꝑ leſa iuſticia penaſ icurrāt qui que
rūt aīaꝫ. i. vitā meā ꝑdere Auertātur re
trorſū. i. a ꝓpoſito ſuo malo. et erubeſcāt
ne poſſint implere q̄ꝺ moliunt̄ qui volūt
mihi mala.

Auertātur ſtatī vt a ſuo ꝓpoſito erube
ſcētes velocit̄ ſeu cōpellant̄ abſcedere qui
dicūt mihi irriſione euge euge. i. gaude
gaude.

Orās ꝓ iuſtis ait. Exultēt et letētur i te
in q̄ eſt eſt lux et nō in alio qui querūt te
ꝯfitētes te magnificū ⁊ liberaliſſimū
in dādo ꝯfidētibꝰ veniā qui diligūt filiū
tuū memores ſaluationis ſibi a deo colla
te per eum.

Vox populi xp̄iani Ego vero egenꝰ ſuꝫ
egenꝰ ꝯtinue grām diuinitatis expectās et
pauper ad bn̄ficia tua ſuſcipiēda auide ꝑ
perās deus adiuua me a tribulatiōe mū
dana vbi cū vicioꝝ aduerſitate pugnamuſ
tua miſeratione liberādo Adiutor meuſ
in neceſſitatibꝰ et de hac ſeculi clade libera
tor eſto domīe. et q̄a nō eſt alia mihi ſpeſ
ideo domine ne moreris licet eniꝫ deꝰ
menſurate faciat omnia nos tamen tardū
putamus quod deſiderio magno req̄rimꝰ

Pſalmus. LXX. in quo monet vti
omni tēpore totam ſpem noſtram i
domino ponamus.

Vox cuiuſlibet iuſti.

In te domine ſpe
raui nō in honore. nō in mūdanis q̄ cadu
ca ſunt. et ideo nō cōfundar nō erubeſcā
in eternū. ſ. in illa iudicij retributione vbi
ꝯfundi penale eſt in iuſticia tua nō mea
q2 iuſticia tua miſc̄diam ſꝑ habet coniūctā
vnde eius eſt ſemꝑ parcere ſupplicanti libe
ra mea periculis et eripe me de poteſta
te dyaboli ne cū eo dānemur
Inclina ad me egrotū et iacentē aurēꝫ
tue miſericordie ⁊ ſalua me ab egritu
dine que intus eſt
¶ Et ne ad me veniant iacula inimici oro.
Eſto mihi in deū ꝓtectorēꝫ q̄a ego me
ꝓtegere nequeo et in locum munitum
vt non tantum ſim ꝓtectꝰ ſed etiā ſecurꝰ vñ
ſequit̄ ſaluū me facias. in alio eniꝫ ſaluꝰ
eſſe non potero.

Oro vt ſis mihi ꝓtector Quoniā firma
mentū meū dās mihi firmitatem cōſtan
tie contra omnes tēptationes et refugiuꝫ
meum in omni tribulatione mea. Deus
meus q2 in te ſperaui eripe me de ꝑtā
te dyaboli q̄ abſolute dr̄ pctōr et de ma
nu cōtra legē agētis q̄lis eſt iudeꝰ ⁊ ma
lus xp̄ianꝰ et iniqui vt ſūt pagani q̄ nulla
lege dn̄i refrenant̄. ſed more ferarū faciūt q̄ꝺ
cūqꝫ libuerit.

Merito debes me eripe Quia tu es pati
entia mea cauſa ꝓpter quā oīa libētiani
mo ſuſtineo et ſpes mea. i. certitudo futu
ri premij mei a tēpore cōuerſiōis mee
Non ſolū a iuuētute ſpes mea es ſed etiaꝫ
a puericia Quoniā in te cōfirmatꝰ ſū.
i. ſuſtētatꝰ ex vtero et ꝺ vētre mrīs mee
tu es ꝓtector meꝰ

Propter que ad te et De te laudes can
tabo ſine fine q̄ bona tribuiſti mihi. quia
aūt te ſolū laudo. et res ſeculi reſpuo factꝰ
ſū ꝓdigiū amatoribꝰ ſeculi reputātibꝰ me
q̄ſi inſanū q̄ nō ſeq̄r q̄ amat et ſeq̄t̄ peccan
tiū m̄ltitudo. ſed ꝯ oīa oꝑprobria illa tu fa
ctus es mihi adiutor fortis

Petit vt dignas grās poſſit reddere dicēs
Repleatur os meū laude ꝓ tuis bene
ficijs vt toto tēpore meo cantē et predicēꝫ
te glōioſum et magnitudinē benefici
orum tuorum que feciſti mihi.

Tu es dñe ſpes mea a iuuẽtute mea ſic Ne
pijcias me in tẽpore ſenectutis mee.
q̃a feſſa virtus mea indiget plus adiuuari.
qd p ſenectutẽ intelligat exponit dicẽs .Cuȝ
defecerit virtus mea.i.qñ patiẽtie firmi
tas q̃ſſata molleſcit neqȝ ſuſtinere p̃t virib⁹
ſuis on⁹ tribulationis ĩpoſitũ.ne derelin
quas me q̃a ĩtellecta debilitate mea inſidi
antiũ feruor accenſus eſt
Et hoc ideo dico Quia inimici mei dixe
runt mala mihi exprobrãtes mihi et qui
ſtudio decipiendi cuſtodiebant animã
meã cõſiliũ fecerũt in vnũ cõuenientes
in eadẽ volũtate nocendi.
Dicentes deus dereliquit eũ.munda
ni quẽ vident calamitate crebra fatigatum
credũt a deo deſertũ perſequimini q̃a fu
gere non poterit cõprehendite q̃a relu
ctari validiſſim⁹ nõ valebit.et ſecuri tenete.
q2 non eſt qui eripiat
Ipſi me ita derelictũ putãt ſed tu De⁹ ne
elongeris a me diu me pmittens ab illis
tribulari De⁹ me⁹ in auxilium meũ re
ſpice vt ſi debeã adhuc affligi dignaȝ mihi
patientiã tribuas.nam quẽ tu adiuuas ma
lorũ contritione non deficit.ſed tũc ſpe po
tius erigitur quando tribulationũ faſce pre
grauatur.
Me reſpice.et Confundantur inefficaces
effecti perficere qd volebant et deficiant
viribus vt non ſint potentes vlterius ag
gredi detrahentes anime mee. operi
antur in tantũ confuſione et pudore d
mala conſcientia eoꝝ vt actões p̃ſtinas vi
ta meliori ꝯdẽnẽt q2 querũt mala mihi
Quicq̃d alij faciãt q̃cq̃d mihi mali ꝑparẽt
Ego autem ſemper in te ſperabo et
adijciã ſuper omnẽ laudẽ tuã quã de
mundi creatione habes adijciaȝ aliã laudẽ
ꝙ filiũ tuũ incarnari feceras pro ſalute cun
ctorum.
Unde ſequitur Os meũ annũciabit p
dicabit alijs.ſ.gentib⁹ iuſticiã tuã.i.filiũ tu
uȝ p quẽ impleta eſt iuſticia ſalutare tuũ
p quẽ tu pater ſalutẽ dediſti mũdo.
Quoniã nõ cognoui p practicaȝ nego
tiatões q̃ malis actib⁹ vt mendacijs piu
rijs et blaſphemijs inq̃nant introibo ĩ ſu
pernam domũ vbi cognoſcã potentiam
dñi et ibi memorabor iuſticie tue ſoli⁹
tũc eni mirabilẽ et ſingularẽ eẽ cognoſcã cũ
impios in gehennã et fideles mittes in req̃
em ſempiternã.
Quia docuiſti me p libros diuinos et re
uelationẽ ab initio fidei mee vſqȝ duȝ
fuerit temp⁹ pnunciabo alijs mirabi
lia tua maxie mirabilẽ incarnatiõis noui
tatẽ omne miraculũ ⁊ nouitatẽ trãſcendẽtẽ
Et vſqȝ ad vltima mea nõ dereliquas
me quaten⁹ tua fortitudine roborat⁹ vſqȝ i
finẽ ſcli laudes poſſiȝ tuas debitas explicare
Ne derelinq̃s me. Donec annũciẽ filiũ
tuũ q̃ eſt brachiũ tuũ p qd oĩa facta ſunt
et q̊ dyabol⁹ ſupat⁹ eſt generatõni omni
p ſucceſſiones que ventura eſt vſqȝ i finẽ
ſeculi.
Rurſus ne derelinquas me donec annũci
eȝ Potentiã tuã q̃ ſaluas hoĩes et iuſti
ciã q̃ iudicas oẽs ſm meritũ vniuſcuiuſqȝ
annũciẽ dico deducẽdo pdicationẽ meam
vſqȝ in altiſſima que feciſti magnalia
circa redemptionẽ humani generis que al
tiſſima ſunt et pfũdiſſima o deus quis
ſimil' tibi certe nullus. q̃niã oĩs creature
v̈tus in infinitũ diſtat a ſublimitate nobili
tatis nature tue.et incõprehẽſibilitate potẽ
tie tue.
Quãtas oſtendiſti mihi p rei experiẽti
am tribulationes multas numero.⁊ q̃
litate malas.i.graues et dũ me cõuerti
ſti ad te viuificaſti me vita gratie et de
abiſſis terre.i.de pfũditate pctõꝝ iterꝝ p
penitẽtiã reduxiſti me.
Et mihi ſic reducto Multiplicaſti ma
gnificẽtiã tuã de⁹ m'tis modis mihi ma
gna bñficia ꝯferẽdo et cõſolat⁹ es me ſe
curũ me faciẽdo de eĩno pmio Uere ꝯſo
lat⁹ es me Nã ego o de⁹ ideo cõfitebor
tibi ꝯfeſſiõe laudis in decantatõne laudis
pſalmoꝝ veritatẽ tuaȝ.ſ.ꝙ ver⁹ de⁹ es ⁊ ve
rax in pmiſſ pſallã tibi opere q̃ es ſacti
ficãs oẽm videntẽ deũ Uere cãtabo tibi
et ex magnitudine deuotiõis Labia mea
exultabũt et aĩa mea quã redemiſti

Nō tantū anima mea cantabit tibi. Sȝ et
lingua mea cū fuerit in reſurrectiōis glia
meditabitur iuſticiā tuā cātantes ine
ternū miſcðias tuas et hoc erit cum cōfu
ſi fuerint et erubuerint qui modo in
ſultant mihi.

¶ Pſalmꝰ. LXXI. in quo monet vt
xp̄um verū hominē et verū deum eē
credamus.

¶ Propheta ad patrē loquēs ait O
deus pater fac qđ preuideo futurum

DA iudiciariaȝ po
teſtatem regi xp̄o et eidē filio
tuo q̄ eſt rex verus iudicij execu
tionem

Judiciū da dico Judicare vt iudicet po
pulū tuū ī iuſticia. et pauperes tuos
in iudicio pauperes autē patris et xp̄i ſūt
q̄ mundana ſupbia derelicta humilitati ſe
ꝑ omnia tradiderūt. nam ⁊ ſi pauꝑ ſupbiat
nō eſt dei pauper. et ſi locuples humilitatē
diligat nō eſt ſeculi diues volūtates enī ȝ ta
lium ſunt inſpiciende non nomina.

Poteſtatem hāc iudiciariā da regi xp̄o ſed
ꝑus preſciatur iudicaturus ꝑ legatos tuos
Suſcipiant mōtes. i. ſancti apl̄i q̄ ad ſu
perna firmiter eleuati celeſti gratie ſunt ꝓxi
miores mandatū annūciandi populo
dei pacē. i. xp̄m et colles. i. alij inferioris g
dus q̄ȝ apl̄i ſed tn̄ altiores populis iuſtici
am. i. xp̄m. pax vere dicitur xp̄s q̄a ꝑ ipſum
homo recōciliatꝰ eſt deo. iuſticia etiā dicit q̄
niā orbem terrarū ſub equitate iudicabit. et
q̄a dyabolū ꝑ iuſticiā magis q̄ȝ potentie v
tute ſupauit

Orauit vt daret regi xp̄o iudiciū ⁊ vere da
bit q̄niā Ipſe iudicabit pauperes pro
xp̄o volūtarios q̄ ſūt in populo vbi boni
ſunt malis admixti vt q̄ ꝓ eo paupes facti
ſūt celeſtis regni diuitijs locupletent̄. et ſal
uos faciet filios pauperū. i. imitatores
apl̄oꝝ et humiliabit calūniatorē. i. dya
bolū ſupbū crudelē et inſatiabilē. malorum
oīm p̄ncipē. calūniatorē q̄ humanū genus
ſuis fraudibꝰ tot ſeculis ꝓbat̄ impetere. hūi
liabit q̄n illo cū perfidis dānato fideles ſe vi
derint regnare cum xp̄o.

Judicabit rex xp̄s. ⁊ facto iudicio Perma
nebit eius humanitas cū ſole. i. ſemꝑ
vnita cū diuinitate vbi qđ dr̄ ſol iuſticie an
te lunā. i. conſpectū ecclie. q̄a ſemꝑ erit in p̄
ſentia eccleſie vt ab ipſo vt luna a ſole reci
piat lumen que nihil a ſe luminis hȝ. perma
nebit dico in generationem et genera
tionem. i. in ſeculū ſeculi.

Cōſequenter ꝓpheta oſtēdens q̄mō iudex
iſte ꝑus venit in mūdū ait. Sicut pluuia
in vellus ſuauiter ſine ſtrepitu ſine corru
ptione aliq̄. et impceptibiliter deſcēdit ita
rex ille q̄ iudicaturꝰ eſt deſcēdit in vterū vir
ginalē beatiſſime marie ſpū ſctō operāte car
nē de ea ſuſceptūrꝰ humanā. ⁊ idē eſt qđ ſeq̄
tur dſcēdet ſicut ſtillicidia ſtillantia ſu
per terram q̄ in modū roris ſūma leuita
te deſcendunt.

Orietur in diebꝰ eiꝰ iuſticia q̄a ipſe or
tus de v̄gine eſt ſol iuſticie. et abundātia
pacis orietur abundantia pacis eſt duȝ
religio xp̄ianoruȝ toto orbe dilatat̄ donec
auferatur luna. i. vſq̄ȝ in finem ſeculi.

Propheta de āplitudine regni eiuſ ait. Et
dominabitur ſuꝑ totam terrā a mari cir
cūdatā et a flumine iordane in q̄ xp̄us ba
ptizatus eſt. vſq̄ȝ ad termīos orbis ter
rarum in q̄bus omnibꝰ terris ꝑ p̄dicatiōȝ
apl̄oꝝ et alioꝝ diſcipuloꝝ cultꝰ xp̄iane religi
onis in aliq̄bꝰ plātatꝰ eſſe dinoſcit̄. Coraȝ il
lo rege ꝓcident ethiopes. i. gentes nigre
peccatis fidem eiuſ hūiliter recipientes eū
deuote adorando. et inimici eius. ſ. iudei
in ſua ꝑtinacia et obſtinatione permanſuri
terrā lingent. i. terrena cuȝ magna auidi
tate et deſiderio more ſerpentis exq̄rēt. Re
ges tharſis et inſule munera offerēt
qđ cōpletū fuit de regibꝰ q̄ venerunt adora
re xp̄m cū muneribꝰ q̄ venerūt de his ꝓuin
cijs h deſcp̄tis q̄ fuerūt figure gentiū que ad
orature erant. Unde ſeq̄tur Oēs reges
terre adorabūt eū. oēs gētes ſeruiēt
ei qđ modo impletū fuit tp̄e Cōſtantini im
peratoris q̄ ad fidē xp̄i ꝯuerſus fuit cui tan
q̄ȝ monarche obediebāt omnes reges terre
q̄ adorante vident̄ omnes alij adoraſſe qui

etiā precepit vbiqȝ terrarum ad honorē xp̄i edificari eccleſias vel ſi non modo ſaltem in iudicio cōplebitur. vel oēs reges. i. aliq̄ d̄ oī genere regū. et ita oēs gētes. i. aliqui d̄ omni gente. Seruient dico merito. Quia liberauit pauperē. i. ɔplm xp̄ianū a potente dyabolo et liberauit etiā inopē cui nō erat adiutor. q̄a nec aliq̄s hō iuſt⁹ nec angelus nec lex nec liberū arbitriū niſi tantuȝ leo de tribu iuda rex noſter xp̄s

Liberauit quidē pauperem. et illi liberato Parcet peccata dimittēdo et aīas pauperū de dño ɔfidētiū ſaluas faciet p̄mo ⁊ tādē corpa eoꝝ ī iudicio futuro ſaluas faciet ſalute ꝑpetua.

Et ex hoc ꝙ aīas pauperū ſaluas faciet Ex vſuris. i. reatib⁹ pctōꝝ et ab ipſa iniq̄tate redimet animas eoꝝ a culpa et pena liberabūt in futuro et honorabile nomē eoꝝ coram ipſo qui noīe ſuo fuerūt inſigniti. i. q̄ xp̄iani vocāt̄ preclaꝝ reuera nomē vt xp̄iani dicant̄ vt de ſuo rege reſplendeant. et accepta vocabuli dignitate glorient̄.

Et viuet rex xp̄s in ſeculū ſcl'i et dabitur ei de auro arabie. vnde p⁹ reſurrectionem xp̄i multi imꝑatores et reges ad gl'iam reſurrectionis eius dederūt p̄cioſa donaria inter que erat aurum arabie ad edificationem eccleſia ꝓ̄ diuini cult⁹ augmentū in quibus eccleſijs adorant xp̄um fideles et tota die benedicent ei.

Oī die benedicūt ei et merito q̄a ipſe Erit firmamentū labētī infirmitati hūane corda fideliū in fide ɔfirmās in ap̄lis aliiſq̄ȝ diſcipulis qui ꝓ eminētia ſanctitatis montes appellantur et extollentur ſuper oēȝ cādidationem h⁹ ſeculi fructus xp̄i. i. ipſi ſancti q̄ exeuntes de ciuitate eccleſie militantis in ciuitate celeſti florebūt ſicut fenuȝ terre virētes beatitudine ſempit̄na Ꝫ enim tribulationib⁹ afficiunt̄ vt ibi ꝑpetua ɔ̄gratulatione coronent̄

Pro tantis beneficijs q̄ ſanctis ſuis confert Sit nomen eius benedictū in eternū cui⁹ nomē permanet ante omnem creaturā que ſole illuſtratur

Et benedicentur in ipſo domio ieſu xp̄ō omnes trib⁹ terre ſicut abrae dictū eſt. in ſemine tuo benedicent̄ oēs trib⁹ terre. i. aliqui de omni tribu omnes gentes magnificabunt eum tanq̄m dominum et ſaluatorem omniū

Et q̄r in ipſo benedicēt̄ oēs tribus terre. ido ſit Benedict⁹ domin⁹ de⁹ videntiū ſe. qui facit mirabilia magna ſol⁹. ſua virtute Et benedictū nomē maieſtatis e⁹ in eternū q̄d eſt maius oībus nominib⁹ et replebitur maieſtate e⁹ omnis terra. i. omnes ſancti clarificatione ei⁹ replebūtur et q̄a rem valde deſiderabilē optat. dicit fiat fiat.

Pſalmus. LXXII. in quo monet ꝑpheta vt eterna amplectamur et ꝑ illis deum laudemus

Quam bonus es i. multum deus videntiū eū nō tamē omnib⁹ ſic apparet. q̄r nō iniquis a q̄bus ſua bonitas nō ſentit̄. ſicut nec oculis egris delectabilis eſt claritas ſolis que ſanis ē amabilis. ſed ei⁹ bonitas ſentit̄ ⁊ guſtat̄ ab hiſ qui recti ſunt corde. id eſt qui opera ei⁹ ſtudio pietatis intelligūt.

Propheta in pſona infirmoꝝ qui videntes pſperitatem maloꝝ et iuſtoꝝ aduerſitates et tribulationes incipiūt dubitare de bonitate diuine puidentie dicēs Mei autem pene moti ſunt pedes ſcȝ ad errandum et male ſentiendū de bonitate diuine puidētie effuſi precipitati a ſtabilitate ſiue vigore mentis ſunt greſſus mei. i. effect⁹ mei ⁊ opera mea.

Et Ꝫ ideo. quia zelaui. i. ɔ̄uiter tuli et indignat⁹ ſū de iniquis pacē trāq̄llitatē et tēporalē felicitatē peccatoꝝ vidēs pax tñ peccatorū vera nō eſt ſȝ falſa et caduca pax q̄ cum ɔſciētia ſp litigat rixat intrinſec⁹ et cū hoſtē non habeat ſecū ipſa decertat.

Ideo etiā effuſi ſūt greſſus mei. Quia non eſt diſtinctio in morte iniq̄ꝝ a morte iuſtoꝝ ita ꝙ iniq̄ citi⁹ moriant̄ q̄ȝ iuſti imo ſepe contingit ɔtrariū nec eſt diſtinctio

in plagis ſiue ī infirmitatibus eoꝝ q̄ infir
mati iniq̄ tardi⁹ curentur q̄ȝ iuſti imo ſepe
iniq̄ veloci⁹ ꝯualeſcūt habētes ī pmptu re-
media curationū ꝑpter abūdantiā diuitia-
rum ſuarū .
Ideo etiam egreſſi ſūt. quia iniqui. In la-
bore hominū non ſūt in ſolacijs ꝛ deli-
cijs viuētes nec cum hominib⁹ iuſtis
tribulationū flagellis percutiuntur.
Et q: tpali felicitate gaudent. Ideo tenuit
eos ſuperbia. operti inuoluti ex omni p
te ſūt iniquitate q̄ntū ad ꝑrimuȝ et ī pie
tate ſua q: cōtra dn̄m blaſphemi ſunt. ſua
dicit q: nō a deo ſed a ſeipſo habet bō neq̄ci
am ſuā. Et nō ſufficit eos eē malos in ſe
ſed etiam. Prodijt ī aperto iniquitas
eoꝝ ꝛ h̄ ex ſupabundātia ꝛ ſupfluitate bo
noꝝ hui⁹ ſeculi vt dent exēplum ſupbiendi
ꝛ depoſito oī timore trāſierūt a via recta
in affectū cordis vt iplerent quicq̄d cor
prauū eoꝝ deſiderabat eūtes poſt cōcupi
ſcētias ſuas Et hoc non q̄ſi ex improuiſo
fecerūt ſed cū attētiōe Quoniā cogitaue
runt ītellectū ſuū ꝛ induſtriā aꝑplicādo ad
maliciā et locuti ſūt nequiciam ꝑcipiē
tes ſuis ſatellitib⁹ eā exeq̄ ad iuſtoꝝ afflicti
onem ſicut patet ī tyrānis iniquitateȝ in
excelſo locuti ſūt blaſphemias dicēdo d̄
deo Iniq̄tatem in excelſo locuti ſūt. quia
Poſuerūt in celum os ſuū ſupba lo
quētes ꝯtra deū altiſſimuȝ quē blaſphema-
bāt dicētes deū vel neſcire mala q̄ differt in
tpe vindicare vl̄ maloꝝ noſtroꝝ nō eē vlto-
rem et lingua eoꝝ traſiuit mēſuram
humanitatiſ in loq̄ndo. q: cuȝ ipi ſint im
becilles ꝛ fragiles. tenere īmortales eſtimāt
dignitates Quib⁹ attentis inq̄t ꝑpha.
Ideo cōuertetur popul⁹ meus. ſ. infir
mus hic ad ꝯſiderationē veritatis ꝯpande
ꝓſperitati maloꝝ iuxta aduerſitatē iuſtoꝝ
ꝛ hoc per dies plenos ꝛ vigilijs ꝛ medi
tationib⁹ Qui vidētes maloꝝ ꝓſperita
tem. Dixerūt q̄rentes ꝛ admirātes quo-
modo ſcit de⁹ iſta ꝛ pmittit talia vel ad
hoc ſe extendit ꝓuidētia dei excelſi
Oſtēdit vn̄ videat̄ ſibi q̄ de⁹ videat̄ neſcire
iſta iferiora Ecce ī manifeſto ē ipſi pecca
tores et abūdantes in malis h⁹ ſecu
li obtinuerūt diuitias q̄d valde iniuſtū
videt̄ vn̄ ſi de⁹ iſta inferiora ſciret aut cura
ret non ſuſtineret iſta
Attento q̄ peccatores florent et abundant
in diuitijs. Dixi ī perſona dubitātis Ego
exercitatus in iuſticia excluſus a bōis
p̄dictis tpalibus quibus peccatores abun
dant ergo fruſtra iuſtificaui cor meū
cauēdo a peccatis fruſtra mūdaui ope
ra mea inter innocētes vt eſſet de nūe
ro eorum. Et fruſtra ſepe tribulationibus
fui flagellatus ſuſtinui penas ac penuri-
am et caſtigatio mea de peccatis p̄teritiſ
in matutinis. i. non differtur ſed velociter
adhibetur. malis vero vel nulla caſtigatio
vel ſera adhibetur.
In oppoſitum arguēs ex autoritate ſancto
rū ait. Dicebam ſi narrabo ſic. ſ. q̄d dix
erunt h̄ eſt. deū non habere ſciam horum i
feriorum ꝛ curā non habere ſuorum ſuoꝝ
ſicut p̄dicti heſitāt de ꝓuidentia ecce nati
onem. i. dicta filiorum tuoꝝ. ſ. ſanctoꝝ
patriarchaꝝ ꝑphetarū reprhaui oēſ enī ali
ter docēt quibus credere debeo
Sed ne reprhare viderer dicta patrum ꝛ ꝑ
oꝝ doctrine ita cito cōtradicere Exiſtima
baȝ. i. cogitabam dare operam vt cognoſ
cerem veritatem cur. ſ. in pn̄ti de⁹ pmit
tit peccatores ꝓſperari ꝛ iuſtos deficere. ſȝ
hoc laborioſum ꝛ difficile eſt ante me
ſupgreditur enī facultatem ītellect⁹ mei.
Hoc labor eſt ante me. Donec intrem
mēte ꝛ ſtudio dicta ſacre ſcripture que ſāc
tuarium dei dicitur q: deus in ea nobis
loquitur et intelligam nouiſſima eo-
rum. ſ. punitiones maloꝝ. ibunt eniȝ hi in
ſupplicium eternum licet hic tēporaliter flo
ruerint. ꝛ p̄mia iuſtoꝝ quoniam iuſti ibūt
in vitā eternam licet hic tpaliter fuerīt afflic
ti. de quibus ſcriptura ſacra in vtroq̄ȝ teſta
mento plene loquitur.
Declarat hic dictam determinationē ſm
ea q̄ didicit ī ſanctuario ꝛ ad ea q̄ ex aduer
ſo inducebantur de ꝓſperitate malorum et
longa eorum vita. dicit q̄ non eſt ſic ſp. imo
ſepe breuiatur vita eorum ꝛ tpalis eoꝝ fe-

licitas cito euaneſcit dicēs. Uerūtamen ꝑpter dolos ⁊ fraudes quibus mali affligunt innocētes tu deus poſuiſti eis finē ſue tpalis pſperitatis, ſubtrahendo eos cito de vita presenti et ſepe deieciſti eos ab altitudine ſupbie eorum dum adhuc eſſent in augmēto felicitatis ſue. Unde pphā vidēs nouiſſima malorū ⁊ admirans ait. Quomodo q̄ heri tanta felicitate pollebant rebus omnibus priuati tam ſubito defecerunt de vita pſenti ⁊ perierūt eternaliter propter iniquitatem ſuam.

Sic eorum pſperitas euaneſcit. Sicut ſōnium ſurgentium q̄ velut homo in ſōnis accipiens diuitias cū euigilat nihil inuenit ſic gloria impiorum cita euaneſcit. et intuitu populi tui gloriam eorū ad nihilum rediges.

Quia inflammatum eſt cor meum p dei puram dilectionē et renes mei cōmutati ſunt in caſtitatem per carnalis ꝯcupiſcentie repſſionem q̄ viget in renibus ego ad nihilum redactus ſum in mea reputatione et neſciui. i. me ignorantē reputaui. quanto enim plus quis deo p charitatem ꝯiungitur tanto magis humilis in ſua reputatione efficit. vnde ſequitur. Ut iumentum factus ſum apud te ſine murmure onus dñi portabo et ego ſemper tecum. i. in tua fide ſemp pſeuerabo

Et hoc quia. Tenuiſti manum dextere mee dulciter in tua ꝓtectione accipiendo. ⁊ pro voluntate tua non meis meritis deduxiſti me de virtute in virtutem et cum gloria ſuſcepiſti me in futuro ad beatam vitam me tranſferendo.

Propheta conſiderans que ⁊ quanta electi gaudia expectent in futura vita dicit ex pſona eorum admirando. Quid mihi inquit eſt in celo preparatū ſcilicet ineffabilis gloria quam nec oculus vidit nec auris audiuit. nec in cor hominis aſcendit p comprehenſionem. ⁊ deinde quaſi redarguens ſemetipſum q̄ terrena cōcupierat dicit et a te quid volui ſuper terram. quaſi diceret. ego veritatis ignarꝰ quid talia ſuper terram ſperabam vt peccatorum bona cuperem habere cōmunia cū tu beneficia parares in eternitate manſura.

Attēta magnitudine inexplicabilis glorie tue Defecit pre nimio deſiderio caro mea. et cor vtrūq; ſuſpirat ad illum peruenire deus cordis mei creator ⁊ beatificator pars mea deus in eternum a quo nūq̄ ſeparabor.

Ideo facio te partē meam o deꝰ. Quia ecce qui elongant ſe a te per turpem ⁊ inhoneſtam vitam peribunt damnatiōe perpetua. perdidiſti omnes qui aliud q̄ te querunt tanq̄ vltimū finē.

Eligant alij quid volunt diuitias potentiā ⁊ honores ⁊ cetera ſeculi bona. Mihi autem adherere deo bonum eſt vera fidē ⁊ operum ꝓbitate cōiungi. bonum mihi vt deum eligam in quo omniū bonorū pleitudinē poſſideā et ponere ī deo ſpē meā q̄ nihil poteſt eſſe beatiꝰ q̄ illi omnia ꝯmittere qui nouit ſuis cultoribus ꝯgrue profutura pſtare.

Interim autem hoc erit officij mei. Ut annunciem omnes predicationes tuas q̄ debent ad verā fidē pcipiendam ānūciari fidelibus tuis ad gloriam tuā ⁊ vtilitatem eorū in auribus filiorū eccleſie.

Pſalmꝰ. LXXIII. in quo monet vt relictis figuris veritas teneatur et cōtemptis tranſitorijs eterna querantur.

Propheta admirans et conquerens de captiuitate populi iſrael ait

Ut quid o deus q̄ es creator noſter repuliſti noſ q̄ſi alienos a defēſione tua ex toto et iratꝰ ē furor tuus ſuper oues paſcue tue. i. populū iſraeliticū quem paſti māna in deſerto. xl. annis vſq; quo introduceres eam in terrā melle et lacte manātem Memor eſto cōgregationis tue populi ſc; iſraelitici quem cōgregaſti in egipto et elegiſti in populum peculiarem quē poſſediſti a tempore patriarcharum qui fuerunt initium illius populi.

Memor eſſe debes eiꝰ o deus. q̄a olim Redemiſti. i. liberaſti de pharaonis ſeruitute populum iudaicum qui fuit hereditas tua q̄z diu tibi puro animo ſeruiebat que virga dicit̄ propter moyſen famuluz tuū cui iuſſiſti ꝑ virgā magnalia facere vt diuina virtute iudei roborati de terra egypti egrederent̄ intrepidi q̄ hereditas ē mōſ ſion. i. ciuitas hierl'm in q̄ eſt caput regni. et ibi eſt mons ſion in quo conditum eſt tēplū in quo tu corporaliter habitaſti factus hō.

Quia tanta beneficia feciſti huic ꝑplo o deuſ Leua virtutem potentie tue que videtur fuiſſe remiſſa cōtra eos ad frangēduz ſuperbias babiloniorꝝ a quibus euerſa ē hierl'm ⁊ hoc facias in fine. i. oſtende et vid quanta malignatus eſt inimicus. ſcz rex babilonie cum ꝑplo ſuo in ſancto. i. ī tēplo. in ſacerdotio. et in ceteris ſacramentis.

Et qḋ ſceleratiſſimū eſt. vbi ſeq̄ ꝯbuit penitudo. Gloriati ſunt vt non ſolū peccaſſe ſed ipſū q̄z malum ad gl'am ſuam traxiſſe viderent̄. o dn̄e nō eſt patienter hoc ferēdum ꝙ ab his qui oderūt te ad magnū cōtēptū tui cognoſcit̄ eſſe perpetratū maxime cū in medio atrio templi in quo paſcalis ſolēnitas ſolebat celebrari ſacrilegiuz cōmiſiſſe dicant̄.

Poſuerunt vexilla q̄bus in prelio vtebā tur ſigna victorie ſuꝑ ſūmitates turrium ⁊ portarū et non cognouerūt inimici hec faciētes ꝙ illa victoria eſſz ex te ꝓpt̄ peccata ꝑpl'i iſraelitici. poſuerunt dico ſigna ſicut ſolitū eſt in exitu belli ꝙ victores ponūt vexilla ſua ſuper ſūmū locū.

Et exaggerando eorꝝ neq̄ciam ſubiungit Quaſi in ſilua. i. ſicut homines ſecuribꝰ cedūt ligna in ſiluis nullo ꝓhibente ita iſti ianuas templi abſq̄z vlla reuerentia et nō re pſeueranter et ꝯſtanter idipſū vnanimiter fecerūt in ſecuri et aſcia q̄ ſunt inſtrumenta fabrilia deiecerūt eā. ſ. ciuitatem

Incenderunt igni ſanctuariū tuū tēplū diuino cultui dedicatū qḋ eni nō poterāt excidere ſecuribꝰ igne cōburebāt vſq̄z ad terrā deiiciētes polluerūt tabernaculum nominis tui nam capto templo immolauerūt idolis ſuis attribuētes eis victoriā habitā

Dixerunt in corde ſuo tota illa hoſtium multitudo conueniens ſimul cōſiliariter vt deus hebreorꝝ ampliꝰ non coleretur dixerūt concluſiue in corde ſuo et deinde ore ꝓtulerunt quieſcere. i. ceſſare faciamꝰ omnes dies feſtos dei a terra oēmq̄z cultum dei hebreorꝝ vt ampliꝰ non ſit ī terra gl'ia nōis eiꝰ

Propheta inducit v̄ba quorūdaz apoſtatarum iudeorum q̄ tunc tp̄is tranſierūt ad chaldeos. dicebāt enī in multis tn̄ mētiētes Signa noſtre liberationis non vidimus talia qualia data ſūt patribꝰ noſtris in exitu de egypto iam nō eſt. ꝓpheta q̄ annūciet nobis dei volūtatē. et ſic debemꝰ eum relinq̄re ſicut reliq̄t nos. vn̄ dicūt noſ nō cognoſcet āpliꝰ

Propheta tot mala videnſ aduenīſſe ꝑpl'o iſraelitico orat ad deū allegādo eiꝰ potētiā ad ſbueniendū dicēs. O deus vſquequo populus gentilis improperabit ꝑpl'o iudeorū ꝙ deꝰ eorꝝ nō ſit deꝰ verꝰ cū n̄ ſaluet eos in quo aduerſariꝰ irritat nomen tuuz nimis diu.

Ut quid auertis potētiā tuā vſitataz a ꝑpl'o tuo et virtutē tuā quā videris in ſinu tenere. differs extrahere ad ꝑcutiēdū hoſtes ꝑpl'i tui quē ſp̄ fouiſti.

Propheta reuertit̄ ad loquēdū de ſalute vniuerſali humani generis dicens Rex noſter qui ē deꝰ āte ſcl'a et nūc hō operatꝰ ē ſalutē ī hierl'z in q̄ ſalutiſ nrē miſteria patrauit q̄ ꝯ ee ē in medio terre Tu cōfirmaſti ī virtute tua gētes que maris vocabl'o ꝯſignātur ne flueret ī vicia perduxiſti ad nihilū capita draconū. i. potētias et ſuꝑbiā ſpūuz imūdorꝝ. ī aquis baptiſmatiſ qn̄ aīas. q̄s illi pctōrꝝ ſordibꝰ iq̄nāt ſalutaris vnda mūdat. Tu cōfregiſti capita. i. ſuꝑbiā ⁊ ꝑtātē dracōis p̄ncipis demōiorꝝ leuiathā qn̄ ſuꝑbia eiꝰ ꝯ celo diecta ē ⁊ natiuā claritatē retinere n̄ meruit q̄ ſe voluntaria obſcuritate macl'auit ⁊ ꝯdiſti eā eſcā ꝯuorādā et cōſumēdā ꝑpl'iſ ethiopū

id eſt pctõrib⁹ qui ante ꝯuerſionē ſūt tene⸗
broſa mēte teterrimi.q̄ ad dn̄m ꝯuerſi eſcaʒ
ceperunt habere dyabolū cū de ei⁹ detracti
one ſatiant̄.ſic ſolem⁹ dicere detractoribus.
cur me rodis.cur me comedis.ſic fit vt qui a
paganis ante venerabilis nūc a xp̄ianis de
tractionū morſib⁹ corrodat̄.

Et hoc feciſti ꝑ p̄dicatores tuos q̄niā Ape⸗
ruiſti fontes et torrētes ſcp̄turas no
ui et veteris teſtamēti vt emanarēt liquorē
ſapientie et diuitias fidei tu ſiccaſti fluui
os ethā.i.doctrinas v̄boſitates vanitates
p̄ſūptuoſorū hominū magoꝝ iudeorū pha
riſeorū et hereticorū.

Tua ē dies.i.claritas noui teſtamēti tua
eſt nox.i.obſcuritas veteris teſtamēti.vtꝝ⸗
q3 q̄d ē a te emanat vtrūq3 te laudat et bn̄⸗
dicit tu fabricat⁹ es aurorā et ſolē.ſ.in⸗
ſipiētes et ꝑfectos ſapiētes ⁊ min⁹ ſapiētes
Tu feciſti oēs terminos terre apl'orū
ſ.et alios p̄dicatores xp̄i.q̄a ſicut termini di
ſtinguūt fines agroꝝ.ita iſti v̄e fidei iura de
fendūt eſtatē.i.feruentes ſpū q̄ ad martyri⸗
u3 gratia dei ꝑueniūt et ver.i.ſobrios ⁊ mā
ſuetos.ſicut ſunt ſancti cōfeſſores tu plaſ⸗
maſti ea.i.oēs gradus ſctōꝝ.i.fuiſti p̄nci⸗
piū eorū omniū vnde nō glorient̄ q̄ſi nō ac⸗
ceperint. Propheta p̄catur ꝓ iudeis pi⸗
um iudicē vt indulgeat iudeis q̄ ad eū cō⸗
uertent̄ dicens. Memor eſto hui⁹ creatu
re ſuperius cōmemorate et ꝓmiſſionis fcte
iudeis.⁊ licet inimic⁹.ſ.ꝑplus iudeorum q̄
tūc fuerūt impperauit domino dicēs d̄
moniū habes et idē popul⁹ inſipiēs pro
uocauit ad irā nomē tuū dicēs ſi fili⁹ dī
eſt deſcendat nūc de cruce.nihilomin⁹ īdul
ge et recipe ad miſcdiam veniētes ad te.

Sed o dn̄e Ne tradas beſtijs.i.demo⸗
nibus aīas cōfitētes tibi peccata ſua ſeu
laudātes te et aīas humiliū ne obliui⸗
ſcaris omnino ſed eleua eas ne in pecca
tis ꝑſeuerēt.

Reſpice.i.conſidera ꝓmiſſiones tuas
quas in vtroq3 teſtamento feciſti ꝙ
ſperātibus in te eſſes auxilio et veniētes ad
te miſericorditer ſuſciperes cuiuſmōi ſunt
pauperes humiles de diuitibus ſupbis nō
loq̊r q̄a repleti ſunt iniq̄tatibus qui ob
ſcurati ſunt q2 lumē ſapiētie ꝑdiderunt
terrenis deſiderijs excecati O dn̄e q̄a pro
miſiſti Non auertatur humilis.i.non
abijciatur a te q̄cunq3 de ſuperbo fact⁹ eſt
humilis et ꝯfuſ⁹.q̄ erubeſcit de peccatis ſu⸗
is pauper ſpū verus ⁊ inops eſt qui nihil d̄
ſe preſumit ſed omnia deo tribuit.iſti tales
laudabunt nomen tuū

Quia contempt⁹ ē xp̄s a iudeis ambulans
in terra et a falſ xp̄ianis ſedens in celo inq̄t
ꝓph̄a Exurge deus iudica cauſā tuaʒ.
vt illi manifeſta veritate p̄dicēt q̄d p̄us ſtul
te abnuebāt memor eſto improperioꝝ
tuoruʒ eoꝝ que ab inſipiente obiecta
ſunt tota die Ne obliuiſcaris voces
inimicorum tuorum quin eoꝝ blaſphe
mias deꝑmas.non eni ab iniq̄tate ceſſabūt
ſed ſuperbia eoꝝ qui te oderūt aſcen⸗
dit ſemper in tantū aſcendit ſuperbia reḡ
babilonis vt faceret ſe adorari tanq̄3 deum
in aurea ſtatua quā erexit.

Pſalmus.LXXIIII.in quo monet
ne quis ſuperbus de ſe preſumat hu
milis de deo deſperet.

Propheta in perſona populi iuday
ci qui erat xp̄ō domino creditur⁹ ait

Confitebimur tibi
deus maieſtatē tuā adorādo cō⸗
fitebimur ꝯfeſſione laudis et in
uocabim⁹ nomē tuū vt a te qui vocariſ
ieſus.i.ſaluator ſaluemur

Narrabim⁹ predicabim⁹ vbiq3 terrarum
mirabilia tua de creatione mūdi.de redē
ptione humani generis.reſpondet de⁹ ꝑpl'o
dicenti confitebimur tibi et inuocabimus
nomē tuū cū accepero tēp⁹ diſpoſitū ſc̄m
ordinē ſapientie mee ſententias iuſticie
ponam in effectu reddēs tibi ꝓ merito tuo
et alijs ſilr.⁊ īpios puniēdo. Et op⁹ ē vt
nō differā.q̄niā Liquefacta ē terra.i.hu
mana nat̄a a ſtabilitate v̄tutis ⁊ iuſticie vt
ī diuiſas ꝯfluat ꝯcupiſcētias.terrā dico.i.oēs
qui hitāt ī ea liq̄facti ſt̄ ⁊ corrupti ꝑ pctā.
ſ3 ego mot⁹ mīa ꝯfirmaui colūnaſ q̄ ī paſ
ſiōe mea nutauert.ſ.apl'oſ meoſ q̄ totius ec⸗

cleſie ſunt ſuſtentamētuȝ et ꝑ illos acq̄rent
multi qui digni erūt in iudicio remunerati
one vite eterne.
¶ Et per illos.ſ.apoſtolos. Dixi iniquis
omnibus in generali nolite inique age-
re ſed cito currite ad medicuȝ et delinquē
tibus contra precepta mea dixi nolite ex
altare cornu veſtrum per ſuperbiam di-
cendo vos eſſe iuſtos ⁊ inculpabiliter viue
re aut per elationem peccata veſtra defendē
do aut peccatū proprium per alios excuſā
do vt per dyabolum vel perſuaſores vel ꝑ
neceſſitatem.
Nolite extollere in altum ſuperbie cor-
nu veſtrum contra deum vt dicatis vos
culpa creatoris eē peccatores qui tales voſ
creauit. et quid ſit in altum extollere cornu
exponens ait. nolite aduerſus deum lo
qui iniquitatem
¶ Nolite dico hoc facere. Quia nec ab
oriente nec ab occidente nec a dſer-
tis montibus nec ab aliqua mundi par
te poteſt quis effugere iudicium dei qui v-
biqȝ totus conſtat eſſe preſens quoniam
deus iudex eſt et iuſtus.
¶ Hunc.ſ.ſuperbum humiliat hic et in
alia vita et hunc. ſcilicȝ humilem exaltat
multiplicando eum in virtutibus et tandeȝ
in gloria coronando quia calix.i. diſpenſa
tio diuini iudicij in qua propinatur vnicui
qȝ pro merito ſuo ſicut propinatur de cali-
ce. calix dico vini meri in quo propinatur
vinum merum. id eſt gloria eterna plen⁹
mixto. id eſt pena qua potantur mali. vtꝛqȝ
qȝ ꝯcurrit in diuino iudicio
Et inclinabit predictum calicem ex hoc
in hoc quia per illum calicem et bonis bo
na ⁊ malis mala propinat verumtamen
fundus calicis in quo ſunt feces nō
eſt euacuatus quia ſemper remanet i do
virtus ad puniendum peccatores. et quia
ſemper perpetuo punientur. vnde ſequitur
bibent omnes peccatores terre.ſ. illā
penam in eternum
¶ Vox xp̄i eſt in membris ſuis. Ego au-
tem in membris meis gaudebo quādiu
ſeculum erit et cantabo deo illorum qui

penitentiam agentes q̄tidie vicia ſupplātāt
Pſalmus. LXXV. in quo cō-
mendatur deus ex multis bo-
nis que confert
Vox eccleſie olim anteq̄ȝ il-
luminaret crux munduȝ an
teq̄m videretur dominus in
terra.
Notus erat in iu-
dea deus cui legem dederat at
qȝ prophetas. nō ſic erat in alijs
terris vbi non vigebat verus dei cult⁹. nec
ſcientia legis et prophetarum et in iſrael
magnum nomen eius quoniam ſolus
ille populus vnum verum deuȝ adorabat
¶ Factus eſt in pace locus eius.i. id eſt
in animo humili et quieto qui aduerſ⁹ mā-
data domini contraria voluntate non liti-
gat qui ſequitur iuſſa dominantis ⁊ ad om
ne preceptum diuinum ſuū flectit arbitriū
et habitatio eius in ſion.i. in anima q̄
deum ſincera mente ſpeculatur.
Ibi.ſ. vbi dominus pacis habitare dignat
pereunt omnia inimica pacis. vnde cōfre-
git hic pro parte et in futuro totaliter po-
tentias q̄b⁹ dyabol⁹ fideles īpugnat. con
fregit quidem arcum doloſitatis heretico
rū ſcutū incredulorum iudeoꝝ gladium
tyrannoꝝ bellū vicioꝝ. vbi eni auctor pa-
cis venit omnia iſta fugiunt.
Tu qui ꝯfregiſti potētias eo Illuminās
fideles tuos cog̃tione ſūmi boni a mōti
b⁹ eternis.i. ꝑ apl'os tuos q̄ mōtes eterni di
cunt. q̄a et̄na et incōmutabili ſublimitate ꝯ-
ſiſtūt mirabiliter q̄ ꝑdicatiōȝ ſuā exēpliſ
roborabāt miraculis ⁊ ꝯfirmabāt turbati
ſūt oēs īſipiētes corde.ſ. pharıſei et ſecli
ſapiētes audiētes noua ꝑcepta ānūciari et
recedētes a vo lumīe tenebroſa mūdi deſid
ria ſūt ſecuti Quid aūt his īſipiētib⁹ cor-
de ꝯtigerit ſbiūgit dicēs Dormierūt ſom
nū ſuū mortis et nihil inuenerūt oēs
viri diuitiaꝝ cuiuſmōi ſūt q̄ pecunijs ca-
ptiua mēte deſuiūt ī manib⁹ ſuiſ ſiue ī po
teſtate ſua ſicut euigilās a ſomno nihil inue
nit qd̄ ſe habere putabat.

Inexcuſabiles pph̄a oſtendit illos incre
dulos dicēs Ab increpatione tua deus
iacob cū increpares eos ꝑ te et predicato
res tuos dormitauerunt ſancta monita
tua negligenter audiētes. et ideo merito cul
pabiles reddunt. iſti autē ſunt qui aſcēde
rūt equos. i. qui in ſupbia creſcētes quaſi
equis currentib9 mundi iſtius illecebras ꝑ
uagantur.
Tu deus qui h̄ feciſti terribilis es futu
rus impijs in iudicio. q̄n in gloria maieſta
tis tue veniens ſupbos igni eterno addixe
ris et humilibus corde perpetuā cōtuleris
dignitatē et quis reſiſtet tibi. i. null9 vtiq̄
q3 extunc apparebit ira tua q̄a nihil vlte
rius ꝑ patientiā diſſimulabis
De celo. i. de ſūmitate potentie deſcendēs
iudicium tāq3 fortiſſima certaq3 manu ia
culū deſignatū terra. i. terreni homines qui
diuine ſentētie auctoritate dānādi ſunt tre
ment cū audierint. ite in ignē eternum et
quieſcent cū in perpetua dānatione reci
pientur. ſed quies iſta ſine req̄e eſt. quia q̄e
ſcent a malis operibus. ſed in ſupplicio nō q̄
eſcunt q̄ppe. q̄a et̄na flama cruciandi ſūt.
Quando erit hoc. Cum exurgeret in iu
dicio deus tunc terra. i. terreni hoīes pctō
res trement. exurget autem deus ad iudicā
dū non ad ſolam dānationē malorū. ſed vt
ſaluos faciat oēs manſuetos et quie
tos terre quieti terre ſunt q̄ null9 vicijs mū
di hui9 inflamata volūtate rapiunt̄ ſed eq̄li
le moderatione tractātes pacē mētis ꝓban
tur habere tranq̄llam.
Propheta locutur9 de votis deo reddēdis
ait Cogitatio hominis cōfitebitur ti
bi quādo peccata p̄terita humilitatis ſatiſ
factiōe damnauerit et reliquie cogitati
onis. i. recordationis pctōꝝ poſt effuſas la
crimas ad aſſiduā cordis contritionē pre=
teritoꝝ criminū diem feſtum agēt tibi
gratias agendo q̄m ſentit ſe hō a peccatis
liberum.
Vouete q̄d q̄ſq3 poterit et reddite domi
no deo vr̄o. q̄a diſplicet deo infidelis ꝓmiſ
ſio. nō dicit q̄ vota reddam9 ſed intelligit̄ vt
q̄d ꝓmiſerim9 reddam9. q̄bus autē loquit̄
ſubiungit omnes qui in circūitu affer
tis munera non quidem hereticis nō pa
ganis ſed eis qui altari eius munera redd
re catholica inſtitutōne feſtinant in circūitu
res agitur cum munera fidelium ſacratiſſi
mis altaribus offeruntur
Nolite negligere reddere vota veſtra q̄m
vouiſtis domino Terribili. terribili dico
non ſolum paruis ſed principibus et re
gibus quorum aufert ſpiritum quā
do vult. nullus enim eorū vltra velle dei vi
uere poteſt.

Pſalmus. LXXVI. in quo mo
net deſideria et illecebras ſeculi cal
care et nihil ſibi proponere niſi deū
in quo ſunt omnia.

Vox eccleſie.

Voce mea ad do
minum clamaui intētione de
uotionis nihil aliud q3 ipſum ex
petij. ſed eum ſolum ſup omnia deſideraui
voce mea ad dominum et non fruſtra
q̄a intendit mihi benigne me reſpexit
Maxime In die tribulatiōis mee de
um exquiſiui. ſolū manibus meis. nō
ſolū credendo et orādo ſed opib9 bonis no
cte. i. in p̄ſ̄ti vita q̄ q̄uis lucē h̄re videatur
pctōꝝ tñ obſcuritate fuſca eſt. coram eo. et
nō ſū decept9. i. defraudat9 a ſpe quā i eū
p̄cerā ꝓſecut9 eni ſū effectū orōnis mee.
Renuit cōſolari aīa mea. in iſtis rebuſ
mūdanis et caducis. ſ3 memor fui dei. i
q̄ eſt ſūma ſua uita. et in ei9 memoria dele
ctat9 ſū. et exercitat9 ſū. i. ingrēdo magñ
tudinē tue potentie et ſapientie. et cū in contē
platione mea tractarē quali potentia omia
ꝓtineas. q̄li ſapia oīa diſponas. et tā m̄lta mi
rabili ordiatiōe diſpēſas d̄fecit ſpūſ me9
q̄a incōp̄hēſibilis es Anticipauerunt
vigilias ocl'i mei. añ alios ſurgēs ad ꝓtē
plādū. et in ipa mea ꝓtēplatōe turbat9 ſū.
recordatiōe peccatū. q̄a hūanū gen9 in d̄li
ctoꝝ p̄cipitia ruere videbā. et tacui q̄m i
ꝓfūda nocte ñ habui ſolatiū hūani colloq̄j.

Cogitaui dies antiquos quibus hũa-
num genus peccatis tenebatur obnoxium
qui caduci ſunt. et labili varietate fugitiui. ⁊
admiratus ſum cur labentes dies et q̊s te
nere nemo poteſt tantopere deſideret et q̃-
rat humanitas et annos eternos. q̊ ſem
per ſtant qui non tempoꝝ labentiuȝ momē
tis excurrunt. ſed eterna ſtabilitate firmant.
q̊ ſoli ſunt ſpecialiter appetēdi. negligebam⁹
contēnebamus nec credebamus eē dũ eos
in pñti nõ valeam⁹ aſpicere

Et meditatus ſum nocte in pñti vita.
cum corde meo. i. cum oratione mea. et
exercitabar vt cognoſcerem q̊d poti⁹ te-
nendũ ſit. et vt melius intelligerē. ſcopebã
i. diſcutiebam et mũdabam ſpiritum me
um. ne quid ſordēs. ne q̊d diuinis cõſpecti-
bus diſplicēs in eo remaneret

Meditatus autem ſum dicens. Nũquid
in eternum proiecit deus. genus huma
num vt non aduentus ſui miseratõne reſpi
ciat. aut non apponet ſiue addet. vt cõ-
placitior. i. mãſuetior. ſit adhuc

Aut totaliter miſericordiam abſcidȝ
a genere humano. i. omni tēpore. certe non.
quoniam in nouiſſima etate mittet filium

Aut obliuiſcetur miſereri deus. certe
non q̊a natura miſericors eſt et miſcđia ab
eius maieſtate nunq̃ȝ diuidit. aut contiē-
bit in ira miſericordias ſuas. i. ira vin
cet miſericordiã. certe non. q̊a potius miſe-
ricordia vincet iram.

Hoc ita cogitabam apud me. ⁊ poſt hoc di
xi reſpondendo meditationi mee. nunc ce
pi quaſi intelligerem quod fuit tacitum ab
eternis temporib⁹. ſ. ꝙ homo reducetur ad
ãnos eternos. et hec mutatio eſt dexte
re excelſi. i. fauoris et ꝓpiciationis filij dei
q̊ ē dexta dī pr̃is. q̊niã niſi corp⁹ nrũȝ accepe
rit. nos miſericordiã accipere nõ poſſum⁹
et de conditione ſeruili mutemur in filios

Et ꝑ hoc intellexi illam mutationeȝ futuraȝ
q̊a Memor fui operum domini. ſ. ꝙ
creauit hominem. et ſicut euȝ per miſericor
diam creauit ſic intellexi ꝙ eundem ꝑ miſe-
ricordiam reparabit. quia etiam memor
ero mirabilium tuorum q̃ feciſti ab in
itio humano generi. eidem pius miſerator
in multis indulgēdo et ſic ſpero ꝙ etiã nunc
indulgebis.

¶ Et meditabor in omnibus operi
bus tuis. et te in eis artificeȝ potentiſſimũ
⁊ ſapientiſſimum contemplabor. et in pre
ceptis tuis ſalutaribus que tu inueniſti
humili deuotione verſabor.

¶ Propheta in his eruditus in laudes ꝓ
rumpit dicens. Deus pater via veniendi
ad te eſt in chriſto ſiue per xp̃um qui ait.
nemo venit ad patrem niſi per me quis de
us magnus ſicut deus noſter. nullus
imo tu ſolus et non alius facis mirabi
lia. tã in anima q̃m i corpore

Notam feciſti virtutem tuam. id eſt fi
lium tuum qui eſt virtus et ſapientia quã
do eum in mundum miſiſti ipſe etiam ē
brachium in quo redemiſti populuȝ
tuum. ſ. credentes ex iudeis et electos ex gē
tibus

¶ Notam feciſti virtutem tuã nã cum no
tum feciſti filium tuum per eum Viderũt
id eſt cognouerunt te fide. populi de iudeis
et populi de gentibus. et timuerunt po
tentiam tuam viſis miraculis. et turbati
ſunt ſalubriter infideles qui erant ſine fũ
damento fidei errorem ſuum cõfitētes ⁊ ve
niam poſtulantes

¶ Et tunc. Multitudo ſonitus aqua
rum auditus eſt ſonantium in laudib⁹ dei
de miſſione filij in confeſſionibus peccatoꝝ
in gemitu culparum. in orationibus. in gr̃i
arum actionibus. qui ſonitus prouenit. q̊a
vocem dederunt nubes. id eſt predica
tores per orbem terrarum in omnibus gen
tibus predicando xp̃um

¶ Vere dederunt vocem ſuam Etenim. i.
quia ſagitte tue O deus. id eſt voces pre
dicatorum tuorum corda fidelium medici
naliter penetrarunt ad ſalutē ⁊ vox ipſa
p̄dicationis apoſtoloruȝ que ſonum et ful
gorem et timorem humanis pectoribus in
ferebat totius orbis circulum et ambi
tum cinxit.

¶ Unde ſequitur Illuxerunt per apoſto
los diuina precepta veritatis lumine ra

diantia coruſcando. miraculis que tenebras hominum per totum mundū ſalutari illuminatione fugauerunt. Unde commota eſt terra.i.homines ad conuerſionem et contremuit. agendo penitentiam pro peccatis. eos autem dicit commotos et tremefactos qui verbum fideliť audientes ad conuerſionis ſtudium chriſti munere ꝑuenerūt.

Et per ipſos apoſtolos ſic operantes In mari gentium via tua nunc que dudū erat in iudeoꝝ populo et precepta tua recepta ſunt a pluribus populis gentium ⁊ tamen veſtigia tua.ſ.pn̄tia tua corporalis doctrina miracula non ſunt ab infidelibus iudeis cognita.

Cum tamen. Deduxiſti illum populū quondam tuū de egypto ad modū ouium in manu moiſi qui fuit dux populi et aaron quem prefeciſti tu deus ſacerdotem omni populo

Pſalmus. LXXVII. in quo monet populum ne ſit ingratus diuiniſ beneficijs.

Uox dei qui per Moiſen legē dedit hebreis.

Attendite corde ppl'e meus legem meam. inclinate per humilitatem aurem veſtri cordis. ad intelligendum verba oris mei

Aperiam os meum in figuris et ſimilitudinibus. ex quibus ad alia capietis intellectum. loquar obſcuras queſtiōeſ que adhibita diſceptatione ſoluēde ſūt ab initio exitus filiorum iſrael de egypto

Uox apoſtoloꝝ ſeu ꝓpheta in perſona eorum. Quanta.i.q̄ȝ magna q̄ȝ mirabilia audiuimus beneficia exhibita popl'o iudeoꝝ in egreſſu ſuo de egipto. et in ꝓgreſſu in deſerto et in ĩgreſſu terre ꝓmiſſionis. et cognouimus ea. quia patres.ſ. ꝓphete narrauerunt nobis. qui tamē iudei ingrati fuerunt.

Et ita narrantibus patribus Non ſūt occultata a filijs ſuis in ſuccedentibuſ ſibi generationibus.

Patres noſtri. Narrauerūt opera dei in quibus merito laudandus apparet de⁹ et virtutes eius que in egipto facte ſunt poſtq̄ȝ exierunt de egypto

Et poſtea. Suſcitauit in populo iudaico legem in monte ſynai que dicitur teſtimonium locutionis diuine cum ipſo. et quia teſtabatur hereditatem eternā quā nobis ꝓmittit de⁹ dicit. ſuſcitauit. quia lex naturalis quaſi in lucem rediſt per legē ſcriptam. que ſomno ignorantie videbať opp̄ſſa et ſopita lex et teſtimonium idem ſūt ſicut Jacob et iſrael.

In qua lēge. Quanta.i.q̄ȝ mag̃ ⁊ mirifica mandauit patribus noſtriſ nota facere filijs ſuis. id eſt poſteris non tātū iudeis ſed vt cognoſcat generatio altera.i.xp̄iana quam de gentibus cōſtat eē electam.

Et ſic conſequenter. Filij.ſ.xp̄iani qui naſcentur poſtea ex aqua et ſpū ſācto et exurgent ſurſum habentes cor ſuum. q̄ vero nati ſunt et non renati non ſurſum ē cor eorum et narrabunt filijs per generationes qđ vtiq̄ȝ xp̄iani impleuerunt qui predicationes ſanctas ad animarum ſalutem conferendam ſuis poſteris tradiderunt.

Et hoc ideo Ut ponant ſpem ſuam nō in lege que punit ſed in gratia conceſſa que redimit et non obliuiſcantur operum domini ſicut fecerunt perfidi iudei qui oblito auctore ſuo ad culturas ſe demonum tranſtulerunt. et mandata eiuſ exquirant. ipſa eſt enim dei ſummi vera recordatio ſi mandata eius deuotis mētib⁹ impleamus.

Ideo exquirant. Ne fiant ſicut patres eorū generatio praua et exaſperās praua. quia veritatem recipere noluit. exaſperanſ. quia adeo exaſperauit in deum vt in ſaluatorem armaretur. qđ fuit ſuꝑ oēs acerbitates et aſperitates.

Et quia praua eſt ideo. Generatio que non direxit cor ſuum ad fidem ſuſcipiendam. ad diligendum deū et in preceptis

eiusambulandū. et non eſt creditus
cum deo ſpūs eius qꝛ fuit ſemꝑ incre⸗
dulus ꝓmiſſionibꝰ dei.
Bene dꝛ ꝙ generatio illa coꝛ ſuū nō direxit
qꝛ nec Filij effrem qui videbanť melio
res in illo ꝑł'o intendentes arcum et
mittētes ſagittas conuerſi ſunt in
die belli. per ſimilitudinē loquiť. Judei ī⸗
tenderūt arcū et miſerunt ſagittas qñ pꝛo⸗
miſerūt ſe obſeruaꝛe legē ā monente Moy
ſe dicentes. quecūqꝫ locutꝰ eſt dñs deꝰ no⸗
ſter faciemꝰ ⁊ audiemus. cōuerſi ſunt ī die
belli qñ Aaron dixerūt. fac nobis deos q̊s
adoꝛemꝰ. ecce qūo in parabolis et ꝓpoſiciō
nibus omīa explicat.
Quare conuerſi ſunt in die belli. qꝛ Non
cuſtodierunt teſtamentū dei .i. ꝓmiſ⸗
ſionē quā deo fecerāt. oīa q̄ locutꝰ eſt dñs
faciemꝰ. et in lege domini noluerunt
ambulare. Et obliti ſunt beneficio⸗
rum eius et mirabilium eius. que
oſtendit eis coꝛam patribus eoꝛū.
Coꝛā pꝛibꝰ eoꝝ Moyſe Aaron alijſqꝫ
ſenioꝛibꝰ. fecit mirabilia in terra egi⸗
pti in campo thaneos. que ciuitas re
gia eſt egipti in qua eꝛat pharao apud quā
decem plage egipti facte ſūt. Interrupit
mare rubꝛuꝫ et perduxit eos pede ſic⸗
co ad aliud litꝰ. et ſtatuit aquaſ ex vtra
qꝫ parte ne fluerent ſed firme ſtarent ſicut
aqua in vtre.
Et deduxit eos de die in nube pꝛo⸗
tegente eos ab ardoꝛe ſolis. et de no⸗
cte in columna ignis. que oſtenderet
eis viam. Interrupit petram in here
mo in loco ſicco et deſerto et emanauit fō
tes irriguos. et potauit eos abundāter
velut in abiſſo multa
Et eduxit aquam de petra. que ſeque
batur eos q̄cūqꝫ ibant et eduxit aquas
non parū ſed tanq̄ꝫ flumina que de vbe
ribꝰ montiū copioſa inundatōe ꝓcedūt
Quibꝰ beneficijs et miraculis nō obſtanti
buſ. Appoſuerunt adhuc peccare ei
id ē. nō credere. in iram concitauerunt
id eſt. ad iram excitauerunt. excelſum in
inaquoſo loco nō credendo deum poſſe
ſibijpſis difficilia facere.
Et temptauerunt deum diffidētes
de eiꝰ potentia in coꝛdibꝰ ſuis ad h̄ vt pe⸗
terent eſcas non ſpūales ſed carnales.
animabus ſuis .i. pꝛopter aīas retinen⸗
das in coꝛpoꝛibꝰ. eſca eni retinaculū eſt aīe
in coꝛpoꝛe.
Et male et vtiqꝫ male qꝛ falſa locuti ſūt
de deo dicenteſ nūquid poterit de⸗
us parare menſam in deſerto. ſplen
didam carnium quaſi dicerent non. Ecce
blaſphemia et diffidētia. o ſtulta nimis ab
ſurdaqꝫ vecoꝛdia humanā impoſſibilitatē
ad diuinā tranſtuliſti virtutem.
Et rurſus diffidentes dicūt. Quoniā per
cuſſit petram et fluxerunt aque et
toꝛrentes ex magna aquarū abundātia
inundauerunt. ſequiť ꝙ poterit aliud et
facere. O nimis fatua cogitatio. exemplū
magni miraculi dare et eiꝰ auctoꝛem in re⸗
liquis arbitrari poſſe deficere.
Nunquid et panē poterit dare aut
parare refectionem ſplendidam et
delicatam populo ſuo quaſi diceret du⸗
bitandū eſt. Sed manſuetiſſimus dñs
noluit ſtatim punire eos ſicut bene mere⸗
bantur. ſed ne videreť non poſſe facere que
petebant ſicut ſtulte illi dubitabant.
Ideo audiuit et impleuit petitiones et
diſtulit penam inferre eis. vt priꝰ oſtende
ret ſuā potentiā. et ignis .i. ira dei accēſus
eſt in populum deſcendentē de iacob et
in iſrael.
Hinc ignis accenſus eſt in iacob et cetera.
Quia nō crediderunt deo ſuo ꝙ poſ
ſet licet ex p̄cedentibꝰ miraculis h̄ firmiter
poterant credere. nec ſperauerūt ī bo⸗
nitate ſua. ꝙ nō deficeret eis ī neceſſarijs.
¶ Et mandans executioni petitōnes eoꝝ
mandauit nubibus de ſuper. et ianuas ce
li aerei vbi generabať manna aperuit in⸗
de deſcendere faciens.
¶ Unde ſequitur. Pluit illis .i. dedit peꝛ
modum pluuie. manna ad manducā⸗
dum et ſic paneꝫ celi .i. in celo aereo an⸗
geloꝝ miniſterio foꝛmatū dedit eis.
Et ita Panem angeloꝛuꝫ .i. miniſterio

eoꝝ formatum manducauit homo. ci
baria miſit in abundantia. cum quili
bet colligeret de eo quantum comedere po
terat.
Et ad ſatiſfaciendum deſiderio eoꝝ de eſu
carniū Tranſtulit ventū auſtralem
de ſuperiori parte aeris ne ſcꝫ flaret. et in-
duxit virtute ſua ventum africum
qui eſt ventus occidentalis vt flaret verſꝰ
vbi erat multitudo magna coturnicuꝫ q̄s
ventus tranſportauit vltra mare rubrum
vbi erant caſtra hebreoꝝ
Sequit͛ Et pluit ſuper eos ſicut pul
uerem .i. valde abundant͛ carnes viuas
in maxima copia ſcꝫ volatilia pēnata
Et ceciderunt in medio caſtrorum
eoꝝ circa tabernacula eoꝝ. vt ſ͞n omi
labore ⁊ difficultate poſſent ea capere.
Et ipſi manducauerunt et ſaturati
ſunt nimis vſqꝫ ad nauſeam. abundan-
tiam carnium ſicut deſiderauerūt at-
tulit eis. et nō ſunt frandati deſide
rio. imo ſunt conſecuti illud habentes car
nes in abundantia. Oſtenſo ꝙ m̄lti du
bitauerant de potentia dei. oſtendit ꝓphe-
ta qualiter puniti ſunt a deo de quo ita ait.
Adhuc eſce erant in ore ipſorum
quia multi actu comedebant. et punitio
dei deſcendit ſuper eos.
Et occidit potentes eoꝝ. repletos di-
uitijs et electos iſrael ſcilꝫ Moyſen et
Aaron et Mariam impediuit ne ingre
derent͛ terram ꝓmiſſionis.
In omibus his correcti et puniti pec-
cauerunt adhuc et nō crediderunt
in mirabilibus eius.
Et ideo Defecerunt dies eoꝝ quaſi lā
guida tabe cōſumpti in .i. pro vanitate
pro qua citius perierunt. et anni eoꝝ cū
feſtinatione quia mors multoꝝ fuit acce
lerata ſicut in rebellione chore
Cum occideret aliquos de populo alij
timentes querebant eum et reuerte-
bantur ſtudioſe et ſedulo venientes
petebant miſc͞diam a deo.
Reuertebantur quidem quia Rememo
rati ſunt quia deus adiutor eoꝝ eſt
i bonis. et deus excelſus redemptor
eoꝝ eſt a malis.
Et quia iſta reuerſio ad deum quo ad mul
tos nō erat ex amore iuſticie ſed timore pe-
ne dicit. Et dilexerunt eum in ore ſuo
et ligua ſua mentiti ſunt ei. q꞉ nō ſic
habebant in mente ſicut ꝓtendebāt in ore.
Unde ſequitur. Cor autem eorū non
erat rectum cum eo. quia ydola colere
deſiderabant nec fideles habiti ſunt i
teſtamento eius. vt legē eiꝰ obſeruarēt
ſicut in timore ꝓmittebant
Ipſe autem eſt miſericors in natura
et etiam contra merita ipſorū. Fiet propi-
cius peccatis ipſoꝝ puniens eos citra
condignum. et non diſperdet eos tota
liter eos delendo ſicut meruerunt
Et abūdauit miſc͞dia dei vt auerteret
ab eis vindictam ſuam quam de eis
ſumere ceperat. et non accendit omē
iram ſuam. vt de eis ſumeret oēꝫ prome-
ritam penam.
Et hoc ideo quia. Recordatus eſt. id eſt
ad modū recordantis ſe habuit quaſi oblu-
tus dum eos affligeret. quia caro ſūt ſcꝫ
carnales et fragiles proniqꝫ ad peccanduꝫ
hec eſt maxima cauſa que deum mouet vt
ſe nobis miſericordem exhibeat ſpiritus
homo eſt vadens in breui de hoc mūdo
per ſeparationem anime a corpore et nō
rediens ad ipſuꝫ corpus virtute propria
nature.
Pepercit eis. ⁊ licet parceret ipſis. Ipſi ta
men multotiēs .i. ſine numero exacerba
uerunt eum in deſerto. et ad vindi
ctam cōcitauerunt eū in inaquoſo
vt digne eis penas inferret.
Et cōuerſi ſunt ad idolatriam et tēpta
uerunt deum doloſe petentes ab eo qd
ab illo accipere diffidebant et ſanctum
iſrahel ad amaritudinem prouocaue-
runt.
Et nō ſunt recordati poteſtatis eiꝰ.
die qua redemit eos de manu tribu
lantis ſcꝫ Pharaonis.
Preterea non ſunt recordati. Qualiter
poſuit in egipto ſigna ſua ſcilicet decē

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

plagas et prodigia in ciuitate illa re
gia vbi ſigna iſta facta ſunt.idem eſt ſignū
et prodigium.ſignū inq̄z dei potentiam in-
dicat.prodigium qꝛ in ſe dat nobis aliđ in-
telligere.

Inter quas plagas.Cōuertit in ſangui
nem flumina eorum et pluuiales
aquas ne biberent.

Miſit in eos muſcam caninam
ꝛ pungebat eos grauiter et ranas et di
ſperdidit eos quia in nullo loco poterāt
ſtabiles eſſe propter ranas.

Et dedit erugini.id eſt.vento vrēti qui
corrupit ſegetes fructus eorum.et fru
ctus per labores eorum productoſ
locuſtis.

Et occidit in grandie vineas eorū
et moros eoꝝ in pruina vel in frigore
corrumpente.

Tradidit grandini iumenta eo-
rū exiſtentia in campis.et poſſeſſiones
igni.

Miſit in eos effectum ire ſue indi-
gnationis per plagas dictas et ſequētes
immiſſas per angelos malos qui
fuerunt executores diuine iuſticie in perſe
cutionibꝰ egipti.

Viam fecit ſemite ire ſue.id eſt.ſemi-
tam in viam conuertit.quia ex quo per pri-
ma flagella non fuerunt correcti plage am
pliores ſunt augmentate.vnde ſequitur et
non pepercit a morte vitas eorum
et iumenta eorum ī morte conclu-
ſit.

Et percuſſit omne primogenitū in
terra egipti non ſolum hominum.ſed
etiam omniū iumentoꝝ primogenita pri-
mitias omnis laboris eoꝝ vt ordeuz
et linum et ſimilia que citius matureſcunt
in tabernaculis egiptiorum deſcendē-
tium de cham.

Propheta nunc oſtendit quomodo deꝰ
eduxit iudeos de egipto et induxit in terraz
promiſſionis et ipſi iterum ingrati offen-
derunt eum ſic dicens.

Et eduxit đ egipto populum ſuum
iſrael diligenter cuſtodiendo ſicut paſtor
oues ſuas et perduxit eum tanquaz
gregem in deſerto quod erat inť mare
et egiptum.

Et eduxit eos per deſertum in ſpe ve-
niendi in terram promiſſionis.et non ti-
muerunt quia inimicos eoꝝ coope
ruit mare.

Et induxit eos in terrā promiſſiōis
que dꝛ ſctificata ppť irl'm ī q̄ edificatū
erat templuz in montem moria quem
montem non gladius eorum acquiſiuit
ſed dextera.i.potentia eius

Hoc modo acquiſiuit quia Eiecit a pre-
ſentia eorum gentes chananeas.que
prius terram illam obtinebant et alios ibi
habitantes et ſorte diuiſit ſingulis tribu
bus terram promiſſionis equali menſu-
ra.antiquitus tenſo funiculo terram di-
uidebant.

Et habitare fecit in domibus villis
ciuitatibus et caſtris a gentilibus edifica-
tis tribus iſrael.

De ingratitudine iudeorum et eoꝝ contu
macia et quid eis irato domino contigerit
propheta exponit dicens.et iſtis beneficiis
non obſtantibus.Temptauerunt deū
diffidentes de diuīa virtute.et exacerba
uerunt deum excelſuz prouocātes ad
iram et precepta eius non cuſtodie-
runt.

Et auerterunt ſe ſcienter ab eo.et non
ſeruauerunt pactum.id eſt.legem quā
pepigerant obſeruare.quēmadmoduz
patres eoꝝ.qui adorauerunt vitulum ꝛ
multipliciter offenderunt in deſerto.con-
uerſi ſunt in arcum prauum.id eſt.ſi-
miles facti ſunt arcui prauo.arcuſ prauus
dicitur malicia peccatorum que non emi-
nus percutit ſed ī ſe magis ſpicula directa
conuertit.

In iram concitauerunt eum.immo
lando ydolis in collibus ſuis.et cuz ho-
norem deo debitum ſculptilibus ſuis
impartirent ad indignationem et vin-
dictam prouocauerunt.

Propheta numerat vindicte genera qui-
bus punitus eſt populus ille pfidus dicēs

Auertit deus predictaȝ populi ne‑
quiciam et ſpreuit.et ad nihiluȝ re‑
degit valde iſrahel tradens eum capti
uitati aliorum populorum poſt mortem
ioſue.
Et repulit propter eorum nequiciam ci
uitatem ſilo que fuit deſtructa per phili
ſteos in qua erat dei archa illo tempore.et
ideo dicitur tabernaculum vbi habi‑
tauit inter homines quia ibi deus re‑
ſponſa dabat
Et tradidit in captiuitatem virtu
tem eorum.id eſt.archam que erat vir‑
tus eorum.quia ea preſente ſemper vince‑
bant inimicos.et pulcritudinem.id eſt.
eandem archam de qua ipſi gloriabantur
ſuper omnes gentes.in manus inimici
ſcilicet philiſtinorum a quibus capta eſt.
¶ Et concluſit in gladio populum
ſuum permittens eos ab inimicis occidi.
et hereditatem ſuam ſpreuit.
¶ Juuenes eorum comedit furor
vel gladius inimicoruȝ et virgines
eorum non ſunt lamentate quia cuȝ
quilibet quereret locū fugiendi dimittebāt
mortui inſepulti et inlamentati.
Sacerdotes eorum ſcȝ ophni ⁊ finees
filij heli in gladio philiſtinorum cecide
runt.et vidue eorū nō plorabantur
eadem ratione qua virgines.
Propheta oſtendens vltionem in ipſos
aduerſarios retortam dicit. Dominus
qui prius tanquā dormiens.viſus eſt
quia populum ſuum dimiſit affligi ab ini‑
micis excitatus eſt tanquaȝ potens
incenſus vino.quia tunc ſunt homines
ad iram faciles et ad virtuteȝ potentes qñ
poſt crapulam de ſomno ſurgunt.excitatꝰ
dico ad inferendam vindictam hoſtibꝰ ſcȝ
philiſteis q̄ archam dn̄i rapientes locaue‑
rant iuxta deū ſuum dagon.
¶ Et percuſſit inimicos ſuos in po
ſteriora in ſecretiori parte natium vt etiā
viui a ſoricibus rodentibus eorū anos exe‑
crabili morte punirentur opprobrium
ſempiternum dedit eis quia nullus
alter taliter punitus eſt.qđ in ſempiternuȝ
diuulgabit̄ q̄ȝdiu ſcptura ſancta in qua re‑
dactum eſt legetur.
Inimicos ſuos ita percuſſit ſed ſuos reedi
ficauit eligendo tribum pro regia dignita‑
te dicens.Et repulit tabernaculuȝ io‑
ſeph vt inde eſſȝ rex.et tribum effraim
nō elegit ad regiam dignitatem.
Sed elegit tribum iuda vt faceret in
de regem monteȝ ſyon quem dilexit
eligens ad cultum ſuum
Et edificauit per Salomoneȝ ſanctū
edificium ſuo nomine deputatuȝ ſicut
vnicornium.quia ſicut illud animal nō
permittit aliud animal accedere ad cubicu
lum.ſic deus prohibuit alienigenam intra
templum miniſtrare in terra.id eſt.i hie
ruſalem quam fundauit pro cultu ſuo
et ſolio ſuo ſtabiliter quantuȝ fuit ex par
te ſua.et ita fuiſſet niſi peccata iſrael impe
diuiſſent
¶ Et elegit Dauid ſeruum ſuum in
tribu iuda et inter filios iſai q̄zuis eſſet iu
nior.et ſuſtulit de gregibus ouium
ſequentem oues fetas accepit eum in
regem.et ita ex paſtore pecudū ad regimen
hominum eſt tranſlatꝰ
Unde ſequitur. Paſcere.id eſt.elegit vt
paſcat populuȝ deſcendentem de ia
cob et iſrahel populum eundem a deo
ſpecialiter dilectū ſibi.
Et gubernauit eos in puritate con
ſcientie.et in operibus ab eo prudē
ter actis deduxit eos ad virtuoſe ⁊ pa
cifice viuendum.

¶ Pſalmꝰ.LXXVIII.in quo pro
pheta deplorat captiuitatem hieru
ſalem tempore regis antiochi.

¶ Propheta Dauid licet longis
ante temporibꝰ q̄ꝫ rex exiſteret an‑
tiochꝰ.omnia tamen more ſuo qua
ſi tranſacta refert que ſpirituſancto
repletus preuidebat eſſe futura.vn
de deflens pietatis affectu ait.o

DEus venerũt gentes in iudeam tunc hereditateꝫ tuam polluerunt ſanctũ templum tuum. ſacrificando in eis ydolis ſuis poſuerunt hieruſalem euertentes eam quaſi caſulam vel ſicut tuguriũ ſiue aceruũ lapidũ vbi ſolẽt cuſtodes poni ad cuſtodienda pomeria.

Poſuerunt cadauera inſepulta ſeruorum tuorum eſcas volatilibuſ celi et non ſolum illis ſed etiam beſtijs terre ſcꝫ lupis et canibꝰ poſuerũt eſcas carnes ſanctoꝝ tuoꝝ

Effuderunt ſanguinem eorum in tanta copia ⁊ ita viliter ſine aliquo reſpectu miſericordie ſicut effunderent aquam. et non ſolum intra muros ſed etiam in circuitu hieruſalem. et nõ erat qui ſepeliret. quia par conditio periculi omẽs inuoluerat.

Facti ſumus opprobrium omnibus in circuitu gentibus. ſubſannatio et illuſio his qui ĩ circuitu noſtro ſunt. id eſt. his qui nos ad famam templi honorabant. deſpectabiles facti ſumus.

Propheta deprecatur dominum pro populo iſrahel contra inimicos et inſultantes dicens. Uſquequo domine iraſceris in finẽ q̃ꝫdiu hoc ſuſtinebimꝰ ⁊ videbimꝰ nos ita affligi propter te et nõ vlciſceris nos. vſquequo accendetur et multiplicabitur velut ignis indignatio tua.

Effunde iram tuam. id eſt. indignationem tuam abundantem emitte in gentes que te non nouerunt per veram fidem nec voluerũt ſed ſunt idolatre. et reges qui nomen tuũ non inuocauerunt in te credẽtes. ſꝫ demonia vel aliquã aliam creaturam

Debes o domine effundere iram tuam Quia iſraheliticum populum pro magna parte crudeliter conſumpſerũt ſicut cibꝰ ꝯſumit. et ciuitates iudee deſolauerũt et deſtruxerunt.

Confiteor domine noſtra peccata meruiſſe iſta flagella ſed deprecor pietateꝫ tuã Ne memineris ad puniendũ iniquitatum noſtrarum antiquarum non tantum nouiter factarum. ſed quas a patribus accepimus. cito preueniãt nos miſericordie tue ne in toto abſorbeamur per deſperationem quia omnibus adminiculis pauperes facti ſumus nimis.

Adiuua nos deus qui in tribulationibus ſemper ſolitus es ſaluare nos et propter gloriam et honorem nominis tui domine libera nos non ꝓpter meritum noſtrum. et propiciꝰ eſto peccatis noſtriſ propter nomẽ tuũ id eſt. propter tuã bonitatem non ꝓpter noſtram iuſticiam.

Adiuua nos oro Ne forte dicant inter gentiles vbi eſt deus eorũ quaſi dicerent. vel non eſt. vel ſi eſt. eſt tam parui momenti ꝙ non poteſt ſuos adiuuare. ⁊ vindicta fienda in eis ita cito fiat vt oẽs nationes. id eſt. gentes. intelligant deum in eos ſe vlciſci et etiam nos oculis noſtris videamus.

Ultio ſanguinis ſeruorum tuorum qui effuſus eſt introeat in conſpectu tuo. et gemitus compeditorum. id eſt. eorum qui captiui tenentur vt liberentur

Secundum magnitudinem potentie tue. filios. id eſt. imitatores eoꝝ qui pro veritatis defenſione occidũtur. ſcilicet veritates defenſores poſſide et cuſtodi ne aliqua tribulatõis aſperitate poſſint reuocari.

Et redde vicinis noſtris philiſteis et alijs nationibus in circuitu inde poſitis vindictã perfectam et vltionem plenam que ſeptenario numero diſignantur. in ſinu eorum. id eſt. in anima. ad quod te moueat improperiuꝫ quod exprobrauerunt tibi domine attribuentes impotentie tue captiuitatem noſtram.

¶ Nos aūt populus tuus et oues paſcue tue. confitebimur tibi cōfeſſione laudis pro liberatiōe noſtra. in ſempiternum non tantum confitebimur ſed etiam annunciabimus alijs laudem tuam quamdiu aliqua generatio erit.

¶ Pſalmus. LXXIX. in quo monet nos in melius cōmutari et ad Chriſtum dirigi.

Qui regis iſrahel intende qui deducis velut ouem Joſeph.

W deus qui es rex cuius arbitrio et creata ſūt et adminiſtrantur vniuerſa. rex dico ſpecialiter iſrahel. id eſt. eorum qui te puro corde conſpiciunt. intende deſiderio et petitioni ſanctorum qui aduentum tuum deſiderant. qui deducis per apoſtolos populū credentē de gentib9 ſignificatum per Joſeph ad caulas dei tāquam oues ad paſcua

¶ Qui ſedes ſuper illas ſublimes poteſtates celorum appare in mūdo forma noſtre mortalitatis aſſūpta videant te populi qui per iſtas tres trib9 effraim beniamin et manaſſe deſignantur

¶ Excita potentiam tuam et veni id eſt. manifeſta in filio qui eſt virtus tua per incarnationē eius. vt ſaluos facias nos. de poteſtate dyaboli.

¶ O deus virtutum conuerte nos auerſos a te. aliter nō conuertemur. niſi tu facias qui ſolus potens es. qui vult vniuerſa compleri. et oſtende filiū tuū et ſalui erimus.

¶ Domine deus virtutum celeſtiū quouſqz iratum te oſtendes mihi ſeruo tuo. ad te oranti differendo mittere filium pro cuius aduentu totiens te rogaui.

¶ Quouſqz Cibabis nos pane lacrimarum. id eſt. permittes nos affligi tot tribulationibus et doloribus lacrimoſis. quia vir ſanctus ipſis ſuis lacrimis paſcitur et reficitur ſciens tribulationem quā patitur vel propter exercitiuz vel propter remiſſionem peccatorum dari ſequitur. potum dabis nobis in lachrimis que ratione predicta ſanctis viris ſunt potus et refectio que lacrime erunt in menſura ſcilicet quales ſuſtinere poſſumus quia omnipotēs deus conſulens fragilitati noſtre modificat et quadam menſura temperat flagella ſua.

¶ Poſuiſti nos in contradictionem gentibus vicinis noſtris quia nobis colentibus et predicantibus te deuz verum contradicitur ab eis multitudine ſimulacrorum ſuorū. et inimici noſtri irrident nos quaſi fruſtra ſperantes vt ſalui fiamus

¶ Sed contra iſtos. Deus virtutum conuerte nos totos ad te vt te toto corde diligamus et oſtende preſentiam filij tui et ſalui erimus. ipſa enim eſt p quam laqueos mortis euaſimus. ipſa denique eſt que dignis et confitētibus celeſtia regna largitur.

¶ Vineam. id eſt. populum iudaicum quem tu excolebas ſicut bonus agricola vineam ſuam. tranſtuliſti de egipto in terram promiſſionis eieciſti gentes ſcilicet amorreos. gebuſeos. et cetera. et plantaſti firmiter collocando et ſecure habitare feciſti.

Dux itineris fuiſti in conſpectu ei9 quia in nube pēunte per diem et in columna ignis pēunte de nocte manifeſte te eis oſtendiſti. et plantaſti radices eius. id eſt. pncipes ſcilz Moyſen et Aaron et prophetas qui in cultu dei et fide radices et fūdamenta fuerunt aliorum. et populus ille impleuit terram promiſſionis per multiplicationem prolis.

Umbra eius. id eſt. cura et ſolicitudo de eis regendis operuit maiores q̄ h dicūt montes ne pro ſua voluntate ipi agerent ſz cure ſubditorum totaliter intēderent. et arbuſta. id eſt. excrementa huius populi

cooperuit cedros dei.i.altiſſimos eoꝝ
platos et doctores. quanto ei magis illa vi-
nea ſiue popul⁹ creſcebat. tanto maiori cu-
ra et ſolicitudine prelati eoꝝ occupabātur.
⁊ ita vinea iſta creſcēdo coopuit oēs ſctōs
pphetas ⁊ patriarchas cura ⁊ ſolicitudie.
¶ Et extendit hec vinea palmites ſu-
os.i.filios ſuos a hieruſalez vſq3 ad ma-
re mediterranenſe quo terminatur regnū
iude et vſq3 ad flumen iordanis pro-
pagines ei⁹ filios filioꝝ.
¶ O domine cum tot beneficia cōtuleris
illi populo. Ut quid ergo deſtruxiſti
maceriam eius.i. cuſtodiam angelicaz
qua eam vallaueras. ſubtraxiſti protectio-
nem eius et expoſuiſti eam gentibus vin-
demiant eaz ſpoliādo. diripiendo. ⁊ cō-
culcant omnes gentes que iuxta eū
ſunt.
Exterminauit extra terminos patrie ſue
eiecit eam captiuando aper ſc3 veſpaſia-
nus. immūdus fortis egreſſus de ſilua
gentilitatis qui ſingularis. id eſt ſuperb⁹
ferus iudeis depaſtus eſt eam.i. tota-
liter conſumpſit
O domine deus virtutum q̄3uis ex-
terminata ſit vinea et conſumpta p maiori
parte vt tamen reliquie ſalue fiant cōuer-
tere ab ira tua. et propiciare ei d̄ celo.
et vide indulgendo ei. et viſita mittēdo
filiū tuū q̄ ſanet eam egrotantem.
Et ne pereat vinea ex toto. Perfice eam
in fide filij tui quam incboaſti in vmbra
legali quam plantauit dextera tua p-
piciatio tua. et perfice eam ſuper fidem
filij tui fundatam. et quem confirma-
ſti tibi.i. tuū eſſe filiū naturalē oſtēdiſti di-
cens hic eſt filius me⁹ dilectus in quo mi-
hi bene cōplacui.
Qui igne impietatis vl' cupiditatis Suc
cenſi et occultis iniquitatibus ſuffoſſi
ex eadem gente in chriſtum credere nolue-
runt ab increpatione terribili in die iu
dicij. vultus tui. id eſt. filij tui peribunt
¶ Quia tam diu mali erimus donec ſal-
uator adueniat. ideo Fiat manus tua.
id eſt. operatio tua oſtendatur potentia ſu
per virum. id eſt. Chriſtum qui ad dexte-
ram ſedet. et ſuper filium hominis ſc3
virginis. ſcilicet eundem Chriſtūm qui ita
eſt filius dei. vt etiam ſit filius virginis.
quem confirmaſti tibi. ſupra eſt ex-
poſitum.
Hoc fac vt oraui. Et non diſcedimus
per auerſionem a fide vltra qui prius di-
ſceſſimus ⁊ viuificabis nos. vita gratie
in preſenti. et glorie in futuro. et nomē tu
um inuocabimus. illud ſcilicet nomen
quo deus pater appellaris. inuocabimus
edocti a filio tuo qui inſtitutione ſalutari
nos docuit ſic orare. pater noſter et cetera.
Domine deus virtutum conuerte
nos ad te perfecte diligendum. oſtende
faciem tuam per aptam viſionem et
ſalui erimus quia in clara viſione dei
et perfecta fruitione conſiſtit eterna ſalus
noſtra.

¶ Pſalmus. LXXX. in quo mo-
net vt contemptis terrenis ad cele
ſtia mente aſcendamus.

Vox eccleſie. o fideles

Exultate cordis deuotōne
deo qui nos iuuat in omni-
bus preſſuris noſtris. iubila-
te inexplicabili leticia. deo populi fide-
les deſignati per Jacob qui fuit verus
cultor dei.
¶ Et vt poſſitis exultare et iubilare Su-
mite ſequentia inſtrumenta muſicalia ſci
licet pſalmum. id eſt. bonam operationē
et date deo timpanum. id eſt. laudem
cū veſtre carnis mortificatione. et his duo
bus adiūgatur pſalteriū iocundū cū
cithara. id eſt. deuota oratio. Buccina-
te. id eſt. annunciate alijs laudem alta vo-
ce. in inſigni feſto tubarum. ſcilicet in
innouatione veſtri que per ſeptiformē gra
tiam ſpūſſancti fit. id eſt. preconiali vo-
ce cantate cum noue regeneratōis gau
dia fueritis conſecuti que vobis debet eſſe
magna ſolennitas.

¶ Ideo buccinate in predicta ſolennitate. Quia preceptum eſt in iſrahel. illis ad litteram nobis ſpũaliter. et ſi negligitis timendum eſt vobis quia iudiciũ eſt deo iacob. preceptum enim illud datum eſt per eum qui eſt futurus iudex.

¶ Illud preceptum. id eſt. legem Poſuit dominus in populo iudeorum deſignato hic per ioſeph cito poſt exitũ de egipto que lex eſſet illi teſtimonium quid eſſet faciendum et quid timendũ. vnde ſequitur cum ille populus exiret de egipto. linguaꝫ quam non nouerat audiuit. id eſt. legem. Amouit dominꝰ dorſum populi iſrahelitici ab oneribꝰ luti et lateris quibus premebatur in captiuitate egipti. cuius populi manus ſeruierunt in cophino. cogebantur enim inſtrumentis portare fimuꝫ et feces de ciuitatibus.

Propheta in perſona dei recolentis beneficia preſtita populo iſrahel vt grauior eſtimetur eius offenſa dicit. In tribulatione dure ſeruitutis tue inuocaſti me vt liberarem te et liberaui te de captiuitate educendo et exaudiui te in abſcondito anguſtie tue et tempeſtatis qñ ſcilicet audientibus egipcijs ad me gemere non audebas. et etiaꝫ probaui te apud aquam contradictionis vbi de potentia mea. id eſt. bonitate te reperi dubitantem.

¶ Hec bona omnia feci tibi et ideo Audi o popule meus ⁊ intellige et teſtis ero veritatis contra te ſi legem meã tranſgreſſus fueris iſrahel ſi audieris me obtemperando preceptis meis non erit in te deus recens. deus noſter nunq̃ꝫ fuit recens nec nouus nec in tempore factꝰ ſed antiquiſſimus ſemper ab eterno ⁊ in eternum nec adorabis deum alienum. qui nomine et non eſſentia ſiue natura ſit deus.

Non adorabis dico deũ alienũ. quoniam Ego ſum dominus deus tuus qui eduxi te de terra egipti et non alius. Dilata os tuum ad petendum tibi vtilia. et implebo deſideriũ tuum.

¶ Ego ſic ammonui eos. et tamen Non audiuit populus qui meus deberet eſſe ad monitionem meam et iſrael nõ intendit mihi ingratus tot bñficijs.

¶ Et quia attendere noluit ideo Dimiſi eos vt pro ſuo libitu ad omẽs ſui cordis voluptates ferantur. et ipſi ſubtracta gratia mea. ibũt in peccatis enormibus et erroribus ab eis nouiter inuentis.

Sic dimiſi eos. ſed Si populus meus audiſſet me credendo et ipſe factus verus iſrahel ſi in vijs meis ambulaſſet precepta mea obſeruando.

Pro nihilo forſitan. id eſt. vere abſq̃ꝫ vlla difficultate inimicos eorum humiliaſſem. eos ad nihilum redigendo. et ſuper tribulantes eos oſtendiſſem potentiam meam eos interficiendo.

¶ Propheta de eorum eterna damnatione loquens ait. Inimici domini. ſcilicet iudei qui deberent eſſe amici. mentiti ſũt ei non reddentes promiſſa quibus ſe ad p̄cepta omnia eius implenda bonis pollicitationibus obligauerũt et ideo tempus punitõis eoꝝ erit in eternum.

Et merito veniunt damnandi. quia Deus cibauit illos ex intima medulla frumenti et ſaturauit eos de melle fluente de petra in rupibꝰ ei illiꝰ terre erat mel in copia.

¶ Pſalmuſ. LXXXI. in quo monet credere chriſtum verũ deum et verũ hominem eſſe.

Deus factus homo ſtetit in ſinagoga. i. cõuentu iudeorum bonoruꝫ quos deos dicit. iuxta morẽ illũ quo dij dicũt qcũqꝫ magni viri. i. medio boꝝ deoꝝ ſtetit xp̃s in aſſumpta natura ſm illud. mediꝰ aũt veſtrũ ſtetit. in medio ãt diiudicat. i. diſcernit bonos ac iuſtos q maieſtatis ſue monita fidemqꝫ ſecuti ſunt a malis.

¶ Ad iudices accuſans eoꝝ prauam con
ſuetudinem ait. Uſquequo iudicatis
iniquitatem contradicentes legi quam
vobis dederam. prophetas iniurijs affici-
tis quos vobis miſeram. vſqꝫ q̊ extenditis
iniquitatē iudicij veſtri q̄ iniquū iudiciū
facitis ſup me qui ꝓpter vos veni. q̄ vobis
tanta bona feci. quem occidere diſponitis
et vos o minores quare conſenti-
tis iniquis iudicijs maioꝝ quare cū
inſanientibus inſanitis.
Nolite ergo iudicare iniquitatē. ſed Iudi
cate recte ſcꝫ xp̄m egenum qui ſemper
terrenas facultates ꝯtempſit. q̄ cū eſſet di-
ues pro nobis fact⁹ eſt paup. et pupillū
qui ſibi p̄ſidium non queſiuit in terra. iudi
cate dico vt eum liberetis. et humilem ⁊
pauperem. i. iuſtum oſtendite et predi
cate.
Et vos minores qui plures eſtis Eripite
pauperem et egenum xp̄m ſcꝫ de ma-
nu maioꝝ ne ꝑmittatis eum ampli⁹ capi.
et de manu iude qui iniuſte perſecutus
eſt eum liberate.
Ego ita monui eos ſed tn̄ ipi Neſcierūt
non cognouerūt xp̄m. et quare hoc quia
non intellexerunt. id eſt. non crediderūt
ſcp̄tū eſt enī niſi credideritis non intellige-
tis. et quare hoc quia in tenebris am-
bulant. in obſcuro vicioꝝ et cecitate infide
litatis detinebant̄. et ſignum dans prophe-
ta iudeis quo agnoſcant xp̄m ait. moue-
buntur omnia fundamenta terre.
nam in eius morte terra mota eſt. et petre
ſciſſe ſunt.
Et tamen. Ego dixi ſi vultis credere ⁊ mā
data dei cuſtodire dij eſtis participatōe
gratie mee. O mira dei gratia cum ſol⁹ ſit
verus et ſubſtantialiter deus non inuidet
participiū noīs ſui hoībus. et filij excel-
ſi omnes per gratiam et adoptōem om-
nes quidem qui ſanctis iuſſionib⁹ acquie
ſcunt.
Uerba deflectit ad impios dicens. Uos
autem impij et increduli non eritis ſicut
dij viuentes vita eterna. ſed moriemini
ſicut homines peccatores in pecca-
to infidelitatis. et vos maiores ſuperbiam
veſtrā in xp̄m exercentes cadetis in pfū-
dum inferni. ita irrecuperabilit̄ ſicut vn⁹
de principibus. i. dyabol⁹ q̄ d̄ celo ꝓiect⁹
corruit et penam ſue ꝑuerſitatis inuenit.
¶ Uos quidem cadetis. ſed tu Deus ex
urge de ſepulcro et iudica terrenos
illos iudeos. damna eos q̄ ita te crucifixerūt
quoniā his repulſis. tu hereditabis in
omnibus gentib⁹. p vna iudeoꝝ gente
que tibi quondā hereditas peculiaris ex oī
bus mundi nationibus fuit hereditatē ac-
cipies omēs gentes.

¶ Pſalmus. LXXXII. in quo mo
net iuſtos ad patientiam Prophe-
ta preuidēs xp̄m in maieſtate ma
gna venturum ad iudiciū et admi-
rans ait.

Domine quis ſimi
lis erit tibi cū ad iudiciū in ma
ieſtate tua magno angeloꝝ exerci
tu comitante venies. null⁹ ne taceas da
re in impios ſnīam. ite maledicti in ignem
eternū nec aliqua miſeratōne cōpeſca-
ris aut miteſcas a vindicta eoꝝ. ſꝫ cōpme
eos pena et̄na. Propheta de pſecutōne an
tichriſti futura loquens ait.
Ne taceas dn̄e dico. Quoniaꝫ inimici
tui antichriſti mēbra tumultuoſis ſeditio
nib⁹ ſonabūt ꝯdicētes doctrine tue et de
trahēdo tibi. et qui oderūt te extollēt
caput ſibi ſcꝫ antichriſtū q̄ tanta poteſtate
gloriabitur vt ſe etiā deuꝫ preſumat dicere
excelſum.
Super pplm tuū xp̄ianū maligno
aīo ſūt cōſiliati ad ꝑpli tui depſſionē et
nō tantū ſūt ꝯſiliati. ſꝫ etiā cogitauerūt
q̄s eoꝝ peiorē ſnīaꝫ poſſꝫ dare. cogitauerūt
dico nō tantū aduerſus mediocres. ſed ad
uerſus ſanctos tuos
Et exhortantes ſe inuicem in ſuo conſilio
Dixerunt venite et diſperdam⁹ po-
pulum chriſtianum de gente. id ē. de
mundo. et non memoretur nomen
iſrael. id eſt. nomen chriſtianū vltra.

Et oſtendens vnde erit eis tanta fiducia operandi malum dicit Quoniam erũt multi et vnanimes. quoniã cogitauerunt ſimul multi ſtudioſi omẽs in vnã prauam nocendi voluntatẽ ꝯcordantes diſpoſuerunt aduerſũ te pactũ firmũ vt adunato ſtudio perſequant̃ ſanctoſ tuos omẽſq; qui ab eoꝝ errore diſſentiũt et diſpoſuerunt ad hoc homines terrena amãtes et ſanguinem ſitientes. praui et impios qui per habitantes in tabernaculis idumeoꝝ et iſmahelitarum deſignantur ſm eoꝝ interp̃tationes Propheta commemorat inimicos chriſti ſub vocabulis gentium que impugnauerunt iſrael iuxta interp̃tationes eorum. Moab. id ẽ. homo abutẽs lege. Agar. id eſt. homo alienus a deo. Gebal. homo ſimulans humilitatem. Amon. populus turbidus furioſus. Amalech. homo lingens terram. ſc; fallaciter blandiẽs Philiſtim. qui hic dicuntur alienigene. interpretantur cadentes potione. id eſt. homines ebrij diuitijs ⁊ proſperitate ſeculi cum habitantibus tirum quod interpretatur anguſtia. per quod poſſunt intelligi poſſidentes et amãtes terrena propter que multum anguſtiãtur. iſte ſunt gentes que diſpoſuerunt iter ſe fedus pugnandi contra gloriam nominis tui contra ſanctos tuos et eccleſiam tuam.

Et Aſſur qui interpretatur elatus ſuperbus et ſignificat dyabolu; qui veniet cũ illis malis ad perſecutionem fidelium. et hi omnes operante in ſe diabolo. facti ſũt in adiutorium filijs loth qui interpretatur declinans. id eſt. in adiutorium ſatellitibus dyaboli q̃ a veritate declinauit

Iſti ita diſpoſuerunt contra te ſed tu domine. Fac illis ſicut feciſti populis illis pſecutoribus populi tui iſrael. ſc; Madian et Siſare ſicut iabin quos omnes miraculoſe debellaſti p pp̄lm tuũ iſrael iuxta torrentem Ciſon

Diſperierunt iuxta fontẽ Endor et facti ſunt vt ſtercus terre. quia eoꝝ cadauera computruerunt. quia remanſerũt inſepulta ſuper terram.

Pone proſterne et diſperge principes inimicoꝝ populi chriſtiani ſicut oreb et zeb et zebee ⁊ ſalmana q̃s etiã miraculoſe debellaſti per gedeonem et trecẽtos viros cum eo.

Depone etiam domine omnes principes eorum. Qui dixerunt ore et ope poſſideamus ſanctuarium dei id eſt. populum ſanctum dei et hereditatem Deus meus pone illos vt rotam vt in infernũ celerrimo curſu deuoluantur et ſicut ſtipulam ante faciem venti. vt ſicut ſtipula omni vẽto circumfertur ita illi vbiq; diſpergãtur.

Preterea mala ſentiant in preſenti in alia vero vita. Sicut ignis qui comburit ſiluam ex magna potentia et ſicut flãma comburens montes ex ardoris vehementia. ita perſequeris illos in tempeſtate tua. id eſt. in iudicio qđ ſubito quaſi tempeſtas veniet. et in die vindicte tue oſtendes te eis iratum penam eternam eis inferendo.

Propheta poſtq̃; petijt damnationez malorum modo petit conuerſionem ſaluandorum dicens. Imple facies eorum. ſcilicet perſecutorum qui preuiſi ſunt ad ſalutẽ. ignominia. id eſt fac eos ſibi et alijs ignominioſos videri vt erubeſcant de peccatis. et ſic querent nomen tuum domine. vt fiant chriſtiani qui ante erant obſtinati.

De malis obſtinatis qui conuerti nolunt ait Erubeſcant de turpitatibus ſuis. et conturbentur de penis duratũ. in ſeculum ſeculi et confundantur in anima et corpore et pereant eternis tormẽtis.

Vt tunc ſaltim cognoſcant per experientiam pene inflicte. quia conuenit tibi veraciter hoc nomen dominus. id eſt. magnitudinem tue potentie cognoſcant etiã ꝙ tu ſolus altiſſimus ſuper omnes terrenos qui potens es conuerſis parcere et obſtinatos eterna vltione damnare.

Pſalmuſ. LXXXIII. in quo monet ad amorem eternoꝝ.

¶ Propheta in perſona eccleſie ad ſupernam hieruſalem peruenire cupientis ait.

Quam id eſt valde amabilis patria celeſtis. O q̃ȝ deſiderata tabernacula tua. valde p̄cioſe ſpecioſe ⁊ lucidiſſime ſūt mãſiões tue. o domine angeloꝝ cõcupiſcit aīa mea intrare in atria tua. et languet. pre deſiderio q᷑ actu nõ ingredit᷑.

Anima mea et caro mea exultauerunt de ſpe perueniendi ad deum viuū. Eteniȝ dñe. ſi paſſer querit ſibi domū in qua ꝑmaneat. et turtur ſibi nidum q̄rit. vbi reponat pullos ſuos q̃ȝto magis homo rationis capax debet q̄rere locū vbi ꝑpetuo quieſcat qui non eſt alius niſi tu deus ī quo ſolo poteſt quieſcere coꝛ humanū.

Nidus autem quem cõcupiſco inuenire ſunt Altaria tua domine virtutū mãſiones ſanctorum tuorum vbi iugiter tibi offerẽtur ſacrificia laudis. rex meus qui me regis in via euntem ad illa altaria. et deus meus qui me ad hoc creaſti. Nec mirum ſi coꝛ meum et caro mea exultant de hoc q̊niam Beati qui habitant ī domo tua celeſti domine in ſecula ſeculorum laudabunt te. quia incomp̄hẽſibilis pulcritudo diuinitatis ſanctis tuis preſens ſemper erit.

Oſtendit quo auxilio perueniatur ad domū dei dicens. Beatus vir ſpe in hac vita eſt. qui habet auxilium a te quia al's non poteſt. cum beatitudo illa oẽȝ excedat creatam facultatem per qd̊ auxiliuȝ gratie tue aſcenſiões diſponit in corde ſuo virtutibus. quibus tanq̃ȝ gradibus v̄tutum ad domum celeſtem aſcendere mereatur. diſponit. dico in valle lacrimaruȝ pro peccatis. locus quem deus homini ad merendum inſtituit.

Etenim talibus dabit benedictioneȝ ſuam ſi xp̄us legis euangelice lator et iſti ibunt de virtute in virtutem ſemper proficiendo in augmento gratie donec perueniant ad vitam eternam que conſiſtit ī plena viſione dei ſctõꝝ ſuoꝝ.

Propheta orat in ꝑſona fideliū aſſociari beatis dicens.

Domine deus virtutum exaudi orationem meam dãdo mihi illas virtuteſ per quas aſcenditur ad te vidẽdum. cito percipe orationem meã o deus Jacob.

O domine de⁹ pater Protector noſter aſpice ad p̄ces noſtras acceptando eas. et ſi non propter nos ſaltem reſpectu meritoꝝ filij tui q̄ eſt imago tua.

Ideo o domine deus cupio peruenire ī domum tuam. Quia melior eſt dies illa. que vna eſt continua et eterna cui nũq̃ȝ ſuccedunt tenebre in atrijs tuis in habitatione celeſti ſuper milia annorū trãſeuntium.

Et vt ad illa atra merear admitti. Elegi abiectus eſſe in humilitate viuere hic in eccleſia militante. q̃ȝ diuitijs ⁊ honorib⁹ hui⁹ ſeculi abundare inter peccatores.

Hoc autem ideo elegi. Quoniam miſericordiam et veritatem diligit deus miſericordiam peccata condonando. veritatem veraciter adimplendo qd̊ ꝑmiſit ſãctis ſuis. ſ. gratiam in preſenti et gloriaȝ in futuro.

Dabit quidem veraciter ſeruis ſuis grãm et gloriam. quoniam. Non priuabit bonis gratie et glorie eos qui ambulant et perſeuerant in innocentia talis non poteſt priuari muneribus dei. qui iam hic dona beate conuerſationis accepit et ideo domine deus virtutum beatus homo qui ſperat in te non in rebus ſeculi tranſitorijs et caducis

¶ Pſalmus. LXXXIIII. in quo monet per fidem accedere ad xp̄ūm vt habeatur eius benedictio.

¶ Propheta preuidens futura quaſi preterita propter certitudinẽ nar

rans ait. Domine pater qui quon
dam maledixiſti terram ꝓpter pec-
catū primi hominis. modo

Benedixiſti

recipientez
aduentum filij tui in fide ꝑ quez
auertiſti peccatum ꝑ qḋ huma
num genus captiuū tenebatur a dya-
bolo.

Auertiſti captiuitatem quia Remiſiſti
iniquitatem plebis tue propter quaz
fuerat captiua per fontem baptiſmatis et
cooperuiſti omnia peccata eorum
vt amplius non veniant in conſpectu tuo
punienda

Vere remiſiſti quia o domine Omnem
iram tuam qua humano generi iratus
eras mitigaſti in aduentu filij tui. et ita mi
tigaſti ꝙ auerſus es ab ira indigna
tionis tue.

Propheta quod dixerat fiendum orat vt
fiat dicens o deus qui nos ꝑ filium tuum
ſaluare diſponis.

Conuerte nos ad fidem filij tui et auer
te iram tuā a nobis quā habes ꝓpter
peccatū pmi homis.

Auerte. et auertes iram tuam. quia. Nū-
quid in eternū iraſceris nobis cer-
te non. cum parcere et miſereri ſit propriuz
tibi aut extendes iram tuaz per om-
nes generationes ſuccedentes cer-
te non. quia placabilis eris in generatione
chriſti.

Non extendes iram tuam. ſed Tu deus
conuerſus ab ira viuificabis nos ſpi
ritualiter per aduentum filij tui. et plebs
tua viuificata letabitur in te ſecura de
eterna beatitudine.

Et vt hoc cito fiat Oſtende nobis do-
mine miſericordiam tuam mittēdo
nobis filium tuum in carne viſibilē. et da
nobis ſalutare tuū. quaſi amplectēdū
quaſi poſſidendum. quaſi munere eterne
glorie perfruendum. da vt cum in mente
noſtra celeſti dono recipitur. nullis tēpta-
tionibus auferatur.

Propheta quaſi petitionis ſue cōpos dic

Audiā attente quid loquatur in me
deus meus per internam reuelationez.
et audiuit qꝫ loquitur pacem annun-
ciabit mihi filium ſuum qui eſt pax noſtra
non ad omnes loquitur pacem ſed in
plebem ſuam ſcꝫ in ſanctos q̄ dn̄o ꝓba-
bili ꝯuerſatōne placuerūt.

Dico i plebem ſuam. id eſt. Super ſctōs
ſuos et ſuper eos omnes qui ḋ om-
ni gente conuertuntur ad Chriſtū.

¶ Licet xp̄s pacem locuturꝰ ſit ſuper om-
nes qui conuertentur ad eum. Verū ta-
men prope iudeos. qui ſoli inter ali-
as gentes timere dicebantur deū.
quia legem eius receperant. chriſtus naſce
tur et miſterium redemptionis humane ꝑ
ficiet vt terra noſtre promiſſionis
hanc gloriam habeat ꝙ in ea ex gente
ſua ſaluator natus ſit. et pacem in omnes
fuerit locutus.

¶ Miſericordia et veritas ſimul
conuenerunt in aduentu chriſti. mi
ſericordia quia filius dei aſſumpſit carnez.
veritas quia impleta ē promiſſio facta pa-
tribus veteris teſtamenti de incarnatione
filij dei ⁊ xp̄o ꝑ ſuā paſſionē ſatiſfaciēte pro
nobis. iuſticia et pax concordiam fe
cerunt.

¶ Ideo conuenerunt miſcdia et veritas ⁊
iuſticia et pax concordiam fecerunt. quia
Veritas. id eſt. chriſtus de terra orta
eſt. id eſt. ex maria virgine verbum caro fa
ctum eſt et iuſticia de celo proſpexit
quando humano generi periclitanti filius
dei mirabili diſpenſatione ſubuenit. vnde
ſequitur.

Etenim dominus dabit benignita
tem. id eſt. gratiam inſpirantem ꝑ chriſtuz
et facultas liberi arbitrij nr̄i aſperſa
illa benignitate dabit fructum ſuū. id ē
bona opera.

Licet deꝰ dicat̄ et ſit benignꝰ. Iuſticia tn̄
ante eū ābulabit parās ei viā. pma iu-
ſticia hoīs ē vt puniat ſe malū ⁊ faciat ſe bo
nū. et hͦ eſt via dei vt veniat ad eū et ſit i cor-
de eiꝰ ponet in via ſic parata veſtigia
ſue mutationis deus.

¶ Pſalmus. LXXXV. in quo monet ad orationem.

¶ Chriſtus ex forma ſerui ad patrem ait.

Inclina ad me aurem clementie tue et exaudi me vt deſideria mea compleant. inclina dico quoniã inops ab alio nõ habẽs opẽ et pauper p me ſum ex pte hũanitatis loquit. q̃ ex ſe nihil habere poteſt niſi qd largitate diuinitatis acceperit.

In h exaudi me pater Cuſtodi aĩaʒ meã et meoꝝ ab omnib' ſcandalis ↄtra inſidiatores. quoniã ſctũs ſum in me et mei et ſunt ſanctificati in baptiſmo ſaluum me fac q̃ ex obedientia tua formã ſerui accepi et meos q̃ tibi vnanimiter ſeruiunt deus meus ſperantem in te.

Miſerere mei domine quoniaʒ ad te clamaui pſeueranter et inſtanter letifica animã ſerui tui. q̃ multis amaritudinib' cõtriſtaſ liberando me ab eis quoniam animã meam leuaui p deuotionẽ et ardentẽ amorẽ non deorſum declinaui ad terrã ſed leuaui ad te vbi eſt vera leticia et ſine fine ſecuritas.

Ideo aniaʒ meã leuaui ad te Quoniam tu domine ſuauis es. q2 poſt amaritudinẽ hui' ſeculi dulcis es ad te recurrentibus mitis quia diu ſuſtines peccatores et copioſus in miſcdia q2 licet ſint innumeroſa nrã pctã multo abũdantior eſt tua pietas q̃ tot relaxat offenſas omnib' inuocantibus te.

Ideo Auribus percipe orõeʒ meam et intende voci deprecationis mee dando effectum orationis mee quam pro me et meis fundo.

Tempore tribulatõis mee clamaui ad te licet eĩ oĩ tpe deus ſit exorandus. eni xi' tñ in tribulatõe eſt inuocand' quia exaudiſti me p tuã clemẽtiã pteritis temporib' in al ijs meis pcib'.

Merito clamabo ad te q2 o dñe. Non ẽ ſimilis tui in dijs. i. in poteſtatib' hui' ſeculi ſiue in celeſtib' creaturis. ſcʒ nec ĩ nobilitate ſubſtantie. nec ĩ magnitudine potẽtie nec ĩ magnificẽtia admirabiliũ operũ tuoꝝ et generaliẽ nõ eſt qui ſimilis ſit tui ad quem clamare potuiſſem tu me ſtatim liberare potes p tua voluntate.

Vere non eſt aliquis ſimilis tui. quoniam Omnes gentes. i. aliqui de omni gente venient per fidẽ de cultu ſuo ad tuum cultũ te adorantes et venerantes et glorificabunt nomen tuũ. i. glorioſũ puſillum cabunt.

Vere nõ eſt tibi ſimilis. Quoniam magnus es tu cui poteſtati nullaten' valet aliqd cõparari q̃ nulla mutabilitate cõuertiẽ. ſed ſp in nature ſue glã pſeuerat et faciens mirabilia tu es deus ſolus qui et ſi alij faciunt tua virtute faciunt et per te faciunt.

Oraſ pro membris Deduc me domine. i. deſt. meos in viam mandatoruʒ tuoꝝ q̃ via iuſta et ſancta eſt. et politus in ea ingrediar in veritate tua proficiendo de virtute in virtutẽ letetur cor meũ de ſpe remunerationis ſemper tamẽ timeat nomen tuũ timore caſto.

Quod ſi feceris nõ ero ingrat'. quoniam Confitebor tibi confeſſione laudis in toto corde meo. et glorificabo nomen tuũ in eternum.

Quia miſcdia tua magna ẽ ſuper meos. qua maior dici nõ poteſt et eruiſti animã meam. i. meoꝝ. ex infernali damnatione.

Chriſtus ex pſona ſerui de paſſione loquẽſ ait. O de' iniqui. i. iudei. inſurrexerũt ſuper me volentes me cõprehendere et ñ ſolũ iniq̃ inferiores. ſʒ etiã ſinagoga potentiũ iudeoꝝ queſierũt aĩam meaʒ. vt me interficerent et non poſuerũt te in conſpectu ſuo. i. obliti ſunt tui.

¶ Ipſi ita Et tu domine de' miſerator q2 ſingulis creaturis miſcdiam faciẽs miſericors q2 ſemp pia eſt ipſa natura diuinitatis patiens q2 peccatores ſuſtinet et ad votuʒ ↄuerſionis inuitat. et mlẽ miſericordie q2 peccata indulget. et verax implendo promiſſa.

Reſpice in me dominē et miſerere mei celerrima reſurrectione ſubueniendo da poteſtatem iudicij mihi innocēti ſup omnez creaturam et ſaluum fac filiuz beate marie que dixit ecce ancilla domini.

Fac mecum.i.imple in me ſignum Jone pphete vt ſic ille ſtetit in ventre ceti trib⁹ diebus et tribus noctibus.ſic ego tantum ſim in corde terre qđ reſurrectionis ſignuz erit in bonum q2 p illud declarabitur virtus tua.ſpes credētium confirmabitur et iudei qui me oderunt videntes me reſurgere confundentur intelligenteſ ſe male egiſſe.et quoniam tu domine adiuuiſti me in certamine et conſolatus es me reſuſcitando me a mortuis.

¶ Pſalmus.LXXXVI.in quo monet toto corde aſpirare ad celeſtez hieruſalem.

¶ Propheta in laudem eccl'ie prorumpens ſub nomine ciuitatis cōmendat eum primo a fundamētis dicens.

Fundamenta ei⁹ ſcz eccleſie in montibus ſanctis ſcz prophetis et apoſtolis qui poſt chriſtum qui eſt pncipale fundamentum.fundauerūt eccleſiam in fide xpi qui apoſtoli dicuntur etiam montes propter altitudinem virtutū. Secundo cōmendat eccleſiam a portis ſcz ſacramentis eccleſie dicēs.Diligit dominus portas ſion.id eſt.eccleſie ſacramenta.ſuper omnia figuratiua et cerimonialia cultus veteris teſtamenti Tertio commendat eccleſiam a celebritate fame dicens Glorioſa dicta ſunt per pphetas nō de illa figurali q̄ cecidit ſed de te ciuitas di

¶ Quarto cōmendat eam a multitudine ciuiū cum in pſona chriſti ait.

Memor ero non tantū populi iudeorū ſed omniū gentiuz p Raab et Babilon deſignatarū vt euocent ad me et ħ mediātibus ſcientibus me.i.apoſtolis quibuſ pceptū fuit cūctis gentib⁹ pdicare.

¶ Quoꝝ pdicatōne conuerſi ſunt gētes. Tirus ſcz et populus ethiopum.horum multi fuerunt recepti in eccl'ia in chriſtum credentes ex quib⁹ ipa ciuitas dei eſt conſtructa.

¶ Nunquid ſinagoge poterit ħ glorioſum pſuaderi q' homo natus eſt i ea qui ſaluabit eā et ipſe idem eſt qui fundauit eam in quantum deus qui eſt altiſſimus.

Certe ſic perſuaderi poteſt et tanq3 veriſſimū pdicari.quoniam Dominus q̄ mentiri nō poteſt.narrauit in ſcripturis prophetarum que credite ſūt populo iudeorum q2 xps verus deus erat ⁊ verus homo hoc etiam narrauit in ſcpturis apoſtolorum qui principes eccleſiarum fuerūt.

¶ Quinto cōmendat eam propheta a beatitudine ſupna incōprehenſibili ad quam ſumenda eſt poſt iudicium

O ſion ſuperna. Omnes qui in te habitant iocundi ſunt et vere letātur quia gaudium et leticia inuenientur in te vbi felicitas perfecta.et iocunditas cōſummata.

¶ Pſalmus.LXXXVII.

¶ Chriſt⁹ ex forma ſerui ad patrez orans ait.

Domine deus auctor ſalutis mee.id eſt.immunitatis mee a peccato omni tempore clamaui coram te.id eſt attente et perſeueranter.

Et quia ita clamaui Sit accepta conſpectui tuo oratio mea et a te ſit exaudita per effectum.

Opus eſt vt me exaudias Quoniaz repleta eſt anima malis.i.dolorib⁹.anxietatibus.vñ ipe dicit.triſtis eſt aīa mea vſq3 ad mortem.et aīa mea in inferno appropinquauit.dū tradoꝛ ad mortem.

Eſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacum.inferni.putauerunt enim iudei me peccatorem vnū de illis qui neceſ

ſario et inuiti deſcendūt in ꝓfundū inferni
eſtimatus ſum etiā ab eis ſicut hō
ſimpliciter ſine adiutorio cū tñ īter
mortuos eſſem liber a coactione ⁊ liber
ab omni peccato.
Eſtimatus etiam ſum ab eis Sicut alij
vulnerati dormientes ſomno mortis
in ſepulcris. quoꝝ nō eſt memoria
amplius vt ad bonū reſurgant et ipſi q̄
talem me exiſtimauerunt repulſi ſunt
o deus a protectōne tua q̄ me ſine adiu
torio tuo eſſe putauerūt.
Poſuerunt me reputatione ſua in la-
cu inferiori putauerūt enī me dignū q̄
in talem deberem deſcendere locū. et in te
nebris et vmbra mortis. i. in tenebris
obliuionis derelictū que nemo requireret
nemo ſaluaret eſtimauerūt me poſuiſſe.
Arbitrati ſunt iudei ꝙ Super me cōfir
matus eſſet furor tuus credētes ꝙ ex
ira tua ad paſſionis pericula perueniſſem.
et ampliſſimas indignationes tuaſ
putant te induxiſſe ſuper me cū me ꝑ-
tuleris crucifigi.
Quomodo aūt amici eiꝰ in paſſione ſua ſe
habuerunt dicit. Longe feciſti eos qui
bus notus eram. ſcꝫ diſcipulos q̄ me re
licto fugerūt poſuerūt iudei me abo-
minatōnem ſibi ita vt nomen meū nol
lent audire.
Traditus ſum a proditore diſciplo et
non egrediebar ad vindictā. oſtēdendo
potentiam diuinitatis mee. et oculi mei
id eſt. apoſtoli infirmati ſunt ita vt pe-
trus negaret et alij fugerent. et hꝯ ꝓ inopia
veri luminis et intelligentie ſcpturaꝝ ſacra
rū. q̄ dicebant oportere pati xp̄um et reſur-
gere a mortuis.
Clamaui ad te domine in cruce he
ly hely et cetera ſic tradidi ſpiritum opera
tiones aūt meas expandi ꝑ caritatē
ad te ad tuam ſemper referendo volun-
tatem.
Oſtendit quibus non proſunt opera ſua
dicens. Nunquid mortuis corde ⁊ ob-
ſtinatis in malo facies mirabilia certe
non q: credere nolunt aut medici ſuſci-
tabunt mortuos et illi cōfitebūtur ti-
bi. ꝯfeſſione laudis. certe non.
Nunquid narrabit aliquis. q̄ꝫ diu aīa
ſua mortua peccatis iacet in ſepulchro
corporis ſui miſcdiam tuam q̄ relaxāt
peccata. certe non. et veritatem tuam
narrabit qui inter perditos compu-
tatur.
Nunquid cognoſcentur in tene
bris mirabilia tua. i. peccatoribꝰ obſti-
natis tenebris ignorantie et erroꝝ obtene-
bratis. certe non. impediente hꝯ eorum ma-
licia. ꝑtermittentes enī deū ſapientie lumi-
na ꝑdiderunt. et iuſticia tua non cole
tur per reprobos homines. qui ini
quitatū ſuarum merito obliti ſunt
deum.
Et ego ad te clamaui qui potens es
mortuos reſuſcitare. mane oratio mea
preueniet te. q: matutina reſurrectione
me clarificabis.
Ut quid domine repellis oratione
meam. auertis faciem tuam a me.
vt tranſeat calix iſte.
Ego pro tui obedientia a tēpe carnis aſſū-
pte Pauper ſum et in laboribꝰ a iu-
uentute mea exaltatuſ in cruce humi-
liatus in ſepulcro. et conturbatus in
morte.
In me tranſierūt afflictiōes tue
quas tua voluntate non mea culpa patior
tranſierunt dico. non ꝑſtiterunt et terro-
res indignationis tue contra huma-
nū genus conturbauerunt infirmitatē
carnis mee quoniā ex obedientia tua lan-
guores eoꝝ ego tuli. et dolores eorum ego
portaui.
Circūdederunt me iudei inundantia
grauiū ꝑſecutionū: circūdederunt me
ſimul phariſei cum ſacerdotibꝰ Pilatus
cū ꝑncipibus et populis.
Elōgaſti a me amicū cetū apoſtoloꝝ
et proximū qui mihi aliquā faceret mi-
ſericordiā et notos meos a miſeria
mea ita vt nullꝰ auxiliū ferre mihi poſſet.

Pſalmꝰ. LXXXVIII. in quo mo

net vt ſpem nō in nobis ſed in deo
ponamus.

Vox prophete.

MIſericordias do
mini in eternuz cantabo eas
ſcz quibus hominez peccato mor
tuum viſitare dignatus eſt per filiū ſuū

¶ Propheta. miſericordias domini can-
tabo de reparatione humani generis . que
eterna ſtabilitate conſiſtūt et perpetuis ſūt
celebrande ꝑconiis . fecit enim mirabilē in
humano genere pietatem vt qđ perierat re
quireret et vulnerata ſanaret.

¶ In generatione iudeoꝝ et ī gene-
ratione gentium annunciabo com-
pletionem ꝑmiſſionum ſuarū in
ore meo in q̄ fit ꝯfeſſio ad ſalutem.

¶ Cantabo ſecurus miſericordias Quo
niam tu dixiſti mihi per reuelationez
ſpiritusſancti q̄ in eternum miſericor
dia edificabitur remiſſio peccatoꝝ edifi
catur dum corruerint vicia et plantabūtur
virtutes . iſta miſericordia nunq̄z deſtruit̄
ſed ſemper viget ſemper augetur. per apo-
ſtolos qui celi dicuntur veritas tua pre
dicabitur et exponetur.

¶ Itez dixiſti Diſpoſui ordinaui pactū
non cum omnibus. ſed cum electis me
is euangelicis vt acquiſitos per gratiam
dei populos vel doceant vel informent. iu-
raui chriſto qui ex ſemine dauid carnez
aſſumpſit vſq̄z in eternuz preparabo
ſemen tuum imitatores tue iuſticie pre-
parabo ad eternam et ſemper manſuram
felicitatem.

¶ Et continuabo regnum tuū quo
regas in populo fidelium in omnez ge
nerationem futuram.

¶ Et ſicut dixiſti ita complebitur. vnde
Confitebuntur celi. id eſt. apoſtoli mi
rabilia tua que preparaſti in redemptio
ne humani generis. ſanando omnes infir-
mos et veritatem tuaz. id eſt. adimple-
tionem promiſſionum tuarum in eccle-
ſia ſanctorum in qua ſola ſacramenta
fidei prophetarum archana cum deuotio-
ne ſuſcipiuntur et eorum veritas amatur
et colitur.

¶ Securus te laudabo Quoniā quis
in prophetis qui nubes dicūtur aut
de numero alioꝝ ſanctoꝝ equabitur in
potentia domino nullus autez ſimilis
erit domino in ſubſtantia in filijs dei
ſcz in angelis et alijs ſanctis viris. qui ſunt
filij dei per adoptionē. nullus profecto vni-
genito filio dei poteſt per equalitatem aſſi-
milari. quoniam ille in omnibus ad perfe-
ctionem ꝑtinentibus in infinitū excellētior
eſt vniuerſis.

¶ Vere nullus equabitur dn̄o quoniam
ipſe eſt deus Qui cum patre et ſpū ſancto
glorificatur a ſanctorum angelorū
collegio magnus potentia. cuiꝰ magni
tudinis non eſt finis terribilis. id eſt. me
tuendus propter iudicium quod facturus
eſt. ipſe dico exiſtens. ſuper omnes qui
in circuitu eius ei aſſiſtunt excelſus
et reuerendꝰ ꝑ quem oēs cognoſcūt eē glo-
rioſi. vnde ſequitur.

¶ Domine deus virtutum celeſtiuz
quis ſimilis tui nullus vtiq̄z tu enī po
tens es ex te ſolo. nec aliquis habet potē-
tiam niſi per te et claritas tue lucis ex-
panſa eſt ſuper omnes qui in circuitu
tuo ſunt qui omnes tua veritate illumi-
nantur.

¶ Vere tu potens es. quia Tu domina
ris poteſtati maris et cetera non tantū
ad litteram. ſed etiam dominaris poteſta-
tibuꝰ ſeculi quod dr̄ mare. et procellas
ſeditionum et perſecutionum quibꝰ
ſeuiunt in ſeruos tuos tu mitigas ne tā-
tum poſſint graſſari quantū volunt. licz nō
prorſus ſemper auferas. ſed relinquas ꝑ
parte ad ſeruoꝝ probationem.

¶ In h̄ etiam apparet tua potentia deꝰ q̄
Humiliaſti deieciſti de celo in hanc aeriſ
denſiſſimam graſſitatem diabolum qui
ſingulariter ſuperbus eſt ſicut vulnera-
tum. vulneratus quidem fuit quādo ſplē
dore dignitatis qua prius nituit priuatus

de celo corruit et hoc in brachio virtutis tue in quo diſperſi ſunt iudei ĩ omnes gentes.

¶ Bene autem hec omnia facere potuiſti quoniam.

Tui ſunt celi et tua eſt terra vniuerſa. orbem terre et plenitudinem eius tu fundaſti. aquilonez et mare tu creaſti. per aquilonem qui frigid⁹ ventus eſt intelligitur dyabolus qui dixit. ponam ſedem meam ab aquilone et ero ſimilis altiſſimo. et per mare iniquas poteſtates que ꝯtra dñi mandata ſacrilegis volũtatibus eriguntur.

¶ Et quia ita potẽs es Thabor et hermon qui ſunt montes ſyrie. id eſt. duo populi deſignati per eos ſcilicet populus iudeorum. ad quos primo venit lumen diuine cognitionis. quod interpretatur thabor. et populus gentiũ qui primo erant in anathemate. quod interpretatur hermon. erãt alieni et ſeparati a te conuerſi ad te exultabunt in nomine tuo gaudentes ꝙ ab eo dicuntur chriſtiani. quia tuum brachiũ q̊ humiliaſti ſuperbũ. cũ potentia ſemper eſt et erit.

¶ Quare oro Firmetur manus tua contra ſuperbos et exaltetur dextera maieſtatis tue ad humiliandum eos. ⁊ commendans xp̄um a iuſticia dicit ſedes tua apparebit in iudicio parata ad faciẽdum iuſticiam et iudicium ad iuſte iudicandum cũ manifeſte ſeparabunt oues ab hedis

¶ Verũtamen antequã facias iudicium. Precedent faciem tuam miſericordia qua deles peccata. et veritas qua imples promiſſa beatus popul⁹ qui omnem immenſam leticiam ſuã non in proprijs virib⁹ ſed in dei cognoſcitur poſuiſſe virtute.

¶ Bene beatus eſt quoniam tales ambulabunt In illuminatione filij tui qui tuus dicitur vultus. quia per eum ipſe cognoſceris. et exultabunt aſſidue chriſtiano nomĩe exaltabuntur in tua iuſticia. quoniam obtinebunt regnum celeſte per iuſticiam quam tu eis dediſti.

¶ Bene dicitur in iuſticia tua exaltabunt Quoniam gloria virtutis eorũ tu es. id eſt. tibi non ſibi virtutem ſuam aſcribunt et te inde reputant glorioſum vnde tibi dicunt in beneplacito filio tuo ſuper quem bene tibi complacuit. exaltabitur. id eſt. excreſcet fortitudo et virtus noſtra.

¶ Et hoc ideo. quia Dominus aſſumpſit carnem noſtram domin⁹ ſcꝫ qui ſanctificator eſt iſrael et rex noſter in eternum.

¶ Unde ſcis hec predicta. quia Tunc temporis aſſumpte carnis locutus es per reuelationẽ ſanctis tuis ſicut zacharie et ſimeoni et anne propheciſſe conſolationem iſrahel et dixiſti poſui adiutorium hominum ſuper filium potentem cuius potentia eſt inſuperabilis quem tuis fidelibus adiutorium cõſtituiſti et ipſum natuꝫ de plebe mea iudaica exaltaui vſqꝫ ad dexteram meaꝫ ſublimando.

¶ Dixiſti etiam hoc Inueni elegi chriſtum de ſemine Dauid natum manu fortem ſeruum obedientem in quo ſalutem humani generis perficerem. et ideo oleo ſancto. id eſt. ſpiritu ſancto vnxi eum.

¶ Ideo potens. quia Verbum diuinũ humanitati vnitum auxiliabitur et conſolabitur Chriſto homini in omnibus operibus ſuis et paſſionib⁹ et ideꝫ verbum confirmabit eum cõtra aduerſa vt quam pro ſalute mundi prius redemptor ſuſceperat. propoſitam perageret paſſionem.

¶ Quouſqꝫ confirmabit. ꝙ Nihil proficiet dyabolus proteruus humanitatis inimicus contra eum. et filius iniquitatis Iudas ſcilicet nõ valebit nocere ei quia licet iudas nocere et preſumpſerit. nullus tamen eorum peccatũ quod iuſte accuſare potuiſſent inuenit in eo

Et ideo
¶ Concidam a facie ipſius inimi-
cos eius ſcilicet iudeos qui ſepe a domi-
no confuſi diſcedebant a conſpectu dei. et
dyabolos odientes eum in fugaz cō-
uertam qui coram eo ſepe fugiebant cla-
mantes cur veniſti ante tempus torquere
nos.
¶ Et veritas mea et miſericordia
mea cum ipſo nihil enim diuiſum eſt in
ter patrez et filium. virtutes enim quas ha
bet pater habet et filius. Veritas enim per-
tinet ad iudiciū. quo iudicaturus eſt mun
dum. miſericordia ad pietatem qua pec-
cata dimitit et in nomie meo. quod
eſt deus exaltabitur fortitudo eius
¶ Et ponam in gentibus que p ma-
re ſignificantur poteſtatem et domi-
nationem eius. in vniuerſo orbe dilata
bo et in principibus quorum cura flu
it in populum ſicut flumina in mare potē
tiā eius quod tunc poſuit quando ei plu-
res pn̄cipes terre reges et imperatores per
fidem ſubdidit.
Et hoc ideo. quia
¶ Ipſe inuocauit me dicens. pater
meus es tu. ſm q deus et deus me⁹
ſm q homo. et ſusceptor mei ad ſalu-
tem.
¶ Ipſe inuocauit me pater meus
es tu. et ego primogenitum conſti-
tuam illum. excelſum pre regibus
terre. quia ipſe rex regum et domin⁹ do-
minantium.
¶ Quia poteſtas data chriſto non eſt tē-
poralis ſubdit.
¶ In eternum ſeruabo illi miſeri-
cordiam meam gratiam meam nihil
reuocando ex his que dedi illi. et fideliter
adimplebo in eo cuncta que illi pro
miſi.
¶ Et ponam in ſeculū ſeculi ſemen
eius ſpirituale. populum ſcz chriſtianum
qui illum imitatur qui ſemper durabit et
thronum. id eſt. poteſtatem iudiciariam
ſicut dies celi. id eſt. perpetuam ⁊ immor-
talem.
¶ Et hoc dicit Si autem illi qui debent
eſſe filij eius. id eſt. chriſti dereliquerint.
id eſt. nulla ratione voluerint ſuſcipere le-
gem meam. et ſi illi qui debent eſſe filij non
ambulauerint in vijs meis.
¶ Si iuſticias meas prophanaue-
rint aliquo errore aut mendacio. et man
data mea nō cuſtodierint.
¶ Non exterminabo eos totaliter vtendo
auſteritate iudicis. ſed Viſitabo in vir-
ga aliqua afflictione temporali zelo pater
ne correctionis iniquitates eorum.
et in verberibus peccata eorum.
vt corrigam et erudiam vt conuertan-
tur.
¶ Miſericordiam autem meā non
diſpergam ab eo. ſcilicet chriſto nec mē
bris eius. peniteant peccatores et null⁹ de-
ſperet. nec nocebo in veritate mea. qz
nolo mortem peccatoris. ſed vt conuerta-
tur et viuat.
¶ Non nocebo nec etiam prophana-
bo non violabo pactum meum quod pe-
pigi cum patribus antiquis. nec promiſſi-
ones meas ſz rerum fides honorabiles fa-
ciaz et que locutus ſum per prophe
tas meos qui ſunt labia mea nō faciaz
irrita. ſed implebo.
¶ Non faciam irrita que locutus ſum.
quoniam
¶ Immutabiliter iuraui in me ſan
cto et non mentiar Chriſto eius
populus chriſtianus in eternum
manebit.
¶ Et thronus ei⁹. i. populus fidelis in
q̄ inſidet quieſcit ⁊ iudicat quantū ad aīas
erit. ſicut ſol ⁊ quantum ad corpora poſt
reſurrectionem erit ſicut luna perfecta
tota lucida nullā obſcuritatem habēs. ⁊ hu
ius glorie ſanctorū teſtis fidelis eſt ipſe
xp̄us in celo. cuius caro reſurrexit glorio
ſa. cuius glorie claritati conformes futuri
ſunt omnes ſancti.
¶ Vox apoſtolorum ad patrem quaſi ex-
probrantium ei.

¶ Tu qui ꝑmittebas et confirmabas iuramento que promiſiſti iſta feciſti. quid ẽ hoc. iuraſti ſemen chriſti in eternum duraturum et nunc repuliſti. id eſt. videris repuliſſe vſqꝫ ad patibulum chriſtum tuũ et deſpectum dediſti et diſtuliſti eũ a gloria tradẽdo inimicis. et ſic videtur qđ ꝓmiſiſti nõ ſit in illo implendũ

¶ Auertiſti. i. videris auertiſſe pactum ſerui tui per quod promiſeras nos ſecuꝫ regnare prophanaſſe etiam videris ſanctuarium tuum promiſeras ei ꝙ nõ dares ſanctũ tuũ videre corruptionẽ ⁊ iam ſepulcro tegitur.

¶ Deſtruxiſſe etiam videris omẽs ſepes eius verba legis et prophetaꝝ quibus munieras eum poſuiſti nos. apl'os q̃ cum eo ambulabamus cum doceret turbas formidinẽ ita vt in ſua captõne fugeremus ab eo.

Diripuerunt eum omnes trãſeuntes viam. factus eſt opprobrium vicinis ſuis. iudeis ac ꝑncipibus ſacerdotum qui dicebant vah qui deſtruis tẽpluꝫ domini. ⁊c.

¶ Exaltaſti dexteram potentium deprimentium eum et in hac letificaſti omnes inimicos eius et membrorum eius.

¶ Auertiſſe etiam videris adiutorium gladij ſpiritus eius quia non profecit in iudeis ſermo predicatõnis eius et non es ei auxiliatus in cõflictu paſſionis.

Deſtruxiſti eũ ab emũdatiõe q꞉ videtur nihil profuiſſe paſſio eius. Unde ꝓpter iſta multi nõ receperunt fidem eiꝰ. ⁊ aliqui a fide recepta ceciderũt. qua tñ purificãtur et emundant corda credentium et illos ĩ quibꝰ ipſe chriſtus ſedere et quieſcere videbatur colliſiſti ad terram in obitu eius.

Minoraſti dies tẽporis eiꝰ. q꞉ cito d vita abſtuliſti. et perfudiſti eũ confuſione mortis.

¶ Vox eccleſie ſuccedentis apoſtolis

¶ Uſquequo domine auertis oc'los tuos a ſalute xp̃i. nũq̃d vſqꝫ in finem et exardeſcet ſicut ignis ira tua. nõ dñe ſed potiꝰ memorare qꝫ nulla eſt vite mee ſubſtantia niſi in eũ queꝫ preſtolor reuerti de morte. nunquid vane. id ẽ. fruſtra cõſtituiſti filios hominũ. certe ñ. ſed in ſpe reſurrectionis et ſupne beatitudinis collocaſti. quanto ergo magis filiũ tuũ reſuſcitare debes.

¶ Ideo dico tibi memorare quoniam alius non eſt qui adiuuare poſſet. nam

¶ Quis eſt homo qui viuit et non experietur mortem. et eruet animã ſuam de poteſtate inferi. certe nemo niſi ille ſolus qui habet vite mortiſqꝫ imperium.

¶ Propterea. Ubi ſunt miſcdie tue antique domine patribꝰ olim facte. miſericordie dico cõplende ſicut iuraſti dauid in veritate tua. ſicut ꝙ ſemen eius in eternum manebit ſi chriſtus non reſuſcitatur.

¶ Non differas ergo domine reſurrectionem Chriſti.

¶ Memor eſto opprobrij illati ſeruis tuis ab infidelibꝰ multarum gentiũ exprobrantibus ꝙ in mortuum hominem et crucifixum crederent quod continui patienter in mente mea ſine murmuratione.

¶ Opprobrij Quod exprobrauerunt tibi inimici tui ſcilꝫ iudei et pagani. memor eſto ad h ꝙ impunitum nõ derelinq̃s hoc exprobrauerũt qꝫ imputabant fidelibꝰ tuis cõmutationem chriſti ſcꝫ ꝙ hoĩes ſolũ adorabãt hoĩem crucifixũ et hoĩem q̃ omino periſſet.

¶ Sed propheta inq̃t. exprobratio iſta tẽporalis eſt. et hominũ inſipientũ ſed Dominus eſt in eternũ benedictus qđ omnes ſancti clamant et ꝯfirmant dicẽtes. amen amen.

¶ Pſalmus. LXXXIX. in quo monet ad contemptuꝫ veteris et ad amorem noue vite.

¶ Propheta in perſona eccleſie.

Domine refugiũ factus es nobis. ad quem ĩ omni periculo inter anguſtias et preſſuras huiꝰ ſeculi fugientes ſecuritatem inuenimꝰ. et hoc a generatione ꝑma iuſtoꝝ vſqꝫ ad nouiſſimam.

Et licet ex tempore factꝰ ſis nobis refugiũ tñ ꝑus es Antequã montes fierẽt. id ẽ. angelice creature aut terra quã videmꝰ formaretur et orbis. i. ipm firmamentũ cũ omnibus q̃ ꝯtinet ab eterno et in eternum ſemper vere es et immutabilis.

Dñe cũ ſis refugiũ Ne proicias hominem in huiꝰ mundi cõcupiſcentiã et ambitionẽ terrenoꝝ q̃ apud te dominũ abiecta ſũt ꝛ ꝯtemptibilia ſꝫ ſubleuet eũ tua miſcdia tu eñi dixiſti ꝑ ora ꝓphetarũ cõuertimini filij hoĩm ad me. ꝛ ego ſanabo ꝯritões vrãs.

Opus eſt dñe ad te ꝯuerti cũ nõ ſit ꝯfidendum ĩ longa vita Quoniã omne tempus quãtũcũqꝫ longum eternitati tue cõparatũ nihil eſt. vnde ſequit̃

¶ Et ſicut cuſtodia. i. vigilia in nocte triũ aut quattuor horarũ ſic ſunt ãni noſtri qui apud deum nullius momenti reputantur.

Luat homo qd̃ meruit. q: Sicut herba mutatus. a qualitate quã habet in nocte in deteriorẽ mane orto ſole ita mutat̃ hõ in deteriꝰ. vnde mane. i. infantia cito trãſit ad aliã qualitatẽ. Item q: mane. id eſt. in iuuentute floreat q: veſpere decidat per mortem q: induretut in cadauer et areſcat in puluerem.

¶ Propheta aſſignat cauſam huius defectus dicens.

In hunc defectum paſſibilitatis et mortalitatis cecidimus Quia ſubijcimur ire tue. vindicte tue quaꝫ nobis inflixiſti ꝓ peccatõ ꝑmoꝝ parentũ in cuiꝰ ſententie execution e cũ recordamur turbati ſumus mortis timore.

Defecimus iuſte quidẽ q: peccauimꝰ ꝛ tu Poſuiſti iniquitates noſtras vitam noſtrã prauã in cõſpectu tuo ad puniẽdum ſeculum. i. totꝰ decurſus vite noſtre totus patet oculis tuis nec te poteſt latere.

Bene dico q: poſuiſti iniq̃tates nrãs in cõſpectu tuo Quoniam omẽs dies nrĩ abbreuiati ſunt et quaſi defecerunt. quia ad paucitatem redacti ſunt propter peccatum. et ita in ira tua vita noſtra abbreuiata eſt plena miſeria ꝛ laboribus defecit.

¶ Ecce quomodo defecit. quia Homines viuentes in annis noſtris reputabũtur inanes et inutiles ſicut aranea. quia ſicut illa inane et vile facit opus vt vilem capiat predam. ſcilicet muſcam et in hoc totam ſe euiſcerat. ſimiliter homines inania faciunt et multos labores conſumũt ad hoc q: adipiſcantur iſta temporalia. honores. diuitias. que inania ſunt et caduca cito tranſeuntia. et in hoc viſcera ſua conſumunt quia aliquando corpus ꝛ animam perdunt. et dies hominis ita breues ſunt vt de cõmuni curſu. cõputãtur in eis ſeptuaginta.

¶ Si autem in bene complexionatis q̃ vires et potentias corporis habuerint bonas octuaginta anni in conuenienti ſtatu complecti fuerint ſi amplius vixerint labor et dolor cum ſenectus ſit ipẽ morbus et quidam languor. vñ ſequit̃.

¶ Quoniam ſuperuenit debilitas ꝛ nature grauitas que ex miſericordia dei nobis euenit. tum vt nõn diu laboremus infirmitatibus et doloribus. tum vt corripiamur ab inſolentijs noſtris abſtinentes.

¶ Quis nouit quis intelligere poteſt. efficaciam ire tue quã exerces in his q̃bus hic parcis et iram tuã diſtĩguere quia his parcit ad penam. hos punit ad ſalutem. et hoc nõ poſſumꝰ diſtinguere pre timore horrore enim ꝑcutimur loquendo de ira tua.

Propheta orãs ꝑ liberatõe ait ad patrem Filium tuum per quem liberationẽ hu

mani generis perficere diſpoſuiſti. ſic no-
tum fac vt eius exemplo et doctrina di-
ſcant tui magis appetere celeſtia q̄z terrena
eterna q̄z caduca. et ſic fac notos apl'os tu-
os eruditos corde et ſapientia cele-
ſti p q̄s toti orbi notū faciat filiū tuū.
Domine qui videris faciē tuā auertere a no-
bis Conuertere aliquantulū oculos
miſcdie tue. nos reſpiciēdo et mitigādo tri-
bulationē noſtrā. et deprecabilis eſto
ſuper ſeruos tuos preces eorum exau-
diendo.
Propheta oſtendens ſe exauditū quo ad
ſtatū futurum ait. Replebimur in eter-
nitate miſericordia tua. exultabim⁹
in laude tua et delectabimur omni-
bus diebus noſtris. in te ſūma dulce-
do in eternum.
¶ Quantum ad ſtatum preſentem dicit.
Letati ſumus in diebus malignis qui-
bus nos humiliaſti q̄a dediſti nobis
potentiā et leticiā in tribulatōne et in an-
nis quibus experti ſumus anguſti-
as et aduerſitates
¶ Propheta orans vt deus parcat iudeis
peccantibus et ſi non pro meritis ſaltē pro-
pter opera que in eis fecit ait. Reſpice
in ſeruos tuos. tui enī ſunt licet peccato-
res et in opera tua que feciſti in eis. et
dirige filios eorū vt ſi ipi ꝑpter iniqui-
tatem ſuam diſperſi ſunt. ſaltem filij in fine
ꝯuerſi ad veniā ꝑuenire mereant.
Et ſit ſplendor gratie domini noſtri
ſuper nos mentes noſtras illuminans
et opera manuū noſtrarum dirige
ſuper nos. vt creſcant et dirigant ad cele-
ſtia et opus manuū noſtrarū ad vnū
finem qui deus eſt dirige

¶ Pſalm⁹. XC. in quo monet ex-
emplo chriſti tēptatiōes ſuperare.
Vox prophete.

QUi habitat ī ad-
iutorio altiſſimi totam ſpem
ſuā ponens in eo qui altiſſimus
eſt. protegetur in omnibus ab eo vt
nec illecebra male blandientis voluptatis
capiatur. nec timore aduerſitatis frangat.
Dicet deo vir deuotus recognoſcens p-
tectionis beneficiū. ſuſceptor mei infir-
mi ad curandū es tu. et refugiū meū
fugientis a facie inimicoꝝ meoꝝ et ſemper
quia deus meus eſt ſperabo in eum.
q2 nūq̄z in aliq̄ de me p̄ſumā ſꝫ ſp ad deum
in omī neceſſitate recurram.
Et hoc merito ſperabo Quoniam ipſe
liberauit me iam de fraudibus et do-
loſis captionibus demonū qui aīas
hominū laqueis inſidiarū captare deſide-
rant et liberauit a temptatione que
fit per verba aſpera puta per malorū
inſultationem vel per detractōnes propter
quas q̄nq̄z q̄s diuertit a via dei
Protegat autem te qui ſperas in domino
ſic q2 Scapulis ſuis. id eſt. paterna v̄tu-
te ſua obumbrabit tibi. ne temptatōis
eſtus te exurat. et tanq̄z gallina ſub alis
ſuis proteget te ne ab accipitre rapiaris. ſe-
curus ergo ſub pennis eius ſpera-
bis.
Scuto miſcdie circūdabit te veritas
eius que nūq̄z deficit i promiſſis ne ab ar-
dentibus dyaboli ſagittis ledaris. et q̄a cir-
cūdabit te non timebis a dyabolo q̄
in tenebris ſemp eſt. et d̄ nocte tāq̄z occult⁹
predo hoīes inuadere ſolet.
Non timebis inſupa leui ⁊ manifeſta tem-
ptatōne que fit ſcientibus. que dicitur Sa-
gitta volans in die non timebis a tem-
ptatione graui et occulta que dicitur ne-
gocium perambulans in tenebris
et a temptatōe graui et aperta q̄ d̄r demo-
niū meridianū. q2 tunc viget eſtus ma-
ioris temptationis.
Ille qui habitat in adiutorio altiſſimi non
timebit ab aliquo genere temptationis ſed
o chriſte Mille. i. infiniti qui p̄ſumūt ſe fu-
turos in latere tuo tecū ſeſſuros ad iudicā-
dum cū apoſtolis et alijs viris pfectis ca-
dent a latere tuo. i. non deputabuntur
cū illis qui conſiliarij et iudices tecū erunt

et decem milia.id eſt.infiniti qui preſumunt ſe ponendos a dextris.id eſt.inter ſaluatos.cadent a dextris tuis.qꝛ a ſiniſtris ponentur.

¶ Mille dicit a latere cadere ⁊ plures a dextris qꝛ plures ſũt illi q̃ ꝑſumũt ſe ſaluãdos q̃z q̃ ꝑſumũt ſe cũ xp̃o iudicaturos.

Ad te aũt in mẽbris veris cũ quibꝰ vnuz es nullũ taliũ aliquo modo appropinquabit.qꝛ et ſi carnẽ aliqua illaruz tẽptationũ affligat fidẽ nõ tñ ledet.

Et licet impij te ꝑmittente tuos ꝑſequant̃.

Verũtamen non impune quia oculis tue diſcretionis conſiderabis maluz quod voluerũt inferre et retributionẽ debite damnationis vt eis retribuas.

Ideo ego temptationes ꝑdictas nõ timeo

Quoniam tu es ſpes mea in te nõ in homine ꝯfido.in te bene debeo ſperare q̃a altiſſimũ poſuiſti refugiũ tuũ in quo ſolo ſecuritas poteſt inueniri qꝛ ipſe altiſſimus.vnde ſequitur.

¶ Non accedet ad tuos malũ quia altiſſimũ poſuiſti refugiũ tuũ.et flagellũ non appropinquabit tabernaculo tuo ſcꝫ aie fideli in te ſperanti.qꝛ altiſſimuz poſuiſti refugiũ tuũ.

Et hoc ideo qꝛ ſperãti in te auxiliũ diuinũ promittitur.Angelis inquit.i.nũcijs ſuis mandauit deꝰ pater ꝺ te o vir iuſte vt cuſtodiant te in omnibus actionibus tuis.

¶ Angeli miniſterio ſuo dirigẽt te in via.ne forte pecces in chriſto

Super omẽs diabolicas tẽptationes his beſtiarum nominibus deſignatas ambulabis ſecurꝰ dei ope adiutus et ſctõꝝ angeloꝝ auxilio vallatus et conculcabis leonem et draconem quia omnes dyaboli temptatõnes ſubijcientur viro iuſto

¶ Vox dei.Quoniam in me ſperauit vir iuſtus ſcꝫ liberabo eum.ab omnibꝰ anguſtijs protegam eum quoniã nouit veram fidem filij mei et me ipſiꝰ patrem credidit et intellexit.

¶ Clamabit ad me orando deuote.et ego exaudiam eũ adimplendo petitionem ſuã cum ipſo ſum in tribulatiõne ſemꝑ adiuuans.et de eadẽ tribulatõne eripiam eũ q̄ amplꝰ nulla tribulatio circũdabit eũ.qđ in fine cõplendũ eſt et glorificabo eũ in celo

Et ereptũ Longitudine dierum.i.eternitate vite replebo eum.et in ipſa eternitate oſtendam illi per apertam viſionẽ meipſum in quo ſalus omniũ conſiſtit.

¶ Pſalmus.XCI.in quo monet in hac vita laborare vt tandem exultemus in eterna beatitudine.

Bonum eſt ſcꝫ et neceſſariuz laudare deũ et te bonis operibus laudare non ad gloriam hominis.ſed nominis tui o altiſſime.

Laus nrã debꝫ ordinari.Ad annunciandũ tempore proſperitatis miſc̃diaꝫ tuã qꝛ quicq̃d ꝓſperi habẽꝰ ꝓuenit ex miſericordia ⁊ grã dei.et iuſticiã tempore aduerſitatis qꝛ q̃cquid aſpeꝝ ⁊ aduerſũ nobis ꝯtingit iuſto dei iudicio ꝯtigi ꝓpter pctã nrã credere debemꝰ

Sequẽtibꝰ inſtrumẽtis hãc diuinã laudeꝫ ꝑficere debẽꝰ In decacordo pſalterio vt cũ aſſiduitate diuĩe laudis impleamꝰ decalogũ legis ⁊ adiũgãꝰ opa pietatis q̃ deſignant̃ ꝑ citharã ⁊ħ nõ cũ triſticia ſed cũ cãtico.i.hilari corde et ſereno.

Bonũ dico eſt te laudare.Quia.o domĩe delectaſti me in eo qđ in me factura tũa tu facis.tu enĩ feciſti ſi bene ago.q̃cq̃d boni in me eſt a te ſolo eſt et ĩ operibus manuũ tuarũ exultabo.i.ſi quid boni ago de te a quo eſt exultabo non in mea felicitate.

¶ Quam magnificata ſunt opera tua domine in ſubſtantia in virtutibus et in alijs qualitatibus et intantum vt explicari non poſſet nimis profunde

inſcrutabiles et incōprehenſibiles ſunt diſpenſationes ſapientie tue qbꝰ talia feciſti et facta gubernas.

¶ Uir tamen inſipiens cui non ſapit beneficium creationis non cognoſcit diuina beneficia tua meditando et ſtultus non intelligit in operibus dei creatorem.

Non te delectet proſperitas temporalis malorum. quoniam Cum peccatores exorti fuerint in magnas diuitias ⁊ honores et extiterint florentes et virentes ſicut fenum et apparuerint qui operantur iniquitatem ad tempus florentes temporali proſperitate. quoniam ad h̄ florent ad tempus vt intereant in eternum vnde ſequitur.

Et intereant in ſeculum ſeculi propter ſuas iniquitates quibus erit defectus ſine defectu. interitus ſine interitu. mors ſine morte. interibūt quippe tu aūt altiſſimꝰ ineternū domine.

¶ Uere interibunt. Quoniam ecce inimici tui ſcʒ iudei. pagani. pſecutores xp̄i chriſtiani. heretici blaſphematores pſeudo xp̄iani plus ſeculū q̄ʒ deū diligentes hi oēs peribūt in die iudicij. et ſeparabūtur a grege et ſocietate bonorū oēs qui operantur iniquitatem.

Uox eccleſie.

¶ Illi peribūt. Et exaltabitur fortitudo vnitatis que tunc erit ſublimis ſicut vnicornis. id eſt. ſicut monarcha q̄a imperium meū obtinebit generaliter p̄ vniuerſum mundum et ſenectus mea. id eſt. vltima etas mea erit ī vbertate miſericordie dei.

Et ideo. Deſpexit oculꝰ meus inimicos meos cognoſcens et vitam illorum eſſe inutilem et potentiam breueʒ et inſurgentibus in me malignantibꝰ perſecutoribus et in me graſſantibꝰ audiet auris mea. in futuro iudicio dici diſcedite a me maledicti in ignem eternū.

¶ Iuſtus non vt fenum. ſed vt palma florebit comparatur iuſtus palme ꝓpter altitudinem et pulcritudinē. et fructꝰ ſuauitatē. et ſicut cedrus multiplicabitur cedrꝰ imarceſſibilis eſt altior alijs arboribꝰ p̄ſertim in libano. ita iuſtꝰ erit imputribilis ſtola imortalitatis candidꝰ

¶ Fideles aūt q̄ nūc Plantati ſunt per fidem in eccleſia que eſt domus domini finaliter. in atrijs domus domini. id ē. in celeſtibus manſionibus floridi choruſcabunt.

Adhuc fideles et ſi modo non ſint pluret tamen multiplicabuntur ī nouiſſimis vbi eccleſia cum plenitudo gentium intrauerit erit vberrima. et bene patientes erunt patienter mala huius peregrinationis ſuſtinentes. et hoc vt annuncient. id eſt. digni ſint annunciare alijs quod ſequitur.

¶ Quoniam rectus et iuſtus dominus noſter qui ſuis promiſſa complet. et nō eſt iniquitas in eo. vt hic p̄mittat pati p̄ ſe q̄s ibi non coronet.

¶ Pſalmꝰ. XCII. in quo monet ad laudem Chriſti.

Dominꝰ Jeſus chriſtꝰ verus homo deus regnauit q̄a in ſua reſurrectione poteſtatem ſuper omnem creaturam accepit decorē indutus eſt cuʒ corpus immortale et glorioſum in ſua reſurrectione aſſumpſit indutus eſt dominus fortitudineʒ q̄ñ dyabolum oppreſſit et captiuos de inferno potenter eduxit et precinxit ſe virtute q̄ñ angelorꝫ multitudine circūdatꝰ remeauit ad patrem.

¶ Etenim firmauit in fide populum fidelem in toto orbe terrarum qui nō commouebitur a ſoliditate fidei ad errores. licet concutiatur inſtabilis tamen et mobilis adhuc eſſet niſi ſua fuiſſet reſurrectione firmatus

¶ Parata eſt ſedes tua poteſtas iudiciaria extunc ſcilicet a paſſione tua qua meruiſti illā tu tamen ab eterno es.

¶ Apoſtoli quaſi Flumina repleti ſpiritu ſancto. eleuauerūt fortiter ſine timore

⁊ alte. vocem predicationis ſue per totum orbem terrarū ariditatem gentiū ſua doctrina irrigantes.

¶ Predicta Flumina. i. apoſtoli cū a iudeis prohiberent loqui et docere in nomie ieſu eleuauerūt fluctus ſuos pdicationes impetuoſas ⁊ reſponſiones contra aduerſarios fidei a vocibus populorum multoꝝ cōmouentiū ꝑſecutiones cōtra predicatores.

¶ Apoſtolis aūt eleuantibus vocē predicationis ſue. Mirabiles concitate ſūt perſecutiones maris. et infideliū populoꝝ ꝯtra pdicatores euangelij ſed mirabilis in altis dominus ſup capita poteſtatū regū terrenoꝝ. quos ſibi ſubiugat. ⁊ fremitus eoꝝ cōpeſcit. quorū multi poſtea crediderunt ⁊ ſubiugati ſunt xp̄o et pax data eſt eccleſie. nō terreant ergo quia mirabiles elationes maris qꝛ mirabilis in altis dominus.

¶ Et bene mirabilis es dn̄e. quoniā Teſtimonia veritatis pdicate ꝑ apoſtolos et diſcipulos tuos certiſſima facta ꝑ opera miraculoſa ſoli tue diuine virtuti poſſibilia credibilia facta ſunt nimis. id eſt. valde. his enim nihil verius eſſe poteſt cū tu ſis ſanctus ſctoꝝ qui eccl'iā inhabitas domum tuam decet ſanctitudo in eternū. quia ⁊ ſi aliqui cadāt. domus tn̄ ſancta toto tempore ꝑſeuerat. vnde in ſanctitate fidei permanebit vſq; in finē ſeculi.

¶ Pſalm⁹. XCIII. in quo monet ad patientiam.

¶ Propheta in perſona eccleſie

DEus qui putabatur ab aliq̄bus non iudicaturus malos eſt deus vltionū vltionē capiet d' malis. ⁊ vt amplius confirmet repetit De⁹ vltionum deus libere egit. quia nullo impediente iudicabit. non enim eſt ſubditus alicui legi aut regi ſed libere aget q̄cquid voluerit.

¶ Et tu qui es deus vltionū q̄ humilē te oſtendiſti Exaltare reſurgendo et aſcendendo et veniens ad iudicium oſtende potentiam tuā qui poteſtatem habes iudicandi vniuerſos de tota terra. et redde retributionem ſuperbis q̄ in peccatis obſtinati penitere noluerunt.

¶ Et querens quādo fiet hoc inquit Vſquequo peccatores domine gloriabuntur de malicia ſua. nō ſufficit eis peccare ſed etiam in malis ſuis et nece ſanctorum gloriantur.

¶ Vere ſunt peccatores. quia Effabuntur omnes prauas cogitationes eoꝝ i manifeſto et iactanter loquentur iniquitatem contra deum dicentes. deus nō curat hec vel placēt ei q̄ facimus et loquētur talia non pauci ſed omnes qui operātur iniuſticiam

¶ Operantur aūt hec iniuſticiā Populum tuum fideles tibi ſeruos. humiliauerunt diuerſis contumelijs. conculcauerunt diuerſis tormentoꝝ generib⁹ et eū dē populum hereditatem tuam vexauerunt.

¶ Viduam et aduenam interfecerunt. et pupillos occiderunt ſicut patuit in perſecutionibus martyꝝ. nulli ſexui. nulli etati. nulli ꝑſone parcentes.

¶ Et dixerunt corde tenendo. et ore proferendo non videbit non attendet dominus. et attendere nō curabit deus iacob. i. fideliū. credentes ꝓuidentiā dn̄i nō ſe extendere ad iſta inferiora.

¶ Propheta redarguens hūc errorē ait. Intelligite vos inſipientes de populo vos errare. et credite diuinam prouidentiā ad omnia ſe extendere. et vos ſtulti aliquando ſapite deū hec omnia diſponere.

¶ Propheta ad excludendum predictū errorem inducit rationes ſic. o ſtulti videte q̄ ſtulte cogitatis. dicite.

Qui plantauit auditum in audientibus nōne audiet audiet vtiq;. aut qui creauit oculum in videntibus nonne videbit. videbit vtiq;. nulli tantum dedit quantum in ſe habet.

¶ Item ille. Qui corripit gentes de

malis ſuis. hic multus flagellis nōne ar-
guet impios de pctīs. faciet vtiqȝ et qui
docet hoīeȝ ſcientiam erit ipe ſn̄ ſciētia
⁊ ipe neſciet q̄ te ſcire fecit. abſit. Quoniam
Dominꝰ ſcit cogitatōes hoīm intus
latentes etiā minutiſſimas et ſcit quoniā
vane ſūt et incerte et inſtabiles
¶ Et ideo Beatꝰ homo quē tu erudie
ris mentē eiꝰ illuſtrando. et de lege tua
docueris eū dando ei intellectū in ſcptu
ris ſanctis et voluntatem.
¶ Btūs eſt quem tu docueris. Ut mala
preſentis vite leviꝰ et patiēter ferat
is enī vere btūs eſt cui hilaritas et trāquilli
tas mentis datur vt mitigetur ei a die
bus malis. i. vt mala q̄ inferunt patiēter
ſuſtineat donec pctōres in ſepulcris
ponātur et aīe eoꝝ tranſferāt in infernū
¶ Vere btūs q̄ ex lege didicerit patiētē eſſe
Quia dominꝰ nō repellit plebē ſuā
vt abiectā. exercet plebē ſuā non repellit. qꝛ
dn̄s corripit ⁊ flagellat omnē filiū quē reci-
pit et hereditatē ſuā nō derelinquit
qui ſemp ei pro ſua neceſſitate in tribulatio
nibus aſſiſtit.
Non derelinqt dico. Quouſqȝ iuſticia
cōuertatur. i. ponat in executōe in iu-
dicio futuro. in q̄ reducent ad debitū ordīeȝ
iuſticie. ſȝ q̄ ſūt illi q̄ poterūt terroreȝ diuine
iuſticie ſecure expectare. reſpondet. omnes
qui recti ſunt corde q̄ diuine voluntati
q̄ ſūma iuſticia ē voluntatē ſuā ꝯformāt.
¶ Propheta in pſona viri iuſti quē vndi
qȝ mala circūſtant conquerētis aduerſus
reprobos et expetentis ad eorum damna-
tionem diuinum auxilium ait.
Quis cōſurget mihi in auxiliū ad
uerſus malignantes. vt eos vincam.
aut ſi vincere non poſſem quis ſtabit p-
ſeueranter mecū. tāqȝ pugil fortis aduer
ſus operantes iniquitatē. vt non vin
car ab iniquitate eorum quaſi diceret nul-
lus niſi tu deus.
Unde cernens hmōi malos pſperari ad tā
tam indignatōem lapſus ſum. Ut meri-
tus eſſem penis gehennalibꝰ tradi
niſi diuinitatis fuiſſem miſericor-
di manu adiutus.
¶ Si petis cur aut q̄uo adiutus ſū. reſpō-
deo. quia Si dicebā deo p ꝯfeſſionē accu
ſando me de peccatis motꝰ eſt pes me-
us. i. affectio a via recta ad aliqd̄ illicitū. ibi
etiā miſcd̄ia domini adiuuabat me
retrahēdo me a peccato et me in bono ope
confirmando. O potentiſſima diuinitatis
clementia que ante dat promereri veniam
q̄ȝ experiri penam.
¶ Bene miſcd̄ia tua adiuuit me. quoniaȝ
Secundū multitudinē doloꝝ meo-
rū in corde meo q̄s patior tam p pctīs
q̄ȝ de preſſuris ⁊ temptatōibus huiꝰ ſeculi
conſolationes tue letificauerūt ani
mam meam.
¶ Nūquid iniquus homo ſedebit
tecū certe non. qꝛ nulla ē ꝯuentio lucis ad
tenebras. qui precipis laborare in bo
nis operibꝰ illos q̄ debēt tibi adherere
¶ Impij aūt licet nō adhereant tibi pmit-
tis tn̄ eos pungere bonos vt tribulent. vt
cuncti boni cogant acclamare. vnde impij
Captabūt. i. inſidioſe tractabūt q̄uo ſedu
cant animā iuſti et ſi nō poſſunt decipere
ſanguinem licet innocentem con-
demnabunt.
¶ Sed ꝯ hoīa Factꝰ eſt mihi refugiū
ne cedā tribulatōnibꝰ et ipe deus meꝰ fa-
ctus eſt in adiutoriū ſpei mee. i. deꝰ ad
iuuat ad bene operandū vt qd̄ obtineo ſpē
adipiſcar in re
¶ Propheta ꝯcludēs in materia de pro-
uidentia oſtendit q̄ deꝰ nō negligit mala ſȝ
oportune punit dicēs. Et retribuet illis
meritū iniquitatū ſuaꝝ p merito ſin-
guloꝝ puniendo eos q̄ aduerſus deū extol
lunt ⁊ ſctōs iniuſte affligūt et pro mali-
cia eoꝝ diſperdet eos dominꝰ deus
noſter qꝛ grege electoꝝ ſeparabit eos in
die iudicij. in qua ſeparatōe ineffabilis erit
miſeria.

¶ Pſalmus. XCIIII. in quo mo-
net deum hilariter et deuote lau-
dare.

Vox eccleſie.

VEnite non paſſibus corpis
ſed mentis p fidem et deuotionez
exultemus domino in exulta
tione ſeruiamꝰ illi iubilemus cantemꝰ
laudes domino ieſu chriſto q̄ ſua mor
te ꝯtulit nobis ſalutem.

¶ Et preueniamus faciem eiꝰ q̄ ve-
turus eſt iudex ne īpreparati inueniamur
et hoc confitendo peccata noſtra an-
teq̄z ad iudiciuz veniat vt non inueniat q̊s
damnet ſz q̊s remuneret. et iocunditatē
quam concipimꝰ bonis operibꝰ in-
dicemus.

¶ Merito iubilandū eſt ei Quoniā do-
minus creator omniū eſt magnus do
minꝰ q̄ omnibꝰ dominatᷣ et rex magnꝰ
ſuper omnes principes et dignita-
tes et poteſtates celi et terre.

¶ Item merito iubilandum eſt Quia in
poteſtate eius ſunt omnes homines
qui concluduntur finibus terre. et
altitudines poteſtatum et dignita-
tum huius ſeculi in eius poteſtate
ſunt. nulliꝰ enī poteſt eleuari in h̄ ſeculo ni
ſi eo operante vel pmittente.

¶ Quoniam ipſius eſt mare et ipſe
fecit illud. et terram manus eiꝰ for-
mauerunt. nihil enī eſt in eis qd̄ ipē non
fecerit

¶ Venite adoremus adoratione la-
trie et procidamus ante deum humi
liemus nos in conſciētijs noſtris noſ ipos
cinerem et puluerem reputantes. et plore
mus pro peccatis noſtris ante ipſum
lacrima enim extinguit flāmam peccati q̄
ardet in conſcientia. et hoc debemus quo-
niam ipſe fecit nos et ideo etiaz quia
ipſe ē dominꝰ deus noſter.

¶ Ideo etiam debemꝰ. quia Nos ſumꝰ
populus paſcue eius cui ſpecialit̄ mo
do prouidet et nos reficit ſpūalibus bonis
et corpore et ſanguine ſuo et ſumꝰ oues
non tantū ſanguinis ſui precio redēpte. ſz
poteſtatis ſue manu facte.

¶ Vox xp̄i ad iudeos. quia eſtis populus
et oues mee Si audieritis vocē in lege
noua q̊ prius locutus ſum patribus in pro
phetis hodie .i. tempore gratie quoniam
ego ipſe loquor. nolite obdurare corda
veſtra.

¶ Nolite obdurare dico. Sicut patres
veſtri fecerunt in irritatione facta ī
die qua temptauerunt me prēs ve-
ſtri dubitantes de potentia et probaue
runt me quid poſſem et viderūt ope-
ra mea que tot et tam mirabilia fuerunt
q̄ nullo modo dubitare debebant de pote
ſtate mea.

¶ Et quia ſic temptauerūt Quadragī-
ta annis offenſus. id eſt. iratus fui ge-
nerationi huic ꝓpter incredulitatē ipo
rum et dixi arguendo eos p Moyſen et
alios electos meos hi homīes ſemper
errant corde. ex certa ſcientia ⁊ volūtate
q̄ me impotentem crediderūt.

¶ Et licz ita dixiſſem eis Iſti tamen nō
cognouerunt precepta mea ſi. id ē. nō
intrabunt iſti tales duri et increduli in
requiem meam eternaz vt imobiliter et
irreuocabiliter iuraui eis. bene aūt alij bo-
ni intrabunt.

¶ Pſalmus. XCV. in quo monet
ad laudem dei edificatione domus
ſpiritualis.

Vox prophete.

CAntate domino
filio dei q̊ eſt rex regū ⁊ dn̄s do-
minantiū nouū canticuz q̊a
nouus homo natꝰ eſt in mūdo dicētes cuz
angelis. gloria in excelſis deo. et cantate
domino non ſolum iudei ſed omēs ha
bitantes terram q̄ aduētus xp̄i omni-
bus fuit in ſalutem.

¶ Cantate domino et benedicite no
mini eius qd̄ eſt ieſus grās agēdo d̄ tā-
to beneficio annunciate o vos apoſtoli
et prelati cōtinue ipſum filiuz dei per
quē genus humanū ſaluatur.

¶ Annūciate predicate inter gentes
ipſum chriſtum glorioſum quia filiꝰ
dei eſt in omnibꝰ populis mirabilia

eius videlicꝫ natiuitatē de virgine q mor‑
tuos suscitauit.et similia.

¶ Bene dixi cantate Quoniaꝫ ipse xp̄us
magnꝰ in potentia dominꝰ oīm et lau
dabilis in bonitate.et ħ nimis qꝛ nullꝰ
potest explicare q̄nta sit eiꝰ bonitas miseri‑
cordia ⁊ potentia.terribilis demonibꝰ
qui pro dijs colebantur a gentibus.
vnde sequitur.

Quoniam omēs dij gentiū demo‑
nia sunt.iste aūt dominus cui cantādū
est celos fecit et materiales et sp̄ūales.s.
angelos et sanctos viros

¶ Propheta de vtilitate cantantiū dō sub
dens dicit.inde est Confessio peccatoꝝ
et pulcritudo multarū virtutū vn̄ cōfi‑
tendo fit homo pulcer.si ergo amas pulcri
tudinem confitere vt sic sis pulcer.i.iustus
in conspectu eius inde etiā est sancti‑
monia aīe magnificentia opeꝝ.que tn̄
nō nisi in sanctificatōe eiꝰ.i.ipō sancti‑
ficante et donante fiunt.

¶ O patrie o familie gentiū iā ad xp̄m
ꝯuersarum afferte domino pro tanto
beneficio gloriam et honorem in secre
to et in publico et ita conuersemini vt
in vobis glorificetur nomē eiꝰ.

Tollite hostias vosmetipos corde cō‑
tritos et humiles et introite ī atria ec‑
clesie militantis.et sic nō intrabitis vacui
adorate dominum in ecclesia san‑
cta catholica.que est vniuersale atriuꝫ
eius.

¶ Omnes habitantes terram.id ē.
amatores seculi cōmoueantur coram
christo motu timoris ac reuerētie
cuius causa subditur.et vos iam conuersi
dicite et predicate in gentibꝰ quia do
minus iesus christus regnauit.id est
regnū sup omnē creaturā accepit in sua re‑
surrectione et ascensione

¶ Hoc patet quoniam ipse Correxit or
bem terre ab errore idolatrie.q̄ a tpe pre‑
dicationis xp̄i et apostoloꝝ cepit cessare
qui non commouebitur ex toto a ve‑
ritate fidei xp̄iane quantūcūqꝫ tribulatōni
bus impellatur.non autem tantum predi‑
cate q dominus regnauit sed etiam q iu‑
dicabit populos in equitate sine ac‑
ceptione personarū reddens vnicuiqꝫ pro
merito

¶ Pro hac equitate iudicij in quo remu‑
nerabuntur boni.Letentur celi.id ē.san‑
cti superiores.et exultent humiliores
sancti.moueatur seculum ad gaudi
um a minimo vsqꝫ ad maximum gaude
bunt humiles et mites et omēs virtu
tes eoꝝ in spe future felicitatis.

¶ Tunc.s.post ꝯuersionem exultabūt
omnes gentes conuerse ad christū
q̄ prius erant ligna siluarum inculta et
infructuosa.a facie domini quia veit.
in p̄mo aduentu ad redimenduꝫ.et quia
venit in secundo aduentu ad iudicādū
omnes habitantes terram.

¶ Qui Judicabit orbeꝫ terre ī equi‑
tate singulis reddens pro meritis et po‑
pulos in veritate sua.id est.ꝑm q vnus
quisqꝫ eorum veritatem sibi cōmissam di‑
spensauit.

¶ Psalmus.XCVI.in quo monet
ad exultationem.quia

Dominus Jesus christus
regnauit regnum et dominiuꝫ
in sua resurrectione accipiēs sup
omnia creata exultent habitantes in
terra quia per resurrectionem et ascensio
nem prebuit alijs ingressum ad gloriam le
tentur etiam eadem causa insule multe
in quibus propagata est fides xp̄iana

¶ Propheta describens qualiter sit ventu‑
rus ad iudicium dicit.quando venturꝰ est
ad iudicium filius dei veniet in Nube cū
potestate magna et maiestate q̄ ꝓpter eius
incōprehensibilitatem dicitur caligo et
correctio orbis procedens ex sede.id est
potestate iudiciaria eius erit iusta et
recta et irreuocabilis.

¶ Ignis conflagrationis ante ipsum
precedet qui data sententia iudicis in‑
uoluet reprobos et sic detrudentur in
infernum.

¶ Erunt ante iudicium Fulgura terri‐bilia per totum orbem. que viden‐tes homines habitantes in terra commouebuntur. commotōe timo‐ris.

¶ Tunc etiam erūt terremot⁹ maximi vt Montes ruant ſicut cera a facie ignis et oīs terra alteretur et hoc poteſtate diuina.

¶ Per ſigna manifeſta et miracu‐la apparentia in celo manifeſtabi‐tur q⁹ propinquus ſit aduentus iu‐dicis. et vident omnes populi glo‐riam eius. que viſio erit terribilis repro‐bis. et delectabilis electis vnde ſequitur.

¶ Confundentur omnes ydolatre qui creaturis exhibent cultum ſoli deo de‐bitū. et qui gloriantur in ſimulacris ſuis que omnia vana ſunt nec adoranda ſed ſolus deus quem angeli adorant. vnde ſequitur.

¶ Adorate eum ſcꝫ chriſtum omnes angeli eius adoratione latrie quia eſt ve‐rus deus audiuit eccleſia per predica‐tionem chriſti et apoſtolorum q⁹ futurū eſt iudiciū letata eſt q⁹ materia exultatōnis eſt pro electis.

¶ Et exultabunt anime fideles et electe propter hoc q⁹ iudicia tua domine iuſta et recta ſunt et ſancta quia non es pſonarū acceptor et omēs recipis q̄ ad te veniunt.

¶ Merito tibi tunc cuncta ſubijcientur Quoniam tu dominus altiſſimus quo altius cogitari non poteſt valde exaltatus es ſuper angelos et hoīes ſanctos qui a te gratia tua deificantur

¶ Hinc Qui diligitis dominuꝫ odi‐te malum culpe quod opponitur dilecti‐oni diuine nolite dubitare quoniam poſſi‐tis vitare malum culpe. quoniam cuſto‐dit dominus animas ſanctorū ſuo‐rum qui in tribulationibus et temptatio‐nibus toto corde ad eius auxilium confu‐gerint de poteſtate demonis libera‐bit eos.

¶ Nolite timere perdere hoc auxiliū. quo‐niam Lux diuine gratie orta eſt preſto eſt iuſto et rectis corde leticia. quia hactenus peccatorū tenebris obcecati. nūc autem recti corde effecti domino famulan‐tur.

¶ Ergo vos Juſti letamini in domi‐no leticia deuotionis laudate eum gra‐tias agentes quia cum eſſetis pec‐catores memor fuit vt vos ſanctifi‐caret.

¶ Pſalm⁹. XCVII. in quo monet ad gaudiū et exultationem.

Vox prophete.

Cantate domino Jeſu chriſto canticum nouū noua res nouum habeat canti‐cum q⁹ filius dei factus eſt homo in cuius ortu nouū cāticū cantauerūt angeli q⁹ nun‐q̄ꝫ mundus tale audiuit. quia mirabilia fecit naſcendo de virgine. cecos illuminā‐do. mortuos ſuſcitando et ſimilia.

¶ Inter q̄ mirabilia h̄ fecit inſigne q⁹ ipſe q̄ Brachium et dextera eſt patris ſa‐lutē fecit in genere humano ad glo‐riam patris et ſui.

¶ Quem deus pater Notum fecit to‐ti orbi filium ſuū quando eum incarna‐ri miſit pro ſalute omnium et non tantū in iudea ſed in conſpectu omnium gen‐tium notum fecit per predicatōeꝫ apo‐ſtolorū et diſciplorū ipſū xpm̄ iuſtificā‐tem et ſanctificantem nos.

¶ Vere in h̄ Recordatus eſt de⁹ pa‐ter miſericordie ſue quaꝫ pmiſit ſe fa‐cturuꝫ patribus per prophetas et verita‐tis ſue quā implebit populo qui videt hic deū per fidem.

¶ Viderunt omēs homines a ter‐mino terre vſqꝫ ad terminuꝫ oculis fidei dominuꝫ ieſum xpm̄ per quē eſt ſalus omniū.

¶ Et q⁹ recordatus eſt miſcdie ſue et alia nobis ſalutaria fecit Jubilate deo ī gra‐tiarū actione omnes de omnib⁹ terre partib⁹. q⁹ omnib⁹ natus ē xps cātate in

cordibꝰ veſtris interiꝰ et exultate exteriꝰ
in aliquibꝰ ſignis deuotõis pſallite bo-
nis operibus.

¶ Pſallite domino in mortificatio
ne carnis in dulcedine charitatis ĩ
obſeruãtia preceptorum diuine le-
gis et in opere virtutis que deſignã-
tur ꝑ inſtrumenta hec muſicalia.

¶ Jubilate in conſpectu regis do-
mini modis iam dictis quia attentus eſt
ad laudationem noſtram. aures eius dele
ctantur cum deuote ei pſallitur. mouean
tur peccatores ſ peccati amaritudĩe amo
ri ad fidem et penitentiam orbis terraꝝ
et qui habitant in eo. ad idem.

¶ Sancti viri pleni aquis gratiaꝝ
in vnitate fidei et charitatis cõgre-
gati cum exultatione bene opera-
buntur et ſancti viri maiores virtutibus
eminentes et bene ſtabiles qui ideo dicunt
montes exultabunt a cõſpectu do
mini quia conſpicient deum remunera-
torem ſuum. exultabunt dico quoniam
venit iudicare terram. boni eniꝫ gau
debunt iudice veniente. mali vero contre-
miſcent.

¶ Judicabit orbem terrarum in iu
ſticia iuſtos remunerando et malos con-
demnando. et populos in equitate.
ſingulis dando equa meritis.

¶ Pſalmus. XCVIII. in quo mo-
net ad laudẽ et honorẽ Chriſti.

Dominus Jeſus chriſtus
et ſi prius humilis inter homines
apparuit. nunc autem poſt reſurre
ctionem et aſcenſionem dominium et re-
gnum ſuper omnem creaturaꝫ ob-
tinuit et quaſi deridens inimicos prophe
ta chriſti dicit. populi nõ credentes de iu
deis vel de gentibus iraſcantur nũc q̃n-
tumcunqꝫ velĩt quia nõ poſſunt nocere ei.
qui ſedet ſuper oẽs ãgelicas pote-
ſtates. moueantur etiã terreni ho-
mines quantumcũqꝫ velint qui q̃ſi ſtul-
tiſſimi moti ſũt ꝯtra eum q̃ regnat ſuꝑ oẽs
ordines angeloꝝ.

¶ Dominus autem regnauit qui ſci
licet in iudea natꝰ eſt magnꝰ et excelſꝰ
eſt ſuper oẽs populos.

¶ Et quoniam tu es talis Confiteãtur
confeſſione laudis nomen tuum ma-
gnum dilatatum in omni terra quoni-
am venerabile eſt vel terribile po-
tentia qua punit. et ſanctum bonitate
qua parcit. vel ſanctum. id eſt. alios ſanctifi
cans. et honor regis iudicium dili-
git. id eſt. diſcretionem. vult enim diſcrete
laudari. non leui voluntate colendꝰ eſt. ſed
fixa deliberatõe ⁊ totis viribꝰ

¶ Tu paraſti hominibus vias re-
ctas precepta tua quibus ad te dirigẽtur.
nam docuiſti in populo fideli per Ja-
cob deſignato iudicium quo diſcer-
nerent inter bonum et malum et iuſtici-
am vt bonum cognitum faciant et maluꝫ
deuitent.

¶ Quia vere talia facit in nobis. o vos fi
deles Exaltate dominũ deum adora-
tione latrie quia deus noſter eſt et adora
te humanitateꝫ incarnati filij eius. in qua
maieſtas diuinitatis tanquam ſuper ſca-
bellum ſtetit quoniam ſanctum ẽ om-
ni ſanctitate plenuꝫ. omni ſanctitate dignũ
in q̊ omĩs plenitudo diuinitatis corꝑaliter
id ẽ. veraciter inhabitat.

¶ Merito adorate dominum. quoniam
Moyſes et Aaron computati in ſa-
cerdotibus. Samuel inter prophe-
tas et alij antiqui patres inuocabãt no
men eius et prophetarunt et adorauerũt
vnde ſequitur.

¶ Inuocabãt dominũ hũiliter et de-
uote et ipſe exaudiebat eoſ. ĩ colũna
nubis loquebatur ad eos ſic̃ d̃ moiſe
⁊ aaron ẽ maĩfeſtũ in pluribꝰ locis.

¶ Ideo exaudiebat eos Quia cuſtodie
bãt teſtimonia eiꝰ q̃ntũ ad iudicialia et
cerimonialia q̃ dicũt teſtimonia q̃dam deĩ
et preceptũ. i. ꝑcepta moralia que dedit
eis ꝑ moyſen. q̃ licet ſint plura. ſũt tñ ĩ radi
ce charitatis vnũ.

¶ Domine de⁹ v̄tutū tu exaudiebas eos in necessitatib⁹ eorū ⁊ in iustis petitōibus tu propici⁹ fuisti eis cōdonando eis pctā et ulciscēs etiā aliquādo peccata ex eoꝝ arbitrio inuenta.

¶ Exēplo ergo moysi ⁊ aaron ⁊ alioꝝ anti quoꝝ sctōꝝ patꝝ q̄ dn̄o seruierāt Uos exaltate dominū deū nostꝝ laudib⁹ extollēdo et adorate ī ecclia sctō loco ei⁹. extra quē nō est loc⁹ orōis quoniā sctūs est domin⁹ deus noster.

¶ Psalm⁹. XCIX. in quo monet deuꝫ alacriter laudare et pctā nr̄a humiliter plangere.

IUbilate deo id est. ineffabili quadam leticia laudate omnes inhabitantes terrā. et seruite domino et hoc nō coacti vel cum aliqua tristicia. sed cum leticia cordis. non enim placent deo seruitia coacta. vnde sequitur.

¶ Introite. i. facite opa digna in cōspectu dei in exultatione.

¶ Hoc ideo quoniaꝫ Scitote quoniā domin⁹ ipse ē de⁹ ipse fecit nos non ipsi nos omne eni bonū nostrū ex ipo est non ex nobis.

¶ Nos autē populus eius sumus et ipe rex et oues pascue ei⁹ quas ipse pastor reficit spirtualibus bonis et etiaꝫ cibo corporis et sanguinis sui et diuino pastu scripture.

¶ Introite cōfidenter portas miscdie eius sed a confessiōe incipite ad misericordiam intrare. et cum intraueritis in atria eius. i. in amplitudinem celestis beatitudinis laudate eum q̄ talem gloriaꝫ vobis preparauit.

¶ Laudate dico nomē ei⁹ ⁊ nolite deficere quoniā dulcis est domin⁹ quem laudatis et cito placabilis pctib⁹ vestris in eternū miscdia ei⁹ est duratura. parat⁹ enim semper est indulgere peccatorib⁹ veritas promissionum ei⁹ semper cōplebitur.

¶ Psalm⁹. C. in quo monet bona appetere et mala renuere.

MIsericordiam quā mō parat⁹ es facere penitētib⁹ cantabo tibi domie id e. laudabo te de h̄ vt null⁹ desperet d̄ sua salute et iudiciū cantabo tibi pit̄er. qd̄ facturꝰ es ī malo ꝑsistētib⁹ vt null⁹ d̄ miscdia dei p̄sumat ad impunitatē.

¶ Et ꝓpter h̄ Psallam. i. in hilaritate bene operabor et intelligam quando venies ad me vt in me habites vel vt d̄ presenti seculo nequā me suscipias ad tuā gloriam. in hoc scꝫ quando imaculate per bona opera incedo

¶ Uia āt immaculata est Perambulabam in innocentia in oīb⁹ opib⁹ meis in innocētia cordis mei nō tantū abstinui manus meas ne nocerē p̄rimo. sꝫ etiaꝫ voluntatē. talis innocētia toti⁹ boīs pfectio est. vnde nihil sic placet deo sic̄ simplicitas ⁊ innocētia in medio dom⁹ mee. i. cordis mei in q̄ quiete habito.

¶ Propheta exponens partes innocētie quaꝝ p̄ma est nihil cōmune habere cū malis ait. Non ꝓponebam ante oculos meos interiores aliquaꝫ rem iniustaꝫ vt diligerem eam aut mihi placeret illaꝫ facere. imo transgressores diuine legis odiui. id est. a te recedentes dignos odio iudicaui.

¶ Non adhesit mihi prauum cor. tortū nō informatū diuine volūtati malignū declinantē a me catholice viuente quantū cūqꝫ esset mihi proxim⁹. quantumcūqꝫ esset mihi superior dignitate cōstitut⁹ si ꝑuertebat semitas rectas nō approbaui illum.

¶ Detrahentē secrete siue in absentia p̄rimo suo hūc persequebar ad puniendum spe correctionis non cōsensu malignitatis.

¶ Superbi et auari cōsortia studiosissime declinabam quoniam nō pascebar nec delectabar in societate eorum. sed

¶ Oculi mei ad fideles terre.i.ſicut deteſtabar iniquos ita me fideliū delectabat ꝯſortium ambulans in via immaculata hic mihi miniſtrabat boꝝ ſoluꝫ delectabar obſequijs q̇ erant ab oī errore ⁊ prauitate ſeparati

¶ Non habitabit in medio domus mee qui facit ſuperbiam.i.ferre ñ poſſum vt in cōmunionem mee habitationis reciperem eum quē ſup alios tumor mentis erexerat qui loquitur iniqua nō fuit acceptus in conſpectu oculorum meoꝝ et ideo hos longe a conſortio meo ſubmouebam.

¶ Vox chriſti de fine malorum.

In matutino.i.in futuro iudicio qñ vera lux incipiet oriri bonis interficiā omnes qui habitant terram morietes ī penitentes.et diſperdam de ſocietate ſanctoꝝ omnes operantes iniquitatem ꝑmanentes in voluntate peccādi. et mittam eos in ignem eternū.

¶ Pſalmus.CI.in quo monet omnes aduertere ſuā miſeriā et petere a deo miſcdiam.

Ex perſona penitentis.

Domine exaudi orationē meaꝫ et clamor meus q̄a de toto corde ꝑfert acceptus ſit coram te.

¶ Ne auertas faciem tuā a me penitente.deſpiciendo penitentiā meā in quacunqꝫ die tribulor inclina mihi humili aurem clementie tue.

¶ In quacūqꝫ die inuocauero te ñ differas exaudire me.

¶ Opus eſt domine vt exaudias. Quia defecerunt ſicut fumus qui cito et cito diſparet dies mei quia nihil vere vtilitatis attulerunt. Item propter hoc opus ē quia anime mee vires ab omi humore deuotionis deſiccate tanquā cremiū aruerunt.

¶ Percuſſus ſum a malo falciatore ſcꝫ dyabolo vt fenum.quod ad ardorem ſolis cito ſiccatur aruit cor meū ſterilitate peccati quia oblitus ſum me reficere contemplatione dei mei qui vite panis eſt.

¶ Propter nimiū gemitum meuꝫ et afflictionem quam ſumpſi pro peccatis meis ita exiccat9 ſuꝫ ꝙ os meū cuti mee adheſit.

¶ Peccata mea conſiderans et dolens fugi aſpectū hominū Similis fact9 ſum ſolitario ſicut pellicanus amator ſolitudinis. et factus ſum quaſi nicticorax inter parietes abſcondit9 nō auſus comparere.

¶ Vigilaui nō potens dormire ꝑ anxietate animi et fact9 ſum ſicut paſſer ſolitarius tota die.

¶ Dolentem me ſic de peccatis meis ⁊ penitentē Irridebant mihi tota die homines mūdani inimici ſalutis mee dicētes q̄d tantū te maceras.pctā tua non ſunt ita magna vt ſic te debeas affligere et laudantes me deriſorie aduerſū me cōſpirabant detrahendo mihi.

¶ Sed ꝙ exprobrarent mihi inimici mei non curabam. Quia cinerem ipſam ſcꝫ humilitatem.deiectionem et irriſionē tanquā panē ſuauem manducabā reficiebar adeo ꝙ poculū meū.i.deſiderium celeſtis patrie pro dilectione ei9 cū lacrimiſ miſcebam

¶ Hic autem fletus inde mihi Quia cōſideraui iram indignatōis tue quā merui actualiter peccando. et timui valde quia eleuans in honorem faciendo me ad imaginem tuam qua omnia animalia ſuperam9 grauius alliſiſti me nihil eniꝫ habet hanc peccati miſeriam et gehenne timorem niſi homo.

¶ Dies mei ſicut vmbra cuꝫ ſūma feſtinatōe.euanuerūt.et ego quaſi fenū pre feruore doloris defeci.

¶ Non ſic dies mei tui Tu āt domine in eternū permanes. et memoriale q̊ memores nri in generatōe pñti et per generationē futurā.qꝛ ꝑmiſſionē habē9 vite que nūc eſt et future.

¶ Unde Tu exurgēs ad regnanduꝫ.q̄
quaſi dormiens diſtuleras.miſereberis
populi tui.ſed prius iudee vnde fuerunt
apoſtoli ⁊ alij p̄mi credentes.qꝛ venit tē
pus redemptōnis noſtre ſm ꝙ fuerat a p/
phetis diffinitum
¶ Miſereberis ſyon ſiue iudee primo.
Quoniam placuerunt ſeruis tuis
apoſtolis edificatoribus eccleſie lapides
id eſt.fideles de iudea conuerſi vtpute ſo
lidi firmi et ſtabiles in bonis operibus qui
p̄mi fuerunt in edificatione ſpūali eccleſie
poſiti.et illi ſerui.miſerebūtur terre ſy/
on exhortando et predicando et miracula
faciendo vbi ad predicatōem eoꝝ m̄lta mi/
lia crediderūt ponentes ad pedes apoſto/
loꝝ precia rerū ſuarū.
¶ Hoc autem non tantum factum eſt in
iudea.ſed etiam in gentibus.vnde p̄dican
tibus apoſtolis tuis Timebunt gētes
nomen tuum qui p̄us idola metuebāt.
et demonioꝝ nomina inuocabant.et nō ſo/
lum vulgares recipient fidem tuā.ſed etiaꝫ
reges et principes ſcl'i timebunt glo
riam potentie tue qd̄ maxime cōplebi
tur ante finem mundi,
¶ Hoc modo agitur Quia edificabit
dominus ſyon ſcꝫ eccleſiam ſuper fun/
damentuꝫ apoſtoloꝝ et pphetaꝝ et ex duo
bus parietibꝰ.ſ.populis duobꝰ iudeorū et
gentiliū.et tandem edificata ſyon videbi/
tur in gloria ſua cum omne corpꝰ eius
transformauerit ad ſimilitudinē imaginis
glorie eius.
¶ Uere edificabit dn̄s ſyon.qꝛ Reſpexit
orationē humiliū adimplēdo petitio/
nes eoꝝ et nō ſpreuit preces eoꝝ.ſed
aduentu ſuo viſitauit munduꝫ qd̄ ſumme
olim deſiderabatur.
¶ Scribantur hec quia digna ſūt me
moria.vt generationes ſequentes d
hoc habeant noticiam vt quod ī pro
phetis eis eſt repromiſſum in ſe cognoſcāt
eſſe adimpletum quod factuꝫ fuerit et po
pulꝰ qui regenerabitur fōte baptiſma
tis laudabit dominū.
¶ Hec ſcꝫ ſcribantur ꝙ deus Proſpexit
d excelſo ſancto ſuo peccatores longe
poſitos oculis miſericordie ſue.quod fecit
quando viſitauit nos oriens ex alto in ſua
incarnatione.
¶ Proſpexit autem Ut audiret vt per
ipſum mediatorem filium audiret gemi/
tus ſanctoꝝ patrum qui in inferno erant
compediti.et vt ſolueret a vinculiſ
peccatorum filios mortuorum in pec/
catis.
¶ Ad hoc abſoluit vt ipſi ſoluti Annūci/
ent in preſenti eccleſia nomen domini
eius fidē libere confitendo.quod ante non
audebant cum interficerentur et laudes
ei debitas annuncient in eadem ec/
cleſia.
¶ Ita annūcient nomen dn̄i Et faciant
pp'los diſperſos per diuerſas par/
tes orbis cōuenire in vnitate fidei
et morū.et reges vt ſeruiant domi
no.redemptori noſtro.
¶ De his eccleſia grās agens Reſpōdit
Chriſto nō lingua ſꝫ vita aſſentiēdo ſue vo/
cationi et obſequēs p̄ceptis eiꝰ et ambulās
in via virtutis ſue cōſtanter pſiſtendo
in bono.verum qꝛ quidam dicebant eccle/
ſiam cito defecturam petit ſuper hoc certi/
ficari dicens paucitatem dierum an/
nuncia mihi.quia pauci ſunt ſm opinio
nem aliquoꝝ
¶ Et quia omne quod finitur exiguuꝫ eſt
orat vt eternitati adiungatur poſt iſtos exi
guos dies dicens
Ne reuoces me.i.nō deſinam in iſtis
diebus dimidijs ſed pfice eos vſqꝫ ad fi
nem ſeculi et poſtea adiungar annis
tuis qui ſunt eterni.
¶ Bene dico ꝙ anni tui ſunt eterni.
Quoniam tu domine nec initium ha
buiſti nec finē habebis.non initiū habuiſti
qꝛ ī initio terrā fūdaſti ergo ante terrā
fuiſti ſine initio vnde eternitate p̄cedis oīa
et opera manuū tuarū ſunt celi q̄a
tu eos feciſti.
¶ Qd̄ finē nō ſis habiturꝰ patet.quoniaꝫ
Ipſi celi peribunt non quantum ad
ſubſtantiaꝫ ſed quantum ad aliam diſpoſi/

tionē vel qualitatē tu aūt permanebiſ
omnino imutabilis omēs ſicut veſti-
mentū veteraſcent. a ſtatu in quo ſunt
q: ſcḋm corruptōez hoīm ipa elemēta q̄ cor-
rūpūt veluti terra q̄ ē iam min⁹ fertilis q̄z
pus et aer minus ſalubris.

¶ Et ſicut opertoriū mutabis eos
celos et elementa. q: manēte eoꝝ ſubſtātia
in qualitatibus mutabunt tu aūt idem
ipſe es ſp penit⁹ imutabilis et anni tui
nō deficient. q: eterni ſunt.

In q̄ eternitate Filij. i. imitatores ſeruo
rū tuoꝝ apoſtoloꝝ habitabūt tecum
poſt terminū hui⁹ vite. et opera eorū ſp
actu et cōtinue ferentur in te deuz nunq̄z
ceſſantes a laude tua.

¶ Pſalm⁹. CII. in quo incitatur fi
delis popul⁹ ad laudandū deū

BEnedic benedictione lau
dis aīa mea domino et oīa
que intra me ſunt. ſ. itellect⁹.
voluntas. cetereqz potentie et vires. nulla
diſcrepet. benedicite nomini ſctō eius.
q: corde totiſqz anime viribus laudandus
eſt deus.

¶ Et quia h maxime faciendū eſt iterū re-
peto Benedic anima mea domino.
et vt ſemp benedicas noli obliuiſci be-
neficia ſua q̄ innumera ſunt.

¶ Item benedic anima mea dn̄o q: ipe eſt
Qui propiciatur omnib⁹ iniquitati
bus tuis eas remittendo. Itez q: ipſe eſt
qui ſanat omēs infirmitates tuas
nunc fouendo blandis. nunc ſecando aſpe
ris. omīpotenti enī medico null⁹ inſanabil'
languor occurrit.

¶ Ceteꝝ benedic aīa mea dn̄o. quia ipe eſt
Qui redemit p pciuz ſanguinis filij ſui
animā tuā de interitu ppetue damna-
tionis. benedic iteruz dn̄o q: ipe eſt. qui te
iuſtū ſua miſcdia et in ſuis miſera-
tionibus coronabit. corona glorie in
eternum.

¶ Preterea benedic anima mea domino
Qui replet in bonis deſideriū tuū.

et ſolus ipe q̄ fons oīm bonoꝝ ē replere po-
teſt. qḋ tunc facit cuz ſanctos ſuos tranſire
facit de hoc ſeculo ad domuz beatitudinis
ſue vbi ſancti omnibus bonis replebuntur
et renouabitur vt aquile iuuēt⁹ tua
in reſurrectione in qua ſancti in etate iuue-
nili reſurgent mutati de corruptione in in-
corruptionem.

¶ Ampli⁹ benedic anīa mea dn̄o quoniā
ipe eſt Faciens miſericordias ē etiaz
faciens iudicium. i. vindictam omnib⁹
iniuriam patientib⁹ vt oppreſſis impijſ
erigat pauperes ſuos.

¶ Propheta narraturus miſcdias quas
deus fecit patrib⁹ antiquis inquit Notaſ
fecit moyſi precepta legis que ſunt
vie veniendi ad ſalutē et mandata
ſue volūtatis expreſſiua. p moyſen no
ta fecit filijs iſrael.

¶ Et ipſe eſt. Miſerator actu exhibens
nobis multa beneficia ſine merito noſtro ꝛ
idem dn̄s eſt miſericors in natura ſua
longanimis quia expectat noſ diu ad pe
nitentiam et ipe idem eſt deus multū mi
ſericors quia quotidiana ꝛ innumerabi
lia condonat nobis peccata. cito enī flectit
ad miſericordiam.

¶ Unde Nō ī perpetuū iraſcetur ele
ctis ſuis. nec ī eternū cōminabitur il-
lis. ſz finaliter placabit. in pn̄ti tn̄ pcutiet ex
amore ad emendationem

¶ Bene dixi q: ē multū miſericors quoniā
Non ſcḋm pctā noſtra fecit nobis
quoniaz nos merebamur iram ꝛ mortem
eternā. ꝛ ipe pſus ſūma clementia dedit no
bis oīm peccatoꝝ remiſſionē nec ſcḋum
iniquitates nr̄as retribuit nobis.
maiora enī flagella merebamur.

¶ Bene dixi q: nō ſcḋm iniqtates noſtras re
tribuit nobis Quoniā ſcḋm magnaz
menſurā miſericordie ſue corrobo-
rauit miſericordiam ſuam ſuper ti
mentes ſe quia eos iugiter protegit et cō-
firmat.

Quantū diſtat lux a tenebris lon-
ge fecit a nobis iiquitates noſtras
liberando nos a malo culpe

¶ Bene dixi ꝙ miſertus eſt dominꝰ nobis
timentibus ſe. quoniaȝ Sicut pater ali-
quando blande conſolatur filios aliq̄n
voto pie correctionis flagellat miſerendo
illius vt meliorem reddat ita dominus
miſeretur ſuis ideo quidem miſeretur
quoniam ipſe cognouit fragilitatē
noſtram.

¶ Unde ſequitur Recordatus ē quo-
niam puluis ſumus quantum ad cor-
pus homo eſt ſicut fenum ad modicū
tempus virens vita eius et fortitudo ⁊ ſplē-
dor eius tanquā flos agri ſic leuiter ef-
florebit. id eſt. marceſcet.

¶ Et hoc vere Quoniam ſpiritus ra-
tionalis qui in homine eſt. pertranſibit
ab eo et non ſubſiſtet homo q̄r diſſo-
luta coniunctione anime cum corpe non ē
homo et ampliꝰ in hac vita non viui-
ficabit hoc corpus mortale. niſi diui-
na virtute operante.

¶ Miſericordia domini ab eterno
promiſſa et vſqȝ in eternum perman-
ſura ſuper timentes eum timore filia-
lis reuerentie.

¶ Et iuſticia illius retribuens merce-
dem operibus bonis his qui ſeruāt
precepta eius corde retinendo et opere
complendo.

¶ Et memores ſūt mandatoꝝ eiuſ
nō audiendū tantū. ſȝ ad faciendū ea nō
eñi auditores legis tantū iuſtificabūt apd
deum ſed factores.

¶ Et memores eſſe debemꝰ mādatoꝝ eꝰ. q̄r
Dominꝰ in celo parauit ſedē ſuā iu-
diciariā ⁊ de oībꝰ iudicabit. ⁊ ne impoten-
tem iudicē putes ſequit̄ regnū. i. poteſtas
ipſius oībus dominabitur nullꝰ eniȝ
reſiſtere poterit eius imperio.

¶ Et quoniā deꝰ tam vniuerſalis eſt dñs
propheta monet etiam alias creaturas ad
laudandum deum dicens

¶ Benedicite huic domino omnes
angeli eius potentes virtute. adim-
plentes mandatum illius paratiſſi-
mi et voluntarij ad exequendum vo-
cem preceptorum eius ilico quo fue-
rit locutus.

¶ Benedicite domino oēs ordines
angeloꝝ vos dico miniſtri eiꝰ qui fa-
citis voluntatem eius.

¶ Benedicite domino omnia ope-
ra eius celeſtia et terreſtria. in toto mū-
do in quo dominatur. id eſt. date mihi
materiam benedicendi domino quoniam
omnes creature laudant dñm. tu anima
mea benedic illi.

¶ Pſalmus. CIII. in quo monet
ad laudem dei.

BEnedic aīa mea
dominum. pro tantis benefi-
cijs ⁊ muneribus gratiarum eius
et conuerſus propheta ad euȝ ait. o domi-
ne deꝰ. bene debet anima mea te benedice-
re. quoniam magnificatꝰ es magnꝰ na-
ture nobilitate. magnus poteſtate. magnꝰ
ſapientia. magnus miſericordia. et hoc ve-
hementer. i. incomprehenſibiliter quare
maior es omni laude.

¶ Bene magnificatus es Qui habes
angelos et homīes ſanctos decore
eterno ſplendidos et luminoſos te
inceſſanter laudantes et lux vndiqȝ
tibi eſt. qui habitas lucē imarceſſibilem.

¶ Merito magnificatus es. quoniaȝ ma-
gnitudo potentie tue relucet in omnibꝰ cre-
aturis. tu es qui Celum quaſi tentorium
ſuper emiſperiū noſtrum extendis ſine la-
bore ac ſi quiſ extenderet pellem. tu es
qui tegis ſuperiora eiꝰ ſcȝ celū ſidereuȝ
aquis ſcȝ celo criſtallino qḋ ꝓpter dyapha-
neitatem aqueū noīatur.

¶ Tu es qui viſibiliter aſcendens in celuȝ.
Poſuiſti nubem aſcenſū tuum. qui
ſuperas omēm velocitateȝ ventoꝝ
qui vbiqȝ es preſens

¶ Tu q̄ es Spūales ſubſtantias fa-
cis nūcios tuos et miniſtros tuos
plenos dilectione dei vt etiaȝ alios
vrant et accendant ad dilectioneȝ ſui crea-
toris accenſos et efficaces ad executionem
tue voluntatis.

¶ Tu es Qui fundaſti terraȝ ita ſtabilem et firmam qꝫ non inclinabitur in ſeculum ſeculi. terra enim ī eternum ſtat.

¶ Mare occeanum quaſi veſtimētum circūdat terram vndiqȝ excepta vna parte que diſcooperta remanſit ꝓpter vitam hominū et animaliū terreſtriuȝ ſuper montes ſtabunt aque pluuiales que generanť ex nubibus.

¶ Ad beneplacitum tue volūtatis mouebunt ſe aque flatu ventorum a te concitatoꝝ de loco ad locum et a clangore tonitruorū et fulgurum que generantur in nubibus ad modū formidantis ſe habebunt qꝛ ꝑ terribiles ventos deſiccantur.

¶ Quibus aquis fugientibus ſiue motis Aſcendunt. id eſt. apparent alti monteſ et deſcendunt. id eſt. apparent campi ī humili loco ſed non omnes in eadem altitudine vel in eadem hūilitate. ſȝ ſecundū qꝫ diſpoſuiſti eis.

¶ Terminū poſuiſti aquis maris occeani. nec conuertentur operire terram ſicut fecerūt tꝑe diluuij qđ totū mundum occupauit.

¶ Qui emittis fontes in conuallibus quia de montibus fluunt aque ī valles. et aque fluentes pertranſibunt de loco ad locum inter medium mōtiuȝ ad ſuſtentationē viuentiū. vñ ſequiť.

¶ Potabunt omnes beſtie agri et reficientur onagri in ſiti ſua.

¶ Super ea que dicta ſunt montes et valles et fontes volucres in aere volantes habitabunt. et ō medio foraminū petrarū dabūt voces cantando.

¶ Tu es Rigans montes de nubibus pluuioſis generans ſuꝑ montes et de effectu pluuiaruȝ que ſunt opera tua fecundabitur terra.

¶ Producens fenū iumentis. vnde ipſa nutriantur et herbaȝ vt ſeruiant hominibus que propter hoc facta ſunt. vnde ſequitur.

¶ Suſtentas autē iumenta Ut educas frumentū et talia de terra ad ſuſtentationem humane vite. et vinuȝ letificet cor hominis.

¶ Tu es etiaȝ Producens oleum ad condimentū ciboꝝ natura enim olei ē vt multum foueat carnem et reddat hilarem. et panis cor hoīs confirmet ſiue roboret.

¶ Et ex pluuia Humectabūtur arbores campi ad eoꝝ nutrimentū et fructificationem et cedri libani quas plātauit dominus illic. id eſt. in cedris paſſeres aīalia minuta nidificabūt

¶ Herodij qui rex paſſerū dicitur nidus eſt in cedris. montes excelſi ſunt refugiū ceruis. et cauernoſa loca refugiū erinacijs que animalia parua ſpinoſa eſſe dicunť

¶ Poſuiſti lunam vt diſtinguat et variet tempora et ſol ſic determinate tēdit ad occaſū ac ſi haberet cognitionem

¶ Poſuiſti tenebras in emiſperio noſtro per occaſum ſolis et facta eſt nox ī ipſa pertranſibūt de loco ad locū omnes beſtie ſilue illud enim tempus ē diuina diſpoſitōne idoneū in q̊ beſtie querāt ſibi victum. vnde ſequitur.

¶ Catuli leonū pertranſibūt famelici et leones ipſi et alie beſtie vt rapiant et querant eſcam ſibi.

¶ Qui Capta preda et orto ſole reuertūtur ad cubicula ſua

¶ Orto ſole et iam beſtijs collocatis. Exibit homo ad opus ſuū et ad operationem ſuā continuandam vſqȝ ad veſperam

¶ Cum omnibus iſtis inſpectis admirabilis occurrat altitudo diuine potentie ⁊ incomprehenſibilis altitudo diuine prouidētie propheta et ſecum quilibet fidelis admiratiue dicit Ualde magnificata ſunt opera tua domine excedunt humanuȝ ſenſum omnia in ſapientia feciſti impleta eſt terra hominibus et animalibꝰ et cetera que ſūt creature tue.

¶ Non ſolum celū et terram tua ꝓuidētia

regis.ſz etiã Hoc mare magnũ et ſpacioſũ manib⁹ nauigantiũ.in q̃ ſil' pñt nauigare multi illic.i.in h mari reptilia piſces diuerſaꝝ manerieꝝ ⁊ naturarũ quoꝝ nõ ẽ numer⁹ cert⁹ apd aliquẽ hoiem.

¶ In q̃ mari piſces Parui et magni mõſtra maxia vt cete grãdia diſcurrũt.et q̃zuis tot ⁊ tam magna monſtra ſint in mari.tñ illic naues tranſibũt illeſe que de vna terra ad aliã necesſaria deportant.

¶ Inter h aĩalia ẽ etiã ĩ mari cet⁹ grandiſſimus piſcis Draco dict⁹ q̃ deuorat alios piſces q̃ licet ſit magn⁹ ⁊ fortis piſcis.facilẽ tñ illudiẽ ⁊ occidiẽ.quẽ formaſti ad illudendũ ei nõ ſic intelligas q ly ad illudendũ ſumatur finaliter.ſ.ad hunc finem ſit formatus.ſed teneẽ cõſecutiue q2 illuſio ſequiẽ pditõez ei⁹.vnde cũ ille piſcis velit deuorare alios piſces illi piſces naturali inſtinctu fugiũt ad ripã vbi cetus natare non poteſt pꝑter aque paruitatẽ.⁊ ideo cet⁹ eos inſequens impingit ſe ad terram et ibi a piſcatoribus occiditur.et ſic illuſus ſua ſpe fruſtraẽ omnia tñ aĩalia viuẽtia in ẽra et in aq̃s.a te expectant vt des illis eſcã in tempore oportuno ſm pditõez cuiuſlibet ſpeciei naturalem.

¶ Que aĩalia Dãte te colligẽt.aperiente te manũ tuã p diffuſionẽ tue bonitatis in effectib⁹ oĩa implebũtur bono cõuenienti ſue nature.

¶ Auertente aũt te faciẽ tuã denegãdo pdictã diffuſionẽ bonitatis tue turbabũtur ex defectu nutrimẽti auferes ſpiritũ eoꝝ et deficient a vita et in materiã vnde ſunt formata.que p magna parte ẽ terra reuertentur.

¶ Emittes tue volũtatis effectũ et de nouo formabũtur.i.eadẽ ſpecie ſm curſum nature et renouabis faciẽ terre.ſicut patet in eſtate ĩ qua terra renouaẽ herbis.florib⁹ et fructib⁹ quibus puata fuerat in hyeme.

¶ Enumeratis diuinis operib⁹ pp̃ha inq̃t Impendatur domino laus ⁊ honor debitus.nõ ad temp⁹ ſed in eternũ letabitur domin⁹ ĩ creaturis ſuis ad ſuã gloriam ordinatis

¶ Qui viſitat hoĩes habitantes in terra minoris ſtatus et faciet eos tremere de peccatis.meli⁹ eſt eni tremor hũilitatis q̃z pſidentia ſupbie.qui tangit cõminatione vel aliq̃ flagello pſecutõis mõtes.i.potentes q̃ pus erant ſuperbi iactantes ſe fumigant lacrimoſa cõpunctione peccata ſua plorantes.

¶ Quia h pdicta fecit dñs.et ideo bis inſpectis Laudabo dominũ quãdiu viuam hic et in futura vita.pſallã do meo quãdiu ſum.

¶ Iocundũ gratũ.acceptũ ſit illi ſcilz deo eloquiũ laudis mee ego vero delectabor in diuinis cõſolationibuſ nõ in terrenis.

¶ Deficiant peccatores iniq̃ obſtinati ĩ malo ita vt nõ ſint iniq̃ ſicut pus ſed iuſti pro omnib⁹ his beneficijs dei benedic anima mea domino.

¶ Pſalmus.CIIII.in quo monet ad laudem dei.

Laudate dominũ pro beneficijs ab eo obtentis et ĩuocate nomen ei⁹ pro obtinẽdis q̃a gratitudo de pteritis beneficijs eſt optima diſpoſitio p futuris impetrandis annũciate inter gentes opera poteſtatis ſue et bonitatis declaratiua ſit eni de veſtra ſalute ſolliciti eſtis ſic et de alioꝝ ſalute.

¶ Cantate ei ore et corde laudãdo pſallite illi bona operatõe narrate alijs predicãdo oĩa mirabilia ei⁹ vehis nota vel aliqua de omnib⁹.quia nullus poteſt omnia narrare.

¶ Facite bona opa in quib⁹ merito Laudemini et h in noĩe ſancto ei⁹ ad eius gloriã bona veſtra dirigẽdo q̃ dedit velle ⁊ poſſe.q̃zuis caro moleſtijs affligaẽ.mẽs tñ letetur cor querentiũ dominũ in ſpe patrie celeſtis vt cũ hilaritate et iocũditate diuina perficiant.

¶ Querite dominū ex ſtudio et inten-
ta mente bona opando. ⁊ illū inemini ī agē
dis et cōfortamini ī charitate xp̄i vt bo
na opa incboata pficere poſſitis. querite
preſentiā ei⁹ nō ad horā. ſʒ ſemper vt h
babeatis ei⁹ cognitōeʒ verā et in futuro cla
re e⁹ faciem intueamini

¶ Quia ad querendū deū maxīe diſponit
memoria fidei antiquoꝝ patꝝ et opeꝝ que
de⁹ fecit illis ait. Memētote mirabiliū
ei⁹ que fecit filijs iſrael educēdo eos d̄ egi
pto et ſigna q̄ patrata ſūt ī egipto et pre
cepta oris eius.

¶ Dico mementote horum vos q̄ eſtis.
Semē. id ē. imitatores fidei abrae ſerui
dei vt ſicut abraam cui⁹ ſemen eſtis deum
ſpecialiter queſiuit et ei in fide ſeruiuit. ita
et vos facere debetis. vos dico etiā filij ia-
cob electi ei⁹ quē ſi imitamini luctando
contra vicia et ɔtra carneʒ inter electos dei
cōnumerabimini.

¶ Et ne putes filios abrae tantū eē in vna
gente ſm carnē ait. Ipſe dominus de⁹
noſter ī vniuerſa terra habet iudicia
ſua in vniuerſa terra ſunt Jacob et iſrahel
id eſt. fideles quib⁹ iudicia ſua manifeſtat.
ſed nō alij genti q̄ʒ chriſtiane.

¶ Mementote dico dei. qꝛ ipe Memor
fuit implēdo pmiſſa teſtamenti ſui no-
ui duraturi in eternum in quo pmittit̄ he-
reditas eterna verbi ſui etiā memor fuit
qđ mandauit in oēs generatōes cre
dentes in eum. h eſt verbū fidei verbū euā-
gelij qđ extendit̄ in oēs generatiōes p quo
ſeruato redditur pmiſſum eternū qđ pte-
ſtamentū ante ſignificauit qđ nō mādauit
ſed pmiſit. pmiſſum eſt qđ accipe debem⁹
mādatū qđ h facere debem⁹. h eſt fides vt
iuſtus ex fide viuat et huic fidei pmittit̄ he-
reditas.

¶ Memor fuit verbi Qđ diſpoſuit ad
abraam cum ei dixit p memetipm iura-
ui quia feciſti rem hanc. et cetera. ſequitur
benedicaʒ tibi et mul. et cetera et iuramē
ti ſui ad iſaac. cū ait ad abraā in iſaac vo
cabit̄ tibi ſemen.

¶ Et ſtatuit illud verbuʒ fidei de cultu
vnius dei iacob in preceptū ad faciē-
dum et obſeruandū et iſrael. qđ idem eſt
quod iacob eiuſdē precepti adimpleti mer-
cedem que fidelibus eterna et incōmu
tabilis erit.

¶ Dicens tibi dabo terrā chanaan
figura eterne hereditatis q̄ terra pmiſſi
onis funiculo diſtribuenda erat ī diuer-
ſas partes.

¶ Hanc terram chanaan pmiſit Cum il-
li quibus promiſit eſſent numero bre-
ui. ⁊ ita breui ꝙ pauciſſimi quia abraam
iſaac et iacob tantū erant quoꝝ merito pro
mitteret̄ et erant cū hoc aduene non ciues
terre promiſſionis. vnde quaſi extranei ibi
habitabant.

¶ Et pertranſierunt de gente in gē
tem alteraʒ. vnde abraam exiuit de terra
chaldeoꝝ et venit in meſopotamiam et de-
inde in terram promiſſionis. et de regno
ad populum alterum venit in egiptuʒ
ſimiliter iſaac de terra chanaan peregrina-
tus eſt.

¶ Qui ptranſeundo tot varias gētes du-
rare potuerunt. qꝛ dn̄s Nō permiſit ho
minem nocere eis notabili nocumēto
et corripuit pro eis reges q̄ volebant
nocere ſicut pharaonē q̄ abſtulerat abrahe
ſaram et abimelech qui abſtulerat yſaac re
beccam.

¶ Dicens. Nolite tangere chriſtos
meos. i. vnctos mea gratia et in prophe
tis meis cuiuſmodi erant abrahaʒ iſaac
et iacob nolite maligne agere.

¶ Narrans pphera quō factū ſit ꝙ p̄dicti
ſancti patres pertranſiuerunt de gente in
gentem et cetera ait.

¶ Et vocauit. i. iuſſit vt fames eſſet
ſupra terraʒ per quam famē omne ſu
ſtentamentū panis p magna pte con
triuit et p h coacti ſunt in egiptū ire ⁊ ita
ad aliam gentem tranſire et preceſſit eos
ioſeph.

¶ Unde ſequitur. Miſit ante eos ia-
cob et filios eius virum ioſeph in egiptuʒ
qui in ſeruiciū venditus eſt a fratri
bus ſuis.

¶ Humiliauerũt egiptij ĩ cõpedibus pedes eiꝰ ad accuſatõez dñe ſue et doloꝛ de infamia timoꝛ de moꝛte pertrãſiuit animaz eiꝰ donec veniret interp̃tatio ſomnij pharaonis q̃ fuit verbuz eius ſic̃ dicẽtis et dñi ſicut inſpirantis. vñ ſequitur.

¶ Eloquiũ domini. i. ſpũs reuelãs miſteria igniuit eũ viuaciter excitauit vt futura diceret. et qꝛ ſomnia ita expoſuit miſit rex pharao et ſoluit eum de vincul' quibꝰ tenebat̃ princeps ip̃e populoꝝ egipti dimiſit eum ex toto liberum.

¶ Cognoſcens aũt pharao ꝑ interp̃tatõez ſomnij ſui ꝙ ioſeph haberet ſpũm dei Cõſtituit eũ dominũ domꝰ ſue et principẽ omnis poſſeſſionis ſue.

Non tantũ vt haberet curam tempaliũ. ſꝫ Ut erudiret principes eius ſicut ſemetipſum de diuinis quoꝝ illi noticiam nõ habebant. et ſenes eius prudentiã doceret de his que dei erant.

¶ Intrauit iſrael cũ filijs et familijs eorũ et h̃ ad mandatũ ioſeph ibi regnãtis vt poſſint ibi viuere tempoꝛe famiſ. et iacob accola fuit in egipto q̃ dꝛ terra cham filius noe ꝑus habitauit.

¶ Et ibi auxit dominꝰ populũ ſuuz vehementer quoniã ex ſeptuaginta hominibꝰ ſexcenta milia armatoꝝ eduxit. et firmauit eũ ſuper inimicos eius qꝛ ꝑ moyſi inuitis egiptijs eduxit eos deꝰ ⁊ illos multis modis afflixit.

¶ Propheta narraturꝰ q̃ facta ſũt ĩ egipto dicit. Conuerti permiſit deꝰ coꝛ egiptioꝝ vt odirent ꝑ inuidiã populum iſrael et dolũ facerent in ſeruos eiꝰ. laboꝛibꝰ aggrauando vt luti et lateris operibus oppreſſi minuerent̃ ſerui dei

Ad quoꝝ liberatõem elegit deꝰ miniſtros de quibꝰ ait. Miſit moyſen ſeruũ ſuũ ad liberandum eos ad pharaonẽ ⁊ aſſociauit ei aaron quẽ elegit ad h̃ miniſteriũ.

¶ Et poſuit in eis ſcꝫ moyſe et aaron legatis ſuis virtutem faciendi miracula minoꝛa et maioꝛa. in terra egipti ad verba moyſi et aaron q̃ ſequunt̃.

¶ Miſit tenebras. palpabiles. et obſcurauit tempus vt nullus cognoſceret aliũ. et non exacerbauit omnes ſermones ſuos qꝛ cum pharao penitentiã ꝑmittebat deꝰ remouebat plagaz. ⁊ ſic dulcoꝛabat ſermones ſuos. licꝫ ſciret eos futuros obſtinatos et duriſſimos.

¶ Conuertit aquas in ſanguinẽ. et occidit piſces eoꝝ.

¶ Impleuit terrã eoꝝ ranis nõ mõ in locis exterioꝛibꝰ et cõmunibus. ſed in ſecretis cubilibus pharaonis et principum eius.

¶ Dixit et venit cinomia ſcilꝫ muſca canina et cinphes q̃ intrabãt eis ĩ oculos et h̃ nõ ĩ paucis locis. ſed in omnibꝰ finibus eoꝝ.

¶ Poſuit pluuias eoꝝ cum grandine et ignem cõburentẽ ſcꝫ fulmina in terra ipſoꝝ.

¶ Et percuſſit grandine et fulminibꝰ vineas et ficulneas eoꝝ et contriuit lignum finium eoꝛum. ſcꝫ arboꝛes fructuoſas.

¶ Dixit. id eſt. voluit et venit locuſta et brucus fetus eꝰ cuius non erat numerus.

¶ Et comedit locuſta et brucus comedit omnem herbam in terra eoꝛum et comedit omnem fructũ terre eoꝝ.

¶ Et percuſſit omne primogenitũ tam hominum q̃ꝫ animaliuꝫ in terra eorũ et primicias omniũ frugũ.

¶ Propheta exponẽs bñficia collata populo iſrael ait. Et eduxit filios iſrahel cum argento et auro qꝛ vaſa aurea ⁊ argentea que ab egiptijs mutuauerãt precepto dñi depoꝛtarunt et non erat in tribubus eoꝝ infirmus quod valde mirabile fuit ꝙ in tanta multitudine nullus infirmaret̃ et tunc ſcꝫ poſt ſubmerſionẽ exercitus pharaonis.

¶ Letata eſt egiptus. i. illi q̃ remãſerãt qꝛ inde iudei ꝑfecti erãt. ⁊ h̃ qꝛ timoꝛ eorum incubuit ſuper egiptios ne redirent iudei et reliquias egipti cõſumerẽt.

Narrat beneficia data illis poſtq̃ꝫ eduxit eos deus in deſerto. Expandit nubẽ in

protectionē eoꝝ ne vrerenť ab ardore ſo
lis et ignem vt luceret eis ꝯtra tene
bras per noctem.
¶ Petierunt carnes et venit cotur
nix in maxima multitudine et manna
deſcendente de celo aereo ſaturauit
eos.
¶ Dirupit petrā et fluxerunt aque.
abierūt ī deſerto larga fluenta que
ſequebanť eos ꝑ deſertū.
¶ Hec bñficia nō fecit eis deꝰ ꝓ meritis eoꝝ
qꝛ ꝑplꝰus rebellis fuit et murmurās ꝯ dñm.
ſed Quoniā memor fuit ꝓmiſſionis
quam fecit abrae fideli ſeruo ſuo di
cens tibi dabo terraꝫ hanc et in ſemine tuo
benedicenť omnes gentes.
¶ Et eduxit poſt mortē moiſi ð deſerto
populum ſuū ſub ducatu ioſue in terrā
ꝓmiſſionis in exultatione et electos
ſuos in leticia qꝛ murmuratores dñi fu
rore percuſſi interierunt.
¶ Et dedit illis regiones gentium
vbi habitabant gētiles ciuitates caſtra et
poſſeſſiones laboribus alioꝝ acqui
ſitas poſſederunt.
¶ Et h̄ bñficia fecit eis deꝰ non vt luxu de
fluant vel ꝑuerſa ſecuritate torpeſcāt. Sed
Ut iuſte viuant ſcđm mandata eꝰ
et legis miſteria diligenter intelli
gant.
¶ Pſalmus. CV. in quo monet
ad geminam confeſſionem ſcꝫ lau
dis et peccatorum.

Confitemini domi
no confeſſione laudis quoniā
bonus et ſolus natura bonus.
ſolus ꝑfectꝰ. nō ſolū in ſe bonus eſt ſed dif
fuſione bonitatis ſue ſuꝑ oēs creaturaſ. vľ
ꝯfitemini dño pctā veſtra vt ꝯſequamī ve
niam quoniā bonus. i. miſericors ⁊ faci
lis ad indulgendū quoniā in ſeculū ſcꝫ
preſens tantū miſcđia eiꝰ niſi enī h̄ cōuer
ſi fueritis in futuro miſcđiaꝫ nō inuenietis
Sed Quis loquetur ad plenū opera
que potenter operatur et narrabit
omēs laudes eius nullus vtiqꝫ. qꝛ cuꝫ
ſit infinite bonitatis ſuꝑ omnē laudem eſt.
¶ Et ſi nullus ſufficiat enarrare laudes eꝰ
Beati tñ hic beatitudine ſpei et in futuro
beatitudine rei qui habent diſcretio
nem quid ſit bonum et quid maluꝫ
et habita diſcretione faciunt executōeꝫ
bonoꝝ opeꝝ omni tempore.
¶ Memento noſtri domine in be
neplacito tuo. i. in filio queꝫ ex ſolo bene
placito tuo nō ex hoīm meritis ad redēptō
nem miſiſti. et vt h̄ ſit viſita nos per fi
lium tuū in quo ſaluemur ſaluatio
ne eterna.
¶ Uiſita dico. Ut videamus te facie
ad faciem per bonitatem gratie quā
preſtas electis tuis viſita nos vt delecte
mur in leticia electoꝝ tuorū que ē tu
ipe ſummū et verū et incōmutabile et bea
tificū bonū vt lauderis a nobis cum
cetera hereditate tua.
¶ Peto ꝙ viſites nos quoniam opus eſt
¶ Peccauimus enim vt patres no
ſtri eorum peccata imitantes iniuſte egi
mus ꝯtra proximū iniquitatē fecimuſ
peccando contra deum.
¶ Patres noſtri in egipto nō intel
lexerūt mirabilia tua q̄ pro eis feceras
in egipto nō fuerunt memores miſe
ricordie tue facte eis in liberatione eorū
a ſeruitute pharaonis.
¶ Non fuerunt dico memores. imo Ir
ritauerunt in moyſe deū aſcendentes
de egipto verſus mare rubrum diffiſi ð
poteſtate ſua.
¶ Non obſtante aūt eoꝝ murmuratione
et diffidentia. Saluauit eos ab inſequē
tibus egiptijs non ꝓpter merita eoꝝ ſꝫ pro
pter nomen ſuum ampliandū et glori
ficandum vt notam faceret potentiaꝫ
ſuam.
¶ Saluauit autē ſic. qꝛ Increpuit ſiue
increpauit mare rubrum nō voce ſed
opere et ꝑcepto et exſiccatum eſt. et de
duxit filios iſrael in illa profundita
te maris ſicut in deſerto. id eſt. in loco
plano et ſicco
¶ Et ſaluauit eos de ꝑtāte egiptioꝝ

ꝓſequentiū eos et redemit eos de ca
ptiuitate pharaonis.
¶ Et operuit aqua pharaonem et egi
ptios tribulātes eos et vnus ex eis
nō remāſit q̄ nō ſubmergeret.
Quib⁹ miraculis viſis. Crediderūt ver
bum dñi et moyſi et laudauerūt laudē
eius dicentes illud cātem⁹ dño. glorioſe ei
et cetera.
¶ Cito fecerunt parū ſteterūt in laude
eius obliti ſunt operū eius quib⁹ eis
ꝓuiderat in periculis maiorib⁹ et nō ex
pectauerunt patienter temp⁹ quo de⁹
diſpoſuerat eis ſubuenire ſm̄ cōſiliū vo
luntatis ſue ſed ꝓuenerūt murmurādo
ſine ratione.
¶ Et cōcupierunt nō ſolū naturalē ci
bum vt panē et aquā. ſed cōcupiſcētias
id eſt delicatos cibos in deſerto et tem
ptauerūt deū in deſerto in quo erat
penuria aque dubitātes de potētia ſua.
¶ Et licet deū ſic temptarent. Dedit eis
petitiones eoꝝ et hoc vſq; ad plenitudi
nē miſit enim ſaturitatē in animas
eorum.
¶ Et nihilomin⁹ nō ceſſauerūt a malo. nā
honore ambientis dignitatis ſacerdotalis
Irritauerunt moyſen in caſtris et
aaron conſecratū deo chore et ſibi ad
herentes inuidentes q̄ aaron et filij eius ſo
li haberent ſacerdotium.
¶ Propter quam irritationē Aperta ē
terra et deglutiuit dathan et abirō
cum ſua familia et ſuper omnes ſe
clauſit Et exarſit ignis in congre
gatione conſentiente iſtis ꝓdictis d thur
ribulis eoꝝ et in tantū q⁹ flāma cōbuſ
ſit pctōres ſcꝫ q̄nquaginta ducētos qui
offerebant incenſum illicite vendicantes ſi
bi ſacerdotium aaron.
¶ Propheta deſcribens peccatū adorati
onis vituli ait. Et fecerūt vitulū ī oreb
et abſentiā moyſi q̄ aſcenderat in montem
ad dñm nō tolerantes adorauerūt ſcul
ptile vel conflatile.
Et ſic faciendo Mutauerūt gl'aꝫ ſuā
id eſt deū q̄ erat gloria eoꝝ in ſimilitudi
nem vituli comedentis fenum. id ē.
gloriā et honorē debitū deo attribuerūt nō
vero vitulo ſed ſimulacro vituli.
¶ Et ſic obliti ſunt deū qui ſaluauit
eos ab egiptijs qui fecit magnalia in
egipto egiptios flagellando multipliciē
terribilia in terra cham id eſt in eadē
egipto terribilia in mari rubro pha
raonē et exercitū eius ſubmergendo et ma
re diuidendo.
¶ Et ꝓpter iſta peccata dixit cōminādo
vt diſperderet eos q2 digni erāt omēs
perire. et diſperdidiſſꝫ ſi nō moyſes ele
ctus eius ſtetiſſet in contradictiōe
ſuis orationibus impediendo, ne diſperde
ret eos.
Stetit ergo moyſes in ꝯfractiōe Ut auer
teret iram eius ne diſperderet eos
et non tantū ꝓdicta mala fecerunt. ſed etiā
terram ꝓmiſſionis deſiderabilem flu
entem lac ꝛ mel quā dñs eis ꝓmiſerat pro
nihilo habuerunt.
Et hoc ideo. q2 Non crediderūt verbo
eius quo ꝓmiſerat eos introducere in ter
ram illā q2 reuerſis exploratorib⁹ ſuis cum
nūciarent terram illā bonā eſſe homīes tn̄
terre illi⁹ tales eſſe quoꝝ vnus centum iu
deos poſſet occidere timuerunt et mur
murauerūt in tabernaculis ſuis di
centes. queramus nobis ducem et reuerta
mur in egiptū meli⁹ enī eſſet nobis adhuc
eſſe in ſeruitute q̄ꝫ in pugna iſtoꝝ perire et
nō audierunt vocem domini q̄a du
bitauerūt de terra quā de⁹ ꝓmiſerat eis.
¶ Et tūc eleuauit manū ſuā domi
nus. i. parauit ſe ad vindictam faciendam
ſuper eos vt proſterneret eo ī deſer
to tunc enī lata eſt diuina ſententia vt oēs
q̄ numerati fuerant a viginti ānis et ſupra
non ingrederent terram ꝓmiſſionis. ſꝫ mo
rerent in deſerto ꝓter caleph et ioſue.
¶ Non tantum leuauit manum vindicte
ſue in eos. ſed etiam Ut eijceret ſemen
eorum per diuerſas nationes et regi
ones. hec aūt pena ꝑcibus moyſi fuit impe
dita.
¶ Et merito diſperderet eos. Quia ini

m 3

ciati ſunt. id eſt. conſecrati. conſecrauerūt
enim ſe ydolo beelphegor beel eſt ydolū
phegor eſt mons vbi colebant et nō ſolum
ſacrificauerūt ydolis. ſed etiam comede-
runt de carnibus imolatis ſimula
cris mortuorꝝ hominū quos deos dice
bant. vt ioui mercurio ꝛc. et hoc cauſa vene
rationis. Et tūc irritauerūt eū in pec
catis ab eis proprio ingenio male
diſpoſito inuentis et ſtudioſe factis. et
multiplicata eſt in eis ruina. qꝛ tunc
occiſi ſunt ex ipſis vigintiquattuor milia.

¶ Et ſtetit Phinees conſtanter cōtra
ydolatras accenſus zelo dei et tranſfigēs
coeuntes. ſcilicꝫ iudeum et madianitidem
placauit dominum ſic faciendo et ceſ
ſauit plaga populi.

Et quia dominus nouit quanta charita-
te populi et zelo dei Phinees illud fecerit
reputatum eſt ei ad iuſticiā. id eſt. re-
putatus eſt in hoc iuſtus. et hoc in oēm
generationem vſqꝫ in ſempiternuꝫ
non ſolum in predictis locis irritauerunt
iudei deum ſed etiā Irritauerunt eum
ad aquas contradictōnis quia impa
tienter ⁊ ꝯtentioſe locuti ſunt cōtra Moy
ſen ꝓpter aque defectum. et per conſequēs
contra deuꝫ et turbatus eſt Moiſes
ab illis. ⁊ hoc quia exacerbauerunt. id
eſt iratum et acerbum fecerunt ſpiritum
eius in tantuꝫ vt nimia importunitate po
puli ſuccenſus diffidenter excrepuit dicēs
nunquid de petra hac poterimus vobis
aquā eijcere.

Et ita manifeſte oſtendit Moyſes in la
bijs ſuis i mō loquēdi heſitatōeꝫ cordis
ſui quaꝫ habuit in hoc miraculo. et in hoc
diſtinxit et ſeparauit hoc miraculū a ce-
teris in quibꝰ nullo modo dubitauit. tur-
batus enī Moyſes murmure populi infi
delis non tenuit fiduciam quā debuit pro-
pter quod ſtatim fuit a domino repreben
ſus et in penam ab ingreſſu terre ꝓmiſſio-
nis excluſus. quod qꝛ Moyſes nō ſponte
fecit ſed illorum malicia prouocatus. ideo
tantum tempaliter nō eternaliter punitus
eſt. Iteꝫ populus ille peccauit quoniā cuꝫ
filij iſrael intraſſent terram promiſſionis.

Non diſperdiderunt gentes habitā
tes ibi ſicut preceperat dominꝰ ne ex
eorum conuictu ſceleribus inuoluerent̄ et
ad ydolatriam traherentur ſicut factum ē.

¶ Unde ſequitur. Commixti ſunt in-
ter gentes terre illius contra ꝑceptum
domini et didicerunt opera eoꝝ ydo-
lis ſeruire filios immolare iuxta ritū cana
neorum et factum eſt illis in ruinaꝫ
et offenſionem.

Unđ ſequitur. Et imolauerunt filios
ſuos et filias ſuas demonijs latenti-
bus in ydolis ſm ꝯſuetudieꝫ illaꝝ gentiū.

¶ Et effuderūt ſanguinē innocenteꝫ
ſcꝫ filiorum ſuorum et filiarū ſuaꝝ
quas ſacrificauerūt ſculptilibꝰ ca-
naneorum.

Et interfecti ſunt ſpiritualiter gladio
grauiſſimi peccati homīes predicti ha
bitantes terram effundēdo ſanguinē
innocentem et imolando illum ydolis et
contaminati ſunt in peccatis ſuis et
polluti ſunt adulterinis ſuperſtitō-
nibus ſuis.

Et iratus eſt furore. id ē. graui ira do-
minus in populo ſuo et abomina-
tus eſt filios iſrael qui dicebantur
hereditas eius quaſi nō curans defen
dere eum.

Uñ ſequitur. Tradidit eos in manus
gentium ydolatrarū. et dominati ſūt
eorum qui oderunt eos. Et tribula
uerunt eos inimici eorū. et humi-
liati ſunt. id eſt afflicti ſub manibꝰ eo-
rum reſiſtere eis non valētes et nichilomi
nus dominꝰ vſus pietate ſua ſepe libera
uit eos. Iſpi autem hanc miſcđiā libe
ratiōis nō attēdentes adhuc exacerba
uerūt deū conſiliū eoꝝ malū ſequē-
tes. et iō ꝓpter iniquitates ſuas hu
miliati et modis multis afflicti ſunt.

Veꝝ quia in afflictōe illoꝝ nō defuit miſe-
ricordia dei. ideo ſequit̄. Et vidit oculis
miſcđie ſue cū tribularētur. et miſer-
tus eſt eis audiens orationem eo-
rum et liberauit eos.

Et memor fuit promiſſi ſui quod diſpo ſuit ad abraham de filijs ſui incarnatione et non pepercit eis. ſi enim omnes propter eorum peccata occidi permiſiſſet non naſceretur de eis xps. et ita vana fuiſſet predicta promiſſio. et ideo penituit eum aliter faciendo quam videbatur facturus. et hoc non quia illi iuſticiam haberent. ſed ſecundum multitudinem miſericordie ſue operatus eſt.

Et dedit eos in miſericordias in beniuolentiam et in reuerentiam in conſpectu gentium que ceperant eos vt quos prius deſpectui habebant haberent metuendos et honorabiles.

Propheta ſuam deprecationem pro liberatione populi iſrahel reaſſumens ait. Saluos fac nos domine deus noſter de ſeruitute et anguſtijs quibus populus tuus in diuerſis terris affligitur et congrega nos de gentibus inter quas diſperſi ſumus.

Et ad hoc congrega nos Ut confiteamur confeſſione laudis nomini ſacto tuo. et gloriemur in laude tua de qua ſequitur Benedictus dominus deus iſrahel ab eterno et in eternum. et dicat omnis populus tam de iudeis quam de gentibus fiat fiat. id eſt. benedictus ſit deus.

Pſalmus. CVI. in quo commendatur miſericordia dei multiplex facta populo iſrahel.

Confitemini domino confeſſione laudis quoniam bonus quoniam dulcis et ſuauis et vere quoniam in eternum miſericordia eius. que nunquam negatur penitentibus.

Dicant nunc laudes deo qui redempti ſunt a domino a quibuſcunque periculis de manu inimici eos affligentis. de regionibus vbi erant diſperſi congregauit eos in terram ſuam iudeam.

Congregauit quidem eos a ſolis ortu et occaſu ab aquilone et ab auſtro quattuor climatibus mundi.

Errauerunt in ſolitudine vbi non erat aqua errauerunt quia non inuenerunt ſtratam ducentem ad aliquam ciuitatem habitabilem vbi poſſent habitare. quia in deſertis non ſunt tales vie.

Et quia errabant in locis deſertis vbi eſt inopia victualium ſecutum eſt quod in tantum. Eſurientes et ſicientes redderentur vt virtus eorum deficeret. Et quia anima. id eſt. virtus eorum pre inopia deficiebat. ideo conuicti clamauerunt ad dominum cum tribularentur errore et fame vt liberaret eos et de malis eorum ineuitabilibus eripuit eos

Eripuit dico. quia Eduxit eos in viam rectam ſua prouidentia non humana. vt irent in ciuitatem habitationis. in qua poſſent habitare ſecure et de victualibus prouidere.

De quibus beneficijs gratias agens ait. Confiteantur domino confeſſione laudis homines quibus facte ſunt miſericordie dei et filij hominum quibus mirabilia dei ſunt exhibita.

Ideo debent deum laudare. quia non ſolum duxit in viam. ſed a fame liberauit. Quia ſaciauit animam debilitatam ex deuio itineris et animam eſurientem ſaciauit bonis.

Ideo et laudare deberent deum. quia liberauit miraculoſe Captiuos ſedentes in tenebroſis locis que habent vmbram mortis vinctos. i. afflictos duricia cathenarum et auſteritate et paucitate victus.

Cauſa captiuitatis eorum fuit Quia exacerbauerunt. i. contempſerunt eloquia domini loquentis per legem et prophetas et conſilium altiſſimi quod erat quod iuſte viuerent ſpreuerunt

Ideo Humiliatum et deiectum eſt a ſuperbia cor eorum afflictione dante eis intellectum et infirmati ſunt id eſt. debilitati virtute videntes ſe nihil poſſe per ſe et non erat qui adiuuaret quod poſſet eos liberare de captiuitate

Deficiēte ergo oī auxilio hūano Clamauerūt ad dominū cuꝫ tribularētur ꝑdictis malis de quib⁹ liberauit eos.
Liberauit autē h modo. qꝛ Eduxit de tenebris et vmbra mortis. et vincula eoꝝ disrupit. ¶ Propter q̄ bñficia dignuꝫ eſt vt Confiteantur domīo cōfeſſione laud. ꝛc. vt ſupra.
Merito laudand⁹ eſt de⁹ ab illis Quia contriuit in eis cōſuetudines vicioſas que quaſi porte non ſinebant exire de peccato et dyabolicas ſuggeſtiones que quaſi vectes fortes firmabant et roborabant predictas portas ereas cōfregit.
Et Suſcepit eos d̄ via iniquitatis ad penitentiam et correctionem ſicut pater ſuſcipit filium ad caſtigandum. bene dico de via iniquitatis. qꝛ propter iniuſticias ſuas humiliati ſunt. i. deiecti vſqꝫ ad interitum.
¶ Ita vt Omnē eſcam abominata ē ania eoꝝ infirmitate ingraueſcēte et appropinquauerūt. i. vere deuenerunt vſqꝫ ad portas mortis. ex deſperatōe recuperande ſalutis.
Et hac neceſſitate coacti Clamauerunt ad dominuꝫ cū tribularentur. et de neceſſitatib⁹ eoꝝ liberauit eos
¶ Hoc modo liberauit eos. Miſit verbum ſuum. id eſt imperauit et ſanauit eos ſcd̄m illud. dic tantum verbum et ſanabitur puer meus. dicere enim dei eſt facere. et ita eripuit eos de infirmitatib⁹ ducentibus ad interitum mortis.
Propter que dignum eſt. vt Confiteantur domino miſericordie eius. ꝛc. ſicut ſupra.
¶ Dico confiteantur. Et ſacrificent ſacrificium non pecudum vt quondā ſed laudis quia laudes bene prolate pro ſacrificio reputanť et annūcient opera ei⁹ in ſeipis experta ꝑ mirabiles ſanationes et hoc nō cū tedio et merore. ſed in exultatione deuotionis.
¶ Propheta oſtendit ꝙ etiaꝫ gratiarum actiones fiende ſint pro liberatiōe a periculo maris ait. Qui deſcendūt mare in nauibus facientes operatiōes multas et laborioſas gubernando naues ꝛ dirigendo in aquis multis
¶ Ipſi viderūt opera dei que multa et inſolita vidēt in mari et mirabilia ei⁹ q̄ ſepe ibi operatur et maxime in profundo maris.
¶ In cuius profundo ſepe contingit ꝙ Dominus imperauit et excitatus eſt ventus et fortificatus cōmouēs mare et exaltati ſunt fluctus eius.
¶ Nam Aſcendunt vſqꝫ ad magnā partem aeris que dr̄ celum et deſcēdūt vſqꝫ ad profundū maris quod dicitur abiſſus et anima nauigantis in malis tabeſcebat deficiebat animo propter periculū iminentis naufragii.
¶ Et ex magna cōmotōe maris. Turbati ſunt exiſtentes in nauibus in cerebro ſicut ebrius et turbať caput et vires ſenſitiue quibus turbatis impediť actus intellectus et ꝑ conſequens omnis ſapiētia eoꝝ deficit.
Et iſti clamauerūt. ꝛc vt ſupra.
¶ Liberauit aūt eos dn̄s h mō. Quia cōuertit tempeſtatem in auram ſuauē et tranquillā et ceſſauerūt fluctus ei⁹ facti quieti.
¶ Et letati ſunt homines in nauibus exiſtentes et eduxit eos in portū deſideratum.
Cōfiteātur ergo domīo. ꝛc. vt ſupra.
¶ Et exaltent illū debitas laudes reddendo tā ī loco cōgregatiōis plebis q̄ꝫ in loco cōgregatōis doctoꝝ.
¶ Propheta oſtēdit qūo de⁹ liberat a ſterilitate terre q̄ qn̄qꝫ infligiť ꝓpter peccata hominū dicens. Poſuit flumina in deſertū. i. deſiccauit ea et fontes aquarū poſuit in ariditate.
¶ Terram fructiferā poſuit in ſterilitatem et h ꝓpter maliciā inhabitantiū in ea et talia fecit deus in punitionem habitantiū.
Et qꝛ dei miſcdia ſꝑ preſto eſt penitentib⁹. ideo ſuccedente illoꝝ penitentia dic ꝓpha.
Poſuit deſertum ſcꝫ locum deſiccatuꝫ

in copiam aquaꝝ et terrā q̄ ṗus erat
ſine aqua in exitus aquaruꝫ dando
toꝛrentes et fontes ⁊ flumina in ea.
¶ Et collocauit illic habitatoꝛes re
ducendo eos q̄ propter ſterilitatē nimiam
inde fugerant et reparantes loca q̄ ꝓ parte
erant ruinoſa cōſtituerunt loca ad in
habitandum.
¶ Et ſeminauerūt agros et planta
uerūt vineas. et fecerūt fructuꝫ na:
turalem et bonum.
¶ Et benedixit eis multiplicando bo
na ſpūalia et tempoꝛalia. et multiplicati
ſunt nimis. et iumenta eoꝝ nō mi/
noꝛauit ſed potiꝰ multiplicauit.
¶ Propheta oſtēdit q̄ū o etiā dñs liberat a
malo diſſenſionis et diſcoꝛdie inter ciues q̄
eſt nimis periculoſa dicens.
Pauci facti ſūt cōciues alicuiꝰ ciuitatiſ
vel cōpatriote et vexati a tribulatione
maloꝝ inter eos ꝯſurgente.
Ex eo ſcꝫ ꝙ Effuſa eſt cōtentio ſuper
pꝛincipes eoꝝ et iuſto iudicio deꝰ per/
miſit eos errare in inuio deuiando a
iudicio recte rationis et nō in via ꝑ quā
poſſent habere intentum. Sed dominus.
¶ Pauperē humilem adiuuit de in/
ope diuitem faciendo et in pꝛole familiaꝫ
multiplicando.
¶ Et qꝛ talis liberatio eſt cauſa leticie bo/
nis dicit. Videbūt recti et letabūtur
et cōtrario qꝛ malis et ſuperbis occaſio eſt
triſticie ſequit̄ oīs hō iniquꝰ obſtruet
os ſuū ex ſua deiectione factus tacens et
mutus.
¶ Quis ergo ſapiens videns ꝙ deus
ſic adiuuat pauperē et ſupbos excecat cu/
ſtodiet hec vt ſit paupꝰ humilis non di/
ues ſupbus. et intelliget miſericoꝛdi/
as ſcꝫ ꝙ ab omnibꝰ malis liberat. nō ꝓ me
rito hominū ſed ꝑ miſericoꝛdias ſuas.

¶ Pſalmus. CVII. in quo monet
ad bonam operationem.
Propheta.
Paratum coꝛ me|

umdeus vt te voce p̄dicem ⁊ operibꝰ glo
rificem cantabo coꝛde pſallam opere ⁊
hoc faciam ꝙ tibi totis viribus meis ſerui/
am gloꝛia mea eſt. Exurge dicebat
pꝛopheta dauid inſtrumentis ſuis in qui/
bus dictas laudeſ decātabat exurge pſal
terium et cithara. exurgam dilucu/
lo hoꝛa ſcꝫ qua deuoti hoīes ſoliti ſunt ſur/
gere ad laudandū deū.
¶ Propheta pꝛeuidens ꝙ pſalmi eius fo/
rent in futuris generationibus decantādi
in eccleſia dicit. Confiteboꝛ tibi confeſſi
one laudis ī populis chꝛiſtianis et pſal
lam tibi in nationibus omnibꝰ in qui
bus filius tuus per apoſtolos eſt manife/
ſtatus.
Et merito Quia magna ſuper ſpiri/
tuales creaturas miſericoꝛdia tua
qꝛ etiā angeli bn̄ficijs tuis fruunt̄. nec ē aliq̄
creatura q̄ miſcd̄ia dei nō egeat veritas
tua magna eſt vſqꝫ ad nubes ꝯſtitu
enda. id eſt apoſtolos ⁊ p̄dicatoꝛes ſctōs q̄
veluti nubeſ compluant eccleſiam aqua ce
leſtis doctrine.
¶ Quia ergo miſcd̄ia tua magna eſt Ex/
altare oſtendēdo potentiā tuā et ſuper
omnē angelicā naturā altū et ſublimē
te oſtende et ſuper omnē terrā et vt ti/
bi ſit gloꝛia liberentur dilecti tui de po/
teſtate dyaboli. Reliqui verſus ſunt ſupꝛa
expoſiti pſalmo. lix.

¶ Pſalmus. CVIII. in quo monet
iude maliciam declinare et chꝛiſti
humilitatem imitari.
¶ Vox chꝛiſti ex parte humanita/
tis ad patrem. D
DEus pater contra impꝛo/
peria q̄ inimici mei loquunt̄ ad
uerſū me ne tacueris laudē
meā ſed fac me cognoſci et laudari ꝑ totū
mundū ſicut ꝑ nationes ab apoſtolis noti
ficari fecit. et hoc ideo quia os peccato/
ris et doloſi ſcilꝫ iude et populi iudaici
cōtra me apertū eſt dicendo mlt̄a fal/
ſa ad depꝛeſſionem meam. Unde ſequit̄

Locuti ſunt aduerſũ me lingua doloſa iudei ⁊ iudas ſimul tractãdo d̃ traditione mea et ex odio circũdederũt me ſermonib⁹ iniurioſis dicẽtes ſamaritanus es tu ⁊ demoniũ habes ⁊ hmõi et expugnauerũt me ſine cauſa iuſta.

¶ Uere gratis expugnauerũt me. qꝛ cum ꝓ beneficijs que cõtuli eis deberẽt me diligere detrahebãt mihi negantes me eſſe filiũ dei et dicẽtes ꝙ ĩ beelzebub eijcio demonia. ego ãt orabã etiã ꝓ illis. pater ignoſce illis ⁊c̃.

¶ Et reddiderũt mihi mala ꝓ bonis q̃ feci eis et odiũ ꝓ dilectõne quã exhibui ꝑp̃lo iudaico

¶ Quia ergo ſic eſt. Cõſtitue ſuper populũ iudaicũ dyabolũ omniũ viciorꝫ ṗncipem vt ex q̊ noluerũt me in regem habeant dyabolũ et dyabolus ſtet a dextris eius tanq̃ꝫ ꝑ̃poſitus eius vel ſuper eum. id eſt iudam conſtitue dyabolum vt ꝙ xp̃o noluit eſſe ſubditus habeat dyabolũ ſibi dominantem.

¶ Judas vͦ Cũ iudicatur exeat condẽnat⁹ et orõ ei⁹ fiat in peccatũ vnd̃ penitẽtia iude ꝯuerſa ẽ illi in peccatũ q̃a ſe ſuſpendio interemit.

¶ Fiant dies eius pauci ſic fuit quia poſt ꝓditionẽ cito ſe ſuſpendit et epiſcopatũ. i. dignitatẽ apoſtolicã accipiat alter ſcꝫ mathias.

¶ Moriantur filij ei⁹ orphani patre carnali et vxor eius vidua ꝓ quib⁹ ſuſtentãdis fur erat et latro.

¶ De pena iudaici ꝑp̃li loquens ait. Nutantes. i. vagi inſtabiles incerti q̊ vadant transferantur de loco ad locũ et oĩ preſidio deſtituti mendicent et omnibus bonis ſuis ſpoliati eijciantur de habitatõib⁹ ſuis ſicut cõpletum fuit ꝑ Tytum ⁊ veſpaſianum.

¶ Et ſcrutetur fenerator ſiue exactor omnẽ ſubſtantiã ei⁹ et diripiãt alieni diuitias laboribus ei⁹ acquiſitas ſicut adimpletũ ẽ ꝑ titum ⁊ veſpaſianũ ṗncipes romanos.

¶ Non ſit illi populo adiutor qui inſurgat ad defenſionẽ ei⁹. nec ſit qui miſereatur pupillis eius.

¶ Sed Fiãt nati ei⁹ in interitũ. i. moriant̃ morte tp̃ali. vñ filij eorꝫ q̃ occiderunt xp̃m interempti ſũt gladio romanorꝫ et in generatõe vna deleatur nomẽ ei⁹. vt in poſterꝫ nõ faciat ꝑp̃lm habentẽ terram aut dominiũ in mundo.

¶ Iniquitas iudaici ꝑp̃li q̃ interfecerũt xp̃m redeat in conſpectu domini ad vleiſcendam et peccatũ hieruſalez matris eorꝫ q̃d ꝓphetas occidẽdo et ĩ morte xp̃i cõmiſit non deleatur ſed puniat̃.

¶ Sed Fiant cõtra dominũ ſemper iudei eñi q̃ remanſerũt ꝓ maiori pte ſemꝑ remanent obſtinati ĩ infidelitate et diſpereat de terra memoria eorꝫ ſcꝫ iudeorum ita ꝙ null⁹ iuſtorꝫ aliqua pia affectatione moueat̃ ſuꝑ eos pro eo quia idem iudaicus ꝑp̃lus nõ eſt recordatus facere miſcd̃iam in xp̃m quẽ occiderunt et ĩ apoſtolos quos ꝑſecuti ſunt ſed vſi ſũt mlt̃a crudelitate.

¶ Unde ſequit̃. Et perſecut⁹ ẽ ꝑp̃lus ille iudaicus hominẽ ſcꝫ xp̃um inopem et mendicuꝫ q̃ ꝓ nobis pauꝑ fact⁹ ẽ vt nos diuites faceret et cõpunctũ. i. afflictum corde de eorꝫ ingratitudine. et ꝑſecut⁹ ẽ eũ nõ vt aliq̃d de tp̃alibus eius auferrẽt. ſed vt mortificarent.

¶ Et dilexit ꝑp̃lus ille iudaic⁹ maledictionem que imprecat̃ ꝑſecutorib⁹ innocentũ ĩ ſacra ſcp̃tura et veniet illi et noluit benedictionẽ. i. que in lege imprecatur operib⁹ miſericordie et elongabitur ab eo.

¶ Unde romani non fuerunt eis miſerti. Et fuit circumdatus foris maledictione. id eſt. pena mortis chriſti ſicut veſtimento circũdatur homo et intus intrauit maledictio ſicut aqua penetrãs interiora eius et ſicut oleuꝫ in oſſibus eius.

¶ Fiat ei ipſa maledictio ſicut veſtimentum quo cooperitur. et ſicut zona qua ſemper precingitur. vt ſit ſemper ea conſtrictus.

¶ Hec merces et penā damnatōis est iudeoꝝ q̄ detrahūt mihi apud deū negantes me esse filiū dei ⁊ xp̄m queʒ lex et ꝓphete ꝓnūciauerunt et qui loquuntur mala aduersus aīaʒ meā imponētes mihi crimina vt me esse pctōrem maliuolū demonium habere ⁊ similia

¶ Christ⁹ ad prēm loquēs cōsūmās orōeʒ incboatā ait illi ita loquūt sed Tu domine de⁹ angeloꝝ et hoim fac mecū misericordiā me resuscitādo ⁊ glorificādo vt nomē tuū glorificetur p meā exaltatōnē q2 suauis est miscdia tua q̄ per me q̄ nō perierā queris qđ perierat.

¶ Ita vtiqʒ fac mecū Libera me đ hmōi corpis infirmitate p resurrectōem q2 egenus et pauper sum ego q̄ʒ diu inuoluor hui⁹ carnis corruptōe et cor meū intra cōturbatū est timore mortis.

¶ Sicut vmbra cū declinat ablat⁹ sum de vita p̄nti p mortē et fugat⁹ sum in apostolis meis a psecutoribus sicut locusta de loco ad locuʒ fugiendo q̄ in mea passione dispersi sunt.

¶ Genua mea .i. fortes mei scʒ apostoli subtracto me pane q̄ de celo descendi a presentia eorū infirmati sunt et defecerunt a ieiunio q2 diuini verbi refectōeʒ non habebāt et caro mea īmutata ē in meli⁹ quia in gloriam immortalitatis. et h propter inhabitantem gratiam diuinitatis.

¶ Et inferebant mihi in passiōe opprobria. viderūt me in cruce pendentē et mouerūt capita sua in signū derisionis illudētes mihi et dicentes. vah qui destruit templū dei.

¶ Adiuua me domie de⁹ me⁹ saluū me fac scđm miscdiaʒ tuā in passiōe confortando ne deficiam et saluū me facre suscitando.

¶ Ut p hoc sciant ⁊ intelligāt oēs iudei q̄ nō ipi p̄ualuerūt ī me sed mea et tua volūtas facta est. vt patiar.

¶ Sed Illi scʒ obstinati iudei maledicent detrahentes auxilio qđ vident in me vnde iudei gloriam resurrectōis xp̄i nō credentes maledicebant apl̄is p̄dicantib⁹ illā et tu benedices p̄dicatōem aplōꝝ miraculis ꝯfirmando confundantur qui insurgunt in me putantes ꝑficere contra me. seruus aūt tu⁹ letabitur đ opatiōe facta per ip̄m.

¶ Induantur cōfusione et pudore. id ē. vbiqʒ ex oī pte ꝯfūdāt qui detrahūt mihi et operiātur cōfusione sua intus et foris coram deo et hominib⁹

¶ Ego āt cōfitebor domīo ꝓfessione laudis valde palā et h nō corā paucis sed in medio multoꝝ laudabo eum.

¶ Eum quidem merito laudare debeo. Quia astitit a dextris mei pauperis me semp in bonis opib⁹ ꝯseruando. astitit dico vt saluā faceret a persequētib⁹ animā meā ne eis cedereʒ vel morte possent me retinere.

¶ Psalmus. CIX. in quo monet subijci christo tanquā vero deo et homini. Uox prophete.

Dixit dominus pater domīo filio q̄ dn̄s meus est sede a dextris meis. id est. expleta militia tua ⁊ pacta obediētia q̄esce in potiorib⁹ bonis meis. h aūt factū fuit in ascensione.

¶ Sede dico Donec ponā inimicos tuos. imperio tuo subiectos vel adoptatos vel victos vt sub pedib⁹ tuis subiecti oēs locū teneāt volētes vel nolentes volūtate vel necessitate.

¶ Propheta ostendēs vn̄ regnū xp̄i inceperit ait ad xp̄m. Uirgā .i. regiā potestateʒ dn̄atiue virtutis tue dabit tibi dominus pater ex syō. q2 ex iudeis originaliter incboatū est in credentib⁹ regnum xp̄i dominare ergo o xp̄e vel dominaberis ī precordijs ꝑfidē quondaʒ inimicoruʒ tuoꝝ et mō iam ꝯuersoꝝ et tibi iam ꝓpria volūtate subiectoꝝ

¶ Dominare dico. et hoc rationabiliter quia ego pater Sum principiuʒ vnuʒ et idem tecum eadem dominandi po-

teſtas et ṗncipandi auctoritas eſt mihi te-
cum . et hoc apparebit in die claritatis
eterne quando manifeſtabitur om
nibus ſanctis qui fulgebūt ſicut ſol
q̄ tu es in me et ego in te ꝑ vnitateꝫ eſſentie
potentie et maieſtatis. et hoc quia ego ex
intima et ſecreta mea ſubſtantia in
effabili genitura genui te et nō in tem
pore . ſed ante omnē creaturam

Propheta de ſacerdotio Chriſti ait
Jurauit dominus pater xp̄o et incō
cuſſa veritate firmauit et nūq̄ꝫ muta-
bit tu es ſacerdos in eternū ſacerdoſ
eſt q̄r ſemetip̄m obtulit dō patri in ara cru
cis et deū patrem ſemꝑ interpellat ꝓ nobis
tu es ſacerdos dico. et hoc ſcd̄m ordinē
melchiſedech q̇ panem et vinū obtulit
in ſacrificio et tu ita facies in ꝯſecratiōe cor
poris et ſanguinis tui

Propheta conuertens ſermoneꝫ ad pa
trem ait. o domine pater. Dominꝰ ieſus
ſacerdos iſte a dextris tuis ſedens cō
fringet ſcꝫ in die iudicij qn̄ apparebit ira ⁊
vindicta ſua reges qui nomen xp̄i delere
volebant. vnde ſequitur et ipſe.

Judicabit in futuro in nationibus
omnibꝰ. q̄r iudiciū finale generale erit . tūc
implebit ruinas corꝑa mortuoꝝ reſuſci-
tando. q̄ ꝑ mortem ruerūt a p̄ſenti vita et i-
plebit ea animabus ꝓprijs q̄ illa viuificent
et gubernent . et conquaſſabit capita
id eſt. conteret ſuperbiā et altitudīes mul-
toꝝ hereticoꝝ et tirannoꝝ grauiter puniē
do etiam in vita p̄ſenti in qua ſepe de mul-
tis ſuperbis humiles facit. Hoc auteꝫ face
re habebit poteſtateꝫ paſſionis ſue merito.
quia De torrente et fluxu mortalitatis
noſtre et turbulenta paſſione bibit naſcen
do et moriendo. ⁊ hoc in via p̄ñtis vite et
propterea quia humiliatꝰ eſt factꝰ obedi
ens vſqꝫ ad mortē exaltabit deꝰ pater ca
put eius dando ei poteſtatem iudiciariaꝫ
⁊ omnibus dominandi.

Pſalmꝰ. CX. in quo monet ad
laudem dei perpetuā ꝓpter tam ad
mirabile beneficium.

Vox prophete.

Confitebor tibi
domine cōfeſſione laudis ex
toto cordis affectu vt nul
la pars cordis mei ſit que nō ſit in tuis lau
dibus occupata. et hoc non in cōuenticuliſ
hereticoꝝ aut ꝑuerſoꝝ hoīm ſed in cōgre
gatione iuſtoꝝ q̇ voluntatem tuā ⁊ cōſi
liū ſciunt et ſequunt.

Jdeo laudabo. quia Magna opera
domini magna opera creationis faciēdo
ea de nihilo ⁊ in tanto numero ⁊ in tam ad
mirabili diuerſitate. magna oꝑa recreatio
nis de impijs et peccatoribus facere pios ⁊
iuſtos. opera dico exquiſita in omnes
voluntates eius quia omnia quecūqꝫ
vult eximie et mirifice facit.

Laus et decor opus eius q̄r omnia
q̄ facit laudabilia ſunt et decora et ip̄m coꝝ
artificem laudabilem et magnificū oſten-
dunt. et iuſticia illius qua reddet vnicui
qꝫ ſcd̄m oꝑa ſua. vł qua ordinat vnūquod
qꝫ in finem debitū manet incōmutabi
lis in ſeculū ſeculi.

Jdeo etiam laudare debemꝰ. quia Do
minus miſericors natura et miſera
tor exhibitione ſiue in effectu. qn̄ venit et
qn̄ pati voluit eſcam. i. refectiōem corpis
et ſanguinis ſui in ſacramento dedit non
tn̄ omnibus quia non offendentibꝰ ſed ti
mentibus ſe quam eſcam dando fecit
memoriaꝫ mirabilium ſuoꝝ antiq̇s
exhibitoꝝ cōplēdo in ſignificatis quod pre
ſignauerat in figuris q̄r cū nobis eſcaꝫ cor-
poris ſui dedit . memores nos fecit manne
prefigurantis hanc eſcam.

Propheta de efficacia huiꝰ ſacramenti
conſequenter ait. Memor erit in ſecu
lum teſtamenti ſui. id eſt. huiꝰ ſacrificij
qd̄ dr̄ teſtamentū in euangelio vt ſemꝑ ma
neat in eccleſia virtutem effectuū eiuſ
annūciabit populo ſuo vnde ꝑ ſemet
ip̄m annūciauit apoſtolis et ṗmitiue eccle
ſie dicens. caro mea vere ē cibus ⁊ ſanguis
meꝰ vere ē potus. et ſi q̇s mādu caueri ex h
pane viuet in eternum.

Que aũt ſit virtus ⁊ efficacia huiꝰ ſacramenti ſequit̃. Ut det illis hereditatem gentiũ.i.vitã eternã ad quaz introducit h ſacramentũ.vñ q̃ manducat meã carnez et bibit meũ ſanguinẽ habet vitã eternã.dicit̃ aũt vita beata hereditas gentiũ qꝛ ad eam oẽs gentes eo ꝙ ad imaginẽ dei create ſunt aptitudinẽ habent opera manuũ eius maxime in h ſacramẽto veritas qꝛ in eo ẽ corpꝰ xp̃i verũ.nõ eſt ibi fallacia nõ fãtaſia. ſz veritas p̃ſentie xp̃i et iudiciũ vite. ſumẽtibus deuote et iudiciũ mortis indigne ſumentibꝰ. Fidelia oĩa mãdata eius et maxime mãdata de ꝯſecratiõe.et vſu hꝰ ſacramenti q̄ habent̃ in euãgelio.fidelia q̃a a fidelissimo ſũt mãdata.fidelia.qꝛ fidelibꝰ ſũt vtilia cõfirmata miraculis facta in veritate.i.ab eo q̃ nõ mentit̃ et equitate id eſt.ab eo qui nihil iniquum mandat.

Aſſignãs ꝓpheta tempꝰ inſtitutõnis ſacramenti qđ fuit in cena iminẽte paſſione ait.tũc Redẽptõez miſit dominꝰ populo ſuo qꝛ xp̃s ex obediẽtia dei p̃ris veñit ad ſuã paſſionẽ ꝑ quã redemptũ eſt genus humanũ.⁊ tunc mãdauit.i.inſtituit eucariſtie ſacramentũ qđ teſtamentũ đr i euãgelio mathei.xxvj.inſtituit dico in eternũ nõ ad tempꝰ ſicut ſacrificia legalia quibus ſuccedit h ſacrificiũ.huic ãt nullũ aliud ſuccedit niſi vita beata in qua eſt plena fruitõ xp̃i ꝯtenti in h ſacramẽto. De fructu ſacramenti huiꝰ ait. Sanctũ eſt nomẽ eꝰ ſanctũ eſt in ſe ⁊ ſanctũ eſt effectiue quia digne accedẽtes amplıꝰ ſanctificat terribile q̃ntum ad indigne accedentes q̊s damnat Iniciũ aũt ſaporis et illuminatõis i hoc ſacramento eſt timor domini qui purgat palatuz ab amaritudine peccati et facit bene ſapere qđ ſapidũ eſt. Unde ſequit̃. Intellectus dignitatis ſacramẽti eucariſtie eſt bonꝰ ſcz vtilis ſumentibꝰ illđ his qui ſicut intelligunt ita ad eius ſuſceptõez ſe diſponũt cuiꝰ ſacramenti laudatio manet in eccleſia in ſeculũ ſeculi.

Pſalmus.CXI.in quo monet laudem dei.

Beatus uir qui nõ per deuia huiꝰ mũdi querit beatitudinẽ.ſed qui timore filiali timet deũ offendere ideo btũs beatitudine ſpei qꝛ talis mandata eiuſ cũ vero affectu amoris adiplet ſeu adiplere cupit.

Propheta de p̃mio timentiũ deuz ait. opus timẽtis deũ et ex caritate adimplẽtis mandata eiꝰ faciet eũ Potens in terra viuentiũ ad emendũ regnũ celoꝝ et merendum vitã beatã.et imitatores iuſtorũ benedicentur eterna retributione. Item Gloria de puritate ꝯſcientie et diuitie ſanctaꝝ virtutũ in domo timẽtis deũ et meritũ iuſticie eius manet in eternũ. Hec inde ſunt viro iuſto.quia Exortũ eſt nobis q̃ in tenebris eramꝰ lumen de lumine.deus verꝰ de deo v̄o vt peccatoꝝ tenebras pellat.et h rectis cordе quoꝝ cor recte tendit ꝑ amorem in deũ ſicut in p̃ncipiũ et vltimũ finẽ eiꝰ qđ lumen eſt ille q̃ eſt miſericors natura et miſerator exhibitione et iuſtus ꝓmiſſoꝝ adimpletõne. Iocundus.i.letus in ſecreto ꝯſcientie et gratus deo eſt hõ qui miſeretur hilariter egentibꝰ et cõmodat pecuniã auxiliũ ⁊ fauorẽ g̃tis tribuit petẽtibꝰ.talis ei diligẽt cõſiderat q̃lit̃ reſpõdebit domio i iudicio de miſcđia arguenti.et ob h facit oꝑa miſcđie.et talis nũquã a gloria beatitudinis ſeparabitur.

Bene dico non cõmouebit̃.ſz In memoria eterna erit iuſtus cũ laudibuſ ab auditione aũt mala quã audiẽt im miſericordes ſcz ite maledicti i ignẽ eternũ. non timebit ſz bonã audiet quã audituri ſũt miſericordes.ſcz venite benedicti.⁊c.

Dico non timebit.qꝛ Cor iuſti ſemper eſt paratum ſperare in domino non in mundo.non in rebus caducis confirmatũ eſt cor eius in caritate ⁊ patiẽtia vt nulla re ſeculi nullis temptatõnibus frangat̃.nulliꝰ minas formidet.et q̃a ſpes ſua tota poſita eſt in dño non cõmouebitur aĩa eiꝰ a ſpe ſua donec res veniat. vnde ſequitur.Donec exiſtens in terra vi-

uentiū inde deſpiciat inimicos ſuos
quoſcūqꝫ. Et ꝓpter h̄ Diſperſit.i. eſt.
dedit ꝓpter amorē dei iuſtꝰ liberaliter ſine
ſpe retributōis terrene pauperibꝰ non di
uitibus.non adulatoribus.ſeu hiſtrionibꝰ
iuſticie eiꝰ remunerator manet eter
naliter et fama eius erit glorioſa Pro
pheta de maloꝝ punitione ait. Peccator
videbit viri iuſti exultatōem et ſuam mi
ſeriā et iraſcetur cōmotus et etiā cōtur
batus ꝓpter illam dentibꝰ ſuis fremet
pre inuidia de bonoꝝ gloria quam amiſit.
et tabeſcet non potens implere quod de
ſiderat deſideriū ei peccatoꝝ peribit
ab eis vt nihil deſiderabiliū habere poſſint
nec preſentium nec futuroꝝ.et inde crucia
bunt in ſeipis

¶ Pſalmus. CXII.in quo monet
ad laudandum deum.

LAudate ſerui humiles
dominū laudate nomen
domini eius facta et virtutes
ꝑdicando in qbꝰ ipe laudabilis apparet.
Laudate dico non ad horam.ſed Sit no
men domini benedictū a vobis bene
dictione laudis et hoc ſine fine.
Laudate dico non in vno loco tantū ſed ſp
⁊ vbiqꝫ.quoniam A ſolis ortu vſqꝫ ad
occaſum laudabile ē nomē domini
¶ Et h̄ merito.quoniā Dominꝰ excel
ſus ſuper oēs hoīes cuiuſcūqꝫ po
teſtatis et dignitatis et ſuper ange
licas virtutes eſt glorioſus.
¶ Vere glorioſus et excelſus eſt dñs ſup
omnia.quoniā Quis quantūcūqꝫ excel
ſus eſt ſicut deus nullus qui habitat
in angelis in ſanctis ꝑeminentiā vtu
tum altis qui humiles reſpicit eis cō
deſcendendo et hoc in celo et in terra
in celo humiles angelos cōfirmando.et in
terra hoīes humiles penitētes iuſtificādo.
¶ Et vere humilia reſpicit dñs.quoniam
ipe eſt Suſcitans ꝑ ſuā gratiā a terra
inopem virtutibꝰ.ſuſcitando in eo virtu
tes.et de loco vili erigens pauperē
non habentem opera virtutum dando ei
gratiam bonorum operum. Et hoc
Ut collocet eū cū principibꝰ angeli
cis et cū apoſtolis q̄ principes ſunt po
puli chriſtiani. Nullus certe eſt ſicut
deus noſter. Qui ſterilem habitare
facit in domo matrem filioꝝ letan
tem.

¶ Pſalmus.CXIII.in quo monet
ad cultū et laudem veri dei.

¶ Propheta narraturus aliqua be
neficia exhibita populo iſraheliti
co dicit.

QUm populꝰ iſra
hel qui dr̄ domus iacob exiret de
egipto populo barbaro infideli ⁊
aſpero Facta eſt iudea locus ſanctifi
cationis eius.qꝛ in ea templū dñi edifi
catum fuit vbi cultus fuit dei ⁊ doctrina le
gis et ꝓphetaꝝ et iſrael factus eſt exer
citus eius ad debellandū cananeos.
Mare rubrū quaſi ſi intelligeret vo
luntatem dei ſe in partes diuiſit re
trahendo ſe a medio vt populus pede
ſicco tranſiret.⁊ qn̄ venerunt ad iordanem
iordanis cōuerſus eſt retrorſū ver
ſus locū ſui originis vt faceret eis viam.
Montes et colles materiam exul
tationis dederunt qꝛ in tranſitu fluuij
arnon ſcopuli inclinati videbant applaude
re aduentui filioꝝ iſrael ⁊ tranſitui eorum.
¶ Propheta vt excitet admiratōem inter
rogat vnde venerunt hec mirabilia q̄ facta
ſunt dicens. Quid eſt tibi mare qꝛ fu
giſti et tu iordanis qꝛ cōuerſus es
retrorſum. Mōtes exultaſtis ſicut
arietes et colles ſicut agni ouium.
¶ Idem ꝓpheta reſpondens ait. A volū
tate dei omnipotentis cui etiā obedi
unt inſenſibilia iſta proceſſerunt ſicut enim
ad dei nutum mota eſt terra quando
abſorbuit dathan et abiron ita montes et
colles et aque in conſimilibꝰ ad nutum dei
mouentur. Ipe etiam eſt Qui in deſer
to conuertit petram in ſtagna aqua
rū et rupem in fontes aquarum.
¶ Propheta in perſona bonoꝝ iudeoꝝ qꝛ

nō meritis noſtris ꝑcedentibꝰ facta ſūt iſta
ſꝫ tua miſcđia. Nō nobis tribuat gloria
de ꝑdictis miraculis et beneficijs. ſed po-
teſtati tue vt nomē tuū glorificetur
in gentibꝰ. Unde ſequitur. Talia facta ſūt.
De miſcđia tua .i. ad declaratōem miſe
ricordie tue. qua ꝑplꝰs iſrabel licet pluries
te offenderit miſericorditer tñ de poteſtate
gentiū liberati ſunt etiā de veritate tua
id eſt. ad declaratōem veritatis tue qua ꝓ-
miſſa patribꝰ abrabe yſaac et iacob adīple-
uiſti ne quando dicant gentiles ydo-
la colentes vbi eſt deꝰ hebreoꝝ ſi ei nō
adimpleuiſſes ꝓmiſſiones patribus factas
videret gentibꝰ ꝙ virtus tua defeciſſet.
Ad queſtionē gentiū querentiū vbi ē deus
noſter reſpondent ſancti. Deus autē
noſter in celo licet enī vbiqꝫ ſit ꝑ eſſentiā
potentiā et ꝑſentiā. ſpecialiter in celo eſſe đr
qꝛ ibi magis relucet poteſtas eiꝰ. in celo eſt
potens ſuꝑ omnē creaturā q̇ oīa quecū-
qꝫ voluit in corporalibꝰ et ſpūalibꝰ fecit
ꝑ qđ omnipotens apparet.

¶ Propheta improbans ydolatriam ait.
Deꝰ noſter eſt in celo potens ſuꝑ omīa. ſed
Dij gentiū qui ſunt ſimulacra quia
ad ſimilitudinē alicuiꝰ hoīs mortui fingūt
non ſunt veri dij ſed argentū et aurum
quo ad materiā de qua ſūt in forma vero
ſunt opera manuum hominum

¶ Propheta deridēs ydolatraꝝ ſtulticiā
deſcribit ſimulacroꝝ eoꝝ impotentiā dicēs
Os habent et nō loquentur. ocl'os
habent et nō videbūt. Aures ha-
bent et nō audient. nares habēt et
nō odorabūt. Manꝰ habent et nō
palpabūt. pedes habent et nō am-
bulabūt. nō clamabūt ī gutture ſuo
Similes illis fiant qui faciūt ea. ſcꝫ
artifices ydoloꝝ vt ſicut ydola non vident
nec aliquē ſenſū habent. ita factores ydolo
rum ꝑueniāt omni vigore anīe ⁊ nō ſolū qui
faciūt. ſed oēs qui cōfidunt in eis. ab
eis quaſi a deo petentes auxilium.

¶ Propheta vtilitatem xp̄iane religionis
cōmendans ait. gentes ꝯfidūt ī ſimulacris
q̄ iuuare nō poſſūt. Domꝰ aūt iſrael
ſperauit in domino ip̄m deuote colen-
do. et dominus adiutor eſt eorum
ad bene operandū. et ꝓtector eoꝝ ꝯtra
hoſtiles incurſus Domꝰ aaron ſūmi
ſacerdotis ſperauit in domino et non
ſine fructu adiutor eoꝝ et ꝓtector eo-
rum eſt. Quid ꝑ ſingula. oēs de quacūqꝫ
ꝯditōe. Qui timent dominū ſperaue
rūt in domino et auxiliū in eo inuenerāt
quia adiutor eoꝝ et ꝓtector eoꝝ eſt
Uere Dominꝰ adiutor eſt quoniā dñs
memor fuit noſtri dicunt filij iſrl' non
meritis noſtris. ſꝫ ex ſua miſcđia. et bene-
dixit nobis multiplicando in nobis ſpi-
ritualia et temporalia Benedixit do-
mui iſrael. benedixit domui aaron.
Benedixit omnibꝰ qui timēt domi-
nū. puſillis cū maioribꝰ reges et ſubdi
tos equalis eſt illi omīs cura de omnibus.

¶ Hec bñficia fecit nobis. et adhuc Adij-
ciat dominꝰ alia bona ꝯferendo. ſuper
vos et ſuper filios veſtros Bene
dicti vos tam maiores q̄ꝫ minores ſitis.
a domino ꝑ grē ſue infuſionē q̇ bene pōt
fideles ſuos bñdicere. qꝛ ip̄e ē qui fecit ce
lū et terrā Celū celi qđ eſt celū empi-
reū. qđ ē locꝰ beatoꝝ. domino ſibi retinēs
tanq̄ꝫ domū gl'e ſue. qꝛ in eo magis relucet
gloria eiꝰ in angelis et beatis. terram au-
tem dedit filijs hominū ꝓ habitatiōe
in vita preſenti. Ad hꝫ precor vt bñdicas
vt iuſtificati digne te laudare poſſimus. qꝛ
Mortui in peccatis nō laudabunt te
domine placida laude. qꝛ nō eſt ſpecioſa
laus in ore peccatoris. nec aliquis deſcē
dentiū in infernū Sed nos qui vi-
uimus vita grē benedicimꝰ domino
benedictione laudis. incipientes ex hoc
preſenti. et ꝯtinuantes et ꝑſeuerantes ī lau
dibus dei ſemper ſine fine

¶ Pſalmus. CXIIII. in quo mo-
net ad laudem dei pro beneficio li-
berationis a malis huius ſeculi.

¶ Propheta. deum quē dilexi pri-
us ꝓpter ſe et ſuper omīa.

Dilexi nūc ardentius quo-
niā exaudiuit domin⁹ vocez
orōis mee. in anguſtijs.
Spero ꝙ in anguſtijs exaudiar Quia iā
dn̄s inclinauit aurē ſuā mihi ꝯdeſcen
dendo petitioni mee. et in hoc expert⁹ miſeri-
cordiaz ſuam audacter inuocabo eū in
diebus miſerie mee q̊s mihi feci pec-
cando qui ſunt pleni laboris et doloris.
In quibus diebus neceſſe habeo inuocare
eū. quoniā Circūdederūt me doloreſ
mortis .i. peccata vnde procedit dolor et
mors aīe. et temptationes grauiſſime q̄ ſūt
pericula inferni inuenerūt me. errā-
tem a te et expoſitū malis. Hec me inue-
nerūt et ego Tribulatōem et dolorez
in huius mundi ꝓſperitatib⁹ latentē. ī qb⁹
oblectabar inueni quib⁹ tribulationibuſ
cōmonitus nomen domini inuocaui
vt liberarer. Unde ſequitur. O domīe li
bera animā meā de omni īpedimento
ſeculi. qꝛ niſi a diuiues captiua eſt miſeri-
cors domin⁹ ī natura iuſtus corrigen-
do peccata. et vere miſericors dn̄s qd̄ patet
ꝑ effectū et de⁹ noſter miſeretur actu
¶ Uere miſericors et iuſt⁹. q̄a Domin⁹
cuſtodit hūiles a pctīs et ab inimicis ſu
is. experto credite qꝛ ego hūiliatus ſum
mente paruul⁹ fact⁹ corā deo et liberauit
me ab onere peccatoꝝ et ꝑſequentib⁹ me
ſua grā ⁊ virtute. Et qꝛ ſic dn̄s liberauit
animā meā. ideo Conuertere aīa mea
in huius mundi turbatōnib⁹ demerſa ad
deū in quo eſt vera requies mentis
qd̄ facere debes qꝛ domin⁹ bene fecit ti
bi multipliciter Certe bene fecit tibi
Quia eripuit te de morte peccati ⁊
oculos meos a lacrimis afflictionis
ꝓ timore pene pedes a lapſu recidiui
Et quāuis in pn̄ti deo placeā nō tn̄ ita quē
admoduz in futuro. vbi Placebo ꝑfecte
et ex omni parte domino vbi nullā in me
offenſionē inueniet in regione viuorū.
vbi nec lacrime nec luctus nec lapſus pedū
nec triſte aut infirmū aliqd̄ eſſe poteſt.

¶ Pſalmus. CXV. in quo monet
ad laudem dei pro dono fidei.
Propheta.

Credidi ſcꝫ ꝙ placebo do
mino ī regione viuoꝝ ꝓpter qd̄
aperui os meū ad laudanduz
deū ego aūt hūiliat⁹ .i. afflict⁹ ſum ni-
mis a ꝑſecutione inimicorum.
Ego aūt in altitudine cōtemplatio
nis dei poſit⁹ et intelligēs ꝙ hō nihil bo-
ni poteſt habere a ſe dixi .i. ꝓnūciaui om-
nis homo mendax quantū eſt de ſe.
¶ Cum ergo hō nihil boni ꝓpriuz habeat
Quid retribuā domino ꝓ omnib⁹
beneficijs que ipſe retribuit mihi.
¶ Ego tante retributōis nihil dignū inue
niens. quod carius eſt tibi ſacrificabo.
Accipiam in deſiderio calicem paſſio
nis ꝓ ei⁹ noīe ſanguinē fundere nō formi-
dans. et qꝛ calicē paſſionis bibere nō ē vtu-
tis hūane ſed grē dei nomen dn̄i inuo-
cabo vt nō me derelinqt ī die tribulatōis.
¶ Uota mea reddā domino. i. cōple
bo oꝑe quod deſiderabā. i. meipm̄ ſic opta-
ueram paſſioni offeram actu coram om
ni populo ei⁹ vt ceteri exemplū capiant.
ideo ſic reddam vota mea qꝛ precioſa. id
eſt. cara placens et grata eſt mors ſctōꝝ
eius pro nomīe. et fide eius aſſumpta.
¶ O domine q̄ꝫ merito ego mori pro te
deberem. tum quia ego ſeruus tu⁹ iure
creatiōis. tum quia ego ſeruus tu⁹ iure
redemptōis. tum quia filius ancille tue
id eſt. eccleſie. Tum etiā qꝛ tu Dirupi-
ſti vincula pctōꝝ meoꝝ quibuſ eram
conſtrictus. et quia hoc non meritis meis.
ſed ex miſcdia tua grās agēs ſacrificabo
tibi meipſum in laudem tuā. et no-
men tuuz inuocabo vt quod reſtat ad
perficiendum ſeruitutis tue implere valeā
¶ Quia ergo ego ſeruus tuus ſum Uo-
ta mea domino reddā. id eſt. meipſum
in ſeruitutem tuam in conſpectu om-
nis populi ei⁹ vt alijs exemplum laudis
exhibeam. et hoc non in omni loco ſed in
atrijs dom⁹ domini. i. in ꝑſenti eccleſia

in qua eſto q̇a extra eccleſiā non eſt verum ſacrificiū. reddam aūt vota mea dn̄o iā poſitus ſpe in medio tui hieruſalem celeſtis in qua eſt eterne pacis viſio.

¶ Pſalmus. CXVI. in quo monet oēs gentes ad laudē dei.

Laudate dominū oēs gentes. i. gentiles laudate eum omēs populi iudeoꝝ ad fidem chriſti euocandi. Laudand⁹ ē dn̄s Quoniam cōfirmata eſt ſuper nos miſericordia ei⁹ ſcꝫ reparatio hoīs miſericorditer ꝓmiſſa q̄ nūc dr̄ ꝯfirmata quia qd̓ per prophetas circa hanc ꝓmiſit ꝑ aduentū chriſti cōpleuit et veritas domini ſiue in his q̄ ꝓmiſit pijs et iuſtis. ſiue in his q̄ minat̄ impijs et peccatorib⁹ manet in eternum.

¶ Pſalmus. CXVII. in quo monet ad laudem dei.

¶ Propheta inuitans omnes ad laudandum deum ait.

Confitemini domino ꝯfeſſione laudis omnes generaliter quoniā bon⁹ ⁊ ſolus per ſe et eſſentialiter bon⁹ quoniā in eternū miſcd̓ia ei⁹ ſp̄ ſubueniēs deuote requirētibus eum. Specialiter inuitās iſrl̓ ait. Confiteatur domino confeſſione laudis iſrael quoniā bon⁹. quoniā in ſeculā miſcd̓ia ei⁹. Inuitans tribuꝫ ſacerdotalem ait. Confiteatur domino ꝯfeſſione laudis domus aaron quoniam bon⁹. quoniā ī ſcl̓m miſcd̓ia e⁹

¶ Inuitans omēs de quacūqꝫ gente et natione et ꝯditione ait. Confiteātur domino ꝯfeſſione laudis oēs qui timēt dominū quoniā bonus quoniā in ſeculū miſcd̓ia ei⁹ Bene dico qꝛ ſit bon⁹ quoniā in me patet qui Inuocaui dominū de tribulatōe et exaudiuit me de anguſtijs liberādo et ī gaudioꝝ latitudinē induxit me.

Cum aūt Dominus ſit mihi adiutor nō timebo hominē quantūcūqꝫ ſeuiat. Non tantū hoīem nō timebo. ſed etiā qꝛ ipſe Domin⁹ eſt mihi adiutor ego deſpiciam inimicos meos malignos ſpūs et vicia et ꝑſecutores Et quia dn̄s eſt adiutor fortis. Bonū eſt cōfidere in domino q̄ non deficit in neceſſitate et vitā poteſt p̄ſtare eternā q̄ꝫ cōfidere in homine cuius ſalus vana eſt.

Bonū eſt ſperare in domino qui ī ſe ſperantes nunq̄ꝫ derelinq̄t q̄ꝫ ſperare in principibus q̄ ſeipos a morte eripere nō poſſunt. Propheta oſtēdit exemplo ſui ꝙ bonū ſit confidere in dn̄o dicens. Omēſ gentes. ſ. inimici mei circūdederūt me qui cū abſolon querebāt me interficere et ī noīe domini. i. non ꝑ me ſed ꝑ auxiliuꝫ dn̄i ꝯtigit ꝯtrariū qꝛ vltus ſum in eos

¶ Circūdantes circūdederunt me ꝑſeuerantes mihi in ꝓꝓa ꝑſona mala inferendo. et in eos tam graues ꝑſecutores vltus ſum in noīe dn̄i. vt ſupra cui⁹ eram vexillo munitus. Circūdederūt me ſicut apes volētes me pūgere gladijs tāq̄ꝫ aculeis et exarſerūt inuidia nitentes me velocit̄ cōſumere ſicut ignis ſpinas cito cōburens. et in noīe dn̄i cōtigit ꝯtrariū qꝛ vltus ſum in eos qꝛ ea que mihi intulerant in eos refuſa ſunt.

¶ Bonū eſt ſperare in domino quia Impulſus euerſus ſum vt caderez in mortē. ſed Domin⁹ quē ſolū adiutorem queſiui ſuſcepit me ne caderem. Quia Fortitudo domini vtrūqꝫ fecit. ſ. ꝙ impulſus nō corrui. et euerſus ſteti. iō ipſe mihi laus erit ipm̄ concinā ipſum fortitudinem meam dicā q̄ in hac tribulatōis morte factus eſt mihi in ſalutem.

Quocirca Vox exultatōis et ſalutis reſonet in ſecretis cordiuꝫ iuſtoruꝫ qui facti ſunt tabernaculū dn̄i ꝑ inhabitātem ſpūm ſanctū Qualiter aūt domin⁹ ſit factus fortitudo ſibi et ſalus ait. Dextera. i. potentia dn̄i fecit virtutem dando mihi victoriam de hoſtibus dextera dn̄i exaltauit me. qꝛ ab hūilitate diuerſaruꝫ paſſionū virtute eius eleuatus ſum.

Ideoqꝫ Non moriar morte eterna tāta

virtute ſtipatus ſed viuã vita gr̃e in xp̄o
ppetualr̄. et q̄mdiu hic ero narrabo ali-
is opera domini qui michi ſemp ꝛ vbi
qꝫ auxiliat̃. Non moriar. q2 et ſi aliqua ma
la intulit mihi dn̄s ad correctõẽ ꝫ fecit. qñiã
Caſtigans caſtigauit me dominꝰ
ad emendatõẽm et morti eterne nõ tra
didit. ſic ſolꝫ caſtigare ſuos in multis ver
beribus vt emendatos eruat a morte ppe
tua. Cum aũt ſaluatio hũani gene-
ris facta ſit p fidem xp̄i paſſi ꝛ gl'ificati. pro
pheta in pſona hũani generis petens in-
greſſum huiꝰ fidei dic̃. Aperite o vos apl'i
dei ꝛ eccl'ie doctores mihi acceſſum ad
fidem et ſacramẽta eccl'ie que iuſtifi
cant ꝛ per q̄ dat̃ ingreſſus ad locũ celeſtis
glorie et ĩgreſſus in eas laudabo do-
minũ. hec porta domini dei patris ẽ.
ipſe dn̄s Jhs qui ait. nemo venit ad prẽm
niſi per me. Item Ego ſuꝫ oſtiũ p me ſi q̄s
introierit ſaluabit̃. Unde ſequitur
et iuſti intrabũt in eam et p illaꝫ intra
bũt in gl'iam eternam.
Et ideo o dn̄e Confitebor tibi ꝯfeſſione
laudis letus gratias agẽs quoniã exau
diſti me in aduentu filij tui queꝫ priores
iuſti tanto deſiderio expectabant et ita fa
ctus es mihi in ſalutẽ preteritũ p futo
ppter certitudinẽ pphetie ponit.
Et vere in ſalutẽ. nam Lapidem quem
repbauerunt ſacerdotes et doctores iu-
deoꝝ ad quoꝝ ſacerdotũ officium expecta
bat edificare in fide ꝛ moribꝰ ꝑpl'um. hic
factus eſt in caput anguli ꝯnectens p
fidem in ſemetip̄o duos parietes in vnuꝫ
ſcꝫ populũ iudaicum ꝛ ꝑpl'm gentilẽ. et ita
ex ambobus ꝯſtituit vnũ corpus eccleſie
cuius ip̄e caput eſt. A domino pa
tre factus eſt mediator noſter ꝛ eius
et eſt mirabile hoc incarnatõnis miſte-
rium in oculis noſtris ſpũalibꝰ qui eũ
credendo ſuſcipimꝰ et clementiã admira
ramur. Hec eſt dies ſalutis ꝛ grẽ
quaꝫ ſpecialr̄ merito feciſſe dicitur do
minus quia ſpecialẽ in eo grãm hũano
generi exhibuit. et ideo exultemus. ſ. cor
pore et letemur mente in ea quia ĩ hac
die redempti ſumꝰ. Et quia dies
ſalutis ẽ. O domine qui potẽs es ſaluũ
me. id eſt. p̄ticipem me fac huiꝰ ſaluatõis
quã mundo attuliſti o domine pſperũ
facito iter illud quo ad te poſt mltos la
bores reuertor. et ſpero q̄ ita erit q2 bene-
dictus. ſcꝫ xp̄s qui venit in nomĩe do
mini patris ſui. Propheta in pſona apo
ſtoloꝝ et ſacerdotũ. nos ſacerdotes Bene
diximus vobis ſubditis noſtris de ec-
cleſia domo domini de qua ſumit̃ ba
ptiſmus et eucbariſtia et alia ſacramenta
in q̄bꝰ bñdictõ grẽ dat̃ vl' augmentũ. Hãc
aũt bñdictionẽ non damus ex nobis nec
a nobis ſed a deo qui gratie ſue radijs il-
luxit nobis et hanc ptãtem conceſſit.
Et vos iaꝫ bñdicti Cõſtituite dies ſolẽ-
nes ſicut natiuitatis reſurrectõis ꝛ aſcen
ſionis qui honori dei p eccl'iam ſunt conſe
crati ꝛ hoc nõ tepide ꝛ ſegniter agentes. ſꝫ
in cõdenſis. i. in frequentationibꝰ homi
num vt impleat̃ eccl'ia ꝛ nõ ceſſabitis vſqꝫ
officium. ſcꝫ altaris ſacrificiũ ſit fini
tum ita vt añ benedictõeꝫ ſacerdotis nul
lus p̄ſumat de eccl'ia recedere.
Conſtituite dico diẽ ſolennẽ et q̄libꝫ dicat
mecum Deus meus es tu. et ideo cõfi
tebor tibi confeſſione laudis deꝰ meus
es tu et exaltabo te altitudinẽ tuã alijs
predicando q2 a te ab hũilitate ſũ eleuatꝰ.
Confitebor tibi domĩe confeſſione lau
dis quoniaꝫ exaudiſti me et factꝰ es
michi in ſalutem vt me cũ ſanctis tuis
in celeſti ihrl'm ſociares.
Propheta concludens hunc pſalmum
vnde ſumpſit exordiũ ait. Confitemini
domino ⁊c. monens vt ab initio creduli
tatis noſtre vſqꝫ ad finem in deum noſtꝝ
fiduciam habentes eius laudem perſeue-
ranter confiteamur.

Pſalmus CXVIII. in quo datur
perfecta doctrina ad beatitudineꝫ
conſequẽdam.
Propheta in perſona omnium
ſanctoꝝ loquẽs ait.

Beati beatitudine ſpei, id eſt, dign[i] introduci ad vitaꝫ eternã qui ſine macl'a peccati mortal' ſunt in via vite pñtis qui ĩ lege domini mãdata eius adimplẽda perſeuerant. Beati qui ſcrutãtur diuinas ſcpturas q̄ ſunt teſtimoĩa dei vt intelligant cũ peccauerint ſe corã teſtibꝰ deliquiſſe et ĩ toto corde .ſ. intellectu et amoris affectu exquirũt deũ vt habeãt amicum quẽ deum in ſcripturis vident.

Beati dico qui ambulãt in lege domini. Nõ in iniquitate qꝛ qui operantur iniquitatẽ in vijs eiꝰ nõ ambulauerũt lex enĩ dñi ĩmaculata eſt. vie eiꝰ vie pulcre.

¶ Et qꝛ merito lex tua ſancta cuſtodiẽda ẽ Tu mãdaſti mãdata tua cuſtodiri valde nõ tepido corde: non diſſoluto aĩo ſed fortiter cũ mag̃ diligẽtia ⁊ ſollicitudĩe.

¶ Ex q̊ tu dñe iubes mãdata tua cuſtodiri. precor Ut dirigãtur opera et actꝰ mei qui ꝑ ſe tortuoſi ſunt ad cuſtodiẽda mãdata tua: qꝛ niſi a te dirigant̃ vie mee ego michi nõ ſufficio.

Utinã dirigant̃ vie mee. qꝛ Tunc nõ cõfundar in fut̃o iudicio cũ ꝑfecte perſpexero in oĩbus mãdatis tuis ꝯgnoſcẽdis ⁊ cuſtodiẽdis. in oĩbus dico ne peccando cõtra vnũ efficiar omniũ reus q̊ ad penã dãni. Si direxeris vias meas nõ ero tibi ingratus. qꝛ Confitebor tibi cõfeſſione laudis in corde meo directo ⁊ iuſtificato a te, ꝓ eo qꝰ didici a ſpũſãcto interius loq̃nte mihi vl' a ſanctis patribꝰ iudicia iuſticie tue inter que eſt ꝙ obſ̃uans p̄cepta tua iuſtificat̃ hic a peccatis ⁊ in fut̃o ꝯſequit̃ vitã beatam.

Dico laudabo te recto corde et inſup Juſtificatõẽs tuas cuſtodiam opa iuſticie faciendo. et quia ſcio dyabolũ circũire ad impediendum nõ me derelinquat gratie tue aſſiſtentia quia ſi ad momẽtum ſubtraxeris mandata tua meritorie adimplere non potero.

Propheta edocens adoleſcentem etatem corrigere vitam ſuã dicit q̃rendo. Jn quo corrigit adoleſcentior vitã ſuã dprauatã ſeq̄ndo paſſiones ⁊ ꝯcupiſcẽtias iuueniles. corrigit ⁊ ad ꝓbitatis normã reducit. rñdet o domine in cuſtodiendo ſermones tuos qui et paſſionũ reꝑſſionez et mentis rectitudinẽ opant̃.

Et quia in cuſtodiẽdo ſmões tuos eſt correctio adoleſcẽtis. iõ Jn toto cord̃ meo exquiſiui te ita vt nll'a ꝑticl'a cordis mei vacet ab inquiſitõe tui. et precor vt me adiuues ad impletionez mãdatorũ tuorum. Jn corde meo in mẽoria mea abſcondi precepta tua diligenter memorie commẽdando ſciens nõ aliter a peccatis me abſtinere poſſe niſi aſſidua eorũ recordatione. et hoc eſt quod ſequitur vt non peccem tibi. Benedictus es domine omni benedictiõe et laude dignus de bono quod in me incepiſti erudiendo me in eloquijs tuis Doce me iuſtificatiões tuas perficiẽdo q̊d inchoatũ eſt. qꝛ fruſtra abſcondunt̃ in corde eloquia niſi ſequant̃ opera iuſticie.

Doce me domine eloquia tua Quia his doctus pronunciaui alijs credentibuſ et dignis omĩa iudicia que didici per prophetas et apoſtolos tuos qui ſunt os tuum.

Jn via teſtimoniorum dilectionis tue ad nos q̄ ſunt incarnatio natiuitas mors reſurrectio et huiuſmodi delectatꝰ ſum. Jtem in via teſtimoniorum que eſt chriſtus in quo ſunt omnes theſauri ſapientie et ſcientie dei abſconditi delectatus ſum ſuper omnes diuitias ſeculi.

Et quia tante ſuauitatis ſunt teſtimonia tua ideo deinceps aſſidue Exercebor in mandatis tuis cogitando et operando et in hijs exercitatus conſiderabo perfectius cognoſcens vias tuas.

¶ Ex illa exercitatione eueniet etiam hoc ꝙ Jn iuſtificationibus tuis meditabor non obliuiſcar ſermones tuos illas meditabor in hijs exercebor.

¶ Dico non obliuiſcar ſermones tuos. et ideo Retribue ſeruo tuo qui te ſoluꝫ verum deũ cognoſco

hoc ſcꝫ viuifica me vita gr̃e tu q̃ vita es et ſic viuificat⁹ ꝑ mãdata tua dñ pñs vita voluitur cuſtodiã ſermões tuos.

Sed q꞉ non pñt ſermones tui cuſtodiri ꝑ obedientiã niſi prius videant̃ ꝑ intelligentiã. ideo Reuela abſterge ab ocul' cordis mei velamẽ littere ⁊ fac me ſpũali ſenſu legis tue mirabilia ꝯtemplari conſiderabo quidẽ de lege tua q̃d ſcꝫ ſpũaliter ſignificẽt mirabilia que in lege tua continent̃ Reuela et illũina precor quia Incola ego ſum ꝑegrinus ſum in hoc mundo. et ideo nõ abſcondas a me mandata tua tanq̃ꝫ a ꝑegrino ſꝫ reuela mihi tanq̃ꝫ amico ⁊ ꝯmenſali vt in obſequium tuũ ſeruus tu⁹ deſudet. Nam Cõcupiuit aĩa mea maxio affectu vt amplius deſiderarez iuſtificatões tuas id eſt opa iuſticie tue nõ ad horam vt mali faciunt ſꝫ omni tẽpore etiã in aduerſ.

Ideo vtiqꝫ ꝯcupiui deſiderare q꞉ Increpaſti flagellando ſuperbos diabolũ ſcꝫ in celo Adam in ꝑadiſo terreſtri qui ſe eleuauerunt in ſupbia ⁊ modo ꝑ tuos doctores increpas aduerſarias ꝑtãtes. membra diaboli. hereticos vel malos homĩes maledicti in futuro qui declinãt ꝑ ſupbiam et contemptũ a mandatis tuis quib⁹ dicturus es. Ite maledicti in ignẽ ⁊c.

Quia maledicti ſunt qui declinãt a mãdatis tuis. ideo p̃cor Aufer a me obpbriũ hui⁹ maledictõis et cõtemptũ trãſgreſſionis q꞉ teſtimonia tua exquiſiui ad meã inſtructõem nõ ocioſe et ſomnolẽter ſꝫ ſtrenue ⁊ vigilant̃. Ideo aufer obpbrium q̃niã Principes. i. ſpũs maligni ſtudioſe tractauerũt qualr̃ me poſſent deijcere per contemptũ mãdatoꝝ tuoꝝ. ſed ſeru⁹ tuus exercebatur in iuſtificatõibus tuis et tanto magis q̃nto fortius me impugnari ab eis ꝑcipiebam. Exercebor dico q̃niã Meditatio mea iugiter verſatur circa teſtimonia tua et cõſilium meũ eſt ſuare. iuſtificatões tuas q꞉ vitã pollicẽt̃ etnã. Adheſit. i. ꝯiuncta eſt aĩa mea corpori terreno et corruptibili conſentiens et ad aliqua illicita ne ergo inualeſcat peccatum fortifica me vita gr̃e dando mihi facultatẽ ne anima conſentiat corpori. ſcio enim q꞉ concupiſcentia carnis mortẽ opat̃. viuifica dico ſcd̃m verbũ tuum. videlicꝫ illud Non in ſolo pane viuit homo ſed in omni verbo quod procedit d̃ ore dei. quia ſicut pane corpus roborat̃. ita verbo d̃i robur mentis augetur.

Q̃d peto obtinere cõfido q꞉ Vias meas malas ⁊ iniq̃s in quibus inceſſerã confitendo enũciaui et exaudiſti me peccata mea dimittendo. et quia dediſti veniam. ideo o domine doce me iuſtificatõnes tuas. id eſt de cetero fac me operari ſcd̃m p̃cepta tua

Quia non eſt ſatis bona agere niſi fiant debito modo ⁊ ordine. ait. Viam iuſtificationum tuarum quas legis littera protulit inſtrue me da michi verum ⁊ plenũ ſpiritualem intellectuꝫ et ego ſic inſtruct⁹ exercebor multiplici operatõne in mirabilibus tuis que in figuris latent.

Exercebor dico: ſed quandoqꝫ Anima mea dormitauit. id ẽ. a bono opere tepuit pre tedio imbecillitatis torpore ſed tu domine cõfirma me deinceps in verbis tuis vt ablato peccati ſomno inſtanter in eis vigilem. Ut poſſim cõfirmari o domine Deſiderium illud per quod ad peccatũ venitur ſeu dyabolum qui eſt omnis via iniquitatis amoue a me tua grã ne poſſit mihi preualere et in aliq̃d vicium ingerere et ſcd̃um legem tuam apud te inſtitutam que eſt vt ſemper miſerearis miſerere mei.

Miſerere domine quia iam Elegi viaꝫ veritatis. id eſt chriſtũ imitari et eius legem ſequi. et iudicia tua quib⁹ iudicas et iudicabis vt eſt illud. omĩs qui credit in filium homĩs habet vitam eternã. et illud qui nõ credit iam iudicatus eſt. nõ ſum oblitus ſed illa teneo in memoria et ea mecum ſemꝑ tractaui.

Non ſum oblitus iudicia tua. ſed potius Adheſi. id eſt firmus et ſtabilis fui in preceptis tuis quibus voluntatem

tuam teſtaris et quia hiis adherens an
teriorū peccatorꝫ indulgentiā merui que-
ſo ne patiaris me de iteratione pec
cati confundi.

Non tantū adheſi teſtimonijs. ſꝫ etiā Cu
curri expedite viam mādatorꝫ tuorū
opere exequēdo. et hoc ideo. quia dilataſti
ampliaſti cor meū charitate. patientia lon
ganimitate et ſimilibꝰ virtutibus.

Dixi noli me ꝯfundere. ſꝫ potius Legē
pone michi domine ꝑficere volenti nō
tamē veterē nimis onerantē et imperfectā.
ſed eā que ad perfectōem iuſticie de-
ducat que eſt ſola lex noua et eam habitā
exquirā in ea ꝑficiendo ſēper quādiu
viuam. Et quia non eſt ſatis inqui
rere niſi intelligā quod exquiro. Da mi-
chi intellectū vt ad eius alta ꝑueniam
in quibꝰ tota lex pendꝫ ⁊ ꝓphe. et habito in
tellectu ſcrutabor legem tuā perfectiꝰ
ꝯgnoſcendo et cuſtodiam illā in toto
corde meo omēs vires meas ponēdo vt
poſſim mandata tua adimplere.

Legem pone dico et etiā Deduc me per
grām tuam in ſemitā mandatorꝫ tu
orum. id eſt. altiora et ſtrictiora ꝯſilia tua
data in euangelio quia ipſam. ſcilicꝫ ſemi
tam volui tanq̄m tutiorem pulcriorem
et breuiorem. Et quia ipa bona voluntas
a te eſt oro. Inclina cor meū vt magis
et feruentiꝰ ac deuotius ferat in teſtimo
nia tua. et non in auariciā aliquā al
titudinis vel pecunie q̄ eſt ydolorꝫ ſeruitus.

Dico non inclines cor meū in auariciam
ſed potiꝰ Auerte oculos interiores ne
concupiſcant vana ſeculi nec delecten
tur in hiis terrenis que vana ſunt et cadu
ca. aut propter vanitatē bonum faciant. ſꝫ
in temetipſo qui es vera vita viuifi
ca me.

Quia vero timor auertit a vanitate pre-
catur dicens. Statue. id eſt. firma
immobiliter ſeruum tuum in eloquio
tuo vt ei firmiter obediat in timore tuo
in q̄ declinat omnis hō a malo.

¶ Bene dico auerte oclōs meos a vani
tate ⁊ etiā Amputa falce tue gratie ob
probrium. id ē. peccatū ex q̄ ſequit̄ obpro
brium. ſi quod occultū neſcius habeo qđ
tamē ꝯſiderata hūana fragilitate ſuſpica
tus ſum ne aūt in die iudicij de eo poſſē
conuinci tibi iudici audio ꝯfiteri quia iu
dicia tua dulcia ſunt ꝯfitenti nō ſeuera

¶ Et quia dulcia ſunt iudicia tua. Ecce
concupiui mādata tua adimplere in
equitate tua viuifica me hoc enim eſt
vnū miſerationis tue donū vt eloquia tua
cuſtodientes in tua equitate viuificentur.

¶ Concupiui mādata tua. Et vt ea ꝑficiā
eueniat de celeſtibꝰ ſuper me miſcōia
tua qua me ſaluandū ꝓmiſiſti quā vt cō-
ſequar veniat chriſtꝰ redimere nos
ſcōm ꝓmiſſionem tuā factam Abrae
ꝙ in ſemine eiꝰ bñdicerent̄ omnes genera
tiones. Si vē neris redimere nos Re
ſpondebo audacter obprobrioſe lo-
quētibꝰ ꝺ fide mea illa q̄bꝰ crucifixꝰ eſt
vel quibꝰ ſcandalū eſt vl ſtulticia ꝙ v̄bū ca
ro factū eſt. et nō timebo qꝛ ſperaui in
ſermōibꝰ tuis quibꝰ dictū ē. Nolite cogi
tare quomō aut q̄d loq̄mini q̄ ſunt michi
bona arma ⁊ fortiſſima turris fortitudinis
a facie inimici Qꝛ v̄o multi vꝫ gentibꝰ
malꝰ negāt fidē. ꝓcor ꝙ Ne auferas. i. au
ferri ſinas. verbū veritatis v̄bū fidei de
ore meo in ꝑſecutōe mea vſquequaqꝫ
id ē. ꝓ omīa vt ipām fidē negem qꝛ metu
iudiciorꝫ tuorꝫ plꝰ merito ſperaui a
te ꝙ ñ auferas de ore meo v̄bū v̄itatis. Et ſi
nō abſtuleris a me v̄bū v̄itatis cuſtodiā
legē tuā in oē tempꝰ vite pñtis. Vñ
ſeq̄t. Et ābulabā in latitudīe caritatis
in q̄ tota lex pēdet. et qꝛ in deū ⁊ in ꝓxim di
lectōꝫ meā extēdo. nc nō ī inimicos qđ ma
ius ē. qꝛ mādata tua queſiui diligēter
ea ꝑſcrutās vt crederē ⁊ intelligerem.

Ambulabā Et etiā loquebar ꝯſtanť ⁊ i
trepide in cōſpectu regū ⁊ ꝑncipū ⁊ ꝑſi-
dentiū q̄ me terrere poterāt ꝺ teſtimoni
js ſcripturarꝫ tuarꝫ certās ꝓ v̄itate vſqꝫ
ad mortē et nō cōfundebar timore vel
pudore vt cederē eis aut tacerē ꝓpť eos ſicꝫ
in beatis martiribus patet. Et medita
bar in mādatis tuis. que dilexi.

vt per opus meditatōis et dilectōnis ꝑfice
rem fructū. Et qꝛ meditatio mādato
rum ſola nō ſufficit ſine oꝑe ait. Et leua-
ui manus meas a pctō mūdas. ab effu
ſione ſanguinis innocētis alienas ad mā
data tua adimplenda que dilexi et ex-
ercebor in iuſtificatōibus tuis ſolli-
cite mentis affectu reuoluendo vt q̄ in his
per litteram indicantur ſpūaliter poſſiꝫ ad
uertere. Vir iuſtus vt ego in exerci
tatione mea ſtrenue laborem et in labore
habeam cōſolationē. Memor eſto ver
bi tui facti ſeruo tuo in ſcriptis ſanctis
promiſſiōis vite eťne in quo mihi ſpeꝫ
dediſti adipiſcendi vitā eternā. Hec ſpes
conſolata eſt me in afflictōne mea
qꝛ eloquiū tuum michi in hijs angu
ſtijs poſito eťne vite pabulū ſubmini-
ſtrat. Vere ꝯſolatus ſuꝫ in affictiōe
mea. qꝛ et ſi Superbi inique agebāt
valde iuſtos ⁊ bonos multiplr̄ ꝑſeq̄ndo
veruntamē quantūcunqꝫ me impellerēt
ego a lege tua non declinaui ad q̄d tn̄
inſtabāt ſuperbi. A lege auteꝫ tua
non declinaui. ſed Memor fui iudicio
rum tuoꝝ quibus a principio mun
di obedientes remuneras ⁊ impios dam
nas. ⁊ quomō vnuſquiſqꝫ ſanctoꝝ ꝓmiſſu
tuo affligitur in preſenti vt conſolationeꝫ
accipiat in futuro. et conſolatus ſum
ego quia cognoſcēs ſine dei ordinatōe nul
lum interfici poſſe ꝯſolatus ſum in tribu
lationibus meis certū me ſciens remune-
randum a te. Vir iuſtus licꝫ in ſe cō-
ſolatus eſſꝫ dolebat tamē de pctōribꝰ.
Unde ait. Defectio .i. afflictio et dolor te-
nuit me ꝓ peccatoribus nō pro mihi
mala inferentibꝰ. ſed pro derelinquēti-
bus legem tuā qui ſunt multi vald̄.
Pro illis deficiebā ſꝫ vt auferrē tediuꝫ
a me cantabā tibi pſalmos et hymnos in
corde meo. Un̄. Cantabiles et ad dicen-
dū delectabiles mihi erant laudes tue
in loco miſere vite preſentis in qua
ꝑegrinamur a dn̄o. Memor fui in cātan
do tibi laudes n̄ ſoluꝫ d̄ die ſed etiā de no
cte non ſolū tempe ꝓſperitatis ſꝫ etiaꝫ ad

uerſitatis nomis tui. id eſt. cognoui te eē
dn̄m: me huū. et iuſtū eſſe ꝙ dn̄s huum cor
rigat. Cuſtodiui. id ē. patientiā habui que
ꝑcipitur in lege tua. Hec nox aduerſita
tis facta ē mihi ad vtilitatē quia in hac
aduerſitatis nocte iuſtificatōnes tuas
exquiſiui. homo eiꝫ in aduerſitate magis
querit iuſtificari q̄ꝫ in ꝓſperitate.
Propħa in ꝑſona viri iuſti q̄ reliq̄t mūdi
ſuꝑbiā. honoꝝ faſtigia. diuitiaꝝqꝫ iactan-
tia ait. O Domine tu es portio
mea nō elegi mihi in partē auꝝ vl̄ aliq̄d
mūdanū ſed te ſolū qui es vera via ad bea
titudinē. et quia in ꝑtem meā elegi. delibe
raui decreui apud meipꝫ cuſtodire le
gem tuā. Propoſui cuſtodire legē
tuam. ſed qꝛ viribꝰ meis nō ꝯfido. Depre
catus ſum facieꝫ tuam in toto cor-
de meo miſerere mei ſcd̄m eloquiū
tuum per q̄d ꝓmiſiſti vt peccatoreꝫ i mor
tem nō obrueres. ſed miſcd̄ia ꝯſolares.
Miſerere deꝑcor quia Cogitaui dili-
genter vias meas priores et cognoui ꝙ
non erāt recte. et id̄o cōuerti pedes me
os. id eſt. affectꝰ meos in teſtimonia ꝑce
ptorum tuorū vt ibi hn̄t viā quia illa nō
ſinunt errare. Propoſui cuſtodire
legem tuam. ſic ꝙ etiam Paratus ſum
prompta volūtate vt cuſtodiā manda
ta tua et nō ſum turbatus aduerſis
me vndiqꝫ circūſtantibꝰ. quia ꝓpter xp̄m
paratus ſum aduerſa omnia ſuſtinere.
Non turbor in aduerſitate patꝫ quoni
am Funes. id eſt deceptiones. iniq̄ expro-
brantium iacula et alia impedimenta qui-
bus inimici mei poſt ſe me trahere cona-
bantur circumplexi ſunt me ex omni
parte. fruſtra tamē quia legem tuā non
ſum oblitus. Vere non ſum oblitꝰ
qꝛ Media nocte ſurgebā ad laudan
dum te de omnibꝰ grās agens etiam de
hoc qꝫ me iudicabas flagellādo uꝫ vt
iuſtificares quia h̄ ſignū eſt ꝙ ſuꝫ de fa
milia tua.
Quid ꝑ ſingula. Particeps ego ſum
omniū timentiū te timore filiali et cu
ſtodientium mādata tua.

De ꝯſtantia in aduerſitatib⁹ in dño ꝯfido
q₂ Miſcdia domini plena eſt terra.
quia omnia dat nobis ex ſua miſcdia q̃ ſo
lem ſuū oriri fac̃ ſup bonos ⁊ malos man
data tua doce me vt intelligam p̄dicez
et ope impleam. O dñe ppono in bo
no firmiter ſtare ⁊ debeo. quia Bonitatē
feciſti cū ſeruo tuo peccantem ad peni
tentiam expectando. penitentē ad ꝑfectuz
pmouendo. ꝑficientem ad gl'iam ꝑducen
do. ⁊ hoc feciſti nō ſcdm meritū meum. ſed
ſcdm ꝑmiſſionem tuā ne peccantē in
ira punires ſed miſericordia conſolares.
¶ Ut ampli⁹ in gratia ꝑficiam. Bonita
tem doce me inſpirando charitatem vt
ex amore operer. et ſit mihi boni delectatio
Diſciplinā doce me in tribulatione paci
entiam tribuendo et ſcientiā doce me
illuminādo intelligentiā q₂ mādatis tu
is credidi. id eſt ea opere compleui.
Doce me q₂ ꝯfiteor ꝙ Deliqui ꝑ actualeꝫ
culpam a qua culpa nō poterā liberari ni
ſi ꝑ diſciplinam. deliqui dico priuſ quaꝫ
humiliarer a te ꝑ correctiōem ꝓpterea
ne rurſ⁹ flagellis hūiliarer mādata tua
cuſtodiui. Deinde laudat iudicē
vt impetret dicens Bonus es tu in te et
eſſentialiter bonuſ. doce me opera iuſti
cie eo ꝙ bona ſint ſicut et tu bonus es. Et
neceſſe eſt vt doceas. q₂ Multiplicata ē
ſuper me iniquitas ſuperboꝝ demo
num nitentiū impellere in peccatū non tñ
refriguit in me charitas. q₂ ego toto cor
de meo ſcrutabor mādata tua conſo
lationem requirēs in eis. Multipli
cata ē ſuꝑ me iniq̃tas ſuꝑboꝝ. q₂ Coagu
latū. i. induratū eſt cor eorū ſuper me
ꝯtra quoꝝ obſtinatōez refrigeriū ſuſce
pi in meditatōe legis tue. Diſcipli
nā dixi doce me. q₂ Bonū mihi q⁹ hūi
liaſti me. i. ꝙ me diuerſ̾ tēptationib⁹ exer
cuiſti. q₂ ꝑ h̃ didici mādata tua imple
re q̄ nō in ſuꝑbia ſꝫ in hūilitate diſcunt̾.
¶ Bonū mihi lex euāgelica ore tuo ꝓ
lata q₂ vbiqꝫ et in omibus me conſolatur
ſuper quantaſcūqꝫ diuitias et que
cunqꝫ amabilia hui⁹ ſeculi.

Bonū michi lex oris tui ⁊ iuſtum eſt. quia
o domine Manus tue potentia ⁊ ſapiē
tia tua quib⁹ voluntas tua omnia operat̾
fecerunt me ad ymaginē et ſimilitudinē
tuā. et plaſmauerūt me ſ̾m corpuſ. ⁊ iō
quia ob h̃ obligor ad ſ̾uitiū tuū da mihi
limpitudinē intellect⁹ illumina intelle
ctum vt mandata tua clari⁹ intelligā
ſepius in meditatōe reuoluā ⁊ deuoti⁹ cō
plectar. Propħa ī ꝑſona ecclīe. Da mi
chi dñe intellectū. q̊d ſi feceris. Qui timēt
te timore filiali. id ē. ſancti viri fideles tui
videbunt me ſic illuminatū et inde le
tabūtur de ꝑfectu meo ſpūali hic ⁊ in fu
turo. Item ꝓpter hoc debes dare intellectū
quia ī verbo tuo. i. filio tuo vł v̾bo tuo q̊
hoīs bona ꝓmittis ſuperſperaui. Jdō
da intellectū. q₂ iaꝫ Cognoui ꝙ iudicia
tua quib⁹ iudicas facientes mādata ⁊ nō
facientes. ſunt nō tantū equa. ſꝫ equitas
q₂ a iuſto ⁊ eq̊ nunq̄ꝫ diuidūt̾ ꝯgnoui etiā
ꝙ iuſto tuo iudicō me hūiliaſti in his
miſerijs deijciendo me in neceſſitatē morī
di ꝓpt̾ inobedientie ſuꝑbiā ꝑmoꝝ ꝑntū. vt
corrigeres. Sꝫ ꝯbas miſerias ꝑcor
Fiat miſcdia tua mihi ſeruo tuo vt
qui ad temp⁹ fui hūiliatus etn̄a gaudeam
ꝯſolatōe ſcdm promiſſuꝫ quo ꝓmiſiſti
vt poſt hūilitatē afflictōis tribuereſ ꝑſidiū
ꝯſolationis. Ueniāt mihi miſeratōes
tue. i. effectus pie affectōnis et miſcdie tue
et viuaꝫ vita gratie in preſenti. et vita glo
rie in futuro que ſola vera vita eſt qua qui
viuit non timet mori. et hoc idō quia lex
tua meditatio mea eſt que diſponit ad
gratiam habendaꝫ et ad habitam augen
dam.
Sic me viuifica per miſericordiaꝫ qui hu
militer obedio. ſed Confūdātur ſuper
bi in peccatis ſuis vt cognoſcant ini
que egiſſe aduerſus me. ego autem
in mandatis tuis adimplendis. oſten
dens eis exemplariter que‘ oporteat eos
facere exercebor.
Et quia ꝯtra impugnatōes maloꝝ op⁹ ē
auxilio bonoꝝ ait Cōuertātur ī auxiliū
meū oēs timētes te filiali t̄iore et qui

nouerūt teſtimonia tua intelligendo
et opando. Pro me ſpecialr̄ pcoꝛ. ꝙ Fiat
coꝛ meū īmaculatū p remiſſionē oīm
peccatoꝝ in operib⁹ iuſticie que iuſtuꝫ
faciūt hoīem vt in iudicō dānationis
ſententia me nō cōfundat cū impijs
qn̄ dicet eis. Ite maledicti ꝛc.
Uox pphe in pſona ſctōꝝ patꝝ vel eccleſie.
Defecit omnib⁹ aīa mea ſoli⁹ ſalua
toꝛis accenſa deſiderio et in verbuꝫ
tuū qđ in pncipio deus erat apud deū ſu
per merita mea ſuperſperaui vt ab
eo redēptus ad patriā reducar. Anima
mea defecit ab oī appetitu terrenoꝛū. et etiā
Oculi mei defecerūt oculi mei interio
res p̄ magnitudine deſiderij in pmiſſuꝫ
tuū ꝙ de celo venires. defecerūt oculi mei
dico dicētes quādo cōſolaberis me
mittēdo ſaluatoꝛē. In defectiōe ſpūaliū
oculoꝛum. Factus ſuꝫ ieiunādo vigilan
do ꝛ in alijs ſpūalib⁹ exercitijs ſicut vter
in pruina ab ardoꝛe peccati infrigidat⁹
et a noxijs deſiderijs moꝛtificat⁹ precep/
ta tua quib⁹ hoīes iuſtificant nō ſū ob
litus qui ea ſemp cuſtodirem ꝛ adimple
rem. Cuꝫ fact⁹ ſiꝫ ſic vter in pruina o dn̄e
Quot ſūt dies ſerui tui. id eſt. q̄mdiu
patiar ego iſtas miſerias q̄ꝫdiu retardaboꝛ
in hui⁹ mūdi temptatiōib⁹ et neceſſitatib⁹
quādo inſup facies de perſequētib⁹
me iudiciū. ſcꝫ. de diabolo ꝛ ſatellitib⁹ ei⁹
contere velocit̄ ſub pedib⁹ noſtris q̄ nos p
ſequunt̄. Opus eſt vt facias iudicium
quia Narrauerūt mihi iniqui heretici
et pagani multa fabuloſa et conficta
vt me a veritatis tramite detoꝛquerēt. ſed
nō ſūt mihi iſta placita ſic̄ lex tua
que eſt lex īmaculata lex veritatis.
Un̄ ſequit̄. Non ſunt vt lex tua: quoniaꝫ
Omīa mandata tua veritas nullo er
roꝛe nulla falſitate pmiſcent̄ vtpote q̄ ab in
effabili veritate. et iobfuſcabili diuinitatis
luce ſunt deriuata. talia aūt nō ſunt hereti/
coꝝ p̄cepta ſed falſa vana erronea et q̄ in p
ditionē deducūt. et qꝛ tua veritas me dele/
ctat perſecuti ſunt me mlt̄a mala infe/
rendo vt ſaltē me p hoc ſue volūtati ſubijce
rent. ſed tu dn̄e adiuua me cōtra coꝝ de/
ceptiones ꝛ pſecutiōes. Opus eſt vt
me adiuues dicit eccl̄ia quia tot fideles p
defenſiōe veritatis tue ab iniq̄s infidelib⁹
occiſi ſunt. ꝙ Paulominus. i. ferre cōſū
mauerūt me in terra que eſt afflictōis
locus ſic̄ celū ꝯſolationis. ſꝫ nō valuerunt
in toto me extinguere. q̄niā ego in multis
mēbꝛis meis nō dereliqui veritatē mā
datoꝝ tuoꝝ. Sed vt poſſit pſeue
rare vſqꝫ in finē ait Scđm miſcdiaꝫ tu
am viuifica me vt poſſiꝫ virilr̄ reſiſtere
pſecutoꝛibus meis. et cuſtodiā que in
lege mādaſti vel in euāgelio ptuliſti.
Merito debeo cuſtodire teſtimonia tua
quia Uerbū tuū. i. obſuantia mādatoꝝ
tuoꝛū in eternū permanet in celeſtib⁹
ſpiritibus. qui dei mādata ſemp obſuant.
et nunq̄ꝫ eis p tranſgreſſionē recedūt.
Et qꝛ nō ſolū in celeſtib⁹ creaturis pmanet
verbū dei. ſed etiā in terra ait In genera
tione proꝝ iuſtoꝛuꝫ et in generatione
iuſtoꝛū noui teſtamēti permanet veri/
tas tua que nunq̄ꝫ defuit in ſanctis tuis
fundaſti eccl̄iam in vtroqꝫ ꝑp̄lo in fun/
damento vno qđ eſt xp̄us et permanet
veritas in ea et h̄ diſpoſitōe diuina.
Un̄ ſequit̄. Ordinatione tua perſeue/
rat lex veritatis tue in eccleſia. et ratō eſt
quoniā om̄ia tempalia ꝛ etn̄a ſeruiūt
tibi. omnia eiꝫ p tuo nutu diſponis. ꝛ ſi di
uerſo modo. Confiteboꝛ ꝙ lex tua ita
valida ē ꝯ afflictōes hui⁹ ſecl̄i. ꝙ Niſi lex
tua meditatio mea ē. et n̄ tātū vt ſciā ſꝫ
vt pficiā fere periſſem ī afflictōe mea
Et qꝛ meditatōe legis tue me a pditōne
liberaſti. ido Non obliuiſcar iuſtifica
tiōes tuas p totā vitā meā. qꝛ in ipſis
iuſtificationib⁹ viuificaſti me p earū
meditatōem p̄ſuando me a moꝛte pc̄ti.
Et qꝛ viuificaſti me Tu⁹ ſū ego ſeruiēs
tibi per omnia. et ideo ſaluū me fac p/
ducēdo ad eternitatē. qꝛ iuſtificationes
in lege tua cōtentas ſtudioſe exquiſiui
ad intelligendū et complendum.
Neceſſe habeo vt ſaluum me facias. q̄niaꝫ
Me expectauerūt peccatoꝛes quaſi

in inſidijs latitantes.opoꝛtunum tempus ad ydoneas deceptiões querẽdo ad h vt perderent me faciendo me cõſentire ad malũ ſꝫ inde nõ perij.qꝛ teſtimonia tua intellexi que me decipi nõ ꝑmittebãt.

¶ In quibꝰ teſtimonijs tuis ĩtellexi. Omnis virtuoſe perfectõis ſiue cõſummatõis finẽ eſſe latuꝫ mandatũ tuũ valde.ſcꝫ ꝓceptũ caritatis. finis enim ꝓcepti charitas.qđ preceptũ ita latuꝫ eſt vt ad inimicos ſe extendat. Uidi legẽ charitatis que eſt finis ꝯſummatõis.et ideo Quõ id eſt q̃ꝫ foꝛtiter q̃ꝫ vehemẽt dilexi legeꝫ tuam domĩe in cuiꝰ ſignũ cõtinue meditatio mea eſt. Et ideo Super inimicos meos iudeos paganos et hereticos intelligentẽ me feciſti veritatẽ tuã. qꝛ mandatũ tuum ducit me ad eternitatem qđ non facit erga inimicos. qꝛ illi vł non intelligũt ſpũaliter ſꝫ ꝑuerſe. vel nõ opant̃. Et nõ tantũ ſuꝑ inimicos meos prudentẽ me feciſti.ſed Super oẽs docentes me ſcribas et phariſeos q̃ ſe clauem ſciẽtie hꝛẽ dicebãt intellexi ſacre ſcripture veritatem. et hoc ideo quia teſtimonia tua meditatõ mea eſt.id ẽ. diligens inquiſitio in ſpũ nõ in littera.nõ enĩ in littera ſꝫ in ſpũ quieſco.q̃ meditatio non eſt illoꝝ qui falſa ibi ſentiũt ⁊ docent.

Non ſolũ ſuꝑ docentes. ſꝫ etiam Super ſenes.i.antiquioꝛes ſacerdotes ⁊ ꝑncipes intellexi meliꝰ eiꝫ ĩtelligit noviꝰ ꝑꝓ̃s q̃ hic loquit̃ q̃ accepit q̃ꝫ ille ſenioꝛ iudaicus.⁊ h ideo qꝛ mandata tua queſiui interius nõ exterius. Queſiui mandata tua et compleui.vñ Ab omni via mala q̃ ducit in ꝑditionẽ.ꝓhibui affectꝰ meos vt cuſtodiã verba tua qđ aliter fieri nõ poterat. Non enĩ peccata ⁊ mãdata ſe cõpatiunt̃. A iudicijs aũt tuis q̃ ꝑtinent ad regulã viuendi ꝯtentis in lege tua nõ declinaui.qꝛ tu cui obedire debeo legeꝫ poſuiſti mihi q̃ ſi ab hijs declinarẽ iudicijs in eťnũ iudicio ꝯdẽnarer. Merito dilexi legem tuã ⁊ diligo.qꝛ Eloquia tua facta ſunt mihi valde dulcia viribus aĩe mee.dulcia dico ſuper mel et fauũ q̃ ita dulcia ſunt vt eiſdẽ guſtatis omĩs erroris amaritudo de coꝛde confeſtim recedit

Per obedientiã mandatoꝝ veniens ad altitudinẽ ſapiẽtie intellexi nõ eſſe ambulandũ cũ impijs.ꝓpterea oẽm odiui viam iniquitatis. Dilexi dñe legeꝫ tuã ꝓpter dulcedinẽ quã inde ſenſi. etiam diligo.quia Uerbũ tuũ per Moyſen et alios ꝓphas ad nos delatũ eſt lucerna ĩteſta et veritas ſub figura affectibꝰ meis dirigendis ad te .lucerna q̃ꝺ ẽ in hꝰ ſecli nocte lucẽs vt ꝓcaueã laq̃os funiũ.i.a ꝓcipicio foueaꝝ q̃s diabolus nobꝭ prepauit.q̃ ꝓuidentia mea vitare nõ poſſeꝫ et lumen ſemitis meis et h lumĩe ꝓeunte. dum vie huiꝰ ſemitas gradimur ad illam que via vera eſt ꝑducamur.

Et ideo Juraui et firmiter ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue ꝑ quaꝫ ꝑuenit̃ ad ſalutẽ. Juraui cuſtodire iudicia iuſticie tue tanq̃ꝫ verꝰ amatoꝛ eius.et per illã Humiliatus ſuꝫ valde ſed o tu domine viuifica me aliter parũ valeret hũilitas mea ſcđꝫ verbũ tuũ.vt ſcꝫm verba tua viuam et omnia cũ diſcretione faciã.

Et ideo depꝛecoꝛ vt Sacrificia laudis charitate nõ timoꝛe oblata. beneplacita et acceptabilia et delectabilia ſint tibi domĩe.et iudicia tua doce me vt illa intelligam ⁊ opꝫ ꝯpleam. Doce me opus eſt.ſ. ne errem.qꝛ Anima mea .i. moꝛs ⁊ vita anime mee eſt ſemper ĩ manibꝰ meis.i.ĩ operibus.qꝛ ſi deſino bñ operari moꝛiet̃ aĩma mea.et legẽ tuã non ſum oblitus.ĩmo iugi meditatiõe illã retinui vt regulã opationis mee.

Legem tuã nõ ſum oblitꝰ.qꝛ licet Peccatores et ſpũs maligni poſuerint mihi laqueos.ſ.minas.blandimẽta ſecli. q̃ſcũq̃ꝫ malas ꝑſuaſiones et ꝑſecutões vt caderem.tñ De mandatis tuis nõ erraui male intelligẽdo vel ꝯ̃ opando. Non errraui dico.imo Hereditate acquiſiui.i. firma poſſeſſione.qꝛ teſtimonia et precepta tua hereditas mea in eternum qꝛ ĩ eis exultat et delectatur coꝛ meum. Et ideo Jnclinaui coꝛ meũ

o

ad faciendū mandata tua perſeueran
ter vſq3 in finem vite mee propter retri
butionē vite eterne.vt illam merear per
cipere. Vox pphe in pſona eccłie. In
ſignū q dilexi legē tuam Iniquos nō q2
homīes.ſ3 quia mali.i.iniquoꝝ vicia odio
habui.q2 legem tuā dilexi cui ipſi ad
uerſantur. Cum iniquos deuitē ꝛ cu
ſtodiam legem Adiutoꝛ me9 ad bona fa
cienda et ſuſceptoꝛ meus ad mala pre
cauenda.es tu vel adiutoꝛ in p̄nti et ſuſce
ptoꝛ in futuro et in verbū tuū nō in legē
nō in pphas ſed in diuinitatis p̄ſidiū in quo
null9 decipit.in quo a morte abſoluimur
ſuperſperaui. Ideo Declinate a
me vos o maligni ſepate vos a meo cō
ſortio in quoꝝ p̄ntia diuinā nō valeo tene
re religionē.et vob declinatis et ſeparatis
ſcrutaboꝛ mādata dei mei que michi
ſpem p̄ſtant ac ſolamen.
Cupio dn̄e ſcrutari mādata tua. ꝛ vt bn̄ h
poſſim Suſcipe me ad te fugientē.tua3
doctrinā cupientē a maloꝝ impugnatōni
bus liberando.ſcd̄m eloquiū tuū illud
ſc3 Venite ad me omēs qui laboratis et
onerati eſtis.ꝛ ego reficiam vos.et viuā
in anima vita gratie et non cōfundas
me ab expectatione mea vite eterne.ſ3
da obtinere qd ſpero. Non ↄfundas dico
ſed potius adiuua me in hac vita ad be
ne opandū.q2 per me nihil poſſu3 et ſal
uus ero tuo auxilio adiut9 et medita
boꝛ in mādatis tuis ſine fine. Ideo
meditaboꝛ in mādatis tuis.q2 attendo q
Spreuiſti oēs diſcedentes in man
datis tuis. et hideo q2 iniuſta cogi
tatio eoꝝ eſt et vere iniuſta.q2 volūtarie
recedunt a iuſticia. Preuaricātes a le
ge dei naturali ſiue ſcriptura reputaui
pctōꝛes terre. quia terrenis inuoluunt
delictis.et ne ideo de nūero hoꝝ inueniar
dilexi teſtimonia que in lege tua ſunt.
¶ Dilexi dn̄e teſtimonia tua ꝛ ne moue
ar ab illis. Confige ↄp̄me refrena timo
re tuo carnales cōcupiſcentias me
as tecum cōuiuere.tibi ↄmoꝛi.tecum ſepe
liri patus ſum.vt in futuro tibi reſurgere
merear a conſideratōe futuroꝝ iudi
cioꝝ tuoꝛum timui. Timui.et
ideo Feci iudiciū ↄfigendo carnes meas
feci iuſticiā opus iuſticie exequēdo nō
permittas me tradi calumniātibus
me ſpiritib9 malignis q̄ ſemp nocere mi
chi moliunt. Non tradas me ſed po
tius Suſcipe me vt patron9 ſeruū tuū
non alteri9 in bonū.ſc3 quē illi impellunt
ad malū.vt ſc3 calūniando nō ſuperēt
me ſuperbi.ſ.diabolus ꝛ miſtri ei9 q̄ ſup
biſſimi ſunt. Debes ſuſcipe quō Ocu
li mentis mee a ſe defecerūt attenua
ti ſunt ardent intuendo in ſalutare tuū
xp̄m vt ab eo veniat auxiliū mihi.q2 n̄ poſ
ſū ppria virtute ↄſequi ſalute3.defecerūt et
oculi mei in eloquiū iuſticie tue rimā
do eius ſecreta.q2 tranſcendit hūane intel
ligentie facultatē. Et ideo Fac cum
ſeruo tuo ſcd̄m miſcd̄iā tuā.nō ſm
merita mea.vt per tuā grām ſuppleas hu
mane infirmitatis defectū.et iuſtificatō
nes tuas doce me vt eaꝝ vtilitatē ſicut
ſepius optaui poſſim aduertere.
Bn̄ dico fac cū ſuo tuo.q2 Seru9 tuus
ſum ego.et q2 ſuus d3 intelligere volūta
tem dn̄i ſui.ideo da michi intellectū vt
ſciam teſtimonia tua cognitōe plenio
ri et impletōe. Et debes facere q2 Tem
pus eſt faciendi.vt ſc3 des michi intelle
ctum vberioꝛē legis tue p quā poſſim de
fendere contra hereticos.q2 diſſipauerūt
legē tuam.iudei ꝛ heretici nō recte ſed p
uerſe eam interp̄tantes. Illi diſſipaue
runt.ego aūt econtrario Dilexi māda
ta tua veraciter intellecta ad defendendū
ſuper auꝝ quod p̄cioſius eſt int̄ metalla
et ſuper topaſion qui oīm gēmaꝝ pul
critudinē vincit. Propterea ad omīa
mādata tua toto ſtudio dirigebar im
plenda oēm viam iniquam odio ha
bens. Ad mandata tua dirigebar
merito quia Mirabilia.i.digna admira
tione ſunt teſtimonia tue bonitatis dn̄
video que ꝛ q̄lia ꝛ quot olim in Abraham
et filijs iſrael.et in ceteris feciſti. ido ſcru
tata eſt aīa mea querēdo eoꝝ intellectū

vt cetera te declarante ꝯgnoſcam.
Et ſcrutãs ea inuenio. ꝙ Declaratio ſer
monũ tuoꝝ qui in lege et ꝓphetis cõti
nẽt p nouã legẽ facta tenebras nrãs illũi
nat et dat itellectũ hũilib⁹ vt itelligãt
Q2 mandata tua deſiderabã. et nõ erat
mihi vt bñ poſſez. Aperui os meũ peten
do pulſãdo attraxi bonis meritis ſpũm
ſanctũ quo facerẽ qđ p me facere nõ pote
ram. Et q2 deſidero. vehementer oro
Aſpice in me oculo pietatis et miſe
rere mei ſicut iudicas miſerendũ alijs di
ligẽtibus nomẽ tuũ ita de me iudi
ca. Miſerere dico ⁊ greſſus meos
dirige nõ ſm carnales voluptates. ſ3 tua
iuſſa vt nõ qua ego volo. ſed q̃ tu iubes ſe
mita incedã. et nõ dominetur mei ali
qua iniuſticia q2 tuo ſũ famulatui oĩo
mancipat⁹. Et etiam Redime libe
ra me a falſis crimĩatõibus hoim
vt libere et quieto animo cuſtodiã man
data tua. Et vt poſſi3 illa cuſtodire. Fa
ciẽ tuã illũina ſuper ſeruũ tuũ dãdo
mihi ſpũalem legis intelligentiã et doce
iuſtificationes tuas vt qđ in illis cer
no per ſpeculum certa contemplatõe con
ſpiciam. Oraui ⁊ de
beo a te dñe exaudiri quia et ſi alias pecca
ui veram tñ pñiam egi. Copioſas enim
lacrimas ꝺduxerũt oculi mei. q2 nõ
cuſtodierũt legẽ tuã. Merito de
duxerũt lacrimas oculi. q2 ſcio ꝙ Juſtus
es domine et rectũ iudiciũ tuũ. hec
enĩ duo omni ſunt metuẽda peccanti.
Rectũ iudiciũ tuũ dico. vñ Mandaſti
per multos et mĺto tpe legẽ tuã ꝯtinentẽ
iuſticiã et teſtimonia tua ꝯtinentia ve
ritatez valde obſeruari. ita vt nullo ob
ſtante ꝑtermittanf. Et q2 inimici mei ne
gligũt cuſtodire legẽ tuã. Tabeſcere defi
cere me fecit zelus me⁹ ſup domo dñi
dolẽs. q2 obliti ſunt verba tua inimi
ci mei obliuiſcẽtes enĩ precepta legis fece
rũt domũ tuã ſpeluncã latronũ. Jdeo iſte
zelus eſt mihi. q2 eloquiũ tuũ eſt valde
ignitũ3 exurit vicia et accendit hoiem ad
amorẽ dei. et domus eius et ꝯtra impios il
luminat et ſeruus tu⁹ dilexit illđ.
Ex pſona ꝑlis xpiani zelus iſte eſt mihi et ſi
Ego adoleſcentul⁹ ſum etate ſeqns po
polũ veteris legis et contẽptus q2 in pri
cipio ab infidelib⁹ multipl'r afflictus nihi
lomin⁹ iuſtificatões tuas nõ ſum ob
litus qñ ſemp meditarer ⁊ ꝯplerem.
Merito nõ ſum oblit⁹. q2 Juſticia tua
iuſticia in eternũ. q2 qui ea3 ſequif gau
debit in eĩnũ. et lex tua veritas in nl'a
ſui pte ꝯtinẽs falſitatẽ. veritas ẽ. nõ vmbra
nõ figura. ſic lex moſaica. ſ3 res ipa ꝓmiſſa.
Pro qua veritate legis ꝓpħa mlta ꝑfe
rens ait. Tribulatio et anguſtia inue
nerũt me non tñ fugientẽ ſ3 patũ ad om
nia ſuſtinẽda. et q̃ntũcunq3 ſeuiãt inimici.
tamẽ mandata tua meditatio mea ẽ
nulla enĩ tribulatõ me a lege tua diuellere
potuit. Jdeo teſtimonia tua meditatio
mea ſũt. q2 Equitas teſtimoĩa tua q2 ſp
iuſta ſunt nihil iniquũ. nichil inboneſtum
ꝑcipiẽtia et in eternũ regnũ ducẽtia et i
tellectũ da mihi eoꝝ vt p eoꝝ intelligẽ
tia vitã poſſim capere ſempiternã.
Q2 vero tribulatio ⁊ anguſtia inuenerũt
me. Clamaui in toto corde meo quia
vndiq3 ſunt hoſtes viſibiles et inuiſibiles
exaudi me domine qui potens es iu
ſtificationes tuas requiram. vt fa
ciam. Clamaui inſup ad te toto cordis
affectu ſaluũ me fac h̃ genere ſaluatõis
vt cuſtodiã mandata tua quib⁹ vita
paraf eterna. Ex magno orandi affe
ctu. Preueni horam oportunã3 in q̃
ſolet fieri oratio. ꝑoccupaui faciẽ tuã3 vt le
tus et vigilans tibi occurrerẽ et clamaui
ꝓfũdo cordis clamore. q2 in ꝓmiſſiõib⁹
tuis ſuperſperaui ſemp creſcens in ſpe
ꝙ facies. Et etia3 Preuenerũt ocu
li mei mane ad laudãdu3 te ad modũ
ſtrenui operarij qui añ lucẽ ſurgit ad ope
randũ et vt meditarer eloquia tua ad
intelligendũ et faciendum ea. quia ſuauia
ſunt et inflãmatiua tui amoris. Q2 clama
ui inſtanter ⁊ ꝓueni vigilanter. precor dñe
Vocem meã exaudi ſcđm miſcđiã3
tuam. non aliquo meritoꝝ meoꝝ reſpe

ctu. et ſcðm iudiciū tuum non quo in futuro iudicabis ſed quo ſupplicibus par‐cis et ſe damnātes abſoluis viuifica me mortuū lege peccati.

Et opus ē vt iuſtifices. quia pſeqntes me verbis et factis Appropinquauerunt ⁊ alligauerūt ſe iniquitati ex qua pſeqnt̄ me et ad quā nituntur me trahere a lege aūt tua que phibet pſequi innocētes longe facti ſunt. Licet aūt inimici appropin‐quauerūt. ſed tn̄ non nocuerūt quia Prope es tu domine ſanctis tuis vt eos adiuues et inimicos repellas. et omēs vie tue veritas quia ſiue me pmittas affligi ſiue me ab illa liberes totuȝ iuſte facis.

Et hoc vere ſcio. quoniā Ab initiō quo rōnis vſum habere cepi hoc cognoui de verbis tuis q? īmutabilr̄ vera ſunt. Tu domine prope es. Vide ergo hūili‐tatem meā qua tibi humilior et eripe me q? legē tuā nō ſuȝ oblitus qua dixiſti qui ſe humiliat exaltabitur.

Humilitatē dico vide ⁊ eripe ⁊ etiā Iudica. id eſt diſcerne cām meaȝ quaȝ contra diabolū qui genus hūanuȝ tenet captiuū ago. et redime me ſanguie tuo ab eius captiuitate viuifica me. ſcȝ vita eterna. ppter eloquiū tuum: quo dixiſti. qui credit in me non morit̄ in eternum. Viuifica me oro domine. quia Lōge a peccatoribꝰ pfidis iudeis ſalus noſtra Xp̄us et hoc quia iuſtificatōes tuas nō ex‐quiſierūt. vt intelligerēt eum in eis figu‐ratum. Et ſi a peccatoribus longe ſit ſalus tamen nemo deſperet. quoniaȝ Miſcðie tue mlt̄e domine certe mlt̄e. palam enī apparuiſti non querētibus. vocaſti refugi‐entes. congregaſti ignaros. te pro omnibꝰ obtuliſti ſcðm iudiciū tuū quo parcis confitentibꝰ viuifica me.

Ideo confido a te exaudiri. q? Multi ſūt qui perſequūtur me fugando de loco ad locū. et tribulant me affligendo. vt a lege tua me retorquere valerent. ego ta‐men a preceptis tuis nō declinaui. ſed fortius adheſi. qd̄ pſecutōis martirum tempe adimpletū videmꝰ.

A teſtimonijs nō tantū non declināui. ſȝ de declinatoribꝰ dolui. Vidi enim preuaricantes a lege tua et p̄ dolore deficiebaȝ zelo charitatis. pūaricātes aūt ſunt. q? eloquia tua dulcia tā vtilia n̄ cuſtodierūt. Vide quoniā mandata tua dilexi. Dn̄e tu verax es et miſericors. ego vo conſtans et zelator legis tue. et ideo precor Vide quoniā mandata tua dilexi ze‐lans p eis in me et in alijs. et ideo in p̄miū poſtulo viuifica me per grām tuā illaȝ in me augmentando. et hoc in miſcðia tua. q? merita mea non ſufficiunt.

Qd̄ vtiqȝ facies q? h̄ dixiſti i ſcriptis tuis que Vere ſunt a principio eni quo lo‐cutus es omīa verba pcedūt a verita‐te increata que ineffabil' eſt ſm̄ quaȝ iu‐dicandū eſt de omni veritate creata. ⁊ ideo in eternū ſunt ſtabilia ⁊ firma omīa iudi‐cia iuſticie tue. Vox eccl'ie ſiue cuiuſli‐bet iuſti. dixi in miſcðia tua viuifica me. et neceſſe eſt. quia Principes huiꝰ mundi rectores perſecuti ſunt me iniurijs ꝯtume‐lijs et moleſtijs affligendo ſine vlla cau‐ſa ego tamē fortis in paſſiōe. q? a verbis tuis quibꝰ dixiſti qui negauerit me coraȝ hoibꝰ ego negabo eū corā patre meo. For‐midauit cor meum. Et h̄ faciens.

Letabor ſuper eloquia tua quibꝰ locutus es. cum vos pſeqnt̄ ppter iuſticiā gaudete ⁊ exultate q̊niā merces veſtra multa ē in celo. letabor dico ſicut qui inueīt ſpo‐lia veſtra victis hoſtibꝰ.

Letabor dico etiam in h̄ ꝙ iniquitatem odio habui et abominatꝰ ſum tanq̄ȝ quid vile ⁊ damnabile legem aūt tuam dilexi tanq̄m qd̄ honeſtū ⁊ vtile ⁊ delecta‐bile iugit' meditādo. In cuiꝰ ſignū Septies. i. ſemp toto tpe vite mee que p ſeptēȝ dies voluit̄. vel ſepties. i. horis cōſti‐tutis vt moris religioſis eſt. Et hoc con‐fitendo omīa iudicia tua recta eſſe ⁊ iu‐ſta licȝ nobis incōprehenſibilia.

Dilexi legem tuā merito. q̊niā Pax multa interius in mente diligentibus legē tuam qui enī amat deū pacem cū fratri‐bus neceſſe eſt ꝙ habeat et non eſt illis ſcandalum. q? nulli ſunt occaſio ruine.

Pacem habui ⁊ etiaꝫ. Expectabā chri
ſtum tuū in lege mihi ꝓphetiſqꝫ ꝓmiſſuꝫ
ſed ne fruſtra expectarē mandata tua q̄
in dei ⁊ ꝓximi ꝯſiſtunt dilectōe dilexi per
que ſalus ⁊ pax acquirit. Non auteꝫ
tantū mādata dilexi. ſꝫ etiam Cuſtodiuit
aīa mea teſtimonia tua que in lege
et ꝓphetis mādata fuerūt. et dilexit eā ve
hementer vt patꝰſim ꝓ te aīam ponere.
Non aūt dilexi tantū ſꝫ Seruaui mā
data tua tanq̄m rem chariſſimā et teſti
monia tua. id eſt. illa que ꝑtinent ad cul-
tum latrie que ſunt quedam teſtificatio-
nes diuinitatis q̊d tu melius noſti quia
omēs cogitatiōes mee deſideria et
opera ſunt ante conſpectū tuuꝫ ma
nifeſta. Qꝛ dilexi et ſeruaui mādata ideo
o dñe Appropiquet deprecatio mea
vſqꝫ ad thronū miſerationis tue. nͨ
orōem meam a te repellas. hoc depcor Da
mihi intellectū quo ſapiam ⁊ intelligā
nō ſm̄ ſcientias mundanas ſꝫ iuxta elo
quiū tuum ne per hūanā prudentiā eua
neſcam. Non ſolū appropinq̄t dep̄
catio mea. ſed Intret poſtulatio mea
vſqꝫ ad conſpectū tuum vt exaudias
eam. hoc peto. eripe me a malis imminē
tibus ſcdꝫ ꝓmiſſionē qua promiſiſti
tribulatis auxiliū et liberationē gra-
ue enim eſt tam diu luctari hic ꝯ̄ carnem
mundū et dyabolū. Da mihi intelle
ctū. ⁊ tunc Eructabūt labia mea him-
num laudē et honorē glorioſi nomīs tui
et hoc faciā cum docueris me iuſtifi-
cationes tuas quia aliter labia nō exul-
tabunt niſi ipē doceas.
Quod ſi ita feceris nō ſolū labia mea exul
tabunt. ſed Pronūciabit lingua mea
alijs p̄dicando eloquiū tuum et iuſtuꝫ
eſt. qꝛ omīa mādata tua equitaſ. nihil
enim eſt aliud in eloquijs tuis niſi pax niſi
eq̊tas niſi vita. Da intellectū et cūꝫ ħ Fi
at manꝰ tua. i. adiutoriū tuuꝫ ſup me vt
ſalues me ab inimicoꝝ incurſu q̊d hac
fiducia peto quoniā mandata tua ele
gi pre oībꝰ honoribꝰ diuitijs huiꝰ ſecli ad
faciendū et alijs ꝓnunciandū. qꝛ hominibꝰ
ſunt ad ſalutē. Ideo manus tua ſal
uet me. quoniā Concupiui ſummo deſi
derio ſaluationē eternam. quā nō niſi
a te ſolo habere poſſum. et ideo lex tua
que ad eā diſponit ⁊ dirigit iugis medi-
tatio mea eſt ita vt inde nō auertar aliq̄
cura ſeculi. Fiat manꝰ tua vt ſal-
uet me mea coniūcta tibi qui es fons vi
te vita gloria. vera vita et ī illa vita lauda
bit te laude ꝑfecta et iudicia tua quibꝰ
iudicabis in futuro bonos ⁊ malos ſingu
lis reddens iuxta opa ſua adiuuabunt
me. Da mihi verā vitam ad quaꝫ ꝑ
me non poſſum ꝑuenire quinimo Erra-
ui et periculoſe ſicut ouis que perijt in
primi parentis tranſgreſſione in q̊ omēs
peccauerunt require ſeruū tuū centeſi-
mam ouem ſcapuliſqꝫ poſitaꝫ reporta ad
paſcua vite et dignꝰ ſum vt queras. quia
mandata tua nō ſum oblitus. ſic eni
deus negligentes ſe negligit ita quoqꝫ req̄
rentes ſe requirit.

Pſalmus. CXIX. in quo iuſtus
petit liberari de malꝭ huiꝰ ſeculi.
Uox iuſti.

Ad dominū cum tribularer
ſuggeſtionibus demonū lin-
guis aduerſantiū et iniurijs ꝑ
ſequentium clamaui in ore feruenter ad
dominū et exaudiuit me liberādo mi
ſericorditer. Clamaui et inter alia ħ
potiſſime. Domine libera animā me
am a labijs iniquis a iudeis qui xp̄m
deū non ſolū nō credūt. ſꝫ etiā imundis la
bijs blaſphemare nō metuūt et a lingua
doloſa ab hereticorū doctrina q̄ nos a re-
cta fidei linea exturbare nitunt. Juſtus au
tem heſitans ⁊ remediū querens ait.
Quid aīa mea dabitur tibi. aut quid
apponetur tibi auxilij ꝉ ꝯſilij ꝉ remedij
q̊ te munias ꝯ̄ linguā doloſam q̄ iniq̄
ſuadet. ꝑfecto difficile erit inuenire.
Cui interrogationi rn̄detur. cōtra linguā
doloſam tanq̄m arma dabunt. Sagitte
dei potentis acute. id eſt verba dei q̄-

bus ſagittaᷓ cor ad amorē dei cū exemplis
ſctōꝝ patꝝ. que velut carbones incēſi
alios igne charitatis incendūt ⁊ vaſtant in
ſibi ꝑximis carnales affectōes et ſeculareꝫ
amorē. Clamaui orando in tribu-
latione ⁊ etiā ſuſpirando dixi. Heu.i.gemi
tus magn⁹ eſt mihi q̄ꝛ incolatus me⁹
in hijs miſerijs ꝓlōgatus eſt ꝑegrinatō
mea et exiliū a vera patria in longū nimis
ꝓducitur. qꝛ ⁊ ſi breue ſit tēp⁹ tamē deſide-
rio nimio eſſendi cū xp̄o longū vīdr̄. Ideo
etiā heu eſt michi. qꝛ habitaui cū habi-
tantibus cedar. id eſt cuꝫ malis ⁊ inq̄e-
tis pctōꝝ tenebris īuolutis. inter q̄s ꝯuer-
ſans multū grauata eſt aīa mea. Fuit
incolatus me⁹ grauis mihi. quia Cū his
qui oderūt pacem eram pacific⁹ nō
iratus. nō turbulent⁹ cupiens cū omibus
ſi fieri p̄t pacem hr̄ē. ſed cū loquebar eis
verbū veritatis ꝓhibēs eos a malꝰ illi mali
obſtinati nō ſolum nō audiebāt. ſꝫ multis
tribulatōib⁹ impugnabāt ſine aliqua
iuſta cauſa.

¶ Pſalmus CXX. in quo monet
fideles recurrere ad ſctōs vt per eo
rum interceſſiōem diuinū auxiliuꝫ
acquirant. Propheta
in perſona cuiuſlibet iuſti.

LEuaui oculos
interiores in ſanctos angelos
⁊ alios ſanctos aſſiſtētes pre-
ſentie dei qui mōtes dicunᷓ qꝛ alti digni
tate. firmati eternitate. inflāmati charitate
et ſolis iuſticie luce illūinati a quib⁹ eoꝝ
interuenientib⁹ meritis et oratiōibus ve
niet auxiliū michi. Quia vͦo auxi
lia ꝓſtita per ſanctos ſicut ꝑ miniſtros pri
mo ſunt a deo ſine q̄ null⁹ ſanctoꝝ quicq̄ꝫ
poteſt auxilij ꝯferre ait. Auxiliū meuꝫ a
domino qui fecit celum et terrā om
nē creaturā ſupmā et infimā. Iuſtus autē
letus ⁊ ſecurus de auxilio dei aīe ſue loq̄ns
ait. Ne timeas o aīma mea. qꝛ ille q̄ cuſto-
dit te ſcꝫ deuſ. Nō dabit affectū tuum
in cōmotōnem vt cadat in pctūm nec
dormitabit. id ē. nō ꝑmittet te tepeſcere
in fide eius qui cuſtodit te.
Ecce patens eſt q̄ꝛ nō dormitabit neq̄ꝫ
dormiet qui cuſtodit iſrael. qꝛ ſiñ vl-
la intermiſſiōe a deo cuſtodiᷓ. qui euꝫ ſpūa
lium oculoꝝ intentōne ꝓſpexit.
Sicut petij a dño vt nō det in cōmotiōem
pedem tuū. ita erit qꝛ Domin⁹ cuſtodit
te in bono. ipe qui fecit celuꝫ et terram do
min⁹ ꝓtectō tua ſuper manū dexte-
ram tuā.i. ꝓteget ne opus tuū dexteꝝ ſcꝫ
bonū pars impediat inimica. Si te ꝓte
xerit Nec ꝓſperitatis fulgor te vret
elatōne nec defectus terrenorum
vret te. vt depſſione aduerſitatis ſuccum-
bas ſiue frangaris. Et hoc ideo quia Do
minus cuſtodit te ab omni malo ab
omibus inſidijs inimici. ⁊ vtinā cuſtodi
at ſemper aīam tuā domin⁹ ne ei po
dñetur ptātis aduerſe. Cuſtodit animā
tuam dominus ſic ꝑfecte vt cuſtodiat
introitū tuum in ſctōꝝ ꝯgregatiōem vt
ſana fide intres ⁊ hūilis et exitū tuuꝫ vt
cum a corpe receſſeris cōtinue et omni
tēpore ſua cuſtodia ꝓtegat te ne ī chaos
inferni ꝑcipiteris.

¶ Pſalmus. CXXI. in quo monet
ad deſiderium celeſtis patrie
Propheta.

LEtatus ſuꝫ in his
que dicta ſunt mihi a ſpūſcō
intus in me ꝑ ſpiratōem loquēte
⁊ ab alijs ꝓphetis ⁊ doctorib⁹ in ſcripturis
ſuis loq̄ntib⁹. viꝫ q̄ꝛ in domū domini
idē. in celeſtē ihr̄lm ibim⁹ ⁊ ꝑueniem⁹ ego
et alij mihi ꝯſiles vt ciues efficiamur ſctō
rum et domeſtici dei Vir iuſt⁹ in
hijs q̄ dicta ſunt ſibi let⁹ inde q̄ſi iam eſſet
ibi ait. o Iheruſalem celeſtis ſtantes
erant iam ſpe in penetrabilibuſ tuis
affectus noſtri nō labentes nō cōmoti
ſꝫ ſtantes īmobiliť qꝛ oīa ibi ſtāt nihil trā-
ſit: nihil ibi cadit. In atrijs tuis ihr̄lm
non terreſtris ihr̄lm q̄ ꝓphās occidit. ſed
Ihr̄lm que in celis edificatur vt ci-
uitas nō ſaxoꝝ molibus ſꝫ viuis ex lapi-
dibus q̄ virtutū ſoliditate cōſurgit et ſctōꝝ

ſocietate nunq̄m diſſoluenda extruit que edificatur ad ſimilitudinē ciuitatis qꝛ in ea eſt ciuiū vnitas maxīa. vñ ſequit. cuius ciuitatis participatō eſt in id ipſum ſic eiꝫ vnū eſt ſummū bonū q̄d ab omib⁹ diligit et participat ita vn⁹ animus idem affect⁹ oib⁹ ineſt. Bene dico q̄ nos ibim⁹ in domū dñi. qꝛ Illuc ſcꝫ ad illam celeſtem ih'lm aſcenderūt trib⁹ non q̄cunqꝫ. ſꝫ tribus domini q̄ cognoſcentes dñm ſequi nō diſtulerūt trib⁹ dñi ſunt q̄ p bona opa teſtantur qꝛ ſunt vere iſrael. i. videntes deū p fideꝫ p dilectōꝫ opantē aſcēderūt q̄d ē ad laudandū nomen domini. Uere ibim⁹ Qꝛ illic ſcꝫ in domo illa celeſti ſederūt apl'i ſacti in q̄b⁹ de⁹ ſedet ꝛ q̄eſcit. ſederūt dico in iudicō futuro cū xp̄o iudicantes ſuper domū Dauid. i. ſup familiā xp̄i. Propterea ad oēs loq̄ns ait O vos omēs q̄ cupitis puenire in celeſtē ciuitateꝫ Inquirite que ad pacē cōſequendā pertineāt ipſius ciuitatis et exequimini ea vt per dilectiōem pacis fructū ꝯſeq̄mini et ne felicitatis et abundātia pacis diligentibus te qꝛ qui relictis caducis te deū ſup om̄ia diligit abundātia bonoꝝ celeſtiū ꝑfruetur. Et ideo pph̄a orat dicens o dñe Fiat ergo pax in virtute tua vt nos vinculis charitatis aſtringaſ. fiat etiā celeſtiū bonoꝝ abundātia ī his qui ſupereminētes tanquaꝫ turres fortiſſime hanc ciuitatē et virtute muniūt et ꝓceritate decorant vt fluāt aliis. Dico fiat pax ꝛ ego iam Loquebar iam p̄dicabam aliis pacem de te. o ih'lm. i. p̄dicabam pacem in te abundare et ꝙ ad tuā tranquillitatē hic viuentes ſine vera pace nō poſſent puenire ꝛ hoc loquebar aliis ꝓpter frēs meos et ꝓximos meos vt ipſi vincul' charitatis aſtricti ad ꝯſummatiōem hui⁹ edificii ſe pfectos exhibeant. Non ſolū p̄dicaui pacem tuā o ih'lm. ſed Propter te que es dom⁹ dei queſiui et attraxi p̄dicando verbū ſalutis multos ciues vt electoꝝ numer⁹ citius ꝯpleret.

Pſalmus CXXII. in quo monꝫ ad aſcenſuꝫ virtutū.

Propheta in perſona viri iuſti

Ad te leuaui oculos meos cordis et corpis qui habitas in celis vñ credimus venire noſtꝝ ꝓſidiū. Et oñdēs quō leuauit ait. Ecce ſicut ocl'i ſeruoꝝ auxilio indigentiū in manib⁹ dominoꝝ vt aliq̄d bñficiū ab ipſis recipiāt. vl' ſi puniūtur liberent. Itē Sicut ocl'i ācille ſil'iter in manib⁹ domine reſpiciūt ita oculi noſtri nūq̄ꝫ a ꝯtēplatione ei⁹ deſcendēt quouſqꝫ miſereatur noſtri a tribulatōib⁹ liberādo vel q̄cunqꝫ bñficia largiendo. Et ideo Miſerere noſtri domine qꝛ corpus noſtꝝ paſſionib⁹ laborat miſerere noſtri qꝛ anim⁹ noſter obꝓbriis affligit. neceſſe eſt vt miſerearis qꝛ abundāt paſſiones in q̄bus deſpecti ſumus et deriſi a malis deridenī eni fideles ab hereticis. paupes a diuitib⁹. hūiles a ſupbis. Ideo etiā miſere qꝛ nō tantū corp⁹ ſꝫ Anima repleta eſt amaritudine multuꝫ vt nulla ps ei⁹ ſit immunis ſumus eniꝫ obꝓbriū abundantib⁹. i. diuitib⁹ h⁹ ſeculi q̄ derident paupes et deſpectō ſuperbis qui deſpiciūt humiles.

Pſalmus. CXXIII. in quo monꝫ omne bonū noſtꝝ deo eē aſcribēdū

Iuſti cognoſcētes a ſolo deo liberari a malis hui⁹ ſeculi dicunt.

Dicat nunc iſrael populus dñi grās agens niſi qꝛ domin⁹ erat in nobis per ſpeciale auxiliū nullaten⁹ euaſiſſem⁹. Niſi qꝛ domin⁹ erat in nobis. Cū inſurgerēt carnales hoīes perſequēdo nos forte viuos deglutiſſet nos. Item niſi qꝛ dñs erat in nobis. Cum exardeſceret furor eoꝝ in nos. fere inundatio tribulationū abſorbuiſſꝫ nos. Quia dñs erat in nob. Aīa noſtra pertranſiuit ille la torrentem ꝑſecutionis. dices tu aliq̄s ꝙ etiam ſi dñs

non fuiſſet in nob aīma noſtra pertrā-
ſiſſet impetū temptationū aut furias de
monū aut impiorū hoīm pſecutōnes hūa
na virtute intolerabiles. certe non.
Imo qr tranſiuit auxiliante deo. ſit Bene
dict⁹ domin⁹ qui nō dedit nos in ve
natōe dentib⁹ crudelitatis eorum.
¶ Et qr ſua gratia. Aīma noſtra ſicut
paſſer qnq3 eripit de laqueo erepta eſt
de laqueo venātium ſpirituū maligno
rum q ad venandū aīmas laqos extēdūt
in ↄcupiſcentijs ſecli et dulcedie pñtis vite
¶ Et nō tantū aīma erepta eſt ſ3 Laque
us cōtritus eſt p dnm qr pſecutiōes ve
natorū ad nichilū redacte ſunt. cū cape ne
queunt q̊s decipe temptabāt et nos libe
rati ſum⁹. Qui gaudentes ⁊ exul
tantes ↄfitemur q̄ Adiutoriū noſtruz
in virtute dei eſt.

¶ Pſalmus. CXXIIII. in quo mo
net cōfidere in ſolo deo.
¶ Quaz autem bonū ſit cōfidere in
domino ptz. quoniam.

q Qui confidunt in
domio toto corde hitantes fide
charitate formata ihrl'm ſpūalez
ſcz eccliaz nō ↄmouebitur a bono ppo
ſito ſiue a xpo ſicut nc mōs ſyon. i. xpc
in q̄ fundata ē ipſa eccſia. Confidēs in
dño nō ↄmouebit qr Mōtes. i. angeli p
phete apli qui ī modū pceritatis mōtanee
ſupeminēt cūctis in ſctitate. ſunt ī circui
tu ei⁹ q̄ſi mur⁹ et dominus ī circuitu
ppli ſui vt munimen et alta defenſio ex
hoc nūc et vſq3 ī ſecl'm ſicut ipe dign⁹
eſt polliceri dicēs ego vobiſcū ſu3 vſq3 ad
ↄſūmatōe3 ſecli. Uere nō ↄmouebūt
ↄfidentes ī dño Quoniā non reliquet
domin⁹ ptātem pctoꝝ ſuper iuſtos
electos ſuos ne forte iuſti in lōga tribu-
latiōe deſpantes ↄuertant ad malū et ex
tendāt ad iniquitatē man⁹ ſuas.
Et qr boni firmi merent pmiari ait. Bene
fac domine bonis ope et rectis cord
bn fac dico. defende ↄforta exalta corona ⁊
glorifica eos. Et qr mali merent etiā puni
ri ait. Declinātes aūt a iuſſis dei ad-
ducet domin⁹ ī obligatiōes pene eterne
cū demonib⁹ obſtinatis in iniquita
te. tūc tandē erit pax ſuper iſrl' diſcordia
rum omniū principib⁹ confuſis.
¶ Pſalm⁹. CXXV. in quo monet
ad gaudiū p liberatione.
¶ Propheta in perſona redēptoꝝ.

c Cum conuerterit
domin⁹ vniuerſū mūdū ſub
diaboli ptāte captiuum facti ſu
mus vere ↄſolati. Un ſeqt. Tūc cū
dñs ↄuerteret repletū ē gaudio os no
ſtrū predicādo pacē mōo pdicando ſalu-
tem et lingua nrā exultatione nō eni
ſufficimus tantas explicare laudes p grā
q̄ ſaluamur. Tunc poſt ↄuerſionē mltoꝝ
inter gentes aliq nōdū ↄuerſi admiran
tes de tāta mltitudie ↄuerſoꝝ ⁊ tanta ma
ieſtate miraculoꝝ q fient p ſctōs ↄgaudē-
do dicēt magnificauit domin⁹ facere
cū eis. i. fidelib⁹. Nōs ſancti ↄfirmā-
tes dicūt ⁊ vere Magnificauit domi⁹
facere nobiſcū nos nob male fecim⁹ q̄
ſub peccato nos vendidim⁹. ſ3 redemptor
nos liberans nobis bene fecit. vnde facti
ſumus letātes qui prius eram⁹ capti-
ui. Et quia magnificaſti facere no
biſcum. ideo Conuertere domine ca-
ptiuitatem noſtram qua captiui ſub
dyabolo tenemur. ſicut torrens in au-
ſtro vt ſicut torrens qui eſt ligatus frigo-
re hiemis flante auſtrali vento ſoluitur et
currit. ita flante ſpū ſācto ſoluti a peccatis
curramus in patriā celeſtem.
¶ In quo curſu licz labor ſit. ſed non ideo
deſiſtendū: quia Qui ſemināt in lacri-
mis in hac valle plorationis in exulta
tione metent fructum eterne beatitudi-
nis quez colligent ex operibus bonis que
ſeminant.
Iſti tales pficientes pficiebāt Euntes de
virtute in vtutē flebāt ſup calamitate h⁹
vite mittētes q̄ſi añ ſe pmittētes in illo ſe
culo futo ſemina ſua opa ſua bona.

¶ Predicti Euntes ibant et flebant
ſed poſtea venientes autē venient ad
iudiciū qđ erit cōmune omniū. Venient
dico cū exultatiōe, pferentes domio
bona opera ſua vnde remunerationem
recipient.

¶ Pſalm⁹. CXXVI. in quo monet
ne aliquis bonū qđ in ſe cernit pro-
prijs virib⁹ aſcribat.

¶ Propheta in bonis operib⁹ leta-
ti ſumus totū tamē attribuendum
eſt deo. quia

Niſi domin⁹ edifi-
cauerit domū quācūq; ſpūalē
ſc; eccleſiā; ſiue animā aliq; vt dei
ſit habitatio inuanū laborauerūt qui
ad eā edificandā pdicādo aut ſacramē
ta miniſtrando laborant. nō enī; q plantat
aut qui rigat eſt aliqđ ſed q incremētū dat
deus. Sicut p ſe nō poteſt aliqs edifica
re. ſic Niſi domin⁹ cuſtodierit ciuita
tem edificatā ſc; ipam eccleſiā q de mītis
eſt collecta. et bene munita virtutibus fru
ſtra vigilat qui cuſtodit eam vanus
eſt omnis labor. vana oīs cuſtodia niſi do
min⁹ operet Et ꝯuerſus ad miſtros ait.
Vanū eſt ergo vobis o miſtri ante lu
cem ſurgere q xps eſt. qz q ſurgit ante lu
cem nocturnas tenebras palpat. vos āt
poſtq; expectaueritis ī hūilitate
ſurgite. i. ſurgetis ad participatōem diuie
glorie. humiliantib⁹ eni ſe debet aſcenſus ⁊
exaltatio Vos inquam ſurgetis qui mā
ducatis panē penitētie in h ſeculo.
Sed quando erit hoc factū Cū dederit
dominus dilectis ſuis ſomnū mor-
tis temporalis. et cum dederit tunc ap-
parebit qui ſunt hereditas domini
apparebit qui ſūt filij quoꝝ merces
erit xps fruct⁹ bñdict⁹ ventris vginalis.
Et vnde facta eſt hec hereditas. q Sicut
ſagitte in manu potētis et fortis hoīs
ad feriendū ita apoſtoli filij ꝑphetarūq
dicunt excuſſi qa clauſa et coopta ſacra
menta q ꝯtinebāt. de⁹ excuſſit illa ⁊ manife
ſtauit miſſi ſunt de manu dñi vſq; ad fines
terre. q corda hominū diuino amore tranſ
figerent.

¶ Pſalm⁹. CXXVII. i quo monet
caſte timere deum.

¶ Timete deum quoniam.

Beati omnes cuiuſcū
q; ꝯditōis ſint qui timent do
minū timore filiali cuiuſmodi
ſūt qui ambulāt ī preceptis ſuis obe
diendo q ſunt vie venīēdi ad eternam vitā.

¶ Propheta cōuerſus ad ipos timentes
deū quaſi ad vnū loquens ait. Btūs es
ſpe hic de labore et bene tibi erit in fu
turo de fructu. q2 operū tuoꝝ quibus deſu
daſti vt ad eternitatis fructū puenires mer
cedē a dño recipies. Ceteꝝ ſi timueris deū.
Virt⁹ tua cui indiuiduo amore copula
ris ſicut vitis abūdabit bonis operi
bus. et odore fame. in illis qui tibi in
chriſto adherent. Preterea ſi times
deum Opera tua bona ex predicta
vxore genita ſicut nouelle oliuaruꝫ
virent virtutibus. et caritatis et pacis oleo
vncta ex omni parte mentem tuam
reficiūt. Ecce ſic benedicetur hō
qui timet dominū hic itaq; locupleta-
tam diuitijs Cū aūt tot bona pparant
timenti deū. o timens deū ora q Benedi-
cat tibi domin⁹ in quem credidiſti. ve-
nientem ſm carnem ex ſyon et videas
bona celeſtis hierl'm q nō tranſeunt.
ſed eterna ſunt omnibus diebus vite
tue. id eſt in eternū. Et retributōeꝫ ope
rum tuoruꝫ capias et videas pacē
eternitatis que omne malum excludit.
que videntibus deum. hic per fidem dabit
in futuro.

¶ Pſalm⁹. CXXVIII. in quo mo-
net ad tolerantiam exemplo omni
um ſanctorum.

¶ Eccleſia quaſi reſpondens que-
relis infirmoꝝ querulantiū q⁹ tot
mala perferāt in preſenti ſeculo ait
O filij nolite admirari et turbari.
quoniam

SEpe expugnauerũt ſepe afflictionibꝰ affecerũt me matrẽ omniũ fideliũ a pmo tempore etatis mee vnde in abel expugnata ſũ a fratre malo et perdito caym. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. eteni nõ potuerunt mihi ꝑualere vt me traberent in ꝯſenſũ peccati. dñs ꝓtectio mea eſt. Sed cũ palá nocere nõ poſſent niſi ſũt occulte nocere. vnde Supra dorſum meũ fabricauerũt pctõres inſidias. i. ex ea ꝑte inſidias fabricarunt. ex qua velut a dorſo poſiti facile videri nõ poſſent et lõgo tẽpore cõtinuauerũt iniquitatẽ ſuã Sed hᷤ ꝑſecutio non durabit. quoniã Dominꝰ iuſtus ad hũilitatez reducet colla ſuperboꝝ et ceruicoſoꝝ peccatoꝝ. confũdãtur de iniquitate ſua. qđ erit cũ viderint ſe dãnari et cõuertãtur retrorſum. i. inefficaces et impotẽtes appareãt oẽs qui ex odio ſanctam eccleſiam perſecuti ſunt.

¶ Fiant aridi et ſicci ab omni hũore gratie et ſine fructu bonoꝝ operũ ſicut fenũ tectoꝝ qđ q̃z cito cepit creſcere tam cito areſcit De quo feno. i. de quibuſ malis nõ implebit manũ ſuã aliquo bono ope ad offerendũ deo. angelꝰ qui in fine mũdi metet. i. ſeparabit bonos a malis et ſinũ ſuũ nõ implebit inde angelus id eſt. aliquã bonã operatõnem q̃ ſit remuneratõe digna qꝛ nullꝰ in talibꝰ fructus cõperiet q̃ manu vel ſinu ab angelis portẽtur qui ſcꝫ angelus manipuloſ. i. iuſtos colliget ſiue ꝯgregabit. Quia ſuꝑbis inaniter operantibꝰ nulla bñdictio danda ẽ. ideo illis malis Non dixerũt ſácti qui preteribãt nos ad celeſtia benedictio domini ſuper vos nec etiã dixerũt benediximꝰ vobis ex ꝑte nrã in noĩe domini quos nouerant in futuro iudicio iudicandos.

¶ Pſalmus. CXXIX. in quo monet ad penitentiam.

¶ Propheta ĩ perſona penitẽtis. O Domine ad quẽ eſt recurſus verus clamaui ad te corde ferueñti De ꝓfundis miſeriarum culpe et pene in quibꝰ oppreſſus iaceo q̃zdiu hic viuo domine ad quẽ ſolum recurro. qꝛ ſolus potes liberare clamãtes exaudi vocem meã Exaudi dico imo precor qꝛ Miſericordia et clementia que aures tue dicũt intendant in vocem deprecatõis mee vt relaxet pctã mea. Peto vt pctã dimittas. qa Si iniquitates. i. pctã que aut cogitatõe aut ſermone aut certo opere cõmittimꝰ obſeruaueris vt ſcđm eas iudicare velis domĩe quis ſuſtinebit te iudicem. certe nullus

¶ Sed hec eſt vna ſpes mea Quia apđ te ꝓpiciatio eſt quoniã benignꝰ et miſericors es et preſtabilis ſuꝑ malicia et propter legem tuã q̃ promittit penitentibꝰ miſericordiã ſuſtinui patienter te flagellantem et premia differentem expectãs miſericordiam liberantem et iuſticiam retribuentem. Propheta conuerſus ad auditores etiam ait. vtiqꝫ Suſtinuit anĩa mea confidenter in verbo eius quo ꝓmittit et reddit ſuſtinentibus adiutorium. imo etiam poſt veniaꝫ regnum. quod verbum dei quia nunquã fallit ſemperqꝫ verum eſt ſecure ſperauit anima mea in domino. Sic anima mea ſperauit et Iſrahel ſcilicet vir iuſtus ſperet in domĩo et hoc a puericia vſqꝫ ad mortem aliter enim non prodeſt ſperare in domino niſi ſperauerit vſqꝫ ad finem.

¶ Merito ſperandum eſt in dño Quia apud dominum miſericordia cum ꝓ nobis homo fieri dignatus eſt et copioſa apud eũ redemptio cum non auro et argento. ſed precioſo ſanguine ſuo nos redemit qui ſufficiens eſt ad mille mundorum redemptionez. Et ipſe filius dei qui ſolꝰ ſine peccato eſt. et nõ aliꝰ põt redimere

¶ Unde ipſe qui potens eſt miſericors et copioſus redimet iſrahel populum fidelem ex omnibus iniquitatibus eius.

¶ Pſalmꝰ. CXXX. in quo monet ad humilitatē.

¶ Propheta docēs quā hūilitatē debet habere vir iuſtꝰ ait.

Dňe nō eſt exaltatū intus coꝛ meum vt in meis viribꝰ cōfidens de me quaſi ex me aliq̄d ſublime ſentiā nec elati ſunt oculi mei exteriꝰ vt aliqđ ſignū oſtēderē ſupbie. Nec ambulaui in magnis ymo deſpexi oīa q̄ apud hoīes ſeculi magna vident̄. nō diuitiaꝝ cupiditas. nō honoꝛis ambitio in me fuit. nec aliq̄d ſupra v̄tutem meā et ſtatū meū attemptaui. vñ mirabilis et gloꝛioſus hoībꝰ apparerē. Sȝ humiliter ſentiebā de meipō. ſȝ ſi exaltaui meipſum ꝑ ſupbiā iactando vel gloriando ita fiat de me punitio ſicͤ ſequit̄.

¶ Ita pereā ego Sicut perit paruulꝰ incūbens ſuper matrē ſuā indigenſ foueri ſinu matris et ablactetur. id ē ſeparet̄ a lacte matris. Speret populus fidelis et hūilis in domino ſemper ſine fine quouſq; ad eternitatem veniat.

¶ Pſalmꝰ. CXXXI. i quo monet vt nos et alios edificemꝰ domū domino.

Vir perfectus cupiens edificari domū domino in perſona omniū iuſtoꝝ ait. O domine pater

Memento dauid ſpūalis. i. xp̄i q̄ de ſemine dauid ſcḋm carnē deſcēdit eiꝰ dignitatē et merita reſpiciens et omnis manſuetudinis eiꝰ q̄ tanta fuit vt ductus ad victimā non aperiret os ſuū. Ad h̄ memēto dauid. Ut impleat quod firmiter et ex voto volūtatiſ ꝓmiſit domino quē coluit iacob ꝓmiſit aūt et votū vouit vt aduentu ſue incarnatōis redimeret genus humanū. Iurauit dauid noſter dño ita dicens. Non introibo in tabernaculū celeſtis palacij qđ eſt habitatio mea. nec aſcendā ſeſſurꝰ ad dexterā patris vbi eſt requies et finis laboꝛū. Non dabo ſomnū moꝛtis oculis meis, et palpebris meis doꝛmitationē. Idem.

Et nec requiē tempoꝛibꝰ meis. id ē. non prius aſcendam crucē moꝛti ꝓximus donec preparē habitaculū dignum deo patri i coꝛdibꝰ electoꝝ per fidē

¶ Ecce noſter dauid adimpleuit quod ꝓmiſit. ꝓmiſit ꝙ nō req̄eſceret donec domus dñi eſſet edificata. Ecce iam audiuimus ꝑ ꝓphetas eā futurā in effrata. i. bethleem in qua natꝰ eſt ipē edificatoꝛ p̄ncipalis et fundatoꝛ. et ſicut audiuimꝰ i iudeiſ eccleſiā īchoatā. ita poſtmodū inuenimꝰ eam in campis ſilue. i. in gentibꝰ q̄ ꝑus erāt ſilue. dyaboli cubicula vbi erāt vepreſ ydolatrie. ſȝ nūc cāpi facti ſunt vomere p̄dicationis arabiles et deo fructificātes

Nos v̄o audiētes in ꝓphetis ꝙ eccleſia edificata ſit Introibimꝰ ⁊ inhabitabimꝰ in vnitate fidei in vinculo caritatis vniti in domū quā de effrata venientē audiuimus et adoꝛabimꝰ vbi audiunt̄ p̄dicationes apoſtoloꝛū. q̄ quaſi pedes ſuſtētantes totum coꝛpus eccleſie ſunt. Et cōuerſus propheta ad dñm ait. o Domine iam expleuiſti iuramentū tuū. reddidiſti votū. inueniſti locū deo iacob. iam ꝓduxiſti ex ſalutari tuo eccleſiā ſurge nūc a moꝛtuis in requiē tuā in patriam celeſtem. nō ſolum tu. ſed et eccleſia tua quā ſanctificaſti ſanguine tuo que archa dicit̄. q̄a in ea eſt manna. i. ſacramentū eucariſtie. in ea tabule legis. id ē. doctrina veritatis. in ea virga aaron. id eſt poteſtas ſacerdotalis.

¶ Et te eunte ad patrē precoꝛ vt Sacerdotes tui ſeruientes tibi deuote induātur iuſticia q̄ omnes v̄tutes cōplectitur q̄ ſūt oꝛnamēta anīe. et ſancti tui ipſimet ſcȝ ſacerdotes et eoꝝ ſubditi exultent de celeſtibus bonis. Item inſuper precoꝛ te domine pater ꝙ Propter meritum chꝛiſti qui de ſemine dauid foꝛmā ſeruilē ſuſcepit. nō auertas penituſ a iudeis noticiam chꝛiſti quin aliq̄n oſtendas eis ſaltem prope nouiſſima tempoꝛa vt reliquie iſrahel ſalue fiant.

¶ Propter dauid nec diffido. quia Iura
uit dominꝰ dauid .i. firmiter ꝓmiſit ve-
ritatem qꝛ ſicut ꝓmiſit ſic cōpleuit et nō
fruſtrabitur eū .i. nō eſt mentitꝰ ei. iura-
uit dico ita dicens De fructu vētris tui
ponam ſuper ſedem tuā .i. xp̄m iuxta
illud angeli ad mariā. dabit illi deus ſedem
dauid patris ſui.
Vox patris ad xp̄um. Filij tui ꝑ te in fide
ꝓgeniti etiā ſedebūt in regno eccleſie
p̄ncipes prelati ſiue iudices tecū ſi cuſto-
dierint corde credendo et ope implendo
p̄cepta legis et ꝓphetaꝝ que teſtimonia
ꝓferūt fidei que docebo eos ꝑ te ⁊ tuos
¶ Et nō ſolum ipi filij tui chriſte. ſed etiam
Filij eoꝝ et ſucceſſores eoꝝ ſedebūt ſu-
per ſedem tuā in regno eccleſie i ſcl'm
ſeculi qꝛ ſemꝑ vſqꝫ ad ꝯſūmatōem ſeculi
ꝑmanebit p̄latoꝝ poteſtas et auctoritas in
eccleſia. Et h̄ nō meritis eoꝝ. ſed Quoniā
dominꝰ ſola gratia elegit ſibi ſyon vi-
delicꝫ eccleſiam. vt hic in preſenti inhabitet
in cordibus electorum per fidem.
Item pater ad filium. ita elegi ſyon vt Re
quies mea in qua requieſco non tantū i
hac vita ſed in eternū nō ideo dicit ſyon
eē requiē ſuā q̄ ipē aliqñ laſſatꝰ requieſcat.
ſed qꝛ nos i illo requieſcamꝰ. in hac eccleſia
habitabo quoniā ad hoc elegi eam
vt ibi inhabitē h̄ eſt in cordibus electorū.
¶ Viduā eiꝰ .i. animā deſertā oī auxilio
mūdano niſi ſoliꝰ dei benedicēs bene-
dicā bn̄dictione gratie in pn̄ti et glē i futu
ro et pauperes eiꝰ hūiles corde nihil d̄
ſe p̄ſumentes. ſꝫ in miſc̄dia dei ſola ſperātes
ſaturabo paībꝰ .i. bonis ſpūalibꝰ reficiā.
¶ Sacerdotes .i. prelatos eccleſie indu
am imitatione vite ſaluatoris i quo
ꝑfecta ſanctitas fuit vt ex omni ꝑte luceant
virtutibꝰ et doctrina et ſancti eiꝰ ſcꝫ fide-
les baptiſmo ſanctificati iugi exultatiōe
mentis et corporis exultabūt in futuro
ſempiternas ſuſcipientes coronas glorie
¶ Bene dico exultabūt ſcꝫ de xp̄o quoniā
Illuc .i. in eccleſia quā ad habitatōem ele-
gi extendaꝫ altitudineꝫ regni chriſti
quod in illis extendit quibꝰ dictum ē. beati
pauperes ſpū quoniā ipſoꝝ eſt regnū celo-
rum. et etiā ante h̄ paraui lucernā chri
ſto meo ſcꝫ iohannē baptiſtā. q̄ p̄dicādo
et baptiſando viam xp̄o dn̄o preparauit.
¶ Inimicos eiꝰ incredulos et peccato-
res obſtinatos induā cōfuſione i futu
ro iudicio cuꝫ audituri ſunt. diſcedite a me
maledicti Super ipſum aūt chriſtum
efflorebit ſanctificatio mea qꝛ eiꝰ ſan
ctificatio et gloria q̄ manifeſtabit̄ in fine ſe-
culi erit immarceſſibilis.

¶ Pſalmus. CXXXII. in quo mo
net ad dilectionem fraternam.

¶ Propheta cōmendans fraternā
caritatem ait.

Ecce quaꝫ bonuꝫ
vtile q̄ꝫ iocunduꝫ et delectabile
eſt habitare frēs in vnū vni-
tate caritatis et volūtate concordes quoꝝ
eſt vnū cor et vna anima in domino.
¶ Bene dico vtile et iocundū eſt habitare
in vnū qꝛ ſuꝑ fratres habitantes in vnum.
Deſcendet dei benedictio ſicut vn-
gentū gratie ſpūſſancti exiſtēs in ca-
pite xp̄o deſcendit in die penthecoſtes
in barbam .i. in apoſtolos viros ꝑfectos
proximo xp̄o adherentes barbam dico
aaron .i. xp̄i queꝫ p̄figurauit aaron.
¶ Nō vngentū grē ſpūs deſcendēs a capi
te nō ſolū Deſcendit in barbā ſed etiā in
oram veſtimenti eiꝰ .i. in oēs fideles et
in extremos q̄ erūt vſqꝫ ad finē mundi fide-
les enī veſtes dicunt̄ xp̄i qꝛ nuditatē eiꝰ fide
nrā veſtimꝰ ⁊ religione honoramꝰ ſicut ve-
ſtimenta dominū. ore veſtimēti dicūt̄ vlti-
mi ſancti q̄ erūt in eccleſia ſicut ros gra-
tie xp̄i q̄ deſcendit ſuꝑ ap̄los in montē
ſyon ꝯgregatos Ideo aūt bonū ⁊ iocū
dū habitare frēs in vnū Quoniaꝫ illic in
cōcordi ſcꝫ habitatōe ꝑ miſit dominus
hic benedictionē grē ſue et v̄tutū mul-
tiplicationē et in futuro vitam eternā.

¶ Pſalmus. CXXXIII. in quo
monet ad diligendū deum.

¶ Bonū et iocundum eſt habitare
frēs in vnū. vos ergo frēs qui eſtis
pariter cōgregati perficite quod re
ſtat vobis ſcilicet.

Nunc benedicite

dominū laudate deuȝ o vos
omnes ſerui eius.
Benedicite dico oēs et vos maiores et ꝑfe
ctiores. Qui ſtatis in eccleſia domo
domini ī penetralib⁹ ei⁹ ꝑſeuerātes para
ti ſicut ſtrenui ſerui ad ſeruiēdū dn̄o et vos
minores et minus ꝑfecti q̄ etiā ſtatis nō in
intimis et penetralib⁹ ſed in atrijs .i. in in
greſſu domus dn̄i tanq̄ȝ incipiētes et im
perfecti. Benedicite dn̄o et maxime In
noctibus aduerſitatū nō tantū in dieb⁹
ꝓſperitatis extollite ſurſū ad deū man⁹
veſtras cordis et corꝑis deuote orādo in
ſcā ſcȝ intētōe. vt intētōe et nō ꝯ operemī et
benedicite domino nihil boni vobis at
tribuētes. ſed totū deo. Propheta orans
benedici populū fidelem ait. Benedicat
tibi domin⁹ ex ſyon .i. celeſti hieruſaleȝ
qui potens eſt. q̄ꝛ ipe eſt qui fecit celū et
terram.
¶ Pſalm⁹. CXXXIIII. in quo mo
net laudare deuȝ maxime ꝓpter ex
cellentiā poteſtatis.
¶ Propheta inuitās omēs fideles
ad laudandū deum ait

Laudate nomen

domini vita et lingua ip̄m lau
dabile extollendo quod ꝑ fidem
cognouiſtis eē ſuꝑ omne nomē oēs ſerui
dn̄i. quoniam nihil iuſti⁹ nihil dignius vł
gratius q̄ȝ q̄ ſeruus laudet dominum.
Laudate vos maiores. Qui ſtatis in ec
cleſia domo dn̄i vt columne fortes. lau
date vos minores qui ſtatis in ingreſ
ſu domus ei⁹. Vos tales Laudate
dominū q̄ꝛ bon⁹ domin⁹ nam bonus
in ſe et ex ſe omniū bonoꝝ fons indeficiens
pſallite nomini ei⁹ quoniā ſuaue eſt
eſt enī nomē dn̄i ieſu mel in ore. melos ī au
re. iubilus in corde. Pſallite dn̄o ⁊ ma
xime q̄ꝑlus iſrahelitic⁹ hoc facere tenetur.
Quoniam ipſe domin⁹ elegit iacob
vnde aſſumpta humanitate naſceretur. et
iſrael in poſſeſſionem ſibi .i. in genteȝ
ſuam. Ideo laudate. Quia ego ſpiritu
ꝓphetico illuminat⁹ cognoui et etiaȝ no-
ticia fidei et experientia q⁹ ipſe deus no
ſter magn⁹ eſt domin⁹ potētia et ſapiē
tia pre omnib⁹ dijs ſcȝ ſanctis angelis q̄
dij ꝑ grāȝ digni ſunt vocari. Et vere ipſe
de⁹ magn⁹ eſt ſuꝑ omnib⁹ dijs. q̄ꝛ Omnia
quecūq̄ȝ voluit fecit in celo et ī ter-
ra in mari et ī omnib⁹ abiſſis cauſa
enī oīm q̄ fecit volūtas ei⁹ eſt et nulla neceſ-
ſitas. Ipe dico eſt Educēs vapores
humidos ab imo terre vel a mari oc
ceano qd̄ eſt termin⁹ terre habitabilis vnd̄
vt plurimum generant̄ nubes et fulgura
inde generata cōuertit in pluuias.
Ipe etiā eſt Qui educit ventos de lo
cis occultis hominib⁹ qui percuſſit
primogenita egipti ab hoīe vſq̄ȝ ad
pecus. Ipe eſt q̄ Emiſit ſigna et ꝓ-
digia ꝓ populi iſrael liberatōne in pha-
raonē et in omnes ſeruos eius.
Ipe eſt Qui percuſſit gentes mł̄tas
in ꝯſpectu filioꝝ iſrael poſt egreſſum d̄ egi-
pto et occidit reges fortes ſcił ſeon
regem amorreoꝝ et og regem ba-
ſan. et omnia regna chanaan.
¶ Et dedit terraȝ eorum heredita-
tem. hereditatē iſrahel populo ſuo.
¶ Et quia hec omnia feciſti repletum eſt
os meum laude et dixi Domine nomē
tuum. id eſt. fama tua et laus erit in eter-
num et beneficiorum tuorum memoria
erit in omnib⁹ generationibus ſuc-
cedentib⁹. Et Erit memoriale eius in
eternum. Quia iudicabit domin⁹ po
pulū ſuū ſcȝ iudeos non credentes iudi-
cio eterne damnatōis q̄ populus ingrat⁹
tot beneficijs extitit et in ſeruis ſuis ſcȝ
fidelib⁹ deprecabilis erit exaudiendo
orationes eorum. Propheta con-
uertens ſe ad exprobranda ydola dicit. de⁹
noſter magnus eſt. Simulacra
gentium ſunt auruȝ aut argentum

quantū ad materiā et opera manuum
hoim quātū ad formā Que ſimulacra
vana ſūt et inutilia. q2 Os habent figura
tiue et nō loquētur. oculos habent
ſcilicet depictos. et non videbunt.
Aures habent et non audient nec
eſt ſpūs in ore ipſoꝝ. illa ei mēbra exte
riora artifex potuit dare ſ3 nō ſpūm dare ſic
ſup̄ī pſal. In exitu iſrl' fuit expoſitū Simi
les illis fiant qui faciūt ea hac ſc3 in
tentione vt colant vt ſc3 fiant ita q2 ad ſimi
litudinē ydoloꝝ careant ſenſu diſcretionis
et motu bone operatōis et oēs qui cōfi
dūt in eis. Tales fiant ydolatre. ſed
Uos qui eſtis domus iſrael deū ſc3
videntes fide formata benedicite domi
nū et vos dom9 aaron vos ſcil3 colle
ctio ſacerdotū Dom9 leui ſc3 collectio
miniſtroꝝ et familia ſub ſacerdotib9 cōſti
tuta benedicite dominū et vos populi
omēs qui timetis deū benedicite do
minū Bñdicite dñm ſicut ego bñdicēs
dico. Benedict9 deus domin9 qui ve
nit ex ſyon homo fact9 et qui habitat
in hieruſalem celeſti vbi videbimus eū
in eterna pace.

Pſalmus. CXXXV. in quo mo
net omēs ad laudem dei.

Propheta inuitat oēs ad cōfeſſi
onem diuine laudis propter excel
lentiā diuine bonitatis dicens.

Confitemini domi
no ꝯfeſſione laudis quoniā bo
nus a quo ſicut a fonte omne bo
nū fluit in nos bonos nos faciens.
Item confitemini dño quoniā in eter
nū miſcdia ei9 q2 in hac vita p miſcdiaꝫ
ꝑdonat pctā et ꝯfert multa ſpūalia bona et
in alia vita remunerat fideles vltra merita
Cōfitemi domīo q2 ipē creator āgeloꝝ
ꝛ alioꝝ ſanctoꝝ q̄ participatōne diuine grē
dij dicuntur. Confitemini domino
qūo ipſe eſt qui dominatur omib9
dominis et pncipib9 huius mūdi in cui9
ditione cūcta ſūt poſita. et non ſit qui poſſit
reſiſtere volūtati eius. Confitemini dño
quoniam ipē eſt Qui ppria virtute fa
cit mirabilia nō indigens auxilio cuiuſ
cunqꝫ Confitemini dño Quia ipſe fe
cit celos prout in ſua mente diſpo
ſuerat per ſapientiā ſuam nō ab alio edo
ctus nec ſecut9 exemplū alterius. Item con
fitemini illi Qui firmauit terrā iuxta
aquas. Confitemini illi Qui fecit lumi
naria magna. ſ. ſolem vt eſſet lux illumi
nans diem lunam et ſtellas vt poſſint
illuminare noctem. Confitemini illi Qui
percuſſit egiptū multis plagis ppter li
berandū populum iſrabel cum primo
genitis eoꝝ. Confitemini illi Qui edu
xit iſrael de medio egiptioꝝ in oſten
ſione ſue inuincibilis potentie et in forti ꝑ
cuſſione egiptioꝝ. Confitemini illi Qui
diuiſit mare rubrū in diuiſiones Et
eduxit iſrael per mediū ei9 prebens ei
iter ſiccum. Et excuſſit. i. extinxit phara
onem regem egipti et exercitū eius in
mari rubro. Qui tranſduxit po
pulum ſuum poſt tranſitum maris ru
bri per deſertum quadraginta annis.
Qui percuſſit pro filijs iſrahel reges
magnos et occidit reges fortes
Seon regem amorreorum et og re
gem baſan. et dedit terram eorum
hereditatem quantum in ſe fuit Here
ditatem dedit non cuilibet. ſed iſrael ſer
uo ſuo. Ideo hec omnia nobis fecit
Quia in deiectiōe noſtra in qua era
mus deiecti et contempti ſub ſeruitute egi
ptiorum memor fuit noſtri liberando
nos ab ea. Unde ſequitur.

Et redemit nos ab inimicis no
ſtris. Confitemini illi Qui dat eſcā
omni generi hominum corporalem
qua corpus paſcitur ſpiritualem qua ani
ma viuit et nutritur.

Confitemini deo qui eſt creator ce
li et gubernator atqꝫ promiſſor.

Sanctus iſte ſicut a laude inchoauit ita
in laude terminans ait.

Confitemini domino domino
rum quoniam in eternū miſericor
dia eius.

¶ Pſalmus. CXXXVI. in quo do
cet flere. tum pro incolatu preſētis
vite. tum pro dilatione celeſtis pa-
trie.
¶ Propheta in perſona iuſtoꝝ pro
incolatu preſentis miſerie ait.

Super flumina ba
bilonis ſuper bona delectabilia
huius ꝯfuſibilis mundi que more
fluminum fluunt et refluūt illic ſedimꝰ
et fleuimus videntes miſeriaꝫ in qua ſu
mus et dum recordaremur celeſtis
patrie que eſt vera terra nrē ꝑmiſſionis.
¶ Et quia flentes ſumus inter homines
malos infructuoſos et difficiles ad trahen
dum ad rectaꝫ fidem qui ſunt In medio
babilonie. id eſt. in plenitudine confuſio-
nis ſuſpendimus ſubtraximus ſcilicet
organa noſtra. id eſt. ſcripturas diuīas
vtriuſqꝫ teſtamenti et promiſſa dei annun
ciare illis tanq̄ꝫ ab indignis. ab his enī por
cis et canibus ſcripturas auertimus.
¶ Affligimur inſuper. Quia in hoc ba-
bilonico mūdo. peccatores miniſtri demo
num qui verbo et exemplo deduxerunt
olim nos in peccatum temptantes et ir-
ridentes interrogauerunt cur non can
taremus et duceremus dies in hoc ſecu
lo in gaudio ſicut ipſi. Et ſimiliter illi qui
adduxerunt nos ad has miſerias pre-
ceperunt dicentes irridentes. hymnum
cantate nobis de canticis que canta
batis in eccleſia ex quo vos dicitis hoc
eſſe ad laudem dei. Ita illi dicūt ſed nos
reſpondemus Quomodo cātabimus
canticum domini exiſtentes in terra
aliena vicijs dedita. vos non noſcitis cu
pere niſi quod fluit ī tempore eterna medi-
tari ignoratis. pleni eſtis cupiditatibꝰ ma
lis. talibus non debemus cantare. nec ami
cicias eoruꝫ habere. ne incipiamus delecta
ri in rebus ſeculi. Ceterū non cantabimus
vobis quia non petitis vt audiatis hmōi
cantica ſyon. ſed vt irrideatis et blaſpheme
tis vnde tacebimꝰ. Uir iuſtus inter ma
la poſitꝰ ait Si oblitus fuero acſi dicat.
quāuis malis vndiqꝫ affligar ⁊ ab impijs
obprobria et irriſiones patiar. ſi tamen in
ter iſta oblitus fuero tui celeſtis hieru
ſalez vt illis complacere velim obliuiſca
tur me dextera tua. id eſt. nulla meorū
operum mentio apud deum habeatur
Adhereat lingua mea faucibꝰ meis
vt omnino mutus fiā ſi non iugiter me
moria tua verſetur in corde meo.
¶ Propheta conuerſus ad dominū orat
vt hoſtes puniat. quaſi diceret. ego ita me
habeo. ſed o domine Memor eſto vt pu
nias in futuro iudicio maliciam iſtorū car
naliuꝫ hominum. qui iuſtis aduerſantur
ſicut eſau iacob eſt perſecutus. memor eſto
filiorum edom quod interpretatur ter
rena et ſanguinea. id eſt. hominum qui no
ſtrum effundunt ſanguinem ⁊ nos in appe
titum terrenorum inducere volūt. et tunc
dico memor eſto in die hierl'm. id eſt. in
die iudicij quando apparebit claritas fide
lium. Memor eſto ydumeorum filioꝝ
edom qui dicūt nō verbis ſed factis ſocijs
ſuis ſiue miniſtris cupientes totaliter eua
cuare omnem religionem et ſanctimoni-
am de eccleſia. Exinanite exinanite
id eſt. euacuate euacuate quicquid iuſticie
quicquid ſanctitatis eſt in ea confundite.
ꝯfundite eam vſqꝫ ad fundamentū fi-
dei quod eſt chriſtus perimatis
Illi ita dicūt. ſꝫ Tu ꝯgregatio maloꝝ fi
lia ꝯfuſionis miſera es in ipā exultatōe
et in ipſa ꝑſumptiōe tua beatꝰ qui retri
buet penam tibi debitam pro maliſ que fe
ciſti nobis htūs qui retinebit ciues
tuos dum ſūt paruuli ne vlterius creſcāt
et allidet eos ad petrā chriſtuꝫ vt om
nino eoꝝ cupiditates dum tenere ſunt mo
riantꝰ anteq̄ꝫ in malicia obdureſcant

¶ Pſalmus. CXXXVII. in quo
monet ad laudandum et exaltan-
dum deum pro liberatione facta
per chriſtum.
¶ Propheta in perſona viri iuſti
pro liberatione facta per chriſtum
ait.

Confitebor tibi ꝯfeſſione laudis et gratiarum actōis in toto corde meo cū oib⁹ viribus aīe mee quō audiſti verba oris mei. qꝛ.ſ. miſiſti filiū tuūm incarnari vt nos erueret de ptāte dyaboli ꝺ qua ad te clamam⁹ aſſidue In conſpectu angeloꝝ tibi aſſiſtentiū pſallā tibi laudabo te ſctōs angelos imitādo adorabo ad templū ſctūm celeſtē.ſ. hierl'm diuinitatis tue maieſtatē et angeloꝝ ſoci⁹ fact⁹ laudabo te. Laudabo te ſup. id ē Propter miſcdiam et veritatē fuit miſcdia illi⁹ q̄ nullis noſtris meritis p̄cedētibus venire dignat⁹ eſt ad nos redimēdos veritas aūt dei fuit. qa oīa q̄ pmiſit ī lege et pphetis adimpleuit in euangelio. laudabo dico quoniā magnificaſti chriſtū tuū ſuper omne nomē qd̄ noiat̄ ī hoc ſeculo et in futuro. Et qꝛ ita feciſti. ergo In quocūqꝫ tempore inuocauero te exaudi me qd̄ ſi feceris multiplicabis in aīa mea virtutē ꝑ quā ꝯ mala igruētia poſſim reſiſtere. Cōfitebor tibi. ⁊ vtinā Cōfiteantur tibi omēs reges terre cognoſcentes te deū ⁊ dn̄m ⁊ ſaluatorē omniū. qꝛ iam audierūt verba oris tui. id eſt. q̄ ore tuo ꝑ filiū tuū obſeruare p̄cepiſti. quia in omnem terrā exiuit ſonus eoꝝ.

¶ Confiteant̄ dico. vt ipſi reges poſiti In viis p̄ceptoꝝ tuoꝝ cantent. i. annūcient aliis dicentes quoniā magna ē glā domini. Et vere magna ē glā dn̄i. Quoniā excelſus domin⁹ ſup oēs creaturas eminēs et incōprehenſibilis ē maieſtatis. q̄ licꝫ ita excelſus ſit humilia tn̄ corda hoīm reſpicit oculo miſcdie ſue vt exaltet et alta. i. ſupba corda hoīm a lōge cognoſcit vt deꝑmat. a longe dicit de⁹ ſupbos cognoſcere. qꝛ nō appropinqt ill' ꝑ grāꝫ ſed potentia. qs tn̄ pfecte videt. Et qꝛ iuſtis ꝯtingit tribulatio. deus adeſt adiutor eoꝝ. ido pphā in perſona viri iuſti ad deū confeſſus ait. Si ambulauero ī medio tribulationis hui⁹ ſeculi q̄ ſp inſtat ſaltēꝫ a dyabolo letificabis me liberando me a pſecutorib⁹ meis. et ſuper irā inimicoꝝ meoruꝫ q̄ ex ira nō ex merito meo inferūt mihi mala extendes operatōeꝫ tuā eos fortiter affligendo ne diuti⁹ liceat eis ꝯterere me et ſaluū me facies in felicitate eterna. Ego nō retribuo inimicis meis. ego nō me defendo. qꝛ nō poſſū nec debeo. ſed vindictā remitto dn̄o Qui retribuet ꝑ me penā pſecutorib⁹ meis. ⁊ vir ipe iuſt⁹ mot⁹ pietate precat̄ ꝑ inimicis vt eis fiat miſcdia dicens. o Domie miſcdia tua permanet ineternū qꝛ ſp es parat⁹ recipere recurrētes ad ipſam opera manuū tuaꝝ id ē. ipos hoīes q̄ dicunt̄ ſpeciale opus tuū ne deſpicias q̄uis ſint pctōres. quia tu eos creaſti.

¶ Pſalmus. CXXXVIII. in quo monet a deo nō eſſe fugiendū. ſꝫ ad eū redeundū ab irato ad placatū.

¶ Vox membroꝝ chriſti qui ſedēt cōfitentes pctā ſua et ſurgūt iuſtificati grā dī. dicit ergo vir iuſtus. D

Domine probaſti me et cognouiſti me. i. cognoſci me feciſti tu cognouiſti ſeſſionē meā. i. q̄ in humilitate patientiāꝫ habeo ⁊ ꝯfiteor peccata mea et reſurrectionē meā. ſcꝫ q̄ iuſtificat⁹ ꝑ grām reſurgo. ⁊ in ſpe vite eterne erigor. Intellexiſti cogitatōes meas ab eterno et ſemitam meā. i. occultū affectū meū et funiculū. i. iudiciū et diſcretōeꝫ quā ego habui inter bonū et maluꝫ inueſtigaſti. i. pfecte noſti Omēs vias meas oīa opa preuidiſti anteq̄ꝫ eſſem in rerū natura. et ſcio q̄ non eſt ſermo ſine veritate ī lingua mea. Vere p̄uidiſti oēs vias meas. qa Ecce tu domine cognouiſti omnia que ſunt et erūt et fuerūt q̄ntūcunqꝫ ſint aliis abſcōdita tu formaſti me p̄ncipaliter et poſuiſti ſuper me manū tuam conſeruantem me in eſſe Quib⁹ conſideratis domine Mirabilis ē ſciētia tua. ſupergreditur me nō poſſum ſcire ſecreta tua eleuata eſt vt in pfundū ſapientie tue non poſſim intrare.

Et deliberans a deo non fugiendum dicit
¶ Quo ibo a teipſo qui es ſpūs qui
vbiq; eſt q̊ plenꝰ eſt mūdꝰ quo a preſen
tia tua fugiam hoc eni eſt impoſſibile.
Quia Si aſcendero in celum tu illic
es ꝑfulgentia; tue glie. ſi deſcendero
ad infernū adeſ ꝑ exercitiū tue iuſticie
nulla altitudo te altior. nullū ꝓfundū te ꝓ
fundiꝰ. occidēs et oriens in tua ꝯtinent̄ ma
nu. Certe fugere non poſſum. q2 etiam Si
haberē pennas quibꝰ poſſem velociſſi
me volare tanq̃; auicula pennata. et dilu
culo qn̄ vacua ē et ſic poſſem ꝑuenire ad
extrema maris remotꝰ ab hominibꝰ
nō fugiam a te Eteni illuc ſi volarē ma
nus tua deducet me q2 ſine te tranſire
non potero. et me deductū oportebit qꝰ
potentia tua teneat aliter deciderez in
nihilū. et ſic nō poſſem effugere pn̄tiā tuaz.
Et cum viderem ꝙ euadere nō poſſem fu
giendo cogitaui. ſi euadere poſſem latēdo.
Et dixi apud me ꝯferēdo forſitan tene
bre cōculcabūt. i. abſcondēt. et ſic nox
erit illuminatio mea ī delicijs meis
id eſt. ꝯſolatio mea. quia libere et audacter
fruar omnibus delicijs in illis tenebris. Et
oſtendens ꝙ nihil valuit cogitatio ſua d̄ ſic
euadendo ait. Non bene cogitaui. Quo
niā que fiūt in tenebris nō abſcon
dentur a te q2 nihil in eis exiſtēs latet te.
vnde eque tibi manifeſta ſunt que fi
unt in tenebris ſicut que fiūt in ple
na luce. Qd̄ eque videat̄ a deo res ī te
nebris et in luce patet. Quoniā poſſedi
ſti renes meos. i. interiores affectōes in
poteſtate tua habens eas ſuſcepiſti me
educēdo me tanq̃; tuū de vtero matris
mee in q̊ tanq̃; in tenebris latebā. Et quia
dn̄e tante potentie et ſapientie es ꝙ te fuge
re vel latere non poſſum. idō nō fugiam ſed
Confitebor tibi ꝯfeſſione laudis. ⁊ meri
to q2 terribiliter. i. mirabilit̄. incōprehē
ſibiliter magnus es et etiā opera tua
ſunt mirabilia. mirabilia ſunt opa crea
tionis. q2 de nihilo. mirabilia opa recreatio
nis q2 de ꝓpo ſanguine. mirabilia opa iuſti
ficationis. q2 ſine merito. mirabilia ſūt opa

miraculoꝝ tuorū. q2 mō inſolito. mirabilia
opera glorificationis. quia plena ineffabili
gaudio et aīa mea fide ꝑ te illuminata
conabitur valde q̄ntum poterit ad co
gnoſcendū opera tua. Vox eccleſie
Anima mea cognoſcet. q2 Non ē occul
tatū os meū a te. i. infirmitas mea inte
rior que eſt abſcōdita hominibꝰ. tibi nō
q2 omia noſti. ſed tu qui perfeciſti eam
vides ꝙ frangi nō poteſt. occidi eī poſſunt
ſancti ſed flecti nequeūt et ſubſtātia mea
eſt in inferioribꝰ terre. i. in carne fragili
cōſiſto. ⁊ tn̄ os nō cedit malis. Vox xp̄i.
Aliquos in corꝑe meo feciſti fortes vt oſſa
et etia; Oculi miſericordie tue et pietatis
viderūt infundendo radios gratie tue im
perfectū meū. i. imꝑfectos meos. q2 etiā
titubantes reſpicis vt petrū ne pereant. et
in libro tuo. i. me quē dediſti formā iuſti
cie hominibꝰ ſcribentur. i. inſtruēt̄ oēs
nō modo ꝑfecti ſed imꝑfecti. nō ergo deſpe
rent dies. i. apoſtoli formabūtur in me
a q̊ ꝑfectionē gratie ſuſcipiēt. et meo nomi
nabit̄ noīe et nemo in eis formabit̄ ī eē
gratie. nec ab eis noīabit̄. vt a petro petrini
ſ; a xp̄o dicūtur fideles xp̄i. Vox chriſti.
¶ Sed tn̄ Valde honorati ſunt a me
amici tui deꝰ ſc; apoſtoli q̊s ad apoſtola
tū vocaui. quibꝰ poteſtatē miraculoꝝ dedi
valde cōfortatus eſt principatꝰ eoꝝ
facti eni ſūt ꝓncipes duces ⁊ paſtores eccle.
quibꝰ dictū eſt. quecūq; ligaueritis ſuꝑ ter
ram erunt ligata et in celo. Merito con
fortaui eos. q2 ego nō aliꝰ Dinumerabo
eos quos in fide genuerūt ⁊ ipi credentes
enumerati mltiplicabūtur ſuper are
nam. i. ſuꝑ plebē iudaicā. q̄ arene dure ſte
rili et infructuoſe cōparat̄. et h̄ multiplica
tio prouenit ex h̄ ꝙ ſurrexi a morte et lic;
ſurrectio ꝓpa virtute ſit ſignū diuinitatis.
tamen adhuc ſum occultꝰ pluribꝰ apd̄
te q2 non eſt manifeſta omnibꝰ mea pote
ſtas q̄ tandem in iudicio erit omnibus co
gnita. Sicut honorabiles ſūt mihi ami
ci tui deꝰ. ita inimici deteſtabiles. et ideo
Cum occideris deus pctōres morte
gehēne dicā et ego ad eos viri ſanguinū

id eſt. peccatoꝝ declinate a me q̄a etiā borreo vos videre. illos enī q̄s tu viuificas ego viuifico et illos occido quos tu occidiſ ¶ Ideo declinate a me viri ſanguinum Quia dicitis in cogitatione veſtra deridendo bonos fideles accipiant iſti p̄dicatores et prelati ciuitates ſuas. id ē bona eterna que ſibi pmittunt. deriſorie loquunt dico in vanitate. i. non in veritate ſua. ecce falſitas opinionis loquentium Si oderis deus peccatores Nonne concordans iuſticie tue qui te corrigentem ⁊ damnantez oderant oderam certe ſic et omnib⁹ hominib⁹ deberēt eſſe odioſi. et cōtra inimicos tuos reſoluebar dolore interi⁹. zelo iuſticie cōtra eos iratus q̄ te et nomē tuū impugnabant. Oderā dico perfecto odio ſic q̄ nec ꝓpter vicia oderim hoīes. nec ꝓpter hoīes vicia dilexerim et inimici facti ſūt mihi. i. me odio habuerūt. Et quoniā timeo q̄ aliq̄d lateat tibi diſplicibile proba me. i. probatū oſtēde ꝑ aliquas temptatōnes. et fac me ſcire ea q̄ latent in corde meo et fac me cognoſcere ſemitas meas facta ⁊ cogitata ꝑ me. Et fac me videre ſi aliqua culpa in me eſt faciendo aut ꝯſentiendo aut negligendo que negligenda nō erant vt ꝑ penitentiā emūder ab illa culpa et deduc me ad viam q̄ ducit ad beatitudinem eternam.

¶ Pſalm⁹. CXXXIX. in quo monet orare deū contra mala ſeculi.

¶ Propheta in perſona eccl'ie vel cuiuſlibet iuſti.

ERipe me domīe ab hoīe malo nō vno tātū. ſʒ a toto genere maloꝝ et p̄ncipe ſuo dyabolo. et a viro iniquo eripe me. Qui mali cogitauerunt iniquitates in corde ꝯtra me ⁊ cōtinue conſtituebant prelia ſciſmata et hereſes ꝯtra que pugnarem. Et oſtendēs quib⁹ ꝑſijs pſequant eccleſiā ait. Acuerunt linguas id eſt. acutas et exquiſitas ſententias parauerūt ſibi vnde poſſent trāſfigere corda hominū ſimpliciū audientiū ſicut ſerpētes ꝑ linguas virus mittētes q̄ꝛ venenoſa ⁊ nociua erant verba eoꝝ ſicut morſus ſerpētis nec mirū ſi v̄ba eoꝝ erant venenata q̄ꝛ ſub labijſ eoꝝ. i. ſb liguis eoꝝ erat venenū. i. odiū ⁊ inuidia ꝯ eccleſiā aſpidū īſanabile id eſt. incurabile. q̄ꝛ ab eis nō p̄t extrahi per p̄dicatores dei ſicut nec venenuz ab aſpide ꝑ incantatores. Qui q̄ꝛ nō ſolū labijs. ſʒ ope pſequunt ait. Domine cuſtodi me de poteſtate dyaboli et miniſtroꝝ ei⁹ et ab hominib⁹ iniquis q̄ ſūt eius membra eripe me vt ceſſent mala q̄ mihi faciunt. Qui ſcilʒ hoīes iniq̄ cogitauerunt ſupplantare. i. retrahere greſſ⁹ meos a via dei et ſuperbi velut heretici q̄ de ſe preſumunt latenter parauerunt laqueū. id eſt. deceptionē mihi ne perciperē et cauerem Perſequunt aūt ſuperbi p̄dicti me latenter et etiam patenter. q̄a Funes id eſt. peccata ſua ꝓp̄a q̄ mihi ſuadēt facere malū. extenderūt in laqueū vt me traherent ad faciendū ſimilia. et quaſi pedib⁹ laqueū ita ſcandalū in quo ceſpitarem ꝑ culpam ⁊ caderem in gehennā iuxta iter vt facili⁹ me capere poſſent ſi a rectitudine fidei declinaſſem. Uir iuſtus videns ſe tot modis impugnatum et q̄ nulluʒ aliud remediū erat ſibi niſi clamare ad dominuʒ et ideo clamans ait. Dixi domine ī quo ſolo confido deus me⁹ es tu cui libēter ſeruio exaudi vocem deprecationis mee vt me liberes a pſecutione inimicoꝝ meoꝝ. Bene dixi deus meus es tu. q̄ꝛ tu Domine vere domine es virtus ſalutis mee dando mihi vires pſeuerandi vt pſeuerando ſim ſaluus obumbraſti ꝑ gratiā mentē meaʒ me ꝓtegendo in pugna qua luctor foris contra fictos et intus contra ꝯcupiſcentias et paſſiones meas.

¶ Exaudi me domine etiā in hoc vt Non ſinas me cadere in deſiderium prauum alicuius peccati vt locus fiā dyabolo cogitauerunt cōtra me inimici mei mala. ſed tu domine ne derelinquaſ me ſubtrahendo gratiam ne de me victo

triumphent et gaudeant. De malis que superueniunt inimicis suis ait. Caput circuitus eo℞ q̃ mala cogitant cōtra me.i.dyabol⁹ q᷑ sicut nūq̄ȝ recte incedit ita malos ad rectam viam puenire non sinit sed in circuitu ambulāt.perdet illos et labor labio℞ suo℞.i.mendacia et figmēta q̃ cum labore inueniūt et fingunt inuoluent eos morte eterna. Unde sequitur.
Cadent super eos carbones ignis infernalis.et in miserijs nō subsistēt. quia pena infernalis est insupportabilis
Illi defendūt peccata sua labijs mēdacib⁹ sed Uir linguosus.i.q̃ amat mendacia non cauens quid loquat̃ nō dirigetur ī hac vita ad bona opa. virum iniustū mala capient in interitu suo.
¶ Mala dico capient iniustum in interitu suo.quia ego per spūmsanctum Cognoui qd̄ tn̄ illi mali nō puident quia tandeȝ faciet dominus iudiciū inopis.i.iusti q̃ esurit iusticiā et querit sententiando p eo cōtra malos et vindictā pauperuȝ spū.ꝯfundendo eo℞ oppressores. Sic iudicabitur p iustis contra iniustos Uerūtamen iusti q̄ liberati sunt ⁊ de inimicis vindicati nō sibi attribuent.sed tibi dn̄e vnde cōfitebūtur laudando et exultādo ⁊ gratias agendo nomini tuo.et habitabūt perpetualiter recti in presentia tua inexplicabili eterne visionis gaudio perfruentes.

¶ Psalmus.CXL.in quo docetur iustus in suis afflictionibus ad dominum clamare.

¶ Propheta in persona iusti malis circumdati ait.

Domine clamaui ad te et clamabo et cum clamauero exaudi me.et intende voci deprecationis mee petitionē meā adimplendo.
Oratio mea sit a te exaudita ⁊ accepta tibi sicut incensum qd̄ tibi offerebatur in odorē suauitatis et operatio mea bona placeat tibi sicut sacrificiū qd̄ tibi in veteri lege offerebatur in vespere qd̄ tibi inter omnia plus placebat in figura sacrificij qd̄ immolando seipum ad vesperam tibi obtulit dominus noster iesus christus.
¶ Ecce dn̄e clamabo et inter alia Pone domine custodiam ori meo vt non peccem stulta et incōgrua ⁊ ociosa loquendo.sȝ omne qd̄ loquar sit sanctum ⁊ dignū deo et ostiū pone cōtinentie omibus sensibus vt muniatur tota mea dom⁹ et nō habeat aduersari⁹ vnde ingrediat̃ ⁊ dominetur. Et si ꝯtingat me peccasse aliqd̄ loquēdo nō loquendū.precor Non permittas cor meū inclinari in verba malicie vt ꝑtinaciter et supbe defendam peccata mea excusationibus falsis sicut solent imprudētes facere q̃ fortune.aut necessitati nature.aut tpis qualitati.aut societati mala sua imputant cuȝ tn̄ in potestate nostra sit peccare vel non peccare
Et si hoc feceris Non ero vn⁹ de illis qui excusant sua peccata et nō tātum cum minoribus.sed etiā nō cōmunicabo cū electis eo℞ scȝ cū potentiorib⁹ et maioribus vt per eo℞ ꝯsortiū excusem peccata mea sicut ipi faciūt. Non cōmunicabo cū istis malis ꝑtendētes excusatiōes in peccatis.sȝ recipiā libent̃ correctōnem.si Corripiet me iustus in miscdia et increpabit me.oleuȝ aūt peccatoris.i. falsa laus.simulata dilectio adulatoris nō delectabit mentem meam.
Et vere sic ait.Quoniam adhuc futurū est q᷑ oratio mea qua oro deū vt ꝯuertātur placebit eis cū auertent̃ a peccatis ⁊ incipient timere iudiciū dei.et si sunt q̃ contradicant vt eo℞ doctores et heretici nō est curandū.quoniā iuncti siue cōparati doctrine christi absorbentur et vincūtur.et in sua vanitate deficiūt.q᷑ et si videāt̃ aliqd̄ dicere.tn̄ nihil sūt dicta eo℞ū.stulta eī est sapientia eo℞. Quid ergo de eis erit dicit.Audient verba mea quoniam fuerūt verba potentia ad penetrāduȝ corda et vera ⁊ honesta vnde qui ad me venerunt.verbis meis vincti sunt et delectati sunt in eis et cōuersi sunt ad me.ꝓsūt eis

verba mea.ꝓſunt etiā mors mea et ſctōꝝ
quia ſicut cū craſſitudo terre erupta
eſt ſuper terram.id eſt.cuꝫ fimus eiꝰ eſt
diſperſus ſuꝑ campos facit ipos fructifi-
care.ſic cruore meo ⁊ ſctōꝝ martirū fecun
datus ē mundꝰ. Vñ ſequit̄.Diſſipa
ta ſunt oſſa martiꝝ eorū.ſꝫ ex diſſipatiōe
oſſium eoꝝ ſumma vtilitas venit mundo
vnde tantū inde mundꝰ accepit pinguedi
nis vt inde ſedes ecclie latius pullularet.
h̄ eſt mors ſctōrum q̄ contēptibilis ē ſeclo
ſꝫ ꝑ̄cioſa agricole q̄ nouit ibi vtilitatē ⁊ vbe
berē ſuccum vñ creuit ecclia. Diſſipata
ſunt dico oſſa martiruꝫ ſecus infer-
num.i.ad modū reoꝝ qui reputant̄ digni
inferno. ſed q2 ad te domine domine
oculi mei ſunt directi ſic ad ꝓtectōꝫ meā
et q2 in te ſperaui nō permittas aīaꝫ
meā ſeparari a cōſpectu grē tue q̄d quid
ſit de corꝑe. Non auferas aīam me
am dico.ſꝫ potiꝰ Cuſtodi me a laqueo
deceptōis quē ſtatuerunt mihi ſpiritꝰ
maligni.et a manifeſtis perturbatio
nibus inquietorū hominū operantiuꝫ
iniquitatem. Me quidē
tua grā cuſtodies. pctōres autē ruentes
de vicio in vicium. Cadent in retiacu-
lum demonis ſiue iniquitatis. ego
autē cum talibꝰ nō ambulo nec aſſo-
cior in aliq̄ donͨ tranſeā de pn̄ti vita ad
requiem beatorū.

Pſalmus CXLI. in quo monet
nos ad orādū ꝓ mal' preſentis vite.
Vox chriſti ex parte aſſumpte hu-
manitatis.

V Oce mea interiori non
ſtrepitu labio
rum ad dominū patreꝫ clama
ui voce mea ad dominū de-
precatus ſum aſſidue ad eū orans.
Et adhuc Effundo copioſe in cōſpectu
eius orōem meam lacrimis plenaꝫ.et
tribulatōem meaꝫ ante ipſuꝫ ꝓnun
cio. In tanta anguſtia ſum. q2 De
fecit in me ſpūs meꝰ et tñ tu pater no
ſti omnes ſemitas.i. omēs opationes
meas interiores ⁊ exteriores

In via hac pn̄tis vite qua ambulabā
abſcōderūt aduerſarij ſuꝑbi laqueū
mihi.i.latenter mortē. Ipſi queſierūt mihi
mortē inferre.⁊ ego cū eſſem captus Con
ſiderabam ad potiorē partem.ſ.diſci
pulorū qui relicto me fugerūt.et nō erat
qui cognoſceret me eſſe deū in carne te
ctum.cū prius dixiſſet Petrus in perſona
omniū diſcipuloꝝ. Tu es xp̄us filiꝰ dei vi
ui. Perijt a me fuga ego nō fugi.ſed po
tius ꝑmiſi me in mortē dari pro liberatōe
alioruꝫ.et nō eſt inuētus aliquis qui
requirat vitā meā ad ſaluandū eā.
Et ideo Clamaui ad te domīe pater di
xi tu es ſpes mea ſpem meā in te poſui
cui etiā morti approximās ꝓpriam animā
ↄmendaui portio mea pars mea in ter
ra viuentiū. O dn̄e in quē ſpero.
Intende ad deprecatiōem meaꝫ.q2
valde afflictus ſum ab impijs me ꝑde-
re q̄rentibꝰ. Siquidē intende Libe-
ra me a perſequentibꝰ me et opꝰ eſt
quoniā ↄfortati ſunt te ꝑmittēte in tan
tum ſuper me vt manꝰ michi ingererent
et in cruce ſuſpenderent.
Libera me et Educ me de inferno vbi
aīe fideliū a diabolo detinent̄ ⁊ cuſtodiū
tur.nō patiaris aīam meā in clauſtris i
fernalibꝰ detineri vt de mea liberatōe lau
detur nomē tuū a me et ab alijs libe-
ratis ꝑ me.et necceſſe eſt vt educas q̊niam me
expectāt iuſti libatoreꝫ ſuū donͨ retri
buas mihi ſuſcitando tercia die gl̄iam
reſurrectōis q̄ eſſe dꝫ abiecte paſſiōis retri-
butio.

Pſalmus.CXLII. in quo monꝫ
ad pniam et orōem.
Propheta i perſona cuiuſlibꝫ pe
nitētis.

D Omīe exaudi ora
tionem meā auribꝰ clementie
tue percipe deprecatōeꝫ meā
in veritate tua et iuſticia exaudi me
qua penitētibꝰ ⁊ ſe accuſantibꝰ indulges.
Exaudi dico Et nō intres in iudici
um cū ſeruo tuo vt ſm̄ merita me iudi

ces.ego miſcđia indigeo.ego fugitiuꝰ ad te redeo.pacem q̄ro.nō ergo intres mecū in iudicium.qꝛ nec ego volo intrare tecū.quia in tui ꝯparatione nullꝰ viuentiū aut hō aut angelꝰ iuſtificabitur.qꝛ ſolꝰ es in q̄ pc̄tm cadere nō pt.in cꝰ ꝯſpectu etiā aſtra nō ſunt mūda. Precor vt ñ intres in iudiciū cū ſuo tuo. Qꝛ inimicꝰ meꝰ.i.dyabolus perſecutꝰ eſt aīam meā et depreſſit vitā meā vt terrenis inhereat.

¶ Conatꝰ eſt etiā inimicꝰ meꝰ q̄ntū in ſe eſt Collocare me in tenebris pctōꝝ ſicut ceteros deſpantes et anxiatꝰ eſt ſpūs meꝰ videns vicinitatē pꝯculi et turbatū eſt cor meū qꝛ ex me neſciebā quō đ hac captiuitate poſſem exire. In tantis aūt tribulatōibꝰ deꝑhenſus ad h̄ remediū me contuli. Memor fui dieꝝ antiquorum ī quibꝰ alijs penitētibꝰ miſcđiam exhibuiſti meditatꝰ in omibꝰ operibuſ tuis vt in eis aliquā mihi parare ꝯſolatōꝫ et in factis manuū tuaꝝ que miſicorditer feciſti.q̄ meditatio ad ſpei erexit fiduciam vt p̄ſumerē potius de tua pietate ꝯfidere q̄ꝫ de meis iniq̄tatibꝰ deſpare.Et non tantū meditabor.ſꝫ etiā cū exhibitōe bonorum opeꝝ. Manus meas ad te in orōe leuaui.et ſicut terra ſine aqua deſiderat irrigari vt fructū faciat ſic aīa deſiderat te deū ſuū. Peto Velociter exaudi me et debes facere nō differas qꝛ ꝓpe defectū eſt ſpūs meus et miſerere mei. Dn̄e exaudi me in h̄ ſcꝫ vt Non auertas faciem tuaꝫ a me tanq̄ꝫ offenſus a me qꝛ ſi auertis ſilis ero deſcendētibꝰ in lacū inferni. Non auertas faciē tuā dico.ſꝫ potius Auditam fac mihi velociter ſin̄ tardatione miſcđiam tuam qꝛ in te ſperaui nō in alio. Et Notaꝫ fac mihi viam in qua ambulē dux mihi ſit veritas tua.et greſſus mei tua grā dirigantur qꝛ ad te fontē pietatis leuaui oēm cōfidentiā aīe mee. Et ne impediar a via Eripe me đ inimicis meis diabolo ⁊ mēbris eiꝰ.⁊ hac fiducia peto qꝛ ad portū pietatis tue me ꝯtuli fugiens.doce me tanq̄ꝫ ignaꝝ tanq̄ꝫ imperitū ⁊ nichil de ſua virtute preſumentē facere voluntateꝫ tuā ⁊ debes qꝛ deꝰ meꝰ es tu cuiꝰ voluntatē ſeq̄ debeo in oībus.

Doce me dico.qđ vtiq̄ꝫ facies.qꝛ Spūs tuus bonꝰ deducet me per ſemitaꝫ iuſticie in terrā rectaꝫ.i.viuentiū quaꝫ ſoli recti poſſidebūt ꝓpter nomen tuū non ꝓpt̄ merita mea viuificabis me vita grē ꝑ cuiꝰ v̉tuteꝫ veniā ad vitam gl̄ie.in equitate tua viuifica me q̄ eſt bonitatis tue ꝯdecentia.qꝛ exigit eq̄tas tua vt viuifices illum qui ſe tibi hūiliat. Viuificabis me ⁊ Deduces de tribulatōe hꝰ ſeculi aīaꝫ meā qn̄ me de iſto carcere exire iuſſeris vt in te ſit q̄eta ⁊ leta.et in miſericordia tua non in merito meo diſperdes inimicos meos diabolū ⁊ eiꝰ ſeq̄ces Et hanc pietatē mihi indulge nō qꝛ iuſtus ſed qꝛ ſeruus tuus ſū ego.

¶ Pſalmꝰ CXLIII.in quo monet ad gratiaꝝ actōꝫ ꝓ victoria.

¶ Propheta nō inſoleſcens de victoria:ſed hūil'r gratias agens deo in perſōa ſui et cꝰlibet iuſti pugnantis et triūphantis cōtra diabolū.ait

Benedictus dominus deus meꝰ qui docꝫ manus meas ad preliū qđ de prope fit ꝑ me eni neſciuiſſem ꝯ Goliam p̄liari.et digitos meos ad bellū qđ de lōge ſiue a remotis fit. Vere bn̄dictꝰ deꝰ meꝰ q̄niā ipſe ē Miſcđia mea qua ñ ſolū miſeret̄ mei.ſed etiā me miſericordem fecit refugiū a quo conſtantiā mea ſumit infirmitas ſuſceptor qꝛ pugnanti michi preſtas ne cadā liberator qui tribuit ne dimicans vulnerer. Protector meus ne feriar in quo ſperaui in oībus laboribus et p̄lijs meis qui ſubdit populū meū ſub me vl' ꝑp̄lm meum.ſcꝫ rebelliū cupiditatē et motū carnaliū deſideriorū legi mentis mee ꝑ auxiliū grē tue ſubditū facit.vt ratio dn̄etur in regno aīe.

¶ Propheta cōſiderans genus hūanuꝫ

beneficijs dei indignū admirās ait.

Domine quid eſt hō ꝙ tanti pendis tanti exiſtimas q̄ꝰ innotuiſti ei. id eſt. ꝙ ei ꝑ aſſumptā hūanitatē inoteſceres diuinitatē q̄ ꝑ ſe viliſſimꝰ erat aut filiꝰ hoīs quid eſt q̄ꝰ reputas eū. i. ꝙ eum tanti facis ꝛ tanti p̄cij vt ꝓ eo filiū tuū vnigenitū des. Ideo dico q̄d eſt homo. q̄ꝛ Homo ſimilis vanitati factꝰ eſt peccando. id ē. alicui vane ꝛ cito trāſiture rei ſili's factus dicit q̄ꝛ creatus fuit in ꝑfectōe ꝛ ſtabilitate. et ita ſili's veritati. ſed violans obedientiā fecit ſeipſuȝ vanū. mortalē ꝛ trāſitorium vnde dies vite eiꝰ ſicut vmbra pretereunt. O Domine ex quo nō obſtante ꝙ homo ſimil' factꝰ ſit vanitati. tua ſapientia diſpoſuit redimere eū ouem errabundā que ſanari nō poteſt niſi tuis hūeris reportetur. precor Inclia altitudīeȝ maieſtatis tue non locū mutādo ſȝ deſcende noſtre hūanitatis formā ſumēdo. redimat' homo ꝙ niſi inclinata diuinitate fieri nō poteſt. tange montes. i. potentes et ſuꝑbos huiꝰ vite. grām tuā interiꝰ infundendo et fumigabūt crebris ſuſpirijs et lacrimis ſuoꝝ pctōꝝ ꝯpūctione ꝯmoti.

Tange montes ꝛ etiā Fulgura chorūſcatione. i. oſtende tue virtutis potentiaȝ crebris miraclis choruſcando et diſſipabis ſeu diſſolues ꝯſpiratōnes eoꝝ emitte per apl'os tuos ſagittas tuas. id eſt. verba tua que corda hoīm tranſfigūt et turbabis eoſ ad penitentiā.

Deinde ꝓpħa aduentum xp̄i precatur ꝛ et ad prēm verbū ꝯuertens ait. vt hec fiāt Emitte filiū tuum de ſublimitate in qua eſt tecū ꝛ induat carnē in q̄ viſibil' appareat in mūdo et eripe de ptāte dyaboli et libera me de aquis mltis. id ē. de mūdatōne maloꝝ. et de ptāte filioꝝ. qui de aduerſo patre dyabolo nati ſunt.

Ideo eripe me ab eis q̄niā ipſi ſunt. Quoruȝ os locutū ē ſuperbiā iactant ſe hrē ſcientiā. quoꝝ tamē ſcientia vana ē et opera eoꝝ opera iniquitatis.

Eripe dico quod ſi feceris Deus canticum nouū cantabo tibi. id eſt. ꝓ filij tui incarnatōe grās agaȝ. et in obſeruatione decem preceptoꝝ legis tibi deſeruiam tibi pſallam tibi gaudebo. tibi cantabo.

Cantabo tibi etiam Qui das ſalutem gratie regibꝰ. id eſt. fidelibus qui bene regunt ſeipſos qui redemiſti David ſeruum tuum ð gladio Goliad maligno peſſimo ydolatra de poteſtate diaboli eripe me.

Et erue de manu filiorum alienorū qui filij eccl'ie non ſunt quoꝝ os locutū eſt vanitatem. ſcilicet ꝙ in terrenis conſiſteret noſtra beatitudo et opera eoruȝ opera iniquitatis.

Propheta ea in quibus mali felicitatē ponunt enumerans ait. Quorum filij incolumes ſunt ſicut noue plantatōes in iuuentute ſua. Filie eoruȝ compoſite et ornate in capite ꝛ in corpore auro et ſericis. ſicut ornatur templū.

Promptuaria et cellaria eorum vbi reponūtur victualia plena grano vino et oleo ꝛ huiuſmodi ſupereffundentia ex hoc ī illud Oues eoꝝ fetoſe plene fetibus abundātes in egreſſibus ſuis boues eorum craſſe.

Non eſt ruina non dico in muris ciuitatis. ſed nec ſepis non eſt tranſitus nec egreſſus vnde poſſint fugere qui detinentur captiui. non eſt tumultus. nō vlulatus non clamor in plateis eorum. ſed quies ꝛ pax.

Qui neſcientes ꝛ cupiditate terrenoruȝ excecati Beatum dixerūt populum cui hec ſunt putantes in huiuſmodi temporalibus bonis ꝯſiſtere felicitatem noſtraȝ ſed iſti grauiter errant quoniaȝ ille ſolus populus beatuſ eſt cuius eſt dominus deus eius beatitudo ſua et eterna felicitas.

Pſalmꝰ. CXLIIII. ī quo monet ad laudem dei.

Propheta in perſona eccl'ie laudem premittens deo ait.

Exaltabo te deus meus rex ꝯfitendo ⁊ p̄dicando alijs dignitatē tuam et benedicam nomini tuo benedictiōe laudis ⁊ gratiaꝝ actionis in ſeculū. ſcꝫ hic et in ſeculum. ſcꝫ in eternū. qui eiꝫ hic nō incipit te laudare in futuro mutus erit.

Benedicā dico hic in vita mea non ſemel. ſed Per ſinglos dies benedicā tibi qꝛ ſingulis bonis tuis bn̄ficijs viuimus et laudabo nomē tuū in ſeculū ſeculi inceſſanter tibi grās agendo.

Merito laudandꝰ eſt deus. qꝛ Magnꝰ dominus magnus in eſſentia. magnꝰ in virtute. magnus in potentia et laudabil' valde in opibus ſuis et in bn̄ficijs q̄ confert ſuis fidelibꝰ. qꝛ magnitudinis eiꝰ nō eſt finis eſt eiꝫ incōprehenſibil' cogitatione. vn̄ qꝛ magnꝰ eſt ſine fine laudabil' eſt ſine fine. Non ſolū ego laudabo. ſed om̄is Generatio laudabit opera tua. vtpote altitudinē celi. ꝓfunditatē abiſſi. ſtellaꝝ multitudinē. terre altitudinē. refluxum aquaꝝ. impetū ventoꝝ. ſapientiaꝫ hominū. ſimplicitatē angeloꝝ. et potentiam tuā ꝓnunciabūt dicentes q̄ꝫ magna potentia dei ſoliꝰ.

Magnificentiā glīe tue miniſtri eloquioꝝ tuoꝝ loquentur p̄dicando et laudando et magnificentiā ſanctitatis tue etiam loquētur dicētes. nō eſt ſanctus vt eſt dn̄s et mirabilia q̄ ſup̄ naturā operaris narrabūt dicentes. mirabilia opa altiſſimi ſolius. Ceteꝝ. Virtuteꝫ terribilium iudicioꝝ tuoꝝ metuēdoꝝ quibꝰ impios punis dicent et magnitudinem tuā cuiꝰ non eſt finis narrabūt narrabūt aūt cum talē eſſe laudabūt.

Preterea Memoriā abundātie ſuauitatis tue qua vocaſti eos ad tuā grāꝫ deuoto corde ꝓferent et narrabūt et iuſticia vel quā eis infundis ad iuſtificatōꝫ vel qua ſcd̄m merita eis tribuis beatitudinis gliam exultabunt.

Laudabūt ſanctitatē et potentiā dei. ⁊ dignum eſt. qꝛ Miſeratoꝛ eſt actu miſcdiaꝫ exhibendo et miſericoꝛs natura in ſeipſo a quo fluit miſeratio. patiens expectando. tolerando pctōres vt ꝯuertant̄ et multum miſericoꝛs peccata q̄ntūcūqꝫ magna: q̄ntūcunqꝫ multa ꝑdonando vere penitentibꝰ. multū miſericoꝛs eſt largiendo tam ineffabilē mercedē ſuis fidelibꝰ.

Miſīcoꝛs dico imo generalit̄ Suauis ē dominus vniuerſis quia omibꝰ creaturis dat eſſe quod eſt deſideratiſſimū h̄m ſe vniuerſa ſuauiter diſponit. ſuauis maxime bonis guſtantibꝰ q̄ꝫ ſuauis ē dominꝰ et miſerationes eius ſuper omnia bona eius diffuſio enī bonitatis eius ſuper omnē ſpargitur creature vultum. faciens ſolē ſuū oꝛiri ſup̄ bonos ⁊ malos. vn̄ quidq̄d creauit ꝓpria miſeratōe gubernat et regit. Ergo Laudent te domine omnia opera ſcd̄m modum ſuū per ſe ſi ſunt creature rationales. ſi ratione carent ſua vtilitate. ſua pulcritudine dando materiā laudis laudantibꝰ te et ſancti tui ſcꝫ ⁊ homīes et angeli tuam laudem concelebꝛent.

Laudent te dico dicētes et p̄dicantes Gloriam regni tui. ſcꝫ q̄ꝫ notanter q̄ꝫ ſapienter et q̄ꝫ mirabilr̄ quidq̄d facis ī regno tuo et diſponis et potentiam tuam q̄ magna eſt qua regis et oꝛdinas ſuperioꝛa et inferioꝛa et omnia in eis contenta loquentur. Loquent̄ dico ad hoc vtiqꝫ Ut notam faciant filijs hominum potentiā tuam ne per ignoꝛantiā minꝰ te timeant vl' diligant ſerui tui. et gloriam magnificētie regni tui quod id eſt q̄ꝫ glīoſum ⁊ magnificū eſt regnū tuū.

De cuiꝰ regni magnitudīe ⁊ ſtabilitate ait. Regnum tuū regnū oīm ſecl'oꝝ quia regni tui nō erit finis. omīa eiꝫ ſecula regni tui dominatōne voluūtur et dominatio tua in omni generatiōe et generatione qꝛ poteſtas tua ꝑtās eterna. et regnū tuū qd̄ non coꝛrūpet̄.

Et ipſe dn̄s eſt laudād9. qꝛ Fidelis eſt ī omibus verbis ſuis omia enī que per ꝓphetas locutus eſt adimpleuit ⁊ quidq̄d ꝓmiſit dedit: et ſanctus. i. irrep̄henſibilis

ĩ oĩbus operibus licꝫ videaṫ a multis quedaꝫ iniuſte diſponere.
Certe dñs ſanctus eſt in opibus ſuis. quia Allevat omnes qui corruũt in peccatum et allevari deſiderant ne in eterna ruina mergant̃. et erigit oẽs eliſos ſanãdo eos leſos ſi penitere velint. hic enim eſt ſamaritanꝰ qui alligavit vulnera ſauciati.
¶ Quia eni tu domine es qui allevas corruentes ⁊ erigis eliſos. Oculi omniũ in te ſperant. et tu das eſcam illoꝝ ſive ſpiritualẽ ſive corpalẽ non tamẽ ſemp q̃n do petitur ſed q̃n tu ſapiens medicꝰ cognoveris eſſe tempus oportunũ.
¶ Das eſcam dico ⁊ liberaliter quoniam Aperis manũ benignitatis tue large diſpẽſando bñficia tua et ĩples omne anial capax benedictõe ꝯveniẽti. ex tua enim largitate eſt quidq̃d bñdictionis aſſequit̃ aĩa uniuſcuiuſqꝫ fidelis.
Conſeq̃nter ꝓpħa laudans deũ de iuſticia ait. Juſtus eſt etiã dominus. i. nõ ſolũ liberalis eſt in ꝓvidendo ſꝫ etiam iuſtus in diſponendo. iuſtus eſt in oĩbus diſpoſitionibꝰ et voluntatibꝰ ſuis cũ ip̃e ſit regula iuſticie ⁊ veritatis. et ſanctus nõ ſolũ in ſe ſed etiam vult ꝙ nos qui ſumus opera eius ſancti efficiamur dicens. ſancti eſtote quoniã ego ſanctus ſum.
¶ Bene apparet ꝙ dñs ⁊ iuſtus ⁊ ſanctus ſit. quoniã Prope eſt propicius eſt omnibus invocantibꝰ eum in veritate.
Invocare deuꝫ in veritate eſt pia ⁊ immaculata intentõe cauſa ſalutis aĩme ad dominũ clamare.
Et vere ꝓpe eſt dñs. quia Voluntatẽ timentiũ ſe timore filiali qui eſt annexus charitati faciet. id eſt. complebit. ⁊ ſi illi taceant. et deprecatõem eoꝝ ſi ſit pia ⁊ pſe ⁊ perſeverans exaudiet et ſalvos faciet eterna ſalute in noviſſimo.
¶ Oſtendẽs quomodo ſit iuſtus deꝰ in bonos et in malos ait. Cuſtodit domiꝰ omẽs diligentes ſe tanq̃ꝫ grana ĩ horreo. et gemmas in auro cuiuſmodi ſũt hij qui dilectõem dei mũdanis dilectõibꝰ ꝑtulerunt et omnes pctõres diſperdet.

qui amori dei obſtinata voluntate ſeculi amorem anteponunt.
¶ Et quia omnia ita ſe habent. Laudatõnem domini loquetur os meum evidenter predicando et cantando. ⁊ exemplo meo benedicat oĩs caro. i. omnes fideles ⁊ ſervi. pueri ⁊ ſenes. omnes quidẽ laudare benedicere extollere atqꝫ predicare debemus per quem vivimꝰ. per quẽ alimur ac ſumus nomini ſancto eius et hoc in preſenti et in futuro.

¶ Pſalmus. CXLV. in quo monꝫ ad laudem dei.
¶ Vir iuſtus exhortans ſe ad laudandũ deum ait.

Lauda aĩa mea dominũ cui anima reſpondẽs ait laudabo dominũ in vita mea. hic quemadmodũ potero ſcꝫ tenuiter ⁊ exiliter quia peccatis premor. ſꝫ ꝑfecte laudabo cũ ei perfecte inheſero in vita eterna que eſt vera vita et pſallã deo meo ꝑando omnia ad honorẽ eius quãdiu fuero. Et qꝛ laudari hñ deus non põt niſi ponendo ſpem in ip̃o ſolo ait. Nolite confidere in principibꝰ ſpem ponẽdo in eis quanq̃ꝫ ſint potentes. nolite ꝯfidere in imꝑatore. nõ in regibus. nõ in ꝑfectis. ñ in iudicibus ſeculi. nᶜ in filijs hominũ qui amare temꝑalia ſuadent. qui ſeipſos ſalvare nõ poſſunt nec alios.
¶ Bñ dico ꝙ ĩ nullo taliũ eſt ſalus. q̃niã Exibit ſpũs eius de ſuo corꝑe cito vl' ſubito quando nõ vult vl' ſcit. quo ſpiritu exeũte corpus revertetur in terram ſuam unde cepit originẽ in die illa mortis ſue peribunt omnes cogitatiões eorũ que in diverſos ambitus ſeculi ſe extendebant. Propheta ꝯſequenter oſtendens de quo ſit ꝑncipaliter confitendũ ait. Beatus cuius deus quẽ coluit Jacob eſt adiutor eius. et ſpes eius nõ in ꝑncipibus. non in filijs hoĩm. non in divitijs ſeculi. ſꝫ ĩ domino fuit qui fecit celum et terrã et omnia que in eis ſunt.

¶ Et probans ꝙ in ſolo deo ſit ꝯfitendum
inducit ꝙ deꝰ ſit iuſtus dicens. ipē eſt Qui
cuſtodit veritatē in eternū non enim
mentiri poteſt. Item ipſe facit iudicium
iuſtū iniuriā patientibꝰ eos de iniuriā
tibꝰ vindicando. ipſe etiā dat eſcam vtrāqꝫ
corꝑalez ⁊ ſpūalem eſurientibꝰ ſuppleōdo
defectū eoꝝ. Ipſe ſoluit etiā ꝑ grāꝫ cōpe
ditos peccatoꝝ vinculis aſtrictos et do-
minus illuminat cecos .i. luce ſue ſa-
pientie ex inſipientibꝰ facit ſapientes.
Ipē etiam Dominus erigit eliſos ſiue
claudos. quos enī dyabolꝰ elidit dominus
erigit dominꝰ diligit iuſtos q̊s locat in
eterna beatitudine. Ipſe etiam Domi-
nus cuſtodit aduenas extra terrā nati
uitatis eoꝝ exiſtentes et pupillum et vi-
duā hūano deſtitutos auxilio ſuſcipiet
ſub ſua cura ſpeciali vt ſperēt in deū. ⁊ etiāꝫ
q̄ habent terrena et nō in eis confidūt pu-
pilli et vidue dei ſunt et vias .i. proceſſus
iniquoꝝ ꝑſequentiū has ꝑſonas impotē
tes dn̄s diſperdet Tanta eſt dei poten-
tia et iuſticia o ſyon o eccleſia. Dominus
quem revereris deus queꝫ credis tuus
quem diligis regnabit nō ad modicum
ſicut reges mūdani ſed in eternum.

¶ Pſalmus CXLVI. in quo mo-
net ad laudandū deū.

¶ Propheta excitans ad laudem
dei ait.

Laudate dominū
quoniā bonū eſt pſallere ad
gloriā et honorem maieſtatis eiꝰ
pſalmodia enī de laude dei dr̄ bona q̄r dul-
cedinem habet annexam et merer̄ vitā eter
nam laudatio autē exhibenda deo debet
eſſe iocunda ex devotione animi facta de
bet eſſe decora vite moribꝰ ſpecioſa q̄ nō
eſt in ore peccatoꝝ q̄ bone cantilene malis
obſtrepunt moribꝰ Laudandꝰ eſt vere
Dominus q̄r eſt edificans hieruſalē
celeſtē quā de vivis lapidibus extruit. edifi
cat autē ſic. quia diſperſos fideles ꝑ or-
bem congregabit in vna fide ſpe et cari-
tatē vt de illis edificiū celeſte formetur
Ipſe etiā eſt Qui ſanat cōtritos cor-
de offerentes deo ſacrificiū cordis contri-
bulati cōdonando eis peccata et alligat
apponendo ſacramenta vulnera eorum
q̄ ſcꝫ faciunt penitentiā donec cōſolidet̄ q̄d
fractū erat. Ipē et ē Qui mltitudinē
ſtellaruꝫ in certo numero poſuit et
omnes virtutes eaꝝ et nomīa novit.
¶ Quid plura Magnus dominus
noſter et magna virtus eiꝰ. et ſapi-
entie eiꝰ nō eſt numerꝰ. q̄r infinita ⁊ in
cōprehenſibilis Ipē etiam eſt Suſcipi
ens in gloria manſuetos. humiliās
aūt peccatores ſuꝑbos. ꝯtrarios man
ſuetis vſqꝫ ad terrā. manſuetudo enim
ad celum vocat. ſuperbia in terrā detrahit.
angeli ſuperbi in terram corruerūt. homi-
nes hūiles ad celū vadunt. Quia domi
nus manſuetos in gloria ſuſcipit Preci-
nite domiō ī confeſſione laudis pſal
lite deo noſtro voce et bonoꝝ operū cō-
ſonantia. Et memorans propheta ope-
ra per que poteſtas dei oſtendit̄ dicit. ipſe ē
Qui operit celuꝫ nubibus ad hoc q̄
paret terre pluviam. vt fecundetur ad
terrenaſcentium productionem.
Qui ꝓducit in montibꝰ fenū et her-
bam ſervituti hominū. Qui dat
iumētis eſcam ipſoꝝ. et pullis cor-
vorum clamantibꝰ quia a parentibus
anteq̄ꝫ nigreſcant nihil nutrimēti recipiūt.
tribuit vnde alantur ſcꝫ rorem celi.
¶ Manſuetos autem diligit. ſꝫ In equi
tibus cōfidentibus de ſua fortitudine
magis q̄ꝫ de deo non erit beneplacitū
ei nec in peditibus confitentibus de ro
bore ſuo magis q̄ꝫ de deo eſt beneplacituꝫ
ei. quia huiuſmodi homines ſuperbi et fa-
tui audaces ſunt quos deus odio habet.
Beneplacitum autem eſt domino
ſuper timentes eum. quia per timorē
peccatum expellitur. quod deo diſplicet.
et in eis qui ſperant ſuper miſeri
cordia eius. quia timor non valet ſine
ſpe venie.

¶ Pſalmꝰ.CXLVII.in quo mo/
net ad laudem dei.
¶ Propheta exhortans hieruſa/
lem.id eſt.ſanctam eccleſiaꝫ ad lau/
dandum deum ait.

Lauda hieruſalez
celeſtis iam ſecura dominū.lau
da deū tuū ſyon.i.ſancta ecclia
que per fidem deum ſpecularis in via.
¶ Lauda dico hieruſalē dominū ſecure
Quoniā confortauit ſiue ꝯfirmauit ſe
ras portarū tuaꝝ.i.vndiqꝫ te ſua prote/
ctione munitur.clauſa enī eſt ianua qa ne/
mo exit vnde doleas.nemo intrat quem ti
meas.non exit inde amicus.nō intrat illuc
alienus ſicut nūc in vita preſenti fit vñ ſūt
ſcandala et benedixit filijs tuis quos
olim peperiſti omīmoda benedictiōe quia
iam quieſcunt in te non foris pegrinant̄.
¶ Benedixit ille Qui poſuit fines tu:
os pacem vt ex nulla parte poſſis concu
ti aut turbari.et quicqd intus eſt pace frui
tur.et in pace illa eſt ſaturitas et nulla indi:
gentia quia ſaciat te pleniſſime ex adi/
pe frumenti.id eſt.diuinitate chriſti
Ipe eſt Qui emittit verbuꝫ ſuum in
carnem.et verbū caro factum eſt et habi/
tauit in nobis velociter currit.i.diffun
ditur per totum mundū ſermo predica:
tionis eius.et tāte velocitate vt ī breui tpe
impleuerit mundū veritatis cognitione
¶ Propheta loquens de beneficijs q̄ con
tulit nobis aduentꝰ xpi circa cōuerſionem
peccatoꝝ ait.Qui.i.ſermo xpi dat niuem.
id eſt.peccatorē frigidū et fragilē ſicut la:
nam.vt inde fiat veſtis calida et pulcra p
grām.q̄ſi diceret.pctōres de frigiditate cul:
pe ꝯuertit ad calorem gratie et decorem
Item ſermo dei nebulam.i.caliginē pec/
cati ſpargit tollit et diſſipat p humilitatē
penitentie que ſignificatur per cinerem
¶ Item Mittit criſtallum ſuam.id ē
induratos et obſtinatos in peccatis quos
quideꝫ predeſtinauit q̄ non facile vt nix ſol
uunt̄.mittit vt fruſta panis.i.tales fa/
cit vt paſcant alios verbo dei et predicēt ve
ritatem quam prius ante conuerſionem im
pugnabant.ſicut de paulo patet.mirabilis
profecto artifex q̄ de niue facit lanam.de ne
bula cinerem.de criſtallo panem.lana cale
facit frigiduꝫ.cinis lauat ſordidū.panis re:
ficit famelicū.ſic gratia pctōreꝫ. et ſequitur
ante faciē frigoris eꝰ quis ſuſtinebit
id eſt.niſi deus ſoluerit criſtallū ſicut niuē.
id eſt.hoīem induratū in peccatis.quis po
terit ſuſtinere penitentiā frigoris vicioꝝ et
obſtinatōnis eius.quaſi diceret nullus.
Et ſi nullus poſſit ſuſtinere ante faciem fri:
goris non tñ eſt deſperandū.qa Emittet
deus pater verbum filiū ſuū in carnem
et verbo euāgelice pdicatōis liquefaciet
et molliet obdurata corda peccatoꝝ.
Et flante ſpirituſancto ſuper impios
feruor caritatis in tantū corda ipſoꝝ accen:
det vt recordatōne pteritoꝝ criminū ex eo
rum oculis erūpant flumina lacri/
marum. Flauit ſpūs eiꝰ inquā Qui
annūciat reuelationē de chriſto de
tribu iuda naſcituro ipſo iſrahelitico de q̄
per iacob erat naſciturꝰ et legem et iu
dicia ſua populo iſrahel. Non fe:
cit taliter omni nationi ſicut populo
iſrahel d q̄ carnē aſſumpſit.cui pphetas de
dit.cui p ſeipſum verbū annūciauit.d quo
principales apoſtolos elegit. et iudicia
ſua manifeſtauit eis. quod non fecit
alijs.
¶ Pſalmꝰ.CXLVIII. in quo mo:
net ad laudem dei.
¶ Propheta hortans oēs creatu/
ras ad laudem incipit a ſuperiori:
bus dicens.

Laudate dominū
creature celeſtes laudate eū
qui eſtis in excelſis throni do
minatōes pncipatꝰ poteſtates cherubin et
ſeraphin. Laudate eum oēs angeli
eius.i.vos ipſi qs ipſe mittit ad legationes
ſuas in mundū.et vos oēs angeli no:
minati virtutes p qs dñs fecit mirabi
les effectus q̄ in admiratiōem diuine pote
ſtaſtis et laudē eius inducūt hoīes.nō ido

propheta inuitat angelos ad laudē dei. ꝙ aliqñ cessent. vel ꝙ eo monente magis laudent. ſed ſic ammonendo oſtendit affectū ſuum ſcilicet ꝙ ſibi eſt grata laus eoꝝ.

¶ Conſequenter monens ad laudem celeſtes creaturas corporeas ait. Laudate eū ſol et luna. laudate eū oēs ſtelle et oīa lucentia in celo q̄ eo dicunt̄ laudare deū. q̄a ex ſua pulcritudine et virtute inducunt̄ homines ad laudandum deum Laudate eum celi celoꝝ. i. celū empyreū qd eſt ſup oēs celos. Dicit̄ autē in plurali celi ꝑpter diuerſas manſiones q̄ in eo eſſe dicunt̄ iuxta illud. in domo patris mei manſiōes multe ſūt. et aque que ſuper celos ſunt. i. celū criſtallinū qd dr̄ aqueū ꝑpter ſimilitudinē cū aqua in dyaphanei tate laudent nomē domini .i. materia ſit nobis laudandi deum. Laudate dico tum pmo Quia verbo dnī omīa cōſtant quecreata ſunt in celo et ī terra et q̄ inter velle ſuū et facere nihil diſtat ait Quia ipſe dixit. i. verbū genuit et ꝑ ipm facta ſunt. ipſe mandauit verbo ſuo et creata ſunt. Item dico laudate eum que dicta ſūt. quia Statuit ea per manſura in eternū quo ad ſubſtantiam licet mutabunt̄ q̄ ad qualitates quib⁹ ſtatuit curſū ſiue motus et influētias et nū quā preteribūt ordinē eis impoſitū.

¶ Et inuitans ad laudē dei creaturas inferiores. incipiens a creaturis irrationabilibus ait. Laudate dominū vos creature que eſtis de terra. dracones et omnia genera monſtroſoꝝ animalium et abiſſi. i. profunditates aquarum latentiū et maria omnia. Laudate ignis grādo nix glacies et venti cōcitantes procellas in mari q̄ omnia faciunt illud ad qd ex diuina diſpoſitione ſunt ordinata. Laudate montes et omēs colles. ligna fructifera et omēs cedri Laudate beſtie et vniuerſa pecora. ſerpentes volucres et omnia volatilia ꝑ aerem

¶ Et inuitans propheta creaturas rationales ad laudādū incipiēs a maiorib⁹ ait

¶ Laudate reges terre dominū et omnes populi ſicut conſules principes et omnes iudices terre Iuuenes et virgines ſenes cū iunioribus laudent nomē dnī. quia exaltatum eſt nomē eius omnis poteſtas. omnis etas omnis ſexus laudent nomen dnī noſtri ſaluatoris cui pater dedit nomen quod ē ſup omne nomen. Quid per ſingula Cōfeſſio laudis dei eſt ſuper celum et terram quia omnes creature tam celeſtes q̄ terreſtres debent eum laudare. eſt etiam ſuper eas quia maior eſt et ſuperior omni laude earum. tum etiā laudandus eſt q̄ exaltauit deus pater cornu ppl̄i ſui id eſt. xp̄m populi ſui redemptorem. qui dicitur cornu quia ſuperior eſt toto corpore per excellentiam durior carne ꝑ iuſticiam. mollior ore ꝑ miſericordiam. exaltauit quidem in ſua paſſione quia per eam mundū de captiuitate redemit. exaltauit in reſurrectione in qua eius corpus ſurrexit glorioſum. exaltauit in aſcenſione. in qua tantū aſcendit ꝙ ſedet ad dexteram patris.

¶ Imnus. id eſt. laus cum cantico fiet deo ab omnibus ſanctis eius perpetuo. ſanctis dico ſcilicet filijs iſrl̄. id eſt. fidelibus chriſtianis qui per illam fidem ꝑ quam abraham placuit deo iſrahelite facti ſunt. id eſt. videntes deum filijs iſrahel populo fide et caritate appropinquanti ſibi.

¶ Pſalm⁹ CXLIX. in quo monet ad laudem dei.

¶ Propheta exhortans fideles ad nouum canticum ait.

CAntate domino canticū nouū de operib⁹ nouiter factis in tempore gratie ſcʒ ꝙ mater fuit virgo. ꝙ deus homo factus ſit et ꝙ reparatus ſit mundus per paſſionē filij eius. Item de nouis mandatis vt dilectione inimicorū. de nouis conſilijs vt de abiectione temporalium. d̄ nouis ꝓmiſſis vt de adoptione celeſtiū bonorū laus ei⁹

id eſt.ei grata eſt que in eccleſia catholica et a ſanctis fit. ¶ Cantate dico in eccleſia et Letetur popul⁹ chriſtian⁹ ſpe interiori cordis lenicia in eo qui fecit eũ in eſſe nature et in eſſe gratie et eccleſie fideliũ exultẽt ĩ chriſto rege ſuo. et ſacerdote. Laudent nomẽ eius ĩ choro.i.in ꝯcordia morum et vnitate caritatis in timpano.i.in mortificatione carnis et pſalterio pſallant ei.id ẽ.opere cõpleat qḋ voce cantat. Pſallite et cãtate Quia beneplacitũ eſt domĩo ĩ populo ſuo beneplacitũ eſt cũ ꝯuertit auerſum.cũ iuuat pugnantẽ.coronat vincentez et exaltabit mãſuetos in ſalutẽ eternam.vnde ſequit. Exultabũt ſancti in gloria q: facta reſurrectione non tantũ in aĩa ſed in corpe et erũt glorioſi.et q̃a tunc adimpletus erit omĩs appetitus eoꝝ Letabũtur in cõſcientijs ſuis ſiue in celeſtibus manſionib⁹ diſtributis eis ſḿ gradus beatitudinis eoꝝ Exultabũt ſancti dico ħ modo.quia Exultatões.i.laudes dei cũ exultatõne facte erũt in corde eoꝝ et linguis de omnib⁹ ꝑfectibus ſuis attribuẽtes ei quicq̃d boni glorie et honoris habent de ꝑfectis viris ſubdit gladij ſcidẽtes ex vtraqꝫ parte.i.poteſtas iudicandi de malis de quib⁹ capiet vindicta ĩ manibus eoꝝ. Ad qḋ erũt gladij in manibus eoꝝ Ad faciendam vindictaz in nationibus ſcꝫ in illis q̃ legem nõ habuerunt et increpationes in populis.in illis qui male lege vſi ſunt. Et Ad alligandũ reges eoꝝ reges terre impios ĩ cõpedibus in eternis penis ex quib⁹ nullo modo poterunt ſe exſoluere et nobiles eoꝝ de omnib⁹ in manicis ferreis q: punient manus eoꝝ quib⁹ in pñti vita malum ⁊ iniuſticias intulerũt. Quid ſingula enumerẽ.ad ħ gladios ſancti habebunt in manibus Ut faciant in regibus et populis iudiciũ nõ quodcũqꝫ.ſed conſcriptum in preſentia dei approbatuz ab angelis.et pluribus ſacre ſcṗture locis memoratũ gloria hec eſt omnib⁹ ſãctis eius.perfectis q̃ pro xp̃o omnia terrena reliquerunt.ecce quanta gloria et gaudium tunc erit quando pauperes q̃ hic erãt deriſui habebunt poteſtatem iudicandi in ſuperbos.

¶ Pſalm⁹.CL.in quo monet ad laudem dei propter beneficiũ glorificationis.

¶ Propheta inuitans ad laudandum deum in ſanctis iam in celeſti hieruſalem receptis ait.

Laudate dominũ in ſanctis ei⁹.i.in ꝯſideratione ſanctoꝝ quos ipſe miſericorditer iuſtificauit ⁊ mirabiliter remunerauit laudate et in conſideratione firmamenti virtutis ei⁹.i.pro eo ꝙ mortẽ ipſam cũ auctore ſuo nequiſſimo potentie ſue virtute vicit et credentes ad celum perduxit.

¶ Laudate eũ in virtutib⁹ eius.i.pro gloria angelicis v̓tutibus data q̃ ſunt eius creatione quo ad naturam et cõfirmatõne quo ad gratiam.laudate dominum ſecundum multitudinem magnitudinis eius.id eſt.ſḿ gloriam magnã quaz extendit ad multitudinem electorum ex diuerſis partibus mundi vel laudantem deum ſine fine ſicut magnitudinis eius non eſt finis.

¶ Propheta quomodo ſit deus laudandus per ſimilitudines miſticas oſtendit dicens.Laudate eum in ſono tube.laudate eum in pſalterio et cithara.tuba concrepet regi.pſalterium canat deo.cythara cum reliquis inſtrumẽtis canat ſpõſo.laudate eum in ſono tube.quia vos in bello vincere fecit ꝯterente domino ſathan ſub pedibus veſtris.laudate eum in pſalterio.quia vos implere legem preſtiterat.laudate eum in cithara quia carnem veſtram viuificauit.

¶ Laudate eum in timpano q: mortificatum corpus veſtrum immortalitate donauit.et in choro quia choris angelicis vos aſſociat et in cordis et organo

quia per ciboꝝ abſtinentiam retortis viſce
ribꝰ concupiſcentie ⁊ vicijs carnalibꝰ digni
inuenti eſtis regno dei ad cōcinendas diui
nas laudes. Laudate eum in cim
balis bene ſonantibus, in cimbalis
iubilationis eo ꝙ corruptione carnis ſā
guiniſq; depulſa conformati ad imaginē
creatoris. omni plenitudine ſpei completa
fulgetis ſicut ſol in regno dei. et quia iſta in
ſtrumenta vult ꝓpheta ſpiritualiter intelli
gi. quia talia inſtrumenta in celeſti patria
non habent locum. ſed ad deſignandū ma
gnitudinem diuine iocunditatis hic inter
ponunt̃. cōcludens ait. omnis ſpiritus
ſiue angelicus ſiue humanus laudet do
minum.

¶ Reuerendiſſimi cardinalis. tituli ſancti
Sixti domini Johānis de Turre cremata
expoſitio breuis et vtilis ſup̲ toto pſalterio
Argentine īpreſſa. Anno domini. Mcccc
lxxxv. in profeſto ſancti Michaelis conſū
mata.

Ad te leuaui animam. xxiiij.
Ad te domine clamabo. xxvij
Afferte domino filij. xxviij.
Audite hec omnes. xlviij
Attendite popule meus. lxxvij
Ad dominum cum tri. cxix.
Ad te leuaui oculos meos. cxxij.

Beatus vir q̄ nō abi. j.
Beati quorum remiſſe. xxxj
Benedicam dn̄m. xxxiij.
Beatus qui intelligit. xl.
Benedixiſti dn̄e terram. lxxxiiij.
Bonum eſt confiteri. xcj.
Benedic anima. p̄mum. cij
Benedic aīa m. ſecundū. ciij
Beatus vir qui timet. cxj.
Beati immaculati. cxviij.
Beati omnes. cxxvij.
Benedictus dn̄s deus meꝰ. cxliij.

Cum inuocarem iiij.
Confitebor tibi. p̄mum. ix.
Conſerua me domine. xv
Celi enarrant gloriam. xviij.
Confitebimur tibi. lxxiiij.
Cantate domino. p̄mum. xcv.
Cantate domino. ſecundū. xcvij.
Confitemini domino. p̄mum. ciiij
Confitemini domino. ſecundū cv.
Confitemini domino. tertium cvj.
Confitebor tibi domine. ſecundū cx.
Credidi propter quod cxv.
Confitemini domino quartū cxvij
Confitemini domino. quintū cxxxv.
Confitebor tibi tertium. cxxxvij.
Cantate domino. tertiū cxlix.

Domine q̄d multipli. iij.
Domine ne in furo. p̄mū. vj
Domine deus meꝰ. vij.
Domine dominꝰ noſter viij
Dixit inſipiens. p̄mum. xiij.
Domine quis habitabit. xiiij
Diligam te domine. xvij
Domine in virtute. xx
Deus ds meꝰ reſpice in. xxj.
Dominꝰ regit me. xxij
Domini eſt terra. xxiij
Dominus illuminatio. xxvj
Dixit iniuſtus. xxxv
Domine ne in fu. ſecundū xxxvij
Dixi cuſtodiam. xxxviij.
Deus auribus. xliij.
Deus noſter refugium. xlv.
Deus deoꝝ dominus. xlix
Dixit inſipiens. ſcd̄um. lij.
Deus in nomine tuo. liij
Deus repuliſti. lix
Deꝰ ds meꝰ ad te de lu. lxij
Deus miſereatur noſtri. lxvj
Deus in adiutorium. lxix.
Deus iudicium tuum. lxxj.
Deus venerunt lxxviij.
Deus ſtetit. lxxxj
Deus quis ſimilis. lxxxij.
Domine deus. lxxxvij
Domine refugium lxxxix
Dominus regnauit decorē. xcij

Deus vltionum xciij
Dñs reguit exul. xcvj.
Dñs regnauit iraſ. xcviij.
Dñe exaudi. pmũ. cj.
Deus laudẽ cviij.
Dixit dñs dño meo cix.
Dilexi quoniã cxiiij.
De profundis cxxix.
Dñe non eſt cxxx
Dñe pbaſti me cxxxviij.
Dñe clamaui cxl.
Dñe exaudi orõem ſcõm cxlij
Exaudi dñe xvj.
Exaudiat te xix
Exaltabo te deus qñiã xxix
Exultate iuſti xxxij.
Expectans expectaui.do. xxxix.
Eructauit cor meũ. xliiij.
Exaudi deus orõem meã liiij.
Eripe me de inimicis lviij.
Exaudi deus dep. lx.
Exaudi deus orõem meã cũ de. lxiij.
Exurgat deus lxvij
Exultate deo lxxx.
Ecce q̃ʒ bonum cxxxij.
Ecce nunc. cxxxiiij
Eripe me domine cxxxix.
Exaltabo te deus cxliiij.
Fundamenta eius lxxxvj
In dño confido .x.
Judica me dñe xxv
In te dñe ſperaui. pmũ xxx.
Judica dñe nocentes. xxxiiij.
Judica me dñe ⁊ diſcerne cãm xlij.
Jubilate ꝛc. pſalmũ di. pmũ lxv.
In te dñe ſperaui ſecundum lxx
Inclina domine lxxxv.
Jubilate ꝛc. ſuite ſecundum xcix
In exitu iſrael de eigp. cxiij
In conuertendo dñs cxxv.
Laudate pueri dominum cxij.
Laudate dñm omẽs gen. cxvj.
Leuaui oculos meos cxx.
Letatus ſum in hijs cxxj
Laudate nomen cxxxiiij
Lauda anima mea cxlv
Laudate dominũ quoniã bo. cxlvj
Lauda iheruſalem dñm cxlvij
Laudate dñm de celis cxlviij
Laudate dñm in ſanctis cl.
Magnus dominus et lau. xlvij.
Miſerere mei deus pmuʒ .l.
Miſerere mei d. ſecundũ. lv.
Miſerere mei d. tercium lvj.
Miſericordias domini lxxxviij
Miſericordiam et iudi. .c.
Memento domine dauid cxxxj
Noli emulari xxxvj.
Nonne deo lxj.
Notus in iudea deus. lxxv.
Niſi quia dominus cxxiij.
Niſi dominus .cxxvj.
Omnes gentes xlvj.
Paratum cor meũ cvij
Quare fremuerũt gen. ij.
Quemadmodũ deſide. xlj.
Quid gl'iaris in malicia. lj.
Quaʒ bonus lxxij.
Qui regis iſrael lxxix
Quaʒ dilecta lxxxiij.
Qui habitat in adiu. xc.
Qui confidũt cxxiiij
Saluũ me fac de.q.defe. xj.
Si vere vtiqʒ lvij
Saluũ me f. qñiã intra. lxviij.
Sepe expug. cxxviij.
Sup flumina ba. cxxxvj.
Te decet hymnus lxiiij
Verba mea au. v.
Uſquequo dñe xij
Ut quid lxxiij
Voce mea pmum lxxvj
Venite exultem⁹ xciij
Voce mea ſcõm cxli.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA w Poznaniu Uniw. im. A. Mickiewicza

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
INKUNABUŁY
Inc. 120 Q°